

УЧИТЕЛЪТЪ БЕИНСА ДУНО

**НОВИТЪ СХВАЩАНИЯ НА
УЧЕНИКА**

УЧИТЕЛЪТЪ БЕИНСА ДУНО

**НОВИТЪ
СХВАЩАНИЯ НА
УЧЕНИКА**

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ

ГОДИНА IV (1924-1925г.)

СОФИЯ 2005

НОВИТЪ СХВАЩАНИЯ НА УЧЕНИКА

Кратко размишление

Тема I: „Отношение между психология, логика и етика.”

Азъ ще ви задамъ единъ въпросъ: коя е сжществената отличителна черта, която отличава човѣка отъ животнитѣ? (- *Неговата разумность. - Човѣкъ може да изрази това, което мисли. - Човѣкътъ има стремежъ къмъ нѣщо. - Човѣкътъ може да обича Бога. - Човѣкътъ има етика, естетика и логика. - Човѣкътъ има свободна воля. - Споредъ философията на човѣка е присѣщо изслѣдването на нѣщата. А у животнитѣ тѣзи нѣща се редуватъ безъ да се систематизиратъ.*)

Ще ви запитамъ другъ въпросъ: Каква е разликата между положителния и отрицателния полюсъ, между мъжкия и женския принципъ? (- *У жената се проявява сърдечниятъ животъ или принципитѣ на любовта, а у мъжа - умственитъ или принципитѣ на мъдростта. - Тѣ се различаватъ по своята пасивность и активность.*)

Въ окултната наука подъ „женски принципъ” ние разбираме, че пасивностьта е отвънъ, а активностьта - отвжтрѣ. А „мъжкиятъ принципъ” е активенъ отвънъ, а пасивенъ отвжтрѣ. Казватъ, че жената била пасивна. Ако тя е пасивна, какъ завладѣва ума на мъжа? Какъ може да го влада изобщо? Ако на едно дѣте умътъ му стига, за да те замотае, то не е пасивно.

Азъ искамъ да имате положителни схващания за нѣкои основни идеи. Всѣка основна идея трѣбва да е добрѣ разграничена, за да можете правилно да я приложите. Щомъ кажешъ, че си пасивенъ, то значи, че си активенъ отвжтрѣ, а пасивенъ отвънъ. А щомъ кажешъ, че си активенъ, то значи, че си активенъ отвънъ, а пасивенъ отвжтрѣ. Вслѣдствие на това се явяватъ и противорѣчията. Онзи, който е активенъ

отвънъ, смущенията и противодѣйствиата ще му идватъ отвънъ, той отвѣтрѣ е пасивенъ, незасегнатъ. У пасивния принципъ, смущенията ще дойдатъ отвѣтрѣ. Слѣдователно умътъ има повече прѣпятствия отвънъ, а сърдцето има повече прѣпятствия отвѣтрѣ. Сърдцето е пасивно отвънъ, а умътъ е пасивенъ отвѣтрѣ. Сърдцето е активно отвѣтрѣ, а умътъ е активенъ отвънъ. Слѣдователно тия два принципа могатъ да си помагатъ. Когато умътъ се намѣри въ противорѣчие въ своята активностъ, то сърдцето, понеже е активно отвѣтрѣ, ще му дойде на помощъ. Умътъ е опора на сърдцето отвънъ, а сърдцето е опора на ума отвѣтрѣ.

Този законъ трѣбва да го разберете добрѣ. Когато се намѣрите въ смущение съ вашия умъ, трѣбва да търсите вашето спокойствие отвѣтрѣ. А когато сърдечно сте неспокойни, трѣбва да търсите спокойствието въ Божествения принципъ на ума. Защото сърдцето изисква винаги единъ принципъ, на който може да разчита. Щом сърдцето веднажъ се излъже в него, въ него се заражда чрѣзмѣрна активностъ и подозрителностъ. И безвѣрието не започва отъ ума, а отъ сърдцето. Безвѣрието не е родено у мъжа, а у жената. Като казвамъ „жената”, разбирамъ, че безвѣрието се явява въ сърдцето. Разбира се, вие нѣма да вземете терминитѣ „мжжъ” и „жена”, че се отнасятъ до васъ, но само ще боравите съ принципитѣ. Дѣва или дѣвица изразява принципа в своята чистота. Когато говоримъ за жената въ нейния първоначаленъ принципъ, ние казваме дѣва, което значи „божествена”. А мжжъ или човѣкъ или манасъ, значи „синъ на мъдростта”. Той е изразъ на Божествената свѣтлина или Божествената Мъдростъ. Слѣдователно у човѣка тия два принципа едновременно се допълватъ: единиятъ принципъ е активенъ отвѣтре, а другиятъ е активенъ отвънъ. Единиятъ принципъ е пасивенъ отвънъ, а другиятъ е пасивенъ отвѣтрѣ.

Сега разликата между човѣка и животнитѣ зависи отъ гжстотата на тѣхната материя. Материята, отъ която животнитѣ сж създадени, е по-гжста. Слѣдователно въ свѣта на животнитѣ прониква по-малко свѣтлина. Затова и тѣхнитѣ

разбирания за живота и нѣщата сж неясни. Не сж тѣй ясни, както у човѣка. Окултиститѣ считатѣ, че животнитѣ сж подъ 13 сфера. Значи, има да чакатѣ дълго врѣме, докато се повдигнатѣ. За тѣхъ сега нѣма условия да се повдигнатѣ.

Ще ви запитамѣ другѣ единѣ въпросѣ: Защо природата е поставила скѣпоцѣннитѣ камѣни вѣтрѣ въ земята, тамѣ да се образуватѣ? Мислите ли, че у кристалитѣ има извѣстна интелигентностѣ? По какво сждимѣ за интелигентността на едно сжщество? Като гледаме кѣщата на единѣ човѣкѣ, прозорцитѣ, стаята и всичко наоколо, по това сждимѣ вече за неговата интелигентностѣ. Ако гледаме изработката на нѣкой предметѣ или нѣкой статуя отѣ нѣкого, ние сжщо сждимѣ за степенѣта на неговата интелигентностѣ. Това е общо. Кристалитѣ, които сж се образували въ земята, и тѣ иматѣ своя интелигентностѣ. Тѣ разбиратѣ законитѣ на свѣтлината и сж научили начина за възприемането ѣ. Всѣки единѣ кристалѣ е възприелѣ точно тази свѣтлина, която е необходима за неговото развитие. Окултиститѣ поддържатѣ, че кристалитѣ се раждатѣ и зрѣятѣ въ земята тѣй, както и плодоветѣ. Но кристалитѣ сж много голѣми егоисти. Голѣмо тѣщеславие и гордостѣ има въ тѣхъ. И понеже сж толкова горделиви, турени сж на такава голѣма дълбочина въ материята, за да обуздава тѣхната гордостѣ. И виждате колко сж твърди тѣ. Въ тѣхъ нѣма мекота. Трѣбва дълго врѣме да ги шлифовате, за да ги направите гладки. Въ туй отношение кристалитѣ показватѣ първичната причина за човѣшкото падане.

Бихѣ желалѣ нѣкой отѣ васѣ да опише краскитѣ на по-важнитѣ скѣпоцѣнни камѣни. Нѣкои отѣ вашитѣ идеи иматѣ връзка и отношение съ кристалитѣ. Не мислете, че кристалите сж само въ земята. Туй, което е въ земята, е и у васѣ. Трѣбва да знаете: всичко, което сжществува въ природата, сжществува и въ вашето тѣло. Всички растения, които сжществуватѣ по земята, всички бубулечки - съществуватѣ и въ тѣлото ви. Нѣкой вѣлкѣ се изпречи въ вашия умѣ и ви развали всичкото настроение, изяде ви нѣкой овца и ви създаде цѣла катастрофа. Вие се занимавате съ вѣлцитѣ на фи-

зическия свѣтъ, но съ своитѣ вълци не се занимавате. Щомъ единъ вълкъ изяде една овца въ своя животъ, ще почувствувате една голѣма болка въ сърдцето си. Ти мислишъ за другитѣ вълци, а за твоитѣ вълци не искашъ да направишъ нищо. Другъ пжтъ нѣкоя мечка изяде една от твоитѣ крави вжтрѣ в тебе, или нѣкоя паякъ хване нѣкоя муха вжтрѣ въ тебе - всичко това трѣбва да го изучавате. Това е една цѣнна наука. Ще почнешъ да обуздавашъ всичкитѣ животни въ себе си.

Това сж символи, това сж идеи, това сж течения на онзи, Божествения животъ, който иде отъ много направления. Човѣкъ е сглобенъ отъ множество отдѣлни сили. Това сж рѣкички, които сж образували човѣка. Азъ опрѣдѣлямъ това нѣщо тѣй: животнитѣ и растенията, които сжществуватъ на земята, това прѣдставлява човѣкътъ, разложенъ на неговитѣ части. Всички тѣзи части, събрани да живѣятъ въ едно тѣло, плюсь една монада, която ги ржководи, това е човѣкътъ. Нали тази идея прокарва и Лайбницъ? Значи въ човѣка има една централна монада и много други монади, само че тия монади не сж на еднаква степенъ на развитие. Тѣ сж сжщества съ голѣмо разнообразие въ развитието си. Ония животни, които сж свирѣпи, въобщо се намиратъ въ една крайно гжста материя. Отъ това се образува повече търкане, повече топлина, чиито закони тѣ не сж научили и вслѣдствие на това изявяватъ своята грубость.

Азъ мога да разгнѣвя когото и да е отъ васъ без думи. Прѣдставете си, че обѣщая на нѣкого отъ васъ едни хубави дрехи и кажа: слѣдъ два мѣсеца ще ги имате. Вие чакате, обаче дойде Коледа и азъ още не ви давамъ дрехитѣ. Вие веднага кипвате. Какъ тѣй азъ да не си седя на обѣщанието? Че какъ тѣй! Обѣщанието не е нѣщо материално. Защо то да произведе въ васъ едно кипване? Слѣдователно когато нѣкой ви обѣщае нѣщо, вие считайте като че нищо не ви е обѣщавалъ, за да бждете самостоятелни. Дали ще ви дадатъ или не - нека ви бжде безразлично. Като ви дадатъ дрехитѣ да ги облечете, само тогава се зарадвайте малко. А това, че ви сж

общали дрехи - не туряйте тази мисъл във ума си. Защото, ако вие мислите за общанието, вие ще си създадете една пакост за душата. Този, който ви е общавал, оставете той да мисли за общанието, защото това е негова идея, която трябва да реализира. Оставете той сам да изработи своята идея. А вие се радвайте на онзи плод, който ще принесе. Не отивайте постоянно при него да го питате кога ще дойдат дрехите. От дрехите съвсем не трябва да се интересувате.

Друг примър за същата идея. Да допуснем, че някой ви каже, че ви обича. То е същото. Значи общал ви е нящо. Праща ви рокля, шапка, обувка и ви казва: „Аз ви обичам.“ Вие ги вземате и си казвате: „Е, той ме обича!“ Не, забравете това! Тази мисъл е негова. Нека стои у него. Ако той ви обича, той се повдига с това, нищо повече! Вие се радвайте, че тази мисъл или това чувство работи у него. Когато някой ме обича, аз ще му се радвам тъй, както когато някой цигулар ми свири. Аз ще седна при него да го слушам и ще се радвам, че той ми свири. Значи той като свири, аз мога да се радвам на неговото свирене тъй, както той се радва. Чувството, което той има към мене, може да роди във мисълта ми някоя нова идея. Аз може да нямам тази техника при свиренето, но може да имам музикално схващане и ще мога да се ползвам само като слушам.

Сега, при вашите стари възгледи за живота, ще имате и тия нови схващания. Ще правите опити с тях. Първият опит, който трябва да направите тази година е опитът да контролирате известни ваши мисли, които могат да ви раздразнят. Да кажем, имате една мисъл, която може да ви напакости, да ви спре 10 години във вашето развитие. Е, хубаво, защо не спрете тази мисъл? Спри я, а не после да страдаш, да плачеш. (- *Какви сът тези мисли?*) Друг път конкретно ще се спра да говоря върху тези мисли, които ни спъват. Сега разбирате ли това, което ви говоря тази вечер? То е нящо много деликатно. То е нящо мощно. То е едно изкуство, което трябва да усвоите. Едно от великите

изкуства въ свѣта е да се владате, когато вие искате. И не мислете, че то може да стане изведнажъ. То е, както онзи цигуларъ, който сега учи. Най-напрѣдъ учи първа позиция, послѣ втора, трета, че послѣ упражнения, упражнения, упражнения. И слѣдъ като изкара всичкитѣ необходими упражнения, може да стане виртуозъ. И тогава, като излѣзе прѣдъ публиката, ще изсвири нѣщо хубаво, а не тия обикновени упражнения.

Човекъ, който прави опити да се самовлада, това сж все упражнения. Колко пжти тия упражнения нѣма да може да ги изпълните! Даже и най-видниятъ цигуларъ, прѣди да свири нѣкое хубаво парче прѣдъ публиката, той се упражнява два, три часа, дълго врѣме повтаря единъ и сжщъ пасажъ и все пакъ вие виждате, че всички тонова не сж достатъчно ясни. Единъ тонъ е ясенъ, другъ - не. И колко пжти той ще се умори, докато тоноветѣ станатъ отчетливи и ясни! Нѣкой пжтъ прѣститѣ му се уморяватъ и той ги маха, маха. Мислите ли вие, че когато искате да се въздържате, че ще можете изведнажъ да постигнете това изкуство? Ако кажете: „Азъ отъ сега нататкъ нѣма да се гнѣвя”, ще издържите ли? Кажешъ ли така, утрѣ ще се разгнѣвишъ четири пжти до обѣдъ, въ вторникъ - седемъ пжти, а въ срѣда - десетъ пжти.

Азъ гледахъ веднажъ единъ господинъ иска да свири, но иска да сHEME транспиранта. Сваля го, сваля го, не може да го свали. Догнѣвя го, дръпна транспиранта и го хвърли на земята, обаче прозорецътъ си остана откритъ. Той се наведе, вдигна го и отново го тури на мѣстото. Този човѣкъ не е нѣкой простакъ, ученъ човѣкъ е, но защо хвърли този транспирантъ? Той се разгнѣвява: какъ така този транспирантъ да не извърши неговата воля! Транспирантътъ казва: „За мене е безразлично дали се гнѣвишъ или не?” И наистина, той вижда, че нѣма причини да се гнѣви и взема, та закачва транспиранта.

Този гнѣвъ може да се избѣгне. Причината на този гнѣвъ произтича отъ чувството скритность. Той иска като свири да бжде скритъ въ стаята си - да го не видятъ отъ вѣнъ. Ако той нѣмаше чувството на скритность, нѣмаше да има нужда

отъ транспирантъ и щѣше да избѣгне единъ случай на разгневѣване.

Скритность сжествува и вжтрѣ въ природата. То е едно чувство, отъ което се зараждатъ идеитѣ. Човѣкъ трѣбва да бжде скритъ до извѣстна степенъ, да крие извѣстни чувства, защото въ скритността зрѣятъ тия чувства, които сж необходими да се достигне съвършенство. Въобще, у страхливитѣ хора скритността е по-силна, а у смѣлитѣ - по-слаба.

Сега, въ дадения случай, вие трѣбва да се убѣдите въ това, че всички необходими условия за вашето растене или щастие се намиратъ въ самитѣ васъ. Тамъ сжествуваатъ тѣ. Извънъ тази възможность, която се крие въ васъ, остава единъ външенъ плюсъ - той е на живата Природа или на Бога. Тѣй както Слънцето иде и спомага на ония зародиши, които сж въ земята, да израстнатъ, така и въ човѣшката душа природата или Богъ иде и възраства всичко у него. Окржжающата срѣда около насъ, другитѣ сжщества и тѣ сж до извѣстна степенъ помощници, тукъ или тамъ и могатъ да ни помогнатъ. Въ нѣкои случаи, обаче, не могатъ да ни помогнатъ. Запримѣрь, колко души въ живота ви могатъ да ви помогнатъ? Малцина сж, които могатъ да ви помогнатъ. Разбира се, в този случай ще се пазите отъ едно противорѣчие, което може да се роди въ вашата душа: когато се саморазвивате, не изключвайте хората отъ себе си. Законътъ е слѣдующия: Всички животни, всички растения, минерали, кристали, които сж вжтрѣ въ васъ, едноврѣменно и всички души, които сжществуватъ въ свѣта, не само че си иматъ отражение въ васъ, но си иматъ и прѣдставители въ васъ. Всѣки единъ човѣкъ, кждѣто и да е, има единъ живъ прѣдставителъ вжтрѣ въ васъ. Ти не търси да срѣщнешъ този човѣкъ отвънъ, а търси малката игла на Витоша. Този, малкиятъ човѣкъ, все ще го намѣришъ нѣкъдѣ вжтрѣ въ тебе и съ него ще се разговаряшъ.

Тогава вие ще се намѣрите въ слѣдното положение: въ единъ разказъ отъ Волтера се говори за нѣкаква французска експедиция, която отива да изслѣдва севѣрния полюсъ съ па-

раходъ. Едно интелигентно същество рѣшило по това време да изслѣдва слънчевата система, та като отивало къмъ Слънцето, слѣзло и на Земята. То стѣпило на нашитѣ океани и водата дошла до колѣнетѣ му. Като видѣло единъ параходъ, това интелигентно същество взело парахода съ прѣститѣ на ржката си, а съ едни малки щипци хванало единъ французинъ. Слѣдъ като влѣзло въ контактъ съ него, почнали да се разговарятъ и то се учудило, че това малко същество било толкова умно, та могло да прави такива научни изследвания. Така трѣбва да направите и вие. Ще хванете това малко същество, което е вжтрѣ въ васъ съ щипцитѣ си и ще се разговаряте съ него. То е много умно. Волтеръ въ този си разказъ, въ една хумористична форма прѣдава една истина.

Първиятъ законъ е: нѣма да отричашъ никой човѣкъ извънъ себе си. Вие казвате за нѣкого: „Азъ не искамъ да зная нищо заради него.“ Не, не казвай тѣй! Кажу си: „Азъ искамъ да зная нѣщо за този човѣкъ.“ Азъ ще намѣря неговия другаръ, който живѣе вжтрѣ въ мене въ миниатюръ и ще го питамъ какво има да ми разправа. Туй, малкото същество ще ни разправи самата истина, когато външниятъ човѣкъ нѣма тия условия. Този човѣкъ отвѣнъ и да иска да ми каже истината, не може. Тѣй както сж създадени сега хората нѣматъ условия да се разбиратъ отвѣнъ, но вжтрешно могатъ. Азъ не съмъ срѣщналъ досега нито единъ човѣкъ, който може да каже истината. Малцина сж тия хора, които могатъ да казватъ истината. А другитѣ все хъкатъ-мъкатъ, заобикалятъ. За да изнесе една истина, той отъ тукъ ще обиколи, отъ тамъ ще обиколи, не върви по права линия, тѣй по Божественому. Въ историята Толстой е единиятъ, който е изнесълъ въ своята изповѣдь истината тѣй, както трѣбва. Втория е св. Августинъ. Има и други нѣкои, но тия двамата сж главнитѣ.

Всички вие трѣбва да бждете чистосърдечни. Като дойде тази чистота, да можете въ себе си да говорите истината, а не отвѣнъ. Толстой се изповѣда не прѣдъ външния свѣтъ, а прѣдъ себе си, за да възстанови своя миръ, за да възстанови връзката между Бога и своята душа. Тази негова

изповѣдь стана достояние и на цѣлия свѣтъ, обаче, той се изповѣда прѣдъ себе си.

Сега, като говоримъ за изповѣдь, не разбирамъ изповѣдь прѣдъ външнитѣ хора, а прѣдъ себе си, прѣдъ нашата душа, за да възстановимъ връзката между Бога и насъ. За да се възстанови тази връзка, всичко трѣбва да бъде изложено на Божествената свѣтлина. Е, кажѹте вие: защо да не изложите всичко прѣдъ Бога? Ако Богъ е отворилъ вашитѣ очи, ималъ е туй довѣрие да ви покаже Небето и всичкитѣ тия възможности, които Той е създалъ за васъ, всички ония блага, които ви очакватъ, всичката онази грижа, която има за васъ, не заслужава ли и вие да бждете спрѣмо Него тѣй, както Той е спрѣмо васъ? Защо не? Ще имаме къмъ Бога сжщитѣ отношения, каквито Той има къмъ насъ - нито повече, нито по-малко. Той има отношения къмъ насъ като Богъ, а ние ще имаме отношения къмъ Него като човѣци. Моите отношения къмъ Бога ще бждатъ тѣй прави, както моята душа може да ги опрѣдѣли. Туй е възможно и то е красивото въ свѣта! Щомъ дойде до това положение, човѣкъ се усѣща мощенъ, а прѣди това той е билъ малодушенъ, страхливъ, но рѣши ли веднажъ да изправи отношенията си къмъ Бога, той става герой, въ неговия умъ дойде свѣтлина, въ душата му настава единъ миръ, той расте прѣдъ себе си и казва: „Всичко е възможно. Този човѣкъ е прозрѣлъ вече Божествената свѣтлина, той е прѣдъ лицето ѹ.

Сега запримѣръ, ако вие идете въ Германия, Англия или Америка, кждѣто хората сж материалисти, и погледнете нѣкого, ако той е германецъ, ще ви каже: „Господине, защо ме гледашъ! Защо ме фиксирашъ?“ Ако е англичанинъ, ще се дуелирате. Вие трѣбва да се пазите отъ такива хора. Съвременнитѣ хора сж тѣй материалисти, че ги е страхъ да не би да проникнешъ въ тѣхната душа. Какво ще проникнешъ! Страхъ ги е да не проникнете въ тѣхнитѣ дребнавости, а всичкитѣ имъ дребнавости не струватъ нито една лула тютюнь.

Вземете сега закона на обичѣта. Обичѣта има положителенъ полюсъ П.О. и отрицателенъ полюсъ О.О. Заражда се въпросъ: защо човѣкъ трѣбва да обича? - За да се прояви.

Съществуването, животът не може да се прояви
П.О. безъ обичъ. Животъ безъ обичъ нѣма. Първиятъ актъ
О.Т.О на живота е обичѣта. За да покажешъ, че живѣешъ,
трѣбва да обичашъ. И слѣдователно, първата стѣпка
на обичѣта е къмъ единъ прѣдметъ. Намѣришъ една ябълка,
вземешъ я, гледашъ я, обичашъ я. При отрицателния полюсъ
пакъ има обичъ. Отрицателниятъ полюсъ на живота винаги
прѣдставлява областѣта, въ която животътъ може да се про-
яви. Значи, за да се прояви животътъ, трѣбва да има кого да
обичате. И най-първо човѣкъ обича себе си. Той не започва
съ другитъ, той обича себе си, тѣлото си: яде и пие. А слѣдъ
врѣме той вече си допуща да обича и другиго отвънъ. Зна-
чи, той може да обича още одного. Той най-първо привлича
всичко къмъ себе си, само расте. Като се развие, като забо-
гатѣе, тогава допуща, че може да обича още одного вънъ
отъ себе си. Туй допущане е прокарано навсѣкждѣ въ фило-
софията. Тогава човѣкъ се раздвоява.

Защо се раздвоява човѣкъ? Това е единъ философски
въпросъ. Думата „раздвоявамъ” въ каквъ смисълъ я упот-
рѣбвате въ езика си?

Женскитъ принципъ, който билъ първоначално у
мжжа, у човѣка, мжжътъ не можалъ да го завладѣе, понеже
този принципъ е билъ активенъ отвѣтрѣ, а пасивенъ отвънъ,
а човѣкътъ - мжжътъ - е билъ пасивенъ отвѣтрѣ, а активенъ
отвънъ. Понеже човѣкъ по естество е двоякъ, то този прин-
ципъ - вториятъ (*женскитъ*) е прозрѣлъ и видѣлъ външ-
нитъ нѣща. Неговата външна пасивностъ се прѣвърнала на
външна активностъ, а на вътрешна пасивностъ. И вслѣдствие
на това, този принципъ се отдѣлилъ отъ човѣка, напусналъ
го, излѣзълъ навънъ. Такова било положението на Адама. То-
зи принципъ, който излѣзълъ отъ мжжа, не се върналъ вече.
Ето защо и до днесъ виждаме между мжжа и жената не същест-
вува хармония. Между тѣхъ има вѣчно състезание. Дѣто
казватъ, че любовъ не може да съществува между тѣхъ, вѣрно
е. Любовѣта не е нѣщо външно. Най-първо този принципъ
трѣбва да се върне вътрѣ, да стане отвънъ пасивенъ, а акти-

венъ отвѣтрѣ, да си вземе първото положение.

А сега и жената е активна и мъжътъ е активенъ. Затуй, при сегашното състояние, не е възможно никакво възпитание и никаква култура. Сега това, което ви говоря, не се отнася до васъ. Вие сте само проявление на принципа, а ние говоримъ за общия принципъ. Туй, за което ви говоря, вие ще го намѣрите въ себе си. Тогава може да кажете: „Менъ не ми трѣбва мъжъ.“ Не, противорѣчието ще дойде. Ти имашъ сърдце, имашъ и умъ, тѣ сж двѣ различни състояния, затова не можешъ да ги отречешъ. Ако твоето сърдце обикне извъстенъ прѣдметъ отвѣнъ, то става активно. Сърдцето не трѣбва никога да се интересува за нѣща отвѣнъ, то трѣбва да се интересува само отъ вѣтрѣшни работи. Онова сърдце, което се интересува отъ външни работи, то е опорочено. И онзи умъ, който се интересува отъ външния животъ, и той е изопаченъ умъ. Ти не трѣбва да отричашъ своето сърдце или своя умъ, но трѣбва да ги направлявашъ правилно, всѣки да се занимава съ своята работа.

Сега тѣзи нѣща азъ не искамъ да ги вземете като абсолютни истини. Това сж разсждения. Вие ще ги вземете и ще ги провѣрявате и когато дойдете да се увѣрите въ тѣхната истинностъ, ще работите съ тѣхъ.

Тогава може да напишемъ тѣй: Ще означимъ

1 - ума съ 1, а сърдцето съ 2. Азъ бих опрѣдѣлилъ тѣй:
- 2 - умътъ отвѣнъ е плюсь, отвѣтрѣ минусъ, а сърдцето отвѣнъ е минусъ, значи пасивно, а отвѣтрѣ е плюсь, значи активно. Ще запомните слѣдното: щомъ вашето сърдце обикне извѣстни прѣдмети или вещи отвѣнъ, непременно ще паднете въ извѣстно изкушение. Защо? Защото тази вещь вие не можете да я владѣете - първото нѣщо. Ако сърдцето ви обикне човѣкъ, и той ще иска да бжде самостоятеленъ, слѣдователно и него не ще можете да владѣете. Вие, като обикнете нѣкого, все искате да го владѣете, а това е невъзможно. Това, дѣто нѣкой казва, че може да държи нѣкого подъ свое влияние, това сж празни думи. Казватъ, че Слънцето има грамадна сила и влияние, могло да привлича. Добрѣ,

вземете слѣдния фактъ прѣдъ видъ: извѣстна комета приближава близо до Слънцето приближава се, приближава, но слѣдъ това се завърти силно, отдрѣпне се и отиде въ пространството. Питамъ: ако Слънцето тѣй силно влияе, защо не я задържи или спре при себе си, ами тази комета си заминава въ пространството? Значи, има и друго нѣщо въ свѣта, което движи тѣлата. Ако една комета е отивала къмъ Слънцето, да кажемъ, има си други причини, не е Слънцето фактора. Има и други центрове, които дѣйствуватъ невидимо. И ако ние въ даденъ случай се приближаваме къмъ нѣкой човѣкъ, това показва, че той ни влияе, привлича ни. Ние ще дойдемъ около него много близо, може би той ще ни нагорещи, ще ни придаде отъ своята идея, но сжщеврѣменно ние ще си очертаваме единъ свой пжтъ и ще се изгубимъ въ пространството, т.е. нѣма да се изгубимъ въ пространството, но ще продължимъ своя прѣдначертанъ отъ Божественитѣ сили пжтъ. Ти можешъ да се влияешъ отъ тукъ - отъ тамъ, но винаги ще слѣдвашъ своя пжтъ.

Значи, ние сме свободни въ своя пжтъ. Всѣки единъ отъ васъ е свободенъ. Това да не ви плаши. Нѣкой казва: „Ще падна.“ - Не, нѣмайте никакъвъ страхъ! Колкото близо и да дойдете до Слънцето, то нѣма да ви задържи. Все таки, колкото по-близо се приближавате до Слънцето, толкова по-бързо ще се движите. Послѣ пакъ ще си вземете пжтя и ще бждете свободни. Други сили се грижатъ за вашия пжтъ. Слѣдователно пжтьтъ, който ви е опрѣдѣленъ по този Божественъ законъ, никой не може да ви го измѣни. Може, като се приближавате при нѣкое слънце или при нѣкоя планета - Юпитеръ, Сатурнъ, тѣ да ви поизмѣстятъ пжтя малко, но това сж малки пертурбации. Въ сжщностъ, никой не може да ви отклони отъ вашия пжтъ. Даже и въ цѣлия козмосъ нѣмаме примѣръ, дѣто нѣкоя слънчева система да е измѣнила пжтя на друга слънчева система. Може да си оказватъ извѣстно влияние, но то е обичъ - допълнятъ се. Единъ пжтъ една система ще влияе върху нѣкоя, другъ пжтъ - другата ще влияе. Туй е стабилностъ. Значи пжтьтъ, по който вървите, по кой-

то растете, е опрѣдѣленъ, никой не може да ви измѣсти изъ вашата орбита.

Но за да растете, ще имате разни влияния. Вземете за-примѣръ една планета указва влияние на Слънцето, но и Слън-цето ѱ указва влияние. Това е необходимо. Всѣко сжщество, което се движи, е получило своя тласкъ отъ нѣкое по-вис-ше сжщество, и то има своя точно опрѣдѣленъ пжтъ. Въ то-зи си пжтъ това сжщество може да се приближава или отда-лечава отъ много центрове, да приема даже извѣстно влия-ние отъ тѣхъ, но не и да измѣни посоката си. То е получило тласкъ на движение не отъ тия центрове, които срѣща на пжтя си, та да се спре при тѣхъ.

Сега да се върнемъ къмъ мисълта. Ще знаете, че ори-гиналътъ на всичко е вжтрѣ въ васъ, а отвънъ е само копие-то. Затова външното нѣма да го обичашъ като нѣщо свое. Туй, което имашъ, то е у тебъ. Пъкъ като се изгуби отвънъ, ще кажешъ: азъ имамъ оригинала му, ще го намѣря въ себе си. Отвънъ ти можешъ само да му се радвашъ. Всичко това ние го допускаме само. Това сж допущения, математически вѣроятности, но дали е тѣй или не, туй за васъ още не е дока-зано. Ще знаете, че всѣка една изказана мисълъ не е изгубе-на, тя остава написана вжтрѣ въ самия човѣкъ.

Да кажемъ, че обичате нѣкого. Той прѣдставлява само една възможность, за да се прояви вашата любовъ. Вие бла-годарете на онова съчетание, което сжществува въ свѣта, че можете да проявите любовта си. Запримѣръ ако нѣма това бѣло платно тукъ, онзи кинематографъ може ли да отпечат-ва картинитъ си? Тѣй и вие благодарете, че има едно живо сжщество, което ще ви позира. То е пасивно. Вие върху него ще проектирате любовта си, а то ще ви разправя за вашата любовъ. Аз, като любя нѣкого, не зная колко го обичамъ. Той ще ми разправя колко го обичамъ. Ама кой? - Този отвжтрѣ, той ще ми разправя колко го обичамъ. Защото той едноврѣ-менно е и отвънъ и отвжтрѣ. Въ този случай вие, като обича-те нѣкого, ще бждете толкова тихи и спокойни, ще ви бжде безразлично дали той е при васъ или ще замине въ Америка.

Тия връзки се разтеглятъ. Кждето и да замине той, вие се радвайте на това, защото той едновременно е и вътрѣ въ васъ.

Азъ ще ви приведа слѣдующия примѣръ, за да видите разликата между физическата и духовната любовъ. Майка, която обича дѣтето си физически, ако рече то да иде на разходка, тя го държи при себе си, не го пуца, казва: „Не може, мама, може да ти стане нѣщо.” А онази майка, която обича дѣтето си духовно, тя ще го пусне, ще му приготви раницата и цѣлия денъ ще се радва, че то отишло на екскурзия. Тя нѣма да мисли, че може да му стане нѣщо. Тази е разликата. Физическата любовъ все прѣдполага нѣкои пакости, все лоши работи и тѣ се случватъ, а духовната любовъ ти носи хубавото и красивото. Щомъ обичаме нѣкого физически, може да му припишемъ най-лошитѣ качества, а ако го обичаме духовно, ще му припишемъ най-добритѣ качества, най-хубавитѣ. Запримѣръ физическата любовъ ще каже: „може да му стане нѣщо”, „може да излъже”. Да, но ти само прѣдполагашъ, а това, което ти прѣдполагашъ, я стане, я не. Щомъ обичашъ физически, то ще стане, но, ако обичашъ духовно, лошото нѣма да стане, ще стане само хубавото. Духовната любовъ е правилната, защото нѣма причини, които могатъ да измѣнятъ тази любовъ. Тя е отъ Божествено естество. И затова Павелъ казва: „Любовъта не мисли зло, Любовъта никога не отпада”. И дѣйствително тъй е.

Сега азъ ви моля да смѣните вашето платно, т.е. каквито образи имате сега, турете ги на друго мѣсто, защото върху тѣхъ новото не може да дѣйствува. Извадете сега нови листове! Туй, което азъ ви казвамъ, не трѣбва да го напечатате на вашитѣ стари листове. Ще извадите нови листове и тамъ ще провѣрвявате тѣзи работи. Защото, ако запазите вашите стари изображения и върху тѣхъ турите новитѣ, ще стане цѣла каша. Нека седятъ вашите образи отъ миналото, но единъ новъ листъ ще обърнете и върху него ще отпечатате вашитѣ нови идеи. Върху него ще правите вашитѣ опити.

Азъ мисля да направимъ единъ микроскопически опитъ. Ще го направятъ двама ученици. Той е слѣдующия: единия-

тъ ученикъ ще забие въ ржката на другия една игла на дълбочина 1 см. Той ще я забие хубаво, така че да усѣти болка и ще я извади. Другиятъ ще му каже: „Още, още забивай!” Този, комуто забиятъ иглата, ще гледа да забрави болката, да я прѣвъзмогне. Той трѣбва да се чувствува така, като че никаква игла не е забивана въ него. Въ съзнанието си да не допуща никаква мисълъ, че е станало нѣщо, а да бжде вжтрѣшно тихъ и спокоенъ, като нѣкой факиръ, и слѣд време да счита, че това е било една малка игра.

При това, не само да забрави този опитъ, но като си спомни за него, да му е приятно, че сж забили въ ржката му игла на дълбочина 1 см. Това е единъ психологически опитъ. Разбира се, той ще стане по доброволенъ начинъ. Ще изберемъ двама отъ васъ, които искатъ. Всички нѣма да правите този опитъ. Ще бъдете внимателни при забождането на иглата. Ще опитаеме какъ работи законътъ. Малко кръвь все ще излѣзе, но опитътъ трѣбва да се провѣри. Тази кръвь ще я съберемъ на едно много чисто платънце, ще направимъ една много хубава кутийка и тамъ ще го туримъ. Послѣ ще си отбѣлѣжимъ датата и деня на опита. Това ще бжде първиятъ опитъ върху великитѣ идеи. Тази кутийка ще се пази отъ класа като свещена. Ако опитътъ излѣзе сполучливъ, съ тази кръвь може да се направятъ и други опити, а ако опитътъ не излѣзе сполучливъ, тогава и кръвьта не ще е толкова цѣнна.

За сега азъ ще свърша и другъ пжтъ пакъ ще продължа върху този прѣдметъ. Искамъ да изясня нѣкои въпроси, прѣди да пристжпимъ малко по-дълбоко да боравите съ тѣзи знания, които имате въ живота. На теория вие знаете много работи, но ви е необходимо дълбоко, правилно разбиране на всички въпроси.

Сега си запишете слѣднитѣ три правила за приложение:

1. Когато сърдцето ви изстива, че не може да обхване и вмѣсти свободата на другитѣ, продължете тогава радиуса на сърдцето си да обхване и недостатъцитѣ на хората; и продължавайте свещения пжтъ на сърдцето към Бога на Любовта, при най-голѣмитѣ несгоди.

2. Когато умът ви се помрачава, че не можете да разберете и приемете извѣстни истини, удължете тогава радиуса на ума си. Мислете, че всичко така трѣбва да бжде, за да се изяви Богъ на Вѣчността въ цѣлото разнообразие. Него намирайте въ всичко. И продължавайте великия пжтъ на ума къмъ Истината и прѣзь най-голѣмото противоречие.

3. И когато волята ви се изроди въ своеволие, че спира своята дѣятелность въ добро, удвой тогава радиуса на волята си. Приеми волята като даръ отъ Бога и я посвѣти въ служба Нему! Тъй продължавай мощния пжтъ на волята за проява на Божията Благость и прѣзь най-голѣмото зло!

Само свѣтлиятъ пжтъ на Мждростъта води къмъ Истината!

Тя постоянно ни весели!

*1 Лекция на
Младежкия Окултенъ Класъ
19.X.1924 година
София.*

ПРИРОДА И ГЕОМЕТРИЯ

Размишление.

Кое е най-важното въ яденето?

Кое е най-важното въ храната?

Защо трѣбва хората да ядат? (- *За да добиятъ физическа сила.*) Ако е тъй, тогава машинитѣ добиватъ по-голъма сила, като имъ се тури масло. Защо е силата на машината? (-*Да работи.*) Тази работа нужна ли е на самата машина? (-*Не.*) Всѣки човѣкъ, който придобива сила, безъ да знае защо му е тази сила, той прилича на машина. Слѣдователно всѣка една мисль, всѣки единъ актъ, всѣка ваша дума, всѣко чувство и всѣко дѣяние, въ което съзнанието ви не взема участие, е единъ процесъ механически. Тази машина по-голъма може ли да стане? По-силна може ли да стане? Не. Тя е толкова силна и голъма, колкото е сама по себе си. Слѣдователно въ живота е силенъ само онзи, въ когото съзнанието присѣтствува, когато проявява силата. Да бжде уменъ и разуменъ, то е пакъ проявление на силата. Трѣбва да има проявление на силата. Силата е потрѣбна само за разумното проявление на човѣка. А това е необходимо за вашето развитие, понеже, ако вие не си турите максими и норми, които сж вѣрни вжтрѣ въ природата, няма да се мине дълго врѣме и вие ще изгубите смисъла на живота и ще минете презъ пжтя на всички страдания, по които обикновенитѣ хора минаватъ.

Вие като ученици ще бждете изложени на изпитания. Вие не може да избѣгнете този законъ на промѣнитѣ. Ако искате да живѣете единъ обикновенъ животъ, той по нищо не се отличава отъ живота на животнитѣ. Вземете за примѣръ живота на едно магаре. Мислите ли, че това магаре нѣма съзнание? Има, пробужда се и неговото съзнание. И ако вникнете въ очитѣ на това магаре, ще видите, че една голъма тжга се крие въ очитѣ му. Тжжно е магарето. Но въ неговата скрѣбь никой не влиза. Магарето забѣлзва това и казва: „Най-послѣ

самъ съмъ, ще си нося товара, какво ще казвамъ на тия хора, които не ме разбиратъ!”

Сега за живата природа, за всички същества, които съществуватъ на земята, ще си съставите едно понятие не такава, каквото сегашнитъ хора иматъ. Всички тия същества сж разумни и страдатъ, само че сж на градация. Това сж все души закъснѣли, това сж души въ застои. Запримѣрь млѣкопитающитъ сж души изостанали въ развоия на своето развитие, закъснѣли сж тѣ, птиците - сжщо. И всички животни, които сега съществуватъ, това сж все закъснѣли души. Така ще има закъснѣли души и отъ човѣчеството. Тѣ ще бждатъ закъснѣли души отъ Бѣлата раса, както има закъснѣли души отъ черната раса. А единъ закъснѣлъ отъ черната раса много мъчно може да мине въ бѣлата раса. Отъ една раса въ друга много мъчно се минава. Въ природата има извѣстни междини или граници за такива души.

Искамъ всички отъ васъ да имате по-пълно понятие за природата. Онѣзи отъ васъ, които сте естественици, знаете ли кои сж ония елементи въ почвата, които даватъ по-голѣмъ растѣжъ на растенията? Кои сж елементитъ, които стимулиратъ повече растенето, споредъ съврѣмнената наука? (- *Калий, натрий и азотъ.*) А ако тия елементи сж въ по-малѣкъ размѣръ, какво ще бжде растенето? (- *По-слабо.*) Добрѣ, отъ какво произтича това, че у нѣкои почви тия елементи сж повече, а у други сж по-малко? (-*Има различни почви по произходъ.*) Какъ мислите, ако на мѣстото на една гора посадите една нива, почвата ще бжде ли по-плодородна? Отъ какво се образува този черноземъ? Отъ клончетата и листата на тази жива материя. Слѣдователно всички тия елементи сж взети отъ листата и сж придадени на почвата, тѣ сж складирани въ почвата отъ самитъ растения. Почвата е само това, каквото е единъ килеръ или една изба, а по отдѣлно взети, всѣко едно коренче, всѣко едно клонче и всѣки единъ листъ приема извѣстна енергия отъ слънцето чрѣзъ въздуха и я прѣдава на почвата. Само излишното се складира въ почвата. Растенията се развиватъ по-нормално, тѣ не могатъ да затлъстѣятъ тѣй, както хората затлъстѣватъ, а тѣ винаги ос-

таватъ излишека си долу на земята.

Отъ туй идвамъ до закона: ако вие не работите правилно, нѣма да можете да схванете ония елементи, които сж потребни за духовния свѣтъ. И слѣдователно за бждеще вашето растене, вашето развитие ще бжде ненормално. Да кажемъ, нѣкой пжтъ вашата мисль не работи. Защо? Понеже тия елементи, които даватъ потикъ на ума ви, ги нѣма, какъ ще работите? Да кажемъ, искате да четете. - Е, нѣмате свѣтлина. Искате да пишете. - Е, нѣмате книга, мастило. Искате да работите, но прѣститѣ ви ги нѣма и т.н. Значи, има извѣстни елементи, които липсватъ. Трѣбва да знаете, че животътъ е тѣсно свързанъ както съ силитѣ въ природата, така и съ вашитѣ органи. До извѣстна степенъ вие може да пригответе половина отъ ония елементи, които сж необходими за вашето правилно развитие, а другата половина самата разумна природа доставя. Когато казвамъ, че трѣбва да живѣемъ разумно, подразбирамъ спазването на ония закони, които сж въ природата и тогава тѣ ще ни доставятъ материали, които сж необходими за живота. Забѣлѣзали ли сте нѣкой пжтъ, когато вашиятъ животъ е естественъ, тогава тази фосфорна сила се събира у васъ и лицето ви взема другъ изразъ. Нѣкой пжтъ пкъ нѣкои отъ васъ иматъ доста желѣзо, но въ отрицателна, нисходяща степенъ, кинетическо желѣзо, не потенциално, а сгурия, която вие не можете да употребите за живота. А това желѣзо дава друга краска на лицето ви.

Затова, тази година най-първо ще се научите да се филтрирате. Защото безъ филтриране, тѣй както сте сега, въ школата на природата не биха ви пуснали. Прѣчистване ви трѣбва, защото ония разумни сили, съ които трѣбва да дойдете въ контактъ, сж чисти и ако вие сте нечисти, тѣ ще произведатъ една силна реакция въ вашитѣ мозъци и вслѣдствие на това се явяватъ неразположения, разболѣвания, ставате песимисти. Сжщото е и въ свѣта, тамъ всички се разболѣватъ: и артисти, и художници. Послѣ, дали сте или не въ школата, щомъ не вървите по естествения пжтъ на природата, съ васъ ще се случи това. Видимата природа, това е Богъ, Който се изявява спрѣмо насъ. Той е снизходителенъ, но е тол-

кова точенъ - не извинява и не прощава непоправенитѣ погрѣшки. Може да напълнишѣ цѣла каца съ сълзи, но Той ще ти каже: „Трѣбва да поправишѣ погрѣшката си.” Сега нѣкои казватѣ, че погрѣшката може да се измие съ сълзи. Не, тя се мие, но пакѣ остава.

Та първото нѣщо, което е необходимо сега за васѣ, то е филтриране, прѣчистване, за да придобиете ония елементи, които сѣж необходими за създаването на единѣ мощенѣ характерѣ, за явяването на единѣ свѣтълѣ умѣ и за съграждането на едно благородно сърдце. А нѣма другѣ начинѣ. Този е правилниятѣ пѣтъ за развиване. У мнозина състоянията, които сега иматѣ сѣж, ненормални. Нѣкои отѣ васѣ психически сте въ трѣскаво състояние, нѣкои имате слабѣ стомахѣ, нѣкои хрема, други иматѣ слаби нерви, не могатѣ да изтърпѣватѣ. Какѣвъ е съставѣтъ на нервитѣ? (*-Главно фосфорѣ, който имѣ придава тази чувствителностѣ.*) По какво се отличава сивото отѣ бѣлото вещество въ мозѣка? (*-Сивото съдѣрѣжа клѣтки, а бѣлото е сборѣ отѣ нервни влакна.*)

Сега най-първо трѣбва да създадете разположение на ума си. А това, което вие наричате разположение, то понѣкой пѣтъ е настроение. Всѣки единѣ отѣ васѣ трѣбва да се стреми да създаде разположение на ума си. А това разположение се създава отѣ онази, правата мисълѣ. Рекохѣ, за да създадешѣ настроение или разположение, трѣбва ти работа. Значи, ти създавашѣ разположение чрѣзѣ работа. А работата е благородно нѣщо, тя ще те улесни за създаване разположение.

Сега вѣтрѣ въ човѣка има нѣщо, което се противи. То е наслѣдствено. Прѣди милиони години, когато човѣкъ е минавалѣ прѣзѣ фазата на млѣкопитающитѣ, тѣ всички сѣж били плодоядни животни. Тогава природата е била много богата. Крушитѣ и другитѣ плодове капели направо отѣ дърветата, та животнитѣ станали много мързеливи, само седѣли и яли. Туй положение е прѣкаралѣ човѣкътъ тогава и сега, като човѣкъ, той си спомня това и казва: „Азѣ мога пакѣ да живѣя, както едно врѣме живѣехѣ.” И турцитѣ казватѣ сега: „Ако е нѣщо на късметѣ, на краката да ми дойде”. Е, то е схващане

на миналото, тогава е било така, но при сегашниятъ условия човѣкъ трѣбва да работи, да работи разумно. Слѣдователно той трѣбва да побѣждава въ себе си ония криви навици, които е придобилъ въ миналото. А такива у всички ви съществуватъ. Тѣзи навици сж животински. Запримѣрь, нѣкой пѣтъ кипвате, искате да си отмѣстите или пѣкъ си казвате: „Иде ми да го хвана и да го разкъсамъ.” Та това е едно разположение на мечката, на вълка, на лѣва и сега по навикъ се пробужда и у васъ. Но сега не сте нито вълкъ, нито мечка, нито тигъръ, а сте човѣкъ. Следователно това животинското е вложено въ вашия организъмъ и стига да му дадете малко условия, то ще се прояви. И мечката, и тигѣра вие ги имате, но въ миниатюръ. Но, ако вие дадете мѣсто на тази микроскопическа мечка, тя може да стане много голѣма, толкова голѣма, че да ви стане владетелка, та само като я погледнете, ще се сгушите и ще ѳ се подчинявате.

Нѣкой пѣтъ казвате: „Не може без гнѣвъ.” Но това сж състояния животински, това е състояние на единъ неразуменъ животъ, животъ, въ който нѣма послѣдователность. Та ще правите разлика: у човѣка има едно животинско състояние - шомъ дойде, трѣбва да се стрѣмите да използвате неговата енергия, то не е вредно, но набрали се тия енергии, тѣ съставляватъ почвата, върху която човѣкъ живѣе. Върху тия животински състояния или върху тая животинска почва или чувства сж всадени общественитѣ чувства. Тѣ растатъ върху тѣхъ. Върху общественитѣ чувства сж посадени личнитѣ чувства, а върху личнитѣ чувства отгоре сж посадени моралнитѣ чувства. Следователно тѣ единъ на другъ си помагатъ. Нѣкой казва: „Ама какъ азъ да имамъ въ себе си животинското?” Имашъ го, какъ не. Онова хубаво растение, което е посадено въ почвата, какво лошо има? Човѣкъ може да се гнуси отъ почвата, но когато станатъ хубавитѣ плодове, тогава той си откъсва отъ тѣхъ, отъ този по-финъ материалъ.

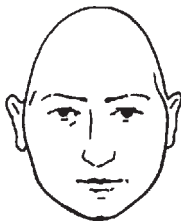
Затова най-първо ще изучавате закона на растенията, това сж общественитѣ чувства. Законътъ на животнитѣ, това сж личнитѣ чувства, а самиятъ човѣкъ, това сж моралнитѣ чувства. Общо взето, тогава общественитѣ чувства, това сж

съзнателни растения, които изтеглят и превръщат енергията на животинското царство. Защото има растения, които седят по-високо отъ животните, но тѣ сж въ другия свѣтъ. На Земята животните седят по-горе отъ растенията, но растенията въ духовния свѣтъ седят по-високо отъ растенията на Земята. И тогава връзката, която съществува въ този вжтрѣшенъ законъ е: човѣкъ всѣкога трѣбва да разчита на това, вложеното у него, т.е. въ неговата природа. Като казвамъ „човешката природа”, включвамъ и Божественото, което е у него, Бога.

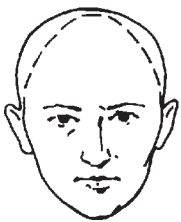
Единъ въпросъ: ако вие сте написали 10 тома книги по разни научни въпроси и седнете, та прочетете тия книги наново, тѣ ще ви направятъ ли по-умни? Писали сте, да кажемъ, по разнитѣ науки: физика, астрономия, естествена и др., ако прочетете това, което сте писали, ще придобиете ли нѣщо ново? Какъ мислите? Или да кажемъ, единъ грънчаръ, който прави хиляди стомни, направилъ напимѣрь 10 различни вида, колкото и безпогрѣшно да ги прави, все пакъ тѣ ще съдържатъ ли онова, което може да се вложи въ една стомна? - Не. Затова хората на земята се допълнятъ. Ако вземемъ всички тия писатели, тѣ единъ другъ се допълнятъ. Като четешъ единъ писателъ, той внася въ тебе една нова идея, защото той разглежда въпроса по-другояче. Другъ пътъ ще внесе по-друга мисълъ. Затова хората четатъ разнитѣ учени хора, защото черпятъ сила и допълнятъ знанията си, защото всѣки единъ, който пише, влага нѣщо ново по единъ и сжщъ въпросъ. Затова, при тази голѣма свобода, вие ще изучавате живата природа по начини, които сж вложени въ васъ, така ще се създаде хармония. Нали ние говоримъ за хармония или за една атмосфера, която има въ себе си мекота?

Има такива положения, когато човѣкъ може да свири на нѣкой инструментъ, разбира музика много добръ, но не може вѣрно да пѣе. Може даже да поправя грѣшките на другитѣ, но самъ съ гърлото си не може да вземе тона вѣрно. Тогава ще кажемъ: гърлото му е така устроено и неговата воля не може да го застави да вземе тона вѣрно съ гърлото си. А има и обратното: нѣкои хора пѣятъ много хубаво, но

не могат да свирятъ. Послѣ, нѣкой може да пише хубаво, писмено се излага отлично, но накарайте го да държи една устна речъ, той се спѣва. Отъ какво произтича това? Казватъ: „Понеже нѣкои отъ центроветѣ сж по-силно развити, тѣ черпятъ всичката енергия, а другитѣ центрове оставатъ по-слабо развити и вслѣдствие на това сж тѣзи дефекти въ проявитѣ.” Така е и въ музиката, изискватъ се много развити центрове. Защото единъ музикантъ може да бжде само единъ изпълнителъ, а може да бжде и единъ музикаленъ творецъ, композиторъ.

Но за да може той да създаде нѣщо ново, много качества трѣбва да бждатъ вложени у него: той трѣбва да има въображение, а за да създаде това въображение, трѣбва да е развита горната част на челото му. Въ такава глава никакво творчество на музика не може да има. Това чело е на една китайска глава.

Челото трѣбва да се развие горѣ. Значи, трѣбва да има разширение на ума, за да може да има въображение. Колкото умътъ се повече разширява, толкова въображението става по-силно. Може всичко да си въобразявате. Не е лошо. Въ въображението не може да има грѣхъ. Може да си мислишъ, че си царъ, че владѣешъ всичко. Може да си мислишъ, че си ангелъ и се намирашъ горѣ въ висинитѣ. Нищо лошо нѣма въ това. То е едно пжтешествие. Когато човѣкъ нѣма работа, да се разхожда съ ума си, не е престжпление. Ами онзи актѣоръ, на когото като платятъ, излиза на сцената, носи корона и си мисли, че е царъ, питамъ: царъ ли е? Ти поне безъ пари ще играешъ ролята на царъ и при това ще играешъ на себе си, а той? - Плащатъ му пари и той не играе за себе си, а за другитѣ. За него е още по-срамно да си мисли, че е царъ.

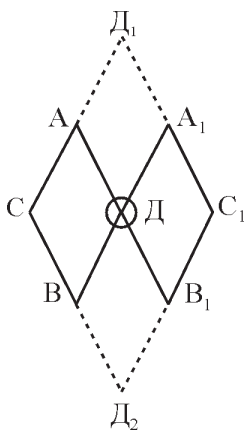
Значи, въображението е потрѣбно. Въ него ти си свободенъ. Разбира се, и въображението си има закони, има си своитѣ граници, до които е позволено на човѣкъ да отива и

извън тия граници той не може да прѣстѣпи. Значи, въображението си има зона, граници. Ти можеш да помислишъ, че ще станешъ много ученъ, че си много силенъ, че си много красивъ, че си богатъ... и най-послѣ да помислишъ, че всичко това го употрѣбвашъ за благо на човѣчеството.

Да кажемъ, бѣденъ си, три дни не си ялъ. Влѣзешъ и мислишъ, че имашъ хубава къща, че си царъ, уреждашъ закони, пушашъ затворниците, на бѣдните раздавашъ хлѣбъ... и всичко това става мислено. Вие ще кажете, че това сж иллюзии, нали? Но тия иллюзии, щомъ сж за добро и за напредѣкъ на твоята душа, единъ день ще се реализиратъ. И ако ти, при такова състояние на духа, когато 3 дни не си ялъ, можешъ да мислишъ така, твоята воля е доста силна, отъ тебъ може да излѣзе нѣщо.

И хубаво е нѣкой пѣтъ да опитате характера си така, да изпитате вашата издрѣжливостъ. Запримѣръ прѣдставете си, че вие сте бѣдна: общата ви сж окжсани, роклята сжщо, три дни не сте яли. Излизате вънъ на улицата и виждате нѣкоя хубаво облечена мома, роклята ѳ сж панделки, шапката ѳ и общата ѳ нови, вие въ тоя моментъ да почувствувате радостъ зарадъ нея, а не да ви се стисне сърцето, но да се радвате, че тя има хубави дрехи. Това е разширение на сърцето, това е характеръ. А това качество е необходимо за всички ви. Защото тамъ, дѣто сжществува завистъ, напредѣкъ не

може да има. Съревнованието е хубаво, а завистъта е една спѣнка. А на васъ ви трѣбва съревнование, за да напреднете.

Какъ наричате тѣзи фигури въ геометрията? (-Ромбове.) То е едно движение на физическото поле. Това сж двѣ физически сжщества, които иматъ само една допирна точка, това е точката Д. Тѣзи сжщества слизатъ и се качватъ по тѣзи линии. Могатъ ли тия сжщества да иматъ и други допирни точки? - Могатъ. Ако продължимъ А и А₁ нагорѣ и В и В₁ надолу, тѣ ще иматъ три допирни точки. Тази

фигура прѣдставлява едно положение на тесаракта. Тесарактътъ въ по-пъленъ смисълъ е единъ по-уголемень или разширенъ кубъ. Не е необходимо всички да вървите по една и съща посока. Да допуснемъ, че вие почвате да развивате известна идея. [Вие] сте въ центъра Д, развивате се тамъ и образувате единъ малкъ кръгъ около себе си. Но, ако тръгнете пакъ по пѣтя на вашето развитие, но по посока А, А₁В или В₁, вие ще обиколите свѣта. Когато, ако седите само въ Д, ще разберете само отъ една страна свѣта.

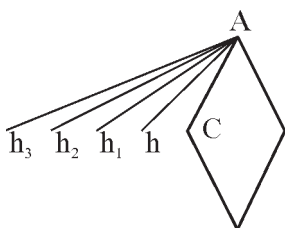
Та всѣка една идея, която живѣе вжтре въ човѣка, тя може да живѣе само при известни условия, може да се развива въ много отношения, а ако остане само около своя кръгъ, тази идея може да бжде само потенциална. Сега разбира се, въ тази работа, азъ имамъ предъ видъ сегашното ваше развитие, азъ не искамъ вие да се нагърбите съ една работа, която не е по силата ви, защото има известни идеи, които всички не можете да възприемете, понеже на всички условия не сж готови и всички идеи трѣбва да дойдатъ последователно. Но поне отчасти съ нѣкои отъ тия идеи вие трѣбва да се запознаете и да ги приложите. Има нѣкои нѣща, които сж необходими за васъ. Напримѣръ чувството на щедростъ. Човѣкъ трѣбва да бжде щедъръ и по сърдце и по умъ. Има хора, които по сърдце сж щедри, а по умъ скжперници; има хора съ широкъ умъ, а съ тѣсно сърдце.

Защо тази фигура я наричате ромбъ? Какво значи ромбъ? Тя е гръцка дума. Втори пѣтъ вижте думата на гръцки какво значи.

Елементитъ, които геометрицитъ сж турили въ геометрията, сж ги взели отъ живата природа. Сжщевременно това сж линии и фигури, които сжществуватъ и у човѣка. Въ това се състои живата геометрия. Линиитъ въ лицето на човѣка се чертаятъ геометрически, тѣ сж данни за геометрията и ние работимъ върху тѣхъ. И по тѣзи линии ние можемъ да знаемъ кой човекъ на каква степенъ на развитие е. Какви сж линиитъ, които образуватъ неговото [лице]? Кривитъ линии едноцентрови ли сж или двуцентрови? Защото има линии, които сж двуфокусни. Такъвъ човѣкъ разглежда нѣщата отъ

двѣ гледища. Той нѣма единъ центъръ, веднажъ разглежда нѣщата по единъ начинъ, а другъ пжтъ по другъ начинъ. Такова е състоянието на неговия умъ. Казва: „Азъ така мислѣхъ, но сега мисля иначе.“ И всѣки день все се мѣни, отъ единия полюсъ на другия и никога не можешъ да го намѣришъ на едно мѣсто, като на една прѣходна почва се намира той. А въ схващанията на единъ човѣкъ трѣбва да има широта. Трѣбва да се научите да се изслушвате, без да се критикувате.

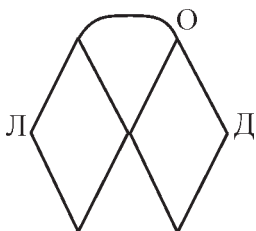
Най-първо научете се да констатираме дали мисълта е права или не, безъ да ѳ придавате нѣкакъв личенъ характеръ. Какво значи да се придаде личенъ характеръ на една мисълъ. Може да приемемъ, че този, който говори, има нѣкаква тенденция. За самитѣ насъ това врѣди, ние си врѣдимъ, ние трѣбва само да констатираме мисълта дали е права или не. Нищо повече! Така сжщо кои страни на неговата мисълъ сж прави и кои не сж прави. А и за себе си можемъ да констатираме, че въ нѣкое отношение сме прави, а въ друго не сме прави.

Да допуснемъ сега друго: линиитѣ почватъ да се отклоняватъ отъ правия пжтъ (*чертежа*). Какво заключение ще направите тогава? Прѣдставете си, че А е едно живо сжщество и си има свой опрѣдленъ пжтъ АС. Обаче това сжщество при

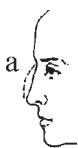
всѣко движение все прави извѣстно отклонение при движението си: АС, А h , А h_1 , А h_2 , А h_3 ... Какво означава това? То ще измѣни страната на ромба. Едната страна на ромба ще се увеличи и ние казваме: Имало е вѣншни причини, които сж дѣйствували на това сжщество, да си измѣни пжтя. Такива линии на отклонение ще забѣлжите и въ човѣшкото лице.

Послѣ, човѣшкитѣ очи не сж симетрични. Ако погледнете по-внимателно, ще забѣлжите, че едното око е по-големо, а другото по-малко. Всѣко измѣнение на вашето лице си има причини. Запримѣрь ако вие увеличите вашето милосърдие, ако милосърдието стане единъ потикъ у васъ, върховетѣ на тѣзи два ромба ще се съединятъ и ще образуватъ

една правилна крива линия О - този чертеж, това е човъшкото лице. Двата ромба, това сж дѣсната (Д) и лѣвата (Л) страна на лицето. Значи въ този случай горната част на лицето израства - О. Сжщото става и когато въображението се развива. Щомъ пѣкъ развиете вашата чувствителность, носѣтъ ви

ще се развие - долу ще стане широкъ. А щомъ станете много скържавъ, носѣтъ ви ще се сплесне. Когато чувствата сж добръ развити, дихателната система взема по-голѣмо участие и носѣтъ се развива. А когато чувствата не сж развити, дихателната система работи по-слабо и вслѣдствие на това носѣтъ се сплесва. И у всички слабогрждни хора дупкитѣ на носа сж сплескани.

На нѣкои хора носѣтъ представлява права линия - англичанитѣ го наричатъ „чипъ носъ”. На други носѣтъ е гърбавъ (а), на трети - завитъ надолу (б), а на нѣкои вдигнатъ нагорѣ (с). Това не е нищо друго, освѣнъ отклонение на енергиитѣ въ човъшкия организъмъ. Запримѣрь когато у човѣка се е появило чрѣзмѣрно желание да разглежда чуждитѣ нѣща, носѣтъ му се е вдигналъ нагорѣ. Това е навикъ отъ животнитѣ. Най-напрѣдъ човѣкъ като животно е ходилъ да подушва всичко и тази енергия, като се е събирала много на носа, издигнала го е нагорѣ. Това е станало у много любопитнитѣ хора. Такъвъ човѣкъ, като имашъ нѣщо да му казвашъ, ще ходи около тебе день, два, три, ще те пита, ще те разпитва. И кажешъ ли му го, той си мисли, че много е научилъ. А има и друга крайность - хора крайно открити, у тѣхъ носѣтъ е завитъ. У песимиститѣ носѣтъ е завитъ надолѣ.

Но ще знаете това: всички енергии, които се проявяватъ като качество у човѣка, оказватъ извѣстно влияние върху извѣстни органи на лицето, все ще положатъ своя отпечаткъ. Ако тази енергия е хармонична, ще се появи хармо-

нична черта на лицето ти, а ако е нехармонична, тя ще направи нехармонична линия на лицето ти. Не можете да избъгнете това. А веднажъ тази енергия сложила извъстенъ отпечатъкъ на лицето ти, тази промъна ще се отрази и върху мозъка ти. И тази линия ще прѣдизвика извъстни сили или ще се привлекатъ извъстни елементи, които нѣкой пжтъ сж полъзни за вашето развитие, а нѣкой пжтъ сж елементи крайно дисхармонични и тогава внасятъ една отрова въ живота ви. Та всичкитѣ линии, и разумни, и неразумни, вървятъ по извъстни геометрически форми. Всички хармонични сили на доброто се движатъ по най-правилнитѣ линии на геометрията. А линиитѣ на злото спадатъ къмъ дисхармоничнитѣ линии въ геометрията. Затова вие ще се стремите най-първо къмъ хармонични мисли, чувства и дѣйствия. Ще се спрешъ въ себе си, ще кажешъ: „Моята мисль трѣбва да бжде права!“ Какво значи това? Правата линия това е най-малката единица мѣрка, съ която всичко можете да мѣрите. Тогава ще кажешъ:

Мисльта ми трѣбва да бжде права!

Чувствата ми трѣбва да бждатъ прави!

Дѣйствията ми трѣбва да бждатъ прави!

Това винаги трѣбва да си го казвате.

Правъ трѣбва да бжда и всичкитѣ ми прояви трѣбва да бждатъ прави!

Отрицателнитѣ нѣща у васъ трѣбва да стоятъ като нѣща чужди, наслѣдствени, атавистически. Има много недъзи на миналото, които се прѣповтарятъ периодически. Тѣ не се придобиватъ сега. Вие сте на земята при завършване на своята еволюция и трѣбва да изправите всичкитѣ форми, въ които сте съгрѣшили. Та прѣдстои ви една велика задача за създаване характера и за правилното мислене. Не мислете, че можете да мислите, каквото искате. Не, човѣкъ не трѣбва да мисли, каквото иска. Той трѣбва да мисли, каквото не иска! Туй е правото при сегашното развитие: да мислишъ, каквото не искашъ! Казвашъ: „Не искамъ да уча, не ми е приятно.“ А трѣбва да научишъ урока си. Тогава именно, ще постъпишъ съгласно туй правото - ще учишъ, безъ да искашъ.

Другъ пътъ не искашъ да направишъ добро, а при това трѣбва да го направишъ. Тогава ще го направишъ, без да искашъ.

Слѣдователно ако правимъ това, което не искаме, ние сме на правата посока. Сега гдѣ сѣди противорѣчието на тази мисль? Да правишъ това, което не искашъ - това значи, че у тебе има едно сѣщество, което не иска нѣщо, а има и друго, по-голѣмо, което иска да му го наложи. Тогава това, което нисшето сѣщество иска, ти ще му го откажешъ, а това, което то не иска, ти ще му го наложишъ, по всичкитѣ правила на приятелското изкуство.

Размишление.

Ще имате новъ поздравъ.

Аз ще ви кажа:

„Любовьта ражда доброто!”

Вие ще отговорите:

„Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода!”

„За насъ” е общо, а когато употребявате тази формула за себе си, ще казвате: „Доброто носи за мене животъ, свѣтлина и свобода”. Разбираме Божественото добро, Божественото благо.

*2 лекция на Младежкия Окултенъ класъ
26.X.1924 година,
недѣля, София*

КАКВО ИМА ВЪ ЛЕКЦИЯТА

Кое е най-важното въ яденето?

Защо трѣбва хората да ядатъ?

Човѣкъ, а пъкъ машина.

Тѣжно ли е магарето?

Закъснели въ своето развитие души.

Отъ къдѣ сѣ элементитѣ въ почвата?

*Отъ листата, а почвата е килеръ.
Фосфоръ и желѣзо въ нашето лице.
Какво трѣбва да научимъ тази година?
Ненормални състояния.
Произходъ на мързела и други отрицателни качества.
Таблица на разнитѣ чувства.
Ако единъ, който е написалъ 10 научни книги, ги прочете
те наново, ще стане ли по-умень?
Необходимость отъ изучаване живата природа.
Въображение.
Кой седи по-горѣ: когато си въобразявашъ, че си царь,
или платениятъ артистъ, когато е царь?
Граници на въображението?
Хубавата рокля. Въображението внася широта въ сър-
дцето.
Съревнованието кара хората да вървятъ напрѣдъ, а
завистьта ги спѣва.
Развитие въ малкъ кръгъ и развитие въ много посоки.
Не всички идеи сѣ за мене.
Щедрость. Видове.
Какво значи ромбъ на гръцки?
Геометрията въ човѣшкото лице.
Какво значи да се придаде личенъ характеръ на една
мисль.
Милосърдие. Челото на милосърдния.
Кога носътъ е широкъ долу и кога тѣсенъ и защо?
Характерность на тѣпния носъ.
Доброто прави хармоничнитѣ линии въ лицето, а зло-
то - нехармоничнитѣ.
Къмъ какво трѣбва да се стремимъ?
Правата линия като мѣрка.
Какво трѣбва да си кажемъ. Тритѣ прави формули.
Какво ни прѣдстои.
Чудната мисль. Какво трѣбва да мисля азъ.
Да мислишъ, както не искашъ - това е хубавото!
Дѣ сѣди противорѣчието.
Новиятъ поздравъ.*

ВЪЗПИТАТЕЛНАТА СИЛА НА СТРАДАНИЕТО

*Любовта ражда доброто!
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!*

Размишление.

Прочетоха се темитѣ: „Отношение между психология, логика и етика”.

Тема 2: „Първата отличителна черта на мисълта.”

Върху тази тема, която писахте, азъ ще задамъ нѣколко въпроси:

Грамматиката ли се е образувала по-рано и после рѣчьта?

Логиката ли се е образувала по-рано и после първото сжждение? И моралътъ ли се роди по-рано и после отношенията на човѣшката душа?

Значи, грамматиката сама по себе си не е сжществувала прѣди човѣшкия духъ, който е създалъ рѣчьта. Човѣшкиятъ духъ е създалъ тази грамматика. Всѣка рѣчь трѣбва да се изкаже по единъ или другъ начинъ; думитѣ трѣбва да се нареждатъ по единъ начинъ; а между всички прѣдмети въ свѣта трѣбва да има извѣстно отношние или извѣстно съпоставяне. Двѣ граматики има въ свѣта: едната азъ разбирамъ грамматика, въ която рѣчьта е свободна да се изрази съ каквито си иска думи и наредени съвсѣмъ свободно по духъ. И друга една грамматика, тя е на буквата, тамъ въ строгъ редъ вървятъ думитѣ, като войници вървятъ една слѣдъ друга последователно и по опрѣдѣленъ редъ. Но този редъ не е въ всичкитѣ народи еднакъвъ. Въ българския езикъ обикновено глаголътъ се поставя въ началото, има случаи дѣто глаголътъ се тура на края. А въ нѣмски езикъ, слѣдъ като изкажешъ едно

*прѣдложение - (рус.) изречение

дълго предложение*, тогава ще туриш глагола най-накрая. Питамъ: защо българската граматика е турила глагола отпървѣдъ, а нѣмската - накрая? Разбира се и тамъ има изключения. Ще кажете: „Така е свойствено на езика.“ Какъ мислите, защо на единъ езикъ е свойствено да туря глагола въ началото, а на другия езикъ е свойствено да се туря глагола накрая? (*Защото едниѣ най-първо мислятъ и после дѣйствуватъ, а другитѣ първо дѣйствуватъ, че после мислятъ.*) Значи българитѣ най-първо дѣйствуватъ, а после мислятъ, а германцитѣ първо мислятъ, а после дѣйствуватъ. Всички съгласни ли сте съ това? (*Фактически германцитѣ повече дѣйствуватъ, отколкото българитѣ.*) Но германцитѣ сж били философски народъ, тѣ после, по примѣра на англичанитѣ, взели туй направление и се отказали отъ философията и може би за въ бждеще пакъ ще се измѣни граматиката имъ.

Забѣлжете друго: въ английската граматика има единъ навикъ, стремежъ да съкратяватъ думитѣ, когато германцитѣ разширяватъ думитѣ. Питамъ: англичанитѣ и германцитѣ, които сж отъ една и сжща раса, защо това различие? Това сж все въпроси, които можемъ да си зададемъ, ние нѣма да ги рѣшимъ сега.

Има и други въпроси. Знаете ли коя дума се е появила най-първо въ човѣшката рѣчь? Има ли нѣкой, който да е чель нѣщо? (*Спорѣдъ науката най-първо се явили съюзитѣ или подражателнитѣ звуци.*) Тѣй, сега научнитѣ изслѣдвания показватъ, че когато човѣкъ почне да заболява, най-първо той загубва сжществителнитѣ имена, туй показва, че тѣ сж отъ по-новъ произходъ; следъ туй той изгубва прилагателнитѣ, после глаголитѣ и оставатъ само съюзитѣ. И когато човѣкътъ почне да заздравява, пакъ по сжщия начинъ се възвръщатъ думитѣ по реда си. Когато човѣкъ не може да употребѣи сжществителнитѣ, употребява глаголитѣ, на примѣръ вмѣсто секира, казва: „това, което сече“ и др. И дѣйствително, първата рѣчь на човѣка е била едносложна, отпосле е станала двусложна. (*Кой е първия слогъ, който е билъ произнесенъ?*) Той е като първата дума, съдържалъ е всичкия смисълъ на живота въ себе си.

Вие сте изучавали въ геометрията трижгълниците, всички трижгълници, които съществуват въ геометрията и които има още неписани, вие знаете, носятъ въ себе си една идея, първична идея точно опрѣдѣлена. Също и всички криви линии, които съществуватъ въ свѣта, отъ какъвто и да сж характеръ, си иматъ смисълъ, въ висшата жива геометрия всичко е осмислено. Тамъ по отклонението на жглитъ на каквито и да сж линии, въ дадения случай може да се сжди за характера на разумното дѣйствие. Да кажемъ, едно същество прави отклонение на 1° , друго - на 2° , трето същество прави отклонение на 3° , какво заключение ще направимъ за движението на туй същество? Това сж аналогични разсждения: ако вие хвърлите едно тѣло съ голѣма бързина, какво ще стане съ него при тази бързина, ако срѣщне съпротивление на срѣдата, въ която се движи? Прѣди всичко, градуситъ ще покажатъ силата, съ която се движи тѣлото. Колкото повече сж градуситъ, толкова силата е по-голѣма и бързината е по-голѣма, а отклонението ще зависи отъ срѣдата, въ която се движи тѣлото. Щомъ отслабне силата, по сжщия начинъ отклонението ще изчезне. Но и тази сила, която хвърля този прѣдметъ въ пространството и тя трѣбва да си има извѣстна идея. Ако ние хвърлимъ едно тѣло въ пространството и то не срѣщне никакво съпротивление, какъвъ ще бжде пжтя? (*-Въ физиката, законътъ на инерцията казва въ какъвъ случай тѣлото се движи праволинейно и равномерно.*) Да, тѣ сж прави, но така е само въ Божествения свѣтъ, само тамъ всичко е въ хармония, нѣма никакво противодѣйствие.

Сега, вие сте отъ младитъ, можете ли да пишете, ако ви дамъ, върху темата: „Една отъ основнитъ отличителни черти на младия.“ По какво се отличава младиятъ човѣкъ? (*-Младиятъ има голѣмъ ентузиазъмъ, и за осъществяване идеитъ, и свѣтлитъ нѣща, които сж въ живота, а стариятъ човѣкъ си казва: тѣзи работи сж неосъществими въ този животъ.*) Другъ въпросъ: кое прави младия младъ? (*-Стремежътъ.*) Не е стремезътъ. Стремежътъ на младия е както стремеза на една граната. Но въ тази граната има

взривно вещество. Значи, у младия има заложени енергии и тия енергии го правят младъ, а у стария, понеже тия енергии сж изразходвани, той е старъ, така го наричатъ. Но и младиятъ може за 24 часа да остарѣе. Ако хипнотизираме единъ младъ и му внушимъ, че е старъ, той може да остарѣе; и ако стариятъ го туримъ въ единъ дълбокъ хипнотически сънъ въ пета степенъ и му внушимъ, че той е младъ, и той може да се подмлади.

Въ новата психология трѣбва да се пазите отъ слѣдующето: ако не разбирате законитѣ въ природата, дълбокитѣ прѣживявания, дълбокитѣ морални сътресения, прѣживѣни неправилно, могат да ви застарятъ прѣждевременно и да ви лишатъ отъ тази енергия на вашата младостъ. И когато стариятъ прѣживѣе една радостъ правилно, той се подмладява, добива нови енергии. Второто положение: и младиятъ и стариятъ мислятъ, но ето кждѣ е разликата. Да кажемъ прѣд мене има една ябълка, 10-годишно развито дърво съ плодове, въ ржката си държа едно сѣме - ябълка. Питамъ, сѣмето по-голѣмо ли е отъ тази, голѣмата ябълка? Не, въ туй сѣме [има] смисълъ, идея има въ него. Младиятъ човѣкъ е едно сѣме, което трѣбва да се развие. Той още не е проявенъ въ своя животъ. У стария човѣкъ мисълта се е проявила и реализирала въ живота, неговитѣ енергии сж изразходвани, станали сж кинетически, защото, споредъ закона на прѣраждането, ако той е изразходвалъ своитѣ енергии, че затова е остарѣлъ, питамъ тогава, той, слѣдъ като мине въ другия свѣтъ, какъ се ражда наново, от гдѣ сж тѣзи енергии? Но старостта е нѣщо посторонно за човѣшката душа, то е нѣщо външно. И всичкитѣ стари чувстватъ, че сж млади, а само тѣлото имъ е остарѣло отъ вънъ. Не е свойствено на душата да остарѣва, това сж вторични състояния. Тѣ сж наложени на хората чрѣзъ внушение. Съ хиляди години хората си внушавали, че сж стари и остарѣватъ, че и другитѣ ще остарѣятъ и като мине човѣкъ 45, 50, 60 години, мислитѣ на хиляди поколения идатъ при тебе и ти казватъ: „Ти си вече старъ.” И ти кажешъ: „Хайде, да бжде тѣй както вие казвате.” Или трѣбва да бждешъ нѣкой гений да се боришъ съ тѣзи мисли.

Но тогава вашата работа ще мяза на единъ турски хо-джа. Донесли му едно дѣте да го кръсти по православному, понеже попове нѣмало, били избѣгали, а понеже и той е попъ - да го кръсти. Той взелъ дѣтето, потопилъ го въ водата и казалъ: „Тѣй да бжде, както вашия попъ кръщава.” Извадилъ дѣтето и пакъ го потопилъ въ водата. Той, както попа, казва: „Тѣй да стане”. И още веднажъ направилъ сжщото и го кръстилъ.

Законътъ на внушението има тази мощна сила, че много пороци въ свѣта и много добродѣтели се поддържатъ отъ внушението. Тѣхниятъ потикъ иде отъ внушението. Нѣкой пжтъ човѣкъ каже: „Азъ ще извърша едно прѣстжпление”, и чувствува така, като че нѣщо е заложено въ него. Но това е внушение на нѣкои нисши сили и обратното: нѣкой пжтъ човѣкъ иска да направи добро нѣкому, това е пакъ внушение на нѣкои добри хора или на добри сжщества - висши сили. Сега възпитанието въ какво седи? Винаги да се внушава доброто, винаги да се поддържатъ внушенията на добритѣ сили и да се пази връзката съ тѣхъ.

Вие въ школата има да се борите съ нѣкои наслѣдствени мисли, които вие може да прѣдолѣете и трѣбва да прѣдолѣете. Разбира се, мжчно е човѣкъ да се бори съ тѣхъ, но ако разбира закона, все таки може да си помогне. Научно има много данни. Въ геометрията запримѣрь има опрѣдѣлени черти на порока. Но при сегашното състояние, ако ви покажа нѣкоя линия на порока, вие ще мислите само за него и порокътъ ще се залѣпи при васъ като нѣкой кърлежъ.

Запримѣрь васъ ви се е случвало като говорите на нѣкой човѣкъ нѣщо и той направи една гримаса съ устата си, извади горната си джука малко настрани, навънъ, а долната настрани и навжтрѣ, тогава се образува една такава крива линия. Но има голѣма опасностъ за васъ да сждите за човѣшкия характеръ по тия положителни (*въ низходяща степенъ*) данни. Вие нѣмате право да се произнасяте за никой човѣкъ. Можете да сждите за характера на човѣка само геометрически и математически. Такива данни има човѣкъ на лицето си, които сж постоянни. Азъ ще опрѣдѣля характера на чов-

ѣрка отъ голѣмината на неговото око, неговия носъ, отъ дебелината и отъ голѣмината и дължината на неговата уста, отъ дължината на неговитѣ уши, после отъ широчината и височината на неговото чело, слѣдъ туй ще взема въ съображение неговата брада. Това сж основнитѣ черти. Сега, ако вземемъ голѣмото ухо, то има и добри и лоши страни. Забѣлъзано е: хора съ голѣми уши сж щедри, а хора съ малки уши сж стиснати, но сжщеврѣменно хора съ голѣми уши обичатъ широкия животъ. То е едно съвпадение сега на една добра и една лоша черта. Тѣ сж вѣроятности, математически вариации, но чрѣзъ редъ наблюдения може да се установи единъ законъ. Има извѣстно съотношение между ухото и главата. Правилното ухо трѣбва да бжде толкова голѣмо, колкото е носа; и правилнитѣ вѣжди и тѣ трѣбва да бждатъ почти колкото дължината на носа. После, челото трѣбва да прѣдставлява $\frac{1}{3}$ отъ лицето, и носътъ - $\frac{1}{3}$, и брадата - $\frac{1}{3}$, така е въ правилното лице. Тази правилностъ зависи не отъ стремежитѣ ви, тя зависи отъ онази разумна връзка между вашитѣ мисли и чувства.

Сега ние говоримъ за правата мисълъ. Може ли нѣкой отъ васъ да ми каже по какво се отличава правата мисълъ? Има ли правата мисълъ нѣкои отличителни черти, съ които тя се отличава въ дадения случай, че е права или не? И най-после една права мисълъ съ каквато и да е дума може ли да я изкажете?

Първичниятъ езикъ на човѣчеството е билъ образень. Щомъ произнесешъ една дума изпъква единъ образъ въ тебе. Вземете думата „рѣка” - имате единъ живъ образъ въ ума си. Източнитѣ езици сж били образни, идеята изпъква ясно. Вземете съврѣменнитѣ думи, има думи, които не произвеждатъ никакъвъ образъ. А ако кажете: гладень съмъ, жедень съмъ, боленъ съмъ... винаги произвеждатъ образи въ насъ. Силни думи сж тѣ. И тогава, колкото думи намирате вие въ единъ езикъ, които да иматъ образи, тѣ сж силнитѣ думи, а другитѣ думи сж вторични, за да разберемъ тѣхния вжтрѣшенъ смисълъ ние ги тълкуваме, единъ день и тѣ ще добиятъ образи. Има шансъ за тѣхъ.

Ето една дума, която нѣма образъ, какво означава думата „шансъ“? Има възможност да бѣда назначенъ, това значи шансъ, а тия думи, които иматъ образи, тѣ сж разумни. Думата „пѣя“, тя е образна, „плача“ - сжщо. Ние трѣбва да се стремимъ да изработимъ единъ езикъ образенъ, всѣка една дума да има образъ живъ, защото когато всѣка една дума има или придобива единъ образъ, тогава езикътъ става понятенъ и разбранъ за насъ. Има единъ езикъ животински или прѣдметенъ езикъ, той е материаленъ езикъ, само на задоволяване. Това е езикътъ на вълка. Нему му трѣбва овцата само за да я изяде. После има единъ езикъ на хората, на човѣцитѣ, той е този образния езикъ, отривистъ езикъ, въ него проличава вече идея. Той обхваща живота, свѣтлината и свободата на човѣка. И трети единъ езикъ, идеенъ езикъ, на ангелитѣ, и той е образенъ. Той включва Любовта, Мждростта и Истината.

Сега често говоримъ за добрия животъ. Добъръ животъ, но въ какво? Туй понятие добро за вас не е опрѣделено. Какво нѣщо е добъръ човѣкъ? Въобщо българинътъ подъ „добъръ човѣкъ“ подразбира човѣкъ, който може да те прѣгледа, т.е. да ти помогне въ дадения случай, да те нахрани и послужи. А лошъ човѣкъ нарича, който въ дадения случай не ти прави услуга, не те прегледа.

А въ какво седи правата мисль? Срѣщна те и те питамъ: „Каж ми една права мисль, азъ се нуждая отъ нея.“ Допуснете, че нѣкой минава покрай васъ и ви каже: „Слушай приятелю, искамъ да ми дадешъ единъ съветъ, взель съмъ тази тояга, мисля да набия единъ човѣкъ, но ще направя каквото ти ми кажешъ, да го бия ли или да не го бия?“ Ако ти му кажешъ да го набие, понеже неговата честь е накърнена, че и другъ пжтъ да не говори тѣй по твой адресъ, ти казвашъ една мисль, която не е права. Защото нѣкой вечеръ той пкъщ ще набие приятеля ти. Значи, ти давашъ една мисль, която води къмъ лоши последствия. А ти му кажи: „Що ти трѣбва да го биешъ, остави го, тази работа ще се оправи, ти имашъ сега по-важна работа.“ Тогава ти ще му дадешъ една трѣзва мисль.

Ще ви задамъ другъ единъ въпросъ: трѣбва ли да причиняваме на хората страдания или не? (*-Вие казахте: „Нито увеличавайте, нито намалявайте страданията на хората.“*) (*-Онзи, който знае да причинява страдания, нека причинява, но не и всѣки.*) Сега забѣлѣжете, че има извѣстна зона на земята, която обхваща почти цѣлата бѣла раса, дѣто страдането е прѣувеличено по причина на тѣхната нервна система. Но да страда човѣкъ, то е една голѣма привилегия. И сжщества, които страдатъ, природата гледа на тѣхъ съ много голѣма благосклонность. А онѣзи, които не страдатъ, къмъ тѣхъ тя не е благосклонна. Радоститѣ сж само едно послѣствие на страданията. Радоститѣ, това сж плодъ на страданията, човѣкъ, който не е страдалъ, той не може да има и плода - радостта. Ние говоримъ за ония, разумнитѣ страдания, защото има страдания, които не сж разумни. Но разумнитѣ страдания въ природата, тѣ сж една привилегия. Туй е единъ законъ, ще го знаете и ще се радвате на тази привилегия отъ невидимия свѣтъ.

Ако тѣй се научите да се радвате, не да иде[те], да се напиете, че да си пукнете главата нѣкъде и да страдате, това не е страдание. Но когато вжтрѣшно, морално страдашъ, изгубвашъ богатство, обществено положение, но за идея ти страдашъ - това е една привилегия. И споредъ закона това страдание ще ти донесе радостъ. Вие трѣбва това да провѣрите. Когато вие страдате по този начинъ, считайте, че това е една привилегия на природата. Природата или Богъ изявява винаги своята благосклонность къмъ васъ чрѣзъ страданието. И първиятъ актъ на Бога, първото проявление на Бога, когато Той се ограничи и Той страда въ себе си, Той усѣща едно таково страдание, за което вие нѣмате понятие. Но Той знае, че плода на тия страдания ще бжде за благо на човѣчеството, на което Той прави тази привилегия, като счита въ своята прѣмждрость, че туй е потрѣбно.

Слѣдователно страданието лежи въ основата на живота, говоря за разумното страдание. Защото има нѣкои отъ васъ, като влѣзахте въ школата, започнаха разумнитѣ стра-

дания и тѣ казватъ: „Тази работа не е заради* менъ.” Е, коя работа е заради васъ? По-лека работа отъ страданието за човѣка нѣма. За страданието не се изискватъ никакви разности. На страданието нѣма да му наемешъ стая отдѣлно. То казва: „Азъ съмъ отъ тѣзи, благороднитѣ, азъ ще живѣя въ дома ти и нищо нѣма да харчишъ заради мене, азъ съмъ много скромень.” При това, туй вѣтрешно, морално страдание, то придава дълбочина на човѣшата душа и широчина на ума. Защото човѣкъ, когато страда - той мисли. Туй страдание не парализирва човѣка, но му дава потикъ да мисли. (- Е, трѣбва ли да причиняваме страдания на другитѣ?) Не им причинявайте страдания и не ги лишавайте отъ тѣхнитѣ страдания. Защото, ако ги лишите отъ страданията, тогава ще имъ причините страдания, понеже щомъ прѣмахнете оно-ва страдание на природата, вие ги лишавате отъ тѣхнитѣ естествени страдания, които имъ сж необходими, и имъ причинявате други - изкуствени страдания.

Не разбирамъ да бждешъ хладнокрѣвень къмъ чуждото страдание. Ако ти имашъ едно таково страдание и азъ дойда къмъ дома ти, азъ нѣма да направя ни най-малкъ въпросъ за вашето страдание, то е нѣщо свещенно и нѣма да го бутамъ, за друго ще се разговаряме. Въ духовнитѣ страдания всѣкога има една връзка, една непрерывность, а въ физическитѣ страдания тази връзка я нѣма. Запримѣрь вие боледувате, казвате: „Само да оздравея, ще бжда благодарень на Бога.” Но като мине болестята, вие забравяте Бога, значи нѣма духовна връзка. Колко пияници, биятъ ги и теглятъ отъ главата си, но все пакъ забравятъ и пакъ пиятъ. И дълго врѣме трѣбва да ги биятъ, за да извадятъ една малка поука. Това не е страдание, това е животинско състояние, а страданието, то е нѣщо разумно, то спада къмъ Божествения свѣтъ.

Сега ще ви запитамъ другъ единъ въпросъ: трѣбва ли да злоупотрѣбимъ съ довѣрието на единъ нашъ приятель? И слѣдъ като злоупотрѣбите какъвъ е цѣрътъ, съ който може да се възстанови довѣрието? (-Явно е, че не трѣбва.) Не

*заради - за (бел.ред.)

само, че не трѣбва, но туй довѣрие трѣбва да го считате свещено. Азъ говоря за довѣрието, когато нѣкой приятель си отвори душата къмъ васъ и счита, че въ всичкитѣ случаи ти ще постѣпишъ тѣй съ него, както и той би постѣпилъ. Тѣй че, не само че не трѣбва да злоупотрѣбите, но трѣбва да считате свещено неговото довѣрие спрѣмо васъ. Туй е едно правило, ще си го запишете. Туй е за всинца ви. У всѣки човѣкъ има една личностъ физическа, а другата - духовна. У всѣки отъ васъ има единъ Божественъ човѣкъ, той всѣкога говори истината, у него всѣкога има този стремежъ къмъ истината. Ще каже някой: „У менъ нѣма нищо Божествено, но той страда, а туй, което страда, то е Божествено, което изпитва морално страдание, а отъ външния свѣтъ нѣма защо да се тревожите. Всички трѣбва да подкрѣпите туй Божественото, което се развива у васъ.

(-*Сега какъвъ е цѣрътъ, за да се възстанови това доверие пакъ?*) Да кажемъ единъ вашъ приятель ви се довѣрилъ напълно, но вие сте злоупотрѣбили съ неговото довѣрие. Сега, за да възстановите неговото довѣрие, вие ще му се доверите напълно, ще му дадете той да разполага съ васъ тѣй, както съ себе си. Ето ви цѣрътъ. Защото той ви е далъ пълно довѣрие, безъ да иска вашето довѣрие, сега по обратния пѣтъ, вие за да възстановите туй довѣрие, което сте нарушили, вие ще му дадете довѣрие, той да разполага съ васъ, такъвъ е цѣрътъ.

Само да не попаднете въ положението на онзи германски професоръ, който си правилъ психологически наблюдения и опити, за изважданието двойницитѣ на хората отъ тѣлата имъ. Та той правилъ често такива опити съ единъ свой ученикъ. Единъ день професорътъ рѣшилъ да направи единъ такъвъ опитъ: да извади своя двойникъ и да го тури въ тѣлото на ученика, а двойникътъ на ученика да влѣзе въ неговото тѣло, но като направилъ този опитъ, ученикътъ се забъркалъ въ тѣлото на професора и не можалъ да излѣзе навънъ. А и професорътъ, въ туй младото тѣло, не можалъ да помогне на своя ученикъ. Разбира се, слѣдъ дълги усилия той сполучилъ да се оттегли, но трѣбвало да мине прѣзъ голѣми страдания.

Сега правя сравнение, старият морал и новият морал, това сж студента въ тѣлото на професора и професорътъ въ тѣлото на студента. А това е единъ отъ опаснитѣ опити. Тамъ се забатачватъ хората сега. Старият професоръ да влѣзе въ тѣлото на младия студентъ иди-дойди, но младият студентъ да влѣзе въ старото тѣло на професора, то е тежко. Въ природата има извѣстни стари идеи и когато човѣкъ дойде до извѣстна възраст, тѣ се явяватъ, изпъкватъ въ съзнанието му и лицето му става вече старо. Когато еврейтъ, като дойдатъ до извѣстна възраст, всички приличатъ на расата си, този типиченъ за тѣхъ носъ, тѣзи очи, после всичко да обуславя, това сж черти точно опрѣдѣлени у тѣхъ.

Може ли нѣкой отъ васъ да даде опрѣдѣление на думата „довѣрие“? Кога имате довѣрие? Прѣдставете си: васъ ви гонятъ, вие сте на брѣга, има единъ лодкаринъ тамъ, вие ще се спрете, да видите кой е той, че да му се довѣрите? Не, вие влизате въ лодката и си казвате: „Каквото Господъ даде“, и се мислите сигуренъ въ неговата лодка. Тѣй че нѣкой пжтъ довѣрието се налага на васъ. Ти влизашъ въ лодката, не знаешъ какво може да стане, отъ него зависи, може да те прѣдаде на този, който те гони. Но човѣкъ при извѣстни случаи напълно може да се довѣри на другъ човѣкъ. Въобщо въ такива случаи, когато човѣкъ напълно се довѣри и изведнажъ на нѣкого, той не остава излѣганъ, съ много малки изключения. Въ душата има едно качество, интуитивно тя схваща, че въ всѣки човѣкъ има една добра страна, че ако ти се довѣришъ напълно на нѣкой човѣкъ, рѣдко сж случайтѣ дѣто той може да злоупотреби съ тебе. Но само ако се довѣришъ напълно и изведнѣжъ изключенията сж много рѣдки, а ако се довѣришъ съ разсждения и умувания, изключенията сж повече.

Запримѣрь нѣкой те гони, влизашъ въ една кжща и веднага имашъ пълно довѣрие въ тези хора, защото нѣма другъ изходенъ пжтъ, и случва се - хората ти помогнатъ. В дадения случай, това е довѣрието, което ти имашъ къмъ тѣхъ, то ги кара да ти помогнатъ. Довѣрие има даже и у животнитѣ, ако човѣкъ вѣрва на [тѣхъ] и тѣ спазватъ този законъ на довѣ-

рие. Единъ свещеникъ ми разправяше за една своя котка. Тя е била примѣрна по довѣрие. Той ималъ пълно довѣрие въ котката си, че тя въ негово отсъствие нѣма да направи никаква пакостъ. Сутринъ, когато свещеникътъ отивалъ на работа, тя отивала до вратата да го изпрати и докато той се върнѣлъ, тя не бутала нищо, освѣнъ ако той ѝ даде. А иначе, тя съзнавала, че на нея иматъ довѣрие и не бутала, не искала да злоупотреби съ довѣрието, което ѝ се давало. Това е една черта характерна. У всѣки единъ човѣкъ има туй, доброто. У всички хора има една добра черта. Не мислете, че доброто трѣбва сега да го придобиете. Не, то е вложено въ васъ, изисква се само врѣме, т.е. благоприятни условия да се прояви. А тѣ отъ васъ зависятъ да ги създадете.

Да направимъ едно упражнение съ ржцѣтъ.

Любовѣта ражда доброто.

Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.

*IV година, 3 школна лекция на
I Младежки Окултенъ Класъ
2.XI.1924 год., недѣля, 7 часа вечерта,
София*

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ ВЪ ЛЕКЦИЯТА

Грамматиката ли се е появила по-рано или рѣчьта?

Логиката или съзждението?

Моралѣтъ или отношенията на хората?

Отговори.

Двѣтъ грамматики.

Коя дума се е появила най-първо въ човѣшката рѣчь?

*Физически закони за обяснение отклонението на
пглитѣ въ движението.*

*По какво се отличава младият човѣкъ?
Енергията у младия и стария човѣкъ.
Мисълта у стария и младия човѣкъ.
За внушението.
Законъ на внушението.
Черти на порока.
Нѣмаме право да съдимъ хората.
Какво значи голѣмото ухо?
Какво съотношение трѣбва да иматъ частитѣ на
правилното лице?
По какво се отличава правата мисълъ?
Новъ езикъ - образенъ езикъ.
Прѣдметенъ, образенъ и идеенъ езикъ.
Какво нѣщо е добъръ човѣкъ?
Примѣръ. Що е трезва мисълъ?
Трѣбва ли да причиняваме на хората страдание?
Страданието като привилегия и благосклонностъ
отъ Невидимия свѣтъ.
Страда ли Богъ?
Коя работа е за насъ?
Духовни и физически страдания.
Трѣбва ли да злоупотрѣбимъ съ довѣрието на единъ
нашъ приятель?
Какъвъ е цѣрътъ, съ който може да се възстанови
довѣрието пакъ?
Що е довѣрие?
Какъ се появява довѣрието?
Законъ на довѣрието.
Трѣбва да създадемъ условия на доброто да се проя-
ви у насъ.*

УСЛОВИЯ, ЛЕЖАЩИ В ТРИЖЪГЪЛНИКА

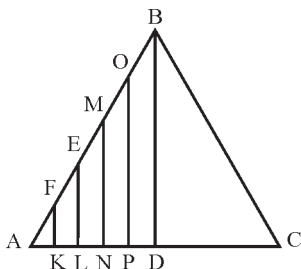
Любовта ражда доброто.

Доброто носи за насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.

Размишление

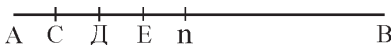
Прочетоха се темитѣ: „Първата отличителна черта на мисълта.”

Тема 3: Ще извадите основнитѣ мисли на първата лекция отъ четвъртата година. Да видимъ кой какви основни мисли ще извади.

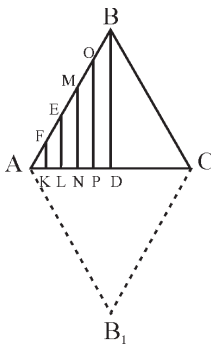
Методий, излъзъ и начертай на дъската единъ равностраненъ трижъгълникъ по всичкитѣ правила на чертането.

Какъ мислите, този трижъгълникъ може ли да означава движението на човѣка, пѣтя, по който човѣкъ върви? Спуснете отъ страната АВ петъ перпендикуляра къмъ основата АС. FK, EL, MN, OP и BD. Тия линии по своята дължина иматъ ли извѣстно отношение? (-Една отъ друга сѣ по-малки.) Гдѣ условията сѣ най-добри? Прѣдставете си, че това сѣ сжщества. KF - това е едно малко сжщество. При К то се ражда, а при F - умира. Живѣе само 10 години. Другото сжщество се ражда при L, а при E умира на 40 години. Третото - при N се ражда, а при M - умира на 60 години. Четвъртото се ражда при P, а при O - умира на 80 години. А послѣдното умира при В на 100 години. Да кажемъ, че 100 години е крайния прѣделъ. Ако живѣе повече, почва да слиза по другата линия. Или може да вземемъ, че при А се ражда, а при В достига най-високата точка на своя правиленъ животъ, а при С достига 100 години - крайния прѣдѣлъ. Добрѣ, защо това дѣте KF умира на 10 години?

Прѣдставете си друго разсѣждение. Имате пакъ линията АВ, раздѣлена на 5 части. Едно лице трѣгва отъ А, достига до С. Друго - до Д и спира. Трето - до Е, до n и до В. Защо първото лице се спира до точката С? Нали този път трѣбва да се изходи? Кои са причинитѣ, дѣто това лице се спира при С? Може да кажемъ: „Туй дѣте има хилаво тѣло, значи то не може да издържа на вѣншнитѣ условия и затова умира рано.” Другото дѣте умира на 20 години. Значи неговото тѣло е по-здроаво. Слѣдователно само ония тѣла сж здраво съградени, които извѣрвяватъ този цѣлия цикълъ АВ или въ тригълника пѣтя АВС.

Тогава това сж съотношения между линиитѣ въ тригълника. АВ прѣдставлява вѣншнитѣ условия, а АС това е почвата или условията, при които този животъ се проявява. Философски погледнато, какви причини може да има въ дадения случай, че това дѣте е умрѣло на 10 години? Три причини може да има: първата причина може да бждатъ бащата и майката; втората причина - обществото и третата причина - само дѣтето е скжсило живота си. Причината може да се опрѣдѣли и по закона на математическитѣ вѣроятности. Да обясня сжщото по другъ начинъ. Вие хвърляте единъ камъкъ. Той се издига до извѣстна височина и се спира при F. Значи вие съ малка сила сте го хвърлили. Слѣдующия пътъ хвърляте камъка по-силно - достига до Е. Послѣ - до М, до О, а като достигне до В, то ще бжде най-голѣмата сила, съ която сте хвърлили този камъкъ. Слѣдователно ще знаете - АВС това е правилниятъ цикълъ на движението.

И тѣй, като схема ще знаете: тригълникътъ е пѣтя, по който човѣкъ се качва. АВ е младостъта, точката С е, която служи за връзка съ Невидимия свѣтъ, тя не се вижда. И А, като начална, е невидима, а другитѣ се виждатъ. Когато движението стигне до С, пѣтятъ продължава нататкъ и се образува другата половина на тригълника - СВ₁А. Получаваме ромба АВСВ₁. Какво

значи ромбъ, питахте ли? (-Играчка, пумпалъ, фърфълакъ.)
Значи движение. Въ този ромбъ ние виждаме само едната страна - единия трижгълникъ, а другата половина AB_1C не виждаме.

Ако на вашата ржка има астрологически бълъгъ, че слѣдъ десетъ години ще заминете за другия свѣтъ, питамъ, ако вие знаете това, можете ли да продължите живота си? (- Може, но ако е дѣте, нѣма да може.) Но има и разумни дѣца. Но ние ще приложимъ закона иначе. До тукъ бѣше за вашия физически животъ. Но прѣдставете си друго. Вие постъпвате въ една окултна школа. Най-първо вие сте въ точката А, нищо не знаете. Дойдете до точката F - това е първата година. До тукъ дойдете и си излѣзете, колко ще знаете? Изминали сте пѣтя АК, достигнали сте до F. Другъ ученикъ продължава пѣтя си и прѣзъ втората година стига до L и точката E и си отива, напуща училището. E, кой тогава ще бѣде истинския ученикъ? Който завърши цѣлия цикълъ. Ето ви единъ новъ начинъ на разсѣждение, съ който вие още не сте запознати. Запримѣрь вие говорите за трижгълници, но не знаете тази идея, която трижгълникътъ крие въ себе си. И колко още идеи има скрити въ трижгълника.

Сега това ви навеждамъ, за да имате постоянство, като почнете нѣщо, да го изкарате до край. А сега мнозина отъ васъ нѣмате постоянство. Запримѣрь забълъзвамъ, че не всички си пишете темитѣ. А ония, които ги пишатъ, пишатъ ги като останатъ 5 минути, тогава почватъ да мислятъ какво да пишатъ. Но това е криво разсѣждение. Прѣзъ цѣлата недѣля* ти можешъ да мислишъ върху темата си, да стане тя добрѣ позната въ съзнанието ти. Ти можешъ да вършишъ каквато и да е работа и пакъ да помислишъ за темата си. После, нѣма ли да намѣрите 5 минути всѣки день празно врѣме да помислите за темата си? $5 \times 6 = 30$. 30 минути ако мислите прѣзъ седмицата, достатъчно е. А вие колко мислите върху една тема? Трѣбва да знаете, че всичкитѣ теми, които се развиватъ тукъ, сж за усилване на вашия характеръ. И когато чо-

*недѣля - (рус.) седмица

вѣкъ развива извѣстни мисли въ свѣта, той едноврѣменно съ своята мисль спмага на всички хора. Не мислете, че съ вашата мисль не спмагате на човѣчеството. Едно отъ двѣтъ, вие или спмагате или спвгате цѣлото човѣчество. Защото вие не сте сами, вие имате връзка съ цѣлото човѣчество. И ако искате да бждете учени хора, вие трѣбва да мислите и не трѣбва никога да казвате: „Азъ нѣмамъ врѣме.“

Послѣ въ посѣщението ви въ класа трѣбва да бждете много редовни. Веднажъ човѣкъ постѣпи ли въ единъ окултенъ класъ, той трѣбва да бжде много редовенъ. Защото по това се познава дали имате характеръ. Ще помните едно: като дадешъ едно обѣщание, ти си задълженъ вече и нищо не може да те извини. Небето не обича залъгалки. Никой не те свързва, но за себе си, дадешъ ли едно обѣщание, нищо не те извинява. Ще изпълнявате обѣщанията си. И ако вие пропуснете каквато и да е тема и не я напишете или си кажете: „Може и да не ида въ класъ,“ вие скоро ще платите съ живота си за това. Та затова се изисква въ всичко да бждете абсолютно редовни. И живата природа обича голѣма редовность. И ако спазвате тази редовность, вие ще забѣлѣжите, че ще настане една промѣна въ живота ви. Азъ бихъ желалъ всички да рѣшите въ себе си да бждете редовни и исправни.

Сега мнозина отъ васъ мислятъ, че свободата на човѣка седи въ това, човѣкъ да мисли каквото иска. Не, свободата на човѣка седи въ това да мислишъ това, за което не искашъ. А кое нѣщо човѣкъ не иска? Запримѣръ да ядешъ една хубава, топла баница, туй кой не го желае? Въ този случай въ какво седи волята? - Да не ядешъ баницата. Повикай другъ нѣкой отъ улицата и го покани да яде баницата прѣдъ тебе, а ти само да гледашъ. Това е воля - да направишъ това, което не искашъ. Въ това седи свободата. А има и други такива случаи, когато баницата е приготвена за тебе, а другъ я изяжда, защото твоятъ стомахъ е разваленъ. Ти ще мислишъ съ мисльта на онзи, който яде, и ще се радвашъ, че той яде.

Сега въ науката има извѣстни положения, които трѣбва да изучавате. Запримѣръ вие още не сте се спрѣли като грѣцкитѣ философи да се запитате вие като индивидъ какво

прѣставлявате. Вие казвате: „Азъ съмъ.” Но кой си ти? Казвате: „Ама азъ мога да мисля.” Като можешъ да мислишъ, кажи какви задачи можешъ да рѣшавашъ? Или въ какво седи тази мисль? „Ама азъ се самосъзнавамъ.” Много добръ, въ какво се самосъзнавашъ? Щомъ се самосъзнавашъ въ тѣлото си, азъ рекохъ: „Излѣзъ изъ тѣлото си малко да се поразговоримъ.” „Е, какъ тѣй?” Че първото нѣщо, щомъ се самосъзнавашъ, трѣбва да излѣзашъ изъ тѣлото си навънъ и всѣкога трѣбва да си господаръ на тѣлото си. Казвашъ: „Е, не мога да излѣза изъ тѣлото си навънъ.” Тогава ти си единъ затворникъ, ти мислишъ съ своите окови, не мислишъ като единъ свободенъ човѣкъ. Дотогава, докато човѣкъ е свързанъ съ своя личенъ животъ, докато той е свързанъ съ своя семеенъ животъ, съ общественя животъ и съ човѣшкия животъ, той е все ограниченъ. Тѣ сж 4 положения, които трѣбва да надраснете. И всички древни школи сж имали научни методи, т.е. редъ прѣпятствия, които тѣ трѣбвало да прѣвъзмогнатъ за усъвършенствуването на своя характеръ.

Сега по трижгълника. Когато човѣкъ умира младъ, три причини може да има: самата почва може да е причина - основата на трижгълника АС. Въ втория случай обществото може да е причина - АВ, а въ третия случай самия индивидъ - КФ. Значи, три различни положения може да има. Въсѣщность умътъ, сърдцето и волята на човѣка вървятъ заедно. Вие не можете никога да отдѣлите ума на човѣка или сърдцето му или волята му. Тѣ тритѣ сж недѣлими.

Знайте друго: външната срѣда не може да бжде по-силна отъ насъ. (*-Какъ да си изяснимъ факта, че като дойдатъ извѣстни течения въ живота, едни издържатъ, а други не?*) Причината е въ самия индивидъ. (*-Трѣбва да приемемъ тогава, че външнитѣ условия сж едни и сѣщи за всички.*) (*-При хвърляне едно тѣло има пакъ три причини: съ каква сила се хвърля тѣлото, въздѣйствието на срѣдата, дали е въздухъ или вода, и земното притегляне.*)

За съпротивление може да се говори само на физическия свѣтъ. Съпротивленията въ умствения свѣтъ сж отъ другъ родъ, сжщо и съпротивленията въ чувствения свѣтъ сж отъ

друго естество. Запримѣрь какви съпротивления може да има въ умствения свѣтъ на човѣка или въ неговия чувственъ свѣтъ? (*-Съпротивление въ умствения свѣтъ прѣдставлява кривото разбиране на нѣщата. Тъмнината.*) Прѣдставете си, че вие се намирате въ единъ идеаленъ свѣтъ, както е било първоначално, тогава как се родиха противорѣчията между хората? Първоначално всички хора излезли при едни и сѣщи условия, а при това виждаме туй голѣмо различие, което днесъ съществува?

Сега да обясня друго едно явление: човѣкъ, който обича храната, кѣде ще се спре? - Въ нѣкоя гостилница. Човѣкъ, който обича знанията, кѣде ще се спре? - Въ нѣкое училище. Който обича да се моли? - Въ нѣкоя църква ще се спре. Онзи, който обича хорцето, и т.н. Всѣки човѣкъ ще спре тамъ, дето той желае. Възможноститѣ за всѣки човѣкъ сѣ еднакви, но строежа на всѣки човѣкъ не е еднакъвъ, защото всеки единъ е задълженъ да строи самъ. И вследствие на това може да обяснимъ, че нѣкои индивиди сѣ използвали условията добре, а други - не сѣ.

Сега вашиятъ умъ седи в едно заблуждение. То е следующето. Вие сега вземате предвидъ вашитѣ бащи и майки, вземате предвидъ и обществото. Но представете си, че едно време е нѣмало бащи и майки и общество, ти самъ си билъ и индивидъ, и баща, и майка, и общество. Тѣй е било първоначално. Клетката сама се размножава, разделя се, значи общество е нѣмало тогава. (*-Но, за да се появи човѣкъ, макаръ и като клетка, все е съществувала известна природа около него.*) Слушайте, математически трѣбва да разсѣждавате. Вие не можете да извадите една частъ отъ своето цѣло. Вие математически можете да извадите и логически може да го делите, изваждате, да туряте дробни, но въ природата никога не можешъ да делишъ частъта отъ цѣлото. Математически вие може да делите дробите колкото искате, но въ природата таква деление нѣма. Цѣлото се проектира въ своите части. Туй цѣло държи частитѣ въ себе си. Всѣка частъ е зависима отъ другитѣ. Ако вие сте една частъ на едно цѣло, тогава ще кажете: „Условията сѣ такива.” Нѣма никакви ус-

ловия, това е идеята вътре въ васъ, която дѣйствува. И тогава въ духовния свѣтъ всѣка една частъ има условията на цѣлото въ себе си, може да се развива, а може да дойде и въ противоречие съ цѣлото, но въ края на краищата тази частъ трѣбва да се примири съ цѣлото, тя не може да излезе извънъ цѣлото.

Сега съврѣменнитѣ хора искатъ да излязатъ отъ цѣлото - тамъ е всичката борба. Но това е невъзможно. Всѣка частъ си има известно отражение. И като рекохъ, че ние по умъ не се различаваме единъ отъ другъ, разбирамъ, че общия умъ, който действа въ насъ, е единъ и сжщъ. Но умътъ на цѣлото не може да се побере въ своята частъ. Въ висшата окултна математика частъта може да бжде равна на цѣлото, но частъта не може да стане по-голѣма отъ цѣлото, едно положение. А цѣлото може да стане по-голѣмо отъ частъта. Ето разликата, това сж двѣтѣ положения. Тукъ седи онази велика необходимостъ, която ограничава частитѣ и тѣ трѣбва да се подчиняватъ, то е единъ вжтрѣшенъ законъ на битието.

Та ние можемъ да бждемъ като цѣлото, но по-голѣми отъ цѣлото не можемъ да бждемъ. И слѣдователно, всѣки единъ трѣбва да се движи въ рамкитѣ на туй цѣло. Схванайте ли разликата сега? Вие нѣма да разсжждавате съ ума на обществото и съ ума на съврѣменнитѣ хора, то е кривъ умъ. Кривъ, понеже той се е спрѣлъ въ извѣстенъ етапъ. Съврѣменното мислене не е мислене на цѣлокупното човѣчество, защото за да мислимъ право трѣбва да съберемъ всичкитѣ хора отъ създаване мира и всичкитѣ, които за въ бждеще ще дойдатъ - това е цѣлото. А сега имаме една малка частъ, наречена общество, но туй не е цѣлото. Теософитѣ прѣдполагатъ, че има 60 милиарда човѣшки души, които образуватъ цѣлото. А сега на земята има единъ и половина милиардъ, да допуснемъ, че сж два милиарда, а тогава не допускате ли, че въ другия свѣтъ тѣ не съставятъ условие за развитие? Значи въ невидимия свѣтъ има повече души, а вие тѣхъ нѣмате прѣдъ видъ. И дисхармонията, която сега се забѣлзва, е само по отношение на нашия животъ, а не по отношение на този, цѣлокупния животъ. Мислите ли, че цѣлото, което е

по-голъмо отъ частъта си, ще позволи на своята частъ да си играе съ него? То е немислимо. Най-първо хората мислятъ, че знаятъ много, че сж весилни и въ младитѣ си години всички ставатъ безвѣрници, понеже уповаватъ на своята сила. Като минатъ 45-50 години ставатъ набожни, а къмъ 80-та година всички се прѣдаватъ и вѣрватъ въ Невидимия свѣтъ. Това е една слабостъ на човѣшкия умъ.

(-Всички души едноврѣменно ли сж създадени?) Не, тѣ сж излѣзли при разни условия. *(-Тогавъ различието е напълно обяснимо.)* Всички души сж излѣзли въ битието въ единъ опрѣдѣленъ цикълъ послѣдователно. Възможно ли е човѣкъ да се роди по всѣко врѣме? Има дати, дѣто е невъзможно да се роди човѣкъ. За всѣко раждане си има точно опрѣдѣлени математически дати. Астрологически е доказано това. Сега астролозитѣ взематъ под внимание само планетитѣ, а при това всичкитѣ звѣзди, които сжществуватъ, упражняватъ голъмо влияние. Слѣдователно разнообразието се ди въ това, коя звѣзда кому какъ влияе. И дѣто се различаватъ хората, то е по причина на тия звѣзди, а тѣ сж безброй, и отъ тамъ сжествува туй разнообразие между хората.

Сега това е едно упражнение за ума ви, да се хвърли една по-свѣжа мисълъ, да знаете, че всичко въ свѣта не е атавистически или както турцитѣ вѣрватъ, фатализъмъ, т.е. че всичко е опрѣдѣлено. Нѣщата дѣйствително сж точно опрѣдѣлени, но въ туй опрѣдѣление на живата природа сжествува една абсолютна справедливостъ и свобода. Т.е. ти, като излѣзешъ въ пжтя на живота си, не трѣбва да закъснѣвашъ! Закъснѣшъ ли веднажъ, мжчно можешъ да намѣришъ пжтя на своята срѣда. Ти вече излизашъ вѣнъ отъ тази струя и трѣбва дълго врѣме да чакашъ докато те турятъ нѣкъдѣ. Тамъ е всичката опасностъ, затова ти трѣбва да пазишъ своя пжть и да се не отклонявашъ. А човѣкъ може да загуби пжтя си по причина на едно мимолѣтно желание само, но туй желание е въ сила да те изкара изъ пжтя, а веднажъ излѣзналъ изъ пжтя, течението си върви, а ти самъ съ силата си не можешъ да влѣзешъ на друго мѣсто, освенъ ако те турятъ.

Та всички трѣбва да бждете много внимателни. Нѣкой пжтъ вие излизате изъ вашия пжтъ и казвате: „Послѣ пакъ ще влѣзна.” Но не можешъ да влѣзешъ тѣй както и да е. Сега вие можете да мислите, че такава е сждбата, но за да те сждятъ, кой е причината? Ти като извършишъ едно прѣстѣпление ще те сждятъ. И можемъ да кажемъ 50% човѣкъ самъ си е причина дѣто го сждятъ.

Сега ще турите въ ума си да развиете тази черта въ себе си: да учите правилно, да мислите правилно. Всички трѣбва да имате въ основата си правилна мисълъ. Ако тази мисълъ е въ пжтя, по който вървите и не ви отклонява, тя е правилна, дръжете я. Ако тази мисълъ ви отклонява не я приемайте, отхвърлете я. Всѣка мисълъ, която ще ви помогне въ пжтя, по който вървите, дайте ѣ ходъ. А всѣка мисълъ, която може да ви спре или отклони, на тази мисълъ не давайте мѣсто, тя не е ваша мисълъ, тя е чужда. Сжщото е и за желанията.

Защо много хора болѣдуватъ? Какъ схващате това? Кои сж причинитѣ за явяването на толкова много болести? (*— Че човѣкъ влиза въ извѣстна срѣда, която не е за него.*) Правъ сте, до извѣстна степенъ е така. Всички съгласни ли сте? Но азъ ще ви дамъ единъ другъ примѣръ: баща и майка искатъ много да иматъ дѣте, създаватъ условие за него, гледатъ го много добрѣ, треперятъ надъ него, а при това слѣдъ 4-5 години дѣтето умира. Коя е причината? Три възможности има: първото прѣдположение е, че малка е любовта въ дома. Ако пкъ дѣтето се ражда глупаво, че не може да се учи - малка е мждростъта въ дома; ако дѣтето се ражда хилаво, че не е свободно въ живота си - истината е малка. Тѣй седи въпросътъ. Втората причина, това е ако въ обществото нѣма любовъ, мждростъ и истина. И третата причина може да бжде самия индивидъ. Любовта е сила въ природата, безъ нея се явяватъ болести.

Може да направите слѣдующия опитъ: най-здравиятъ отъ васъ да излиза всѣка вечеръ една седмица наредъ при залѣзъ слннце и да каже: „Азъ ще се разболѣя.” Другъ пкъ, който е малко боленъ, да става рано, когато слнцето изгрѣва и да казва: „Азъ ще оздравѣя, азъ ще бжда здравъ.” И

слѣдъ една седмица ще видите какъ ще ви подѣйствувать тия сили сутринъ и вечеръ.

Сега външнитѣ промѣни въ живота васъ често ви спяватъ. Азъ забелѣзвамъ шомъ нѣкои срѣщнатъ прѣпятствие въ живота, искать или да излѣзатъ отъ тази срѣда, или да умратъ. Младиятъ, гледашъ го, не иска да живѣе или иска да измѣни срѣдата. Но тази срѣда може да я измѣните само по единъ разуменъ начинъ. Сѣщо и за нѣкои нѣща можете да желаете умирането. Има едно разумно умирање, а не да умираете глупаво, безъ да знаете защо умираете. По-жалко нѣщо нѣма отъ това. Нѣкой казва: „Искамъ да умра.“ Защо? - „Дотегна ми живота.“ То е глупаво умирање. Другъ пѣкъ казва: „Искамъ да умра.“ Защо? „Искамъ да уча музиката, пѣкъ на земята нѣма условия, горѣ ще ида.“ Рекохъ, тогава върви по-скоро. Или пѣкъ казва: „Искамъ да уча доброто, пѣкъ понеже тукъ нѣма условия за доброто, искамъ да замина за другия свѣтъ.“ -Хубаво, но ще дадешъ едно прошение тамъ. И ако въ туй училище, въ което искашъ да постѣпишъ, има вакантни мѣста, ще идешъ. А ако нѣма мѣсто, ще чакашъ година, двѣ, петъ, десетъ и като те приематъ, нито минута не се бави. Но не да умираете прѣждѣвременно и да подсмърчатъ нѣкъдѣ, а да нѣмате мѣсто никѣде - нѣма по-ужасно нѣщо отъ това. Тогава желайте да умрете!

Вие ходили ли сте въ онзи свѣтъ да видите какво е тамъ безъ тѣло, ако не ви е дошло врѣмето? Затова туй училище е необходимо за васъ. Пѣкъ ако тукъ не си пишете темитѣ, какъ ще ги пишете горѣ? Ако тукъ сте нередовни, като идете въ другия свѣтъ, че тамъ вашитѣ работи съвсѣмъ ще се забъркатъ. Ако тукъ сте мързеливъ и там ще бѣдете мързеливъ. Сѣщите качества, които човѣкъ има тукъ и тамъ ще ги има. А тукъ човѣкъ по-скоро се поправя. Смъртъта не измѣня човѣка, тя само го ограничава, но у него потенциално всичко остава. Тамъ човѣкъ нѣма стомахъ, но желанието у него да яде и пие остава. Желанията седятъ, но органитъ ги нѣма. И тамъ искать да го научатъ, че не трѣбва да пие, понеже нѣма органъ. И тамъ е лошото, че онѣзи хора, които умираатъ съ много желанія и като нѣматъ органи, влизатъ въ други

хора и усилватъ у тѣхъ желанието за пиене повече. И така се правятъ много прѣстѣпления. Затуй щомъ ти се пие нѣкой пѣтъ много винце, не пий, защото туй прѣсилено желание не е твое. Ще му кажешъ: „Ти и безъ винце можешъ.”

Сега на мисълта. Всички трѣбва да се стремите да усвоите този правилень равностранень трижгълникъ. Всѣки трѣбва да си тури за идея да стане единъ равностранень трижгълникъ и да владѣе всичкитѣ линии на този трижгълникъ - вѣншни и вжтрѣшни; и почвата, и условията, вие сами на себе си да бждете господари. Да разбирате перпендикуляритѣ, три вида перпендикуляри има, могатъ да се спуснатъ въ единъ трижгълникъ. А вие трѣбва да можете да владѣете тия три вида перпендикуляри. Сега разгледахме само перпендикуляритѣ, спуснати къмъ почвата. А има още два вида перпендикуляри. Въ друга лекция ще се спремъ още да видимъ какво значи перпендикуляръ. (*Най-късото разстояние между точка и права.*) Нали перпендикуляръ това е една проява въ живота. Силови прояви сж тѣ, понеже всичкитѣ сили се движатъ по права линия. Тѣ образуватъ перпендикуляръ или най-късото разстояние на движението, а това е пѣтъ на силитѣ въ живота.

Размишление.

Любовта ражда доброто.

Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.

IV година

4 школна лекция на I младежки Окултень Класъ

9. XI. 1924 год.

Недѣля 7 часа вечеръта,

София

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЛЕКЦИЯТА

Чертежъ I. Видове условия на животъ въ триъгълника.

Причини за ранната смъртъ.

Чертежъ II. Триъгълникътъ се прѣвръща на ромбъ, за да завърши своето движение.

Кой е истинския ученикъ споредъ триъгълника?

Да пишемъ ли темитѣ си?

Редовностъ и постоянство като методъ за усилване на характера.

Въ какво седи свободата на човѣка?

Въ що седи самосъзнаването?

Четиритѣ условия, при които човѣкъ е ограниченъ

Външната срѣда не може да бѣде по-силна отъ насъ!

Човѣкъ се спира тамъ, дѣто той желае.

Отношение между частитѣ и цѣлото.

Душитѣ едновременно ли сѣ създадени?

Може ли човѣкъ да се роди на всѣко врѣме?

Ученикътъ не трѣбва да закѣснява.

Правилна мисълъ и правилно учение.

Двата опита.

Има едно разумно умирање.

Преждеврѣменно умирање.

Условията на триъгълника, приложени къмъ живота.

Видове перпендикуляри.

КАКВА РОЛЪ ИГРАЯТЪ ПРОТИВОРЪЧИЯТА ВЪ ЖИВОТА

ВЛИЯНИЕ НА ПЛАНЕТИТЪ

*Любовта ражда Доброто.
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.*

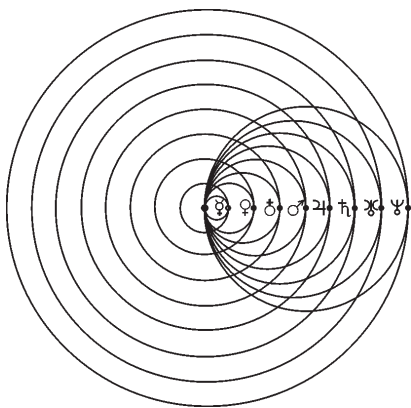
Размишление.

Прочетоха се темитъ „Основнитъ мисли отъ I лекция тази година”.

Какъ бихте означили противоръчиата съ единъ математически знакъ? (*-Отъ знака на опозицията може да си послужишъ: \oslash или \neq .*) А какъ бихте изразили съгласието математически? (*\oslash или $=$*)

Каква роль играятъ противоръчиата въ природата? Защото всѣко противоръчие си има извѣстна роль. Дѣ се раждатъ противоръчиата? Нали при сили, които сж еднакви? Двѣ положителни сили сж въ противоръчие. Защо? (*-Положително и положително се отблъскватъ.*) Има двѣ течения на електричеството: Едно положително течение на електричеството отъ центъра на Слънцето; и друго положително електричество - отъ центъра на Земята. Когато тѣ се срѣщатъ, се отблъскватъ, понеже електричеството, което иде отъ Слънцето, иска да проникне центъра на Земята, да направи единъ цѣлъ кржгъ; и електричеството, което иде отъ центъра на Земята и то иска да направи единъ кржгъ, и като се срѣщатъ, тѣ се спиратъ въ своите дѣйствия. Защо? Има противоръчие. Тогава на помощ на това противоръчие идатъ двѣ други течения: едно магнетическо течение отъ Слънцето и друго магнетическо течение отъ Земята. Тѣ идатъ и отклоняватъ теченията на електричеството. Едното отклонява електрическото течение на Слънцето въ дѣсно, а другото отклонява

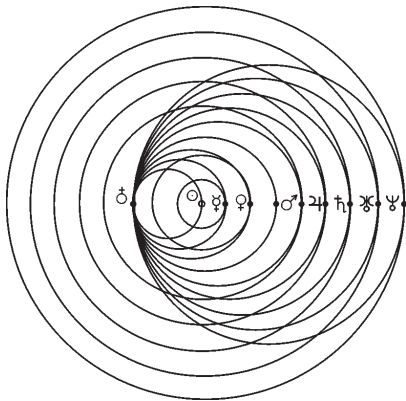
електрическото течение на Земята въ лѣво. И ние казваме: Положително съ отрицателно се съединяватъ. Схващате ли идеята каква е? Сега туй обяснение ще го вземете като една математическа вѣроятностъ. Вие сами ще мислите върху тия течения. Азъ ги турямъ въ закона на математическитѣ вѣроятности. Ето защо трѣбва да работите, защото въ окултната наука никога не може да се приеме нѣщо, което не е доказано.

А всѣко нѣщо вие можете да го провѣрите въ себе си.

Сега тия течения, които идатъ отъ Слънцето, проникватъ въ цѣлата слънчева система. Отъ Слънцето минава единъ кржгъ, който минава прѣзъ центъра на Меркурий. Послѣ другъ кржгъ, който минава прѣзъ центъра на Венера и т.н. прѣзъ всичкитѣ центро-

рове на планетитѣ. Това сж все електрически течения, които правятъ тия кржгове. Но такова едно съчетание: всички планети да бждатъ на една права линия се случва много рѣдко. Но прѣдставете си, че тѣ сж въ разни положения, както е обикновено, разбирате ли тогава какъ се влияе на Земята?

Това сж течения отъ Слънцето, които отиватъ къмъ всичкитѣ планети.

А има и други течения отъ разнитѣ планети къмъ Земята. Да допуснемъ, че нѣкой отъ васъ е подъ влиянието на Юпитеръ, значи 482 милиона мили е далечъ отъ Слънцето, той нѣма да бжде жезкъкъ темпераментъ, нѣма

да има темперамента на Ве-нера, т.е. тия електрически течения се различават, защото тия токове, които излизатъ отъ Слънцето, не сж едни и сжщи. Това сж течения, които идатъ отъ други сфери, от други свѣтове. Трѣбва да се начертае и друга една картина, да видите какъ Слънцето съставлява частъ на друго едно слънце и около него има такива течения, но тия течения сж по-интензивни, по-силни въ своитѣ трептения. А тия течения на Слънцето тѣ сж вторични, тѣ сж които влияятъ на хората.

Ако нѣкой човѣкъ е накрая на слънчевата система, питамъ: за колко врѣме ще дойде свѣтлината до него? Свѣтлината иде на Земята за 8 минути, нали? Тогава до Юпитеръ за колко минути ще иде? - Приблизително за 40 минути. До Стаурнъ? Тѣй че до послѣдната планета ще вземе около 5 часа, докато стигне. Ако вие се намирате подъ влиянието на Юпитеръ, Слънцето или тази интелигентна свѣтлина ще ви повлияе другояче, отчасти ще повлияе тя на вашето развитие, само на нѣкои части на вашия мозъкъ ще повлияе. А какъ ще ви повлияе Юпитеръ? Ще повлияе на личнитѣ ви чувства, послѣ ще повлияе донѣкъдѣ на милосердието. Но неговото влияние нѣма да подигне всички чувства у васъ, нѣма да повлияе на цѣлото развитие на вашия организъмъ. Затова трѣбва всички планети да влияятъ върху васъ.

И такива влияния има отъ всичкитѣ планети. Това сж слънчеви течения и вие сте единъ фокусъ, дѣто всичкитѣ тия течения по цѣлия космосъ се събиратъ въ васъ и ако нѣкой, който може да види, ви погледне, ще види колко много кръгове има около васъ, това сж все различни влияния, различни течения. И вие мязате като омотанъ въ една паяжина съ хиляди нишки отъ главата до петитѣ, така ще бждете опасани. И това сж все влияния, които даватъ потикъ на вашитѣ чувства, на вашето тѣло. И всичкитѣ тия нишки трѣбва да ги пазите. Ако нѣкой пжтъ скжсате една нишка - има сжщества, които ще ви спратъ. Има такова спиране въ еволюцията, докато дойдатъ други сжщества, да я съединятъ, всички нишки се спиратъ. Когато нѣкой скжса нѣкоя нишка той се спи-

ра и цѣлата раса спира, всичко около него е въ застой, а другитѣ, които не сж спрени, се развиватъ.

Като ви рекохъ, че трѣбва да живѣете добрѣ, подразбирамъ, понеже не знаете тази дълбока наука, да не скжсате тия нишки, защото щомъ скжсате, ще се спре развитието ви. Нѣкои казватъ: „Азъ мога да скжсамъ една нишка.” Лѣсно се кжса нишката, но мжчно се вързва. И въ този смисълъ може да се каже, че човѣкъ е изтъканъ. Цѣлия космосъ тече. Всички тия течения тѣкатъ човѣка.

Сега азъ ви давамъ тази идея, за да бждете въ живота си сериозни - туй, което ви е дадено, да го пазите. Ще си кажешъ въ себе си: „Туй нѣма да го изгубя азъ!” Тази е мисълта, която искамъ да ви дамъ за сериозността въ вашето развитие. Човѣкъ постоянно се мѣни. Всѣки день вие ще бждете подъ влиянието на разнитѣ планети. Човѣкъ постоянно се движи и попада подъ разнитѣ влияния. Всички хора се движатъ въ разни посоки: едни отиватъ къмъ Слънцето, други се връщатъ отъ тамъ. И тѣй постоянно движение има въ разнитѣ посоки. Да кажемъ сутринъ сте подъ влиянието на Меркурий. Слѣдъ туй може да попаднете подъ влиянието на Венера или на Юпитеръ и т.н. Но прѣзъ цѣлия день влиянията на всичкитѣ планети ще минатъ прѣзъ вашия организъмъ и вечерно врѣме, като заспите и тогава вашия астраленъ двойникъ ще бжде пакъ подъ влияние на тия течения, само че въ друга форма. Тѣй щото и когато сте буденъ и когато спите, цѣлата природа работи върху васъ.

Законътъ на развитието поставя човѣка въ хармония отъ тия влияния въ слънчевата система. Щомъ се скжсатъ нѣкои от тия нишки, тогава става подпушване и у човѣка се явяватъ извѣстни кармически послѣдствия. Запримѣрь, ако влиянията на Марсъ станатъ господствующи въ живота на нѣкой човѣкъ, той ще стане воененъ, ще мисли само за войни, какъ да се бие. И тогава, за да го изцѣримъ, какво трѣбва да направимъ? Трѣбва да го туримъ въ влиянието на друга планета. Като дойдатъ влиянията на Юпитеръ върху него до извѣстно врѣме той ще бжде благоразуменъ, ще се самовла-

да, но щомъ тия влияния взематъ надмощие, той става горделивъ и се счита като главния богъ Юпитеръ - заповѣдва и др. А, за да го излъкуваме, трѣбва да измѣнимъ влиянията. Нѣкои отъ тия планети дѣйствуватъ религиозно върху човѣка, но ако дълго врѣме прѣкара тамъ, неговиятъ умъ съвсѣмъ може да се разшири, той ще се зарази съ нѣкои егоцентрични религиозни вѣрвания. Затуй и отъ тамъ ще го измѣстимъ. Човѣкъ трѣбва постоянно да отива къмъ Слънцето и да се връща до нѣкоя планета, но винаги ще трѣбва да прави едно движение къмъ Слънцето. Изискватъ се строги правила, защото който не знае тѣзи правила може за влѣзе въ нѣкоя тренъ и да го закара тамъ, дѣто не трѣбва. Значи, трѣбва да знаешъ тарифата, тукъ-тамъ нѣма. Като влѣзнешъ въ тия течения, трѣбва да бждешъ много точенъ, защото другояче можешъ да влезнешъ въ нѣкое течение и да отидешъ тамъ, дѣто не трѣбва.

Та влиянията на всичкитѣ тия планети образуватъ Слънчевата система. Нѣкои влияятъ положително, други - отрицателно и тѣй съграждатъ темперамента на човѣка. Всѣки единъ темперментъ е лошъ, когато не е съграденъ добръ. Когато сангвиническиятъ темпераментъ е доброкачественъ, по-хубаво отъ това нѣма. Когато нервниятъ темпераментъ е доброкачественъ, по-хубаво отъ това нѣма. Когато холерическиятъ темпераментъ е доброкачественъ, по-хубаво отъ това нѣма. Когато флегматическиятъ темпераментъ е доброкачественъ, по-хубаво отъ това нѣма. Слѣдователно тѣ се балансиратъ, двата отиватъ съ положителнитѣ течения и другитѣ два отиватъ съ отрицателнитѣ течения и между тѣхъ има едно преплитане, ставатъ силови обмѣни. Всѣки единъ темпераментъ си има извѣстенъ органъ, който е най-силно развитъ. А тия органи сж центъра на тия сили, които функциониратъ въ живата природа. И всички вие сте подъ тѣхно влияние.

Сега вие можете да кажете: „Менъ не ми трѣбва астрология, азъ не се занимавамъ съ това.” Ти можешъ да не се занимавашъ, но небето се занимава съ тебе. Ще каже една

топка на дѣтето: „Азъ нищо не искамъ да зная за тебе.” Но дѣтето казва: „Азъ искамъ да се занимавамъ съ тебе.” Топкиятъ трѣбва да разбира туй свойство: магнетическото влияние на цвѣтовете. Ако една топка е червена, за да се избави отъ дѣцата, тя трѣбва да измѣни цвѣта си, тогава тѣ ще я захвърлятъ и тя ще е свободна. Слѣдователно вие трѣбва да разбирате влиянието на тия планети, понеже тѣ, като ви взематъ въ своя кръгъ, вие като една топка ще скачате и послѣ ще се научите дѣйствително, че трѣбва да разбирате астрологията.

Астрологията се занимава съ физиологическия процесъ на човѣшкото развитие. А тия процеси вие трѣбва да ги знаете. Това е едно основно знание вжтрѣ въ окултната наука. И всѣки единъ, който иска да има единъ нормаленъ умъ, едно нормално сърдце, трѣбва да разбира тия влияния на планетитѣ. Знаете ли какво нѣщо е нормаленъ умъ? Нормаленъ умъ наричамъ азъ, който не се стрѣска отъ мъжнитѣ задачи въ живота. А нормално сърдце наричамъ, което не се дразни отъ малкиятъ работи. Сърдцето трѣбва да чувствува. Можешъ да чувствувашъ болка, можешъ да страдашъ, то е въ реда на нѣщата, но да се стрѣскашъ, това не е позволено. Въ природата нѣма стрѣскане. Стрѣскането произвеждаме ние. Въ природата има страдания, интензивни страдания, но стрѣскане тамъ нѣма. Стрѣскането, това е единъ опасенъ процесъ на отскачане, на прѣкъсване, а туй прѣкъсване е много ужасно. Седи нѣкой, стрѣсне се: „Какво ще стане съ менъ?” Че като се стрѣска, стрѣска, най-после отъ него нищо не остава. Сътрѣсеніята, стрѣсканията, тѣ сж за човѣка удари. Затуй ще избѣгнете стрѣсканията. А за да се избѣгнатъ тѣ, човѣкъ трѣбва да има вѣра въ великия законъ, който работи въ Божествения свѣтъ. Понеже всичко туй прѣдставлява една разумна система, тия планети сж ги образували разумни същества и тия течения сж подъ строгия контролъ на тѣзи същества и чрѣзъ тѣхъ тѣ влияятъ прѣзъ пространството на хората. Когато единъ възвишенъ духъ иска да ви повлияе въ една насока, ще бутне извѣстенъ бутонъ и ще изпрати тия

течения, ще ти помогне. А когато иска да те спре, пакъ ще бутне единъ бутонъ, противоположно дѣйствиe ще прати. Тѣй щото тѣ ще си служатъ съ тѣзи течения или да ви подтикнатъ къмъ добро или да спратъ направлението на вашата мисль или вашето желание.

Та ще се съобразявате съ онзи великъ законъ на космоса, който дѣйствува хармонично въ всички направления. Ще си турите за задача да се хармонирате астрологически. Всички трѣбва да знаете кой отъ коя планета повече се влияе. Тогава съобразно тази система нареждайте се по мѣстата си. Ще се научите отъ астрологията кой съ кого се допълня, кои си противодѣйствуватъ и кой трѣбва да влѣзне помежду, за да се примирятъ. Тѣй искамъ да бждете наредени въ класа. Ще туримъ тази система на нареждане.

Сега една задача ще ви дамъ: Астрологически да се наредите. Колко души отъ васъ разбирате астрологията, сега ще ви дамъ работа. Горѣ-долу всѣки да знае подъ какво влияние пада. Венера съ кого върви? - Съ Марсъ. Меркурий? - Съ Юпитеръ. Слънцето? - Съ Меркурий и Луната. Сатурнъ - съ Юпитеръ и т.н., ще ги хармонираме. Да видимъ нѣма ли да трѣгне. Ще направимъ единъ опитъ. Тогава до слѣдующия пѣтъ ще може ли всѣки единъ отъ васъ да знае подъ чие влияние пада. Само точно да се опрѣдѣлятъ типоветъ. Помежду васъ може и по другъ начинъ да се постигне хармония. Ако всѣки седне съ когото обича приблизително пакъ може да си хармонирате. Но понеже вашата обичъ се мѣни, постоянно ще си мѣните мѣстата. Нѣкои ученици отъ първитъ чинове, слѣдъ извѣстно врѣме, ще ги намѣрите най-накрая. А други, отъ послѣднитъ чинове, гледашъ ги, дошли до най-прѣдния редъ. И тогава този ученикъ ще го нарекатъ малко ексцентриченъ. А то е едно желание у него да намѣри нѣкого съ когото да си хармонира. Това е единъ вжтрѣшенъ стремежъ. Ние ще направимъ единъ опитъ, за да се избѣгне това натегнато състояние, което се заражда у васъ сега въ класа. Натегнатото състояние седи въ това: извѣстни стари идеи, които имате отъ свѣта, носите ги съ себе си, и сега

новитѣ идеи влизатъ въ сблъскване съ вашия умъ. А ние не искаме да има никакво сблъскване, затова въ вашия умъ трѣбва да има мѣсто за всѣка идея, за да не става никакво сблъскване. Щомъ идеитѣ се сблъскаатъ, тѣ не могатъ да произведатъ този хармониченъ резултатъ, който се очаква при новитѣ идеи. Този начинъ на разсѣждане ще ви повлияе да се образува едно хубаво настроение на духа ви.

Често онѣзи, които слѣдватъ окултната наука, но не сж запознати много добрѣ съ тия клонове на науката (*астрология, хиромантия, френология и др.*), та когато въ живота ви нападне една меланхолия или обезсърчение, едно рѣзко промѣняване отъ едно състояние въ друго, не могатъ да си помогнатъ. Напримѣръ ако нѣкой мине отъ едно религиозно състояние въ негативно състояние къмъ Сатурнъ, веднага той ще се обезвѣри и трѣбва да дѣйствуватъ върху него тия магнетични влияния на Слънцето, да му се отклони ума отъ тѣзи отрицателни мисли и той ще се хармонира. Казва нѣкой: „Не вѣрвамъ въ нищо.“ Но утрѣ, щомъ го извадите отъ това течение, ще каже: „Азъ съмъ се заблуждавалъ.“ Защото въ свѣта има едно перспективно отклонение: може да видимъ нѣщата, които никакъ не сжществуватъ и да считаме упражненіята за реалностъ. Там е опасността. А когато виждаме и самитѣ реалности, нѣма опасностъ.

Та, понеже вие сте млади, крѣпки сте още, вашиятъ организъмъ е крѣхъкъ, вие не може да издържате, вашитѣ мозъци не сж тѣй гѣвкави, за да могатъ да издържатъ ония силни движения, които нѣкой пжтъ се намиратъ въ природата. Постоянно трѣбва да се калите, но да се калите правилно. Мозъкътъ ви да се кали, да стане гѣвкавъ, еластиченъ, издржливъ, за да можете да използвате теченията и като влѣзете въ живота, да бждете приготвени за всичкитѣ противорѣчия, които може да срѣщнете и да може да побѣждавате, не да бждете побѣдени. Като влѣзете въ свѣта нѣма да ви посрѣщнатъ съ финикови вѣйки и много пжти ще ви посрѣщнатъ много недружелюбно и тогава трѣбва да разбирате какъ трѣбва да постѣпвате.

Нѣкои казватъ: „Да се изолирамъ.” Какъ ще се изолирате? Казвате: „Азъ постникъ ще стана.” При майка си и при баща си да се изолирашъ, но влѣзнете въ нѣкое село, гладенъ сте, имате нужда, какъ ще се изолирашъ тогава? Нѣмате срѣдства, не сте свикнали и да просите, какъ ще посжпите? Да кажемъ, най-послѣ сте заставенъ да влѣзнете въ нѣкой дворъ. Хубаво, сега начина: какъ ще си поискате хлѣба? Ако сте единъ цигуларъ, ще си извадите гѣдулката и ще свирите, или ако знаете едно изкуство, може да работите, ще влѣзете въ двора, ще видите отъ какво има нужда този човѣкъ, ще му свършите работата и той ще ви помогне. Пъкъ, ако нѣмате никакво изкуство, ще постѣпите прѣмо, да кажете, че имате нужда, нищо повече. Но все таки едно изкуство трѣбва да знаете.

Изкуствата произтичатъ отъ планетите. Меркурий ще ви научи да бждете търговецъ. Какво може да ви научи Юпитеръ, кое изкуство поддържа той? (*-Висшата търговия, финансиитѣ, дипломация.*) Сатурнъ? (*-Той го бива за началникъ на отдѣлението, послѣ и дребнитѣ занаяти, обучащарь...*) А Слънцето има отношение къмъ изкуството, около държавницитѣ, около двора завзема все по-блѣстящи служби, а между ученитѣ има отношение къмъ изкуствата. Първичната идея, която съществува въ космоса, разбира: къмъ Божествения дворъ, къмъ Божествената държава трѣбва да се движимъ. А понеже хората сж забравили тази Божествена държава, тѣ гледатъ на тази държава, която хората сж създали. А първичното чувство е къмъ Божествената държава, къмъ Бога. Трѣбва да знаете, че всичко въ космоса има съвсѣмъ друго прѣдзначение, отколкото тукъ на земята.

Сега може да направите този чертежъ съ краски да се различаватъ тия кржгове, може да употребите 7-тѣхъ цвѣта на джгата. Може вмѣсто на кржговетѣ да турите тѣзи цвѣтове на планетитѣ.

Сега да дойдемъ до противорѣчията. Противорѣчията въ свѣта, това сж възможноститѣ, въ които вие можете да се развивате. Междинитѣ, това сж мѣстата, дѣто човѣшкиятъ умъ, човѣшкото сърдце може да се развива и расте. Всѣко

противорѣчие дава една възможност на човѣка. Запримѣрь роди се едно противорѣчие въ живота, но туй противорѣчие ще ти даде една нова мисль. Значи, дава една нова възможност. Противорѣчията сжществуватъ и въ науката, но това сж възможности за ученитѣ хора да се родятъ нови идеи. Противорѣчия въ науката, това е една възможност за нови изслѣдвания. Противорѣчия сжществуватъ и въ духовния свѣтъ. Тѣ сжществуватъ и въ невидимия свѣтъ и тѣ даватъ възможност за истини, които намъ сж потрѣбни. Та тия естествени противорѣчия вие ще ги считате като възможности, нѣма да се оплаквате. Най-първо ще разгледате обективно туй противоречие и ако то не може да ви донесе никаква полза, то не е противорѣчие. Защото естествениотѣ противорѣчия, въ природата всѣкога носятъ полза. Използвайте тия противорѣчия, тѣ даватъ възможност за растене.

А тамъ дѣто сжествува хармония, тамъ вече човѣкъ може да се прояви. При хармонията и при радостта човѣкъ е свободенъ, тамъ може да прояви своята воля. А противорѣчията му даватъ само възможност да може да прояви една идея. А при хармоничнитѣ съвпадения астрологически тия противорѣчия ни даватъ възможност да се проявимъ като разумни сжщества, като сжщества, които сме свободни. Тѣ сж моменти само, защото трѣбва да знаете въ този законъ свободата нѣма врѣме и пространство. Духовниятъ и физическиятъ свѣтъ се отличаватъ по двѣ нѣща: врѣмето и пространството въ духовния свѣтъ е несъизмѣримо, а врѣмето и пространството въ физическия свѣтъ е съизмѣримо. Следователно нашето врѣме и пространство въ духовния свѣтъ не сжествува, понеже е съизмѣримо, а въ духовния свѣтъ съизмѣрими нѣща не сжществуватъ. Тѣ сж отражения.

Какви сж възможноститѣ на едно сжщество отъ духовния свѣтъ? Всѣки единъ отъ васъ си прѣдставя сега Георги Марковъ. Но има още единъ Георги Марковъ. Този Георги Марковъ тукъ на физическото поле не може да посѣти тия планети, той може само да ги гледа и да си мисли за тѣхъ; а онзи Георги Марковъ въ духовния свѣтъ ще му вземе най-много два часа да иде при всичкитѣ планети да ги разгледа и

да се върне. Тъй щото въ възможноститѣ на този Георги Марковъ и на онзи Георги Марковъ има разлика. Това се отнася до всинца ви. Не е само за Георги Марковъ. Та когато се върне онзи Георги Марковъ разправя на този Георги Марковъ какво има по планетитѣ. А този Георги Марковъ долу слуша и казва: „Не те разбирамъ.” А онзи казва: „Нѣма нищо, ще се разберемъ по-нататъкъ.” Всѣки день иде той и по единъ или другъ начинъ се старае по малко да разкрие отъ това, което е видѣлъ. А понеже разполага съ едно несъизмѣримо врѣме и пространство, той е търпеливъ. А, че ти си разбиралъ малко, той е доволенъ и на това. Постоянно идва при този Георги Марковъ на земята, разправя му и пакъ се връща на планетитѣ. Най-послѣ този Георги Марковъ почва да се радва и казва: „Нѣкаква идея ми дойде.” Той се вдѣхновява, това е поетическия гений.

Всѣки има по единъ гений, само трѣбва да го долавя. Това не е нѣщо фиктивно, това е една дѣйствителна истина. Тѣ го наричатъ ангелъ хранителъ. Той е толкова интелигентенъ, толкова свѣтло лице има, такъвъ гласъ, такива трептения има около него и отъ него диша животъ. И когато иде, всѣкога се усѣщашъ радостенъ, всичко ти е свѣтло; пкъ като си заминава, си неразположенъ духомъ. Той като идва си радостенъ, като си заминава - скърбенъ си, усѣщашъ се стѣсненъ въ сърдцето. Той все ходи по планетитѣ, не само по планетитѣ, но и още по-далече ходи той и се връща. Нѣкой пжтъ и той ще те пита: „Я, ми кажи ти нѣщо сега изъ твоя животъ.” И ти почнешъ да му разправяшъ тжгитѣ си и скърбитѣ, а той седне и те слуша и почне да смѣта, смѣта. Послѣ бутне едно бутонче и веднага се измѣнятъ теченията, тебе ти свѣтне. Но дълго врѣме ще му разправяшъ и нѣма да го лъжешъ. Той казва: „Право казва.” И записва всичко каквото му кажешъ. Понеже, ако право казвашъ - и резултатътъ ще бжде правъ. Ако криво казвашъ - и резултатътъ ще бжде кривъ.

Та невидимиятъ свѣтъ или духовниятъ свѣтъ взема живо участие за разумнитѣ хора на земята, които разбиратъ,

всѣки денъ ги посѣщаватъ. Затуй ние искаме да приготвимъ условия да разбирате вече небесния езикъ. А той, ангелътъ говори отлично на твоя езикъ, той много добръ те разбира и отлично говори на езика ти. Той, като дойде при тебе, нѣма да те кара да учишъ неговия езикъ, ти, като идешъ горѣ, тогава ще учишъ неговия езикъ, но щомъ дойде Духътъ, той говори отлично на твоя езикъ.

Сега да направимъ едно малко упражнение: Сега прѣдставете си, че ржцѣтѣ ви сж въ Слънцето. Ще направите единъ малкъ кржгъ да обхванете първата система - Меркурий. Като се прави този кржгъ съ ржцѣтѣ произнася се: „Меркурий“; вториятъ кржгъ - малко по-голѣмъ: „Венера“; третиятъ кржгъ - още по-голѣмъ: „Земята“ и т.н. Кржговетѣ ставатъ все по-голѣми: „Марсъ, Юпитеръ, Сатурнъ, Уранъ, Нептунъ.” (*Ржцѣтѣ сж напрѣдъ.*) Сега ще кажете тъй:

„Всичко каквото Богъ е вложилъ въ Вселената, благо-то, което е определилъ за насъ, да дойде и да се реализира въ нашата душа.”

Съ кржгове на ржцѣтѣ ще кажете: „Аминъ, тъй да бъде!”

Аминъ, то значи: Всичко тъй да бъде. Всичко тъй, както е написано, тъй да бжде. Аминъ е дума, която не може да се прѣведе, тя е свещена дума, която включва всичко хубаво и Божествено въ насъ.

*IV година
5 школна лекция на I-ви Окултенъ Младежски Класъ
16.XI.1924 год. 8 часа вечерта,
София*

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЛЕКЦИЯТА:

Каква роля играят противорѣчията въ природата?

Четириетѣ течения въ вселената.

Чертежъ I. Течение отъ Слънцето къмъ планетитѣ.

Влияние на планетитѣ.

Слънцето съставлява частъ на друго едно слънце, невидимо за насъ.

Хиляди нишки около нашето тѣло.

Причини на подпушване. Законъ на равновѣсието.

Постоянно трѣбва да се пази връзка съ Слънцето.

Нужно ли е изучаването на астрологията?

Що е нормаленъ умъ и нормално сърдце?

*Какъ помагатъ възвишенитѣ същества чрѣзъ течени-
ята?*

Система за нареждане въ връзка съ планетитѣ.

Можемъ ли да се изолираме?

Що прѣдставляватъ за насъ противорѣчията?

*Врѣмето и пространството въ духовния и физическия
свѣтъ.*

*Какви съ възможноститѣ на едно същество отъ ду-
ховния свѣтъ.*

*Невидимиятъ свѣтъ взема ли живо участие за живо-
та на разумнитѣ?*

Упражнения съ планетитѣ.

Думитѣ: „ ... „

Що значи „Аминъ”?

СВЪТЛИНА И ЗНАНИЕ МУЗИКА

*Любовта ражда доброто.
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.*

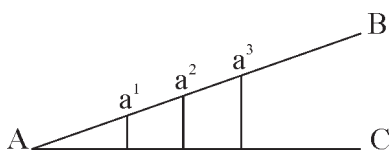
Размишление.

Тема 4: „Основнитѣ мисли отъ II лекция тази година.”

Трѣбва да знаете - въ всѣка една лекция има само три основни мисли. А всѣка една категория може да се раздѣли още на три, тѣ поотдѣлно и тѣ могатъ да се раздѣлятъ на още до три и т.н. Но основни мисли въ всѣка една лекция има само три, тѣхъ ще търсите, нѣма повече да търсите. Туй да ви служи като едно правило.

Ще ви попитамъ тази вечеръ: коя е основната мисълъ на живота? Или коя е основната мисълъ за човѣка? Вие ще кажете - Богъ. Не, при сегашното състояние основната мисълъ не е Богъ, туй не е отричане, но основната мисълъ, която трѣбва да ви занимава, това е вѣрата, а вѣрата носи съ себе си знание. Вие Бога ще го намѣрите само по пѣтя на знанието, не по обикновеното знание, а знанието, което хвърля свѣтлина. За да разгледате една вещь подъ микроскопа, трѣбва да имате достатъчно свѣтлина и колкото прѣдмета е по-малкъ, толкова свѣтлината трѣбва да се увеличи. Следователно за ония, отвлеченитѣ идеи се изисква по-силна свѣтлина на знанието. И тѣй, трѣбва да имате знание. Сега вие считате знание да прочетете една книга. Това не е знание, това е помнене. Прочетешъ една книга и казвашъ: „Азъ зная.” Не, то е помнене, ти си събралъ въ торбата си това - онова отъ разни мѣста и послѣ казвашъ, че знаешъ. Не, това не е знание, това е помнене. Не е знание, защото знанието е единъ резултатъ на човѣшкия умъ, който трѣбва да роди нѣщо отъ себе си. Този умъ трѣбва да се запали, т.е. самъ по себе си трѣбва да даде свѣтлина на човѣшката душа. Най-първо ви

трѣбва знание. Туй сж го наричали въ старо врѣме сърдце, но разумното сърдце. Азъ съмъ ви говорилъ и другъ пжтъ, на васъ ви трѣбва единъ умъ, не обикновенъ умъ, каквѣто животнитѣ иматъ, но умъ разуменъ, защото обикновениятъ умъ не разбира нѣщата въ природата. Трѣбва ви едно разумно сърдце.

Тукъ имате единъ жгълъ ВАС. Какво означава жгълтъ въ обикновената геометрия? Двѣ линии ограничаватъ извѣстно пространство, нали така? При това, въ физиката тия жгли показватъ посоката на движението. Но този жгълъ си има дълбокъ вжтрѣ-шенъ смисълъ. Прѣдставете си, че точките А, В, С сж живи сжщества и иматъ отношение помежду си. Страната ВС е отворена. Тия три сжщества А, В, С иматъ двѣ посоки, а нѣ-матъ равнодѣйствуваща линия. Тия сжщества се лутатъ, нѣ-матъ идеалъ въ живота си. Жгълтътъ всѣкога означава двѣ сжщества, които живѣятъ безъ идеалъ, нищо повече. Ще кажете: „Какво значи безъ идеалъ?“ Азъ ще ви опрѣдѣля какво значи. Перпендикуляритѣ, спуснати отъ АВ къмъ АС, не образуватъ никакви трижгълници, това сж въображаеми линии. Линиитѣ АВ и АС, тѣ сж линии на физическото поле и сж видими, а другитѣ линии, тѣ сж проекции, тѣ сж само въ мисълта, мислови линии сж тѣ, а сжщевременно иматъ влияние върху А, В, С.

Сега да обяснимъ въпроса както седи въ физическия свѣтъ АВС - туй е една долина отворена и малки рѣчкички се вливатъ. Значи, онзи инженеръ прѣдполага, че подпушвания може да станатъ по-лѣсно при А, понеже напорътъ, който иде, е по-малкъ. Слѣдователно за да спре тия води, колкото и голѣми да ставатъ тѣзи рѣки или колкото по-голѣми сж перпендикуляритѣ, толкова енергията, която трѣбва да употребимъ, за да подпушимъ водата, ще бжде по-голѣма.

И тѣй, малкитѣ погрѣшки въ началото се поправятъ по-лѣсно, отколкото въ тѣхното отдалечаване. Значи, още въ

самото начало всъка една погрѣшка прѣдставлява единъ отворенъ жгълъ. И въ самото начало вие можете да опрѣдѣлите съ каква сила можете да изправите вашата погрѣшка. Математически вие можете да си направите своето уравнение и колкото тази линия (*перпендикулярътъ*) се проточва, толкова по-мжчно е да се изправятъ погрѣшките. Значи АВ и АС въ дадения случай сж елементи, които ни показватъ по кой начинъ ние можемъ да поправимъ своитѣ погрѣшки. Колкото тия перпендикуляри сж по-дълги, толкова поправянето на тия погрѣшки е по-мжчно.

А сжщеврѣменно този жгълъ има и друго значение. Този жгълъ може да означава интелигентността на единъ човѣкъ. Той е единъ уредъ, който показва силата, съ която човѣкъ въ дадения случай разполага. Слѣдователно вашата интелигентностъ ще зависи от този перпендикуляръ, който е спуснатъ отъ АВ къмъ АС. Ако турите А под ухото и теглите къмъ горната частъ на носа - В и другиятъ лжчъ да отива подъ носа - С, ще се образува единъ жгълъ. Слѣдователно въ този жгълъ ще помѣстите всичкитѣ сжщества и ще имате разни перпендикуляри, спуснати отъ челото къмъ долната частъ на носа. Тѣхната интелигентностъ ще зависи от дължината на тѣзи перпендикуляри. Колкото тази линия е по-голѣма, толкова и интелигентността е по-голѣма. А колкото перпендикулярътъ е по-малкъ, толкова и интелигентността е по-малка. Слѣдователно интелигентността на човѣка не се опрѣдѣля отъ дължината на носа, а споредъ перпендикуляра, спуснатъ [отъ] челото надолу. А носътъ показва само относителна интелигентностъ.

Сега, този жгълъ ВАС показва една погрѣшка, направена на физическото поле. Тогава въ умствения свѣтъ трѣбва да се изработи единъ начинъ, по който ние да изправимъ своята погрѣшка. Да кажемъ, нѣкой човѣкъ се понапилъ, удари го другъ и му поврѣди носа. Този не знае законитѣ, съ които да може да възстанови тия клѣтки, за да порастне носа му и той ще ходи безъ носъ. Но има единъ ученъ човѣкъ, той разбира отъ присаждане, може да поправа носа. Той ще оп-

рѣдѣли каква частъ трѣбва да се отреже или отъ ржката му или отъ гърба му и да направи носа. Но само умниятъ човѣкъ може да направи така.

Когато тия спуснати отвѣсни линии излизатъ вѣнъ отъ ВС, погрѣшката е непоправима вече. Крайниятъ прѣдѣлъ за поправянето извѣстна погрѣшка сж точкитѣ В и С. ВС е крайниятъ прѣдѣлъ, до гдѣто вашата погрѣшка може да се проточи и крайната възможность, дѣто тази погрѣшка може да се поправи. Защото една погрѣшка, направена на физическото поле, въ единъ периодъ отъ четири поколѣния се изисква да се поправи. Той е послѣдниятъ прѣдѣлъ. Повече отъ четири рода не може да се продължи поправянето. Тукъ е линията ВС. АВ и АС показватъ крайния прѣдѣлъ. А a^1 , a^2 , a^3 - това сж периоди на живота: 20 години, 40 години, 60 години, 80 до 100 години има възможность да се поправи тази погрѣшка.

Е, да допуснемъ сега, че вашиятъ носъ намѣсто да върви отвѣсно и да раздѣля лицето ви на двѣ симетрични части, е имало накривяване или налѣво или надѣсно. Ще кажете: „Майка ми тѣй ме е родила, законътъ е такъвъ въ природата.“ Не, не, природата е направила нѣщата отлично, а ако вашиятъ носъ е кривъ, причината е въ васъ. Е, коя е причината, че се е изправилъ носа ти? Казвашъ: „Съ кривъ носъ не мога ли да живѣя?“ Можешъ да живеешъ, но все ще ти липсва нѣщо. И вие оставите този кривъ носъ да мине четири поколѣния, безъ да се поправи тази погрѣшка наврѣме, много нещастия ще дойдатъ върху това послѣдно поколение. Защото удоветѣ, които сега имате, вѣждитѣ, носа, това сж уреди, съ които ще си служите да познавате вжтрѣшния вашъ животъ. Запримѣръ вие имате единъ уредъ топломеръ, съ когото си служите въ нѣкои случаи. Така и носътъ въ васъ е единъ уредъ, както компасътъ показва накждѣ се движите. Компасътъ е необходимъ за парахода въ океана. Ще кажете: „Параходътъ може да се движи накждѣто си иска.“ Ако се движи накждѣто си иска, работата нѣма да излѣзе на добъръ край. Та въ знанието и въ пжтя на съзнанието и въ учението

е сжщото. Не мислете, че като тръгнете въ новото учение, можете да се движите както си искате.

Нѣкой казва: „Азъ мога да мисля за всичко.” Е, какво, кажете ми тогава, прѣди сжществуването на тази Вселена, какво е имало, отъ кждѣ е изпъкнала тя? Рекохъ ви азъ, било е врѣме, когато Вселената не е сжществувала, какво е било тогава? Вие ще кажете: „Тъмнина е било.” Отъ гдѣ знаете че е така, какви данни имате за това? Другъ ще каже: „Свѣтлина е било.” Кои сж научнитѣ ви данни, отъ гдѣ знаете, че е било свѣтлина или тъмнина? Тъмнината у васъ, това е едно субективно схващане. Въ реалния животъ, въ абсолютния животъ нѣма нито тъмнина, нито свѣтлина. Е, какво има тогава? Виждате ли какъ може да се забърка човѣкъ! Туй отричане показва, че сжществува нѣщо извънъ тъмнината и свѣтлината. Сжществува нѣщо друго, отъ което тъмнината и свѣтлината сж единъ резултатъ. Тогава ние не го знаемъ това нѣщо какво е. Тѣзи въпроси сега сж само гимнастика на ума. Е, такъвъ родъ разсѣждения до какво заключение ще ви доведатъ? До никакви заключения. Или който казва, че за всичко можемъ да мислимъ, можемъ ли ние да съберемъ всичката вселена на върха на една игла и тази игла да държимъ на ржката си? Хайде сега, мислете за това. Казва нѣкой: „Азъ съмъ свободенъ да мисля всичко.” Не, всичко не ти е опрѣдѣлено да мислишъ. При мисленето вие имате едно рационално число, точно опрѣдѣлено ще мислишъ само за онова, което въ дадения случай може да ви ползва. Въ този животъ да донесе извѣстно благо за ума ви. Слѣдователно за всичко не можете да мислите. Може нѣкой пжтъ да ви се навѣятъ нѣкой мисли посторонни, то е другъ въпросъ, но за всичко не може да се мисли.

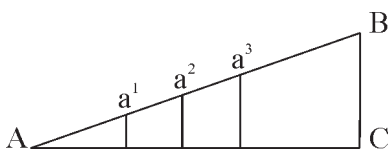
Сега какво значение може да има още този жгълъ ВАС или странитѣ АВ и ВС? Той нѣма равнодѣствуваща линия, нали тѣй? (*-Има само два лъча.*) Казватъ, че тия лжчи ги изпраща Слънцето. Питамъ: какво търсятъ тия лжчи? Каква нужда имаме ние отъ Слънцето? Трѣбва Слънцето да има нѣкакъвъ интересъ отъ насъ. (*-То не се интересува отъ на-*

съ.) Хубаво, тази лампа интересува ли се отъ нашия класъ? (-*Не.*) Но кой я запали? (-*Ние.*) Значи, тя изпълнява вашата воля, но кредита ѝ отъ кжде иде? (-*Отъ Слънцето.*) Вие разрѣшение отъ Слънцето взели ли сте? (-*Понеже учимъ, полага ни се.*) Добрѣ, значи ние сме взели извѣстна енергия отъ Слънцето и сжществата въ Слънцето измѣрватъ колко енергия ще изразходватъ и колко ще научите и послѣ правятъ единъ балансъ: класътъ ВАС е изгорилъ толкова калории и толкова е научилъ. Слѣдователно ще знаете - природата обича точенъ балансъ, тя е много щедра, но държи много точни смѣтки. Прощава, но не забравя. Тя ще ти прости, но ще пише въ книгата си: „Едно своенравно и лѣниво дѣте, за тази работа не го туряйте.” И като дойде пакъ такава работа, тя казва: „То не е за тази работа.” И тя дава своята рекомендация и на другитѣ. Вие, като идете при тѣхъ, всички казватъ: „Вие сте много добъръ, но ще почакате малко, ще бждете търпеливи”, ще ви утѣшатъ, но нѣма да ви назначатъ. Природата е много взискателна. Когато нѣма да ви назначи, тя пакъ ще ви търпи, понеже единъ день вие ще станете нейни чиновници.

Та азъ ви казвамъ нейните отношения какви сж, нѣма церемонии при нея, не грубостъ, ще те извади на дѣската. (-*Каква работа можемъ да вършимъ въ природата?*) Единъ день ще ви дадатъ кормилото на Земята да го управлявате. (-*Нѣщо по-близко?*) Ще ви дадатъ българския народъ да го управлявате. (-*Нѣщо по-близко до насъ?*) Ще ви дадатъ да създавате новата поезия, новото изкуство, новата музика, новата литература. Или да научите ония материали, които сж скрити вжтре въ природата и съ тѣхъ да си съградите жилища, които да бждатъ хигиенични. Защото тази, сегашната, черната материя, въ нея сж внесени чернитѣ лжчи, които задържатъ свѣтлината повече и затова е врѣдна. А има елементи отъ тази жива материя, които съдържатъ повече отъ свѣтлината, тѣ сж здравословни. Тази материя за бждеще може да се изважда отъ природата и отъ нея да се приготвятъ жилища за човѣка, а така всѣкога човѣкъ ще бжде здравъ.

Влага нѣма да има и никакви микроби нѣма да има, ще бжде приятно за живѣние.

Сега, какво значатъ странитѣ на този жгълъ? АВ, това е единъ лжчъ, който излиза отъ ума на човѣка, той зависи отъ интензивността на неговата мисль. А, АС прѣдставлява интензивността на неговитѣ чувства и тази е причината, че се е образувалъ този жгълъ тукъ. АВ прѣдставлява енергията по-разрѣдена, а АС прѣдставлява енергията по-гъста. Слѣдователно тия енергии не могатъ да вървятъ въ една и сжща посока, между тѣхъ ще се яви раздвояване. За да разрѣшимъ този въпросъ въ този жгълъ, трѣбва да спуснемъ тази равнодѣйстваща сила ВС и жгълтъ се затваря и се образува трижгълникътъ АВС. А този трижгълникъ се движи около центъра С и като се върти, ще опише една окръжностъ. Тогава прѣдполагаме, че радиусътъ опрѣдѣля дѣятелността на човѣка - той знае въ дадения случай как трѣбва да постѣпи.

Въ този случай АС означава материалния свѣтъ, АВ - умствения свѣтъ, а ВС - това е духовния свѣтъ. Слѣдователно ония сили вътре въ насъ, когато ние мислимъ и чувствуваме, значи нашитѣ мисли и нашитѣ чувства се движатъ около извѣстенъ центъръ и правятъ единъ кржгъ. Най-първо, вие мислете за единъ приятель, проектирайте ума си къмъ него - вашата мисль да направи една обиколка и се върне пакъ назадъ. Старииятъ човѣкъ прави така, казва: „Когато бѣхъ на 5 години дѣте, прѣдставяхъ си, че слѣдъ туй бѣхъ на 10 години, че ходихъ на училище, въ гимназията, университета... и най-послѣ додѣто туй положение се свърши.” Той почти е направилъ единъ кржгъ и се е върналъ пакъ до себе си. Но старииятъ човѣкъ, като дойде до извѣстна възраст, спре. Той напрѣдъ не може да проектира мисльта си, умътъ му все назадъ мисли и затуй старитѣ хора разправятъ всѣкога за своето минало, а младитѣ разправятъ всѣкога за своето бждеще. Старииятъ раз-

правя за своя минал живот, той не е извадил поука за живота си и младият говори за своето бъдеще, без да мисли за някаква поука. А туй и единият и другият се балансират.

Слѣдователно на старият човѣкъ ние знаемъ доколко е реализиралъ своя животъ. Ще кажете: „Азъ съмъ прѣживѣлъ тия и тия работи”, но то е едно субективно прѣживяване, наричамъ прѣживяване въ живота, когато туй, което е прѣживялъ човѣкъ, неговото прѣживяване може да стане основа, а другитъ да се ползватъ отъ него. Тогава той има едно реално прѣживяване? Нѣкой каже: „Азъ имамъ прѣживяване.” Но отъ неговитѣ прѣживявания никой не може да се ползва. Тогава то е частично, т.е. до извѣстна степенъ то е прѣживяване, но само заради* него.

Сега, ако вашиятъ носъ се изкриви налѣво, причин[а] за изкривяване на носа ви налѣво е вашето сърдце. Ако вашиятъ носъ се изкриви надѣсно, причин[а] на изкривяването тогава е вашиятъ умъ. Ако носътъ ви се завърти надолу - причината е вашето физическо тѣло, изопачена е волята ви. Слѣдователно умътъ и сърдцето и волята ви могатъ да се изопачатъ и природата показва, че ти въ живота си имашъ извѣстно отклонение. Туй отклонение още въ началото си можешъ да го поправишъ.

(-Какъ може сърцето да се прояви лошо?) По свиването на мускулитѣ се познава дали умътъ или сърцето се е отклонило отъ тебе. Когато умътъ работи, мускулитѣ се свиватъ по единъ начинъ, когато сърдцето работи, мускулитѣ се свиватъ по другъ начинъ и когато волята работи мускулитѣ се свиватъ по трети начинъ. И тѣзи свивания се различаватъ по дължината си. Еднитѣ мускули се свиватъ отъ едната страна, а отъ другата се продължаватъ и тогава се появява изкривяване. Туй показва, че силитѣ между ума и сърцето не дѣйствуватъ равномерно. Тогава ще се върнете въ съзнанието си назадъ. Всѣкога изкривяването на носа ви се дължи или въ вашитѣ дѣди, или въ вашитѣ прадѣди е имало една лоша мисълъ, или едно лошо чувство. Като прѣмахнете

*заради - за (бел.ред.)

туй чувство или тази лоша мисъл, носътъ ви пакъ ще се върне на мѣсто въ своето нормално състояние.

Туй знание е потрѣбно за васъ, за да може природата да ви се открие, да направите нѣщата въ самата природа интересни. Само поетътъ може да ви разкрие какво нѣщо е една ябълка. Вие може да гледате ябълката и да не видите нищо, но този поетъ, като погледне тази ябълка, гледа - пише, гледа - пише и вие, като прочетете това написано, чудите се откъдѣ го е взелъ или като седне при нѣкой изворъ, той пише ли пише. И вие кажете: „Гдѣ го намѣри туй нѣщо?“ Или учениятъ човѣкъ, погледнешъ го, седналъ при нѣкоя буболечица и отъ нея изучава живота. Тия малкитѣ същества той ги е направилъ толкова интересни, че ти виждашъ цѣла наука. Учениятъ човѣкъ вижда нѣща, които обикновениятъ човѣкъ не вижда. Има извѣстни съотношения, извѣстни проблемѣвания, които той само схваща. И вашето съзнание трѣбва да се проясни, да схващате нѣщата, които въ другъ случай не бихте схващали.

Имате много желаня. Азъ ви рекохъ, има само единъ начинъ за да постигнете вашитѣ разумни желаня - абсолютна вѣра трѣбва да имате! Много въпроси могатъ да ви безпокоятъ, но ще имате една опорна точка, отъ която никога нѣма да се отдѣляте. Отъ тази точка ще разглеждате всичкитѣ нѣща въ живота, на опорната точка ли сте, всичкитѣ въпроси могатъ да се разрѣшатъ, но откъснете ли се отъ тази опорна точка, тогава нѣмате вече мѣрка. Слѣдъ като придобиете абсолютната вѣра въ себе си, тогава ще дойде вториятъ законъ: Любовь къмъ Бога. Този законъ ще създаде въ васъ труда, прилежанието, работоспособността, науката, всичко това иде отъ втория законъ. Значи, най-първо ще минете прѣзъ дисциплината, послѣ ще дойдете до втория законъ. Тукъ ще ви освободятъ отъ всичкитѣ ограничения. Въ Божествената Любовь ще научите закона за свободата. При сегашнитѣ условия щомъ излѣзнете навънъ да изучавате любовта на обществото или на ближния, безъ да прилагате Божия законъ, нѣма да дойдете до никакви резултати. Ако изл-

ѓзете да изучавате любовѓта на робството, какво ще научите? Робството е създало робството. Какво направиха американцитѓ, когато имаха нужда отѓ повече работници? Надигнаха се плантации, отиваха вѓ Африка и отѓ тамѓ си докараха негри сѓ женитѓ и дѓцата - роби да имѓ работятѓ и си създадоха една мѓчна проблема - вѓпросѓтѓ за чернитѓ, която не можаха да разрѓшатѓ. Сега робитѓ сѓ свободни.

Слѓдователно ако ние първо не разрѓшимѓ този, вѓтрѓшния основенѓ законѓ на вѓрата, която се отнася къмѓ индивидуалния вѓтрѓшенѓ животѓ, послѓ втория основенѓ животѓ [законѓ]- Любовѓта къмѓ Бога, а влѓземѓ да изучаваме третия законѓ - той е опасенѓ. Щомѓ обикнешѓ единѓ народѓ или едно общество, ти ще се вплетешѓ вѓ извѓстни грѓхове. За да не се вплиташѓ, ти не трѓбва да си създавашѓ тѓсна вѓтрешна връзка сѓ когото и да било. Ти трѓбва да бѓдешѓ сѓвършено безкористенѓ! Ти трѓбва да правишѓ добро безѓ да си задѓлженѓ, но щомѓ се свѓржешѓ и обикнешѓ когото и да е, непременно ще паднешѓ вѓ сѓгрѓшение.

Вѓ Америка има говедари, тѓ не сѓ като българскитѓ. Българскитѓ говедари ходятѓ сѓ своите криваци и пѓшѓ, а тѓ иматѓ 200-300 говеда. А вѓ Америка говедаритѓ ходятѓ сѓ коне и носятѓ вѓжета. Тѓ пасатѓ 10 000-20 000 добитѓци. Нѓкой пѓтѓ тия говеда се подплашватѓ и хукнатѓ вѓ извѓстна посока. Говедаритѓ, като видятѓ това и тѓ прѓпускатѓ сѓ конетѓ си и бѓгатѓ колкото се може, защото ако не бѓгатѓ, говедата могатѓ да ги завлекатѓ и нищо да не остане отѓ тѓхѓ. Единѓ народѓ, сѓ своитѓ стремежи, мяза [на] тия подплашени говеда. Нѓма какво да ви доказвамѓ, имате прѓсни факти доколко сѓврѓменнитѓ народи сѓ мощни и морални. То е извѓстно.

Слѓдователно вие ще започнете сѓ основния законѓ на Вѓрата, послѓ сѓ основния законѓ на Любовѓта къмѓ Бога и тогава ще се върнете къмѓ основния законѓ на Надеждата. Той е най-опасния законѓ. Вѓ надеждата азѓ включвамѓ материалния святѓ, отношенията, които ги има. И много мѓчно

могатъ хората да се справятъ. Запримѣрь вие седите тукъ, не сте разположени, всички седите единъ до другъ, нѣщо ви стиска и вие мълчите, благоприличието го изисква, защо? Има си причини, че не си разположенъ. Трептенията на едно тѣло не сж едни и сжщи съ трептенията на друго тѣло. Вие не сте наредени хармонично. Азъ, ако река да седна нѣкъдѣ, ще кажа: „Приятелю, обичашъ ли да седна до тебе, вижъ какви сж моитѣ трептения, хармониратъ ли съ твоитѣ? Може да не сж въ хармония - ще седна на друго мѣсто” и т.н. Ще мѣня мѣстото си, докато намѣря нѣкого, дѣто трептенията ни да сж въ съгласие.

Та, сега ще проучвате тия вжтрѣшнитѣ енергии основно, ще правите наблюдения, ще бждете искрени спрѣмо себе си. Седнете единъ до другъ и вижте най-първо има ли хармония между трептенията на тѣлата ви. Послѣ може да направите другъ единъ опитъ съ ржцѣтѣ си, той е пакъ да видите какъ вибриратъ тѣлата ви. Та най-първо ще намѣрите дали имате еднакви вибрация, послѣ ще намерите дали въ вашитѣ чувства има хармония, а на трето мѣсто - дали вашитѣ умове вибриратъ еднакво. Тогава, ако има еднакви вибрация въ васъ, ще се зароди една нова идея, нови мисли. И двамата приятелски ще разговаряте, промѣняте мисли, раздѣляте се. И единиятъ е доволенъ, и другиятъ е доволенъ.

Та рекохъ, сега ще се стремите къмъ тази правилность, нѣма какво да се сърдите. Ако седнете до одного и тѣлата ви не вибриратъ хармонично, ще седнете до другого. Прѣдставете си, че имате два инструмента, двѣ арфи, обаче нагласени на два различни ключа. Явява се една дисхармония. Рекохъ, различно нагласени сж тия двѣ арфи. Но ти не знаешъ какъ да нагласишъ едната, ще повикашъ нѣкой майсторъ, той ще ги направи на еднакъвъ ключъ и вие ще свирите хармонично. Та, най-първо ще трѣбва да научите да нагласявате тѣлата си. Сега, като ви виждамъ, всички сте на разни гами. Не е злото тамъ, но ако искате да работите заедно, трѣбва да нагласите ключоветѣ си въ една гама и тогава всѣки единъ ще свири своята часть и всички ще бждатъ въ хармония. Не

е необходимо всинца да мислите едно. Всъки ще мисли, всъки ще чувствува и ще дѣйствува разнообразно и пакъ ще има хармония. Нали имаме много пѣсни на единъ ключъ. Напримеръ на цигулния ключъ соль.

В природата има ли музика? (*-Има.*) Ние пѣемъ тѣй, както мислимъ. Нашето пѣние не е пѣние на природата и нашето свирене не е свирене на природата. Ако влѣзете въ нѣкоя гора и тамъ има тонове, но трѣбва много деликатно ухо, за да забѣлежи тия трептения. Ухото, което е силно, може да схване въ всъки единъ листъ шумолението какво е. Често става едно унищожаване на вибрациитѣ и тогава се ражда единъ малкъ шумъ. Сегашната музика, тя изразява степенята, до която ние сме стигнали. Вземете тона „До”. (*- Въ природата „До” звучи съ много още тонове, които го придружаватъ, тѣ сѣ по-високи и по-ниски.*) Тѣй. Въ единъ тонъ има три качества. Тонътъ може да има трептения, колебания, които сѣ физични; въ тия трѣптения може да има интензивностъ и най-послѣ тонътъ може да има смисълъ. Може да накарамъ тонътъ, който азъ издавамъ, да трепти малко. Когато човѣкъ пѣе безъ вдѣхновение, той пѣе механически, но когато той е вдѣхновенъ, въ гласа му има едно малко колебание. Едни тремули, наричатъ го вдѣхновение или вливане на една малка чувствителностъ въ тона. И въ тия движения се прѣдава една малка лекота въ тона. Тогава въ чувствата има музика и въ мислитѣ има музика. Мисълта, това е висша музика; чувствата, това сѣ висша музика и когато вашитѣ чувства сѣ такива, че нѣма музика въ васъ, тогава усѣщате едно свиване. Но когато чувствата ви сѣ музикални, тогава усѣщате едно разширение.

Въ хармоничната музика винаги има едно разширение, съчетание има на тоноветѣ, които даватъ обемъ и разширение на мисълта. И когато мисълта ви е музикална по сжщия законъ има разширение и свѣтлина се ражда въ ума ви. Чувствата ви трѣбва да бждатъ музикални, тогава тѣ ще внесатъ една приятна животворяща топлина въ душата ви. Тѣй, както сега пѣете, то не е още музика. Само, когато човѣкъ поч-

не да мисли музикално и да чувствува музикално и да пѣе музикално, той е музикантъ. Запримѣрь азъ ви слушамъ въ недѣля, като пѣете, като че някоя топка отскача. Има една студенина. Туй не е пѣене. Пѣешъ „Богъ е Любовь”, а сжщеврѣменно казвашъ: „Гладенъ съмъ.” Пѣешъ едно, а мислишъ друго. Пѣешъ едно, а чувствувашъ друго. А въ пѣнието именно и чувствата и мислитѣ трѣбва да бждатъ музика. И тамъ е всичката тайна на живота. Който може да приведе своя умъ и своето сърце и своята воля въ музика, той образува силно движение, противъ което никой не може да противостои.

В: Сега, вие ще турите другъ ключъ, азъ го наричамъ „ключътъ на вѣрата”. По този начинъ искамъ въ всинца ви да се яви вдъхновение. Безъ вдъхновение никой не може да работи. Ученикъ, който влѣзе въ единъ класъ, той трѣбва да има вдъхновение. Нищо друго не трѣбва да те занимава. Ученикъ безъ вдъхновение е мъртавъ. Че обуца си нѣмалъ, шапка си нѣмалъ, това сж второстепенни работи. Това нищо не значи за ученика. Или че си боленъ, сърцебие не имашъ, това е нищо. Вдъхновение имашъ ли, тамъ е силата и обуца ще дойдатъ, и дрехи ще дойдатъ. Но изгубишъ ли го, ти си мъртавъ. И всѣки може да те погребе. Имашъ ли го, всичко се разтваря. Въ природата сжществува този законъ, онова, заровеното зърно въ земята, какъ пробива яката земя? Вдъхновение има у него. Туй сѣменце развива своитѣ химически сили, своитѣ умствени сили, биологически и физически. Всичкитѣ тия сили сж сърѣдоточени къмъ сжщата цѣль, почвата се разтваря. И погледнешъ, туй сѣменце пробило земята. Ако туй сѣме нѣмаше туй вдъхновение, то ще се изгуби въ почвата - ще изгние. И когато ученикътъ има туй вдъхновение, вие може да го заровите кждѣто и да е, той пакъ ще излѣзе отгорѣ. Тѣй щото у всички ви този законъ трѣбва да дѣйствува.

Сега, първото нѣщо десетъ деня наредъ, като станете сутринъ отъ леглото си, ще кажете: Вдъхновение! Вдъхновение! Вдъхновение! (*Три пжсти.*) На обѣдъ - пакъ три пжти и тогава ще ядете. И вечерно врѣме, като си лѣгате - пакъ

три пжти. Всичко деветь пжти. Десетъ деня по деветь пжти ще казвате „вдѣхновение“! Тогава ще си направите едно тевтерче и ще си отбѣлѣжите вжтрѣ този опитъ. Азъ ви рекохъ, отъ този опитъ ще спечелите нѣщо по-малко отъ просено зърно, но туй, което го спечелите, то е толкова цѣнно, че съ милиони не можете да го купите. За да добиете единъ грамъ отъ първичната материя, отъ която е създаденъ сегашния свѣтъ, всички фабрики по цѣлия свѣтъ трѣбва да работятъ 3000 години. Е, колко милиона ще струва тогава единъ грамъ? И знаете ли какви чудеса може да извърши този грамъ? Вие ще добиете много малко, но туй, малкото е толкова цѣнно, то е всесилно въ васъ. За въ бждеще вие ще положите една основа въ живота си.

Често ви слѣдя, като ви давамъ нѣкое упражнение, казвате: „Може и така да мине.“ Не, не, не може да мине така, не се лжжете. Упражненията, които азъ ви давамъ, тѣ вървятъ по единъ основенъ законъ на природата. Това не сж глупави работи, това сж умни нѣща. Ще кажешъ тѣй: „Вдѣхновение!“ Съ сила ржцѣтѣ надолу и ще го почувствуващъ въ сърдцето си. Послѣ ще го помислишъ въ ума си, пакъ ще кажешъ: „Вдѣхновение!“ И трети пжтъ пакъ ще кажешъ: „Вдѣхновение!“ Съ сила, за да почувствуващъ, че извѣстна сила е дошла въ тебе. Туй упражнение ще го правите сами, никой да не ви вижда. Съ кое качество се отличава ученикътъ? -Ученикътъ е вдѣхновенъ! Затуй се благославя. А туй вдѣхновение е необходимо, тѣй както свѣтлината, тѣй както живота, тѣй както Любовта.

Сега разбрахте, всички ще направите това упражнение. Като станете сутринъ, ще го направите тѣй, че да се разтърси атмосферата, че азъ да почувствувамъ въ моята стая, че дѣйствително има вдѣхновение между ученицитѣ. Но нѣма да викате високо, тихо, на себе си ще го кажете: „Вдѣхновение!“ Въ това, тихото говорене има музика. Тихото говорене има едно качество, то дѣйствува силно вжтрѣ въ душата. Тихо ще го кажете, но силно ще концентрирате мисълта си. Щомъ го кажете високо, вдѣхновението се губи. Затуй тихо

ще го кажете, че да сте доволни сами отъ себе си и да го почувствувате въ душата си. Съ вѣра ще го направите. Не се смущавайте дали имате вдъхновение или не. По който и да е начинъ, направете го и вие ще придобиете вдъхновението. Само по този начинъ могатъ да се образуватъ ония, красивитѣ чувства, ония, красивитѣ мисли, които сж необходими за съграждането на вашия животъ. То е необходимо за бждеще.

Прѣдъ васъ седи едно бурно море, което трѣбва да прѣминете, единъ животъ, който е пѣленъ съ мжчнотии. И за да можете да побѣдите и прѣвъзможете всичкитѣ тия мжчнотии трѣбва ви вдъхновение. Сега, щомъ дойдете до нѣкоя мжчнотия, ще се спрете малко и ще кажете: „Вдъхновение!“ И като я вдъхновишъ, тя казва: „Азъ отстѣпвамъ прѣдъ вдъхновението“, отваря ти пѣтя и ти минешъ напрѣдъ. Дойде нѣкоя друга прѣграда, ти пакъ произнасяшъ въ ума си тази дума и тя каже: „Прѣдъ вдъхновението и азъ отстѣпвамъ“, ти пакъ минешъ напрѣдъ. Но нѣмашъ ли вдъхновение, тѣ казватъ: „Хора безъ вдъхновение, ние не ги признаваме.“ Не ги пускатъ да минатъ и тѣ се набиратъ единъ до другъ, седатъ и плачатъ. Питатъ: „Кои сж тѣзи тамъ?“ Отговарятъ: „Тѣзи сж плачушитѣ, които сж безъ вдъхновение.“ - ”Е, защо седатъ тамъ?“ - „Докато се научатъ на вдъхновението, а щомъ се вдъхновятъ, ще трѣгнатъ и тѣ напрѣдъ.“

Размишление.

Забѣлѣжка:

Сега имайте прѣдъ видъ, азъ дълго врѣме съмъ търсилъ тази дума на български. Тя е една силна дума. И всѣка една дума, за да бжде силна, трѣбва да съдържа три елемента въ себе си. Думата „вдъхновение“ има тия три елемента въ себе си. Думата „любовъ“ нѣма тия три елемента; „вѣра“ - и тя има тѣзи елемента, силна дума е; „надежда“ - нѣма тритѣ елемента. Самата дума „надежда“ на български е слаба, тя има само два елемента. „Обичъ“ - сжщо два елемента, думата „благость“ е силна дума, съдържа и тритѣ елемента, а та-

кива думи сж малко. Думата „вдъхновение” е силна въ своето трептение. Ако вие можете да схванете тия три елемента, вие ще почувствувате нейните трептения. Тази дума ще внесе нѣщо ново въ васъ - туй, което вие искате. Вие ще си я запишете и ще си я произнасяте, за десетъ деня едно приятно упражнение ще бжде.

*Любовта ражда доброто!
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!*

*IV година
6 школна лекция на
I МладежкиО култенъ Класъ
23. XI. 1924 г. недѣля,
София*

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЛЕКЦИЯТА:

*Колко основни мисли съдържа всѣка лекция?
Коя е основната мисль на живота? - За човѣка?
Какъ ще намѣримъ Бога? Що е знание?
Какво означава жгълтъ?
Какъ трѣбва да се поправятъ погрѣшкитѣ?
Кога погрѣшката е поправима? Крайниятъ прѣдѣлъ.
Възможностъ за поправяне на погрѣшката. Крайниятъ прѣдѣлъ.
Удоветѣ на лицето - това сж уреди за познаване въстрѣшния нашъ животъ.
Има нѣща, за които не можемъ да мислимъ.
Има ли Слънцето интересъ отъ насъ?
Природата държи точна смѣтка за нашата дѣйностъ.
Новитѣ елементи въ природата.
Жгълтъ ВАС въ лицето на човѣка.
Какъ нашитѣ мисли правятъ кръгове или обиколка.*

*Що е прѣживяване?
Причини за изкривяването на носа.
Само чрѣзъ знание можемъ да разкриемъ нѣщата въ природата.
Първиятъ законъ - абсолютна вѣра!
Вториятъ законъ - Любовь къмъ Бога!
Трети - Надежда.
Музика въ природата.
Има ли музика въ чувствата и мислитѣ?
Кога пѣнието е музика?
Новиятъ ключъ: Вѣрата!
Вдѣхновението.
Има ли вдѣхновение въ природата? Сѣменцето.
Упражнение за 10 дня съ думата „Вдѣхновение”.
Какво ще придобиемъ?
Съ кое качество се отличава ученикътъ?
Атмосферата ще разтърсимъ. Тихо ще говоримъ.
Какъ ще преминемъ всѣка мѣсчнотия и преграда? - Съ вдѣхновение!*

СЪСРЕДОТОЧЕНИЕ

*Любовта ражда доброто!
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!*

Размишление.

Прочетоха се темитѣ: „Основната мисль отъ втора лекция.“

Искамъ десетъ души отъ васъ, да си вдигнатъ ржката, които ще пишатъ върху: „По какво се отличаватъ подсъзнателнитѣ, съзнателнитѣ и самосъзнателнитѣ дѣйствия?“ Или: „Хармоничнитѣ черти на подсъзнателнитѣ, съзнателнитѣ и самосъзнателнитѣ дѣйствия.“ Нѣма да философствувате, ще намѣрите примѣръ на подсъзнателно дѣйствие въ природата, на съзнателни и самосъзнателни. Гдѣ се показватъ. Само толкова. Ще дойдете до сврѣхсъзнателнитѣ дѣйствия - тѣхъ ще оставите.

Сега, азъ бихъ ви задалъ друга една тема: „Отношение на растенията, животните и човѣка по отношение тѣхното движение.“ Какъ ще ги хармонирате, по какво се отличаватъ? Растенията се движатъ перпендикулярно надолу, животнитѣ се движатъ хоризонтално, а човѣкъ се движи перпендикулярно нагорѣ. По това се отличаватъ тѣ - по стремежитѣ си. И тогава правимъ изводи: растенията сж сжщества въ своето слизание, тѣхнитѣ идеи, мисли постоянно се ограничаватъ; а човѣкъ въ своитѣ мисли и въ движението си нагорѣ, постоянно се разширява; а животнитѣ сж срѣдата между човѣка и растенията. Защо ви навеждамъ тази мисль? Когато азъ навеждамъ една извѣстна мисль, азъ имамъ прѣдъ видъ нейното приложение въ живота - въ широкия животъ.

Много хора сега вегетиратъ, тѣ сж като растения - слизатъ надолу, тѣ сж хора-растения, понеже тѣхнитѣ идеи постоянно ставатъ по-дребни, стесняватъ се. Тѣзи хора перпен-

дикулярно слизатъ надолу, както растенията. А къдѣ ще слѣзнатъ? - Въ ада. Адътъ, това е най-гжстата материя, до която могатъ да слѣзатъ; най-ограниченитѣ условия, дѣто човѣкъ не може да се развива. Свѣтлината тамъ е като катранъ, нищо повече. Тамъ нѣма свѣтлина, а само напрѣднатитѣ отъ тѣхъ изваждатъ по малко отъ свѣтлината, защото я нѣматъ и тѣ не обичатъ да изразходватъ свѣтлината си. Като я добиятъ, тѣ я пазятъ, както ние пазимъ скъпоценнитѣ си камъни. Тѣ я пазятъ както зѣницата на окоето си, понеже имъ трѣбва въ нѣкои случаи. А като си свършатъ работата, тѣ я затварятъ и пакъ живѣятъ въ мрачина.

Сега туй да оставимъ, то е вметнато прѣдложение* само. Ще знаете, че човѣкъ на когото идеитѣ не се разширяватъ, то е едно растение и той трѣбва да се спре тамъ, дѣто растението се спира, а не да отива по-долу. Поне растенията се отличаватъ съ едно, тѣ нѣматъ омраза, тѣ изкупуватъ грѣховетѣ си, като даватъ плодетѣ си - самопожертвуватъ се и тѣ се отличаватъ съ една довѣрчивостъ, която не е достойние на човѣка. То ти дадѣ най-първо пл-тата, казва: „Ти най-първо ме изяжъ, а послѣ ми посѣй сѣмето.” А кой човѣкъ плаща днесъ по-рано? Когато растенията плащатъ, прѣди да имъ се свърши работата, ти я я свършишъ, я - не. Хиляди отъ тѣхъ сж изядени, безъ нѣкой да ги е посѣлъ.

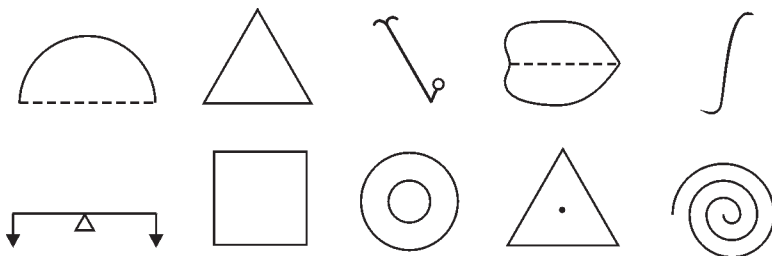
Въ свѣта има единъ законъ: Всѣка една круша, изядена отъ тебе, ти се ангажирвашъ да посѣешъ сѣмето ѳ. Казвашъ: „Даромъ е крушата.” По отношение на растенията - да, но по отношение на тебъ - не е даромъ. Ти си я изялъ и си длъженъ да я посѣешъ. Вие живѣете, турцитѣ казватъ: „Аллахъ керимъ.” Дѣйствително така е, но и за туй „аллахъ керимъ” човѣкъ има своитѣ задължения, микроскопически задължения, които той трѣбва да изпълни.

Та сега вие присѣтствувате въ школата. Азъ говоря, но въпросъ е дали вашиятъ умъ присѣтствува или не. Значи ученикъ, който е въ класъ и умътъ му е раздвоенъ, той на половина е ученикъ. И тогава математически може да се оп-

*прѣдложение - (рус.) изречение

рѣдѣли съ колко отъ вашитѣ способности вие присѣтствувате въ класъ. Човѣкъ има около 40 чувства и способности. Е, колко отъ тѣхъ присѣтствуватъ въ класъ? Ще пазите единъ законъ: Каквато работа започнете, въ дадения моментъ трѣбва да присѣтствувате съ цѣлия си умъ. Въ момента, не въ врѣмето и пространството, но въ момента да присѣтствувате съ целия си умъ. Тѣй ще придобиете единъ навикъ. Запримѣрь вие седите въ класъ и казвате: „Дано се свърши по-скоро.“ Но то е единъ навикъ да се концентрирашъ. Съврѣмното обучение въ отдѣленията, гимназията, въ университета, то е единъ методъ за концентриране на човѣшката мисль. То е единъ методъ да може да се концентрирате, да разработвате вашитѣ способности. И онези, които не разбирають закона, тѣ гледатъ да свършатъ училището, да взематъ дипломата. Не е само така въ свършването. Да свършишъ, значи да научишъ този законъ да контролирашъ ума си и своитѣ способности. Туй е най-голѣмата придобивка отъ ученieto и туй е сѣщинското предназначение на училището. Тѣй е било и въ старо време въ школитѣ, които сѣ се образували тогава. Сега разбира се, се дава само знание и то не е лошо, т.е. потикъ къмъ знание се дава.

Сега отъ васъ десетъ души излезте на таблата единъ по единъ и всеки да напише една геометрическа форма, единъ малък тригълникъ, една крива линия, една права линия, единъ малък жгълъ, една окръжност - каквато форма искате. Кой отъ васъ ще излезе първия?

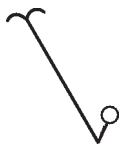
Е, тази азбука има ли смисълъ сега?

Вие, който писахте първата фигура, имахте ли нѣкаква мисль, като чертахте този полукръгъ? (*Борисъ Николовъ:*

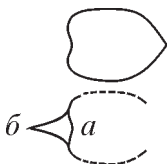
„Мислѣхъ да напиша единъ полукръгъ.“) Значи тукъ е работило подсъзнанието. Нѣмалъ е никаква друга мисль. Този полукръгъ показва движението на нѣщо. Но какво е това движение? Може да е движението на едно тѣло неорганическо, а може да е движение на едно разумно същество. Той въ посъзнанието си казва: „Човѣкъ трѣбва да има чисти и благородни мисли и желаня.“ Този полукръгъ прѣдставлява челото, Божественото у него казва: „Чисти желаня и чувства благородни трѣбва да има всѣки човѣкъ.“

Този тригълникъ какво показва? Каква бѣше вашата мисль? (*Пенка Михайлова: „Стремежъ нагорѣ.“*) Хубаво. Въ нея сврѣхсъзнанието казва: „Човѣкъ, за да може да има такива чисти чувства, непрѣменно му трѣбва единъ Божественъ умъ, едно Божествено сърдце и една Божествена воля, които да сж насочени нагорѣ.“ Сврѣхсъзнанието въ нея това казва.

Каква бѣше вашата идея? (*Христо Койчевъ: „Знакътъ на Слънцето.“*) Това е една лула, едно духало. Тази лула, както е поставена на физическото поле, има единъ наклонъ нагорѣ, показва, че непрѣменно Божественитѣ нѣща трѣбва да се раздухвватъ на физическото поле. Все трѣбва да има нѣщо да ги раздухва въ васъ. А раздухването съ какво става? (*-Съ скърби.*) Скърбитѣ и страданията, това сж духалото. Скърбѣта е тукъ на тази лула, която гори, то е сжщеврѣменно и огнище. Значи, третиятъ знакъ показва, че нѣщата трѣбва да се раздухвватъ, а за да се раздухвватъ, човѣкъ трѣбва да слѣзе надолу въ материята и слѣдъ това да има едно възкачване нагорѣ. За да се раздухвватъ нѣщата трѣбва сърдце.

Вие за какво мислѣхте, като чертахте тази фигура? (*Юрданъ Костовъ: „Азъ съмъ работилъ върху тази фигура и не съмъ дошълъ до едно окончателно разрѣшение на този въпросъ.“*) Тази фигура наподобява човѣшкото сърце, сърцеподобна. (*-Има нѣщо несъизмѣримо въ тази величина.*) Несъизмѣрима е та

зи фигура, защото има една малка вгълбнатина. На какво се дължи тази вгълбнатина? (а) Тя се дължи на извъншни сили, които сж оттеглили това правилно движение. А противоположното движение е навънъ (б), обратното движение на тази вгълбнатина. Тогава несъизмъримата частъ е тази между а и б. Туй движение не може да се измърри. Слѣдъ колко милиона години движението а ще се обърне въ б? Запримъръ въ човѣшката ржка туй движение го имаме отъ палеца и показалеца, слѣдъ колко милиона години то ще се върне въ другата ржка? Тукъ имате сжщото нѣщо. Защото въ свѣта става едно прѣповтаряне, но тогава нѣма да бждете сжщия, но ще бждете обратното на това, което сте сега. Защо начертахте тази фигура на западъ, а не я начертахте перпендикулярно? (-Защото така се образува отъ окръжността.) Т.е. самото положение на сърдцето, както е тукъ поставено, разрѣшава въпроса. Къмъ западъ е вгълбнатината, а острата частъ е къмъ изтокъ. Значи стремежътъ на сърдцето е къмъ изтокъ.

Когато човѣкъ на земята желае много материални работи, когато той е материалистъ, неговитѣ бедра започватъ да растатъ. Той въ бедрата си става широко. Щомъ прѣвъзможва* материалното, растатъ бедрата. Щомъ духовното почва да прѣобладава, раменѣтъ му ставатъ широки; а щомъ Божественото почне да прѣодолява, главата му почва да става правилна. Туй е отношението на частитѣ. Разбирамъ съответно на тѣлото. Азъ взимамъ за норма височина 165 см. При тази височина колко трѣбва да бждатъ широки бедрата, колко раменѣтъ и колко широчината на главата? Всичко туй оподобява сърдцето. Значи, непрѣменно на човѣка му трѣбва сърдце, въ което да става обмена на тази, Божествената енергия. Въ Бога има сърдце.

То е законъ на вѣчността. (Олга Славчева: „Азъ си мислѣхъ, човѣкъ може да се издигне по линията на живота до крайния прѣдѣлъ.”) Само въ вѣчността всички нѣща могатъ да станатъ. Извънъ врѣмето и пространството ставатъ великитѣ работи

*прѣвъзможва - прѣобладава

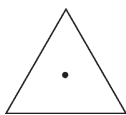
въ живота. Тази линия това показва: не се обезсърчавай, защото въ вѣчността има условия и възможность за всичко. Нѣма погрѣшка, която въ вѣчността да не може да се поправи. Туй, което въ врѣмето и пространството е непостижимо, въ вѣчността е постижимо. Или въ живота си никога да се не обезсърчаваш!

Каква бѣше вашата идея? (*Цвѣтанъ Стайковъ*: „Въ живота има равновѣсие, само че това равновѣсие се колебае. Въ живота има ту скърби, ту радости, които се колебаятъ, както едни вѣзни.”) Кое въ природата мяза на вѣзни? (*Рѣцѣтѣ*.) Въ тази фигура имате три дѣйствующи сили въ разни посоки. Какъ ще намѣрите тѣхната равнодѣйствующа сила? Има ли нѣкой инженеръ отъ васъ да направи изчислението? (*Ще намѣримъ равнодѣйствующата сила на двѣ отъ тѣзи сили, послѣ ще намѣримъ равнодѣйствующата на получената и третата и тя ще бѣде търсената равнодѣйствующа сила.*) Значи шестата фигура показва, че у човѣка силитѣ трѣбва да се уравниятъ, т.е. уравниенъ организъмъ, добъръ организъмъ трѣбва да има човѣкъ.

Въобще квадратътъ показва бойно поле, мѣсто на противодѣйствующи сили. Човѣкъ трѣбва да бѣде герой, за да издържи на това мѣсто. Ако отъ всѣка точка те обстрѣлватъ, кждѣ трѣбва да се оттеглишъ? Такова обстрѣлване може да стане и въ психическия свѣтъ и вие трѣбва да знаете закона да намѣрите равнодѣйствующата сила на този квадратъ, тогава вие може да се избавите отъ мжчното положение, въ което се намирате. Квадратътъ, това сж мжчнотиитѣ, които се срѣщатъ въ физическия свѣтъ. Значи мжчнотии отъ материаленъ характеръ. Въ духовния свѣтъ квадратъ нѣма. Въ духовния свѣтъ квадратътъ е само една страна. (*Кирилъ Икономовъ*.)

Какво тълкувание бихте дали на тия кръгове? (*Генчо Александровъ*: „Понеже става дума за концентриране, този е знакътъ за концентрирането.”) Тия два кръга показватъ въ подсъзнанието, че човѣкъ трѣбва да разбира за-

конитѣ, по които клеткитѣ се развиватъ или ембрионалното състояние на вашитѣ мисли и чувства. Това означаватъ двата кръга.

Силата на човѣка трѣбва да бѣде въ самия него. Това означава тригълникъ съ точка. *(М.Тодорова.)*

Тази фигура показва, че човѣкъ отъ хаоса трѣбва да знае да създаде хармония. Тази фигура прѣдставлява и единъ охлювъ. Дѣцата нали иматъ прашки, турнатъ едно камъче и послѣ въртятъ, въртятъ, това е все спирално движение. Но камъкътъ по този начинъ не може да излѣзе навънъ. Единиятъ край на прашката има една малка дупчица, въ която е прокаранъ единъ прѣстъ, а другиятъ край свободно се държи. Този камъкъ, за да излѣзѣ навънъ, единиятъ край на прашката трѣбва да се спусне. Кой е единиятъ край? Ти си хваналъ двата края: единиятъ край на небето и другиятъ край на земята и ги въртишъ на прѣста си. Казвашъ: „Какво да правя въ туй безизходно положение?“ Ще пуснешъ края на земята и ще отидешъ на небето, нищо повече. Значи, ако има известна идея, която те спѣва, не знаешъ какъ да я разрѣшишъ, ще пуснешъ единия край, камъкътъ ще излѣзе, а другия край ще държишъ. Камъкътъ, това сж твоитѣ желаня, тѣ трѣбва да отидатъ по нѣкаква посока. А прашката ще седи въ тебе. Тази връвь ти трѣбва. Въ този случай тя прѣдставлява твоя мозъкъ, който е заченалъ известни мисли, ти нѣма да изпратишъ твоя мозъкъ, той ти трѣбва, той ти е необходимъ, но мислитѣ, тѣ трѣбва да излѣзатъ навънъ. *(Георги Радевъ.)*

Сега, туй което го създадохме на дѣската, то бѣше въ подсъзнанието ви вжтрѣ. Значи, тия идеи въ самитѣ ви дѣйствия ги нѣма още.

Може да ви задамъ една тема: „Защо природата е создала благоуханието у цвѣтята?“ Или: „Каква роль има благоуханието у цвѣтята?“ Тема шеста ще бѣде това слѣдъ идущия пжтъ. Сега кои сж тѣзи десетъ души, които ще пишатъ за подсъзнанието, съзнанието и самосъзнанието? *(Тема 5)*

Тъзи, които излъзоха тукъ на дъската, тѣ ще бждатъ де-сеттѣхъ.

Щомъ природата е вложила туй благоухание, тя си има и своята задача. Естественицитѣ ще кажатъ: „Да си привлечатъ малкитѣ мушички”, но не е само за това. Туй благоухание има и друго прѣдзначение. (*-Показва скръбъта имъ.*) Да, скръбъ, но сжщеврѣменно тази миризма образува и една дреха да се запазятъ отъ студа, особено сутринъ и вечеръ прѣзъ пролѣтътъ, когато е по-студено, тогава цвѣтията издаватъ по-силна миризма.

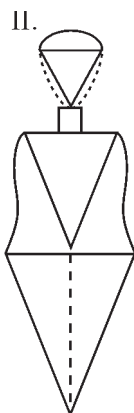
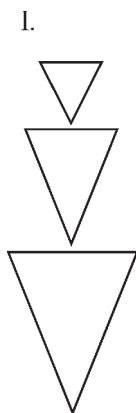
Сега, първото нѣщо въ класа, вие трѣбва да се учите на концентриране. Вие трѣбва да знаете въ дадения случай туй, което учите кждѣто и да сте, то е най-важното. Не, че трѣбва другото да прѣнебрѣгнете, но въ дадения случай ще бждете заетъ само съ едно. Послѣ и човѣкъ не може да концентрира дълго врѣме ума си върху едно и сжщо врѣме [нѣщо] - той ще се хипнотизира. Но въ дадения случай всичкия си умъ ще концентрирате въ една посока, тогава ти ще можешъ да разрѣшишъ своята задача по-лѣсно. И всѣка една задача зависи отъ концентрирането на ума. Само ако можешъ да концентрирашъ своитѣ мисли и чувства всецѣло въ една посока, ти ще разрѣшишъ скоро твоята задача. А когато не се концентрирашъ, има борба у тебе, колебаешъ се и минава дълго врѣме безъ ти да разрѣшишъ нѣщо. Вие, като ученици, трѣбва да имате тази способностъ: да се концентрирате въ дадения случай съ всичкия си умъ. Ще почнете съ малки нѣща, ще правите микроскопически опити. Има такива малки задачи за концентриране на ума. То играе важна роль въ живота на ученика. Както военниятъ, безъ револверъ, пушка и шашка, не е воененъ; както ученикъ-химикъ, безъ лаборатория съ своитѣ елементи и уреди, не е химикъ; както свещеникътъ, безъ епатрихиль, безъ одежди, безъ кандилце, безъ требникъ, не е свещеникъ; така и ученикътъ, безъ концентриране на ума, не е ученикъ. Всѣки човѣкъ трѣбва да има извѣстни пособия. Концентрирането е необходимо за всинца ви.

Първо, ще се стремите да елиминирате, да отстраните

всички кармически недъзи и съ концентриране да може да се справите съ своитѣ недъзи. И когато човѣкъ изправи всичкитѣ си недъзи, неговата воля ще уякне. Затова му сж дадени тѣзи недъзи. Тѣ сж силови линии, които сж дадени на човѣка, за да усилн волята си. И той трѣбва всички тѣхъ да тури въ хармония. Сега, концентрирането на ума е потрѣбно. Когато концентрирането е слабо, хората лесно заболѣватъ, тогава човѣкъ и лесно се плаши, а пѣкъ когато е силно концентрирането на ума, тогава страхътъ е изключенъ.

Сега, нека единъ отъ васъ, който е художникъ, да вземе всичкитѣ тия десетъ части, да ги намѣсти тѣй, че да направи единъ човѣкъ. То е една по-сложна задача, нали? Азъ ще ви дамъ идея какъ може да се работи. Само схемата ще ви дамъ.

Ето, това е човѣкътъ. (I.) (-Това не е човѣкъ.) Човѣкъ е.

Ето, това прѣдставлява човѣкъ. (II.) Главата - горниятъ трижгълникъ; раменѣтъ - втория трижгълникъ и бедрата съ краката - третия трижгълникъ. Това е физическия човѣкъ. Духовниятъ човѣкъ го нѣма, той е на друго мѣсто. Понеже всичкитѣ тѣзи трижгълници сж съ върха надолу, затова е физическия човѣкъ. Тогава кждѣ ще търситѣ духовния човѣкъ? Кждѣ сж признацитѣ на духовния човѣкъ?

Нали тамъ движението трѣбва да върви нагорѣ? Въ носа имате единъ малкъ зароди-шъ, тамъ широчината е долу, а острата частъ е горѣ. Значи духовниятъ човѣкъ е въ носа - тамъ имате движение нагорѣ. Засега въ тѣлото на човѣка геометрически само носътъ долу е широкъ, а горѣ тѣсенъ. Виждате колко малкъ е духовниятъ човѣкъ въ сравнение съ физическия човѣкъ, или носа въ сравнение съ цѣлото тѣло на човѣка. Тѣзи трижгълници по-казватъ направлението на силитѣ въ физическия свѣтъ. Виж-дате, че всички тия грамадни сили

слизатъ къмъ земята. А само една малка частъ, силитѣ на носа отиватъ нагорѣ.

И Писанието не казва, че Богъ вдѣхналъ въ устата на Адама, но казва: „Вдѣхна дихание чрѣзъ ноздритѣ.” Защо? Чрѣзъ устата не може ли да се вдѣхне? Значи носътъ е Божественото у човѣка, духовното отъ тамъ започва - отъ мисълта. И туй, малкото единъ день ще се развие и цѣлото устройство на човѣка ще се измѣни. Това е само една схема за човѣка, а другитѣ фигури по сжщия законъ вие ще ги наредите. Това е една задача, единъ ребусъ, който трѣбва да изработите. Първата фигура азъ я употрѣбихъ, направихъ челото, на другитѣ вие ще имъ намѣрите мѣсто.

Вѣзнитѣ кждѣ ще турите? (*-Ржцѣтѣ.*) Тѣй, значи човѣкъ трѣбва да има воля, това означаватъ вѣзнитѣ и т.н. Ще се постараете да извѣстна степенъ да съчетаете тѣзи части, то [е] само едно упражнение да се научите да уподобявате нѣщата. Ще почнете отъ външното уподобление и тогава ще разглеждате вжтрѣшния смисълъ на всѣки единъ знакъ.

Станете да направимъ едно упражнение съ ржцѣтѣ.

Любовта ражда доброто!

Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.

IV година

7 школна лекция на

I Младежки Окултенъ Класъ.

30.XI. 1924 год. Недѣля

7.15 ч.в.

София

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЛЕКЦИЯТА

Тема 5. По какво се отличаватъ подсъзнателнитѣ, съзнателни и самосъзнателнитѣ дѣйствия?

Отношение на растенията, животнитѣ и човѣка въ движението имъ.

Какво значи концентриране на ума.

Десетъ геометрически фигури. Тълкуване.

Тема 6: „Защо природата е създала благоухание у цвѣтята?“

... и ученикъ безъ концентриране не е ученикъ!

Концентрирането спомага за уякване на волята, за изправяне на стари недостатѣци.

Схема за човѣка - тритѣ триѣгълника.

*Кое прѣдставлява духовното въ тѣлото на човѣка?
- Носа.*

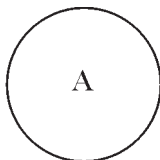
ВЕЛИКАТА ПОГРЪШКА

*Любовта ражда доброто!
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!*

Размишление.

Прочетоха се темитѣ: „Хармоничнитѣ черти на подсъзнателнитѣ, съзнателни и самосъзнателни дѣйствия”.

Черт. 1

Тема 7: „Ролята на сврѣхсъзнанието”.

Искамъ трима души да излѣзатъ изведнажъ на дѣската да напишатъ три геометрически фигури и три букви. (*Колю Каишевъ, Георги Томалевски, Кръстю Христовъ.*)

Сега въ минало упражнение имаше нарисуванъ единъ трижгълникъ съ точка. Какво означава трижгълникъ съ точка? Гледанъ отгорѣ, това е пирамида, означава човѣка въ своето проявено естество. Трижгълникътъ самъ по себе си показва движение, проявление и посока на своитѣ сили. А трижгълникъ съ точка винаги показва проекция на пирамида, гледана отгорѣ.

Сега вие се безпокоите, често, като ви погледне човѣкъ, мислите, като че ще разгадаятъ всичкитѣ тайни, които се криятъ въ васъ. Не, азъ гледамъ вашия носъ, то е една проекция само, ти не си въ носа си. Или гледамъ челото, то е пакъ една проекция. На нѣкои хора челата сж голѣми, а на други сж малки. На нѣкои хора носътъ е голѣмъ, на други е малъкъ. Защо? Защото не сж се проявили още. Тѣ сж още въ движение и слѣдователно, само една малка частъ се е проявила. Тѣй щото изискватъ се много сжществувания, за да види човѣкъ въ сжщностъ какво прѣдставлява. Нали астроло-

зитѣ турятъ всичкитѣ хора въ единъ голѣмъ човѣкъ, тѣ го наричатъ Адамъ Садмумъ.

Тѣй щото всѣки единъ човѣкъ на земята прѣдставлява едно малко отражение на голѣмия човѣкъ. Той не прѣдставлява единъ съвършенъ образъ. Вземете едно млѣкопитающе, една крава или единъ волъ, прѣдставляватъ ли тѣ човѣка? То е въ извѣстно отношение, прѣдставляватъ. Волътъ има двѣ очи и човѣкътъ има двѣ очи; волътъ има носъ и човѣкътъ има носъ; волътъ има уста и човѣкътъ има уста; волътъ има двѣ уши и човѣкътъ има двѣ уши. Вземете коня, по какво се отличава той? Коньтъ нѣма ржцѣ, но има копита, има нѣщо, по което той се отличава отъ човѣка. Послѣ, начиньтъ, строежътъ на неговото чело не е както строежа на челото на човѣка. При това коньтъ има опашка, човѣкътъ нѣма опашка.

Е, каква роль играе опашката у животнитѣ? Нали има естественици тукъ, кажете! (*-Тя спомага на движението.*) Тази опашка е свързана въ края на грѣбначния стълбъ и слѣдователно, когато тя се раздвижва, регулиратъ се мозѣчнитѣ течения и се спомага за правилното движение, тя е регулаторъ. И когато нѣкое животно изгуби присѣствие на духа, то свие опашката си. У всичкитѣ е така. А когато животното мисли, тази опашка се движи нагорѣ и надолу, показва, че животното е въ едно отлично настроение на духа. Но не се ли мърда опашката, то е болно. Сега този регулаторъ у човѣка е миналъ отпрѣдъ. Животното мисли съ опашката си, т.е. неговата дѣятелность се регулирва отзадъ, теченията сж такива, понеже то върви хоризонтално съ земята, а посоката, въ която човѣкъ се движи, е обратна на тази у животнитѣ. Човѣкъ чрѣзъ носа регулира своитѣ мозѣчни течения. Вие, като махнете носа на човѣка, той правилно не може да мисли. Това сж проекции, има извѣстни сили въ духовния свѣтъ, които съотвѣтствуватъ на носа. Самата интелигентность на човѣка не седи въ самия носъ. На човѣка може да му направятъ единъ изкуственъ носъ, ще бжде ли интелигентенъ? Не, този носъ трѣбва да бжде живъ, трѣбва да бжде създаденъ отъ сврѣхсъзнанието на онзи, великия човѣкъ. Запримѣръ

много от вашитѣ носове сж въ проекция, тѣ сж въ ембрионическо състояние, т.е. носоветѣ ви не сж развити. Послѣ, челата ви сжщо се намиратъ въ едно ембрионическо състояние. Значи прѣдъ васъ седи единъ дълъгъ периодъ, въ който душата ви трѣбва да работи за сформироването на онова правилно тѣло, което трѣбва да имате. Правилно тѣло азъ наричамъ тѣло, което може да издържа всичкитѣ мжчноти, тѣло, което не се поддава на слабости.

Страхътъ запримѣръ се дължи на тѣлото. Чувствуващъ, че ще те биятъ и ти се уплашишь и тогава поизлъгвашъ малко. Тогава страхътъ къмъ коя категория ще го турите, къмъ подсъзнателнитѣ сили, къмъ съзнателнитѣ или къмъ самосъзнателнитѣ? (*- Съзнателнитѣ.*) Когато човѣкъ хуква да бѣга, той съзнава ли това? (*- Не съзнава.*) То съзнанието послѣ се явява. Има и съзнателенъ страхъ, но тукъ влиза вече разсѣянението, а първоначално страхътъ е въ подсъзнанието. Напримѣръ като ти кажатъ „пожаръ”, ти хукнешъ да бѣгашъ, нищо повече, не му мислишь много. Не, че съзнавашъ пожара, но самата дума „пожаръ” дава единъ потикъ въ твоето подсъзнание. А слѣдъ като помислишь малко, виждашь, че този пожаръ, при дадени условия, е несъвместимъ и страхътъ нѣма мѣсто.

Сега защо искамъ да развиемъ тази тема? Често въ вашия животъ се заражда обезсърчение. Нѣкой пжтъ вие се считате гениални, т.е. като че ще разрешите всичкитѣ въпроси, разхождате се въ стаята си и си махате ржцѣтъ натукъ - натамъ. То е хубаво. Питамъ: отъ кждѣ е дошло туй състояние? Вие не го знаете, но се разхождате смѣло и сте доволенъ самъ отъ себе си. Мине извѣстно врѣме, промѣни се състоянието, вие се посвиете малко, казвате: „Тази работа не е за менъ”. И като дойде самосъзнанието, то ти казва: „Ти си дребнавъ човѣкъ” и вие се свиете въ черупката си. Най-първо иде подсъзнанието - ти се разпушашъ; послѣ иде съзнанието - ти се посвиешъ; и най-после, при самосъзнанието - ти станешъ една запетая. Казвашъ: „Що ми трѣбва, я да си гледамъ азъ своето положение.” Питамъ азъ: какъ се явяватъ

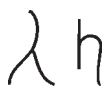
тия психологически състояния? Ще кажете вие: „Отъ подсъзнанието идатъ.” Но тия бутончета какъ идатъ? Най-послѣ ти не се спирашъ въ подсъзнанието и влизашъ въ една друга областъ на обезсърчение. Обезсърчишъ се, обезвѣришъ се, изгубишъ посоката и на подсъзнанието и на съзнанието и на самосъзнанието и се намирашъ въ мъгла.

Слѣдъ като напусне човѣкъ самосъзнанието, въ коя областъ влиза? Азъ ще ви дамъ една математическа вѣроятностъ. Когато чувствувате тѣзи разположения на обезсърчение азъ го оприличавамъ на единъ плодъ прѣждевременно откъснатъ отъ вѣтъра, че е падналъ долу при корена си. Всѣка една ваша мисль неузрѣла, като падне, тя отново трѣбва да се трансформира и да се подеме пакъ отново отъ коренитѣ на живота и да ѹ се даде нова форма, новъ животъ. Вие, като не разбирате закона, като не съзнавате тази работа, казвате: „И този плодъ остана малъкъ.” Мислите, че ще излѣзе нѣщо, но дойде една малка буря, раздрусва дървото и плодътъ падна долу. Вие това не можете да го обясните, вие вѣтъра не може да го чуете, малко сте глухъ, но виждате ябълката паднала долу при дѣнера. Ти виждашъ твоя идеалъ падналъ долу и казвате: „Отиде идеалътъ ми.” Не считайте, че това, което е горѣ, е идеалъ. Идеалъ може да бѣде само единъ узрѣлъ плодъ и този идеалъ никога не пада отъ вѣтъра, той ще ви чака, той е живъ, вие ще го откъснете. Та рекохъ, нѣкои отъ вашитѣ мисли и желанія тѣй падатъ и въ слѣдствие на това вие се обезсърчавате. Вземете на едно малко дѣте куклата, то ще се обезсърчи. Защо? -Нѣма съ какво да се занимава. Сѣщиятъ законъ е и у човѣка. Човѣшкиятъ умъ, човѣшкото сърце трѣбва да има мисли и желанія, които да останатъ при всичкитѣ бури на дървото на живота.

(*черт. 1*) Какво означава този голѣмиятъ кржгъ, на какво е емблема кржгътъ? (-Прѣдставлява единъ завършенъ цикль.) Вземете, когато годятъ нѣкого, турятъ му единъ кржгъ - прѣстенъ на ржката, завършена ли е неговата работа? Не. Кржгътъ тукъ означава една работа, въ която могатъ да те впрегнатъ. Това е кржгътъ. Значи, опрѣдѣлена е дѣятелность-

А та на човъка. Кржгътъ всъкога означава една опредѣлена дѣятелност. И хубаво е, когато мислитѣ ви сж разхвърляни понъкога, да си правите такива малки кржгчета. (А) Тѣзи кржгчета означаватъ: дѣятелността на човъка се разширява.

А тази буква „А“ какво означава? Този знакъ е взетъ отъ египетската азбука. Това показва, че египтянитѣ сж били изправенъ народъ, т.е. онѣзи, които тръгватъ въ пжтя. „А“-то всъкога показва самосъзнаване. Казва се: „азъ“, то значи: „азъ, който опрѣдѣлямъ своята дѣятелностъ, азъ мога да мисля - самосъзнавамъ се.”

(Вториятъ написа една елипса и буквата „Г“.) Какво означава буквата „Г“? Вие защо я написахте? (-Просто азъ харесвамъ тази буква. А, елипса мисля, че е резултатъ на едно движение, защото и планетитѣ се движатъ въ елипса.) Човъкътъ има елипсообразна форма. „Г“-то произтича отъ . Същиятъ знакъ обърнатъ прѣдставлява буквата „Г“, само че тукъ двата края отстрани сж по-къси. Туй е едно материалистическо противодѣйствие на невидимия свѣтъ. А обърнатата буква нагорѣ, „Г“ показва едно примирение. „Г“ показва самосъзнанието у човъка да измѣня живота си.

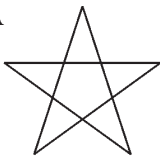
Затова на тази буква „Г“ турятъ една змия. Т.е. нисшиятъ умъ трѣбва да го разпъватъ или онова самосъзнание хваща нисшия умъ и казва: „Слушай, ти нѣма да ми бждешъ господаръ, ти си заповѣдвалъ досега, а сега ще слугувашъ. Пъкъ каквото ти се заповѣдва, това ще вършишъ.” И тѣй, тази елипса показва не само, че човъкъ трѣбва да се съзнава като едно сжщество, но и неговата дѣятелностъ трѣбва да бжде опредѣлена. И туй сжщество въ своето подсъзнание трѣбва да изправи една велика своя погрѣшка, защото този, нисшиятъ умъ е свързанъ съ човѣшкото сърце, а оттамъ започватъ всичкитѣ пороци и погрѣшки. (- Може ли една погрѣшка да бжде велика?) Велика е погрѣшката, защото човъкъ е помислилъ, че може да живѣе безъ Бога. Тамъ е погрѣшката. Човъкъ, като е взелъ живота, ка-

заль: „Азь и безъ Бога мога да живѣя.” Това е нисшиятъ умъ у човѣка, обаче достигналъ до това положение да разбира, че частъта извънъ цѣлото не може да съществува, не може да живѣе, а човѣкъ е частъ отъ цѣлото. Тогава такава една мисль е една велика погрѣшка. Слѣдователно човѣкъ може да се развива и съществува само въ цѣлото. Човѣкъ самъ не е цѣла единица. По-нататкъ има нѣща, които ние нѣма да ги зачекваме.

Въ ума има едно друго естество, то е достояние на повисшитъ свѣтове. Умътъ въ себе си има двойко естество, то съдържа два принципа: единъ принципъ на великитъ мистери, на Божественото, а другиятъ, нисшиятъ - той прѣдставлява засега плътъта у човѣка. Тѣзи склонности, които сега има човѣкъ, откъдѣ ги е взель? Върху туй окултната наука нищо не разкрива. Тя мълчи. Казва се, че тия падналитъ духове сж причина. Но това сж само врѣмenni обяснения. Казваме, че човѣкъ има извѣстни погрѣшки. Но отъ какво произтичатъ погрѣшките? И защо единъ прави погрѣшки, а другъ не прави погрѣшки?

Значи, първата мисль, която е създала грѣха, е тази: че човѣкъ, като излѣзналъ отъ Бога, той е помислилъ, че може да живѣе и безъ Него. Така той се отдѣлил отъ цѣлото и поискалъ да живѣе единъ самостоятеленъ животъ. И животътъ, който досега е прѣкарвалъ по такъвъ начинъ, той е образувалъ хиляди злини.

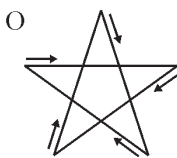
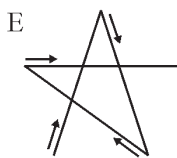
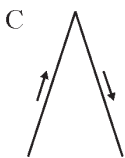
А

В

Третиятъ чертежъ, той е вече разрѣшението на задачата. Вториятъ показва, че човѣкъ трѣбва да изправи своята погрѣшка. Човѣкътъ има два центъра: сърцето и ума, които трѣбва да се хармониратъ. Третиятъ написа пентограмата (А), то е човѣкътъ, който работи. Този човѣкъ трѣбва да бжде въ движение и да служи на Бога. Пентограмата прѣдставлява малкия свѣтъ. Значи, у човѣка всичкитъ разумни сили и всичкитъ добри желания трѣбва да бждатъ впрегнати за изкупуване - изправяне

на неговитѣ погрѣшки. А само въ петожгълника ние имаме правила, образци, чрѣзъ които можемъ да изправимъ една погрѣшка.

Да допуснемъ, робъ си, искашъ да се освободишъ, но туй робство не е материално, то е духовно, какво трѣбва да направишъ тогава? Какво движение ще направишъ? (В) Значи, за да се освободишъ непрѣменно трѣбва да отправишъ ума си къмъ Бога. Ще направишъ движение движение съ ржката си нагорѣ (В). Ржката, това е единъ женски принципъ, движение на волята. Значи, ти непрѣменно трѣбва да отправишъ и сърцето си къмъ Бога. Първиятъ потикъ на ума е тамъ. Не направишъ ли тѣй, може да мислишъ колкото искашъ, всичкото туй ще отиде на вѣтъра. Но съединишъ ли се съ Бога въ волята си, веднага ти почнешъ да пѣплишъ нагорѣ, като единъ охлювъ.

Петожгълникътъ започва съ едно движение нагорѣ (В); послѣ надолу (С), туй е второто движение, слизане надолу и прѣдставлява рефлексия на първото. Послѣ иде третото движение отдѣсно къмъ лѣво (Д). И тогава имате отъ лѣво къмъ дѣсно хоризонтално (Е) и пето едно движение отъ дѣсно къмъ лѣво надолу (О). Първото движение показва закона на истината. Сега туй е само външната страна. Слѣдъ като направите тѣзи петъ движения, нѣма да спрете тамъ, ще направите едно вътрѣшно движение, единъ кржгъ около петожгълника. Т.е. въ всичкитѣ ваши чувства и мисли вие ще се стремите да се съедините съ Бога - съ първиятъ източникъ, отъ който сте излѣзли. Туй всички трѣбва да го направите, т.е. вие за Бога ще мислите, че е единъ принципъ, едно Сжщество разлѣто въ цѣлия козмосъ, не въ видимия свѣтъ тукъ, защото видимото е само сѣнка на онова сжщественото. Съ тази жива идея вие ще се стремите да се съединявате и въ васъ ще има единъ вътрѣшенъ стремежъ къмъ Бога.

Сега, когато правите този опитъ, може да нѣмате веднага резултатъ. Ако вие сте нѣкой каменаръ и вдигате вашия чукъ, удряте о една скала, съ първия ударъ резултатъ може ли да имате? Като ударите единъ пжтъ тази канара, чукътъ отскочи и нѣкой пжтъ вие трѣбва да ударите 500 пжти едно слѣдъ друго, за да имате единъ малъкъ резултатъ. Та, като дойдете до великитѣ идеи, искате да ги разберете, често и вашиятъ чукъ отскача и трѣбва да ударите най-малко 500 пжти. А вие веднага казвате: „Тази работа не е заради* менъ.” Не, не, ще чукате, докато отчупите нѣщо. И слѣдъ като отчупите едно малко парче отъ този камъкъ, ще го вземете съ себе си и като се върнете въ кжщи, ще го разгледате хубаво. Слѣдователно у васъ трѣбва да се образува едно постоянство, една черта, която у мнозина липсва. Кой човѣкъ е постояненъ сега? Въ туй отношение ученитѣ хора донѣкждѣ сж успели, има които сж работили 20-30 години върху извѣстни задачи, за да дойдатъ до нѣкой резултатъ. То е вече постоянство и благодарение на туй постоянство тѣ сж сполучили да откриятъ нѣщо. Т.е. тѣ не сж открили, но като сж хлопнали, хлопали дълго врѣме съ своя ключъ и най-послѣ природата имъ даде нѣщо и тѣ откриятъ!

Сега този законъ вие може да го приложите. Когато искате да развиете една добра черта въ вашия характеръ, прѣди всичко трѣбва да имате постоянство. А сегашното ви постоянство може да се опрѣдѣли на колко удара? Слѣдъ като ударите стотина пжти, вие напускате работата си. Заболятъ ви ржцѣтѣ. Нѣкой пжтъ ще ви се откжснатъ ржцѣтѣ, волята ви ще отслабне, но вие трѣбва да се научите какъ да чукате. Има единъ начинъ за удряне. При ударитѣ не бързайте никога. Знаете ли какъ да удряте? Когато ударишъ, движението на чука да не се прѣнася въ ржката ти. Туй е изкуство, като ударишъ всичкото сътресение, което чукътъ произвежда, да не се пренесе въ мускулитѣ ти, а да се поляризира тази енергия навънъ. Има майстори, които знаятъ какъ да удрятъ. И ржцѣтѣ имъ ставатъ здрави. При тѣзи неестес-

*заради - за (бел.ред.)

твени удари се произвеждатъ дразнения. Нали вие често се дразните?

Може ли нѣкой да опрѣдѣли какво нѣщо е дразнене? Нѣкой пжтъ у васъ има желание да се дразните, умишлено го правите това, говорите едно, а разбирате друго. Напримѣръ казвате тѣй: „Слушай, ти си много уменъ човѣкъ”, а въ сжщность подъ думата „уменъ” разбирашъ: „Ти тѣй малко не си съ ума си.” Или казвате: „Ти си отличенъ поетъ!” А при това не разбирашъ, че е отличенъ. Това сж дразнения. Ти говоришъ едно, а разбирашъ друго. Дразнене може да има въ погледъ, послѣ и съ устата си може да направишъ една подигравателна усмивка, това сж все извѣстни дразнения, които ги имате. И всички вие сте физиономисти, гледате всѣкиго въ лицето и при всѣко движение вие си съставяте извѣстно понятие. Нѣкой пжтъ казвате, че извѣстно лице къмъ васъ не се държа сериозно. Е, въ какво сѣди сериозността? Кои сж чертитѣ, които опрѣдѣлятъ несериозността? Вие не може да опрѣдѣлите.

Единъ българинъ поканилъ единъ свой приятель на гости. Но приготвилъ за обѣдъ една риба, която има много кости. Той билъ невнимателенъ, че турилъ насрѣща си гостенина. Когато почнали обѣда този се забравилъ въ яденето и постоянно плюлъ насрѣща му коститѣ. Хичъ не му идва на ума, че той плюе на другия. Другиятъ казва: „Разбирамъ да ядешъ риба, но защо ме плюешъ?” А онзи, погълнатъ въ себе си, за да [не] погълне нѣкоя кость, постоянно плюе. Та, дразненето азъ го наричамъ ядене на риба съ много дребни кости, вие ги плюете постоянно, а онѣзи, които сж около васъ, се дразнятъ. Нѣкой пжтъ туй става несъзнателно, а нѣкой пжтъ - съзнателно. Тѣзи черти вие трѣбва да ги изхвърлите отъ васъ. Непрѣменно човѣкъ прѣдъ себе си трѣбва да бжде изправенъ. Вие трѣбва да бждете доволни отъ характера си, не да бждете неестествени, но всички да бждете естествени. Естествено положение азъ наричамъ, когато човѣкъ е самъ доволенъ отъ себе си. Туй е едно Божествено положение, ние го наричаме милосърдие. И въ обноснитѣ си, и въ погле-

да, и въ думитѣ, и въ постѣпкитѣ си, движенията - всичко това да е естествено, прѣмо, да не се разбиратъ двѣ нѣща.

Значи, отъ тѣзи три чертежа изваждаме слѣдното нѣщо, на човѣка му трѣбватъ три нѣща. Първиятъ написа буквата „А”, което значи, че човѣкъ трѣбва да бжде изправенъ. Вториятъ написа буквата „Г”, което значи, че човѣкъ трѣбва да изправи своята погрѣшка. Третиятъ написа буквата „Д”, какво означава „Д”-то? „Д” означава въ природата плодъ, който зрѣе, това е чашката, обърната надолу. Ние казваме: „добро”, „добродетель”. Може ли да кажете други думи, които започватъ съ думата [буквата] „Д”? (- *Дружба, душа, духъ...*) „Д” всѣкога показва ония сили, кито помагатъ за зрѣнието на извѣстни плодове въ човѣшката душа.

„Д” прѣдставлява извѣстни движения. Първото движение отгорѣ отива надолу къмъ лѣво. (1) Послѣ имате друго движение отъ лѣво на дѣсно (2). Послѣ - отъ дѣсно на лѣво (3) И накрай свършва пакъ къмъ дѣсно. (4) Значи буквата „Д” показва: каквото се започне трѣбва да се свърши. И въ лѣво, и въ дѣсно може да отидешъ, но работитѣ си ще свършишъ. Работитѣ, които почватъ съ буквата „Д”, свършватъ добрѣ. Денемъ се почватъ тия работи, а не нощемъ.

„Н” е законъ на противоречие. Тази малка хоризонтална линийка показва мостъ, който съединява двата брѣга. Но този мостъ може да се разруши. Какъ ще примирите двѣ противоположни страни? -Ще теглите една линия между тѣхъ. „Д” е законъ, чрѣзъ който се даватъ условия за зрѣене на плодоветѣ. Какъ се произнася буквата „Д”. Дѣ се поставя езика? - На горното небце. А горната частъ, това означава активностъ на волята. Значи, ти трѣбва да бждешъ активенъ. Добре, тогава между горната челюсть и езика се образува една празнина, единъ трижгълникъ. Слѣдователно туй напръжение се връща къмъ гортана*. Това показва, че това добро трѣбва да бжде разумно, да се изрази навѣнъ. Да намѣ-

*отъ гортанъ - книж.остар.(отъ рус.) гърло

римъ една подходяща форма, въ която да вложимъ своята енергия, слѣдователно вие въ живота се спъвате дотогава, докато намѣрите една подходяща форма. Човѣкъ, който иска да извърши едно добро, трѣбва да намѣри единъ образецъ. Все трѣбва да има единъ учителъ да ти покаже какво да правишъ. Безъ учителъ въ свѣта не може, въ каквото и да е направление, не може. Вземете по музика, най-малко майка ви трѣбва да бѣде музикантъ, или баща ви - тѣ сж първитѣ учители. Трѣбва да има нѣкой, който да е вложилъ нѣщо въ васъ. Това е законъ.

(-Човѣкъ не иде ли съ своитѣ дарби?) - Своитѣ дарби, че той ги е взелъ отъ Бога. Първото нѣщо, което трѣбва да знаемъ, то е, че тѣ сж отъ Бога. Иначе, ако кажете: „своитѣ дарби“, то ще прилича ето на какво, нѣкой казва: „Ти знаешъ ли кой съмъ азъ?“ -Е, кой си? - „Петко Стояновъ.“ - „Пъкъ ти знаешъ ли кой съмъ азъ?“ - Кой си? - „Драганъ Ивановъ.“ А това знаете ли на какво мяза? Въ Русе се случи това нѣщо. Единъ запасенъ полковникъ отива въ една кантора, ималъ си нѣкаква работа. Казва на служащия: „Ти знаешъ ли кой съмъ азъ?“ - „Е, кой си ти?“ - „Азъ съмъ запасенъ полковникъ, еди кой си!“ - „Ами ти знаешъ ли кой съмъ азъ?“ - „Кой си ти?“ - „Азъ съмъ запасенъ ефрейторъ еди кой си“, и кисватъ двамата да се смѣятъ. И вие, които сте дошли на земята, сте все въ запасъ. Ти си полковникъ въ запасъ, другъ ефрейторъ въ запасъ, но не сте на дѣйствителна служба, въ запасъ сте.

Най-първо ще съзнаешъ, че тия дарби сж вложени въ тебе и ти, до извѣстна степенъ, си се спъналъ въ миналото нѣкъдѣ. Сега трѣбва да направишъ една връзка, съ кого? - Съ Бога. Послѣ, съ всички добри и умни хора по лицето на земята и съ всички гениални. Защото всички добри хора сж умни и гениални. И тогава ще влѣзете въ връзка съ цѣлото кълбо, съ всички сжщества, не само съ тия, които живѣятъ сега, но и които сж живѣли въ миналото и тѣзи, които за въ бждаще ще живѣятъ. Защото тѣзи, които сж живѣли въ миналото, тѣ живѣятъ и сега и пакъ ще дойдатъ въ бждаще да живѣятъ. Съ всички тѣхъ ще влѣземъ въ връзка. Тѣй е за чо-

вѣка, който иска да изправи живота си. Той трѣбва да влѣзе въ връзка съ всички напрѣднали братя. Безъ това вашиятъ успѣхъ е невъзможенъ. Вашитѣ мисли, вашитѣ чувства, на тѣхъ имъ трѣбва просторъ. За да може да се облагородятъ вашитѣ чувства, трѣбва да ги проектирате навсѣкждѣ, за да добиятъ сила. И затуй, когато човѣкъ се подпушва, нѣма условия за растене, за развиване, за облагородяване.

Първото нѣщо за всѣки човѣкъ, за духовния човѣкъ е да отпрати ума и сърцето си къмъ Бога, за да не се подпушва, защото свѣтътъ иска да ни подпуши. Свѣтътъ ще ви каже: „Вие сте диванета, будали, не трѣбва да вѣрвате въ Бога”, и ако вие ги послушате, вие ще унищожите вашата вѣра къмъ Бога. И обществото ще ви изпѣди навънъ и вие, като нѣма наждѣ, падате въ отчаяние: или ще се самоубиете, или ще се хвърлите въ развратъ. Не, вие ще се държите за Бога и ще кажете: „Този свѣтъ е направенъ заради мене”, нищо повече. Дотогава, докато вие вѣрвате въ Бога, никой не може да ви изключи. Може българитѣ да ви изключатъ, може единъ народъ да ви извади отъ своето мѣсто, това нищо не значи, вие ще отидете въ другъ народъ. Сега, нали много славяни отидоха въ Америка. Тамъ има по-добра почва за работа. Не трѣбва ние да се ограничаваме само на едно мѣсто. Ако българитѣ не ни приематъ, ще идемъ на друго мѣсто. Божественото сѣди по-високо отъ всичко друго.

Та, нѣма да си турите една граница между свѣта и васъ, но ще се съедините въ вашите мисли и чувства съ Бога и ще имате желание да се проявите въ пълната смисълъ. Не да казвате: „Ти знаешъ ли кой съмъ азъ!” Не, ще турите онова дълбоко желание вътре въ васъ, да се прояви всичко онова, което е най-възвишеното и благородно. Тогава всичкитѣ отрасли на науката могатъ да ви служатъ като помагала въ живота. Но първото нѣщо: трѣбва да образувате една вжтрѣшна, солидна връзка съ Бога и не трѣбва да се колебае. И като дойде единъ приятелъ, ще му кажешъ: „Слушай, азъ имамъ една свещенна идея, ако можешъ да приложишъ единъ по-тикъ въ менъ за тази идея, добръ, но ако не можешъ, нищо

лошо да не ми казвашъ за нея. Нищо повече. Има известни свещени идеи, които вие трѣбва да пазите свещено въ васъ, въ себе си. Нѣкой пжтъ може да ви мине мисль: дали Богъ съществува или не? Тази идея не е ваша, тя е идея на хиляди хора, следователно тя не се е родила отъ вашия умъ.

При сегашнитѣ условия, при които се намирате, васъ ви трѣбва една среда и тази среда е именно туй, разумното Божествено направление: да мислите заради* Бога. Вие не трѣбва да чакате Господа постоянно. Не, не, при Бога като идете, вие не трѣбва да разсжждавате. Сега нѣкой ще каже: „Защо да не разсжждаваме?“ Ако единъ учителъ по висшата математика ви прѣподава една задача, какво ще разсжждавате? Нали най-първо ще слушате? Сега нѣкой отъ васъ най-първо разсжждава, а не слуша.

$$\frac{(a+b)^2}{10} = (c-d-p)^2$$

Какво ще разсжждавате тука, какви ви сж разсжжденията? Азъ може да кажа тѣй: (*Учительтъ изтрива знацитѣ въ формулата.*) Сега може ли да разсжждавате още? Най-послѣ махна и буквитѣ. Тогава какво остана? Дѣ ви сж разсжжденията? Това сж математически отношения и тѣзи числа сж символи на извѣстни истини. Ако ти можешъ да схванешъ тѣзи отношения, тогава може да разберешъ тази формула. И когато отиваме при Бога, ние отиваме при Него да можемъ да научимъ отношенията на нѣщата. Цѣлиятъ животъ, всичко прѣдставлява все такива отношения. Всички вие тукъ прѣдставлявате една такава математическа задача. Азъ виждамъ нѣкои отъ васъ сж въ квадрата, други сж въ кубъ, отъ нѣкои се извлича коренъ, нѣкои ги събиратъ, нѣкои ги умножаватъ, нѣкои се дѣлятъ, нѣкои отъ тѣхъ сж въ извѣстна пермутация, послѣ нѣкои отъ васъ спадате къмъ задачитѣ на математическа функция, едни спадатъ къмъ рационалнитѣ числа, други спадатъ къмъ ирационалнитѣ числа, едни къмъ цѣлитѣ числа, други къмъ дробитѣ. Но всѣки единъ отъ васъ е на мѣстото си. Дробъ или цѣло, то е безразлично. И тогава

*заради - за

най-мъжчната задача, която имаме във свѣта, е тази: всички тия хора, тия числа да се приведатъ въ редъ и порядъкъ, съобразно развитието на битието. И въ нашия животъ Божествениятъ духъ е, който ни потиква. Не само сега, но отъ хиляди години работи Той въ насъ, учи ни и колко има още да ни учи, знаете ли? Азъ ще ви напиша колко приблизително години: 31 014 000 000 000 и това сж слънчеви години. Можете ли да прочетете това число? Прѣдставете си слѣдъ толкова време, като се учите, какви ще бждете!

9 9 9	27	9	категории, означаватъ тия числа? Това сж
8 8 8	24	6	категории, означаватъ извѣстни идеи. Имате
7 7 7	21	3	тукъ числото 666? - Означава човѣкътъ антихристъ. Какво означава числото 777? А какво
6 6 6	18	9	означава числото 888? - 999? Нѣкой пжтъ азъ
5 5 5	15	6	ще се спра по-подробно върху тѣзи числа, но
4 4 4	12	3	казвамъ ви, това сж различни идеи, турени въ
3 3 3	9	9	форма. Сега въ втората колона имате самитѣ

числа, умножени три пжти: 3 по 9 колко прави? - 27. Три по 8 - 24 и т.н. Какво значи 8? Значи: лошиятъ човѣкъ може да се поправи. Какъ? Той трѣбва да прѣмине числото 8. Лошиятъ човѣкъ може да го изправи само числото 8. Осемъ, това е най-голѣмата майка. Осемъ е живата природа, а 9 е цѣлия човѣкъ. Значи 8, за да се поправи, той трѣбва да прѣмине числото 8. А знаете ли колко време трае то? - ∞ А то е единъ дълъгъ периодъ на страдание. Върху човѣка трѣбва да работятъ два принципа: Божествениятъ принципъ и живата природа. Значи, този човѣкъ трѣбва да мине прѣзъ много страдания, това означава числото 8 - най-голѣмитѣ страдания, които сж допустими за човѣка. Сега, въ третата колона имаме събиране 15, 1 и 5 = 6; 12, 1 и 2 = 3 и т.н., туй е вече изправление. Има извѣстна литература за числата. Вие наблюдавали ли сте при кои числа ви се случватъ добри нѣща и въ кои дни? То е цѣла наука.

Размишление.

Слѣдующиятъ пътъ ще донесете една бѣла макара най-малко отъ 200 ярда и една паница, може да е прѣстена, дълбока, но неупотрѣбявана и една нова лѣжица, ще направимъ единъ опитъ.

*Любовѣта ражда доброто!
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!*

8-ма школна лекция
на I Младежки Окултенъ Класъ
7.XII.1924г.
8 часа вечерѣта

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЛЕКЦИЯТА

*Тема 7: Ролята на свръхсъзнанието.
Какво значи триѣгълникъ съ точка?
Какво прѣдставлява носѣтъ, челото, устата и пр.?
Ролята на опашката у животнитѣ и носа у човѣка?
За страха.
Различни състояния у човѣка.
Какво означава кръсга? Буквата „А“?
Какво означава елипсата? Буквата „Т“?
Великата погрѣшка! Въ какво сѣди тя?
Петоѣгълникъ. Какво значи буквата „Д“?
Що е дразнене? Търпение и постоянство.
Какъ да поправимъ погрѣшката си?
При Бога ще отидемъ безъ разсѣждане.
Хората прѣдставляватъ една сложна математи-
ческа формула.*

ЩО Е ЕДИНИЦА ЧИСЛА И ДЪЕЙСТВИЯ

*Любовта ражда доброто!
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!*

Прочетоха се темитѣ: „Защо благоухаятъ цвѣтята?“

Тема 8: „Прѣдначението на грѣбначния стълбъ въ човѣшкия организъмъ.“

Ще ви запитамъ два въпроса: коя е първата дума, съ която се пробужда човѣшкия умъ? И вториятъ въпросъ: коя е първата дума, съ която се пробужда човѣшкото сърце? Ще мислите върху тѣзи въпроси, нѣма да пишете нищо.

Какво подразбирате подъ думата „отстѣпи“? Може да отстѣпишъ мѣстото, което държишъ; може да отстѣпишъ въ нѣкое свое прѣдприятие; може въ нѣкоя своя мисль да отстѣпишъ и т.н. Какво подразбирате да отстѣпишъ? Допуснете сега, че вие искате да прѣминете нѣкоя рѣка, ако тя е слабо течуща рѣка, може да я прѣгазите, ако водата ѳ е до колѣне. Но дойдете ли до една рѣка, която е дълбока и бързо течуща и нѣма мостъ, какво ще правите? Ти ще се спрешъ, ще отстѣпишъ. Нѣма да минавашъ, защото ще се удавишъ. Ако човѣкъ отстѣпи по единъ начинъ въ извѣстно направление, трѣбва ли той да отстѣпи по всички направления? - Не. Значи ще отстѣпишъ въ едно направление, но ще употребишъ другъ методъ на прѣминаване рѣката. Кой е втория методъ, чрѣзъ който може да се мине рѣката? (- *Чрѣзъ плаване*). - Да, но не знаете да плавате. Третия начинъ кой е? (- *Мостъ ще направимъ*). - Добрѣ, мостъ, лодка и пр.

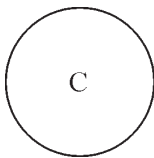
Сега, защо ви задавамъ този въпросъ, знаете ли? Какво отношение има туй прѣгазване на рѣката по отношение на вашия животъ? Връзка трѣбва да има между едното и другото. Значи, ако не можешъ по единъ начинъ да постигнешъ

извѣстна своя благородна мисълъ, ще употрѣбишъ втори, трети, четвърти, пети, докато намѣришъ онзи методъ, който е най-подходящъ за тебе. Ако не можешъ да прѣгазишъ, ако не можешъ да плавашъ, ако лодка не можешъ да си намѣришъ, ще потърсишъ друго срѣдство, но ще минешъ рѣката! Може съ балонъ или съ аеропланъ, но ще я минешъ. Ако можешъ да си направишъ мостъ, добрѣ. Сега този въпросъ има приложение въ психическия свѣтъ. Често свърѣменнитѣ хора губятъ или хаятъ своитѣ енергии съ едно празно усилие да постигнатъ нѣкоя своя цѣль. Т.е. методитѣ не съответствуватъ, не сж избрали сгодна врѣме и не сж избрали подходящи методи, чрѣзъ които да могатъ да дѣйствуватъ.

Вториятъ въпросъ е: за да може да постигнете една своя възвишена цѣль, какво трѣбва да бжде състоянието ви? (*-Да имаме чистота.*) - Добрѣ, друго. (*-Да бждемъ готови да плаваме, да хвърчимъ и да се давимъ*) - И туй е добрѣ.

Трети въпросъ: кога трѣбва да се огледвате, когато морето е развълнувано или когато е тихо? (*-Когато е тихо.*) Слѣдователно когато искате да се огледате, силна ли воля трѣбва да имате? (*-Да.*) Значи морето трѣбва да е тихо. Това сж въпроси, ние още не ги свързваме, а само ги изнасяме. Изисква ли се нѣкакво усилие, когато се оглеждашъ? Но ето, морето трѣбва да е не само тихо, но и да е прозрачно, ако искашъ да се огледашъ. Така е и съ човѣка. - Когато той иска да разбира, какво трѣбва да е неговото състояние? Непрѣменно сърцето му трѣбва да бжде тихо, не трѣбва да бжде развълнувано. Развълнуваното сърце прѣпятствува на човѣшкия духъ да види своя образъ. А щомъ ние не можемъ добрѣ да се огледаме, ние губимъ посоката на своето движение. Азъ не разбирамъ само външния образъ на човѣкъ, но разбирамъ вжтрѣшния, разумния му образъ.

Сега ще се спремъ на нѣщо друго: вземете числата 1, 2, 3, 4. Ако ги съберемъ, ще получимъ 10. Десетъ - това е свещено число, съгласно питагоровата теория за числата. 1 и 2 и 3 и 4 = 10. Това сж най-важнитѣ числа. Какво показва числото десетъ? Десетъ показва, че всичкитѣ точки, които образуватъ този кръгъ (C), сж дошли въ съприкосновение

съ външния свѣтъ; или този кръгъ (C) показва, че всѣка една точка отъ него е дошла въ съприкосновение съ външния свѣтъ. Числото 4 показва едно пълно завъртане на живота. Въ числото 1 имаме дѣление; въ 2 има умножение; 3 се изважда, а 4 се събира :1, $x2$, -3, +4. Това сж закони въ живота. Ако искате да дѣлите, да разрешите единъ въпросъ чрѣзъ дѣление въ живота, вие ще употребите единицата; ако искате да умножавате, вие ще работите съ закона на 2-тъ; ако искате да изваждате, ще употребите третия законъ: законъ на тройката, или ще работите съ числото 3; и най-послѣ, ако искате да събирате, ще употребите закона на числото 4. Сега, като раздѣляте човѣка, кждѣ ще поставите единицата? Единицата ще поставите въ ума на човѣка, тамъ е онова истинското дѣление, чрѣзъ което вие може да разрешавате мжчнитѣ въпроси.

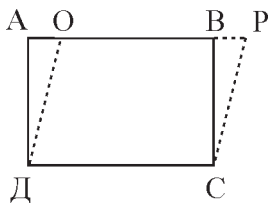
Единицата не може да я умножавате, нито да я изваждате, нито да я събирате, тя не е производителна, но като я раздѣлишъ сама на себе си, тя става производителна. Човѣкъ първоначално е билъ единица. Това е основниятъ законъ. Този, първоначалниятъ човѣкъ, козмическиятъ човѣкъ, който се наричалъ Адамъ Кадмумъ, преди грѣхопадането, той е билъ единица, която се е раздѣляла и вслѣдствие на това дѣление въ този човѣкъ се е образувалъ умътъ и сърцето - образувало се е числото 2. Съ туй диференциране започва слизането на Духа, слѣдователно слизане въ материята, отдалечаване отъ Бога. Този, първобитниятъ човѣкъ доброволно трѣбва да изучи единъ основенъ законъ, който той до тогава не е знаелъ, слѣдователно той е слѣзналъ. Т.е. съ четвъртиятъ законъ той трѣбва да научи, че човѣкъ трѣбва да се раздѣли, да се умножи, да се извади и да се събере - да се върне при Бога. Тѣй човѣкъ ще направи цѣль кръгъ, това е еволюция. Двата първи процеса (*деление и умножение*) сж процеси на слизане, а другите два процеса (*изваждане и събиране*) сж процеси на възлизане. Защото дѣлението, това е единъ процесъ на смаяване; а умножението показва, че този човѣкъ, като се смаявалъ, той се раздробявалъ, разд-

робявалъ - умножилъ се, умножили се неговитѣ частици. И всѣкога умножението показва процесъ на раздробление. Да се умножишъ, значи да се раздобишъ, нищо повече. А нѣкой пжтъ вие мислите, че човѣкъ, който се умножава, се увеличава. Не, не се увеличава, той се раздробява. Тогава, мислите ли вие по тази философия, че Богъ, като създалъ човѣка, станалъ по-голѣмъ? Не. Той е единъ вжтрешенъ процесъ. Не се лжжете. Нѣкой мисли, че има много идеи. Не, не. Вашитѣ идеи сж се раздобили, затова сж много. Въ всѣки единъ човѣкъ има само една основна идея, нищо повече.

Въ дадения случай само една идея прѣобладава въ човѣка. Напримѣръ вие сте гладенъ, въ дадения случай единственото нѣщо, което занимава ума ви, то е само да се нахраните. Въ врѣме, когато сте боленъ, единствената мисль, която занимава ума ви, е да бждете здрави; когато слѣдвате въ училището главната мисль е да свѣршите, една идея е само въ ума ви. Тия идеи сж извънъ врѣмето и пространството. Нѣкой пжтъ може да ви се струва, че вие мислите за много работи, но това сж само части на едно цѣло, на една обща идея. Вие искате да бждете здравъ, да имате служба, но всичкитѣ тия нѣща въ купъ съставляватъ едно цѣло, една обща идея. А каква е общата идея? Общата идея, въ дадения случай е, че вие искате да бждете щастливи, нищо повече.

Ама ще кажете: азъ мисля за благо на човѣчеството. То сж само думи, то тѣй се говори, но всѣки въ дадения случай разбира само своето щастие. Или нѣкой се моли на Бога, и той има своето щастие прѣдъ видъ. Каквото и да прави човѣкъ, тази мисль - „щастие” е основна и той не може да се освободи отъ нея и даже нѣкой като се самопожертвува, пакъ мисли за своето щастие. Защото щомъ човѣкъ забрави себе си, тогава въпросътъ е свѣршенъ. Азъ ще ви обясня: не да забрави човѣкъ себе си. Да забрави човѣкъ себе си подразбира, да се върне отъ своя кривъ пжтъ, нищо повече! Туй значи да забравишъ себе си. А онзи, който не разбира този окултенъ езикъ, не знае какво значи да забравишъ себе си.

Въ този чертежъ имате едно постоянно отклонение на линиитѣ въ лѣво: ДО и СР. ДА и СВ това прѣдставлява ума и

сърцето, които постоянно се отклоняват от първата посока на своето движение. Следователно така се ражда у човъка едно раздвояване, съзнанието се раздвоява отвътръф. Имашъ двѣ мърки, какъ ще приведете нѣщата към тия закони на единицата? Ще дойдешъ до първото положение, ще кажешъ: „Азъ съмъ единица, която нито се умножава, нито се изважда, нито се дѣли.” Тази единица има само единъ процесъ, на който тя се подчинява - това е дѣлението. Второто положение, ще кажешъ: „Азъ съмъ една двойка, която се дѣли и умножава, тя има туй свойство: дѣли се и умножава.” По-нататкъ ще дойдешъ ще кажешъ: „Азъ съмъ една тройка, която се дѣли, умножава и изважда.” И най-послѣ ще кажешъ: „Азъ съмъ една четворка, която се дѣли, умножава, изважда и събира.” Следователно съ четиритѣ ще разрѣшите общия въпросъ. То значи, че ти си на дъното на физическия свѣтъ, най-мжчнитѣ въпроси се разрѣшаватъ съ числото 4. А небеснитѣ, идейнитѣ работи се разрѣшаватъ само съ единицата и тамъ идейно трѣбва да разсжждавате. Затуй подъ единицата ние ще поставимъ въ ума си Бога, Той е единица. Богъ е единица въ насъ и първоначално Той е извора, отъ който ние приемъ. Двѣтѣ прѣдставлява Неговия Духъ, който умножава нѣщата. Тритѣ това е неговото слово, разумното слово, което изважда човъка отъ неговитѣ погрѣшки. Четиритѣ, това прѣдставлява материалния свѣтъ, тамъ човъкъ събира опитности, слѣдователно материалниятъ свѣтъ е подложенъ на тия процеси, на тия всички процеси. Единицата, двойката и тройката влияятъ на четворката.

Сега какво разбрахте? Каква е основната мисль? Георги Радевъ, какво си разбралъ? (*-Единицата, понеже нѣма друго число, извън нея, тя не може нито да се умножава, нито да се изважда, нито да се събира, а може да се дѣли. А въ процеса на това дѣление тя се смалва, раздробява се. Двойката може да се умножава. Азъ правя слѣдно-то сравнение: струната е една, ако тя се раздѣли на по-*

ловина и се дръпне, трептенията се умножаватъ два пѣсти повече, затова двѣтъ е умножение.) Хубаво, тогава тритѣ на какво ще го сравните? (- Самиятъ тонъ, който се изважда отъ трептенията.) (-Може да се вземе едното като Духътъ, 2 като Душата, 3 - умътъ, а сърцето, което събира всичко въ себе си - 4.)

Сега вие може да направите провѣрка въ себе си съ законитѣ на тия числа. Извѣстни мѣчнотии въ себе си може да ги прѣмахнете съ закона на дѣлението; други мѣчнотии въ себе си може да прѣмахнете съ закона на умножението; трети мѣчнотии - съ закона на [изваждането] и четвърти - съ закона на събирането. Това сѣ четири закона, съ които може да направите опитъ, за да се прѣмахнатъ извѣстни мѣчнотии и обратното е вѣрно: извѣстни добродѣтели въ себе си може да ги усилите чрѣзъ закона на дѣлението, други добродетели може да развиете въ себе си чрѣзъ закона на умножението, трети - чрѣзъ закона на изваждането; и четвърти - чрѣзъ закона на събирането. Така е и за усилване на способноститѣ у човѣка, пакъ тия методи ще ги употребите. Запримѣръ вие може да усилите вашата паметъ или съ закона на дѣлението или съ закона на умножението. Пъкъ може и едновременно да употребите и четиритѣ метода. Може, но то съставлява вече единъ процесъ.

Сега, ще знаете: законитѣ иматъ сила само когато се направи единъ малък опитъ съ тѣхъ, а сега, тѣй както сѣ дадени само, това сѣ само възможности. Може да е така, а може и да не е така. Това сѣ вѣроятности още. Но при първата мѣчнотия, която срѣщнете, опитайте може ли да я прѣмахнете съ деление; ако не може, турете умножението, изваждането, събирането, това сѣ все методи, ще правите опити, коя мѣчнотия съ кой процесъ ще се изправи. Тия числа вие ще ги считате като живи сили, съ които ще работите, нѣма да считате единицата като мъртва сила, жива сила е тя въ природата. Значи, единицата сама себе си дѣли, тя е мѣрка за себе си.

Разбира се, тази мисль е твърда още, тя мѣчно се разтопява, тя е една отъ най-сладкитѣ мисли, но слюнка ви

трѣбва и водица ви трѣбва. Нали всичкитѣ сладки нѣща изискват една жидкост*, за да се разтопят и да усетите тѣхния вкусъ. Въ дадения случай изисква се съответствующъ животъ. Умътъ трѣбва да е готовъ, тя е една възвишена мисль, изисква се съзнание въ живота, за да може да схванете това приложение на тия четири закона. Защото при единъ обикновенъ животъ, това е неприложимо.

Въ окултенъ смисль какво е значението на квадрата? (*-Показва противорѣчие.*) Азъ говоря за ония квадрати, които сж поставени въ човѣшкия организъмъ, отвънъ на лицето. Може нѣкой пжтъ да ги забѣлѣжите. Такива квадрати има и на ржцѣтъ, и ако дълго врѣме ги наблюдавате, ще видите, че тия квадрати се движатъ, измѣнятъ се. Това показва, че въ целия човѣкъ става едно вжтрѣшно движение. А съ туй движение всичкитѣ форми се видоизмѣнятъ. За примѣръ въ ранната възраст на децата вѣждитѣ сж поставени подъ извѣстна форма. Като почнатъ да остаряватъ забѣлѣзва се едно малко измѣнение. Всичко у човѣка се измѣня по слѣдната причина, че неговитѣ мисли, неговитѣ чувства, неговите силови линии, неговата дѣятелность не е тѣй хармонична, че да пази онази правилность, която природата изисква. И вслѣдствие на това тѣзи квадрати се измѣнятъ и нѣкой пжтъ даже образуватъ дисхармонически геометрически форми.

Какво е движението на носа? (*-Надолу.*) Най-първо носътъ върви право перпендикулярно надолу. Той има една плоскостъ съ умственото поле, но носътъ само донѣкъдѣ слиза, може ли той да слѣзе по-долу отъ устата? (*-Не може.*) Носътъ се показва перспективно отъ какво положение го гледашъ. И когато носътъ се продължава, мислите ли, че лицето остава въ сжщото положение? И цѣлото лице прѣтърпява едно измѣнѣние. Може да забѣлѣжимъ съ колко се увеличава дължината на носа, слѣдъ туй каква е широчината и най-послѣ - дали носътъ правилно върви или малко се е закривилъ.

Сжщото е и съ челото. Нѣкой пжтъ извѣстна частъ отъ челото се вглѣбява. Разбира се, тия вжтрѣшнитѣ видоизмѣ-

*жидкостъ - (рус.) течность

нения не сж само физиологични, това сж онџзи разумни сили, които работятъ въ човѣка, тѣ сж линиитѣ на четвъртото измѣнение. Тия малкитѣ кубчета, тия малкитѣ квадрати, отъ които човѣкъ е образуванъ, постоянно се видоизмѣнятъ и тѣ не опрѣдѣлятъ какво е състоянието на човѣка. Можемъ да считаме, че човѣкътъ е направенъ само отъ кубове, въ центъра имъ има единъ централенъ кубъ, а около този кубъ сж наредени всичкитѣ други кубове и тѣ се намиратъ въ едно постоянно движение. Има си закони, по които се мѣстятъ тия кубове. Щомъ се измѣни централниятъ кубъ, математически може да се изчисли какво положение ще заематъ другитѣ кубове.

Сега туй движение може да се обясни и така: човѣкъ има една обща идея, а всичкитѣ други мисли се нареждатъ около тази идея. Щомъ се измѣни човѣкъ отъ вжтрѣ, непременно ще се измѣни и отвѣнъ. Човѣкъ по никой начинъ не може да изневѣри на себе си. Ако човѣкъ изневѣри на себе си, той ще се самоунищожи. Въ дадения случай, когато човѣкътъ направи една погрѣшка, неговото съзнание е надъ погрѣшката. Нѣма човекъ въ свѣта, който да не съзнава своята погрѣшка. Неговото съзнание е винаги будно, той знае, че е направилъ една погрѣшка, може да не знае всичката си погрѣшка, но отчасти той знае, че е направилъ погрѣшка.

Тѣй щото основната идея у човѣка никога не може да се изгуби. Ако тя се загуби, ако човѣкъ изневѣри на себе си - той свършва съ себе си. Той се обезличава. Това сж само метафизически допущения, такова изчезване можемъ да допуснемъ само, обаче никой човѣкъ не иска да изчезне. Изучавайте психологията на хората каква е. Нѣкой казва: „Азъ искамъ да умра, никой да не ме знае.” А при това заржчва да му направятъ голѣмъ паметникъ. Значи той има извѣстна идея да напишатъ името му, то да остане. Другъ умира нѣкъждѣ, но ще напише причинитѣ защо умира. Защо оставя той това писмо? Значи, у всѣки човѣкъ, каквото и да направи, въ него има една скрита мисълъ да остане нѣщо отъ него. Не си правете илюзии, нѣкой казва: „Менъ ми дотегна живота, искамъ да не ме знае никой.” Турцитѣ казватъ: „бошь лафъ”, т.е.

празна дума е това. Какво значи това, че той не иска да живее? Това значи, че човѣкъ иска да се освободи отъ ония мжчноти, които сж не носни за неговия животъ. Всѣки иска да умре за своите кредитори, да не го познаватъ. Човѣкъ нѣкой пжтъ иска да надхитри сждбата. Човѣкъ, когато иска да умре подразбира, че той иска да се скрие отъ кармическия законъ. Ти си живѣлъ съ нѣкоя душа, направилъ си задължения, минаватъ хиляда години, двѣ хиляди могатъ да минатъ, но тази душа ще те прѣслѣдва. Ти си долу, тя е горѣ, тя слиза, ти се качвашъ - постоянно те търси, не те забравя. Нѣкой пжтъ не само една душа, но много кредитори може да имашъ. Отъ горѣ се научатъ: ти си въ България и тѣ слизатъ, носятъ си своитѣ полици, и ти правятъ най-голѣмитѣ нещастия, не можешъ да се избавишъ и ти казвашъ: „Да умра, че да се скрия нѣкъждѣ.” Но и като умрешъ, те пакъ ще трѣгнатъ по петитѣ ти. Освѣнъ по правилния начинъ ти да се изплатишъ, то е единственото спасение. А туй подразбира Божествената правда, която ние трѣбва да вложимъ въ нашия животъ, да започнемъ правилно да живѣемъ. Тѣй че, вие нѣма да мислите, че може да минете така. Този, кармическия законъ ще ви хване. Тамъ работятъ разумни сжщества, тѣ ще ви спратъ. Ти трѣбва да съзнаешъ въ себе си, че по-умень не можешъ да бждешъ отъ тѣхъ и ще завършишъ своята еволюция тѣй както Богъ е наредилъ въ свѣта. Всички вие трѣбва да схващате тѣй живота.

Когато нѣкой пжтъ ви нападнатъ меланхолични мисли, наприимѣръ нѣкой казва: „Не ми се живѣе вече”, азъ разбирамъ, че не иска да плаща дългове; то му се живѣе, но дългове има. Сега, заедно съ науката азъ засѣгамъ тия въпроси, понеже науката може да ви бжде полезна само при единъ разуменъ животъ. Въ всинца ви искамъ да вложатъ тази мисль: не мислете, че може да живѣете единъ такъвъ горѣ-долу животъ. Отъ всички ви искамъ да водите единъ съзнателенъ животъ, да имате най-високия идеалъ по възможность! То е другъ въпросъ дали ще го постигнете или не, това да не ви смущава. Всѣки единъ отъ васъ трѣбва да има най-възвишения идеалъ, това е достоинство за него и нѣма съмнение,

че животът ви ще има тогава друг изразъ. И тогава, ако нѣкой пжтъ дойдатъ недоразбирания въ самитѣ васъ, тия нѣща лесно може да се уредятъ.

Сега, вие сте млади. Нали нѣкой пжтъ имате смущение. Какво нѣщо сж смущенията? Нѣкой казва: „Смушавамъ се.” За да се смушавате трѣбва да има нѣкой да ви е смутилъ. Не може човѣкъ самъ себе си да смушава. А щомъ нѣкой другъ те е смутилъ, ти ще провѣришь доколко тия сили, съ които той те смушава, сж вѣрни. Да допуснемъ слѣдующата мисль, у васъ дойде едно смущение, казвате: „Отъ мене човѣкъ нѣма да стане.” Тази мисль се загнѣзди въ васъ, напускате училището. Сега тази мисль права ли е? Ще пазите едно правило: всѣко отричане е едно потвѣрждение на една истина. Когато нѣщо ви каже: „Отъ васъ човѣкъ нѣма да стане”, това показва, че именно отъ васъ човѣкъ ще стане. Това е най-вѣрното! Да ви дамъ едно тълкувание. Казвате: „Отъ менъ човѣкъ нѣма да стане”, при всички физически противорѣчия вие така мислите. „Н”-то е законъ на противоречие. Едно разумно същество ти казва: „Ти въ живота си не можешъ да сполучишь, докато не прѣдолѣбешъ мжчнотиитѣ.” Противорѣчията, това сж мжчнотии и като ги минешъ, ти ще успѣбешъ.

Да кажемъ, противорѣчието, това е една рѣка, докато ти не туришь единъ мостъ, не можешъ да я минешъ. Не, че е невъзможно въобще да минешъ, но условията, при които сега се намирашь, сж невъзможни. А у тебе има възможность да прѣдолѣбешъ тия мжчнотии. Значи ще мислишь за тѣхъ. „Нѣма да станешъ човѣкъ” не означава абсолютно, че нѣма да станешъ човѣкъ, а подразбира, че трѣбва да прѣдолѣбешъ извѣстни погрѣшки въ себе си. И затуй отричането показва всѣкога потвѣрждаване на една велика истина, която е заложена въ душата ви. А вие схващате буквално: „нѣма да станa човѣкъ”.

Ще ви разправя единъ случай. Учителтъ казва на единъ отъ най-мързеливитѣ си ученици: „Слушай, ти си една гарга, отъ тебе човѣкъ нѣма да стане. Излѣзь отъ училището и не си хаби врѣмето!” Той се спира, въ него се събужда една

мисъл, казва: „Какъ, гарга! Не, азъ ще покажа на учителя си, че не съмъ гарга!” И се стѣга той, казва на учителя си: „Още една година ще ми дадешъ да ти докажа, че азъ не съмъ гарга, досега бѣхъ гарга, но отъ сега нататъкъ нѣма да бжда гарга.” И става единъ отъ най-отличнитѣ ученици. Такъвъ единъ стимулъ произведоха тия думи у него. Какъ ще обясните това? Събуждане става у него. Той е разсѣждавалъ правилно, учителътъ му казалъ тѣй: „По този начинъ както сега вървишъ, нищо нѣма да излѣзе отъ тебе.” Не, че ученикътъ е гарга или неспособенъ, но той има да прѣвъзмогне нѣкои прѣчки у себе си. Ако ти не можешъ да употребишъ благата, които Богъ е вложилъ у тебе, ти ще останешъ една гарга, т.е. дѣятелността ще остане слаба. Този ученикъ е разбралъ учителътъ си правилно и обърналъ посоката на своя пжтъ. Тия думи на учителя образуватъ една динамическа сила въ ученика и той измѣнилъ живота си.

Така много пжти едно противорѣчие въ живота ви може да произведе една динамическа сила, че да ви подигне. Този ученикъ казалъ: „Не, азъ ще покажа противното”, и го доказалъ. Киселина сж тѣзи думи, тѣ дѣйствуватъ въ живота. Тѣй че, когато дойдатъ нѣкои противорѣчия, тѣ сж едно благо, една сила - събуждатъ скрититѣ сили, които сж заложени въ човѣшката душа. И ще провѣрите, че туй е вѣрно. Азъ ви говоря за нѣща вѣрни. Азъ ви говоря за единъ законъ, който за менъ е 101% вѣренъ. Не 100%, но 101%, това и вие може да го опитате.

Станете да направимъ едно упражнение. (*Движение съ ржцѣтѣ.*)

9 ч. с
9 школна лекция на
I Окултенъ Младежки Класъ
14.XII.1924 година.
София

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЛЕКЦИЯТА:

Тема 8.

Коя е първата дума, с която се пробужда човешкият ум?

Коя е първата дума, с която се пробужда човешкото сърце?

Какво значи „отстъпи“?

Тръбва ли да постигнем една своя възвишена цел?

Какво тръбва да бъде морето, когато се оглеждаме въ него?

Когато някой иска да разбира, какво тръбва да бъде неговото състояние?

Какво означава числото 10?

Окултното значение на числата 1, 2, 3, 4 и съответните дѣйствия.

Какъ можемъ да приложимъ въ живота си тѣзи числа?

Всѣки човѣкъ има само една идея.

Какво значи човѣкъ да забрави себе си?

Движения въ лицето.

Човѣкъ не иска да умре, но не иска да плати дълговетъ си.

Какво значи „Отъ тебе човѣкъ нѣма да стане?“

Едно правило: всѣко отричане е едно потвърждение на една истина - отъ тебъ човѣкъ ще стане!

БОЖЕСТВЕННОТО БУТАЛЦЕ

*Любовта ражда доброто!
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!*

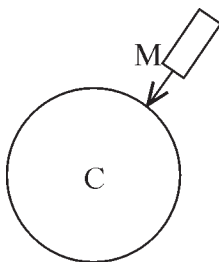
Шестъ души прочетоха темитѣ: „Ролята на съзнанието”.

Прочете се резюме отъ темата: „Защо благоухаятъ цвѣтията?”

Тема 9: „Защо се ражда и умира човѣкъ?”

Прѣдставете си, че тази вечеръ единъ благодѣтель ви завѣщае 10 милиона лева злато, въ какво бихте ги употребили? (-*Бихъ си платила дълговете, а останалитѣ бихъ раздавала на други, които иматъ дългове.*) Всички съгласни ли сте? (-*Азъ бихъ се отказалъ.*) И това не е лошо. Има нѣща, отъ които ние можемъ да се откажемъ, но има нѣща, отъ които не се отказваме. Запримѣръ отъ подаряването на единъ добъръ животъ, кой отъ васъ би се отказалъ? Ако бащата и майката ти дадатъ единъ отличенъ животъ, то е единъ капиталъ.

Сега, каква е вашата прѣдстава за животъ? Споредъ вашето просто схващане какво нѣщо е животътъ, не философската страна на живота, но какво мислите, че е животътъ самъ по себе, както вие схващате отъ ваше гледище? Всѣкога трѣбва да си съставяте една картина.

Прѣдставете си, че това е единъ затворъ, херметически затворень - (C), въ който вие сте затворень още отъ дѣтинство. Нѣмате съобщение съ никого, т.е. у васъ е само голото съзнание, нѣмате ни чувствование, ни вкусъ, ни мирисъ, ни слушане, ни зрѣние. Но съзнавате само едно: че сте затворени. Представете си, че въ васъ има единъ копнежъ да излѣзете отъ този зат-

воръ, накждъ - не знаете, но имате този вжтръшенъ копнежъ. Какъ ще разръшите задачата? Пръдставете си, че вие сте затворени и безъ да знаете едно сжщество, извънъ този затворъ, чръзъ едно малко буталце (*M*) ви побутне само и вие почувствувате за първи пжтъ, че нъкой ви бутта. Какво впечатление ще произведе първото побутване? Изненада ли, какво ще бжде? Англичанитъ казватъ: „Юбилеенъ день ще бжде то.“ Най-голъмата радостъ, която вие може да почувствувате въ тази черупка, такава радостъ, такова скачане, каквото не може да си пръстави човъкъ. Сега ние говоримъ за пробуждане на съзнанието - когато човъкъ очаква нъщо. Тия нъща вие постоянно ги изпитвате. Нъкой пжтъ вие се намирате на такава една черупка, херметически затворена, че чувствувате отчаяние, отъ цълия свътъ сте изолирани. И слъдъ това почувствувате, като че нъкой съ пръстъ ви побутне само, тогава влиза извътна свътлина и вие се ободрите. Чръзъ 5-тъ чувства човъкъ е свързанъ съ 5-тъ различни свътта. Пръзъ тия 5-тъ чувства интеллигентни сжщества побутватъ човъка и когато го побутнатъ, той се радва и се весели. Щомъ не го побутнатъ, той се чувствува изолиранъ, скърбенъ, нещастенъ. Чувствата сж нъщо, чръзъ което Божественитъ животъ, Божествената свътлина постоянно тече въ човъшката душа. Добръ.

Пръдставете си, че вие излизате навънъ отъ този затворъ. Слъдъ като излътнете отъ затвора първото ви дъйствиe какво ще бжде? Едно американско магаре, като пръкарало 10 години въ рудницата, че го изкарала навънъ, и то като почнало да се търкаля, да реве, то чувствувало, че въ свътта на свътлината е по-хубаво и то оцънява това. Вие ще кажете: „Това магаре реве и се търкаля, какво оцънява?“ А магарето казва: „Десетъ години ужасенъ затворъ бъше това долу въ земята!“ Е, какво е свобода? Сега вие понъкой пжтъ се смъете на магарето, но често и вие влизате въ такива дълбоки рудници, че по 20 години пръкарвате въ рудокопачество. Единъ животъ - човъкъ-машина, отдалечилъ се отъ Божествената свътлина. Азъ разбирамъ Божественото, туй което осмисля живота, а безъ него човъкъ идва до отчаяние.

Рекохъ, въ сегашното си положение вие всички трѣбва да се стремите да имате единъ вжтрѣшенъ опитъ. Всѣки единъ отъ васъ, отъ младитѣ, трѣбва да имате единъ опитъ. Самиятъ животъ безъ опитъ не върви въ права посока. Най-малко единъ опитъ, два три трѣбва да имате, които трѣбва да бждатъ ржководяща звѣзда, да имате нѣщо, на което да разчитате. А такъвъ опитъ всѣки единъ отъ васъ може да има. Запримѣрь колцина отъ васъ иматъ опитността да знаете, че имате нѣкой приятель извънъ земята, единъ ржководителъ, ангелъ-хранителъ го наричатъ, единъ добъръ приятель, а нѣкои го наричатъ „Азъ”. Едно сжщество, което взима много дълбоко участие въ вашия земенъ животъ. Интересува се отъ всичко и всѣкога, въ най-голѣмитѣ мжчнотии, туй сжщество иде да ви помогне. То е пръвъ и послѣденъ въ вашия животъ. Сега, туй като едно философско твърдение мнозина отъ васъ го приематъ, възможно е да е тѣй, като една вѣроятностъ, но като абсолютна истина не знаете дали е тѣй.

Сега вие ще кажете: „Ние сме млади още, не сме остарѣли.” Но младитѣ виждатъ повече отколкото старитѣ. Споредъ моитѣ разсжждения очитѣ на младитѣ виждатъ по-надалечъ, отколкото на старитѣ хора, нали е така? Старъ човѣкъ, въ окултенъ смисълъ, е проявения човѣкъ. Когато иска нѣкой да стане по-възрастенъ на години, че да е по-умень, това е криво разсжждение. Да не мислите, че прѣминаването на години ще ви донесе знание. То е изгубено врѣме, който чака да стане на 33 години, че да поумнѣе, то е изгубено врѣме - „изгубена Станка”. Не трѣбва да мислите, че слѣдъ като остарѣете ще станете по-умни. Не. Азъ искамъ въ ума ви да се утвърди тази положителна философия. Положително ще разсжждавате. Ще бждете умни сега. Сега, ако не - никога! Туй, което азъ зная: Сега или никога. Защото, ако азъ се сила да докажа, че нѣкои нѣща за бждеще ще станатъ, тѣ сж станали вече. Ако азъ не посѣя сѣмето днесъ, какъ ще дочакамъ то утрѣ да изникне. Значи туй, което е станало днесъ и утрѣ ще стане, това е непрерывностъ на нѣщата.

Та въ вашия умъ всѣкога идеитѣ трѣбва да бждатъ по-

ложителни. Когато дѣйствуватъ окултнитѣ сили, тѣ дѣйствуватъ сега, веднага, днесъ. Отложите ли за утрѣ, работата е свършена - т.е. никога нѣма да я направишъ. И този фактъ може да го провѣрите. Нѣкой пжтъ сънувате много хубавъ сънь, събудате се следъ това, искате да го запишете, но отлагате за утрѣ. Като станете, всичко е забравено вече. Втори пжтъ то нѣма да се яви вече. Ти веднага ще станешъ и ще запишешъ съня, ако трѣбва. Този законъ дѣйствува и въ живота. Една добра мисль, като дойде, приеми я, не казвай: „Като имамъ повече врѣме.“ Не, не, ако сега не я запишешъ, ти нѣма да я запишешъ никога. Напиши двѣ думи само, но напиши нѣщо. Защото нѣщата трѣбва да се завѣрватъ едновременно и въ трите свѣта. Тази свещена мисль се е проявила въ свѣта на мисльта. Тя се е проявила и на физическия свѣтъ и слѣдъ като ѹ дадешъ форма, тя ще придобие съществуване. Тя е дошла днесъ, ти кажешъ: „Днесъ не съмъ разположена, утрѣ.“ Но утрѣ тя намира друго мѣсто, втори пжтъ не се връща при тебе.

Затуй трѣбва да бждете внимателни, законътъ дѣйствува много рѣзко. Сега, настоящето, то е Божествено. Значи въ настоящето дѣйствуватъ Божественитѣ идеи. Въ настоящето Богъ ни говори. А Богъ не повтаря. Той говори веднажъ на ума и говори ли втори пжтъ - на сърцето и трети пжтъ - на волята. А ти, като не си слушалъ, не си възприелъ и въпросътъ е свършенъ. Тази идея ти не можешъ да възприемешъ другъ день. Тя е само за днесъ. За другъ день - друга [идея]; трети день - трета идея, четвърта, пета, шеста. Въ края на краищата въ цѣль единъ цикль на живота си отъ 50-60 години като съберешъ всичкитѣ Божествени идеи, които си възприелъ, отъ тѣхъ може да се оцѣни какъвъ е билъ твой характеръ на земята.

Пита нѣкой: „Какъ да прогресирамъ?“ Рекохъ, колко Божествени идеи си възприелъ отъ Бога? Въ това сѣди ценността на твой характер. Идеитѣ по число и качество - тѣ определятъ характера ти. Ще дойде една Божествена идея, това е единъ знаменитъ день, то е единъ великъ день. Щомъ възприемешъ една Божествена мисль, нѣма нищо по-велико

отъ това. Тазъ идея може да се разрасте дотолкова, че да направи отъ тебе една велика душа.

Сега, всинца страдате отъ немарливостъ - едно; отъ отлагане - двѣ. Каква е разликата между немарливостъ и отлагане? Немарливииятъ казва: „И безъ това може.” А, който отлага, казва: „Сега съмъ заетъ, че като свърша работата си, тогава ще го направя.” Не, не. Божественитѣ идеи, които проникватъ въ нашата душа, на тѣхъ трѣбва да отдадемъ всичкитѣ си идеи, докато ги реализираме. А сега такава една идея, като проникне въ вашия умъ, вие я напишете и кажете: „Азъ написахъ тази и тази идея.” Вие не признавате, че тази идея е дошла отъ нѣкъдѣ, не признавате авторитета ѳ, а мислите, че отъ вашия умъ е излѣзла и трѣгнете да се хвалите съ нея, но нѣма да се минатъ една-двѣ седмици и ще ви покажатъ, че тази идея не е израстнала отъ вашия умъ. Значи, Божествените нѣща всѣкога трѣбва да ги отбѣлѣзваме въ себе си и да признаемъ, че тѣ сж отъ Бога, че тогава тѣ ще бждатъ Божествени. И за тѣхъ трѣбва да имаме въ душата си особено мѣсто. Дойде ли тази идея, да бждемъ готови да жертвуваме всичко. Дойде ли до Божественото за насъ нѣма въпросъ: да или не, въпросътъ е свършенъ, въпросътъ е рѣшенъ вече! Значи за Божественото човѣкъ трѣбва всѣкога да е готовъ да жертвува живота си. Не да го изгуби, да го пожертвува. Защото всѣкога пожертвуванъ живота за една Божествена идея, този животъ се усилва, става по-интензивенъ. И всичкитѣ велики хора и герои дължатъ своето геройство на този принципъ. И тѣ сж били затваряни тѣй херметически.

Сега вие сте въ такава гжста материя, страдате всички, нали? Кой отъ васъ не страда? Нѣкой не е разположенъ духомъ. Защо не е разположенъ? Ако азъ взема едни клещи, че да ви стисна ржката, ще бждете ли разположенъ? Ако взема една игла, че ви бодна, ще бждете ли разположени? Ако взема една хубава книга, която вие обичате, че я изгоря. Въобщо, отнема нѣщо, което вие обичате и съ което вие сте свързани, веднага ще измѣня вашето настроение и прави сте. Човѣкъ трѣбва да бжде свободенъ. Всѣки обича свободата, но и всѣки трѣбва да пази свободата си.

Сега, отговорете ми, защо ви навеждамъ къмъ тия мисли. Вие сте сега въ Египетъ, при Йосифъ. Казвамъ ви: Ще има 7 плодородни години, съйте и прибирайте жито, пълнете вашитѣ житници, понеже ще дойдатъ 7 гладни години, та сега, когато имате благоприятно врѣме, събирайте Божественото богатство. Утрѣ, когато дойдатъ годинитѣ на страданияето и изпитания, защото тѣ ще дойдатъ, та да имате единъ голѣмъ запасъ, да можете да издържате този гладъ. Изпитанията ще дойдатъ и трѣбва да можете да издържате. Сега, на васъ като ви говоря за изпитания, нѣкои казватъ: „Тия сж неприятни нѣща, човѣкъ да бжде изпитанъ.” Не, не, даже човѣкъ самъ себе си трѣбва да изпитва. Ами че ако азъ себе си не изпитвамъ и кажа напริมѣрь тѣй: „Азъ мога да плавамъ, но само разсъждавамъ, че мога да плавамъ.” Но, ако нѣкой каже: „Да направимъ опитъ, азъ мога да се удавя въ рѣката.” Значи, въ менъ има едно съмнение, една неувѣреностъ, трѣбва да направя единъ малъкъ опитъ, да влѣза въ рѣката единъ пжтъ, два, три, четири, петъ, шестъ, докато най-послѣ се хвърля въ водата и прѣплувамъ рѣката. Така ще добие вече вѣра въ себе си. Когато прѣплавамъ водата веднажъ, два - три пжти, добия силна вѣра, тогава мога да кажа: „Тази рѣка азъ мога да я прѣплавамъ.” Но, ако азъ тѣй седя до рѣката и казвамъ: „Азъ мога да прѣплавамъ рѣката”, безъ да съмъ правилъ опитъ и се върна въ кжщи, къмъ кои числа спада това? (*-Къмъ въображаемите числа.*) Нѣкои казватъ: „Наистина, азъ мога да прѣплавамъ рѣката”, но какъ - само мислено. Като дойдемъ до опита, тѣ казватъ: „Азъ потънахъ въ водата.” Е, какъ тѣй? - Схванаха ми се краката. Не, да си говоримъ истината, той да каже тѣй: „Азъ само мислено прѣплавамъ тази рѣка.”

Сега въ живота всинца имате този опитъ! На мнозина се схващатъ ржцѣтѣ и после трѣбва да имъ помагаме. Нали сте били ученици въ училището? Нѣкой учи до трети класъ, остане и казва: „И безъ знание мога, и безъ учение мога.” Че можешъ безъ учение, можешъ, разбира се. Тогава другъ човѣкъ казва: „Господъ ми направи двѣ очи, защо ми сж двѣ и сь едно мога.” - Извади едното. „И двѣ уши имамъ”, вземе и

пробие едното си ухо. Послѣ казва: „Два крака, защо ми сѣ, сѣ единѣ кракъ мога.” Питамъ: на каква карикатура ще замя- за човѣкъ сѣ такива разсѣждения? Нѣкой казва: „Човѣкъ не трѣбва да бѣде набоженѣ.” Смѣшни сте, набожността, то- ва е едно качество на човѣка, едно благородно чувство е то. Казва: „И уменѣ не трѣбва да бѣде човѣкъ.” Е, хайде, и уменѣ не трѣбва да бѣде човѣкъ, на какво ще се обърнете тогава? Това не е начинѣ на разсѣждение.

Сега, какви изводи може да си направите отъ това? То- ва не сѣ лични забѣлѣжки; това сѣ принципиални нѣща, начи- ни за разсѣждение. Значи вашитѣ приятели отъ невидимия свѣтъ изискватѣ отъ васѣ вие да се учите; вашите приятели отъ невидимия свѣтъ, които сѣ ви пратили тукѣ, искатѣ вие да бѣдете духовни и религиозни; вашитѣ приятели отъ не- видимия свѣтъ искатѣ вие да бѣдете умни, да бѣдете силни, да притежавате всички добри качества, да издържате добрѣ изпититѣ си, да бѣдете носители на Божественитѣ идеи, да прѣскате свѣтлина, да утѣшавате страждующи, бѣдни, не- мощни, да си състрадавате единѣ другѣ, и още хиляди нѣща, хиляди други работи изискватѣ отъ васѣ. И когато вие се съгласите, когато почнете да изпълнявате тѣхнитѣ изиска- ния, вие ще почувствувате една вѣтрѣшна радостѣ, душата ви ще се разшири, умѣтъ ви сѣщо, като че нѣщо тайнствено става у васѣ, като нѣкой птичка, която се вдига на крилата си, значи, имате тѣхното благоволение. И тѣ ви казватѣ: „Вър- вете напредѣ и ние ще ви помагаме.” Пѣкъ щомѣ не изпълни- те тѣхнитѣ изисквания, вие се разклатите и най-послѣ станете [...]. Нѣкой сѣди и казва: „Какво да правя сега, не зная какво да правя.”

Сега, младитѣ какво трѣбва да правятѣ? Наблюдавай- те ако идете въ село, ще видите младитѣ моми и момци игра- ятъ на хорото. Тѣ играятѣ, а единѣ кавалджия или гайдард- жия на срѣдата свири имѣ; опити правятѣ тѣ, търсятѣ се единѣ другѣ. Обаче, следѣ като се ожени нѣкой, не ходи вече да тропа на хорото. Защо преди е ходилѣ, а сега не ходи, а казва: „Това сѣ глупави работи.” Значи ти си поумнѣлъ, ама отъ глупавото умно може ли да се роди? При хорото, кое

взима най-голъмо участие? (-*Краката.*) Какво означаватъ въ този случай краката? Младиятъ казва: „Съ краката си азъ мога всичко да направя.” А слѣдъ като се ожени, казва: „Азъ криво съмъ разсъждавалъ.” Не само съ краката трѣбва да се тропа, но и съ главата трѣбва да се мисли. Т.е. всѣка една постѣпка на човѣкъ трѣбва да бѣде разумна. Всѣко едно упражнение, всѣко едно движение, каквото и да вършите, все трѣбва да е умно, да е обосновано на нѣкакъвъ законъ.

И тъй, въ Божествения свѣтъ вие ще се стремите къмъ слѣдующия законъ: Всичко онова, което ви е опрѣдѣлено отъ Бога, вие трѣбва да го реализирате! Всичко на васъ е опрѣдѣлено. Всѣки трѣбва да разбира защо е дошълъ. Програмата за васъ, която е въ вселената, изпълнете я и не бойте се. Сами не си правете никаква програма. Изпълнете вашата програма отъ природата и живота ви ще тече като масло. Сега мнозина се спиратъ на идеята, казватъ: „Защо съмъ се родилъ азъ на земята?” Споредъ менъ, това е единъ смѣшенъ въпросъ. Отивамъ въ училището да се уча и питамъ защо съмъ дошълъ. - Да уча. Имамъ геометрия, първия пѣтъ не разбирамъ нищо, но постепенно ще науча геометрията. Съ какво започва учителятъ геометрията? (- Съ *точката.*) Хубаво, азъ нищо не зная, това не е срамота. Второто нѣщо, учителятъ каже: „Точката образува правата линия. Сетнѣ, правата линия образува плоскостъта, кубътъ и т.н.” Този учителъ е белалия, не се спира само съ точката, линията, куба, ами туря и букви: а, б, с, турга и знаци: плусъ, минусъ, дѣли и умножава, тури скоби, но всичко това е само за развиване на ума. Тѣй щото цѣлиятъ животъ се състои все отъ задачи, отъ математически закони. Даже, ако всѣки день се съсрѣдоточавате, вие ще намѣрите една по-велика задача въ живота, тѣй че и геометрия, и математика сж приложени напълно въ нашия организъмъ.

Химията е приложена сжщо въ живота на човѣка. Не само химически процеси ставатъ тамъ, но и лаборатория има, чудна лаборатория е човѣшкиятъ мозъкъ, такава, каквата въ свѣта нѣма. И всичкитѣ химикали, шишенца, съ всичкитѣ елементи сж тамъ. Пѣкъ и всичкитѣ инструменти сж толкова

деликатни, за всичко ги бива. Тукъ на земята да съставятъ такава една лаборатория, трѣбва да похарчатъ нѣколко милиарда. Тѣй щото, въ тази лаборатория трѣбва да влизате по-често. Да кажемъ, имате една мисълъ, искате да я изпъдите. Вие сте смѣшни. Махате съ ржка и мислите, че може да я изпъдите, казвате: „Излѣзь де!” Не излиза. Ти ще влезешъ въ лабораторията, ще разгледашъ отъ каква категория е тази мисълъ, ще я хванешъ съ щипцитѣ си, тя ще се подчини и ще я извадишъ. Или има извѣстни киселини, ще вземешъ, само ще я побутнешъ, ще излѣзе и отгатакъ ще мине. Наука трѣбва тукъ. А ти махашъ съ ржка, казвашъ: „Не искамъ да мисля за нея.” Въпросътъ не е тамъ да не мислишъ, ще мислишъ, но положително ще мислишъ. Правилно ще мислишъ. Ще кажешъ тѣй: „Дойде ми на умъ една мисълъ, но азъ ще влѣза въ своята лаборатория, еди на кое си шкафче имамъ една киселина”, ще отворишъ вратата и ще ѳ кажешъ: „Излѣзь навънъ!” Тогава запиши денътъ и часътъ точно кога тя е излѣзла.

Ще учите, ще мислите, вие не сте започнали още да мислите, че вие отъ немислене дойдохте до този халъ. Нѣкои казватъ: „Отъ много мислене, че полудѣлъ.” Не, хората полудяватъ отъ малко мислене. Отъ много мислене човѣкъ никога не полудява и отъ много учене човѣкъ никога не се съсипва. Нѣма примѣръ въ историята такъвъ. Но отъ малко учене, отъ невѣжество много хора сж полудявали. Онзи, който е ученъ, той знае закона, не го е страхъ, той има условия по всѣки начинъ да избѣгва мъжнотиитѣ. А невѣжиятъ човѣкъ, като не знае по кой пѣтъ да мине, той се уплаши и ума му изтрѣпне.

Та, сега на всинца ви трѣбва силенъ и крѣпкъ духъ, че като влѣзе тази свѣтла, Божествена идея, която се отправя къмъ васъ, както буталцето (*M*), да я приемете, не отлагайте, приемете я. Всички свещени идеи, които проникнатъ въ васъ, приемете ги. Бждете всѣкога трезви, да ги използвате. Тогава учението, което сега придобивате, ще може да го реализирате. И материалното учение ви е потрѣбно.

Станете да направимъ едно упражнение.

И тѣй, всички ще се стремите да развивате единъ духъ

на будност. Бодър и веселъ духъ, вътрѣшно всички трѣбва да бждете бодри и весели, да побѣждавате мжчнотиитѣ, които ви посрѣщатъ. Корабътъ, който върви въ океана, той не трѣбва да се плаши отъ вълнитѣ, които идатъ отъ лѣво и отъ дѣсно, той гледа само своята посока и върви напредъ. И човѣкъ трѣбва да прилича на единъ хубавъ корабъ, който да отива по пътя на своето прѣдначение, безъ да обръща внимание на вълнитѣ, отъ какъвъ сж характеръ.

*Любовта ражда доброто!
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!*

*IV година, 10 окултна лекция на
I младежки окултенъ класъ
21.XII.1924 година
София*

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЛЕКЦИЯТА

Какво нѣщо е живота самъ по себе си?

Първото чувство, което може да изпита едно затворено същество въ единъ кръгъ, при побутването отъ едно друго велико същество.

Божественото е туй, което осмисля живота.

Всички трѣбва да имаме една въстрѣшна, духовна опитностъ.

Двата недостатѣка: немарливостъ и отлагане.

При пожертвуването животътъ става по-интензивенъ.

Отъ Божественитѣ идеи, които човѣкътъ е записалъ въ душата си, може да се сжди за неговия характеръ.

Разсѣжденията ни трѣбва да бждатъ смислени.

Всичко, което е далъ Богъ за насъ, то е необходимо.

Трѣбва да изпълнимъ Божествената програма, дадена ни отъ природата.

Мозъкътъ - една свършена химическа лаборатория.

ЗАКОНЪТЪ НА ВНУШЕНИЕТО ЗАКОНЪ ЗА РАВНОВЪСИЕТО

8.15 ч.в.

*Любовта ражда доброто!
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!*

Размишление.

Прочетоха се темитѣ: „Прѣдзначението на грѣбначния стълбъ.“

Тема 10: „Произходъ на съзнателнитѣ и подсъзнателнитѣ движения у човѣка.“ Ще опишете движенията, всѣко помръдване ще опишете.

Какъ пази човѣкъ своето физическо равновѣсие. Запримѣрь, главата е по-тежка. Какъ пази човѣкъ своето равновѣсие? Какъ седи главата на раменетѣ? Спокойна ли е човѣшката глава или постоянно се движи? (*-Движи се.*) Въ какво направление се движи човѣшката глава? Двѣ течения има у човѣка. Забѣлѣзали ли сте когато пѣтувате по екскурзии или вървите по пѣтя, щомъ се отвлече вниманието ви, родятъ се значи двѣ противоположни мисли въ ума ви, веднага ще паднете или на лицето си, или на лѣво, или на дѣсно. Защо падате? Тия наблюдения трѣбва да ги правите въ вашето подсъзнание. Напримѣрь ходите съ нѣкого и питате: „Защо на едикой си господинъ животътъ е тѣй нередовенъ?“ И като кажете тѣй, паднете на едната или на другата страна. Туй падане е свързано съ човѣка, на когото оцѣнявате характера.

Отъ чисто наслѣдствено гледище тия нѣща сж ясни. Да допуснемъ, вие се раждате въ известна фамилия, членъ сте тамъ, да кажемъ въ фамилията *ABC*. Какъ дѣйствува наследствениятъ законъ по отношение на живота? Да кажемъ *A* е вашия дѣдо. Нѣкога той се е разгнѣвилъ и намислил да удари нѣкой човѣкъ по пѣтя и да му пукне главата. Той само е проектиралъ тази мисълъ, но не я реализиралъ, разболѣлъ

се и умрѣлъ. Тази негова мисъл се е отложила, но тя е останала въ неговото подсъзнание. Той има синь, който се оженва и на него се ражда синь, да кажемъ *B*. Този синь точно ще изпълни туй внушение, което дѣдо му е намислилъ. Този синь ще изпълни туй желание да срѣщне единь човѣкъ на пѣтя и да го удари по главата. У васъ се заражда понѣкой пѣтъ едно желание да биете нѣкого. Вие сте забѣлѣзали нѣкои дѣца на пѣтя какво правятъ: минава нѣкой старецъ, тѣ взематъ единь камѣкъ и го ударятъ, защо? (*-Това сѣ външни мисли, отъ миналото.*) Сега азъ ви навеждамъ на този великъ законъ, за да разбирате нѣщата защо тѣ ставатъ. Вие мислите, че е безразлично какво мисли човѣкъ, не. Или вие ще извършите този актъ, или поколѣннията слѣдъ васъ. Тѣ щото въ природата търсете причината на тѣзи постѣпки.

Тогава математически какво ще бжде отношението? *A* е причината, *B* какво ще бжде? Въ *B* се изразява идеята. Тѣ щото много ваши състояния се дължатъ на миналото. Седите вие и сте неразположенъ духомъ. Иде ви понѣкой пѣтъ на умъ да извършите нѣщо недобро. Тази мисъл е вложена отъ нѣкой вашъ дѣдо. Може би прѣди 100 години, прѣди 200 или 300 години отъ нѣкой вашъ прадѣдо. А вие ще бждете изразителъ на тази, старата мисъл. Слѣдователно вие съ контра идеи ще се противопоставите на тази първоначална идея. Какъ? - Ще се върнете назадъ до *A*. *C*, въ този случай, е само резултатъ, но не е причина. Ще се върнете назадъ. Ако синьтъ на *A* е билъ добъръ човѣкъ, ще апелирате къмъ него. Слѣдователно ще почерпите сили, за да регулирате тази мисъл отъ *A*.

Сега да изясня. Да допуснемъ, че имате единь канапъ, или една връвь, или едно вжже. Вие сте хванали само единия край, а другия край сѣ хванали двама души. Вие не сте свободенъ. Туй вжже е завъртяно около рѣцѣтъ ви - вие теглите и тѣ теглятъ. Внушението отъ тѣхна страна е по-силно. Тѣ ви теглятъ и най-послѣ ви повличатъ. Вие не искате, какво трѣбва да стане? Трѣбва да дойде нѣкой другъ да хване при васъ вжжето, за да се балансиратъ двѣтъ сили. Затуй трѣбва

да учите закона на равновъсието. Не трѣбва да се самооблащавате*, че всичко може да направите самъ. Всѣки, въ дадения случай, е слабъ. Трима души на физическото поле могат да биятъ едного, но и единъ може да бие трима, па даже и 10 души, но се изисква голѣма сръчностъ, за да набие 10 души. Азъ въ историята помня само единъ такъвъ случай и то ето какъвъ: Единъ американски проповѣдникъ набива 10 души. Цѣла една тайфа пияни влизатъ и искатъ да развалятъ събранието. Той слиза отъ амвона, набива ги хубаво, вързва ги и ги туря долу прѣдъ амвона, качва се и си държи проповѣдта. Накрая главатарьтъ на тази банда се обръща къмъ Бога. Но въ такъвъ случай трѣбва да имате присѣствие на духа. У васъ, младите има една черта, която ви липсва, често вие губите присѣствие на духа. Когато сте въ класъ, тогава сте много сръчни, но когато сте сами, тогава трѣбва да се опитате. А законътъ на внушението работи единично.

Та, най-първо трѣбва да изличавате тѣзи потици, които работятъ върху васъ. Ще правите наблюдения. Нѣкои мисли дѣйствуватъ върху задната частъ на главата ви. Вие трѣбва да се освободите отъ тѣхъ. Нѣкои мисли дѣйствуватъ въ стомаха ви, тѣзи мисли дѣйствуватъ по наслѣдство и ти слушаешъ нѣщо постоянно ти казва: „Хлѣбъ, ядене!“ Ти се поддадешъ на туй внушение и постоянно мислишъ за това. Не, не му е врѣмето сега да ядешъ, отъ долу иде тази мисълъ, туй внушение иде наслѣдствено; други внушения има, които идатъ по-отгорѣ - отъ подъ лъжичката. Тѣ сж по-благородни внушения; третитѣ идатъ отъ прѣдната частъ на главата, те не сж опасни. Понѣкой пжтъ внушенията и[д]атъ отъ слѣпоочнитѣ очи. И тогава ще почувствувате едно силно притискане на главата. Тогава именно трѣбва да знаете да трансформирате вашата енергия, да прѣкарате тия енергии на горѣ къмъ прѣдната частъ, разумната частъ на мозъка си.

Най-главното въ живота - всички трѣбва да имате единъ идеалъ. Всички трѣбва да сте свързани съ нѣкой човѣкъ, който седи по-горѣ отъ васъ, който има мораленъ стабилитетъ.

*самооблащава - книж.остар.(отъ рус. самообольщение) самозаблуда, самозаслепение, самоизмама.

Азъ го наричамъ - човѣкъ съ морални устои. А този човѣкъ може да бѣде нѣкой вашъ добъръ дѣдо, тукъ или въ Америка да е живѣлъ и да е заминалъ, съ когото да сте свързани и когато дойде едно противорѣчие веднага да си спомните за него, защото приятелътъ е необходимъ въ такъвъ случай. За нужди сж приятелитѣ.

Затуй сега ще се заемете да изследвате тия енергии. Не да попаднете въ тѣхъ, да мислите само за тѣхъ, защото има друга една опасностъ тогава, човѣкъ може да си самовнуши. Самовнушението може да дойде отвънъ чрѣзъ впечатления. Запримѣрь, минавате вие по пѣтя. Може да видите нѣкой човѣкъ падналъ и си счупилъ крака. Въ вашето подсъзнание това направи силно впечатление. Слѣдъ година може да се яви у васъ нѣко[я] болка въ крака, безъ да знаете причината ѳ. Много болести има, които нѣматъ никаква органическа причина, а усѣщате болка. Послѣ, може да сте забѣлѣзали, като вървите по софийскитѣ улици, да кажемъ, а тѣ сж пълни съ разни мисли, нѣкой пѣтъ васъ не ви се иска да минете прѣзъ нѣкоя улица, защо? Като единъ чувствителенъ човѣкъ усѣщате, че влиянията не сж приятни тамъ и не искате да минете. Слѣдователно човѣкъ не трѣбва да се прѣдава на такива влияния отъ улицата. Въ такъвъ случай минете прѣзъ друга улица. Ако минете прѣзъ нѣкои улици вие може да възприемете лошитѣ мисли на нѣкой човѣкъ, който е миналъ прѣди васъ, т.е. тѣ да намѣрятъ мѣсто въ васъ, щомъ вие не сте достатъчно концентриранъ. Тази сутринъ азъ видѣхъ едно лице, при това свещеникъ, така се огрубило лицето му, че нищо свещеническо нѣма въ него. Такава една грубостъ имаше на лицето му.

Та, рекохъ, вижъ външнитѣ влияния сж подѣйствували даже и на единъ свещеникъ. Вие въ свѣта има да се борите съ редъ противоположни сили и трѣбва да бждете разумни, т.е. трѣбва да разбирате закона на внушението. А този законъ на внушението изисква чистота на мисълта. Всѣкога трѣбва да имате чиста и ясна мисълъ. Никакво раздвояване на ума! То ще дойде, но не го допусшайте да вземе мѣсто у васъ. Въ момента, въ който вие допуснете едно раздвояване,

винаги човѣкъ губи своето равновѣсие. Питамъ: онѣзи акробати, които минаватъ по тънки вѣжета, какъ минаватъ? - Присѣствие на духа иматъ; онѣзи авиатори, които отиватъ 3, 4, 5, 7, 8 клм. нагорѣ - присѣствие на духа иматъ. Ама прѣдставете си единъ страхливъ човѣкъ, който ще изгуби присѣствие, какво ще стане съ него? Разбира се, всичкитѣ авиатори иматъ едно качество: у тѣхъ центърътъ на страха е по-слабо развитъ. Страхливъ човѣкъ авиаторъ не става. Авиаторитѣ сж смѣли. Сега нѣкои хора трѣбва да употрѣбятъ много голѣми сили, да не бждатъ страхливи. Запримѣрь вие изпитвате страхъ, но трѣбва да турите воля, за да покажете, че не ви е страхъ. Нѣкой пжтъ ви е страхъ, а се прѣструвате, че не ви е страхъ. Не, вие ще си прѣдставите страха: страхъ ви е, нищо повече. Но нѣма да давате мѣсто на страха си. Въ животинското царство у по-нисшитѣ животни страхътъ си има мѣсто, но единъ човѣкъ, който е тръгналъ по пжтя, страхътъ често може да го спира. Запримѣрь колебанието отъ какво произтича? - Отъ страхъ.

Та, сега имате да ликвидирате съ всичкитѣ тия наслѣдствени прояви, които се явяватъ въ ума ви. 50% отъ тѣзи прояви сж наслѣдствени и по закона на наслѣдствеността вие можете да ги изхвърлите. Какъ? Запримѣрь нѣкой день нѣмате разположение, казвате: „Не ми се учи днесъ.” Какво ще направите? - Седни и учи! -, „Ама нѣмамъ настроение!” - Седни и учи! Настроението ще дойде. Седни на масата си, нищо повече! Внушение е то. Законъ на повторение е то. Ти си отлагалъ, отлагалъ и казвашъ: „Нѣмамъ настроение.” Не, ще седнешъ и ще учишъ безъ настроение! Употрѣбете тогава и вие едно внушение, ваше внушение. Да кажемъ, нѣмате разположение да идете нѣкъдѣ, абсолютно нѣмате разположение. Кажете тогава цѣлъ единъ часъ наредъ: „Ще ида, ще ида, ще ида...” И като повторишъ цѣлъ единъ часъ тѣзи думи най-послѣ ще отидешъ и оттатѣкъ ще минешъ. Послѣ, направете другъ единъ опитъ: имате силно желание да идете нѣкъдѣ, но това мѣсто нѣма да ви ползва никакъ. Кажете тогава така: „Нѣма да ида, нѣма да ида, нѣма да ида...” И нѣма да идете. Слѣдъ като повторишъ една дума, има си извѣстни

числа - 100 пжти, 200 пжти, 3-4-5 стотинъ пжти, туй повторение прѣдставлява цѣлъ единъ цикълъ и около васъ се образува цѣла една сила, която ще даде потикъ да бжде движението ви за или противъ, т.е. или въ положителенъ или въ отрицателенъ смисълъ, което е за добро.

И тогава азъ казвамъ, въ природата има два метода, съ които тя си служи: когато природата дѣйствува съ своитѣ положителни сили, тя произвежда въ насъ всѣкога негативни състояния; когато природата дѣйствува съ своите негативни сили, тя произвежда въ насъ всѣкога положителни състояния. Туй трѣбва да го знаете. Едно негативно състояние у васъ се дължи на положителнитѣ влияния отъ дѣйствиата на природата. Обратния процесъ: когато природата дѣйствува съ своитѣ негативни сили, у човѣка се произвеждатъ положителни състояния.

Какъ ще преведете минусъ съ минусъ и плюсь съ плюсь? Човѣкъ и природата могатъ ли да се примирятъ? (п.ч.) Когато природата работи, човѣкъ ще възприема, човѣкъ ще плаща. Когато природата стои негативно, тогава тя ще плаща. Взаимообразно ще си дѣйствуватъ. Но всѣкога трѣбва да знаете, когато дойде едно негативно състояние у васъ, природата дѣйствува съ своите положителни сили и тѣ сж разумни. Това не е единъ признакъ, че вие сте извънъ законитѣ на природата. Ни най-малко, макаръ че не сте разположени, но трѣбва да знаете факта, че природата дѣйствува съ своитѣ положителни сили и то е за добро. И когато вие сте въ най-добро разположение на духа си, трѣбва да знаете, че природата работи съ своитѣ негативни сили. И въ единия и въ другия случай трѣбва да знаете, че то е за ваше добро. Тогава имаме 1, 2, 3, 4. При 3 и 4 движението трѣбва да мине прѣвъ кръсть.

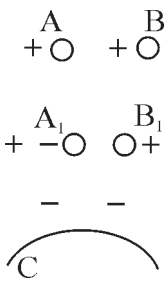
п. ч.		И дѣйствително така е, отъ лѣвото полушарие енергиитѣ отиватъ въ дѣсното, и отъ дѣсното полушарие отиватъ въ лѣвото, прѣкръстосване става. Едната страна е негативна у човѣка, а другата е положителна. Но тѣ се мѣнятъ. Изобщо се казва: лѣвата страна е отрицателна, а дѣсната
1)	+ -	
2)	- +	
3)	- -	
4)	+ +	

е положителна. Но често има едно промѣнение на тия сили. Лѣвата рѣзка, въ която дѣйствуватъ въобще отрицателнитѣ сили, въ горната си часть на рѣзката тя е положителна, а долната, вжтрѣшната часть на рѣзката (*дланъта*), тя е отрицателна; дѣсната рѣзка, която е положителна по отношение на лѣвата и тя въ горната часть е положителна, а долната (*дланъта*) е отрицателна.

И тогава имате: $\underline{L} = \pm$; $\underline{D} = \mp$ и знаете ли какъ се съединяватъ знацитѣ? Пакъ сжщото прѣкрѣстосване става. Отрицателната часть на рѣзката е всѣкога гладка, по нея никаки косми не растатъ, а тази часть на рѣзката, дѣто е положителна, тамъ има косми. Двѣтѣ устни сж отрицателни, но горната часть на устата е положителна - тамъ се образуватъ мустацитѣ. Тогава горната часть е положителна, а долната е отрицателна.

Чрѣзъ закона на внушение може да се случи слѣдующото: когато природата дѣйствува съ своитѣ положителни сили и вие искате да бждете положителни, тогава вие сте въ стълкновение съ природата, тогава се образува триене; тогава ставатъ мозѣчни сътресения и тогава хората подлудяватъ. Всѣки, който се бори съ природата, подлудява. И всѣки, който се бори съ Бога, подлудява, нищо повече! Значи, природата не обича ти да се боришъ съ нея. Ти ще отстѣпишъ не отъ страхъ, ти ще използвашъ нейнитѣ сили. Когато тя работи, ти ще почивашъ, а когато тя прѣстане да работи, ти ще започнешъ да работишъ. Слѣдователно, ние не трѣбва да бждемъ два положителни знака въ природата. Плюсъ и плюсъ какво даватъ? (*-Отблъскватъ се.*) Е, какво означава

отблъскването? Въ какво направление отиватъ силитѣ тогава? Да допуснемъ, тукъ имате двѣ точки *A* и *B*. И двѣтѣ сж положителни. Найпърво ще се яви едно желание да се приближатъ ($A_1 B_1$), но послѣ пакъ се отблъскватъ; пакъ се приближаватъ, пакъ се отблъскватъ. Какъ ще обясните това явление? (*-Електричеството става разнородно, щомъ се приближатъ двѣтѣ точки, едното електричество*

се неутрализира, тогава се отблъскватъ и т.н.) Добрѣ. Тогава, въ първия случай имам[е] и при двѣтѣ топки знака плюсь (A, B). Въ втория случай (A, B_1) имаме минусъ и плюсь - привличатъ се топките. Послѣ пакъ се отблъскватъ. Къде отиде отрицателното електричество? (*-Отрицателното електричество отива въ земята С. И на мѣстото се явява пакъ положително електричество. Топките пакъ се отблъскватъ.*) Добрѣ. Това е единъ геологически законъ. Промѣни ставатъ и въ клѣтките. Какво отношение има земята къмъ тия двѣ топки? Ние допускаме, че тѣ сж съзнателни.

Извѣстни величини вие ги означавате съ минусъ, а други - съ плюсь. Вземете -5 и +5. Тия двѣ величини равни ли сж? (*-Като алгебрични величини не сж равни, само по абсолютна стойностъ, безъ знака, сж равни, но иначе не сж равни.*) Ако имаме въ термометъръ 5° надъ нулата, едно и сжщо ли означаватъ? (*Тѣ не сж равни величини.*) - Защо?

– Ж Прѣдставете си слѣдующето: тукъ имате жена (*ж*). Тя е негативна въ природата (*-*) и мъжъ (*м*), той е + М положителенъ въ природата (*плюсь*). Но тази жена бие мъжа си и физически го бие и по умъ го бие. Какъ тогава ще си обясните тогава това? Дѣйствително туй е вѣрно, но относително е вѣрно. Сега тия разсуждения сж извънъ науката, тѣ да не ви бъркатъ на вашата наука. Вие трѣбва да ги държите отвънъ. Тѣ сж само единъ постороненъ капиталъ, а вие дръжете си вашия капиталъ.

Какъ бихте означили настроението, положително ли е, или отрицателно? Кой е създалъ настроението? Мъжетѣ или женитѣ? (*-Женитѣ.*) Т.е. подъ думата „жена” разбираме „животъ”, подъ „жена” вие ще разбирате живота. Кой е създалъ негативнитѣ сили: животътъ или умътъ? Подъ думата „мъжъ” ще означаваме винаги ума въ неговата цѣлокупность, а подъ думата „жена” ще разбираме живота въ неговата цѣлокупность. Животъ и жена сж близки. Жена и мъжъ се различаватъ само по едно качество. Жената въобще е символъ на животъ, тѣй щото тя не засѣга формулата на сегашнитѣ жени. А положителнитѣ сили сж създадени отъ що? Запримѣрь смѣлостъта на какво се дължи? Дължи ли се на човѣшкия умъ?

Отъ какво произтича смѣлостѣта? Отъ ума ли? (*-Не отъ ума.*) Хубаво. Думата „интенсивностъ” на какво се дължи, на ума или на сърцето? (*-На сърцето.*) Правете наблюдения, щомъ мислите и въ васъ има извѣстно безпокойствие, то се дължи винаги на сърцето. Когато сърцето ржководи, въ мислитѣ винаги има безпокойствие. Когато умътъ работи, тогава има чистота, човѣкъ е тихъ и спокоенъ, невъзмутимъ, тогава човѣкъ се подига.

Ще знаете, когато умътъ работи самъ, човѣкъ всѣкога е тихъ, а когато сърцето ржководи, човѣкъ всѣкога се намира въ едно състояние тревожно: рѣши едно, смѣни го - все прави и все недоправи. Казва: „Еди колко книги ще прочета, туй ще направя, онуй ще направя”, и въ края на краищата нищо не направя. Всѣки день хиляди желаня смѣнява, все рѣшава, рѣшава. Послѣ, като го попитащъ: „Защо не го направя”, каже, че условия нѣма. Азъ наричамъ сърцето е едно дѣте, което знае само да яде. Ако майка му е сготвила нѣщо, то всичко изяда. Но не е ли приготвила нищо, цѣлия день ще има само цирикане. Такова нѣщо е сърцето. Англичанитѣ го наричатъ: „мѣсто на постоянно безпокойство.” Когато дойдатъ тия състояния, ще ги познавате, тѣ сж на сърцето. То е дѣтинско състояние, едно дѣтинско своенравно състояние. Отъ нѣща нищо и никакви, които петъ пари не струватъ, нѣкой миналъ и те побутналъ, дигнешъ цѣлъ скандалъ. Дѣтински работи сж това. Такова е състоянието на сърцето.

Та, всички трѣбва да се владѣете, т.е. да се не поддавате на такъвъ дѣтински устремъ. Вие ще употребите за сърцето си този примѣръ на циганката, той е много хубавъ за тѣзи състояния. Разболѣло се циганчето, казва: „Мамо, геврече.” -, „Ще купимъ, мама, ще купимъ.” -, „Халвица, мамо.” - „Ще купимъ, ще купимъ.” Че смокини, орѣхи, ябълки... Всичко искало. И тя все му купувала: „Ще купимъ, мама, ще купимъ.” Най-послѣ то умрѣло и циганката казала: „Е, мама, отъ всичко поне си хапна.” Като дойде едно такова фалшиво желание въ сърцето ви, кажете: „Ще бжде, ще бжде”, и оставете го тамъ. И като умре вашето циганче, т.е. не да умре, но вашето състояние се трансформира отъ едно въ дру-

го, по-високо. Тогава кажете: „Дѣйствително, всичко постигнахъ”, т.е. постигналь си да трансформирашъ своитѣ желанія. Смъртъ значи трансформиране отъ едно състояние въ друго, минаване отъ единъ образъ въ другъ. Не е страшна смъртъта. То не е ограничение, тѣй ще схващате вие. И тогава ще бждете близо до истината.

Щомъ дойдатъ нѣкои неприятности, вие ще спрете и ще кажете въ себе си: „Ще бжде, ще бжде.” Тихичко ще го кажете и отминете. Не се противопоставяйте на вашитѣ желанія. Голѣма погрѣшка е това. Никога не влизайте въ борба съ себе си. Едно правило ще ви дамъ: Не се бори съ себе си! Какво ще постигнете? Изслушай себе си, добръ разсждавай и извади поука. Но не се бори! Запримѣрь нѣкой казва: „Това нѣщо нѣма да го направя.” Не, не се бори съ себе си, изслушай спокойно, не разрѣшавай въпроса прѣдварително. Туй желание не е твое. Двама души се разговарятъ тамъ, азъ ги слушамъ, мисля си, че това нѣщо е за мене, но си казвамъ: „Нѣма да участвувамъ вжтрѣ.” Че туй прѣди всичко не се отнася до менъ, азъ мога да изслушамъ тия двамата, тѣ може да искатъ да идатъ на разходка, това менъ не засѣга. Ние се вплитаме въ това, като казваме: „Това за менъ не се отнася, азъ това нѣма да направя, или онова ще направя...” Нито едното ще направишъ, нито другото нѣма да направишъ.

Първото нѣщо, ще се борите съ себе си! Но всѣкога обозначавайте своитѣ навици. Щомъ видишъ една погрѣшка, вземи я, поглади я, потупай я, кажи ѱ: „Ти си много добра и ще бждешъ тѣй добра, нѣма да ми правишъ много пакостъ.” Поговори ѱ мѣничко. Тя разбира. И мнозина отъ васъ, които сж рѣшавали така: „Азъ това нѣма да го направя”, колко отъ васъ сте успѣли въ това отношение? Правили ли сте опитъ! Нѣкой иска да изкорени нѣкой лошъ навикъ отъ себе си. Отъ кжде ще го изкоренишъ? Този навикъ почти нѣма никакво твое сжществуване, то е само една илюзия въ вашия умъ. И онзи, който иска да корени отъ себе си своитѣ навици, азъ го уподобявамъ на единъ човѣкъ, на когото лицето е очернено. И той почне да се оглежда въ огледалото и казва: „Е, очисти се, де!” Ще [се] очисти ли нѣкога? - Никога. И вие сега гле-

дате въ едно огледало. Огледалото никога нѣма да очисти черното ви лице. Вие по никой начинъ не може да го изчислите само като се оглеждате. Тогава какво ще направите? Ще се разсърдите и ще ударите огледалото на земята. Ще се очисти ли черното ви лице тогава? Мислите ли, че вашитѣ петна ще се махнатъ, ако счупите огледалото?

Може би туй дегизиране въ дадения случай е потребно за васъ. Да допуснемъ, тебе те гонятъ. Дойде нѣкой и те нацапа хубаво. А така, като си начерненъ, нѣма да те познаятъ. Нѣма ли да се зарадвашъ въ този случай, че си черенъ? Туй дегизиране е по-хубаво въ случая, защо ще го снимашъ отъ лицето си? Туй е по отношение на ония неприятни състояния, които вие може да опитате. Не ги считайте, че сж нещастия за васъ. Като станете, ще имате едно неблагоприятно състояние, спрете се и погледнете въ природата. Тогава ще знаете, че въ слѣдующия моментъ ще се смѣнятъ вашитѣ състояния.

И тѣй, като станешъ, ще кажешъ така: „Азъ нѣма да се боря съ себе си, но ще бжда въ хармония съ себе си. Азъ нѣма да бжда въ противоречие съ природата, но ще бжда въ хармония съ природата. Азъ нѣма да бжда въ противоречие съ Бога, но ще бжда въ хармония съ Бога.” Туй си помисли само. Произнесете тѣзи думи и вижте какъ веднага ще се измѣни вашето състояние. Единъ - два пѣти тихичко кажете на себе си. Така човѣкъ може да създаде въ себе си великъ характеръ. Защото природата сама по себе си е красива.

Въ дадения моментъ вие имате работа съ интеллигентни същества около васъ, които сж минали около вашия пѣтъ и го познаватъ много добрѣ. И тѣ сж готови да ви услужатъ, като нѣкой виденъ професоръ въ нѣкоя лаборатория какъ помага на студентитѣ си. Правете опити и работете! Ако не излѣзе опита, ще помолите този професоръ да ви покаже какъ се прави опита. Той ще започне да работи съ васъ и ще ви даде всичкитѣ наставления, които сж необходими. Той ще ръководи опита, вие ще работите. Слѣдователно когато вие се намирате въ едно противорѣчие съ живота, ще повикате едно отъ тия разумни същества, които сж ваши приятели,

но ще ги слушате. И опита, който правите, ще бждете много внимателни. Този опитъ става въ васъ, вие сте една лаборатория, а вашитѣ мисли и вашитѣ желанія, това сж елементитѣ тамъ. Тѣй животътъ е приятенъ, ще повикате професора и така съ всичкото смирение ще внимавате, ще го слушате и ще отбѣлѣзвате всичко, което той прави. Еди кое шишенце на кое мѣсто се намира... Ще отбѣлѣзвате всичко въ книжката си. Трѣбва да бждете внимателни къмъ себе си. Къмъ това ще приложите и тази вжтрѣшна опитностъ, която ще даде една стабилностъ на характера ви. Туй ще създаде онова състояние на тази вжтрѣшна чистота, която е потрѣбна за развитието на ума. Защото има нѣща, които се разбиратъ само при една вжтрѣшна чистота на съзнанието.

Ако искате да развиете ума си, непрѣменно трѣбва да имате чистота. Не чистота, какво се разбира сега. Чистота въ кръвта, чистота въ сили, които дѣйствуватъ въ васъ. Чистота, чистота. Значи да не сж смѣсени, първични трѣбва да бждатъ силитѣ. То значи чисти сили. Съ тѣхъ трѣбва да работите сега. И тия сили хората ги употребѣватъ да се обичаме, да бждемъ разумни... Всичкитѣ тия термини трѣбва да се прѣведатъ въ единъ строгъ наученъ начинъ. Не наученъ начинъ, защото често науката не може да даде единъ потикъ, но да се направятъ тия нѣща достѣпни за единъ положителенъ животъ, че да добиете една увѣреностъ въ вжтрѣшния си жи-вотъ, да знаете, че има единъ законъ, съ който може да се работи.

Сега ще работите съ единъ законъ на внушението въ себе си. Ще кажете тѣй: „Ще ида, ще ида, ще ида...; ще се моля, ще се моля, ще се моля...” Вземете редъ отъ тия думи, силни думи и ги повтаряйте много пжти. Ето какво ще направите прѣзъ тази седмица: ще си изберете една дума за понеделникъ, каква дума ще бжде тя? Той е день на Мѣсечината. Въ вторникъ ще вземете друга дума; въ срѣда - друга; въ четвъртъкъ - друга; въ петъкъ, сжбота и недѣля ще свършите. За една седмица е това. Вие сами ще си изберете думитѣ. Азъ искамъ да видя какви думи ще изберете. Ще започнете сутринъ. Тази избрана отъ васъ дума ще я произнесете 100

пжти, на обѣдъ - 100 пжти и вечеръ - 100 пжти. Вие още не сте запознати съ този законъ. Ето какъ ще си изберете думата: ще се спрете тихо и спокойно, нѣма да се колебае и тѣй като се успокоите въ себе си, въ съзнанието ви ще изпъкне една дума, тя е за васъ. И тя ще ви се понарава. Запримѣръ ако съмъ азъ, въ понеделникъ ще кажа: „Ще чистя, ще чистя, ще чистя...” и ще броишъ на прѣститѣ си 100 пжти. Природата обича точността. Тя не си играе въ такъвъ случай. И ако ти не произнесешъ 100 пжти, оставишъ само едно, тя ще те хване за ухото. Ще броите точно 100 пжти. Но нѣма всички да избирате „чистя”. Може да изберете друга дума: „Ще нареждамъ, ще нареждамъ, ще нареждамъ...”; „ще пълня, ще пълня, ще пълня...”; „ще изпразвамъ, ще изпразвамъ, ще изпразвамъ...”; „ще мия, ще мия, ще мия...” По-добрѣ е глаголъ да употребите. Вторникъ: „Ще воювамъ...”; „ще изправамъ...” (*-Ще уча?*) Въ вторникъ не се учи. Тази философия ученицитѣ много добрѣ знаятъ, въ вторникъ не се учи. Т.е. всѣки денъ си има по нѣколко часа за учене. За вторникъ: „Ще побеждавамъ; ще прѣвъзмогавамъ; ще напрѣдвамъ; ще ставамъ...” Срѣда: „Ще уча, ще уча, ще уча...” и т.н. Всѣки единъ ще си избира по една дума. Седемъ думи за прѣзъ цѣлата седмица. И тѣзи думи да сж силни въ съзнанието ви. Ще си ги пояснитѣ, ще си ги запишете въ едно тефтерче. Значи, прѣзъ деня всѣка дума ще я произнесете 300 пжти. Тогава имате седемъ деня по 300 пжти правятъ 2100 пжти.

Тѣзи сж малкитѣ опити, които иматъ добъръ резултатъ, ако ги изпълнявате добрѣ. Тѣ сж едно подготвление за голѣмата работа.

9.15 ч.в.

Любовѣта ражда доброто.

Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.

IV година

II школна лекция на

I Младежки Окултенъ Класъ

28.XII.1924 година
Недѣля

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЛЕКЦИЯТА

Какъ пази човѣкъ своето равновѣсие?

Какъ дѣйствиува законътъ на внушението?

Причинитѣ на нашитѣ прояви седятъ въ миналото.

Какво се изисква за равновѣсието.

Всички трѣбва да имаме единъ идеалъ въ живота си.

Влиянията отъ улицата. Послѣдствия.

Трѣбва да ликвидираме съ всички наслѣдствени прояви у насъ.

Когато не ни се учи, то е едно внушение отвънъ. Тогава ще употрѣбимъ и ние едно наше внушение: ще седнемъ и ще учимъ. За да прѣвъзможете външнитѣ внушения, вие ще удвоите вашитѣ внушения.

Двата метода въ природата.

Когато природата е положителна, ние трѣбва да бѣдемъ негативни къмъ нея.

Умътъ включва въ себе си качества на чистота, миръ и спокойствие.

Какво нѣщо е сърце?

Какъ да лѣкуваме това състояние на сърцето? Примѣрътъ - циганката.

Едно правило: не се бори съ себе си - изслушай себе си, извади поука!

Огледалото нѣма да поправи нашитѣ погрѣшки.

Не считайте, че нѣкои навици и неприятни състояния сѣтъ нещастие за васъ.

Тритѣ правила: за себе си; за природата и за Бога.

Професоръ, лаборатория и елементи.

Упражнения за самовнушението. Добритѣ думи. 7-тъ дена.

НАСОКА И НАПРАВЛЕНИЕ НА ЕНЕРГИЯТА

8.15 часа вечерта.

Любовта ражда доброто.

Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.

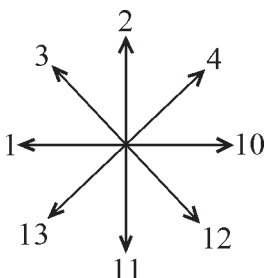
Размишление.

Прочете се резюмето „Ролята на свръхсъзнанието” и „Прѣдначението на грѣбначния стѣлбъ”.

Прочетоха се темитѣ „Защо се ражда и умира човѣкъ”.

Тема 11: „Какво зная азъ?” Ще си зададете този въпросъ на себе си и тъй, философски ще отговорите, въ прикритата форма. Какво е казалъ Цезарь? - „Дойдохъ, видѣхъ и побѣдихъ”. Какво е писалъ на римския сенатъ? - Туй, което той е знаелъ. Ще мислите върху тази тема: „Какво зная азъ”. Сжщественото, което знаете, не какво сте учили и какво сж ви казали и какво сте запомнили, а каквото вие знаете. Самата тема е дадена въ най-добрата си форма.

Тема 12: „Тритѣ стѣлба на знанието”.

Между тия числа има ли сходство или нѣкакво съотношение? Едно на кое съотвѣтствува? (- На 10.) Двѣ на кое съотвѣтствува? (- На 11.) Три? - На 12; Четири? - На 13. Добрѣ. Да допуснемъ, че ви се дава изборъ на тѣзи числа, кои ще изберете? Изборътъ е свободенъ, всѣки може да си избере каквото иска. Обаче, има и друго нѣщо. Отъ тия числа не може да изберете които искате. (-Защо?) Допуснете, че азъ ви давамъ една малка игла, обикновена, съ която шиете, и ви дамъ едно вжже по-дебело отъ прѣста и ви накарамъ да вдѣ-

нете туй вжже. Да кажемъ, то е дълго една педя. Може ли туй вжже да го вдѣнете въ иглата така, както си е? - Не. Значи, изисква се мисълъ. Вие трѣбва да разберете вдѣването на туй вжже. Какъ може да вдѣнете туй вжже? Ще го разнищите на тънки нишки и така цѣлото вжже може да го прѣкарате прѣзь иглата.

Тѣзи числа сѣществуватъ въ природата така наредени. Тѣ се намиратъ и въ живота, но не всѣко число вие може да изберете. Да допуснемъ, вие сте една положителна личностъ - плюсь сте и избирате числото едно, ще ви ползва ли този изборъ? (*-Не, защото числото 1 е положително.*) Азъ говоря за живитѣ числа въ природата. Вие като сте положителенъ и числото 1 е положително, то ще произведе у васъ едно неприятно състояние. (*-Ще изберемъ числото 13.*) Още по-лошо: 1, 4, 10, 13 - все сѣ положителни числа. Като дойдете до числото 2, то е съ знака минусъ. Слѣдователно въ дадения случай, щомъ вие сте положителенъ, вие трѣбва да изберете числото 2; щомъ изберете числото 2, може да изберете числото 12. Вече въ 12 вие имате законъ на резултати. Какъ е създадено 12? Числото 12 показва какъ може една положителна енергия да се прѣвърне въ една отрицателна енергия. Туй е законъ - да знаешъ как да прѣвръщашъ силитѣ. Ние имаме 12 мѣсеца, тѣ показватъ единъ кръгъ. За да прѣвърнешъ една енергия и да я използвашъ въ всички нейни проявления, ти трѣбва да направишъ едно обръщение въ 12 зодии. Вие може да изберете 2 и 12, но трѣбва да разбирате закона на 12-тѣ, защото въ 12 първата цифра 1 е положителна, вие ще се сблъскате съ нея и трѣбва да прѣкарате тази енергия въ числото 2, тогава 2-тѣ показва закона, метода и начина, съ който трѣбва да действувате.

Ако трѣбва да говорите, въ дадения случай какъ трѣбва да говорите, кой говоръ е по-хубавъ: остриятъ говоръ или мекиятъ говоръ? (*-Мекиятъ говоръ.*) Отблизо когато говоришъ, мѣко трѣбва да говоришъ, но когато трѣбва да говоришъ на единъ километъръ далечъ, как трѣбва да говоришъ? (*-Високо.*) Тѣй че, подъ силно и остро говорене всѣкога се разбира далечно говорене. И докато твоята рѣчь пристигне

на мѣстото, тия вълни на високото говорене отслабват и онзи тамъ ги слуша много мекичко. Тѣй че, нѣкои хора ни се виждатъ много мекички, защото отдалече говорятъ, а колкото се приближавате къмъ тѣхъ, гласътъ имъ става по-силень и вие казвате: „Грубо говори.“ Рекохъ, тогава много наблизосте дошли. Та и въ природата често нѣкои отъ нейнитѣ тонове, които тя издава, сж силни, а други - слаби. Азъ говоря за тоноветъ на природата. Нѣкой пжтъ природата ни говори отдалечъ. Тогава тя е много тиха, нѣжна се показва, но тогава ние не трѣбва да измѣняме своята дистанция; а нѣкои отъ нейнитѣ тонове, за да ги чуемъ, трѣбва да сме много близо до нея. Тогава тя ни се вижда странна. Та, рекохъ, има такива състояния и въ природата.

Числото 1 е положително, показва насока, отдѣто идатъ енергиитѣ; 2-тѣ показва насока накждѣ отиватъ енергиитѣ; а 3-тѣ какво показва? - Показва работата, която тия енергии сж извършили въ дадения случай. Какъ ги наричате вие тия числа, срѣднитѣ числа? (*-Неутрални числа.*) Да, числа, които не сж нито на едната страна, нито на другата страна. Разбира се, само едно неутрално число можете да го турите за дирекъ, за подпора, тѣ не се местятъ. И всичкитѣ устои на живота сж съградени все отъ тия числа - неутрални числа.

Въ всѣка една година знаете ли кои дни сж положителни, кои дни - отрицателни и кои - неутрални дни? Онѣзи отъ васъ, които разбиратъ астрология, трѣбва да прѣгледатъ малко колко дни има въ годината положителни, колко отрицателни и колко неутрали. То е само една малка забава, едно упражнение, гимнастика на ума.

Въ окултната наука се изискватъ нѣколко условия (*силли*) отъ ученика. Първо, той трѣбва да има не само една силна воля, но благородна и устойчива и разумна воля. Само тогава може да се прояви волята му. Понеже, каквато и да е сила, съ която ученикътъ работи въ дадения случай, отъ него се изисква да има такава една воля. Тогава, той [е] като единъ чукъ, а знаете че всѣки единъ чукъ само въ една силна и разумна ржка, може да произведе приятень ефектъ. Иначе, този чукъ може нѣкой да го взѣме отъ ржката ти и да ти раз-

бие главата, нищо повече. Чукътъ въ слабата ржка или каквато и да е сила въ ржката на единъ слабъ човѣкъ е за него въ ущръбъ.

Ние виждаме въ съврѣменната култура мнозина, на които умоветъ сж непригтовени. Като добиятъ малко знания, това знание не ги ползва, то става за техенъ ущръбъ. Ще се стремите въ вашето съзнание да се кали вашата воля, да бжде силна, разумна и устойчива. И следъ туй ще прилагате при изправлението на нѣкои ваши минали погрѣшки. Всинца имате погрѣшки: лични и унаслѣдени погрѣшки. Нѣкои отъ тия погрѣшки се виждатъ, нѣкои не се виждатъ. Нѣкои се знаятъ, нѣкои не се знаятъ.

Та, съ волята си постоянно трѣбва да работите като единъ скулпторъ надъ себе си, понеже отъ тази работа ще зависи благого на вашия животъ. За да може да прѣкарате единъ разуменъ животъ на земята, да бждете по възможность щастливи, непрѣменно човѣкъ трѣбва да има силна воля. А силната воля е всѣкога разумната воля. Въ туй отношение вие трѣбва да изучавате математиката. Всички трѣбва да бждете не математици, но да мислите математически, то е нѣщо точно опрѣдѣлено. Нѣкой може да каже: „Може и по другъ начинъ.” - Не. Въ математиката не могатъ да бждатъ нѣщата и тѣй и тѣй. Единицата, тѣй както е поставена, не може да я замѣните съ друго число. Тя е единица, нищо повече. Може да турите другъ символъ, но като количество, като сила, вие не можете да я замѣните съ нищо друго въ дадения случай. И слѣдъ туй трѣбва да си служите съ геометрията. Всѣкога трѣбва да прѣвръщате математическитѣ величини въ геометрически форми, въ най-красивитѣ геометрически форми. Безъ това вашата воля ще бжде всѣкога слаба.

Запримѣръ какъ може да уякчишь волята си? Да кажемъ, страхъ те е отъ мечка. Ето единъ умственъ начинъ за уякчаване на волята: нѣма да отидешъ въ гората при мечката, че да изгубишь и ума и дума, но ще си представишь, че тя иде в къщата ти. Мислено това ще става. И ти ще се постарашъ да я погладишь по главата. Това е вече единъ опитъ

и този страхъ, който естествено те обладава, постепенно ще почне да се самовъзпитава. Или нѣкой пѣтъ те е страхъ отъ сиромашия. Представи си, че ти си богатъ човѣкъ, имашъ 10 милиона, имашъ замѣкъ, къща, градина, всичко това на твое разположение; после, представи си, че почнете да изгубвате това-онова, станете последенъ голакъ, нѣмате нито петъ пари и се стремете да бѣдете спокоенъ, като ходите при другитѣ хора да не губите равновесието си. Всичко това мислено ще става. Туй е едно хубаво упражнение на ума. Ако вие това мислено не можете да направите съ пълно съзнание... Това сѣ маневри въ живота. Като дойде действителния животъ, да се не уплашите тогава. Военнитѣ нали преди война правятъ такива маневри - приготвяватъ се, че като стане война, да бѣдатъ подготвени. И окултния ученикъ трѣбва да прави много маневри, за да може да кали своята воля. Туй, отъ което най-много те е страхъ, правѣ маневри въ ума си, за да регулирашъ този страхъ.

Запримѣръ много се гневите. Представете си, че нѣкой дойде и ви обиди и мислено се постарайте да се не разгневите, вижте какво ще изпитате; тѣ сѣ много приятни упражнения. Тѣзи упражнения може да ги правите, когато нѣма съ какво да се занимавате. Когато има да учите нѣма да правите тия упражнения, но следъ като се изморите, учили сте 2-3 часа наредъ, седнете тогава за половинъ часъ или за 20 минути и направете такова едно упражнение. Следъ туй вие ще се усетите освеженъ и при това ще придобиете нѣщо. На всички ви препорѣчвамъ тия упражнения да ги правите, тѣ сѣ много ефикасни. И безъ това ще ви посрещнатъ много повече спѣнки въ живота отколкото сега, тѣй поне ще ги посрещате по-спокойно, щомъ разбирате закона. Сега, какъ разбрахте темата на разговора тази вечеръ? Кой отъ васъ доброволно ще ми разправи съ свои думи какво е разбралъ?

Най-първо ще направите подготовката, а после опита ще дойде отъ само себе си. Да кажемъ, страхъ ви е отъ змия. Какъ да премахнете този страхъ? Ще хванете нѣкоя умрѣла змия и като свикнете съ нея, ще дойдете да опитате какъ може да хванете и живата змия. Така ще добиете известна

опитност. (*-Ако ни ухапе?*) Вие ще вземете единъ чаталъ и съ него ще я натиснете за главата и после пакъ ще я пуснете. Ще ѱ кажете: „Азъ съмъ малко страхлива, затуй правя този опитъ, искамъ да се не плаша.” Това е за ученичка, пъкъ ако е ученикъ, и той може да каже същото, че е малко страхливъ и иска да се не плаши. Но най-първо умствено ще направите този опитъ. Когато дойде човѣкъ да прави положителни опити, трѣбва да бжде много внимателенъ, защото нѣкой пжтъ може да пострада. Змиитѣ сж много сръчни и тамъ човѣкъ трѣбва да бжде много пѣргавъ да се запази. Хитри сж змиитѣ, не сж тѣй както вие мислите.

Сега това е само за изяснение. Тѣ сж упражнения, които много добре дѣйствувать, благотворно дѣйствувать, при това служатъ за едно каляване на мисльта. Нѣкой пжтъ се насѣбиратъ все отрицатлни мисли, почнатъ да те безпокоятъ. Седни, направи опитъ да не те е страхъ. Запримѣрь нѣкой отъ васъ ви е страхъ отъ паякъ, други отъ жаба, отъ мишка, отъ пиявица, всеки човѣкъ все има нѣщо, отъ което се бои.

Сега, за говора отъ близо и говора отъ далече. Когато отъ близо иде гласътъ, той е отъ сърдце, пъкъ щомъ нѣкой говори само за недостатъцитѣ на хората, той е отъ далечъ. Но има и другъ случай: вие сте банкеръ, давате пари на заемъ съ лихва, който иска пари, говори тихичко, после може и банкеринътъ да говори тихо: „Ти смѣткитѣ направи ли?” Казвашъ: „Ще почакамъ малко, следъ нѣколко дена.” Той си има пари, но понеже не знае дали ще може да ви кредитира, казва: „Следъ нѣколко дена”, а въ същото врѣме праща агенти да види имате ли имущество, за да се осигури. Това все тихо се говори. Това говорене не е отъ сърдце. Това е говорене отъ далече. Хора, които говорятъ отъ далечъ, тѣ не сж хора на сърдцето. Щомъ единъ човѣкъ ти прави добро съ нѣкаква замисль, той отдалечъ ти говори. Пъкъ, когато се прави едно добро, безъ ние да очакваме каквото и да е благо, а просто, че това е една Божествена постжпка, такъвъ човѣкъ отъ близо ти говори. Въ такъвъ случай ти правишь едно добро, вървишь и самъ се радвашъ на постжпката, безъ да имашъ въ ума си нѣкаква облага.

Трѣбва да правите разлика между вашето естество и вашето съзнание, вашето азъ. Защото въ естеството на човѣка има много силни неорганизирания, т.е. много сили, които не зависятъ отъ васъ. Има нѣкои прояви, които сж волеви - отъ васъ зависятъ, а има извѣстни дѣйствия въ вашия организъмъ, които не сж волеви движения - които не зависятъ отъ васъ. Напримѣръ биенето на сърдцето не е единъ волеви актъ. Какъ се наричатъ тия движения? (*-Автономни.*) Когато ние казваме, че нѣкои нѣща можемъ да ги направимъ, разбираме тия волеви движения, а има нѣща, които вие не може да направите. Запримѣръ има нѣща, които ако изискватъ отъ васъ, въ дадения случай сж невъзможни. Ако ви кажа да пренесете Витоша отъ едно мѣсто на друго, това е невъзможно сега за васъ или да ви кажа да прѣхвъркнете отъ Земята на Мѣсечината. Значи, изискватъ се нѣща невъзможни, а има нѣща възможни за васъ въ дадения случай.

При сегашнитѣ условия, когато говоримъ за воля, трѣбва да знаемъ, че има единъ кръгъ на дѣйствия, които сж възможни, волеви движения сж тѣ, пъкъ има и единъ другъ външенъ кръгъ на дѣйствие, тѣ сж условни засега, тѣ не зависятъ отъ васъ. Тѣй щото, когато говоримъ за волеви нѣща, разбираме тия, които сж подъ контролъ на нашата воля. А другитѣ нѣща сж подъ волята на други сжщества, по-високи отъ насъ сили, които не се подчиняватъ на насъ, а се подчиняватъ на други сжщества. Така ангелитѣ разбиратъ законитѣ на растителното царство, но ангелитѣ не разбиратъ живота на животинското царство. Единъ ангелъ не може да произведе живота на животинското царство, не може да направи една коза, напримѣръ. Тамъ архангелитѣ, тѣ владѣятъ този законъ. Тѣй щото, всички сжщества споредъ своята разумность и възможность. Ангелитѣ и тѣ си иматъ свой районъ на дѣйствие. Разбира се, въ сравнение съ човѣшкия, той е много по-обширенъ, но въ сравнение съ по-възвишениотѣ отъ тѣхъ сжщества и тѣхната дѣйность е ограничена.

Слѣдователно ние, като завладѣемъ тия волеви дѣйствия, всичкитѣ сили, вложени въ нашето естество, тогава ще пристѣпимъ къмъ възможнитѣ на този, външния

кръгъ. Въ окултната наука съществуватъ и други методи, разумни методи разбира се, за проява на волевата сила.

Да направимъ едно упражнение: *(Всички прави.)*

Лъвата ржка право надолу, дъсната ржка настрани. Дъсната ржка слиза върху китката на лъвата ржка. Дъсната ржка прави движение по лъвата ржка нагоръ, надъ главата, въ дъсно, настрани и надолу. Когато се прави това упражнение, произнася се слъдната формула: „Азъ мога да направя всичко, което моятъ умъ ми продиктува.”

Същото упражнение съ движение на лъвата ржка и слъдната формула: „Азъ мога да направя всичко, което мое-то сърдце ми продиктува.”

Туй упражнение е приятно за концентриране. Формул-китъ може да произнасяте и мислено. Тогава е за концентри-ране. А ако ги произнесете гласно - тогава е за усилване. Тъзи упражнения сж необходими за владането на мускулитъ, при това съ тия движения вие подобрявате вашето кръвооб-ръщение.

Туй упражнение ще го употребявате за 10 деня. Но законътъ е слъдующия: нъма да употребявате двѣтъ еднов-рѣменно. Щомъ сте падналъ духомъ, тогава ще употребите първото упражнение *(движение съ дъсната ржка)*. Поне-же то е активно, ще прѣвърне вашата пасивна енергия. Щомъ пъкъ се усъщате много енергиченъ, тогава ще употребите второто упражнение *(съ движение за лъвата ржка)*. То ще урегулира вашитъ набрала енергии. Тъй че въ разсто-яние на 10 деня всъки единъ, споредъ състоянията си, ще упот-рѣбява или едното или другото упражнение. Ще спазвате единъ законъ. Тъзи упражнения ще ги правите докато ви е приятно, щомъ не ви се прави вече, спрете. Въобще движе-нията, които ставатъ съ дъсната ржка, сж по-ефикасни, по-мощни. А движенията съ лъвата ржка ние употребяваме само, за да възстановимъ едно равновъсие.

Сега, друго едно упражнение: Прави. Ржцѣтъ хоризон-тално настрани. Затворете очитъ си. Концентрирайте се на-горъ. Тъй затворете ржцѣтъ си надъ главата като единъ триж-

гълникъ. Концентрирайте се. Разтворете ржцѣтъ си и ги дръжте малко хоризонтално. Снемете ржцѣтъ си долу.

*Любовъта ражда доброто!
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.*

*IV година
12 школна лекция на
I младежки окултенъ класъ
4.I.1925 година
Недѣля 8 ч.в.
София*

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЛЕКЦИЯТА

Тема 11 „Какво зная азъ”.

Тема 12: „Тритѣ стълпа на знанието”.

Взаимность на числата (отношения).

Мекиятъ и високиятъ говоръ.

Говоръ отблизо и говоръ отдалече.

Насока и направление на числата.

Неутрални числа.

Каква трѣбва да бѣде волята на окултния ученикъ.

Силниятъ чукъ въ силната рѣска.

Трѣбва да изнесемъ живота въ математически величини, а математическитѣ величини - въ геометрически форми.

Умственъ начинъ за уякчаване на волята.

Умствени маневри.

Двата кръга на дѣйствиа:

волеви - зависещи отъ насъ, и външенъ кръгъ на дѣйствиа, независещи отъ насъ.

Двѣтѣ упражнения - двѣтѣ формулки.

КВАДРАТУРАТА НА КРЪГА

Любовта ражда доброто.

Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.

Размишление.

Прочете се резюмето: „Защо се ражда и умира човѣкъ.“

Прочетоха се темитѣ: ”Произходъ на съзнателнитѣ и несъзнателни движения”.

Коя е най-близката цѣль за човѣка? Какъ бихте отговорили на този въпросъ? Другъ единъ въпросъ: Кое е най-хубавото нѣщо въ живота? (-Слънцето.) Хубаво ли е Слънцето? (-Небето.) За всѣки единъ ще бжде най-хубавото туй, което въ дадения моментъ му липсва.

Сега ще ви задамъ единъ философски въпросъ: защо Питагоръ е искалъ да намѣри квадратурата на кръга, какви сж били неговитѣ съображения? И защо въ окултната наука се стремятъ да намѣрятъ квадратурата на кръга? Защо искатъ да опрѣдѣлятъ туй, което не може да се опрѣдѣли? (-*Като проблема на геометрията това е невъзможно, това е символъ на алхимията.*) Да допуснемъ, че квадрата, това е една проекция, имате четири точки, които сж проектирани отъ нѣкъдѣ отъ пространството къмъ дадена плоскость.

Прѣдставете си, че тѣзи четири точки АВСД въ квадрата сж проекции. Може да сж проекции на подсъзнателни сили, на физически сили, пъкъ може да сж проекции и на съзнателни сили. Тогава какви ще бждатъ резултатитѣ на всѣка една страна, на всѣка една точка. Ще бждатъ ли резултатитѣ еднакви, напримѣръ на проекцията А и на проекцията В? Нали всѣка една линия показва възможности на тази

проекция. („ A ” има само две възможности: отъ A към B и отъ A към C .) Възможноститѣ на проекцията A и възможноститѣ въ проекцията B еднакви ли ще бждатъ? (*-Количествено те сж еднакви.*) Да допуснемъ, че A е единъ изворъ, B е другъ изворъ въ природата. На единия изворъ е построено едно динамо да освѣтлява града, на другия изворъ е направена една воденица. Количествено водата на изворитѣ е еднаква, но разумнитѣ сили, които използватъ тия сили, не сж еднакви. Слѣдователно резултатитѣ имъ нѣма да бждатъ еднакви. Разумността зависи отъ широкото използване на външнитѣ сили.

Да допуснемъ, че този квадратъ е образуванъ отъ четири рѣки. Тѣзи рѣки сж еднакво голѣми по дължина и равни по количество на водата си. Едната е на сѣверния полюсъ, другата - на умѣрения, а третата е въ самия екваторъ. Еднакви ли ще бждатъ резултатитѣ на тия рѣки? (*-Течението на водата ще бжде различно.*) Сега ще ви кажа азъ какво показва квадрата. Той е единъ законъ, че въ четири поколѣния може да се изправи една погрѣшка. Квадратътъ е мѣрка, която показва, че въ четири поколѣния една погрѣшка трѣбва да се изправи. Този е законътъ на квадрата, съ който може да се разрешатъ погрѣшкитѣ. Може още при линията AB да изправишъ погрѣшката си; ако изгубишъ този случай, тогава при линията BD или AC и DC е послѣдния прѣдѣлъ за изправяне на погрѣшката. По-нататъкъ не може да иде тя. Всѣка една погрѣшка трѣбва да се изправи въ четири поколѣния, нататъкъ не може да мине тя.

Слѣдователно щомъ напишете квадратъ ще знаете: той всѣкога означава, че погрѣшкитѣ ви трѣбва да се изправятъ въ четири поколения, нищо повече! Туй е вжтрѣшната страна за значението на квадрата. Разнитѣ проекции въ квадрата показватъ начини, смекчавашитѣ условия, чрѣзъ които може да изправите погрѣшкитѣ си. Вашитѣ мисли, чувства и дѣйствия, това сж силитѣ, съ които може да манипулирате при изправяне на погрѣшката.

Когато Питагоръ е нанасялъ квадрата въ окръжността и е искалъ да намѣри квадратурата на кръга, той е искалъ

да намъри условията, при които общия животъ въ дадения случай въ колко поколѣния може да се изправи. А само кога-то впишете квадрата въ кръга, тогава може да опрѣдѣлите въ първото, второто, третото или четвъртото поколѣние ще се изправи погрѣшката. *(Сега тѣ го схващатъ дали може да се изрази лицето на кръга съ точенъ квадратъ, а то е невъзможно.)* Всички тия четири проекции може ли да се слепятъ въ една? *(Ако подложимъ квадрата на бързо движение, той ще се слѣе въ права линия, а правата линия при бързо движение, ще се слѣе въ една точка.)* Значи, възможно е само при бързината на свѣтлината. За да се изправи една погрѣшка, това зависи отъ духовността на човѣка. Ако единъ човѣкъ е високо духовенъ, още въ първото поколѣние може да изправите погрѣшката си.

Да допуснемъ нѣкой пѣтъ, че между бѣлата и черната раса стане прѣкръстосване: може майката да е от бѣлата раса, а бащата - отъ черната. Понеже бѣлата раса е по-силна, слѣдователно има възможность да се родятъ повече бѣли дѣца, отколкото черни. Но все пакъ въ едно поколѣние ще се прояви и бащата, а може още и въ първото поколѣние да се родятъ черни дѣца, ако не, тогава въ второто, въ третото, ако и тогава не, тогава въ четвъртото непрѣмѣнно ще се роди едно черно дѣте и ще се свърши въпросътъ. Слѣдователно квадратътъ е необходимъ за поправянето на извѣстна погрѣшка.

А пакъ добритѣ нѣща, за да се реализиратъ, за тѣхъ вече не е необходимъ квадрата. Доброто се изразява съ кръга. Тамъ прѣдѣлътъ е по-голѣмъ, изискватъ се 25000 години, за да реализирашъ едно добро. Т.е. ако въ първото поколѣние не може да реализирашъ едно добро, въ второто, третото, четвъртото... хиляда поколѣния докато минатъ, все имашъ възможность, за да реализирашъ едно добро. Значи и слѣдъ 1000 рода пакъ ще ти се даде условие да направишъ едно добро. Значи виждате възможността колко е широка тукъ. То вече не разбира обектно добро, а идейно добро. Напримѣръ искашъ да направишъ едно добро нѣкому, да се жертвашъ за нѣкого или да посвѣтишъ живота си за нѣкого. Ако въ

първото поколѣние не можешъ да го направишъ, тогава въ второто, третото... слѣдъ 1000 поколѣния ти пакъ ще имашъ възможность да реализирашъ това твое замислено добро. Такъвъ голѣмъ е срокътъ, въ който ти имашъ възможность да направишъ това добро. Значи, замисленото добро е валидно прѣзъ всичкото това врѣме.

Какво е отношението: въ първия случай имате 1:4, а въ втория - 1:1000. Значи, злото работи само въ единъ свѣтъ, а доброто работи едноврѣменно въ три свѣта. (*1000 всѣка нула прѣдставлява единъ свѣтъ.*) Когато погрѣшките засѣгатъ само физическия свѣтъ и затуй всѣки единъ грѣхъ засяга само тѣлото и тогава, когато човѣкъ пострада малко, всичко се ликвидира. А за доброто има по-голѣми условия - то се проектира въ нѣколко свѣта. Широка просторъ има за доброто. Човѣкъ, който иска да направи едно добро, може да започне отъ физическия свѣтъ и да иде чакъ до причинния свѣтъ и тамъ да направи туй добро, когато грѣшникътъ не може да направи своето зло отъ духовния свѣтъ. А този, който прави добро, може да направи доброто въ нѣколко свѣта, затуй силата на доброто е мощна. И затуй единъ добъръ човѣкъ е равенъ на хиляда лоши хора. Ако хиляда души направятъ хиляда злини и единъ добъръ човѣкъ направи едно добро, туй добро е равно на хиляда злини, то ги унищожаватъ. А сега, нѣкои мислятъ, че злото е по-мощно. Количествено е по-мощно, но по своята интензивность, доброто всѣкога ще вземе надмощие, понеже то го прониква. Затуй не трѣбва да се обезсърчавате, когато дойде злото, ще знаете, че то е само на кората.

Сега вие се учудвате, понеже не вѣрвате въ туй учение. Вие още не може да го разберете. Най-първо човѣкъ казва: „Какъ мога да повѣрвамъ?“ Но ти трѣбва да допуснешъ нѣщата и слѣдъ това ще почнешъ да работишъ [върху] тѣхъ. Туй е законъ въ математиката, като една аксиома ще работишъ съ тази величина. Най-първо ще допуснешъ нѣщата и после ще работишъ. Тѣй е, нѣкои нѣща непременно трѣбва да ги допуснете, за да ги разберете после. Не мисле-

те, да се съмнѣва човѣкъ, това не е наука. Ще знаете: пѣрво нѣщата трѣбва да се допуснатъ и после, туй което сте допуснали, непременно ще работите върху него. Така пѣтътъ е безопасенъ. Ако само допуснешъ нѣщата и не работишъ върху тѣхъ, тогава може да се изложишъ на изкушение. Запримѣрь ти допушашъ, че можешъ да станешъ музикантъ и почнешъ да работишъ въ това направление: пѣнешъ, свиришъ и най-после станешъ музикантъ; допуснешъ, че можешъ да станешъ художникъ. Като допуснешъ това, ти почнешъ вече да работишъ въ това направление и ще постоянствуваши дотогава, докато ти реализираши това, което си допусналь.

Но не всичко човѣкъ може да допуска. Едно ограничение ще ви дамъ: Допушатъ се само разумнитѣ нѣща! Защото, ако допуснешъ известна аксиома, това е все нѣщо разумно. Има известенъ законъ вътрѣ въ природата: ти не можешъ да допускашъ въ себе си туй, което не е разумно. Запримѣрь, не можешъ да допуснешъ, че човѣкъ съ праздна глава, безъ мозѣкъ може да мисли. Праздна глава като чутура и да може да мисли, туй разумниятъ човѣкъ не може да го помисли. Единъ глупавъ човѣкъ тия нѣща може да ги прѣдполага, но единъ уменъ човѣкъ никога не може да допусне, че праздна глава може да мисли. Послѣ, разумниятъ човѣкъ никога не може да допусне, че на ледъ може да расте жито и разумниятъ човѣкъ никога не може да помисли, че може да се съгради една къща върху окото. Глупавиятъ човѣкъ може туй да го допусне, но разумниятъ човѣкъ никога не може да допусне това. Има нѣща, които законитѣ на разума не ги допускатъ. Туй можешъ да го помислишъ, но да го допуснешъ не можешъ. Има по-висши сѣщества, които ще ти кажатъ, че туй, което си намислилъ, ти не можешъ да го допуснешъ. Не ти позволява това. Затова и въ свѣта ние можемъ да оперираме само съ известни сили, които сѣ разумни.

Запримѣрь често казвате: „Азъ мога всичко да направя.” Е, какво разбирате подъ: „Азъ мога всичко да направя?” Ще турите едно малко ограничение. Самото изречение не е

пълно. Липсва му нѣщо. „Азъ мога да направя всичко, което е разумно!” Така изречението е пълно, а: „азъ мога всичко да направя”, така говорят само хора, които не разбиратъ законитѣ. Въ себе си ти ще кажешъ: „Азъ мога да направя всичко, което е разумно.” Тогава законътъ работи отлично. И Писанието казва: „Просите и не получавате.” Защо? Защото глупаво просите, глупаво говорите. Казва нѣкой: „Азъ казахъ, че всичко мога да направя.” Всичко не можешъ да направишъ. На окото си кжща можешъ ли да съградишъ, въ въздуха палатъ можешъ ли да издигнешъ, цѣлата земя отъ диамантъ можешъ ли да направишъ? Ще ми каже нѣкой: „Всичко мога да направя!” Като казваме „всичко” трѣбва да разбираме онова, което е разумно, което е въ кржга на нашия животъ и въ неговитѣ възможности. Така като разбираме, законитѣ сж вѣрни, тогава вече можешъ да дѣйствувашъ и разумно да работишъ.

Въ съвременния свѣтъ коя мисль е по-силна у хората: че сж лоши или сж добри? Нѣкои казватъ: „Ние сме добри хора”; други казватъ: „ние сме лоши хора.” Коя мисль преобладава сега повече? (*-Че сж лоши; -Че сж добри.*) Защото и думата лошъ нѣкой я употрѣбаватъ въ смисль, че сж добри. Нѣкои хора, когато искатъ да се похвалятъ, казватъ: „Азъ съмъ лошъ човѣкъ”, а подразбира въ сжщото врѣме, че е добъръ човѣкъ. Другъ казва: „азъ съмъ добъръ човѣкъ” и подразбира, че само въ известни случаи е добъръ. Трети казва: „Азъ съмъ отъ много добритѣ хора”, т.е. разбира въ известни условия съмъ добъръ. Ще се стремите всѣкога къмъ единство на мислитѣ си. Първото нѣщо: всѣкой единъ отъ васъ трѣбва да се научи този законъ - единство на мисли.

Запримѣръ кажа ти тъй: „Ти мислишъ много добре.” Права ли е тази мисль? Въобще е права, но съ тази мисль ти нищо не можешъ да извършишъ. Или нѣкой ти каже: „Ти много добре мислишъ”, и ти повѣрвашъ въ това и се зарадвашъ. Питамъ: ти на правата посока ли си? Значи, ти досега не си вѣрвалъ, че право мислишъ, а туй, което отъ сега започвашъ да вѣрвашъ, вѣрно ли е? Ето какъ азъ гледамъ на

въпроса: седимъ двама въ тъмна стая, държимъ една книга и не можемъ да четемъ. Рекохъ: „Чети!“ - „Не мога да чета.“ Ти ми казвашъ: „Чети ти!“ - „И азъ не мога да чета.“ И двамата не можемъ да четемъ, дали сме невѣжи и двамата, та не можемъ да четемъ? Но, отварямъ свѣщъта и казвамъ: „Чети!“ Ти четешъ. Какъ стана това? Нима за толкова кратко врѣме ти научи да четешъ? Ти казвашъ: „Чети ти сега!“ И азъ чета. И двамата можемъ да четемъ. Свѣтлината ли направи насъ да можемъ да четемъ? Тя ли създаде у насъ възможността да четемъ? Да четемъ, това е възможность у насъ. Ние знаемъ това. А свѣтлината, това е само едно условие, да можемъ да проявимъ тази наша възможность.

Слѣдователно когато нѣкой казва: „Ти право мислишъ“, какво изразява това? Той иска да каже, че нѣкъдѣ добръ схващашъ въпроса. Той подразбира: „У тебе има свѣтлина, ти можешъ да четешъ.“ Въ твоята кжща има свѣтлина, отвори книгата си и чети. Туй трѣбва да го разберете. Ако искате да знаете, въ свѣта има само едно Сжщество, което може да мисли - Той е Богъ. А всички други йерархии и сжщества изразяватъ само туй Великото безличното. Ние изразяваме само Божиитѣ мисли. И ако ти кажешъ, че ти мислишъ, не си на правата посока. Само Богъ мисли, а ти изразявашъ Божията мисль. Богъ всѣкога мисли право, въ Него нѣма крива мисль. Слѣдователно азъ трѣбва да кажа въ себе си: „Подъ тази свѣтлина, която Богъ ми дава, азъ мога да мисля.“ Или мога да кажа: „Въ мене Богъ мисли право.“ За себе си ще го кажа това: въ мене Богъ мисли право, нищо повече. Това за себе си ще го кажа. И когато нѣкой пжтъ вие кажете: „Азъ мога да мисля право“, то има двояко значение. Ако вие подразбирате проявлението на великия безличенъ законъ, който се проявява навсѣкъдѣ, тогава е право, но ако вие разбирате своето индивидуално и лично сжщество, вие сте на кривата посока.

Слѣдователно ако схващате себе си като едно разумно сжщество, което изразява правата Божествена мисль и вие подразбирате туй Великото въ васъ, то е другъ въпросъ, но

ако вие схващате, че човѣкътъ мисли право, вие сте на кривата посока и нѣма да се мине дълго врѣме, ще видите, че вие не може да мислите право. Запримѣръ вземете сега най-виднитѣ математици, които разбиратъ математиката съ точностъ, изчислили ли сж колко е разстоянието между Земята и Слънцето и съ колко милиметра разлика? Азъ имъ турямъ половинъ метъръ разлика. Изчислили ли сж тѣ тѣй, че азъ да съмъ сигуренъ, слѣдъ като пжтувамъ толкова врѣме, да съмъ до Слънцето съ разлика само 1 см. И да прѣкрача, да стѣпя на Слънцето? Така ли е? Ако е така, ще кажа: „Много е права тѣхната смѣтка.” Ама че окултисти сж изчислили този въпросъ: колко е разстоянието отъ Земята до Слънцето и това е рѣшено по единъ опитенъ начинъ. Тѣзи адепти, които излизатъ отъ тѣлото си, тѣ сж ходили до Слънцето, иматъ си своя мѣрка и колко врѣме имъ взема да идатъ до тамъ, това го знаятъ много точно; и какви промеждутѣци има въ пространството - опирни точки, и това тѣ знаятъ. Защото това пространство, което трѣбва да се мине отъ Земята до Слънцето, не е само тѣй празно пространство. (*Какво има тамъ?*) Има 1001 нощъ. Чудесии има, че като мине човѣкъ отъ тамъ да се очуди.

Всичко може да се изчисли въ свѣта. Съврѣменната наука си служи съ други методи, но за въ бждеще ученитъ хора отиватъ вече къмъ тия, новитѣ методи, тѣ започватъ да изучаватъ окултнитѣ методи и за въ бждеще ще иматъ по-правилни мѣрки. Разбира се, сегашната математика се отнася повече за Земята. Тя си има своето приложение за изчислението, за пжтищата, за движението и отклонението на планетитѣ, слънчевитѣ системи, т.е. математицитѣ се домогватъ постепенно до по-нови методи. То е едно упражнение за тѣхъ. Това сж задачи, които тѣ има да разрѣшатъ и нѣма да имъ ги разрѣши никой другъ. Великитѣ учители знаятъ колко е отъ тукъ до Слънцето, но тѣ не бива да имъ го кажатъ. Тя е една задача, която тѣ сами трѣбва да разрѣшатъ. Разбира се, най-първо се изучаватъ малкитѣ мистерии, изучава се вжтрѣшното устройство на земята какво е, слѣдъ като свър-

шатъ това, тогава ще се занимаятъ съ вътрѣшната страна на математиката и геометрията и слѣдъ туй се пристѣпва къмъ великитѣ мистерии на Слънцето. Тогава изучаватъ какво е разстоянието до Слънцето. Да знаешъ колко има отъ Земята да Слънцето, това е единъ лозунгъ, паролъ, ще го дадешъ, то значи: знаешъ една мистика, знаешъ нѣщата тѣй, както сж въ природата.

Щомъ произнесете тази дума, веднага природата ще ви отговори. Щомъ почнешъ да говоришъ на езикъ на природата, тя веднага обръща внимание на тебъ, но щомъ не говоришъ на нейния езикъ, тя си мълчи, не обръща внимание. Затуй, когато пристѣпимъ къмъ законитѣ на природата, трѣбва да бждемъ крайно внимателни при изучаването на нейния езикъ. Тя е много строга, нейниятъ езикъ е крайно прецизенъ и по форма и по съдържание и по смисълъ.

Запримѣръ индуситѣ иматъ редъ методи, които сж придобили въ много поколѣния. Тѣ, като сж изучавали физиологическитѣ закони на тѣлото, сж изучили много закони. Единъ индусинъ може да направи единъ разрѣзъ на ржката си, слѣдъ туй ще положи другата си ржка върху болката и слѣдъ 10 минути, туй мѣсто е съвсѣмъ заздравѣло. Когато, споредъ сегашнитѣ ваши методи, за да се излѣкува този разрѣзъ, се изискватъ най-малко 3-4 мѣсеци и пакъ раната нѣма да се прѣмахне, ще остане извѣстна малка рѣзка. А този индусинъ, само като положи ржката си, всичко тѣй хубаво зараства и никаква слѣда не остава отъ тази болка.

Ще се стремите да се домогнете до онова знание, вътрѣшното разбиране на нѣщата. И когато дойдете до онова, истинското Божествено знание, то ще внесе въ душата ви вдъхновение, туй което вие наричате ентузиазъмъ. Всѣкога Божественото носи ентузиазъмъ. Дѣто нѣкой пжтъ нѣкой губятъ куража си, то е човѣшкото. Кога изгубвате куража си? Когато правите земята отъ диамантъ; когато градите кжща върху околото си... Мислите значи, за нѣща невъзможни. Запримѣръ съврѣменнитѣ учени хора въ Бога не вѣрватъ, а вѣрватъ въ невъзможни работи. Има учени хора, които вѣрватъ на

късметъ. Въ късметенъ номеръ вѣрватъ, взелъ лотариенъ билетъ и очаква отъ този билетъ да спечели една премия отъ 400 000 лева. Тегли веднажъ, нищо не печели, тегли втори пжтъ, трети пжтъ - все вѣрва. Какъ се обяснява тази вѣра? Прѣди двѣ години единъ ми разправяше слѣдното нѣщо: Отъ 20 години той се занимава съ търсене на имане, такива заровени сжкровица, богатства. Той си има цѣла една книга написана за богатства отъ древността, заровени въ земята. Та ми разправя колко мѣста е прокопалъ. Веднажъ прокопалъ половинъ километър да търси едно голѣмо богатство. Двадесетъ години все копалъ. Рекохъ, ако си беше взелъ едно лозе и него да копаше, за 20 години - 400 000 лева би спечелилъ. А той още вѣрва да намѣри богатство, заровено въ земята. Рекохъ, напусни тази вѣра, а си вземи едно лозе, а другитѣ богатства не сж за тебе.

Питамъ: отъ кждѣ се е зародила въ неговия умъ тази мисль, че именно той е лицето, което ще намѣри тия сжкровица? И той казва: „Ако ги намѣря, азъ ще оправя работитѣ на България, 50-60 товара злато сж това.“ Това сж нѣща вѣроятни, възможни, но досега нито единъ не е намерилъ толкова голѣмо сжкровище въ България. Но туй злато сжществува въ земята. Ако този човѣкъ би се занимавалъ малко да развие своя организъмъ, той би намѣрилъ златото. Въ България има злато и 10 000 катъри да натоваришъ. Толкова богати руди има, ама трѣбва работа, работа. Каква гениалность се изисква да извадишъ рудитѣ, да ги прѣтопишъ, че да мине всичко прѣзъ огънь.

Азъ ви привеждамъ този примѣръ да се пазите отъ иманярство. Туй азъ наричамъ, когато човѣкъ иска да се домогне до лесния пжтъ на нѣщата. Не избѣгвайте онѣзи съчетания, които Богъ е прѣдвидилъ, не избягвайте онѣзи възможности, които природата е вложила, това сж най-красивитѣ нѣща въ живота. Каквито мжчнотии има, не се плашете отъ тѣхъ. Всичко туй ще се прѣвѣрне за ваше добро. И не се оплаквайте отъ сждбата си, но работете и тази сждба слѣдъ врѣме ще ви се усмихне. Сждба, както ние я наричаме, това

е единъ кармически законъ. Всички вие се нуждаете отъ известна опитностъ и за да я добиете непрѣмънно трѣбва да минете прѣзъ страдания. Безъ страдания нѣма да имате тази опитностъ, а безъ тази опитностъ, нѣма да имате това знание. Свѣжитѣ Божествени мисли не могатъ да дойдатъ иначе.

Ако Христосъ не бѣше рѣшилъ да страда, да се жертва, питамъ: съврѣмениятъ културенъ свѣтъ щѣше ли да има тѣзи свѣжи мисли? Значи, страданията на единъ човѣкъ отварятъ една врата, даватъ единъ потикъ на всички ония души, които сж останали назадъ. Слѣдователно неговитѣ страдания донесоха единъ хубавъ плодъ, отвориха единъ широкъ пѣтъ, прѣзъ който сега мнозина минаватъ. Римскитѣ императори живѣеха единъ отличенъ животъ, пѣленъ съ разкошъ и удобства, но какво остана отъ това? Тѣ нищо не допринесоха за свѣта. Тѣй щото този законъ работи въ живота на всѣки единъ. Ако нѣкоя ваша идея повидимому така се разпѣне, вие трѣбва да знаете, че разпѣването на тази ваша идея, ще донесе блага за други ваши идеи, които идатъ слѣдъ това. Това сж закони, съ които трѣбва да боравите, за да може да прѣодолеете на ония мжчноти, съ които ще ви посрѣщнатъ въ живота.

При сегашнитѣ условия, при тази гжстата материя, въ която се движите, при всѣка една стѣпка ще срѣщнете мжчноти. Често вие сте герои, но само докато срѣщнете опасността. Запримѣрь нѣкой казва: „Азъ да видя мечка, не се плаша!“ Не, не, като видишъ мечката, тогава ще се изпиташъ, а не прѣди да си я видѣлъ. Това сж само изяснения на този законъ. И колко изкушения има човѣкъ да мине, въ тия условия, при които днесъ живѣе. И човѣкъ трѣбва да бжде много уменъ, за да може да надвие на тѣзи изкушения.

При закона на квадрата имате числото 4. Тамъ има само една възможностъ - чрѣзъ закона на наслѣдствеността може да се изправи една погрѣшка. Значи само едно условие има, при което може да се ликвидира съ старитѣ погрѣшки. При закона на кръга имате числото 1000. Тамъ човѣкъ е по-

свободенъ, неговитѣ възможности сѣ по-голѣми, защото човѣкъ дѣйствиува едноврѣменно въ четири свѣта. Тамъ наслѣдственостъта е изключена. Доброто е законъ творчески. А погрѣшкитѣ влизатъ въ закона на наслѣдственостъта.

Размишление.

*Любовъта ражда доброто.
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.*

*IV година, 13 школна лекция на
I Младежки Окултенъ Класъ
11.1.1925 година
Недѣля 8 часа вечеръта
София*

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЛЕКЦИЯТА

Коя е най-близката цѣль за човѣка?

Кое е най-хубавото нѣщо на свѣта?

Квадратъ. Значение. Погрѣшки.

Кржгъ - възможности на доброто. Допущатъ се само разумнитѣ нѣща.

„Азъ мога да направя всичко, което е разумно.“

Единство на мисълъта.

Възможноститѣ лежатъ въ насъ, а условията сѣ вънъ отъ насъ.

Лозунгъ на бждещитѣ учени.

Само Божественото носи ентусиазъмъ!

При работа - сждбата може да се прѣвърне на добро.

ВЪЗМОЖНОТО У БОГА, ВЪЗМОЖНОТО У ЧОВЪКА

ДВЪТЪ ВЪЗМОЖНОСТИ

Любовта ражда доброто.

Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.

Размишление.

Прочете се резюмето: „Произходъ на съзнателнитѣ и несъзнателнитѣ движения у човѣка.”

Прочетоха се темитѣ: „Какво зная азъ?”

Тема 13: „Коя буква е най-важната въ азбуката”, или: „Най-важната буква въ азбуката”, като символъ може да я вземете.

Георги Радевъ, я излѣзте на дъската!

1) + + - -

Математически какъвъ знакъ ще турите, за

2) + - - -

да означите: „Азъ зная, че зная” (1); „Азъ зная,

3)

че не зная” (2); Послѣ: „Азъ зная, че излизамъ

отъ Бога и се връщамъ [при] Бога”. Това съ какъвъ

знакъ ще го означите? (3) Всичките положения въ кръга

ще бждатъ ли положителни? (-Не.) Връщането при Бога какъвъ

процесъ е: положителенъ или отрицателенъ? (-Отри-

цателенъ.)

Тѣлата се връщатъ, когато изгубятъ своята сила. Кога-

то душата завърши своето развитие на Земята, остава тѣло-

то си долу, а тя отива при Бога. Какви други идеи имаше въ

темитѣ ви? Какво знае гладниятъ? (-Че е гладенъ.) Какво знае

ситиятъ? (-Че е ситъ.) Гладниятъ може ли да знае друго,

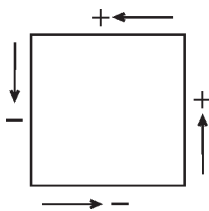
освѣнъ глада? (-Въ дадения моментъ той не знае нищо дру-

го.) Да, защото гладътъ, въ дадения случай, ангажира всичко-

то му внимание, той е центъръ за него. А щомъ се насити,

тогава се намира въ едно противоположно на това състоя-

ние.

Колко положителни и колко отрицателни страни има квадрата, разбира се, като вземете всъщност една негова страна? (4 - две положителни и две отрицателни, ако се вземат като движение.) Възможно е в окултната наука трябва да изучавате мозъка, той е едно динамо, в което се набиратъ разни

видове енергии - положителни и отрицателни. Сега тия състояния, които изпитвате нѣкой път, на дряхавост* на духа, това се дължи на мозъка. Нѣкой път изключително на излишниятъ потенциални енергии, а другъ път изключително на излишниятъ кинетически енергии. На това се дължатъ тия състояния. Тѣзи енергии се намиратъ и на различни мѣста на главата и на рѣцѣтъ ви. Горната, косматата страна на рѣцката е положителна, а гладката или вътрешна страна на рѣцката е отрицателна; двѣтъ бърни на устата сж отрицателни; веждитѣ сж положителни; челото въ горната си част, тамъ действуватъ висши съзидателни енергии - творчески, повече магнетични, а горната част на главата, покрита съ косми, тамъ има повече положителни морални енергии; долната част на лицето, дѣто е брадата, е положителна. Тѣй че, на всѣка част на лицето може да поставите различни знаци: плюсь - минусъ. Въобщо, лицето е единъ негативъ или трансформаторъ на енергиитѣ.

Въ човѣшкия мозъкъ има едно движение въ видъ на една осморка. Но има и едно друго движение въ мозъка - кръгообразно, то е въ неговия етеренъ двойникъ. Туй движение спомага ние да ходимъ право. Обаче понѣкой път, вие може да направите опитъ. Ако туй движение се повлияе отвънъ, човѣкъ изгубва своето равновѣсие и пада. Понеже тѣлото на човѣка не е достатъчно устойчиво, като се наруши туй въртене, той пада. Направете слѣдующия опитъ: когато вървите изъ пѣтя, помислете си за нѣкое лице, което седи по-долу отъ васъ, но малко дисхармонично и като помислите само, вие ще паднете или въ лѣво, или въ дѣсно, или

*дряхавост - книж.остар. (отъ рус. дряхлость) немощ, отпадналост

напрѣдъ, или назадъ. Тѣзи мисли ще направятъ една спирка на туй етерно движение. И всѣкога, когато падате на земята, нѣкоя мисль за друго лице е заела вашето съзнание. Или пъкъ нѣкоя мисль отъ друго лице е дошла въ вашето подсъзнание, или съзнание, или самосъзнание, която не е хармонична съ васъ и вие падате.

Ако туй лице, което е прѣдизвикало вашето падане, е съ отрицателенъ характеръ, вие ще паднете на лицето си; ако неговитѣ енергии сж положителни, вие ще паднете на гърба си, а ако помислите за нѣкое лице и не паднете, тогава туй лице е въ хармония съ васъ. Въобще ще знаете - когато ходите на високи мѣста, всѣкога трѣбва да се пазите. Когато пжтувате абсолютно нѣма да мислите за никого, а ще мислите за нѣщо възвишено, то да занимава вашия умъ, никаква идея за посторонни прѣдмети, само съ жива идея за възвишеното, благородното, за да става движението правилно. Другояче много пжтници сж платили съ живота си. При най-малкото отклонение въ такъвъ случай, човѣкъ може да се отплъзне.

(-Навѣрно, както Земята запазва плоскостта на своето въртене, така и туй движение запазва равновѣсието на човѣка.) - Да. Ще ви дамъ единъ примѣръ: Въ Сливенъ имаше единъ нашъ приятель много слабъ, който редъ години болѣдува. Отиватъ на разходка до Кутелка. Долната страна на този отвѣсъ е много стрѣмна. Единиятъ приятель изува общата си, понеже тѣ му прѣпятствуватъ въ мисльта и толкова е съсрѣдоточенъ въ краката си, че докато стигатъ горе, изпотява се. Другиятъ, слабиятъ приятель и той се изкачва, обаче отива съ общата си, нему не прѣчатъ общата, понеже неговата мисль въ дадения случай е била заета съ нѣщо по-високо. И той излиза горѣ. И туй болѣзнено състояние, което е ималъ дотогава, го напуща, той се освѣжава и добива вѣра. Съ общата се е изкачилъ. Защото мисльта му не е била раздвоена е запазилъ равновѣсие. Затуй въ планинскитѣ мѣста се иска съсрѣдоточена мисль. Та даже и въ софийскитѣ улици може да ти се пукне главата, ако

разрѣшавашъ противоположни идеи, които нѣматъ нищо общо съ твоето развитие. Тѣ сѣ такива мисли, несвързани една съ друга. Тия въпроси се разрѣшаватъ само въ къщи, а не на пѣтя. На пѣтя съвсѣмъ идеални въпроси ще разрѣшавашъ, за да бждатъ тия движения правилни. Ако нѣкои отъ васъ се съмнявате въ това, може да провѣрите. Направете опитъ при единия случай. Затова именно въ дадения случай, човѣкъ трѣбва да мисли туй, което е въ полза.

Да знае човѣкъ, че знае, то е една формула много далечна. Азъ бихъ турилъ тази формула: „Азъ зная, че знанието седи въ незнанието.” И второ: „Азъ не зная, че знанието седи въ знанието.” Когато писахте върху тази тема: „Какво зная азъ” - интимната ви идея, на себе си ли казвахте туй? Че то е най-лесната работа, която може да направите. Нима е мжчно азъ да видя колко пари има въ моята каса? Нима е мжчно за единъ ученикъ да знае колко знае по математика, по химия, по геометрия? Щомъ обърнешъ 495 страници отъ учебника, всички форм[ули], които не разбирашъ, не ги знаешъ, а формулитъ, които разбирашъ, ги знаешъ.

Сега, можете ли да кажете, че водата е направена отъ водородъ и кислородъ? (*-Това го знаемъ.*) Не, ние прѣдполагаме, че водата е направена отъ водородъ и кислородъ, защото и ученитъ хора прѣдполагатъ това. Но туй, което тѣ наричатъ кислородъ, единъ день може да се обясни. Законътъ може да е вѣренъ, но кислородътъ може да не е такъвъ елементъ, както го описватъ ученитъ хора. Тази теория за създаването на водата може да се обясни и по другъ начинъ. Но и сегашното обяснение не е лошо. Разбира се, кислорода си има свои признаци, нали; и водорода, и той си има свои признаци, а какви сѣ признацитъ на водата? (*-Прѣди всичко, че е течностъ.*) Интересно е, ако се прѣвърне водорода въ течно състояние, би ли уталожилъ жаждата на човѣка? Нали водородътъ може да се прѣвърне въ течностъ? (*-Може.*) Може ли да уталожите жаждата на човѣка съ това? (*-Не може, защото водорода се прѣвърща въ течностъ при много ниска температура и съ силно налягане. Въ дадения случай во-*

дородът е силен негативъ и при тази ниска температура човѣкъ може да замръзне.) Какво придава кислородътъ на водата? (*-Повече свѣжестъ.*) Послѣ, и топлинка придава, по-енергиченъ е той, като положителенъ елементъ, и усилва горението. Часть отъ водата се поглъща и се разлага въ организма. Нѣкъждѣ трѣбва водородъ въ елементно състояние за организма; нѣкъждѣ трѣбва вода само за промивка; а нѣкъждѣ часть отъ водата се разлага на своитѣ елементи и образува нѣкое съединение въ тъканитѣ. Една малка часть отъ водата се поглъща, другата се изхвърля навънъ. Така е и съ другитѣ елементи.

Запримѣрь тази сутринъ азъ ви говорихъ, че ако се вложи желѣзо въ органическо състояние въ човѣшкия организъмъ, човѣкъ съвършено огрубява, грубъ и сухъ става и се окиселява. Всичкитѣ пороци у човѣка се дължатъ на желѣзото. Послѣ, неустойчивостъта на човѣка се дължи на неорганическото желѣзо. А това, че човѣкъ нѣкой пѣтъ въ своя[та] речъ има язвителни думи, това на какво се дължи? На бакъра, на мѣдта, ставатъ извѣстни отровни окиселявания. На кой отъ боговетѣ е качество мѣдта? (*-На Венера.*) Значи, любовта съдържа бакъръ. Тази любовъ, която хората иматъ, тя не съдържа злато въ себе си и затова на свърѣмнената любовъ липсва злато въ чувствата и за бждеще хората трѣбва да научатъ закона да привличатъ повече злато въ състава на любовта. (*-Какъ ще се изхвърли мѣдта и желѣзото отъ човѣшкия организъмъ?*) Желѣзото ще се разложи, мѣдта сжщо ще се разложи на своитѣ съставни елементи. Този вътрешенъ процесъ е работа на алхимията: разлагане или прѣвръщане на всички тия прости елементи въ благородни елементи.

Разбира се, [има] и много други благородни елементи, които още не сж познати на свърѣмнената култура. (*-Нали радиятъ досега не бѣше извѣстенъ.*) Да, има и други елементи, които още не сж извѣстни. Всички елементи въ малка доза, ги има въ тѣлото и понеже този съставъ не е правиленъ, има една малка дисхармония между елементитѣ, вслед-

ствие на това се проявява тази аномалия въ организма. Тази е една отъ причинитѣ. И затова въ алхимията се учи да се прѣвръщатъ тия, нисшитѣ елементи въ благородни.

Какви сж качествата на благороднитѣ елементи, които сж още непознати за човѣчеството? За да бжде една душа така великодушна и щедра, какво ѹ трѣбва, какъвъ елементъ ѹ е нуженъ? (*-Калай, защото е елементъ на Юпитеръ. Злато трѣбва.*) (*-Платина.*) Едно нѣщо имайте прѣдъ видѣ: всичкитѣ тия алхимици задъ тия прости елементи, задъ калая и други, сж скрили нѣщо друго. Тѣзи думи: мѣдъ, желѣзо, калай, сж само за проститѣ хора, а за тѣхъ и за посвѣтенитѣ тѣ сж скрили нѣщо и тѣ си го разбиратъ. Ако тѣ биха изнесли всичко, биха ги изгорили. Часть отъ тази материя, отъ която е образуванъ нашия организъмъ, не е правилно разпрѣдѣлен[а], отъ тази неправилностъ, произтичатъ тѣзи аномалии: набирането на тия енергии, нѣкъдѣ повече, нѣкъдѣ по-малко и вслѣдствие на това става у насъ избухване.

Запримѣрь вие ще забѣлѣжите нѣкой пжтъ нѣкоя часть отъ лицето ви да се движи. Напримѣрь извѣстна часть при носа, показва набрана енергия, иска да излѣзе навънъ или на нѣкои други мѣста на лицето. Ще знаете, енергии се набиратъ въ долната часть на ухото, нѣкой пжтъ въ гънкитѣ на устата, нѣкой пжтъ става набиране на енергиитѣ въ скулитѣ. Тогава въ човѣка се заражда едно желание, както у бивола - индеферентенъ става, но това не е индеферентностъ на философъ, а е своенравностъ, или упоритостъ, ние го наричаме: глупавиятъ консерватизъмъ. На това се дължи упадъкътъ на шотландската раса, когато въ бѣлата раса енергията е положителна, има разширяюща сила на мисълта.

Сега, за да опитате силата на волята, вие не сте правилни такива опити, запримѣрь да заповѣдате на всѣки единъ косъмъ на главата си да улегне хубаво и цѣлата ви коса да стане по-мека. Ако вие заповѣдате така на космитѣ си, тѣ ще ви служатъ. Не на косата отдѣлно, но на клѣткитѣ, отъ дѣто почватъ космитѣ, на тѣхъ ще заповѣдате. И тѣ веднага ще пратятъ мека енергия и космитѣ ще улегнатъ. А може да ка-

жете и другото: „Азъ заповѣдвамъ на космитѣ на главата да се нахорятъ.” (-Това по-лесно можемъ да направимъ.) Въ туй отношение това става лесно за васъ. Когато космитѣ почватъ да се изправятъ, туй показва, че има повече електричество. Електричеството винаги изправя космитѣ и вслѣдствие на това трѣбва често да изтривате туй електричество съ рѣцѣтъ си отъ главата и да го полагате на тялото си. Така ще се изразходва тази енергия. Отъ набирането на тази енергия често става скъсване на тия нишки въ мозъка или пукване. Това става отъ електричество и затова природата ни праща страдания, които ще погълнатъ часть отъ тази енергия. А нѣкой пѣтъ, за да не се скъса една нишка или да не се пукне нѣкой кръвоносенъ сѣдъ, когато вървишъ по пѣтя, спънешъ се нѣкъдѣ и паднешъ, тогава всичкитѣ тия излишни енергии излизатъ навънъ. Най-първо мислишъ това да направишъ - онова, а слѣдъ като паднешъ, станешъ веселъ, разположишъ се и не се тревожишъ вече, значи земята е взела всичката излишна енергия отъ тебе и ти си дошълъ до онова нормално състояние. Така че, отъ невидимия свѣтъ често ви помагатъ. Тѣ взематъ излишната енергия чрѣзъ земята и вие благодарете на тѣхъ, защото иначе ще дойдатъ по-голѣми страдания.

Сега вие мислите, че тия малкитѣ нѣща, които ставатъ въ живота, нѣматъ връзка. Не, всичко е свързано, всичко има смисълъ. Дали вие го съзнавате или не, има си редъ причини, които обясняватъ всѣко нѣщо. Природата обича реда и порядъка и ако вие произведете нѣкъдѣ извѣстна малка дисхармония, тя ще ви уравни, тя ще уравни всичкитѣ тия сили у васъ, за да даде ходъ на нови енергии. Ако вие сте уменъ, оставете на нея, тя ще урегулира живота и работитѣ ви. А че вие ще пострадате малко, нищо не значи за нея, тя не ви държи отговорни. Нѣкой пѣтъ тя е много нѣжна, казва: „Не бутай това, този ключъ, защото ще се опаришъ.” Но щомъ ви даде 10-15 урока и вие все не слушате, тогава тя ще ви удари и ще ви разправи какви сѣ послѣдствията. Тѣзи сжщества, които дѣйствуватъ въ природата, сж умни, но ние

нѣкой пѣтъ като не разбираме този езикъ, почваме да се съмняваме и тогава ставатъ подлудявания. А опасността седи въ непослушанието. Щомъ се съмнявашъ въ този вжтрѣшенъ гласъ, тогава ти се намирашъ между човѣк[а] въ плѣтъ и твоята душа. При тѣзи двѣ противоположни мисли ти ще бждешъ смазанъ, при такова състояние хората подлудѣватъ. Имашъ едно вѣрую, усъмнишъ [се] въ него - подлудѣешъ; имашъ едно желание, не можешъ да го постигнешъ, усъмнишъ се - подлудѣешъ. Затова всѣк[ога] считайте, че желанието ви е постигнато; изгубите паритѣ си, считайте че е постигнато желанието ви, това ще даде потикъ на нова идея у васъ и вие ще познаете въ една нова форма живота. Всѣкога трѣбва да знаете, че задъ туй, което ви се е случило, има нѣщо повелико. Имайте само една основна мисль въ ума и всичко ще върви хармонично. Но внесете ли двѣ противоположни мисли, непрѣмѣнно ще се разправяте съ единъ голѣмъ неприятель.

Сега, разбрахте ли основния законъ? Може да направите опитъ и съ едното и съ другото. Въ тази възраст вие, младитѣ по-лесно може да излѣзете изъ релситѣ. Старитѣ сж по-опитни въ туй отношение. Считайте, че всѣко едно желание въ положителенъ или отрицателенъ смисль, е реално. Защото невъзможноститѣ за човѣка сж възможности за Бога. Има и друго: „Невъзможноститѣ за Бога са възможность за човѣка.” Какъ ще разрешите туй противоречие? Кое е невъзможно за Бога? (*-За човѣка е възможенъ грѣха, а за Бога той е невъзможенъ.*) Да, той е невъзможенъ за Бога, а за човѣка е възможенъ. Тогава второто: „Възможното за Бога е невъзможно за човѣка.” Това какъ разбирате? (*-Е, защо се изисква това от човѣка?*) Какво е то? Човѣкъ не може да бжде Любовь! (*-Но той може да прояви Любовьта.*) Да, може да прояви, но човѣкъ не може да бжде Любовь, това е невъзможно заради него, то е атрибутъ на Бога. Богъ е Любовь. Слѣдователно всички, които излизатъ отъ Бога, сж Любовь, но ето какъ се разбира това, то е Богъ вжтрѣ у тѣхъ. Човѣкъ е нареченъ „сжщество на мисльта”, а не „сжщество на любовьта”.

Тъзи нъща сж гимнастика на ума, тѣ сж математически величини, не го считайте за една абсолютност, азъ ги наричамъ относителни разсждения на езика сж тѣ. Ако човѣкъ е невнимателенъ, може да изнесе отрицателни резултати отъ тѣзи сждения. Нали казвате: „Всичко е възможно за Бога”, а сега говоримъ за невъзможното у Бога. Но азъ питамъ: за Бога възможно ли е да стане човѣкъ? Вече настѣпваме въ една област, която се нарича област на противорѣчията. Тѣй както хора, които дѣлятъ богатство, какъ се явява противорѣчие у тѣхъ: единъ взелъ повече, другъ - по-малко. Това е противорѣчие. Насъ какво ни ползва като мислимъ какво е възможно за Бога или кое е невъзможно за Бога, ползва ли ни това да разсждаваме върху него? Ние разискваме кое е възможно заради насъ, грѣха, нали? Щомъ е възможенъ грѣхътъ, тогава кое е невъзможно за насъ? - Любовта, нали така? Добрѣ. Но азъ ще ви кажа друго нъщо, за да се прояви Божествената любовъ, трѣбва да се яви грѣхътъ. Човѣкъ трѣбва да направи възможното - това, което Богъ не може да направи, за да направи Богъ възможното - това, което човѣкъ не може да направи.

Значи, за да се прояви Божията любовъ, човѣкъ трѣбва да направи възможното. А кое е това, възможното за човѣка? - Грѣха. За да се прояви положителното у Бога, по-напрѣдъ трѣбва да прѣдшества положителното у човѣка. Но казахъ ви, това сж само разсждения, това може да бжде така, а може и да не бжде така. Но ние не можемъ нито да го отречемъ, нито да го утвърдимъ.

Въ живота ние виждаме, че всѣкога любовта се ражда при слѣдното състояние: когато видимъ, че едно сжество е слабо, въ насъ се заражда любовъ, отваря ни се сърцето, а когато сме прѣдъ едно силно сжество, ние не можемъ да се смилимъ надъ него, не можемъ да го обичаме, затуй се обичатъ само слабитѣ сщества, които не завзематъ нито пространство, нито врѣме. Малкитѣ нъща се обичатъ.

Сега да оставимъ тия философски твърдения за другъ пътъ. Ще спазите едно правило: всѣкога въ мисльта си трѣбва

да бждете искрени въ себе си. Когато мислите, то е единъ великъ законъ. Човѣкъ трѣбва да се стреми да бжде искренъ, да пази извѣстно смирение въ душата си. Рѣшавашъ извѣстна задача, да знаешъ, че тя е свързана съ други задачи. Имашъ една точка, да знаешъ, че тя е свързана съ редъ други точки. Тия точки иматъ отношения една къмъ друга. Образуватъ права линия, плоскости, кубове, тесарактъ. Най-послѣ тѣ влизатъ и като проекции у самия човѣкъ. Първото нѣщо: човѣкъ трѣбва да има у себе си онова смирение, което ще му даде потикъ да се учи!

Размишление.

Една малка забѣлѣжка: тия разсждения, които имате сега, да ви не спѣватъ. Запримѣрь да мислите коя енергия кждѣ прѣобладава. Вие имате настойници отъ невидимия свѣтъ. Всички вие сте подъ опекунство и ще слушате вашитѣ наставници, каквото ви кажатъ, ще се учите и вечерно врѣме ще си давате отчетъ. Нѣкой пжтъ вие мислите, че сте независими. То не е право положение, подъ настойничество сте всички. Може да каже нѣкой: „Нѣма ли свобода?“ Свободата послѣ ще дойде за васъ. Свободни ще бждете слѣдъ врѣме, но сега имате настойници и тия настойници, както ние ги знаемъ, тѣ сж възвишени, иматъ всичкото добро желание вие да успѣвате и ако вие носите въ душата си великата идея, вие ще опитате тази истина прѣзъ живота, който ще минете сега. Вие ще опитате вѣрността, че сте подъ ржководство, подъ едно разумно ржководство на сжщества, които сж завършили своето развитие и тѣ иматъ добрата воля да ви направляватъ, доколкото то е необходимо за вашето развитие.

Запримѣрь, отъ тия нѣща, които ние разискваме, може да кажете: „Тогава азъ не зная какво да правя?“ Да ви не смуцава това. Основната идея трѣбва да знаете, че сте подъ ржководство, подъ едно живо ржководство на великия Бо-

жественъ Духъ или подъ живото рѣководство на великитѣ
Божии Духове въ свѣта.

*Любовъта ражда доброто.
Доброто внася въ насъ Животъ, Свѣтлина и Свобо-
да.*

*IV година, 14 школна лекция на
I младежки окултенъ класъ
18.I.1925 година
Недѣля, 7.20 часа вечерта
София*

ИЗПИТИТЪ НА УЧЕНИКА* ЖИТНОТО ЗЪРНО

*Любовта ражда доброто!
Доброто носи за насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!*

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Какво зная азъ?“

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Тритѣ стълба на знанието“.

За слѣдния пѣтъ пишете върху тема №14: „Разлика между фантазия и въображение“ .

Сега ще ви задамъ слѣдния въпросъ: Кой е най-силни стимулъ, който подтиква ума къмъ мисль? Прѣди това ще ви задамъ нѣколко по-близки до васъ въпроси. Кой е най-силния стимулъ за стомаха? (*-Гладътъ, хлѣбътъ.*) Кой е най-силния стимулъ за зрѣнието? (*-Свѣтлината.*) Тогава, кой ще бжде най-силния стимулъ за ума? (*-Знанието, мисльта.*) Да, могатъ да се дадатъ различни отговори. Кой е най-силния стимулъ за сърцето, да се събуждатъ чувствата въ вашия животъ? За васъ е необходимо да си дадете правилни отговори на тия въпроси, защото бждещата култура, на която вие ще бждете носители, ще зависи отъ вашитѣ правилни разбираня. Като знаете, кой е най-важния стимулъ въ живота ви, ще знаете и на кого трѣбва да се подчинявате.

Прѣдставете си, че ви прѣдлагатъ три служби въ живота: владика, пръвъ министъръ въ България и царь. Коя отъ тѣхъ бихте избрали? (*-Нито една.*) Добрѣ, азъ ще ви прѣдставя въпроса въ слѣдната форма: прѣдставете си, че вие се намирате въ затруднено положение, въ крайна мизерия, а вънъ е студъ, мракъ, тъмна, студена нощъ и търсите нѣкъдѣ под-

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

слонъ. На пжтя ви се изпрѣчватъ три стаи: едната е на владиката, втората - на първия министъръ въ България, а третата - на царя. Коя отъ тѣхъ ще прѣдпочетете? (*-Стаята на царя.*) Добрѣ, вие влизате въ стаята на царя, но надъ леглото му виждате единъ ножъ така закаченъ, че отъ най-малкото побутване може да падне и да ви прободне. (*-Ние ще легнемъ на земята.*) Да, но опрѣдѣлено е вие да спите непрѣменно на леглото. Законътъ е такъвъ. Какъ мислите, положението на царя свободно ли е? - Не. Отговорността на царя е толкова голѣма, колкото и отговорността на всѣки, който би се опиталъ да мръдне ножа, поставенъ надъ леглото на царя. Защо? - Защото въ леглото спи човѣкъ и ако вие не внимавате, ножътъ ще го прободне. Този ножъ може всѣки моментъ да падне и да се забие въ тѣлото на човѣка.

Ако пъкъ влѣзете въ стаята на владиката, ще намѣрите запалени кандила и мангалъ съ огънь, който отъ най-малкото побутване може да се разсипе и да прѣдизвика пожаръ, отъ който и вие да изгорите. Значи и тукъ не сте сигурни за живота си. Остава стаята на министѣра. Влизате вжтрѣ, готвите се да си легнете, но виждате надъ леглото една малка етажерка съ шишенца, които съдържатъ силни отрови. Бутнете ли случайно етажерката, шишенцата ще паднатъ, отровитѣ ще се разлѣятъ върху васъ и вие ще пострадате.

Както виждате и вѣнъ лошо, и вжтрѣ лошо. Коя стая ще изберете? Вие ще кажете: „Като се намѣримъ въ това положение, тогава ще правимъ изборъ.” (*-Можемъ ли ние да заповѣдаме да се махне ножа?*) - Споредъ законитѣ на това царство, туй нѣщо може да стане само при едно условие: царътъ само може да махне ножа. Вие не можете да махнете ножа, нито етажерката съ отровитѣ, нито мангала съ огъня, защото сте гостъ. Единственото спасение за васъ седи въ слѣдното: като се намѣрите на кое и да е отъ тѣзи легла, да не мърдате. Всѣки човѣкъ, който се страхува, не може да влѣзе въ царската стая. Наистина, ако условията вѣнъ сжъ благоприятни, отколкото тия, които сжъ вжтрѣ, вие никога не бихте влѣзли въ царската стая. Но, ако условията вѣнъ сжъ

по-лоши, отколкото вжтрѣшнитѣ, вие ще влѣзете въ стаята, защото все има единъ шансъ да останете живъ. Вънъ е студено, вие рискувате да измръзнете, а като влѣзете вжтрѣ, ще си кажете: „И тукъ има една опасностъ, но отъ мене зависи да се спася, внимателенъ ще бжда, да не бутна ножа, поне ще бжда на топло.”

Прѣведете сега, какво означава ножа? - Ножътъ симболизира човѣшкия езикъ. Той е най-острия, най-страшния ножъ, който рѣже навсѣкждѣ безпощадно. Който го бутне, за дълго врѣме носи послѣдствията му. Той виси надъ царското легло. Всички вие сте спали въ това легло, имате опитността отъ ножа. Вие трѣбва да се научите да прѣвеждате символитѣ. Човѣшкиятъ езикъ, това е човѣшкото слово, човѣшката мисль. Отъ васъ зависи, какъ ще употребите въ даденъ случай вашия умъ.

Първото нѣщо: като легнете въ царското легло, ще бждете много внимателни, ще спите спокойно, безъ да мърдате. Ако легнете на дѣсната си страна и сутринъта трѣбва да се събудите на нея. И като станете сутринъта, нѣма да се вдигнете изведнѣжъ, но ще ставате постепенно, полека, съ най-голъмо внимание. Слѣдъ това ще благодарите на Бога, че не сте се мръднали прѣзъ ношъта. Въ какво седи помръдването? - Въ вашитѣ бързи, повърхностни рѣшения. Казвате: „Мисльта на този човѣкъ е бърза.” Може ли мисльта да бжде бърза? (-*Може.*)

Да допуснемъ, че вие си прѣдставяте, какво вашата мисль е отишла на Слънцето. Питамъ: може ли мисльта ви да отиде на Слънцето? (-*Навѣрно мисльта ни не е отишла никждѣ.*) Тогава какъ може да мислите, че сте тамъ, дѣто не сте? Обаче вие често казвате: „Азъ съмъ на Слънцето и мисля само за него.” Какъ може мисльта ви да е тамъ, а вие да не сте? Споредъ законитѣ на мисльта, ти не можешъ да мислишъ за това мѣсто, дѣто никога не си билъ. При това, вие твърдите, че мисльта ви е на Слънцето. Какъ ще примирите тѣзи двѣ противорѣчия? Това сж редъ софизми. Питамъ ви: знаете ли какво има на Слънцето? Вие може да докажете, какво има на Слънцето, може да прѣдполагате, но знаете ли

го сигурно? Ученитѣ хора иматъ начини, чрѣзъ които доказватъ, какво има на Слънцето. Тѣ изслѣдватъ какви елементи има на Слънцето, дали има кислородъ, азотъ, вѣглеродъ и др. Тѣ изслѣдватъ това чрѣзъ спектроскопа, но още нѣматъ уреди, нито начини, чрѣзъ които да опрѣдѣлятъ, има ли животъ на Слънцето или нѣма. Ученитѣ хора не сж опрѣдѣлили даже и на най-близкитѣ планети има ли животъ или нѣма. Това нѣщо не може да се опрѣдѣли, понеже нѣма външни признаци, по които може да се познае. По свѣтлината на Слънчевия спектъръ би могло да се познае има ли сжщества на Слънцето или нѣма.

Прѣди всичко, дѣто има разуменъ животъ свѣтлината иде по особенъ начинъ. Напримѣръ ако вие запалите една лампа, ще видите, че трептенията на тази свѣтлина се разпространяватъ по единъ начинъ, а когато свѣтлина излиза отъ разумни сжщества и се смѣсва съ свѣтлината на лампата, тогава трептенията на послѣдната се разпространяватъ по другъ начинъ. Значи, има разлика между разпространението на свѣтливитѣ лѣчи, които излизатъ отъ едно неразумно сжщество и отъ едно разумно сжщество - законитѣ сж различни.

Да кажемъ, че вие наблюдавате слънчевия спектъръ прѣзъ една призма, като съсрѣдоточавате ума си и сърдцето си върху разнитѣ цвѣтове и слѣдите, дали въ тия цвѣтове на спектѣра се явява нѣкакъвъ съзнателенъ животъ или не. Какво заключение може да извадите, ако полето на отдѣлнитѣ цвѣтове започне да се разширява или стѣснява? Най-първо ще заключите, че нѣкаква физическа причина участвува въ опита ви, но щомъ се увѣрите, че причината не е физическа, тогава казвате, че нѣкаква психическа причина е взела участие. Слѣдъ това трѣбва да разберете, дали тази причина иде отъ Слънцето или нѣкъдѣ отъ пространството, чрѣзъ въздуха. Ако концентрирате ума си върху спектѣра на Слънцето, ще забѣлѣжите, че портокалената краска става въ срѣдата си по-ярка, а въ двата края изблѣднява. Какво заключение може да извадите отъ това?

Ще ви дамъ слѣдния опитъ: нека двама отъ васъ взематъ двѣ стъклени призми и въ опрѣдѣленъ часъ отъ деня,

всѣки у дома си да постави призмата въ такова положение, че да получи слънчевия спектъръ. Слѣдъ това нека запомни добръ цвѣтоветъ, тѣхната интензивность и широчина на полето. Щомъ схване добръ това нѣщо, нека единиятъ отъ тѣхъ силно концентрира мисълта си върху нѣкой отъ цвѣтоветъ. Сжщото нѣщо на направи и другия у дома. Слѣдъ извѣстно наблюдение, нека всѣки опрѣдѣли, дали е забѣлѣзаль извѣстна промѣна върху нѣкой отъ цвѣтоветъ на спектѣра. Ако наблюдателността е силно развита и у двамата, тѣ ще забѣлѣжатъ извѣстна промѣна въ този цвѣтъ отъ спектѣра, върху който именно всѣки по отдѣлно е концентриральный мисълта си. Колкото по-силна е била мисълта, толкова и промѣната въ цвѣта ще бжде по-ясна. Измѣнението въ цвѣта показва, че извѣстна интеллигентность е дѣйствувала върху него. Отъ този опитъ ще схванете, какъ влияе свѣтлината, която излиза отъ разумни сжщества.

Ако отидете на нѣкой изложба, да гледате картини на много художници, ще видите, че картинитѣ на едни отъ тѣхъ сж съ по-ярки цвѣтове, а на други - съ по-блѣди, по-деликатни. Споредъ васъ, кои художници сж по-добри: тия, които употрѣбаватъ по-ярки или тия, които употрѣбаватъ по-нѣжни, по-блѣди цвѣтове и бои? (*Повече ни привличатъ картини съ по-нежни краски.*) Циганитѣ обикновено обичатъ яркитѣ цвѣтове. По спектѣра ние можемъ да познаемъ отъ дѣ иде свѣтлината - отъ разумни или отъ неразумни сжщества. Свѣтлината обикновено иде отъ разумни области, които сж населени съ интеллигентни сжщества. Само интеллигентни сжщества могатъ да изпращатъ свѣтлина и цвѣтове. Това е единъ отъ основнитѣ закони на живата природа. Мъртвата природа, въ която нѣма животъ, не изпраща никаква свѣтлина, никакви краски. Навсѣкъждѣ другадѣ, дѣто сжществуваетъ животъ, въ каквато и да е форма, той изпраща свѣтлина, извѣстни краски, отъ които може да се сжди за степенята на разумность и интеллигентность въ тия сжщества.

Щомъ се отнася за свѣтлината на Слънцето, трѣбва да знаете, че тя не произлиза отъ него, а отъ друго слънце. Ви-

димото слънце, въ дадения случай, е само единъ трансформаторъ на свѣтлинна енергия, която иде отъ множество висши, интеллигентни същества. Често тия висши същества идватъ на Слънцето, за да регулиратъ движението на тази енергия.

Това сж само нахвърляни мисли, прѣдположения и допущения, върху които вие може да разсждавате. Напримѣръ, вие не можете да кажете съ положителность, че на Слънцето живѣятъ хора, но може да кажете: „Възможно е да има хора на Слънцето.“ Отъ това гледище, флората на земята прѣдствалява азбука за разумнитѣ същества. Ето защо трѣбва да се изучаватъ не само формитѣ на цвѣтята, но и тѣхнитѣ краски. Въ това отношение за васъ се отваря широко поле да изучавате живата природа, да разбирате нейния езикъ. Когато природата ни говори, тя си служи съ нашия езикъ, когато ние искаме да говоримъ съ нея, трѣбва да знаемъ нейния езикъ. Щомъ природата ти говори на твоя езикъ, тя нѣма да те занимава съ дълбоки, философски работи, но щомъ ти се разговаряшъ съ нея и си служишъ съ нейния езикъ, тя ще те занимава съ велики въпроси, върху които ще те освѣтлява. Не знаешъ ли нейния езикъ, тя нищо нѣма да ти говори. Тогава отношението ти къмъ нея ще бжде същото, каквото е отношението на нѣкое животно къмъ тебе. Ти можешъ да го гледашъ, да го милвашъ, но не можешъ да му говоришъ за велики работи. Като го помилвашъ, като му кажешъ нѣщо, то може да се порадва, но ти не можешъ да го учишъ.

Когато ученикътъ разбира езика на учителя си, той го изважда вънъ отъ чина и го кара да пише на дъската: $1+1=?$ Послѣ му дава друга задача: $2+3=?$ Тази задача ви се вижда проста, лека, но не е така, тя е сложна задача. Вие казвате: $2+3=5$. Какво означаватъ тия числа? Числата 2 и 3 означаватъ основа, отъ която имате единъ вжтрѣшенъ резултатъ - числото 5, т.е. силата. На този резултатъ липсва нѣщо. Отъ кого е таблицата на умножението, съ която си служите? (- *Отъ Питагора.*) Въ тази таблица крие ли се нѣкаква философска мисль? - Крие се, разбира се.

Питагоръ е прѣкараль 20 години въ Египетъ и 10 години въ Вавилонъ, дѣто изучаваль тайнитѣ на окултната наука. И затова, като е съставиль таблицата на умножението, той внесель въ нея извѣстно окултно знание. Днесъ е лесно да се научи таблицата на умножението, но тя има дълбокъ смисль. Когато се каже $5 \times 5 = 25$, Питагоръ е разбираль едно дълбоко правило. Когато се казва $2 \times 2 = 4$, той разбираль друго правило. Всѣко число е свързано съ окултната наука.

Днесъ тази таблица има само външно приложение, за улеснение при смѣтането. Нѣкой пита: „Колко пари имашъ?” - „Четири лева, въ всѣка кесия по два лева.” Това е лесно, умножавашъ 2×2 и казвашъ, че ще получишъ четири. Ако имашъ двѣ кокошки, една отъ които снася прѣзь день, а другата - всѣки день, какъ ще смѣтнете колко яйца ще дадатъ за два дни? Можете ли да умножите 2×2 ? Ако тия двѣ кокошки снасятъ всѣки день по едно яйце, тогава за два дни можешъ да умножишъ 2×2 , но въ първия случай, трѣбва да ги умножишъ или да ги съберешъ?

Какво подразбираль Питагоръ отъ умножението на числото 2 само на себе си? Съ числото 2 Питагоръ е разбираль двѣ живи души, които разполагатъ съ еднакви сили. Тѣхната дѣятелность може да се умножава. Като знаемъ колко е голѣма тѣхната дѣятелность, чрѣзь умножение, ние ще намѣримъ колко ще изкаратъ двамата, като работятъ заедно. Числото 2 е отрицателно и като го умножимъ само на себе си, ще получимъ положително число. Значи, едно отрицателно число, умножено само на себе си, дава положително число. Ако пъкъ умножимъ числото 3 само на себе си, имаме другъ законъ. Какъвъ е резултатътъ въ този случай? Като се умножи $3 \times 3 = 9$. Числото 9 е неутрално. Като умножите 5×5 , получавате 25. Сборътъ отъ числата $2 + 5 = 7$. Числото 7 е положително. Като умножите 6×6 , получавате 36. Сборътъ отъ числата $3 + 6 = 9$. Значи, числата 6, 36 и 9 сж неутрални числа. Като умножите $8 \times 8 = 64$, сборътъ отъ тия числа $6 + 4 = 10 = 1$. Значи единицата е положително число.

Какво разбирате отъ всички тия разсъждения? Ние се отклонихме отъ въпроса, дойдохме до Питагоровата табли-

ца. Навърно нашият стрѣлочникъ ни даде кривъ пѣтъ. Коя бѣше мисълъта, отдѣто започнахме? (*Говорихме за най-силния стимулъ на ума, на сърдцето и на живота.*) Помислете тогава върху въпроса, кой е най-силния стимулъ за ума. Като разсѣждавате, все ще дойдете до нѣкакви резултати. Туй, което излиза отъ ума на човѣка, не може да бѣде стимулъ. Човѣкъ не може да бѣде стимулъ самъ за себе си. (*Нуждитѣ на живота не ни ли стимулиратъ?*) Оставете нуждитѣ настрана, тѣ сѣ фиктивни работи. Въ свѣта не сѣществуватъ абсолютно никакви нужди. Хората нѣматъ никакви нужди, тѣ сами ги създаватъ. Ако е въпросъ за живота, разбирамъ. Всички хора се нуждаятъ отъ него. Животътъ е единъ изворъ, който изтича отъ едно опрѣдѣлено мѣсто. Каква нужда има да изтича отъ него? - Той е сила, която трѣбва да се прояви, а ние наричаме това нѣщо нужда.

Запримѣръ вие казвате: „Нужно е човѣкъ да яде.” Не е нужно да яде човѣкъ, но трѣбва да стане обмѣна между единъ и другъ животъ. Това е законъ. Когато казваме, че имаме нужда да ядемъ, това е фалшивата страна на живота, това е криво разбиране. Дотолкова е нужно да ядемъ, доколкото да стане обмѣна между нашия животъ и живота на хлѣба, да се разберемъ съ него. Когато хлѣбътъ е слѣзълъ отъ невидимия свѣтъ, у него се е зародило желанието да се запознае съ насъ. Той се радва като го дѣвчимъ, не кряка като кокошката. Въ хлѣба се крие Божественъ животъ, въ него се намира Божествениятъ Духъ. Ето защо, ние трѣбва да се хранимъ, за да стане правилна обмѣна между Божествения Духъ и нашия животъ, който е въ застой.

Сега ще ви запитамъ: защо не трѣбва да се яде месо? Това може да се докаже отъ чисто окултно гледище, пѣкъ и отъ хигиеническо, и отъ морално гледище. Ако кажа нѣкому, че трѣбва да се храни само съ соль, какви резултати ще има той отъ тази храна? Добро нѣщо е сольта, хората я обичатъ, тя е приятна с хлѣбецъ, но може ли човѣкъ да се храни само съ соль? Храненето съ соль произвежда такива резултати, каквито и храненето съ месо. Както сольта стимулира

къмъ нѣщо хубаво, така и месото стимулира къмъ нѣщо хубаво, но резултатитѣ отъ хранене съ месо и съ соль сж едни и сжщи. Обаче хора, които се хранятъ съ растителна храна, живѣятъ по-дълго врѣме отъ тия, които се хранятъ съ месо. Добре е да ядете отъ врѣме на врѣме само сурово жито.

Ще ви дамъ слѣдния опитъ: онѣзи отъ васъ, които иматъ слабъ стомахъ или слаби гърди, нека се подложатъ на житенъ режимъ, за единъ, два или три мѣсеца най-много. Прѣзь това врѣме не трѣбва да употрѣбаватъ никаква друга храна, нито хлѣбъ, освѣнъ да дѣвчатъ сурово жито, добрѣ изчистено и измито, безъ никакъвъ прахъ. Този режимъ ще бжде като срѣдство за лѣкуване. Ще наблюдавате прѣзь това врѣме какви резултати ще произведе житото у васъ. Този опитъ нека приложатъ само тѣзи, които сж нервни, неразположени и които искатъ да се лѣкуватъ. Нали и нѣкои отъ съврѣменнитѣ лѣкари прѣпорѣчватъ за извѣстни болни да ядатъ само овесена чорба? Вие ще се уплашите, ако ви се каже да се храните само съ сурово жито мѣсець, два, три, дори до шесть мѣсеца. Ако ви се вижда много врѣме единъ мѣсець, направете този опитъ за една седмица само, като употрѣбавате всѣки день по 100 грама жито. Ще накиснете отъ вечерята 100 грама чисто жито въ една чаша съ вода и ще го дѣвчете, като го разпрѣдѣлите на три пѣти: сутринъ, на обѣдъ и вечеръ. Ако ви се пие вода, прѣзь дня, може да пиете колкото искате. Ако бихте се поставили на този режимъ отъ по-рано, щѣхте да имате по-здрави зѣби, а нервната ви система щѣше да бжде по-добрѣ урегулирана. Онѣзи отъ васъ, които иматъ здрави зѣби, нека направятъ опита съ сурово жито, а тия, на които зѣбитѣ не сж здрави, нека малко сварятъ житото. Нека поне двама - трима ученика направятъ опита тѣй, както ви казахъ, да видятъ какви резултати ще иматъ. Ще дѣвчите житото добрѣ и ако почувствувате нѣщо дисхармонично у васъ, ще спрете опита.

Този опитъ давамъ само на нѣколцина отъ васъ, а на останалитѣ ще дамъ другъ опитъ, пакъ съ жито. Всѣки отъ васъ ще вземе по половинъ килограмъ жито, ще го изчисти

добръ и прѣзь цѣлата седмица, ще го прѣкарва единъ пѣтъ прѣзь деня отъ едната въ другата си рѣжа, до петъ минути, като го разглежда внимателно. Като се свърши седмицата, ще сварите това жито и ще го изядете. Може да го сваритѣ на единъ пѣтъ, а може и на два или на три пѣти, но ще го ядете бавно, като че се разговаряте съ него. Послѣ ще ми разкажете какви резултати сте добили отъ този опитъ.

Азъ нѣма да ви кажа, какви могатъ да бѣдатъ резултатитѣ отъ опита, но вие сами ще опитате и ще ми кажете. За да имате резултатъ, ще направите опита точно тѣй, както ви казахъ. Които взематъ първия опитъ, ще дѣвчатъ житото дълго врѣме. Тия, които иматъ слаби зѣби, ще го сварятъ малко, безъ соль, безъ захаръ и така ще го дѣвчатъ. Онѣзи отъ васъ, които гледатъ на този опитъ като на играчка, да се не заематъ съ него. Ще гледате на опита сериозно и ще правите своитѣ научни наблюдения. И при двата опита, нѣма да ядете нищо друго, докато не изядете всичкото жито.

Азъ ви давамъ тия опити съ житото, защото въ него се криятъ най-мощнитѣ, най-благороднитѣ сили за живота. Отъ това упражнение вие все - таки ще научите едно малко добро или ще придобиете една малка мисълъ. Като разглеждате житото и се занимавате съ него, вие все ще възприемете нѣщо отъ него въ ума и въ сърцето си, тѣй както се опушва всѣки човѣкъ, който попада между пушачи.

Жалко е, когато земледѣлцитѣ не използватъ добритѣ страни на своята работа. Тѣ натрупватъ житото във хамбаритѣ си и не го поглеждатъ, освенъ когато дойде врѣме за проданъ. Тогава влизатъ въ хамбара си, нагребватъ нѣколко крини отъ него и послѣ съ една дѣска го изравняватъ отгорѣ, отново затварятъ хамбара и си излизатъ. Дяволътъ имъ казва: „Не бутайте житото съ рѣжа!“ Земледѣлцитѣ хващатъ житото съ рѣжа само когато ще се мѣли. Не е позволено на земледѣлцитѣ да изравняватъ житото въ хамбаритѣ си съ дѣска. Всѣки земледѣлецъ трѣбва да пълни кринитѣ съ рѣцѣ и да не ги изравнява отгорѣ, но да имъ дава пирамидообразна форма. Постѣпва ли земледѣлецътъ така, той ще има десетъ пѣти

по-голѣмо благословение, отколкото въ случаитѣ, когато изравнява отгорѣ крината съ дѣска. Махне ли се върха отъ крината, образува се едно течение, което дѣйствува върдно върху човѣка. Споредѣ окултнитѣ закони, когато се продава жито съ крина, тя трѣбва да се пълни съ върхъ. Затова, добрѣ е замледѣлецътъ да пипа съ ржцѣ житото, да му се радва, за да може да се облагороди. Днесъ земледѣлцитѣ не пипатъ житото съ ржцѣ, защото знаятъ, че то ще имъ проповѣдва да не го продаватъ, да не го мѣрятъ и т.н.

И тѣй, вие ще направите тѣзи два опита съ житото, за да видите, какви сж резултатитѣ отъ него.

*Любовѣта ражда доброто!
Доброто носи за насъ Живот, Свѣтлина и Свобода!*

*15 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 25.І.1925 година*

ЧУДНИТЪ ПРЕДПОЛОЖЕНИЯ*

*Любовта ражда доброто!
Доброто носи за насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!*

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Тритъ стълба на знанието.“

Прочетоха се работитъ върху темата: „Най-важната буква въ азбуката“ .

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема №15: „Кое е първото растение, което се появило на земята?“ Разгледайте цѣлото растително царство и кажете, кое растение, споредъ васъ, се появило първо на земята.

Сега вече вие минавате прѣзъ една нова фаза, намирате се на границата на физическото и духовното. Вие ще си служите съ духовнитъ и реалнитъ числа, както въ математиката. Духовнитъ числа сж въображаемитъ числа въ математиката. Всички нѣща, които сж несъизмѣрими съ мѣрkitъ на земята, наричаме духовни.

Ще ви задамъ слѣдния въпросъ: възможно ли е човѣкъ да живѣе извънъ врѣмето и пространството? То е все едно да питаме, може ли рибата да живѣе извънъ водата? На този въпросъ може да се отговори по два начина: Тя не може да живѣе извънъ водата, но ако измѣни своята форма, ще може да живѣе извънъ водата.

Какъ опрѣдѣлятъ ученитъ хора врѣмето? (*-Кантъ опрѣдѣля врѣмето, като категория и казва, че то е вложено само въ нашето съзнание, като необходимостъ за мисълта. Отвънъ врѣмето не съществува.*) Ако споредъ закона на вѣроятноститъ, допуснемъ, че дѣлението е безкрайно,

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

тогава какво пространство ще заеме онази най-малка точка, получена от дѣлението на частица, която заема най-малко пространство? Между музикалнитѣ тонове има извѣстни интервали и всѣки тонъ има опрѣдѣлено врѣме на траене. Въ една секунда отъ врѣмето вие може да изпѣете два тона. Тия тонове сѣществуватъ ли въ врѣмето? - Сѣществуватъ. Значи много нѣща сѣществуватъ, безъ да заематъ пространство. Сѣществуването на нѣщата не се свързва всѣкога съ пространството. Въ този смисълъ има сѣщества, които сѣ въ пространството и извънъ пространството. Има други сѣщества, които сѣ и въ врѣмето, и извънъ врѣмето. Такова сѣщество напиримѣръ е човѣкътъ. Той е въ врѣмето и извънъ врѣмето; и въ пространството и извънъ пространството.

Какво разбирате подъ думата „пространство“? Пространството подразбира, че нѣщо се простира, проточва. Пространството не може да бжде нѣщо абстрактно, все се обосновава на нѣщо. Ако подъ това понятие се разбира нѣкаква идея, пространството може ли да сѣществуватъ? Нѣкои казватъ, че пространството не сѣществуватъ. Обаче, ние не можемъ да говоримъ за нѣща, които не сѣществуватъ. Въ това нѣма никаква логика. Казватъ, че врѣмето не сѣществуватъ като нѣщо реално вънъ отъ човѣка, но сѣществуватъ само вътрѣ въ човѣка. Питамъ: какъ може да сѣществуватъ само въ човѣка, ако го нѣма и отвнъ? Знаете ли, на какво мязатъ тия ваши разсѣждения? То е все едно да кажете, че водата извира само отъ земята, а горѣ въ пространството я нѣма. Всжщностъ не е така. Водата сѣществуватъ и горѣ въ пространството, само че въ друго състояние, въ сравнение съ тази въ земята. Ако се качите високо въ пространството, на около 100-200 километри, нѣма да намѣрите вода, но нейнитѣ съставни части - водородъ и кислородъ. Ако се качите на още по-голяма височина, ще намѣрите кислорода и водорода сгжстени, въ течно състояние. Това сѣ прѣдположения само. Ако пъкъ се качите на височина 5 000 километра надъ земята, тамъ ще попаднете въ една зона, дѣто водородътъ и кислородътъ сѣ сгжстено състояние, като водата на океана, но съ низка

температура. Кой какъ мине прѣзь това мѣсто, замръзва, не може да върви по-нататъкъ, освѣнъ ако е много тънъкъ, та да може да се промъкне прѣзь шуплитѣ на тази течность.

Какво ще кажете за това? И туй е прѣдположение. Ако отивате още по-нагорѣ, ще намѣрите по-голѣми чудесии. Тамъ вече водородътъ и кислородътъ не сж елементи, но сж разложени на други съставни части. Съврѣмнената химия допуща, че това сж йони и електрони, но и тѣ още не сж крайнитѣ, недѣлими частици, които се получаватъ отъ елементитѣ.

Съврѣмнената окултна наука приема, че сжществуватъ четири категории етеръ въ пространството. Етерътъ се счита като най-рѣдка въздухообразна материя. Той се отличава съ голѣма лекость и ефирность. Слѣдъ като прѣминете четиритѣ категории етеръ, надъ тѣхъ се намира другъ свѣтъ, съ съвсѣмъ друго естество. Той се нарича Духовенъ свѣтъ. Въ този свѣтъ нѣщата се прѣживѣватъ тѣй бързо, че впечатления, изживѣванията отъ милиони години могатъ да се събератъ въ една година. Това, което е прѣживѣно прѣзь милиони години животъ на Земята, може да се прѣживѣе само въ една година. Слѣдователно цѣлиятъ земенъ животъ и цѣлата еволюция на едно сжщество, на единъ човѣкъ въ Духовния свѣтъ ще прѣмине като мигновение. Тогава какъ ще опрѣдѣлите този свѣтъ? - Той е свѣтъ извънъ врѣмето и пространството. Въ Духовния свѣтъ има другъ мащабъ, съ който се мѣрятъ нѣщата.

Това сж въпроси за разсжждение само, които ако се изнесатъ на нѣкой човѣкъ съ по-слабъ умъ, не ще може да ги асимилира. Вашиятъ умъ обаче, не трѣбва да се разбърква, но да мисли повече. Всички тия нѣща, които ви говоря, вие може да считате като приказки отъ „1001 нощъ“. Ако се събератъ въ едно всички епохи, прѣзь които е минала Земята досега, едва ли ще може да се направи една земя като нашата, но затова въ нея ще има събрана толкова много енергия, отъ която за въ бждеще биха могли да се образуватъ безброй свѣтове.

Засега човѣшката мисълъ, човѣшкото развитие е свързано съ времето и пространството. Тѣй, както човѣшкиятъ организмъ е създаденъ, днесъ човѣкъ не може да се развива извънъ времето и пространството. Извънъ тия условия той не би могълъ да се ориентира. Дѣйствително, ако вие сте ясновидецъ и прѣминете въ Духовния свѣтъ, вие ще се намѣрите въ най-голѣмо противорѣчие съ себе си, защото опорнитѣ точки на този свѣтъ значително се различаватъ отъ тия на физическия. Като се върнете на Земята, вие ще помните само, че сте били нѣкъдѣ, но дѣ сте били, нѣма да знаете. Да сте били на Земята - не; да сте били на Мѣсечината - не; да сте били на Слънцето - не. Били сте нѣкъдѣ, но дѣ? Този свѣтъ, въ който сте попаднали, е много реаленъ, не може да го отречете, но не знаете дѣ сте били. Той е толкова различенъ отъ физическия свѣтъ, че това голѣмо различие ще произведе противорѣчие въ вашия умъ.

Ето защо, първо човѣкъ трѣбва много добрѣ да се запознае съ физическия свѣтъ, та всѣко ново явление, което влезе въ съзнанието му, да не го смуцава. Всѣко ново явление трѣбва да се разгледа, къмъ коя категория да се отнесе. Не трѣбва да ви смуцаватъ нито положителнитѣ, нито отрицателнитѣ мисли въ живота. Тѣ не трѣбва да хвърлятъ никаква сѣнка въ ума ви. Запримѣрь ако четете нѣкое философско съчинение, което е силно логически и добрѣ аргументирано, доказва, че цѣлиятъ свѣтъ и всичко около него е плодъ само на човѣшкото въображение и че извънъ човѣка нищо не съществува, вие ще се смутите. Питамъ: Този философъ какъ е придобилъ всички тия данни? Той привежда редъ автори: този казалъ така, онзи казалъ така. Но ако попитате тия автори, отъ дѣ знаятъ това нѣщо, ще видите, че нито единъ не е сигуренъ въ това, което доказва. То е нѣкаква отвлѣчена теория. Всички крайни заключения въ свѣта се дължатъ на извѣстенъ родъ разочарования. Всѣки човѣкъ, който прѣтърпява нѣкакво голѣмо разочарование, пише за нѣщата въ отрицателенъ смисълъ, казва, че въ свѣта не съществува никаква закономерность. Всѣки човѣкъ, на когото животътъ вър-

ви гладко и щастливо, той пише въ другъ духъ. Слѣдователно закономѣрността въ свѣта и отсъствието на тази закономѣрность много пжти се дължи на опитността, прѣзъ която хората сж прѣминали. Нѣкой пжтъ тѣзи твърдения сж вѣрни, а нѣкога не сж вѣрни.

Въ физиката има единъ законъ, споредъ който, когато се срещнатъ двѣ вълни съ еднакви дължини, но въ противоположни посоки, тѣ се взаимно унищожаватъ. Защо се унищожаватъ? Какво става съ тѣзи енергии? Понѣкога енергиитѣ се трансформиратъ. Питамъ: кое може да спре трансформирането на енергиитѣ отъ едно състояние въ друго? Имайте прѣдъ видъ слѣдния законъ: Трансформирането на енергиитѣ подразбира разумность. Смѣна на енергиитѣ, трансформиране на енергиитѣ, сгжстяване и разширение на енергиитѣ, това сж форми на единъ разуменъ животъ извънъ човѣшкия. Дръжете тази мисль въ ума си, като абсолютенъ законъ. Вие може да мислите каквото искате, но знайте, че всички промѣни, които ставатъ въ природата, се дължатъ на единъ разуменъ животъ. И когато животътъ въ една областъ замира, всжщность той не замира, но се трансформира отъ едно състояние въ друго. И туй, което хората наричатъ смъртъ въ едно отношение, въ друго отношение произвежда животъ. Смъртъта е процесъ, който приготвяла почва за новия животъ. Вие трѣбва да схванете този процесъ въ съзнанието си.

Човѣкъ има двояко съзнание: физическо и духовно. При физическото или обикновеното съзнание човѣкъ има обикновени разбираня за живота. Той има единъ вжтрѣшенъ страхъ, плаши се отъ смъртъта и затова мисли, че трѣбва само да яде и да пие, да заема извѣстно обществено положение и т.н. Ако нѣма тия нѣща, той мисли, че не може да живѣе. Понѣкога и вие разсжждавате така. Нѣкой отъ васъ сж на 20 години, други - на 21, на 22 и повече. Питамъ ви: дѣ бѣхте вие прѣди 30 години? Дѣ бѣше цѣлото човѣчество прѣди 40 милиона години? Нѣкои учени твърдятъ, че човѣчеството е сжществувало само отъ прѣди 18 милиона години. Най-послѣ

азъ питамъ: дѣ бѣха всички растения, цѣлото растително царство прѣди 50 милиона години? Всички растения, както и животнитѣ, все дойдоха отнѣкъдѣ. Въ окултната наука сжществува едно твърдение, че въ свѣта има течения, които идватъ отъ разни слънчеви системи. Когато трѣбва да се насели нѣкоя отъ тия системи, които постепенно се оформяватъ въ известни форми на животъ и започватъ своето развитие, всичко това става подѣ влиянието на извѣстенъ родъ закони, съ които е свързанъ цѣлия козмосъ. И вие сте свързани съ тия закони. Нѣкои окултисти, които разбиратъ добръ законитѣ, знаятъ колко години слѣдъ завършване своето развитие на Земята, човѣкъ е свободенъ отъ тия връзки. Тѣ знаятъ още, дѣ ще бждете слѣдъ това - дали ще останете нѣкъдѣ изъ Слънчевата система или ще излѣзете внѣ отъ нея.

Тия нѣща ви се виждатъ чудни, но това което е чудно за едного, не е чудно за друго. Запримѣръ вземете системата Сириусъ. Въ духовно отношение тя седи по-високо, отколкото слънчевата система. Отъ чисто физическо гледище, ако речете да отидете на Сириусъ, изискватъ се много години, трѣбва да направите едно дълго пжтешествие, но за една душа, която е завършила своето развитие въ Слънчевата система, се изисква малко врѣме. Тя пжтува съ голѣма бързина. Не е важно да разрѣшите въпроса за колко врѣме ще отидете до Сириусъ, но да знаете, че въ свѣта сжществуватъ разумни закони. Мислите ли така, противорѣчията, мжчнотитѣ въ живота ви нѣма да ви спъватъ, нѣма да изгубвате смисъла на живота. Ето защо вие всѣкога трѣбва да бждете въ съгласие съ тия разумни закони. Дрѣжете постоянно въ ума си мисълта, че всичко въ свѣта е разумно. Отивашъ нѣкъдѣ, спънешъ се, паднешъ, ударишъ главата си, кажи: „Разумно е това падане.“ Има редъ учени хора, които при падане сж разрѣшили много важни въпроси.

Азъ мога да ви приведа редица такива случаи, дѣто учени хора сж разрѣшавали много трудни въпроси при падане. Какво става тогава? Като падне човѣкъ, става извѣстно сътресение и нѣкаква мисълъ блѣсва въ ума му. Ще знаете: пад-

нете ли, разрѣшавайте въпроса философски. Ако падне уменъ човѣкъ, той все ще разрѣши нѣкой важенъ въпросъ, но ако падне нѣкой простъ човѣкъ, той ще каже: „Сега ли трѣбваше да падна?“ Той не разбира защо е падналъ. Всѣко падане е на мѣстото си. Ако на духовния човѣкъ се случи нещастие, той изведнѣжъ ще се домогне до нѣкоя духовна истина, ще забрави своето нещастие и ще благодари на Бога. Ако на глупавия се случи нѣкакво нещастие, той ще каже: „Все на менъ ли се случватъ такива работи?“ Той ще роптае противъ сѣдба, противъ условия на живота и т.н. Това зависи отъ културата на човѣка. Обаче, ако вие мислите, че сѣдбата е по-снизходителна спрѣмо едни хора, а по-жестоката спрѣмо други, вие не разбирате нищо. Има законъ, който обяснява тия нѣща. Той казва: Който знае да плува, не се дави; който не знае да плува, той се дави. Питамъ: какво търси въ водата този, който не знае да плува? Той нека си седи на края. То значи: онзи човѣкъ, който има слабъ умъ, да не влиза въ свѣта на наукитѣ, да не се занимава съ философски въпроси. Който е плувецъ, нека влѣзе въ бурното море, да го опита и да се върне назадъ. Той не може да прѣплува цѣлия океанъ, но поне може да плува. Най-послѣ той може да стане на риба, да прѣплува цѣлия океанъ. Той може още да стане и на птица, да прѣхвъркне надъ океана отъ едно мѣсто на друго. Днесъ хората, съ своитѣ аероплани, могатъ да летятъ надъ цѣлия океанъ.

Всичко въ свѣта зависи отъ колективната човѣшка мисль, насочена въ дадена посока. Въ това отношение мисльта на всинца ви трѣбва да бѣде хармонична, да не си противодѣйствувате. Не мислете, че нѣкой може да ви засѣнчи. Пазете се отъ тази мисль. Да допуснемъ, че вие сте едно растение, което расте и пораста, става голѣмо. Питамъ: малкитѣ трѣвички около него могатъ ли да го засѣнчатъ? У васъ веднага се явява мисльта: „Тѣзи малки трѣвички нищо не даватъ. Какво струватъ тѣ?“ Рекохъ, не имъ противодѣйствувайте! Тия трѣвички, макаръ и малки, иматъ свое прѣдназначение. Тѣ служатъ за храна на овцитѣ, на добитѣка. Безъ

тѣхъ животнитѣ не могатъ да живѣятъ. Въ този случай голѣмото дърво не може да помогне на овцитѣ. Слѣдователно всички растения не сж опрѣдѣлени да станатъ голѣми дървета.

Най-послѣ, не мислете, че при голѣмата ученость, човѣкъ може да придобие нѣщо. Голѣмата ученость прѣдставлява голѣмо прѣдпотопно дърво, високо 100-200 метра и широко 50 метра въ диаметъръ. Питамъ: какво може да стане отъ това дърво? - Вжглища. Освѣнѣ това, хората постоянно изсичатъ голѣмитѣ дървета и си правятъ отъ тѣхъ къщи. По аналогия на това, какво могатъ да направятъ учителитѣ хора? Ако ти си виденѣ лѣкаръ, лѣкувашъ всички болести, можешъ ли най-послѣ да освободишъ нѣкого отъ смъртъта? Значи смъртъта е по-силна отъ тебе. Ако ти си виденѣ педагогъ, учишъ хората, давашъ имъ методи за възпитание, при тази твоя педагогия и ти ще свършишъ като всичкитѣ хора. Ти си виденѣ богословъ, учишъ хората за Бога, проповѣдавашъ имъ това - онова, но най-послѣ, всичкото ти учение рухва. Защо? - Знанието, което сега имате, не почива на здрава основа.

Като казвамъ това, не разбирамъ, че трѣбва да се опълчимъ противъ науката, но казвамъ, че на сегашното знание липсва нѣщо. И въ съврѣменната медицина има елементи, които ѹ липсватъ. Единъ день тѣзи празници ще се запълнятъ. Като влѣземъ въ новия животъ, въ висшата култура, ще имаме лѣкари, които ще си служатъ съ елексира на живота. Тогава хората ще носятъ вѣчния животъ въ шишенца. Напримѣръ нѣкой човѣкъ е на умирање, но иска да живѣе още. Какво ще направи? - Ще отвори едно отъ шишенцата, ще вземе нѣколко капки отъ „елексира на живота”, ще си направи една инжекция и ще живѣе колкото иска. Ако пъкъ искашъ доброволно да напуснешъ този свѣтъ, да си заминешъ, отъ тебе ще зависи. Тогава богословътъ, като дойде при тебе, нѣма да ти проповѣдва, както сега съ думи, но ще ти направи една инжекция въ главата и ще придобиешъ богословието. Педагогътъ нѣма да те учи какъ да възпитаваешъ, но ще ти направи една инжекция въ сърцето и ще придоб-

биешъ педагогията. По този начинъ врѣмето ще се съкрати. И азъ тази вечеръ нѣма да се занимавамъ съ васъ, да ви доказвамъ това - онова, но ще ви кажа: „Елате тука!“ И ще направя нѣкому инжекция на главата, нѣкому на сърцето и всички ще излѣзете прѣобразени. Като направя тия инжекции, животътъ ще започне отново, ще се движимъ въ една съвсѣмъ нова областъ. Ако туй, което учимъ сега, нѣма връзка съ бждещето, защо ще губимъ врѣме? Не, туй, което учимъ сега, е основа на бждещата наука, която иде. Затуй трѣбва да поставите здрава основа на идеитъ и чувствата си. Казвате: „Защо трѣбва да вѣрваме?“ - Вѣрата е стълбъ. „Защо трѣбва да любимъ?“ - Любовта е основа на живота. „Защо трѣбва да се надѣваме?“ - Надеждата е Божествена форма.

И тѣй, поставете единъ стълбъ, една основа и една форма въ живота си. Тия нѣща сж необходими, както за сегашното ви развитие, така и за бждещето. Не е важно дали ще вѣрвате или не, но трѣбва да имате тия три основни елемента. Питамъ: можете ли да прѣодолѣте несгодитъ въ живота си безъ любовь? - Не можете. Любовь се изисква! Любовьта е капитала въ живота. Напримѣръ вие искате да слѣдвате университета. Можете ли да го свършите безъ капиталъ, безъ срдства? - Не. Благодарение на срдствата, вие си доставяте храна отъ гостилницата, хлѣбъ отъ фурната, дрехи отъ магазинитъ и т.н. Това е фактъ. Ти свърши университета благодарение на фурнаджията. Вие казвате: „Азъ свършихъ университета.“ И по-нататкъ не се замисляте, какъ свършихте университета и кому трѣбва да благодарите. Затова, минешъ ли покрай нѣкой фурнаджия, спри се и кажи: „Много ти благодаря, безъ тебе не бихъ могълъ да свърша университета.“ Като минешъ покрай нѣкоя нива, спри се прѣдъ житото и кажи: „Много ти благодаря! Ако ти не бѣше израсло и не бѣше вързало плодъ, азъ не бихъ свършилъ университета. Ако ти не бѣше израсло, азъ и въ Бога не бихъ вѣрвалъ. Благодарение на тебе, азъ вѣрвамъ въ въ Бога.“ Тѣй седи великата Истина. Малкитъ нѣща ни учатъ на великитъ проявления на живота.

Вие казвате: „Аз съм независимъ ” - Не, прѣди всичко, ти си зависимъ отъ фурнаджията. Другъ казва: „Азъ искамъ да бѣда самостоятеленъ.” Самостоятеленъ ли? Човѣкъ иска да бѣде самостоятеленъ, за да не го владѣятъ хората. Но трѣбва да знаете: човѣкъ не може да не владѣе, човѣкъ не може да не заповѣдва. Тогава кой заповѣдва? - Хлѣбътъ заповѣдва. Ти имашъ за господарь нѣкой човѣкъ, който ти заповѣдва. Той ти заповѣдва благодарение на хлѣба. Ако той не държеше хлѣба въ рѣцѣтъ си, щѣше ли да ти заповѣдва? И ако ти нѣмаше нужда отъ хлѣбъ, щѣше ли да го слушашъ? Туй и свѣтскитѣ хора знаятъ.

Сега азъ искамъ да ви наведе на мисълта да обръщате внимание на малкитѣ нѣща въ живота си. Ние прѣнебрегваме малкитѣ нѣща - житото, рѣжътъ, въздуха, слънцето, абстрахираме се отъ тѣхъ, но това не е философия, това е криво разбиране на живота. Не трѣбва да мислите така, но като минавате покрай тия малки нѣща, спрѣте се и кажете: „Азъ благодаря на всички малки нѣща, тѣ съставляватъ основата на моя животъ.” Имашъ ли уважение, благоговение и почить къмъ житото, къмъ царевицата и къмъ всички плодове, ти ще можешъ да почиташъ и всичко около себе си. Такъвъ трѣбва да бѣде новиятъ мораль. Не поставите ли този мораль за основа въ живота си, отъ васъ нищо нѣма да стане. Ще бѣдете такива, каквито сте и сега. Вие ще се раждате и умирате, а тия малки братчета ще ви разлагатъ, ще изсмукватъ соковетѣ ви и ще ви учатъ на самопожертвуване. Вие ще минавате отъ единъ житенъ класъ на другъ и сами ще учите този законъ, докато най-послѣ се освободите отъ тази стара философия. Докато узрѣе вашата глава, вие ще минавате послѣдователно отъ живота на растенията въ тоя на животнитѣ, докато най-послѣ минете въ живота на човѣка. Тогава ще провѣрите теорията за прѣселението на душитѣ и ще видите, че тази теория е вѣрна. Само така ще разберете, че животътъ на житното зърно е тѣй свещенъ, както и вашиятъ. Всѣки човѣкъ, който не почита житното зърно, не може да почита душата. Житното зърно е излѣзло отъ Бога, тѣй както ти си излѣзълъ отъ Него.

Азъ ви давамъ тази мисълъ не за обезсърчение, но да вложите новия моралъ въ себе си, да бждете твърди и рѣшителни, да прѣвъзможете всички мжчнотии, които срѣщате въ живота си, тѣй както морскитѣ вълни се разбиватъ въ здраво построения корабъ. Корабътъ ви трѣбва да пѣтува безъ никакъвъ страхъ въ бурния океанъ, а вълнитѣ ще се разбиватъ въ едната и въ другата му страна. Ще има малкъ тласкъ, ще има сътресения, но корабътъ ви трѣбва да устои. Не е ли здравъ корабътъ ви, по-добрѣ не минавайте прѣзъ океана.

Първото нѣщо: отъ всинца ви се изисква да внесете въ себе си, въ душата си единъ мекъ елементъ. Прѣди всичко трѣбва да започнете отъ житото, да си съставите ясна прѣдстава за него. Започнете съ морала на житото. Ще ви дамъ слѣдната задача: ще вземете десетъ хубави житни зърна и ще ги разглеждате внимателно, подробно съ увеличително стъкло день, два, три, докато у васъ се роди извѣстна идея за житото, отъ която да извадите поне едно малко морално заключение. Слѣдъ това накратко ще опишете вашитѣ наблюдения и резултатитѣ, до които сте дошли.

Ще ви дамъ единъ примѣръ, да видите, какъвъ е резултатътъ отъ житното зърно. Прѣдставете си, че вие страдате отъ огнища, имате силно възпаление, висока температура и повиквате единъ лѣкаръ, втори, трети, дано ви помогнатъ. Тѣ ви правятъ инжекции, даватъ ви лѣкарства, но положението се усложнява. Всички лѣкари вдигатъ рѣцѣ, не знаятъ какво да правятъ и най-послѣ казватъ: „Такава е Волята Божия!“ Въ това врѣме единъ господинъ идва при васъ, прѣдлага ви едно житно зърно и ви казва: „Сдѣвчи това зрънце добрѣ!“ То е нѣщо подобно на екстрактъ отъ прана. Вие сдѣвквате добрѣ житното зрънце и температурата спада, болестъта изчезва и вие се чувствувате напълно здрави. Питамъ: какво ще бжде сега вашето отношение спрѣмо това малко зрънце? Нѣма ли да го оцѣнявате? То не седи ли по-високо отъ всички лѣкари, които бѣха наоколо ви? Въ дадения случай, кой извърши по-висока служба: житното зрънце ли или лѣкаритѣ? - Житното зрънце.

Слѣдователно житното зрънце свърши най-важната работа. Не е само житното зрънце, което може да извършва такава работа. Въ природата има растения, много сѣмена, които могат да се употребяват за лѣкуване. За въ бждеще новата медицина ще си служи съ тѣхъ. Само че тия лѣкари, които ще си служатъ съ новата медицина, сами ще трѣбва да събиратъ всички тия сѣмена и растения и то въ опрѣдѣлени часове, дни и мѣсеци прѣзь годината. По този начинъ, тия лѣкарства ще произвеждатъ голѣмъ прѣвратъ въ човѣшкия организъмъ. Житното зрънце съдържа въ себе си потенциална енергия, която като влѣзе въ организма на човѣка, се прѣвърща въ кинетическа.

Та рекохъ, дребнитѣ нѣща, които сега ви се виждатъ нищожни, съдържатъ голѣма сила въ себе си. Въ житното зърно се съдържа скрита енергия, която иде за ваша услуга. Затова, ако искате да се развивате, да вървите напредъ, трѣбва да я използвате разумно. Сегашниятъ ви животъ се дължи именно на тия малки житни зрънца. Човѣкътъ трѣбва да започне живота си отъ тѣхъ. Житото се е явило на земята прѣди човѣка. Досега житото е прѣминало прѣзь три фази. Сегашната му фаза е третата. За въ бждеще то ще прѣмине още една фаза на подобрене, отъ което ще се подобри и човѣшкиятъ организъмъ.

И тѣй, като основа на новия моралъ ще турите закона за най-малкитѣ нѣща. Напримѣръ у васъ се зароди едно малко желание или една малка мисль, дребни като житното зърно. Какво трѣбва да правите? Ще ги отхранвате, ще ги пазите свещено въ себе си. Отъ тѣхъ ще се родятъ велики работи. Великитѣ мисли и желаня сж сборъ отъ множество малки мисли и желаня. Дребнитѣ желаня азъ считамъ за най-нужни и необходими, а голѣмитѣ, великитѣ желаня служатъ като потикъ, тѣ ви каратъ да бждете интензивни. Тѣ сж като нѣкой силенъ, голѣмъ порой, който завлича всичко. Когато у човѣка се появи нѣкое дребно желание или нѣкоя малка мисль, това сж нѣжни Божествени проблѣсъци въ съзнанието ви. Ако у васъ се породи желание да направите нѣкое дреб-

но, микроскопическо добро, направете го, не го отхвърляйте. Напримър вие имате едно малко тефтерче, в което сте писали хубави мисли или една малка, цѣнна за васъ книжка, които обичате. Поглѣднете ги, отворите ги, но виждате, че по тѣхъ има малко прахъ. Казвате си: „Нека си свърша работата, че тогава ще ги изчистя.” Не, прѣкъсните работата си, но ги изчисти. Не ги ли изчистишъ веднага, ще изпаднешъ въ грѣшка. Вашата слугиня нѣма да изчисти книжката ви тѣй добрѣ, както вие сами. Изчистишъ ли книжката си, която азъ наричамъ „малкото свещено желание”, ти ще придобиешъ една малка свѣтлинка въ съзнанието си. Тази книжка е цѣнна само за тебе, само ти можешъ да я изчистишъ най-хубаво.

И тѣй, дойде ли у васъ нѣкое малко желание или нѣкоя малка мисълъ, не ги отблъсквайте, но ги реализирайте. Ако не изпълните най-малкото си желание, може да развалите цѣлата работа. Напримър разкопавашъ лозето си, но около единъ отъ чуканитѣ оставашъ мѣстото неразкопано. Ти забѣлѣвашъ това нѣщо, но си казвашъ: „Кой ще се връща сега да разкопава този чукань?” Не се ли върнешъ да го разкопашъ, за въ бѣдеще той ще развали всичката ти работа. Тази твоя небрѣжностъ, въ първо врѣме незначителна, въ послѣдствие ще докара лоши резултати. Послѣ ти ще съзнаешъ погрѣшката си и много ще съжالياвашъ. Затова забѣлѣжете ли, че сте пропуснали една работа, колкото малка да е тя, върнете се да я поправите! Нека това бѣде за васъ едно важно правило въ живота ви.

Любовта ражда доброто!

Доброто носи за насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода!

*16 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 1.ІІ.1925*

НОВОТО ВЪЗПИТАНИЕ И САМОВЪЗПИТАНИЕ*

*„Любовта ражда доброто.”
„Доброто носи за насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.”*

Прочете се резюме отъ темата: „Коя е най-важната буква въ азбуката?”

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Разлика между въображение и фантазия.”

Ще ви задамъ въпроса: Споредъ васъ, кой е най-приятниятъ часъ прѣзъ деня? (*-Часътъ на почивка слѣдъ усилената работа. Когато разберемъ нѣщо.*) Кога се чувствувате най-разположени: сутринъ, като ставате или вечеръ, като си лѣгате? (*-Сутринъ. - Вечеръ.*)

Наблюдавали ли сте какъ спите ношно врѣме, по колко пжти се обръщате прѣзъ цѣлата нощъ, ту на едната, ту на другата страна? Дали има нѣкой отъ васъ да е броилъ това нѣщо?

Сега за една седмица ще ви задамъ слѣдното упражнение: като си легнете вечерно врѣме ще вземете при себе си листче и единъ моливъ и колкото пжти прѣзъ нощъта се обърнете, ще отбѣлжките на листчето съ малки линейки. Ако се обърнете несъзнателно, нѣма да отбѣлжвате, затова не сте отговорни, но колкото пжти се обърнете и съзнавате това обръщане, веднага ще си отбѣлжките на листчето. Можете ли да направите това упражнение? (*-Можемъ.*) Ако се случи да сънувате прѣзъ нощъта нѣкакъвъ сънъ, отъ който се стреснете и се обърнете на другата страна, добръ е да си отбѣлжките въ кратки чърти съня и да видите на коя страна сте се обърнали. Има сънища, които сж важни и добръ е въ такъвъ случай да се знае, на коя страна сте се обърнали и на

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

коя сте били като сте сънували.

При окултното възпитание и самовъзпитание трѣбва да обръщате внимание на начина, по който спите. Щомъ си легнете, ще кажете на тѣлото си: „Слушай, както си легнешъ, така ще останешъ до сутринъта, никакво мърдане надѣсно или налѣво!” Ако тѣлото ви се подчини на тази заповѣдъ, значи вие сте му господари, можете да го владате. Не се ли подчини, не сте господари. Добрѣ е да правите тѣзи опити, да видите дали тѣлото ви се подчинява на вашитѣ внушения или не се поддава. Всички клѣтки въ организма на човѣка сж разумни и ако можете да имъ говорите, а тѣ да ви слушатъ, вие ще можете да се възпитавате. Ако говорите на клѣткитѣ си и тѣ не ви слушатъ, вие не можете да се възпитавате. Основното възпитание на тѣлото зависи отъ възпитанието на клѣткитѣ. Легнешъ ли на дѣсната страна, ще си кажешъ: „Тази вечеръ ще спя само на дѣсната страна, нѣма да се обръщамъ никакъ.” Ако до сутринъта не се обръщате, това показва, че мисълъта ви била силна. Може да правите редъ опити, при които да заповѣдвате на клѣтките си да ви слушатъ. Ако при всички тия опити тѣлото ви се подчинява, всичко у васъ ще върви въ хармония.

Както забѣлѣзвамъ, всичко у васъ става безразборно, вие не лѣгате на опрѣдѣлено врѣме. Човѣкъ трѣбва да си наложи дисциплина. Дойде ли 10 или 11 часа вечеръта, каквато важна работа и да имате, ще си кажете: „Сега ще си легна, ще спя безъ да се обръщамъ, ще си почина добрѣ и утрѣ сутринъта, точно въ 4 часа ще стана и ще започна отново работата си.” Това значи дисциплина на тѣлото, възпитание на клѣткитѣ. А сега вие, като си легнете, въртите се цѣла нощ, не сте спокойни. Питамъ: какви идеи ще можете да възприемате въ такова състояние, щомъ не можете за заповѣдвате на ржцѣтѣ, на краката и на тѣлото си да не мърдатъ? Какви идеи и чувства ще възприемате, щомъ не можете да заповѣдвате на вашата артериална и венозна система, нито можете да урегулирувате извѣстни неправилни състояния у васъ?

Прѣдставете си, че имате нѣкакъвъ отокъ на крака си. Ако вие можете да заповѣдвате на тѣлото си, ще кажете на клѣткитѣ, които се намиратъ около отеклата частъ на крака да изпратятъ по-чиста кръвь и да изхвърлятъ нечистата по-скоро навънъ. Кажете ли си така, на сутринята ще почувствувате едно голѣмо подобрене, едно разположение на духа.

Понеже вие влизате въ свѣта, трѣбва да владате органичѣ си, клѣткитѣ си, да имате самообладание, както моряцитѣ. Наблюдавайте нѣкой морякъ какво спокойствие, какво самообладание има! Когато се качва на мачтата, той спокойно върши работата си, вързва развързва вѣжето, не се смущава, че наоколо му и подъ нозѣтѣ му всичко се люлѣе и вълнува. Този морякъ има присѣтствие на духа. Ако е нѣкой неопитенъ, той не може да се качи на мачтата.

Та рекохъ, вие, като окултни ученици, трѣбва да се самовъзпитавате, да издържате мѣчнотиитѣ, които ви идватъ. Като се качите на една такава мачта, трѣбва да се самообладаете, да бѣдете тихи и спокойни. Ако не възпитавате своето тѣло, всѣко друго възпитание нѣма да ви ползува.

И тѣй, истинското възпитание на човѣка трѣбва да започне отъ неговото самовъзпитание.

*„Любовта ражда доброто.”
„Доброто носи за насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.”*

*17 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 8.ІІ.1925 година*

ВИСОКИТЪ МЕСТА И ЧИСТИЯТЪ ВЪЗДУХЪ*

*Любовта ражда доброто.
Доброто носи за насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.*

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Разлика между фантазия и въображение”.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Първото растение на земята”.

За слѣдния пжтъ ще пишете върху темата (№16): „Кой е най-мекия и най-коравия удъ у човѣка?”

Ще ви запитамъ: защо нѣкои отъ растенията сж малки, а други - голѣми? Какво е вашето мнѣние по този въпросъ? (*-Това зависи отъ условията, при които растението се развива. Има единъ природенъ законъ, споредъ който, при лошитѣ условия външнитѣ форми се смаляват, а при добритѣ условия се увеличаватъ.*) Какъ мислите вие, плоднитѣ дървета прѣдшествуватъ ли трѣвитѣ въ своето проявление или трѣвитѣ ги прѣдшествуватъ? (*-Плоднитѣ дървета прѣдшествуватъ трѣвитѣ.*) Имало ли е плодни дървета прѣзъ ледения периодъ? (*-Споредъ съврѣменната наука, прѣзъ този периодъ не е имало плодни дървета.*)

Ще ви задамъ нѣколко въпроси. Каква е била първоначално формата на заека? Каква форма е ималъ той, като днешната или друга нѣкаква? Има ли нѣкакво подобие между мишката и свинята? (*-Тѣ ядатъ всичко, каквото намѣрятъ.*) Въ устройството си иматъ ли нѣщо подобно? (*-Мишкитѣ сж гризачи.*) Между мишкитѣ и зайцитѣ има ли подобие? (*-Тѣ сж гризачи. Освѣнъ това и мишкитѣ, и зайцитѣ сж страхливи.*) Защо прѣднитѣ зжби у гризачитѣ растатъ толкова много? При какви условия и кога се явилъ у тѣхъ нави-

*Поради липса на оригинал, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

кътъ да гризатъ? Кога се явило у нѣкои отъ брѣмбаритѣ съзанието да снасятъ яйцата си въ коритѣ на дърветата? Какъ бихте си обяснили способността на клѣткитѣ у птицитѣ да създаватъ кожата да създаватъ перцата си и при това тъй хубаво да ги боядисватъ, като че нѣкой художникъ е работилъ върху тѣхъ? Дали самитѣ клѣтки правятъ това? Обърнете внимание и на пеперудитѣ! Тѣ живѣятъ ли повече отъ едно лѣто? - Не. Въпрѣки това вижте какво богатство отъ краски има върху тѣхнитѣ крилца. Какво иска да ни каже природата съ това? Туй е една луксозна дрешка, която струва нѣколко милиона лева, а при това трае само едно лѣто. Какво голѣмо изкуство е това нѣщо!

Както виждате, голѣми художници сж пеперудитѣ. Има ли нѣкакъвъ замисълъ въ тѣхното художество? (*Нѣкои отъ краскитѣ имъ се прѣдаватъ отъ самата срѣда, въ която се движатъ, за да се прѣдпазятъ отъ враговетѣ си. Краскитѣ имитиратъ цвѣта на околната срѣда, въ която се движатъ.*) Питамъ: ами цвѣтята, които иматъ краски, кого имитиратъ? Нали и тѣ иматъ врагове? (*Напротивъ, у цвѣтята има желание да изпѣжкнатъ всрѣдъ околната срѣда, въ която се намиратъ, за да бѣдатъ забѣлѣзани отъ насѣкомитѣ.*) Слѣдили ли сте, кои пеперуди повече сж изложени на опасностъ: тия на които крилцата сж пѣстро боядисани, или тия, които нѣматъ никакви краски? Помислете малко върху този въпросъ и ако не можете да си отговорите, запитайте нѣкой естественикъ, какво той би ви казалъ. Естественицитѣ още не сж разрѣшили въпроса, кой даде тия краски у пеперудитѣ и какъ изобщо се създаватъ.

Рекохъ, вие виждате сега колко въпроси има неразрѣшени. Ако съврѣменнитѣ естественици биха разрѣшили тия въпроси, тѣ биха хвърлили голѣма свѣтлина върху историята на органическото царство. Забѣлѣзано е по извѣстни признаци, че пеперудитѣ иматъ съзнание за своитѣ красиви дрехи, както и за прашеца, който се намира по крилцата имъ. Когато вали дѣждъ или когато дойде буря, тѣ грижливо се скриватъ нѣкъдѣ, да запазятъ праха по крилцата си. Какъ се е създалъ този прахъ по крилцата на пеперудитѣ, това съв-

рѣменната наука не знае. Това показва, че пеперудитѣ сж знаели галванопластиката прѣди хората. Това не е просто натрупване на прашецѣ. Голѣмо изкуство е да се наслои тази финна материя върху крилцата имѣ. Какѣ мислите, сами пеперудитѣ ли правятѣ това нѣщо? (*-Пѣстритѣ, красивитѣ пеперуди повече се пазятѣ, затова и по-мѣчно се ловятѣ отѣ обикновенитѣ.*) Така е, красивитѣ пеперуди сж по-интелигентни. Единѣ английски писателѣ, естественикѣ, слѣдѣ като правилѣ много научни наблюдения върху растенията и животнитѣ, най-послѣ дохожда до заключението, че навѣрно нѣкои висши сжщества взиматѣ участие въ украсяването и напрашването крилцата на пеперудитѣ. Той признава намѣсата на висши сжщества въ тази работа, но не може да си отговори, какѣвъ интересѣ имат тѣ отѣ това.

Правили ли сте наблюдения на ноктитѣ си, да си отговорите какѣво значение иматѣ бѣлитѣ полукрѣгове, които се явяватѣ по тѣхѣ? Нѣкои хора иматѣ такива полукрѣгове, само на единѣ отѣ прѣститѣ си, други - на два, а нѣкои - на всичкитѣ прѣсти. Случайностѣ ли сж тия бѣли полукрѣгове или означаватѣ нѣщо? - Въ природата нѣма случайности. Хората, които иматѣ тия полукрѣгове на всичкитѣ си прѣсти, се отличаватѣ съ добро кръвообрѣщение. Тия хора, които нѣматѣ полукрѣговетѣ, се отличаватѣ съ слабо кръвообрѣщение. Има изключения и отѣ това явление, но тѣ сж малко. Вие може да направите опитѣ, да провѣрите дали това е вѣрно или не. Тия хора, у които дихателната система и кръвообрѣщението е слабо, да работятѣ върху засилването на кръвообрѣщението си и слѣдятѣ явяватѣ ли се тия полукрѣгове. Ако съ усиление на кръвообрѣщението имѣ тия полукрѣгове се появятѣ, значи това е фактѣ, а не само едно съвпадение. Не се ли усилява кръвообрѣщението, не се ли явяватѣ тия бѣли полукрѣгове, съ това се потвѣрждава и фактѣтѣ, че тѣ иматѣ връзка съ дишането и кръвообрѣщението.

Правете и друго наблюдение: слѣдете какѣва е широчината на ноктитѣ. Широчината на ноктитѣ съотвѣтствува на волята у човѣка. Хора, у които ноктитѣ сж широки, иматѣ силна, издѣржлива воля; тия хора пѣкъ, на които ноктитѣ сж

тѣсни, иматъ слаба воля. Знаете ли какви тънки наблюдения трѣбва да правите, ако ви се даде да работите научно върху тезата: „Отношение между ноктитѣ на човѣка и неговата воля.” Всѣки отъ вас може да прави тия наблюдения.

Сжщо така има връзка между широчината на носа и дихателната система у човѣка. Колкото е по-добрѣ развита дихателната система и кръвообръщението у нѣкой човѣкъ, толкова и ноздритѣ у него сж по-здрави, носѣтъ и ноздритѣ иматъ задоволителна широчина. Колкото е по-слабо развита дихателната система у нѣкой човѣкъ, той е по-сприхавъ, по-нервенъ, вслѣдствие на което носѣтъ и ноздритѣ му сж потѣсни. Това се обяснява по слѣдния начинъ: когато дробоветѣ сж добрѣ развити, човѣкъ поема повече въздухъ, който, като минава прѣзъ носа, постепенно го разширява. Когато дробоветѣ сж слаби, човѣкъ поема по-малко въздухъ, вслѣдствие на което носѣтъ остава по-тѣсенъ. Забѣлѣзвате ли, че носѣтъ ви постепенно изтънява, започнете да дишате дълбоко и пълно. У здравия човѣкъ широчината на носа при ноздритѣ трѣбва да бжде 3 см. Мине ли носѣтъ тази мѣрка, това е лошѣ признакъ. Намали ли се широчината на носа по-малко отъ 3 см. и това е лошѣ признакъ.

Отъ значение за васъ сж наблюденията и върху врата. Вратѣтъ трѣбва да има нормална широчина 30 см., при височина на човѣка 165 см. Намали ли се тази широчина на врата, това е лошѣ признакъ. У туберкулознитѣ хора вратѣтъ е подъ тази норма. Увеличи ли се у нѣкой човѣкъ широчината на врата до 40 см., при сжщата височина - 165 см. рѣстъ и това е лошѣ признакъ. Такъвъ човѣкъ е осжденъ най-много слѣдъ двѣ години да умре отъ апоплексия. Вратѣтъ му трѣбва да спадне поне съ петъ сантиметра - до 35 см. Дойде ли до тази мѣрка, той ще може да се излѣкува. Съврѣмнената медицина обръща внимание и върху дължината на врата. Кжсиятъ и дебелъ вратъ показва затлъстяване у човѣка и условия за апоплексия. Както виждате между всички величини въ организма на човѣка има извѣстни пропорции, извѣстни математически съотношения, които трѣбва да се спазватъ, за да бжде човѣкъ здравъ.

Младитѣ хора заболѣватъ по-често отъ възрастнитѣ. Най-много заболѣвания се явяватъ въ дихателната система. Затова хора съ слаби гърди трѣбва да живѣятъ на високи мѣста, надъ 2000 м. височина, дѣто въздухътъ е чистъ и лекъ. При тѣзи условия става силна реакция въ организма имъ. Тамъ електрическитѣ течения сж по-силни, отколкото въ низкитѣ мѣста, тѣ раздвижватъ кръвта на организма. Всички слабогърдни сж мързеливи хора. У тѣхъ се натрупватъ отрицателни мисли, които дѣйствуватъ убийствено върху психиката имъ. Тѣ знаятъ, че малко ще живѣятъ, че сж болни, но никога не признаватъ това. Ако вие уплашите единъ туберкулозень, че слѣдъ мѣсець ще умре, въ него веднага се събужда силно желание за животъ, той се стресва, започва да реагира срѣщу болестята и трѣгва къмъ подобрене. Туберкулознитѣ обикновено сж страхливи хора, затова ако ги уплашитѣ, че ще умратъ, тѣ започватъ да се борятъ съ болестята и оздравяватъ.

Онѣзи хора, у които дихателната система е слабо развита, за засилването ѳ могатъ да употрѣбятъ слѣдния методъ: слабо разтриване костята задъ ушитѣ, за да се усили живота. Това мѣсто е свързано съ издържливостята на организма. Тамъ има единъ центъръ, наречень „любовь къмъ живота”. Когато у нѣкой туберкулозень се събуди любовь къмъ живота, той става издържливъ, устойчивъ къмъ външнитѣ условия. Туберкулозниятъ човѣкъ трѣбва да живѣе на високи мѣста и да се излага на слънчева свѣтлина. Ако е студено тамъ, той трѣбва да бжде добрѣ облѣченъ, краката добрѣ затоплени, а главата може да бжде открита, тя повече издържа студа, защото е акумулаторъ на електрическа енергия.

Ще ви изнеса едно положение, отъ което трѣбва да се пазите. Прѣдставете си два организма А и В, които седятъ единъ до другъ. Организмътъ А съдържа много киселини въ тѣлото си: въ чувствата си - въ водно състояние, а въ мислитѣ си - въ въздухообразно състояние. Този организмъ е привикналъ къмъ киселинитѣ, които сж въ него, затова не чувствува тѣхното врѣдно влияние, но неговитѣ киселини се отразяватъ врѣдно върху организма В. Нѣма да се мине мно-

го време и този човък В ще умре. Защо? Той е по-слаб и не може да издържи на разрушителното дѣйствие на киселинитѣ. Окултната наука нарича това лошо влияние „вампиризмъ” - изтегляне на магнетичнитѣ сокове отъ организма. За да се прѣдпази човъкътъ отъ тия лоши влияния, окултната наука прѣпоръчва на слабитѣ хора да носятъ скъпоцѣнни камъни. Тѣ могатъ да трансформиратъ лошото влияние на киселинитѣ. Както войницитѣ въ време на война се запазватъ отъ задушливитѣ газове чрѣзъ особени шапки, така и скъпоцѣннитѣ камъни запазватъ човѣка отъ врѣдното влияние на киселинитѣ. Обаче всички скъпоцѣнни камъни не притежаватъ тази сила. Разумниятъ човъкъ знае какъвъ камъкъ трѣбва да употреби за себе си. Всѣки скъпоцѣненъ камъкъ е емблемъ на нѣкаква сила в природата. Единъ скъпоцѣненъ камъкъ може да ви дѣйствува благотворно само тогава, когато между васъ и него има извѣстна симпатия.

Тия два организми А и В прѣдставляватъ два принципа: първиятъ принципъ А е нареченъ мъжки или принципъ на разрушение, а вториятъ В - женски принципъ или мекъ принципъ. Понѣкога и мекиятъ принципъ може да се приспособи къмъ влиянието на киселинитѣ, като се научи да трансформира тѣхното врѣдно дѣйствие. Заболѣванията, които ставатъ днесъ съ хората, се дължатъ на съвсѣмъ други причини, а не на тѣзи, които съврѣменнитѣ лѣкари обясняватъ. Напримѣръ виждашъ днесъ нѣкой младъ, здравъ човъкъ, но утрѣ чувашъ, че умрѣлъ внезапно. Окултната наука обяснява тази моментална смъртъ съ това, че този човъкъ е попадналъ подъ влиянието на извѣстни природни течения. Човъкъ трѣбва да бѣде внимателенъ, когато попадне въ тия течения. Той трѣбва да употреби разумната си воля, за да може да имъ противодѣйствува. Въ природата съществуватъ не само тия течения, които отнематъ живота на човѣка, но и такива, които завличатъ хората и го отнасятъ нѣйдѣ далечъ изъ пространството.

Човъкъ трѣбва да се пази и отъ двойницитѣ на нѣкои умрѣли, които сж като паразити. Тѣ сж като медузитѣ въ морето - хванатъ ли нѣщо, изсмукватъ го и тогава го оставятъ.

Когато усѣтите около васъ една гжста материя, която ви обвинява и смучи, това сж именно тия двойници. Вие трѣбва да имъ противодѣйствувате, да се освобождавате отъ тѣхъ. За да избѣгвате тия влияния, първото необходимо условие е чистота. Азъ не говоря за обикновената чистота, която въ хигиенично отношение е мѣрка противъ болеститѣ, но говоря за духовната чистота, която е необходима за здравето. Всѣки човѣкъ, който иска да бжде здравъ, непрѣменно трѣбва да води чистъ животъ. Чистотата е необходима и за човѣшкия умъ.

Често окултнитѣ ученици, въ своитѣ разбирания, се намиратъ прѣдъ опасностъ, въ която свѣтскитѣ хора не изпадатъ. Тѣ, въ нѣкои случаи на живота, не дѣйствуватъ, но казватъ: „Богъ ще ни пази, природата ще ни пази, такава е волята Божия, има Божий Промисълъ” и т.н. Свѣтскиятъ човѣкъ не вѣрва въ това, затуй каквото му се случи въ живота, самъ дѣйствува. Трѣбва да знаете, че Божиятъ Промисълъ е основанъ на разумни Божии закони и затова, ние можемъ да бждемъ покровителствувани отъ този Промисълъ само тогава когато спазваме Божиитѣ закони. Не ги ли спазваме, ние сме изложени на вжтрѣшни опасности. Каквото и да правите, всичко трѣбва да става въ границитѣ на разумнитѣ природни закони. Тогава, каквито страдания и да ви дойдатъ, тѣ ще бждатъ за ваша полза. Трѣбва да знаете обаче, че смъртъ нѣма да ви се причини никога, защото тя нищо не допринася на човѣка, а само спира развитието му. Дойде ли смъртъта, човѣкъ изгубва условията за животъ. Слѣдъ това трѣбва да мине дълъгъ периодъ отъ врѣме, докато той придобие загубеното, т.е. новитѣ условия за животъ.

Любовъта ражда доброто.

Доброто носи за насъ Животъ, Свѣтлина и Свобода.

*18 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 15.ІІ.1925г.*

НАЙ-ВАЖНОТО*

Отъ сега ще имате слѣдния новъ поздравъ:
„Доброта, Истина, Красота, това е Любовта.”

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Първото растение на земята.”

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема № 17: „Най-важниятъ мускулъ въ човѣшкия организъмъ.”

Ако ви запитатъ защо е необходимо духовниятъ свѣтъ да прави своитѣ проекции на Земята, какво ще отговорите? (*-За да ги види въ най-проста форма.*) Когато разглеждате човѣка, главно на коя частъ отъ тѣлото му се спирате? (*-На главата, на лицето, на очитѣ.*) Коя е най-важната външна частъ отъ тѣлото на човѣка? Дѣ се изразява неговата интелигентность? Вие казвате, че очитѣ сж най-изразителни, но забѣлжжете, очитѣ сами за себе си нѣматъ никакво изражение. Вземете очитѣ отдѣлно, безъ мускулитѣ на лицето и вижте изразяватъ ли усмивка. Не, очитѣ безъ мускулитѣ на лицето нѣматъ изразъ. Лицето заедно съ очитѣ изразява цѣлокупното състояние на човѣка. Така че, за проявитѣ на човѣка, за неговата интелигентность ще сждите по лицето му. Възможно ли е червеятъ да пише като човѣка? (*-Не е възможно.*) Да, у червея нѣма такава интелигентность, затова и тази възможность остава нереализуема.

Допуснете, че до васъ се докосва една геометрическа сфера, кжлбо, питамъ: каква частъ отъ тази сфера ще ви докосне? (*-Само една малка частъ отъ нея.*) Слѣдва ли отъ това, че останалата частъ отъ нея или отъ васъ не сжществуватъ? Съврѣменнитѣ философи казватъ, че физическиятъ свѣтъ

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

не съществува, а е само отражение на духовния. Според тѣхъ отношението между физическия и духовния свѣтъ е такова, каквото е отношението между дървото и неговата сѣнка. Така ли е въ сжщностъ? Отъ гледището на математиката физическия свѣтъ е само едно сѣчение, т.е. една частъ отъ духовния свѣтъ. Въ това отношение и човѣкътъ е едно сѣчение отъ цѣлото, т.е. частъ отъ цѣлото. Слѣдователно качества на всички хора, събрани заедно, съставляватъ качества на цѣлото. Ето защо хората не могатъ единъ безъ другъ. Сжщото е по отношение частитѣ на тѣлото: най-нищожната, най-маловажната частъ у човѣка е тѣй необходима, както и по-важнитѣ.

Напримѣръ дебелилото чърво у човѣка извършва много долна служба. Тогава какво трѣбва да се мисли за този органъ? Когато дойдемъ до сжщността на живота трѣбва да се спремъ върху всички органи въ човѣшкото тѣло, както на тия, които извършватъ важна и почтена служба, така и на тия, които извършватъ непочтена работа и ще видимъ, че всички сж еднакво необходими и важни. Въпрѣки това вижте каква грамадна разлика има между читѣ и дебелилото чърво. Нѣкога въ далечното бждеше човѣкъ ще живѣе и безъ дебелилото чърво, но при сегашнитѣ условия не може да се живѣе безъ дебелилото чърво. И въ духовния свѣтъ има подобно разпрѣдѣление на службитѣ. Хората на земята, колкото и да сж грѣшни, за духовния свѣтъ тѣ сж необходими.

Азъ ви навеждамъ тази философска мисль съ единствената цѣль да не разглеждате нѣщата въ живота като важни и маловажни. Всѣка частъ отъ тѣлото, по отношение цѣлокупния човѣкъ, е толкова важна, колкото и цѣлото. Има нѣща, които сж врѣдни за едни сжщества, а полезни за други. Вземете за примѣръ идеята за месоядството и тази за вегетарианството. Месоядцитѣ казватъ: „Месото е полезно за насъ, а растителната храна не е полезна.” Вегетарианцитѣ казватъ обратното. Попитайте какво ще кажатъ животнитѣ, които се колятъ за храна на хората. Тѣ ще кажатъ, че хората трѣбва да бждатъ вегетарианци. Кой е най-силния аргументъ на вегетарианцитѣ, че не трѣбва да се яде месна храна? Тѣ каз-

ватъ: „Понеже и животнитъ, както и хората, сж грѣшни, живѣятъ съ извѣстни страсти и лоши качества, всичко това внася въ организма имъ отрова, която се отразява злѣ върху организма на човѣка.” И кокошкитъ, и овцитъ съдържатъ въ себе си редъ отрови. Казвате: „Овцата е толкова мека!” - Да, но и въ нея има извѣстна лошевина. Значи месната храна е врѣдна за човѣка при сегашното му развитие. Той трѣбва да се откаже отъ нея. Не се ли откаже, той ще се отрови.

Съврѣменната медицина констатира, че неврастенията у сегашните хора се дължи на чрѣзмѣрното употрѣбление на месото. Единствената здравословна храна за сегашния човѣкъ е растителната, тя смекчава неговото грубо естество. За въ бждеще човѣчеството ще достигне такова развитие, че ще може да извлича необходимитъ хранителни вещества направо отъ живата природа. Днесъ хората извличатъ хранителнитъ вещества за своя организъмъ отъ растенията и животнитъ, но слѣдъ врѣме тѣ ще ги извличатъ направо отъ природата. И тази храна ще бжде чиста, съвършена и напълно здравословна. Това ще бждатъ най-финитъ сокове, които човѣкъ днесъ не може да си прѣдстави. Въ тази фаза на развитие, животни нѣма да има на земята. Човѣкътъ ще остане само съ растенията - никакви животни нѣма да има наоколо му. Тогава и мислитъ на човѣка ще се прѣчистятъ, защото ще се освободятъ отъ животинскитъ влияния. Съ други думи казано: самитъ животни ще се прѣобразятъ, ще станатъ тѣй разумни, както е човѣкътъ днесъ и ще кажатъ: „Ние вече не искаме да бждемъ дѣца.”

Най-важното за васъ е да съедините съ живота всички философски въпроси, върху които често разисквате. Не направите ли това, тѣзи въпроси нѣма да иматъ никакъвъ смисълъ. Тѣ трѣбва да допринесатъ нѣщо за повдигане и облагородяване на душитъ ви. Еволюцията въ цѣлата природа днесъ е насочена къмъ повдигане на човѣшката душа. Всѣка идея, всѣка мисълъ е цѣнна тогава, когато има приложение въ живота. Прѣдставете си, че азъ лансирамъ прѣдъ васъ идеята за нѣкакви паяци съ 10 милиона очи, които сж сжществували прѣди 5 милиона години. Такива паяци не сж сжществували

ували, но ако азъ пусна тази мисълъ, ще създамъ една куриозна теория въ науката. Всички научни списания ще я възприематъ, ще започнатъ да я третираатъ и т.н. Питамъ: защо сж нужни толкова очи на паяка? Ето една идея, която нѣма никакво приложение въ живота. Ако ви кажа, че единъ ангелъ има 10 милиона очи, разбирамъ. Това е една вѣроятностъ, една възможностъ.

Рекохъ, много съврѣмenni научни теории мязатъ на тази, която допуска сжществуването на паякъ съ 10 милиона очи. Напримѣръ споредъ нѣкоя теория извѣстенъ родъ микроби имали около 120 стомаха. Питамъ: защо имъ сж толкова стомаси? Да сж два-три стомаха, разбирамъ, но повечето отъ два-три сж излишни за тѣхъ. Това сж само научни прѣдположения. Много нѣща въ науката сж толкова доказани, колкото и теорията за паяка съ 10-тѣ милиона очи. Природата може да създаде най-чудни нѣща днесъ, това е приемливо за ума, но не е възможно за дѣйствителния свѣтъ. Защо? - Природата е разумна, тя създава само такива форми, сжществуването на които се обуславя отъ редъ закони.

Слѣдователно за духовния животъ на човѣка има възможности, които за физическия свѣтъ не сжществуваатъ. Напримѣръ можете ли да изчислите математически каква е вѣроятността да излѣзе измежду васъ младитѣ такъвъ философъ, който да създаде нова теория за сътворението на свѣта? Това ще бжде отлично упражнение за ума, но се изисква точностъ въ изчисленията. Вземете напримѣръ за разстоянието на Земята отъ Слънцето сжществуваатъ три изчисления съ голѣма разлика едно отъ друго. Нѣкои казватъ: „Не е важно, че има разлика въ изчисленията.“ Какъ да не е важно? Щомъ математиката минава за точна, за положителна наука, тя трѣбва да борави съ точни изчисления. Въ нея не могатъ да се търпятъ никакви приблизителни величини. Когато дойдемъ до положителнитѣ науки въ свѣта, трѣбва точно да знаемъ които нѣща сж възможни и кои не сж възможни.

За всѣки даденъ случай има извѣстни идеи, които сж възможни и други, които сж невъзможни. Казвате: „Туй, което е невъзможно за насъ, за другитѣ е възможно.“ Това зна-

чи: всичко въ свѣта е възможно. Невъзможното за дѣтето е възможно за възрастния човѣкъ. И дѣйствително така е. Цѣлиятъ свѣтъ прѣдставлява една лѣствица отъ сжщества съ различна интелигентность като започнете отъ най-малката микроба и стигнете постепенно до човѣка и оттамъ продължете до ангелитѣ, арахангелитѣ и редъ още по-висши йерархии. И тогава туй, което микробата не може да направи, другитѣ сжщества, съ по-висша интелигентность отъ нея, могатъ да направятъ. Тѣй щото всички прѣдположения, които се допускатъ, сж възможни за нѣкои сжщества отъ цѣлокупната интелигентность, която дѣйствува едноврѣменно въ свѣта.

За Бога всичко е възможно, но за човѣка, който е органиченъ въ даденъ случай, не е възможно всичко. Напримѣръ ти казвашь: „Днесъ азъ мога да имамъ 150 милиона лева.“ Възможно ли е това? - Не е възможно. Обаче тази възможность е вече реализирана отъ другъ нѣкой. Ти казвашь: „Азъ мога дѣ бжда професоръ въ този си животъ.“ Не, въ този животъ ти не можешъ да бждешъ професоръ, но другъ нѣкой е реализиралъ тази идея. Значи това, къмъ което вие се стремите, други вече сж го реализирали. Въ цѣлокупния животъ има връзка между всички сжщества. Обаче за васъ е важно за всѣки даденъ случай да знаете какви сж възможноститѣ за вашата душа. Всѣки отъ васъ трѣбва да знае, какви възможности се криятъ за него въ Божествения свѣтъ и да се стреми къмъ реализирането на тия възможности.

Питаамъ: споредъ васъ, кое ви е потрѣбно въ дадения случай? (*-Приятелството.*) - Имате приятелство, друго? (*-Свободата.*) - И нея имате, друго нѣщо? (*-Постоянство.*) И постоянство имате. Какво ще внесе приятелството въ живота ви? Всѣко нѣщо, което влиза въ васъ, трѣбва да бжде сжществено за вашия животъ. Ако приятелството напримѣръ внесе нѣщо въ животъ ви, а отвлѣче друго цѣнно, какъвъ смисълъ има за васъ? То не е истинско приятелство. Какво е потрѣбно за земята, когато е суха? (*-Дъждъ.*) Какво е потрѣбно за земята, когато всичко по нея замръзне? (*-Слънце.*) Какво е потрѣбно за човѣка, когато е гладенъ? (*-Хлѣбъ.*) Какво е потрѣбно за човѣка слѣдъ като цѣль день е работилъ? (-

Сънъ, почивка, добри думи.) Думитъ, словото, това е водата въ живота. Питамъ: водата безъ наклонъ може ли да тече? (*-Не може.*) Значи да тече водата надолу, трѣбва ѱ наклонъ и налѣгане.

Забѣлжете, въ живота на всѣки човѣкъ, както и на васъ, липсва нѣщо. Въ всѣки човѣкъ засега има недоволство. Азъ чета това и на вашитѣ лица. Вие се прѣдставяте за доволни, но въ сжщностъ не сте. Значи липсва ви нѣщо, сжществено. Питамъ ви: защо сте недоволни? Какво ви липсва? У нѣкои хора недоволството е въ голѣмъ размѣръ, у други - въ малкъ размѣръ. Знаете ли какво може да произведе това недоволство въ вашия организъмъ слѣдъ извѣстно врѣме? То може да произведе сжщия ефектъ, какъвто произвеждатъ извѣстни микроби, когато попаднатъ въ кръвта на човѣка. Ние знаемъ, че най-опаснитѣ болести - туберкулоза, тифусъ, малария и други се дължатъ на различни микроби.

Често въ религиозните хора се явява мисълта, че Богъ е недоволенъ отъ тѣхъ и въ слѣдствие на това страдатъ. Прѣди всичко тази мисълъ не е права. Въ съзнанието на Бога нѣма промѣни. Въ Бога нѣма недоволство, но понеже хората не сж способни да възприематъ Божията Любовь, тѣ сж недоволни и прѣдаватъ своето недоволство и на Бога. Докато хората мислятъ, че Богъ е недоволенъ отъ тѣхъ, тѣ ще иматъ едно съзнание, но отъ момента, въ който разбератъ, че недоволството е тѣхно, тѣ ще придобиятъ друго съзнание. Защо Богъ ще бжде доволенъ отъ одного, а недоволенъ отъ другиго? Това сж само прѣдположения. Недоволството у хората се дължи на сжщества огорчени отъ тѣхъ. Това огорчение се прѣдава въ съзнанието на хората и тѣ, като не разбиратъ законитѣ, отправятъ това недоволство къмъ Бога, мислятъ, че Богъ е недоволенъ отъ тѣхъ. Не, Божественото съзнание е всѣкога тихо и спокойно. Докосне ли се човѣкъ до Божественото съзнание, веднага и неговото съзнание се прѣчиства, недоволството се прѣмахва и животътъ му се осмисля.

Ще ви питамъ: какъ бихте намѣрили Божественото съзнание? Какъ ще се домогнете до него? Имате ли такава опитность? Засега вие се занимавате съ обикновеното съзнание,

до Божественото съзнание още не сте стигнали. Вие още се занимавате единъ съ другъ. Понѣкога съзнанието на другитѣ хора се отразява върху вашето или като една тъмна ивица, като сѣнка, или като малка свѣтлинка, или само като приятно впечатление, а понѣкога то се отразява върху васъ и като извѣстно ограничение. Когато дойдете въ съприкосновение съ хора, у които чувствата сѣ благородни и мислитѣ възвишени и трѣзви, вие придобивате полетъ въ духа си, както птицитѣ се чувствуватъ въ своя полетъ къмъ висинитѣ. Това става по причина на висшето съзнание у тия хора, което се отразява благотворно върху васъ. Когато дойдете въ съприкосновение съ хора, у които съзнанието не е подвижно, вие чувствувате въ себе си стѣснение, ограничение и слизане надолу.

Рекохъ, всички хора взаимно си влияятъ. Това влияние не може да се избегне. Ето защо, всѣки човѣкъ трѣбва да бѣде естественъ, да познава състоянието и степенъта на развитието на своето съзнание, което го опрѣдѣля като душа и което никога не се мѣни. Правили ли сте опитъ да видите дѣ се намира неизмѣнното у васъ? Човѣкъ може да намѣри неизмѣнното въ себе си, когато е най-много развълнуванъ, когато се намира при най-голѣми изпитания. Тогава човѣкъ трѣбва да се спре, да види има ли въ него нѣщо тихо и спокойно, безъ вълнение. Намѣри ли това нѣщо, то е разумното начало въ човѣка, което никаква буря, вѣнъ или вжтрѣ въ него, не е въ състояние да разколебае или разклати. Спокойното у човѣка, това е неговата душа, а всичко, което се вълнува, това е неговото промѣнливо естество.

Напримѣръ нѣкой отъ васъ казва: „Азъ утрѣ ще отида на Витоша.“ Ставашъ сутринъта, виждашъ, че врѣмето не е хубаво и казвашъ: „Нѣма да отида на Витоша.“ Питамъ: ти ли си този, който вчера казваше едно, днесъ казвашъ друго? Защо отложи отиването до Витоша? — „Азъ съмъ свободенъ да кажа каквото искамъ.“ Не, не си свободенъ. Прѣди всичко ти не бѣше свободенъ да кажешъ, че ще отидешъ на Витоша, защото зависишъ отъ врѣмето, а то не е на твое разположение. Реалността на нѣщата ще ти опрѣдѣли какво да

правишъ. Като станешъ сутринъ, тогава опрѣдѣлай дѣ ще ходишъ. Станешъ ли сутринъ, тогава кажи какво мислишъ да направишъ и върши. Още докато кажешъ, че ще направишъ нѣщо, започни да го правишъ. Не опрѣдѣлай работата си отъ нѣколко дни напредъ. Ако азъ бихъ ви казалъ, че утрѣ сутринъта въ 5 часа ще отидемъ на Витоша, то значи: казано и свършено! Но времето било дъждовно, или снѣжно, или гърмотевици имало, или нѣкаква стихия - бури, землетресения - ще вървимъ. Каквото и да става по планината - ти ще вървишъ напредъ. Това значи свободенъ човѣкъ. Казвате: „Какво ще правя при такова землетресение? Дѣ ще вървя?“ - Ще вървишъ. Това е единъ изпитъ, който трѣбва да издържишъ.

Който влѣзе като ученикъ въ Окултната Школа, той ще бѣде подлаганъ на такива изпитания, че космитъ му ще настрѣхвату. Учителитъ на тази Школа ще ви прѣдставятъ една висока планина, направена отъ мукава* това вие нѣма да знаете и ще ви накаратъ да се качвате по тази планина. Въ това време ще станатъ голѣми пертурбации, които вие трѣбва да прѣодолѣте. Сжщото ще бѣде и съ васъ. Ще отидете на Витоша, тамъ ще ставатъ голѣми пертурбации и вие ще гледате. Слѣдъ малко всичко ще утихне и ще кажете: „Сънъ ли бѣше всичко това?“ Много мъчнотии прѣдстоятъ на ученика. Тия, които сж страхливи, ще бѣгатъ. Колко отъ сегашнитъ мъчнотии, които срѣщате въ живота, сж дѣйствителни? Много отъ сегашнитъ ви мъчнотии сж направени отъ мукава. Азъ опрѣдѣлямъ: на сто ваши мъчнотии само една е дѣйствителна, а останалитъ сж въображаеми, направени сж отъ мукава. Наблюдавайте това и ще видите, че е така. Мине ли мъчнотията, нищо не остава отъ нея.

Напримѣръ нѣкой отъ васъ казва: „Менъ никой не ме обича.“ Питамъ: отъ дѣ извадихте това заключение? Кои сж основанията ви? Това сж само прѣдположения, а не и доказателства. Всѣко нѣщо, което се казва, трѣбва и да се докаже. Омразата е доказателство, че сжществува обичъ. Омра-

*мукава - (ар.,-тур.) картонъ

зата, завистъта, съмнѣнието, това сж малки ограничения, които сжществуватъ въ едно малко пространство на човѣшкия умъ. Тѣ сж малки станции, спирки, дѣто се образува търпѣнието. Омразата е микроскопическа величина. За да я разгледашъ и проучишъ, трѣбва да я туришъ подъ микроскопъ. Тя е микроскопическа, наистина, но като влѣзе въ кръвта на астралното тѣло на човѣка, тя се размножава и съ своитѣ нечистотии трови човѣка. Ако човѣкъ има серумъ въ себе си, който да ѹ се противопоставя, тя не ще може да се размножава. Не давайте мѣсто на този порокъ въ себе си, защото намѣри ли благоприятни условия въ васъ, той се развива и съ това ще ви пакости.

Слѣдователно, силата на пороцитѣ седи въ тѣхното размножаване, а въ размножаването всѣкога има дѣление. При добродѣтелитѣ пѣкъ работи слѣдниятъ законъ: всѣка добродѣтель расте, не се размножава, а въ растенето всѣкога има единство, цѣлокупность между частитѣ. Сжщиятъ законъ работи и въ Любовьта.

Ще ви дамъ единъ примѣръ на размножение. Вие имате единъ добъръ приятель, когото обичате и рѣшавате да му напишете едно писмо. Написвате едно писмо, не сте доволенъ отъ него. Написвате второ, трето, все не сте доволни, най-после оставяте писмото недовършено и не проявявате любовьта си къмъ вашия приятель. Всѣки човѣкъ, който пише писма и не ги дописва, той никога не може да напише едно любовно писмо. Този човѣкъ се намира въ закона на умножението. По сжщия начинъ, когато нѣкой човѣкъ каже на своя приятель, че го обича, то е все едно, че отрича тази любовь или че мрази приятеля си. Това подразбира, че той току-що е взелъ отъ приятеля си 1000 лева и не мисли да ги връща. Има изключение отъ това правило, но пропорцията е малка. Тукъ не се изискватъ никакви думи. Единъ ангелъ никога нѣма да изкаже съ думи това, което е въ сърцето му. Значи всѣка дума трѣбва да бжде не само една неизмѣнна форма, но и една неизмѣнна реалность. Каквото е въ ума на човѣка, това трѣбва да бжде и въ сърцето му, и въ волята му. Като се стремите къмъ това, ще създадете въ себе си харак-

теръ. Отъ друга страна вие не трѣбва да се държите за буквата на нѣщата. Напримѣръ ако нѣкой ви каже нѣщо, но не го изпълни, както го е казалъ или не го изпълни наврѣме, не го дръжете за думитѣ, оставете го той самъ да се държи отговоренъ за всичко, което е казалъ.

Азъ ви навеждамъ на всички тия мисли, за да се развие у васъ висшата интелигентность. Сегашната наука спомага за развитието на човѣка само до извѣстно врѣме, но като мине 50 - 60 годишна възраст, тази наука започва да го изтощава и той почва да оглупява. Съврѣменната наука указва влияние върху човѣка, тъй както виното се отразява върху организма. Като пие една чаша винце, човѣкъ първо става силенъ, смѣлъ, но колкото повече продължава да пие, организъмътъ му все повече и повече се изтощава и отслабва. Любовьта, която трѣбва да имате, въ новата наука се изразява въ думитѣ: „Доброта, Истина, Красота.” Когато човѣкъ се ползува отъ знанието на Новото учение, той и като младъ и като старъ трѣбва да е способенъ да възприема, неговиятъ умъ и въ двата случая трѣбва да бжде свѣжъ. Азъ наричамъ такъвъ човѣкъ „умень”. Този човѣкъ, който и като младъ е знаелъ малко, и като старъ знае малко, въ неговия умъ не е ставало растене. Учениятъ човѣкъ, който на старини знае много нѣща, като се прѣроди втори пѣтъ, пакъ ще знае много.

Съврѣменниятъ хипнотизъмъ ни показва, че ако хипнотизиратъ нѣкой ученъ човѣкъ и му внушатъ, че нищо не знае, като се събуди, той ще се почувствува напълно невѣжъ човѣкъ, нищо нѣма да знае. Той може да е професоръ, да е свършилъ два факултета, но въ това хипнотично състояние всичко въ него се заличава. Питамъ: дѣ е неговото съзнание? Слѣдъ това отново го туряте въ магнетичен сънъ, внушавате му, че много знае, че е свършилъ два факултета, че е професоръ и той, като се събуди, знае всичко. И обратното може да стане: да поставите единъ простъ човѣкъ въ такъвъ магнетиченъ сънъ и да му внушите, че е виденъ професоръ или лѣкаръ. Като се събуди, той ще може да рѣшава най-труднитѣ математически задачи или да прѣдписва най-сериозни рецепти за болни. Какво показва това? - Че знанието е скри-

то въ душата на човѣка и при извѣстни условия може да се извика отъ него. Природата изисква отъ човѣка да намѣри тия методи, чрѣзъ които да изважда отъ себе си знанието и да го използва разумно.

И тъй, вие трѣбва да разбирате нѣщата правилно. Нека съврѣмнената наука ви служи като забавление, а духовната наука, тази, която обяснява дълбокитѣ причини на нѣщата, да ви бѣде сериозно занимание. Не се плашете отъ тази велика, дълбока наука. Вие постепенно ще навлизате въ нея. Като си зададете единъ въпросъ, старайте се веднага да си отговорите. Не се страхувайте отъ състоянията, въ които изпадате. Дойде ли въ васъ извѣстно съмнѣние, запитайте се: „Защо се съмнѣвамъ? Защо не вѣрвамъ?“ Разглеждайте съмнѣнието научно, като единъ елементъ съ неговитѣ свойства и условия, при които се явява и т.н. Понѣкога казвате: „Това не мога да направя, онова не мога да направя.“ Запитайте се, защо не можете да направите тия нѣща? Обезсърдчите се нѣщо. Разгледайте обезсърдението научно, като другъ елементъ съ неговитѣ свойства, какъ се е породило, причинитѣ за произхода, колко врѣме ще трае и т.н. Мислете върху всички тия въпроси и си давайте правилни отговори. Вие не мислите върху тѣхъ, но дойде ли едно отъ тия състояния у васъ, като не можете да си отговорите, казвате: „Такава е волята Божия.“ Не, волята Божия е ти да растешъ, да мислишъ, да чувствувашъ и да дѣйствиувашъ правилно, да вършишъ това което е добро, истинно и красиво. Въ това седи Любовта.

Рекохъ, като работите така върху себе си, вие ще можете по този начинъ да си помагате взаимно единъ на другъ. Мислите ли всѣки отъ васъ правилно, ще може да си помагате взаимно. Отъ вашата мисль зависи дали вие ще си помагате взаимно или ще си противодѣйствувате. Това е съ всички ученици отъ единъ и сѣщи класъ. Насочвате ли мисльта си правилно, пжтътъ, по който вървите, ще ви се оправя и пжтуването ви ще се улесни.

Като разглеждате главната буква „А“ и малката буква „а“, каква разлика намирате между тѣхъ? Главната буква има

геометрическа форма, а малката буква има природна форма, т.е. въ нея взиматъ участие кривитѣ линии. Питамъ: какъ се е прѣвърнала главната буква въ малка? Или по-право, коя отъ двѣтъ букви е първата? Има ли нѣкаква връзка, нѣкакво подобие между тѣзи двѣ букви? Това прѣобръщане на знаковетѣ случайно ли е станало или има нѣкакво съотношение между тѣхъ? Допуснете, че тия два знака сж двѣ тѣла. Питамъ: коя отъ тѣзи двѣ букви е по-близо до природата? - Малката буква. Какво прѣдставляватъ правитѣ линии? Всѣка права линия прѣдставлява частъ отъ окръжностъ съ безкрайно голѣмъ радиусъ. Знакътъ, съ който бѣлѣжимъ малката буква „а” е взетъ отъ природата. Той е йероглифенъ знакъ. Буквата „а” е съчетана отъ знака „л” и една частица надъ него. Знакътъ „л” означава човѣка, който е слѣзълъ отъ небето и върви въ своя опрѣдѣленъ пжтъ, а частицата надъ него означава раницата, съ която се е нагърбилъ. Тя е работата, съ която той се е заелъ на земята. Буквата „а” означава човѣка съ своя товаръ на земята. Буквата „о” означава сѣмето, което се посажда въ земята и слѣдъ като поникне, израства на горѣ, като образува французката буква „d”. Въ главната буква „А” нѣма брѣме, каквото въ малката буква „а”. Въ знака „А” човѣкътъ е брѣмененъ въ своята мисълъ, а въ знака „а” човѣкътъ е брѣмененъ въ материалния свѣтъ, дѣто учи, пише, работи. Тукъ той се проявява като волевъ човѣкъ.

Като се обърне буквата „а” надолу, имаме еврейска буква. Еврейската азбука е природна, но поставена на геометрически правила. Тази на бѣлата раса е създадена върху геометрически форми. Кабалата трѣбва да се прѣведе споредъ законитѣ на геометрията. Всѣка буква, както и всѣко име означава извѣстно състояние, извѣстна характерна чѣрта на човѣка. Ето защо, човѣкъ, за да облагороди характера си, трѣбва да измѣни реда на буквитѣ въ името си, или да смѣни нѣкои букви: едни да отхвърли, други да прибави. Човѣкъ, като идва на земята, не е господарь да избере своитѣ майка и баща, нито условията, при които ще се развива, но самъ може да си тури име, каквото иска. Всѣки ще си опрѣдѣли едно име, което само той ще знае - никой другъ. При най-небла-

гоприятнитъ минути въ живота си произнасяйте това име - то ще работи за васъ.

Това име трѣбва да бжде съставено по всички правила на кабалата, или на окултната геометрия, или на музиката. Името трѣбва да бжде музикално. Всѣко име било на български или на кой и да е езикъ, трѣбва да съдържа букви отъ тритѣ категории. Въ първата категория влизатъ буквитѣ отъ „а“ до „и“; въ втората категория влизатъ деветъ букви слѣдъ буквата „и“; въ третата категория влизатъ останалитѣ букви отъ азбуката. Тия три основни букви, които влизатъ въ името, трѣбва да сж съчетани тѣй хармонично, че при изговарянето му да се чувствува мекота и хармония. Въ това име първо ще търсите корена на вашия произходъ. Отъ корена на името си ще видите, колко букви трѣбва да съдържа то. Вие трѣбва да знаете, че имената на хората криятъ въ себе си голѣма сила. Едно име хармонично създадено и хармонично изразено, указва силно влияние върху самия човѣкъ, както и върху околнитѣ. Въ вашитѣ имена има голѣмъ дисонансъ. Ако се срѣщатъ нѣкои дисонанси тукъ-тамъ само, тѣ сж търпими като изключения, но да станатъ правила въ живота, това е нетърпимо. Тогава тѣ ще създаватъ голѣми неприятности и страдания.

И тѣй, ще се стремите да разрѣшавате въ живота си най-мжчнитѣ задачи, които ви се даватъ. При това, ако искате да бждете силни, не търсете щастието си на земята. Щастието иде само. Търсите ли го, то бѣга. Запомнете слѣдното правило: не търсете щастието си на земята. Оставете го само да дойде. То е подобно на снѣката. Докато го търсите, то бѣга, прѣстанете ли да го търсите, то иде подиръ васъ, както снѣката върви слѣдъ човѣка. Обърнете ли се къмъ него, то пакъ бѣга. Ако искате щастието ви да върви слѣдъ васъ, трѣгнете си по вашия пѣтъ, безъ да се обръщате назадъ и каквото ви се случи, бждете благодарни. Очаквате ли да постигнете нѣкакво щастие на земята, надѣвате ли се нѣкой човѣкъ да направи извѣстни промѣни и подобрения въ живота ви, вие ще бждете най-нешастния човѣкъ. Нѣма по-глупави хора отъ тия, които търсятъ щастие на земята. Щастието

седи въ разумнитѣ постѣпки на човѣка.

Единственото най-важно нѣщо, което липсва у всинца ви, е мекотата. Защо ви е необходима мекотата? Тя ви е толкова нужна, колкото е нужна на грънчаря меката глина. Неговата глина трѣбва да бжде мека, даже безъ едно твърдо зрънце, иначе грънцитѣ му ще се пукатъ, когато се печатъ въ пещьта. Грънци, направени отъ мека, доброкачествена глина, не се пукатъ. Мекотата е нужна за всинца ви, за да можете съ нея да правите каквото искате.

(-Какъ да я добиемъ?) Да допуснемъ, че вие сте рѣшили да направите нѣкому едно добро. Обаче има единъ законъ, споредъ който ти ще направишъ добро на този, когото не обичашъ и който те мрази. Да направишъ добро на този, когото обичашъ, това е най-лесно, но да направишъ добро на този, когото не обичашъ, това е мъчно. Невидимиятъ свѣтъ изисква това. Защо? Понеже ти му дължишъ. Въ дадения случай, за тебе този човѣкъ е най-добрия. Този човѣкъ, като те прѣслѣдвалъ, като те измѣчвалъ, накаралъ те да търсишъ Бога, да Му се молишъ и да Го познаешъ. Питамъ ви сега, този човѣкъ не е ли най-добъръ за тебе? Ако сте имали единъ добъръ приятель, който отъ обичъ къмъ васъ ви е давалъ пари, а вие сте ги използвали за удоволствия въ живота и по този начинъ сте се отдалечили отъ Бога, питамъ: този добъръ човѣкъ не излѣзе ли лошъ за васъ? Какви резултати даде неговата обичъ? - Лоши резултати. Тѣй щото, ако правите добро, направете го на този, когото не обичате, безъ да знае той за това добро. Направите ли го, вие ще бждете доволни отъ себе си, че сте се повдигнали надъ вашитѣ обикновени чувства и настроения. Като направите това добро, никому нѣма да разправяте. Такава постѣпка е проявление на мекота. Това е меката глина, отъ която вие можете да си правите грънци, които да не се пукатъ въ пещьта. Тия грънци сж най-скѣпи и доброкачествени. Направете единъ малъкъ опитъ и ако излѣзе несполучливъ, съобщете ми, да видимъ каква е погрѣшката ви. Които отъ васъ искатъ, нека направятъ този опитъ, както математицитѣ рѣшаватъ зададенитѣ имъ задачи и провѣрете, дали този законъ е вѣренъ или не.

Вие влизате въ свѣта, затова трѣбва да му покажете съ редъ примѣри отъ живота си, какви сж вашитѣ идеи. Само така вие ще можете да покажете на съврѣмения свѣтъ, че той е на кривъ пѣтъ въ своитѣ разбираня и животътъ имъ не е съгласенъ съ разумната природа и съ Бога. Всички хора трѣбва да се убѣдятъ, че животътъ имъ трѣбва да се измѣни въ този смисълъ: благо то на едного да е общо благо за всички и общото благо да е благо и за всѣки едного поотдѣлно. Въ това трѣбва да се убѣдятъ и млади и стари. Докато вие мислите, че като остарѣете, ще поумнѣете, вие сте на кривъ пѣтъ. Вие може да поумнѣете още сега, безъ разлика на това каква възраст сте. Вие може да живѣете щастливъ животъ и сега, и на старини. Човѣкъ не може да бжде нито старъ, нито младъ. Младостъ и старостъ - това сж вжтрѣшни, психологически състояния у човѣка. Човѣкъ не остарява само по своя собствена вина. Хиляди поколѣния сж живѣли нередовенъ животъ, въ който сж изгубили всичко най-свещено отъ себе си и днесъ тия души, изостанали въ своето развитие, пшкать, страдатъ, чувствувать се остарѣли. Казвате: „Какво общо иматъ тия души съ него?“ Тѣ сж свързани кармически съ него и докато той не изправи отношенията си къмъ Бога, винаги ще се намира подъ тѣхното влияние. Днесъ по обратенъ начинъ ще си внушавате, че и 500 години да живѣете, вие пак можете да бждете млади и свѣжи. Младостта на човѣка не седи въ външнитѣ промѣни, но въ полета на неговата душа и въ мощността на неговия духъ.

Доброта, Истина, Красота - това е Любовта!

*19 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 22.II.1925г.*

ЧЕСТНОСТЪТА*

Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.

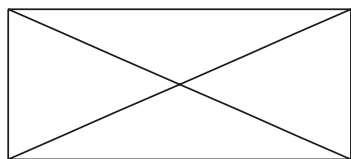
Размишление.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Най-важниятъ мускулъ въ човѣшкия организъмъ.“

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема №18: „Отличителнитѣ чърти на отривистата рѣчь.“

Начъртаваме единъ правоъгълникъ, въ който прѣкарваме два диагонала. При прѣкарване на диагоналитѣ, се образуватъ четири триъгълника: първиятъ триъгълникъ е $\Delta СОЧ$; вто-

рвиятъ е $\Delta СОИ$; третиятъ - $\Delta ИОБ$ и четвъртиятъ - $\Delta БОЧ$. Втория триъгълникъ означава честността у линия и се движи отъ С къмъ Ч. Точка Ч е гта, а крайната точка на линията - С означава у човѣка. Значи линията СЧ изразява За да бжде честенъ човѣкъ, трѣбва да бжде ратно: за да бжде справедливъ, той трѣбва да бжде честенъ. Справедливостъта подразбира да бждешъ справедливъ къмъ себе си и къмъ другитѣ. Въ таквъ случай, честността и справедливостъта сж страни на единъ и сжщъ триъгълникъ, които иматъ извѣстно съотношение помежду си. И четиритѣ триъгълници въ фигура 1 се допиратъ съ върховетѣ си, което показва, че има само единъ начинъ за трансформиране на енергииѣтѣ. Кои сж съсъднитѣ точки на честността? - Справедливостъта и благородството. Значи, чес-

фиг. 1

С

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

тниятъ човѣкъ трѣбва да бѣде и благороденъ. Благороденъ човѣкъ може да бѣде само интеллигентниятъ.

И тъй, първиятъ трижгълникъ е на честността, вториятъ - на справедливостта, третиятъ - на интеллигентността и четвъртиятъ - на благородството. Ние можемъ да си прѣдставимъ тия четири точки като основни точки на една пирамида, която отъ своя страна прѣдставлява само едно сѣчение на духовния човѣкъ. Отдѣлнитѣ трижгълници прѣдставляватъ плоскости, сѣчения отъ цѣлата пирамида. Допуснете, че тази пирамида се движи около своя центъръ. Какво трѣбва направите, ако искате да трансформирате една ваша енергия? Трѣбва да обърнете къмъ вашето слънце тази страна именно, въ която се е събрала излишната енергия. Ще кажете: „Дѣ е това слънце?“ Вънъ отъ общото за всички слънце, всѣки човѣкъ има свое вжтрѣшно слънце. И дотогава, докато вжтрѣшното слънце у човѣка грѣе, той мисли правилно и съзнанието му е будно, свѣтло. Когато външното слънце грѣе, а вжтрѣшното слънце у човѣка не грѣе, той казва: „Тъмно ми е нѣщо, слънцето не грѣе.“ Защо? - Неговото слънце не грѣе. Често се случва, че и външното слънце грѣе, и вжтрѣшното слънце у човѣка грѣе и тогава той казва: „Свѣтло ми е днесъ, радостно ми е на душата.“ Когато у вас се развиятъ духовнитѣ чувства, вие ще виждате вашето духовно слънце. Слѣдователно духовната свѣтлина на всѣки човѣкъ се дължи на неговото вжтрѣшно слънце. Колкото по-ярко грѣе това слънце въ човѣка, толкова и неговата енергия е по-продуктивна.

Рекохъ, най-първо бѣдете честни къмъ себе си! Елементитѣ на честността сж справедливостта и благородството. Значи честността не може да сжществува безъ тия елементи. За да бѣде човѣкъ справедливъ, непрѣменно трѣбва да бѣде интеллигентенъ. Справедливостта безъ интеллигентностъ не сжществува, тя е основата на справедливостта. За да бѣде човѣкъ интеллигентенъ, трѣбва да бѣде благороденъ, а за да бѣде благороденъ, трѣбва да бѣде честенъ - пакъ започва отъ началото.

Сега ще направимъ опитъ за четири седмици, да приложимъ всички тия качества. Първата седмица ще работите върху първия трижгълникъ - да бъдете абсолютно честни спрѣмо себе си, безъ никаква лъжа. Азъ искамъ да се наематъ съ опита само онѣзи отъ васъ, които ще могатъ да го направятъ, които не могатъ, да не го започватъ. Упражнението може да ви се вижда мъчно, но опитайте се. Ще пазите съзнанието си будно за една седмица. Никаква лъжа нито въ чувствата, нито въ мислитѣ, нито въ действията ви! Съзнанието ви трѣбва да бжде будно, не отъ страхъ, но отъ любовъ, да опитате вашата честностъ. Втората седмица ще работите върху справедливостъта. Третата седмица - върху интелигентностъта и четвъртата седмица - върху благородството. Като се свършатъ четиритѣ седмици, петата седмица ще работите върху тия четири качества заедно.

Азъ искамъ да зная какво е разбирането на васъ, младитѣ за честностъта. Честностъта изисква човѣкъ да бжде честенъ спрѣмо себе си. Да допуснемъ, че вие отивате при нѣкой вашъ приятелъ, който не ви приема добръ и се връщате отъ тамъ обиденъ, докаченъ. Защо? - Вашата честь като човѣкъ е уронена. Вие казвате: „Моята честь, моето достойнство се уронва по този начинъ.” Или допуснете другъ случай: вие сте студентъ въ университета. Отивате при единъ отъ вашитѣ професори за нѣкаква справка, но той е отнесе къмъ васъ хладно, като че не ви забѣлѣзва. Вие пак се обиждате, вашата честь е засегната. Казвате: „Този професоръ не е справедливъ.” Ще знаете: дѣто се явява докачение, тамъ е засегната честъта на човѣка. Азъ искамъ да разсѣждате правилно, умно, да видите дали вашето докачение е справедливо, дали почива на нѣкакъвъ вжтрѣшенъ законъ или не.

Какво разбирамъ подъ думитѣ „умно разсѣждение“? Прѣдставете си, че вървя по улицата и съмъ се замислилъ дълбоко върху нѣкакъвъ философски въпросъ, не виждамъ, че прѣдъ мене има единъ голѣмъ камѣкъ и се удрямъ въ него. Послѣ го бутна настрана и продължавамъ пѣтя си. Ако вие бѣхте на мое мѣсто, щѣхте да се разгнѣвите на камѣка и да

му кажете: „Защо не ми сторишъ пжтъ, не знаешъ ли, че азъ съмь човѣкъ?“ Питамъ: отдѣ знае този камъкъ, че вие сте човѣкъ? Защо трѣбва да му се сърдите? Вие трѣбва да се спрете прѣдъ камъка и да му кажете: „Извини, че не те видѣхъ. Азъ можехъ да те обиколя, безъ да те бутна.“ Това е честна постѣпка, споредъ закона на справедливостта. Ако тази прѣчка не бѣше камъкъ, но една голѣма канара отъ 400 - 500 000 тона, щѣхъ ли да я прѣскоча или бутна? - Не. Защо? - Защото е голѣма. Слѣдователно на сжщото основание, ако нѣкога се почувствувате обиденъ, трѣбва да знаете дали този човѣкъ, отъ когото се чувствувате обиденъ, е сторилъ съзнателно това нѣщо или то е резултатъ на нѣкакво ваше прѣдположение. Учителтъ вдига единъ ученикъ на урокъ, но той мълчи. Защо? Трѣбва ли учителтъ да се обижда отъ ученика си? - Не. Ученикътъ мълчи, защото тъкмо въ този моментъ си е хапналъ малко отъ гевречето, което купилъ въ междучасието. Ако ученикътъ не е честенъ, бързо ще извади хапката отъ устата си и ще почне да говори, като че нищо не е било. Обаче, това е лъжа. Ако е честенъ, той ще каже: „Извинете ме, учителю, азъ току що бѣхъ хапналъ малко отъ гевречето си, затова не можахъ веднага да ви отговоря.“ Честниятъ ученикъ трѣбва направо, смѣло да говори истината прѣдъ учителя си, да му каже: „Извинете ме, азъ пристѣпихъ едно отъ правилата въ класа, не трѣбваше да ямъ въ класъ.“ Учителтъ, отъ своя страна, трѣбва да бжде много благоразуменъ и добъръ, да позволи на ученика да си изяде гевречето прѣдъ всички свои другари и съ това да се свърши въпросътъ.

И тъй какво разбирате подъ думата „честность“? - Честността подразбира справедливостъ, абсолютно никаква лъжа у човѣка. Затова и вие трѣбва да се стремите да говорите истината. Коя истина? Има общи нѣща, които ние сме длѣжни да кажемъ; има нѣща, които се отнасятъ само до насъ - тѣхъ не сме длѣжни да казваме. Никой нѣма право да знае тайнитѣ на вашата душа, тѣ сж отъ личенъ, а не отъ общъ характеръ. Ако нѣкой ме пита, дали имамъ или нѣмамъ пари

въ джоба си, това мога да му кажа, пъкъ и той самъ може да провѣри. Тѣ сж вѣншни нѣща, по тѣхъ мога да говоря съ всѣкиго. Обаче, има нѣща вжтрѣшни, които се отнасятъ само до моята душа - по тѣхъ не мога да говоря. Тѣ сж отъ духовенъ характеръ. Всѣки, който иска да знае положението на моята душа, трѣбва да мяза на менъ. Не мяза ли на менъ, никаква тайна не мога да му открия. Прѣдставете си, че туря единъ епатрихиль на нѣкой волъ и почна да се изповѣдвамъ прѣдъ него за сторенитѣ си грѣхове. Тази изповѣдъ ще хване ли мѣсто? - Нѣма. Защо? - Волътъ не може да прѣцѣнява. Добрѣ, допуснете, че прѣдъ васъ не стои волъ, но човѣкъ, който разбира всичко, но не може да пази тайна и разнася навсѣкждѣ това, което е чулъ. (*Прѣдъ такъвъ човѣкъ не трѣбва да се изповѣдваме.*) Значи човѣкъ може да се изповѣдва само прѣдъ такова сжщество, което включва въ себе си всички изброени по-горѣ качества: честность, справедливость, интелигентность и благородство.

Понеже сега ще боравите съ честността, искамъ да знаете, какво нѣщо прѣдставлява тя. Тѣй както ви виждамъ вие имате стари схващания за честността. Ще ви кажа какво разбирамъ подъ стари схващания за честността. Прѣдставете си, че вие сте облѣченъ въ една дреха, прана въ мжтна вода. Вие казвате: „Дрехата ми е прана съ сапунъ, чиста е тя.“ Рекохъ, да, прана е тя, но въ мжтна вода, не е много чиста. Елате съ менъ, азъ ще ви докажа, че дрехата ви не е хубаво изпрана. Завеждамъ ви при единъ чистъ изворъ, стоплямъ отъ него вода, изпирамъ дрехата ви и показвамъ водата отъ нея. Питамъ ви: чиста ли е водата отъ дрехата ви? - Не, мжтна е. Значи дрехата ви е била нечиста. Слѣдователно всѣка дреха, която при пране дава мжтна вода, не чиста. Честността подразбира такава дреха, която като се пере, не прави водата мжтна, нито пъкъ тъканята ѳ се измѣня.

Отличителнитѣ чѣрти на честния човѣкъ сж слѣднитѣ: въ каквото общество и да влѣзе, съ когото и да дружи, той не причинява абсолютно никаква врѣда, а всѣкому е полезенъ. Освѣнъ това, той нито се дразни, нито другитѣ дразни,

никому обидна дума не казва; каквото вземе отъ другитѣ, на врѣме го връща, никому длъженъ не остава. А сега и млади, и стари хора се дразнятъ, гнѣвятъ. Всички искатъ да бждатъ честни, но не разбиратъ основнитѣ елементи на честността. Щомъ липсватъ тия елементи отъ човѣка, той не може да бжде честенъ. Ако се отнеме или поврѣди центърътъ на честността отъ мозъка на нѣкой човѣкъ, той не може да бжде честенъ. Въ центъра на честността влизатъ нѣколко елемента. Отношенията на честния човѣкъ, като разумно същество, спрѣмо всички окръжаващи, сж прѣми, въ тѣхъ нѣма нищо изопачено. Каквото обѣщае - изпълнява. Той е точенъ, изпълнителенъ въ всичко. Пари на заемъ обикновено не взима, но ако се случи да вземе, обѣщае ли, че слѣдъ три мѣсеца ще ги върне, на опрѣдѣленото врѣме ги връща. Яви ли се най-малката неточностъ, тамъ честността липсва. Честниятъ човѣкъ е изправенъ и точенъ и като слуга, и като ученикъ и като царь. Той прѣдприема такава работа, каквато може да свърши. Не може ли да свърши една работа, не се заема съ нея.

Питамя: колцина отъ васъ искатъ да направятъ опита за четиритѣ седмици? Наистина, той нѣма да бжде свършенъ, все ще има погрѣшки, но ще има и нѣкакви придобивки. Опититѣ не излизатъ винаги сполучливи, но трѣбва да се правятъ често, да се повтарятъ единъ, два, три и повече пѣти, докато най-послѣ излѣзатъ сполучливи. Нѣкой пѣтъ може да стане малка експлозия, да се пукне ретортата ви, но ще я платите и пакъ ще повторите опита. Като работите прѣзъ седмичата върху честността, все ще дойде нѣкой да ви спъне, да попрѣчи на опита, като иска да ви каже съ това: „Можешъ да отстъпишъ малко отъ честността, съ нея не се живѣе въ този свѣтъ.” Не, честни ще бждете!

Трѣбва да знаете дѣ се намиратъ тия четири тригълници въ човѣшката глава. Прѣди всичко всѣки отъ тѣхъ прѣдставлява четвъртъ отъ правогълника, който служи за основа на пирамидата. Първиятъ тригълникъ СОС се допират до втория - СОВ и до четвъртия - ЧОВ. Тригълникътъ на

честността се намира на задната част на главата. Вторият трижгълник - на справедливостта се намира отгорѣ на главата; третият трижгълник - на интелигентността, се намира отпрѣдъ на главата и четвъртият - на благородството, се намира отстрана на главата. Ако разгледате главата на човѣка, тя прѣдставлява трижгълникъ, а не квадратъ. Слѣдователно основитѣ на двата трижгълника сж по-голѣми. Въ трижгълника на честността физическата страна надделява, тя е основата и е най-дълга. Понеже човѣкъ на земята е заетъ съ много материални работи, той трѣбва да образува своитѣ физически сили. Въ тази дълга линия - основата на трижгълника ЧОС дѣйствуватъ мощни сили, които човѣкъ трѣбва да регулира съ силата на волята си. Въ втория трижгълникъ - на справедливостта, енергиитѣ се уравнисяватъ. Той е почти равностраненъ трижгълникъ. Въ трижгълника на интелигентността - третият трижгълникъ, на човѣка пакъ прѣдстои да се бори съ материята. И въ него основата е по-дълга отъ височината.

Сега да разгледаме думата „честность”. Ясна ли ви е тази дума? Може ли нѣкой отъ васъ да каже нѣщо върху честността? *(-Ако подѣ думата честность се разбира достойнството на човѣка, тогава етиката опрѣдѣля достойнството по слѣдния начинъ: всѣки човѣкъ малко или много, познава доброто и се стреми къмъ него, споредъ силитѣ си. Самиятъ фактъ, че човѣкъ познава доброто и се стреми къмъ него, прѣдставлява неговото достойнство. Като казваме, че не трѣбва да накърняваме човѣшкото достойнство, разбираме, че не трѣбва да накърняваме разбиранията на човѣка за доброто, което той се стреми да приложи въ живота си.)* Наистина, човѣшкото достойнство не трѣбва да се прѣнебрѣгва. Щомъ кажемъ нѣкому, че не е честенъ, ние не сме справедливи. Достойнството засѣга най-първо справедливостта, защото тя е отношение на човѣка къмъ другитѣ, а честността е отношение на човѣка къмъ себе си. Разгледайте филологически произхода на думитѣ „достойнство” и „честность”.

Чий е този знак Ч? (*-На Юпитеръ.*) Значи честността произлиза отъ Юпитеръ. Отъ главнитъ богове само Юпитеръ може да каже „азъ”. Това подразбира: „Азъ имамъ достоинство.” Буквата „Ч” прѣдставлява чаша, която въ природата се прѣдставя въ форма на цвѣтъ. По кой начинъ може геометрически да се измѣни формата на буквата „Ч”? Въ буквата Ч има единъ правъ жгълъ и една права линия до едно отъ раменетъ му. Това сж живи сили, които, за да хармониратъ помежду си, се нуждаятъ отъ една равнодействуваща. Допирната линия при жгъла на буквата Ч може да се постави така, че да затвори чашката и по такъв начинъ да се образува единъ трижгълникъ. Ако завъртите този трижгълникъ около себе си, той ще образува кръгъ. Така именно дѣйствува природата. Най-първо цвѣтътъ цвѣти, образува буквата „Ч” - отворена чашка. Послѣ завързва плодъ - затваря се и образува трижгълникъ. Най-послѣ трижгълникътъ се завъртва около себе си, като образува кръга - узрѣлия плодъ. Вие не може да бждете справедливи, докато плодътъ на честността не узрѣе и не дадете отъ този плодъ на другитъ. Тогава вече работи не само вашата честность, но и вашата справедливост. Дойде ли нѣкой при васъ, дайте му отъ вашитъ плодове за пжтъ, безъ да взимате пари. Вземете ли отъ него пари, всѣкаква честность пропада. Справедливостта изисква отъ човѣка честность.

Какъ ще реализирате вашата честность въ практическия, въ реалния животъ? (*-При високо и будно съзнание.*) Първо ще образувате трижгълникъ, послѣ кръгъ и слѣдъ това ще предизвикате ума си къмъ работа. Не мислете, че сега ще придобиете честността. Тя седи у васъ като елементъ, като сила, която трѣбва да се развива. Тя седи у васъ като зародишъ, като една потенциална, разумна, жива сила, на която трѣбва да дадете условия да се развива. Дадете ли ѝ почва, вода, въздухъ, свѣтлина и топлина, оставете я по-нататкъ сама да се развива, не мислете вече за нея. Тя е въ състояние сама да се развива. Мислите ли за нея, вие я спъвате. Като ви казвамъ, че трѣбва да бждете честни, не мисле-

те, че трѣбва да насочите ума си изключително в това направление, механически да развивате честността. Не, честността е жива сила, тя сама расте. Отъ васъ се изисква да я насадите въ себе си, да ѝ дадете почва.

Честността има и външни признаци у човѣка. Напримѣръ честниятъ човѣкъ е винаги правъ, не се прѣгърбва. Гърбавиятъ човѣкъ не може да бѣде честенъ. За гърбавия човѣкъ казватъ, че е безчестенъ, влѣчуга човѣкъ. Дяволтъ прѣдставлява кривъ, прѣгърбенъ човѣкъ. Главата на честния човѣкъ е успоредна съ грѣбначния стѣлбъ. Когато нѣкой човѣкъ иска да се прѣдстави за честенъ, той наклонява главата си назадъ. Това вече е глупостъ. Природата не позволява главата да се наклонява повече отъ грѣбначния стѣлбъ, тя трѣбва да бѣде успоредно съ него. Ще знаете: честниятъ човѣкъ ходи правъ, съ глава успоредно на грѣбначния стѣлбъ. Тия правила нѣма да намѣрите никждѣ, тѣ се намиратъ само въ отвлѣчената наука, придобита съ вѣковетъ.

Ако държите главата си много назадъ, или много напредъ, вие прѣпятствувате на кръвообръщението си, на вашата нервна система - изобщо, теченията въ организма не ставатъ правилно. Прѣзъ тази седмица всички ще се стремите да вървите изправени, прави да бѣдете. Нека всѣка ваша мисль, всѣко ваше чувство, всѣко ваше дѣйствие носи характеръ на вътрѣшна чистота. Бѣдете честни спрѣмо себе си! Грѣбнакътъ на човѣка трѣбва да има една много малка, лека кривина, да бѣде повече правъ. У нѣкои хора коремътъ е много издаденъ напредъ, а кръстътъ е много хлѣтналь, при което се образува французката буква „s”. За да привикнете да вървите изправени, правете слѣдното упражнение: облегнете се на вратата така, че грѣбнакътъ ви почти цѣль да се допре до нея.

Всичко това е необходимо за васъ, за да привикнете да владате мускулитѣ си разумно и съзнателно, да знаете, че вие сте имъ господари, а не тѣ. Ако не можете да владате вашитѣ мускули, какъ ще владате външнитѣ условия? Ще кажете: „Какво общо имаме ние съ външнитѣ условия?” Вън-

шниятъ свѣтъ има извѣстни отношения къмъ васъ, затова нѣкой пжтъ той ще засегне вашия стомахъ, нѣкога - вашитѣ гърди, а нѣкога - вашата глава. Има хора въ свѣта, които разбиратъ законитѣ на черната ложа, владатъ ги и затова нѣкога ще ви внушаватъ напимѣръ мисълта да държите главата си или назадъ наклонена или напрѣдъ наведена - и въ единия, и въ другия случай тѣ ще ви поврѣдятъ. Всички тия мисли сж внушения, посторонни нѣща, които вие трѣбва да отхвърлите.

Всѣка мисль на обезсърчение не е ваша, тя е дошла отвннъ нѣкъдѣ, затова я отхвърлете. Всѣка прѣстѣпна мисль, която минава прѣзъ васъ, не е ваша, вие не сте я родили - отхвърлете я. Въ това отношение човѣшкиятъ мозъкъ е градина, въ която всѣки може да посѣе единъ плѣвелъ или нѣкой хубавъ цвѣтъ. Ако съзнанието ви не е будно, всѣки злонамѣренъ човѣкъ може да посади въ вашата градина едно лошо сѣменце, което да израстне. Послѣ вие ще се чудите, отъ дѣ е дошло това сѣме у васъ. Да, то не е ваше, вие не сте го родили, но то има произхода си въ далечното минало на човѣчеството, отъ което вие сега трѣбва да се освобождавате разумно. Ако не разбирате тия закони, ще се прѣдавате на внншни внушения и ще страдате.

Напимѣръ често вие хвацате главата си съ ржцѣ, стискате зжбитѣ си, свивате юмрукъ, мислите, че въ това седи силата на волята. Не, това показва слаба воля. Силната воля не се изразява въ такива движения. Силната воля се подчертава въ непрѣклоннитѣ принципи, които човѣкъ крие въ душата си. Човѣкъ трѣбва да има на своя страна най-първо Бога, послѣ природата, слѣдъ това всички добри хора и най-послѣ той самъ да бжде на своя страна. Това сж положения, които всѣкога трѣбва да чувствувате въ душата си. Не е достатъчно само природата да бжде на ваша страна, но и вие трѣбва да бждете на нейна страна. Нѣкой казва на другитѣ хора да бждатъ честни. Не казвай на другитѣ хора да бждатъ честни, но ти самъ бжди честенъ! Можешъ да загубишъ и милиони, но честенъ бжди! Честниятъ човѣкъ е всѣкога богатъ.

И тъй, за да бъдете честни, вие трѣбва да бъдете въ съгласие съ себе си, съ добритѣ хора и съ природата. Бъдете ли въ това състояние, вие ще сте въ съгласие и съ волята Божия и ще можете да я изпълнявате. За да постигнете всичко това, необходимо ви е да усилите волята си, затова трѣбва да правите извѣстни упражнения. Прѣди всичко трѣбва да бъдете честни спрѣмо себе си. Честността усилюва волята.

Та рекохъ, честността и справедливостта влизатъ като елементи на интелигентността, а всички заедно влизатъ като елементи на благородството. Най-послѣ честността, справедливостта, интелигентността и благородството влизатъ като елементи на душата и на духа на човѣка. Въ първо врѣме ще се занимавате съ четиритѣ качества поотдѣлно. Всѣки отъ васъ ще може да направи опита, който ви дадохъ, за четиритѣ седмици, като слѣди въ какво не може да устоява. Ще бъдете ли доблестни, всѣки въ себе си да каже, въ какво не е издържалъ? Когато човѣкъ изплати най-голѣмия си дългъ, той ще бѣде въ състояние да изплати и малкитѣ си дългове. Такъвъ е законътъ. Ако ти имашъ да давашъ 10 милиона лева и ги изплатишъ, вѣроятността, че не можешъ да изплатишъ малкитѣ си дългове е 1%; ако обаче имашъ да давашъ 100 000 лева, но изплатишъ отъ тѣхъ само 1000 лева, тогава вѣроятността, че не ще изплатишъ останалитѣ е 99%.

Слѣдователно когато човѣкъ се добере до най-голѣмата си добродѣтель и постѣпва съобразно нея, вѣроятността да не бѣде добродѣтеленъ въ другитѣ си постѣпки е само едно на хиляда. Когато пъкъ той се добере до най-малката си добродѣтель, вѣроятността да прояви слабоститѣ си е 99%. Понеже при слабоститѣ си трѣбва да прѣодолювате поголѣми прѣпятствия, затова първо ще хванете най-голѣмата си слабостъ, за да нѣмате по-нататъкъ такива голѣми спѣнки.

Като работите върху честността, ако не успѣете изведнѣжъ, нѣма да се откажете отъ опита си. Ще го повторите, ще потретите, докато имате резултатъ. Прѣдставете си, че държите изпитъ въ университета по дескриптивна геометрия, но пропадате. Има ли нѣщо лошо въ пропадането?

Ще се явите на изпитъ втори път. Ако и тогава ви скъсатъ, ще се явите и трети път - поне ще научите материята подобря. И професорътъ даже и да не ви обича, като види вашето постоянство, ще ви прѣкара да вървите по-нататъкъ. Азъ искамъ да изучавате честността като наука, да държите по нея изпитъ, тъй както държите по дескриптивна геометрия или по другъ нѣкакъвъ прѣдметъ. Азъ не давамъ на опита ви мораленъ характеръ, но наученъ. Вие трѣбва да знаете положително, всѣки за себе си, честенъ ли е или не. Ако купувамъ една ось, трѣбва да зная каква е: джбова ли е, букова ли е, или върбова. Ако е джбова, тя трѣбва да е здрава, да издържа; ако е букова, ще бжде по-слаба; ако е върбова, никакъ нѣма да издържа. Честенъ ли съмъ, щомъ дойде при мене нѣкой човѣкъ да купува оси, ще му кажа: „Азъ имамъ три вида оси: отъ джбъ, отъ букъ и отъ върба.” Който е нечестенъ, ще каже: „Ето, това сж оситъ, които продавамъ. Купете си, каквато искате.” Ако купувачътъ не разбира, кои оси сж здрави, може да купи нѣкоя отъ върба и ще остане излъганъ. Въ дадения случай честниятъ човѣкъ ще каже на купувача, че тази ось не е здрава и ще му прѣпоръча да си вземе отъ джбовитъ оси.

Знаете ли, защо ви говоря за честността? Понеже вие се намирате въ присѣтствието на множество интелигентни сжщества, когато постѣпвате нечестно, тѣ ви виждатъ. Вие изпадате тогава въ жалко, въ смѣшно положение прѣдъ тѣхъ. Ще ви приведа единъ примѣръ, да видите въ какво положение се намирате при такива случаи. Седя на двора, гледамъ една котка дебне малка птичка, иска да я улови, прави си изчисления и казва: „Единъ пътъ да подскоча и птичката е въ устата ми.” Азъ взимамъ едно малко камъче, подхвърлямъ го по направление къмъ птичката и тя хвърква, кацва на единъ клонъ. Котката не ме вижда и се чуди на това явление. Защо птичката хвъркна? Тя бѣше си направила много добръ смѣтката. Само единъ скокъ ѳ бѣше нуженъ и птичката щѣше да бжде въ устата ѳ. Кой ѳ попрѣчи? Азъ спасявамъ птичката съ моето камъче, но котката не вижда това. Ако бѣхъ хвър-

лил това камъче към нея, тя щеше да разбере причината за хвъркването на птичката. Тя се опитва втори, трети път, но азъ все осуетявамъ плана ѝ, като спасявамъ птичката. Понѣкога и вие, като тази котка, си правите нѣкакъвъ планъ, но едно разумно сжщество отгорѣ, което вие не виждате, хвърля камъче върху птичката, която искате да уловите, и тя хвърква, качва се на нѣкой клонъ. Вие гледате нагорѣ, чудите се, кой е развалилъ плана ви. Не, вашата работа е нечестна. Вие ще си кажете: „Азъ нѣма да ловя тази птичка.“ Това е честна постѣпка.

Нѣкои отъ васъ още не сж се отказали отъ месцето. Туряте единъ капанъ и въ него малко житце, чакате да влѣзе нѣкой гълѣбъ. Щомъ влѣзе, хващате го, опичате го и го изяждате. Честность ли е това? Не е честность. Азъ намирамъ постѣпката на всички ловци за безчестна. Единъ день ловътъ ще се забрани за всички. И на рибаритѣ ще се забрани да ловятъ риба съ мръжи. Който иска да яде риба, да я лови съ рѣцѣ. Природата позволява това ловене на риба. Ако може да ловите риба съ рѣчка, може и да я ядете. Ако може да ловите птички сж рѣчка, може и да ги ядете, но не е позволено да ги ловите съ капани.

Та рекохъ, разумнитѣ сжщества отгорѣ винаги познаватъ нечестнитѣ намѣрения на хората и хвърлятъ по едно камъче, за да имъ прѣчатъ, като казватъ: „Не ви е позволено по този начинъ да ловите птички! Отношенията ви, постѣпитѣ ви спрѣмо тия птички не сж прави!“ Слѣдъ като хвърля камъка къмъ птичката, да хвъркне, отивамъ при котката, поглеждамъ я въ очитѣ и казвамъ: „Това, което вършишъ, не е добро.“ Тя ме поизгледа, като че ме разбере и си отmine. Гледамъ я на другия день пакъ дебне нѣкой птичка - забравила урока си. Рекохъ, котката не може да се възпита. И човѣкъ има такава котешка проява въ себе си, но той трѣбва да работи съзнателно върху тази проява въ характера си и да каже: „Азъ съмъ човѣкъ, имамъ глава, имамъ умъ, съ който мога да размишлявамъ, не трѣбва да постѣпвамъ така. Едно врѣме, като бѣхъ котка, лъвъ, тигъръ, позволено ми бѣше да

постъпваъ така, но сега това е нечестно отъ моя страна.” Признаешъ ли своитѣ погрѣшки на миналото и откажешъ ли се днесъ отъ тѣхъ, това е честна постъпка.

Така е направилъ Сократъ. Единъ виденъ физиогномистъ разглеждалъ чъртитѣ на лицето му и изнесълъ всичкитѣ му пороци и слабости. Сократъ казалъ: „Така е, едно врѣме азъ бѣхъ точно такъвъ, какъвто ме описвате, но сега, съ силата на своя умъ, на своето сърце и на своята воля, азъ изправихъ всички слабости и пороци на характера си и вече не съмъ такъвъ, какъвто ме нарисовахте.” Това е една отлична чърта въ характера на Сократа. Азъ бихъ желалъ и вие единъ день като Сократа, да кажете: „Съ силата на своята воля, на своя умъ и на своето сърце азъ успѣхъ да прѣодолѣя всички свои слабости и пороци и вече не съмъ такъвъ, какъвто бѣхъ едно врѣме, новъ човѣкъ съмъ сега!”

Азъ искамъ всички, които се наемете да направите този опитъ, да го приемете отъ сърце, доброволно, а не чрѣзъ налагане. Ако го приемете отъ добро сърце, това ще бжде много приятенъ опитъ.

Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.

*20 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 1.ІІІ.1925 г.*

РАВНОСТРАННИЯТЪ ТРИЪГЪЛНИКЪ*

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Кой е най-важния мускулъ?“

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Отличителнитѣ качества на отривистата рѣчь.“

Сега ще пристѣпимъ къмъ единъ практически опитъ. Досега вашитѣ работи бѣха само теоретически - писане на теми. За идния пѣтъ като тема ще имате слѣдното нѣщо: всѣки отъ васъ ще напише едно писмо за специалния и едно за общия класъ въ кой и да е градъ отъ провинцията. Това ще бжде темата ви (*№19*). Ако въ цѣла България има 20 града, дѣто сжществуватъ тия класове, така ще се разпрѣдѣлите, че за всѣки градъ да се получи по едно писмо и въ двата класа. Тѣзи писма ще бждатъ кратки, лаконически, но насърчителни. Всѣки отъ васъ ще пише безъ никакво изключение. Ще развиете една идея отъ това, което ви е говорено, тѣй както сте я разбрали и приложили. Който не иска да напише такова писмо, трѣбва да напусне класа. Вашитѣ братя и сестри отъ провинцията се оплакватъ, че вие сте хора безъ инициатива, безъ сърце, не се отзовавате на тѣхнитѣ нужди. Искамъ всички вие да отворите крановетѣ си и да потече толкова много, че всички отъ провинцията да кажатъ: „Стига вече!“

Разбрахте ме, нали? Ще имате свободна тема „писмо“ съ идея каквато искате, която най-много прилѣга на сърцето ви. Щомъ си изберете въпросъ, който ви интересува, вие ще го развиете добрѣ, отъ душа, и като го прочетатъ другитѣ и тѣхнитѣ сърдца ще затрептятъ. Двама - трима души ще пи-

*Поради липса на оригинал, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

шатъ напрімъръ въ Панагюрище, четири - петъ души въ Пловдивъ, въ Бургасъ, въ Варна, въ Ямболъ и другадѣ. Сжщо така ще пишете и въ тия села, дѣто има само по единъ или двама души. Ще видите, какъ ще се зарадватъ тия хора. Ако искате, може да си запазите и по едно копие отъ писмата, да видимъ какво сте писали, но това вече зависи отъ вашата добра воля. Азъ искамъ да опитамъ честността ви. Ще приложите вашата честностъ въ дѣйствиe. Може да се извинявате, че нѣмате врѣме, че не сте разположени и т.н. Не, ще пишете - нищо повече!

Та рекохъ, досега вие писахте теми, четохте, учихте лекции, но какъвъ е резултатътъ отъ всичко това? Научихте нѣщо, но практика и приложение се изисква вече. Отъ тия писма, които ще напишете на вашитѣ братя и сестри въ провинцията, тѣ ще се ползватъ, ще се радватъ и ще си кажатъ: „Отъ дѣ дойде тази свѣтла мисълъ на софиянци, да сподѣлятъ съ насъ нѣщо отъ това, което сж чули и разработили въ себе си?“ Нека писмото ви бжде кжсо, но съдържателно. Може да напишете или 10 - 15 реда, или една страница, или двѣ страници, колкото ви се подаде. Вие започнете да пишете и вдъхновението ще дойде.

Има единъ вжтрѣшенъ законъ въ живата природа, споредъ който щомъ човѣкъ научи нѣщо, той трѣбва да помага и на другитѣ. Въ това седи служенето на Бога. Отъ изобилието, което има човѣкъ, трѣбва да потече и къмъ другитѣ. Като напишете едно такова писмо, вие ще почувствувате малка радостъ, че сте извършили нѣщо добро. Азъ ви давамъ свобода, като ви казвамъ, че може да напишете това писмо на нѣкой ваши познати на кого и да е, но непрѣменно трѣбва да напишете. Никакво колебание не трѣбва да се проявява у васъ! Който не иска да изпълни това, ще си излѣзе отъ класа. Какъ? Невидимиятъ свѣтъ ще ви изпжди. Той е много строгъ, голѣмитѣ ви грѣшки прощава, но малкитѣ - никога! Въ Невидимия свѣтъ, по отношение васъ, сжществува слѣдниятъ законъ: Ако вие имате единъ дългъ отъ десетъ милиона лева, тѣ сж готови да ви го платятъ, но ако имате единъ дългъ отъ петъ лева, тѣ ще ви заставятъ вие сами да си го платите. Въ

малките дългове отъ 5, 10, 20, 100 лева никой нѣма да ви помогне, вие сами ще си ги платите, що се отнася до голѣмитѣ ви дългове отъ 5, 10 и повече милиона, Невидимиятъ свѣтъ ще ви помогне. За голѣмитѣ работи ви помагатъ, а за малките никой не помага. Такъвъ е законътъ въ духовния свѣтъ. Тамъ се извършватъ голѣми работи, велики дѣла, а малки - никога. И тъй, понеже великите работи се вършатъ на небето, малките работи сж останали за земята, ето защо отъ васъ не се изискватъ голѣми работи, но малки. Вие ще направите малките работи, а на небето ще направятъ голѣмитѣ работи и така небето и земята ще се допълватъ.

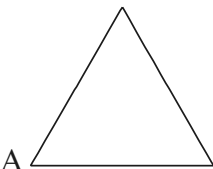
Вие знаете адреситѣ на различните градове, нали? Тази тема е свързана съ една малка глоба отъ два лева за марка, които ще излѣзатъ отъ джоба ви. Но вие нали се поздравлявате съ формулата: „Доброта, Истина, Красота - това е Любовта”, а щомъ е така, започнете отъ доброто. Да напишете едно писмо на нѣкои ваши близки, които чакатъ да чуятъ нѣщо ново, нѣщо красиво, това вече е едно малко добро.

Нека вземемемъ трижгълника АСВ.

Какви отношения може да има въ този трижгълникъ? Първото отношение може да бжде отношение между точките А, В и С, които прѣдставляватъ върховетѣ на дадения трижгълникъ. Значи, ще имаме отношението: А:В; В:С; С:А. Второто отношение

ще бжде между странитѣ на трижгълника, а именно: АВ:ВС:СА. Третото отношение ще бжде между ъглитѣ на този трижгълникъ: АВС:ВСА:САВ. Всички тия точки, страни и ъгли сж само прѣдположения. Всжщностъ сжществуватъ ли въ геометрията такива отношения? (*-За да има отношения, изисква се още единъ трижгълникъ;*)

Трижгълникътъ АСВ е само проекция, а реалността е извънъ него. Каква е разликата между третото отношение и първитѣ двѣ? Когато вземемъ жгъла АВС, въ този случай точката А ржководи нѣщата; когато вземемъ жгъла ВСА, точката В ржководи нѣщата; и най-послѣ, когато вземемъ жгъла САВ, точката С ржководи нѣщата.

Отдълно взети точките А, В и С сж центродѣятелни точки. Или, когато изговоримъ жгъла АВС, това показва, че точките В и С, се отправятъ къмъ точката А. Когато изговоримъ жгъла ВСА, точките С и А се отправятъ къмъ точката В; и когато изговоримъ жгъла САВ, точките А и В се отправятъ къмъ точка С. Отъ реда на буквитѣ заключаваме кой отъ тритѣ върха е най-дѣятеленъ и останалитѣ точки отправятъ дѣятелността си къмъ него.

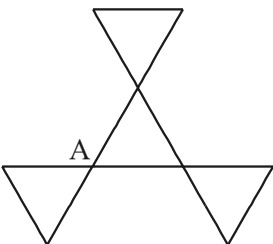
Всички тия букви сж отношения, които трѣбва добрѣ да се разбирагъ. Тѣ могатъ да се замѣстятъ и съ числа. Въ геометрията като наука точките и буквитѣ прѣдставляватъ сили и се изразяватъ само въ проекции, а въ живата геометрия, дѣто участвува умътъ, тѣ прѣдставляватъ разумни сжщества, разумни центрове, които едноврѣменно иматъ отношения единъ къмъ другъ.

Какъв изводъ може да извадите отъ слѣдната пропорция $A:B=C:D$? Какво означава тя въ геометрията? (*- Ако жгълтъ В е мѣрка, тогава разбираме, че $A:B=C:D$. Това става само при равностранния трижгълникъ.*) Какво означава равенството? - Равенство значи свобода. Както въ равенството работятъ сили, така и при свободата силитѣ иматъ еднакви права. Това, което равенството го дава и свободата го дава. Значи, при равенството и при свободата силитѣ работятъ еднакво. Когато хората иматъ еднакви права, тогава тѣ сж равни, иматъ и свобода. Какво разбирате отъ второто отношение между странитѣ на трижгълника? (*-Прѣди всичко прѣдполага се да имаме още единъ трижгълникъ, взетъ като мѣрка. Тогава ще имаме отношението $AB:BC:CA=A_1B_1:B_1C_1:C_1A_1$.*) Значи човѣкъ, за да работи разумно, прѣдполага още едно разумно сжщество като него.

Какво ще кажете и за третото отношение? (*-Тѣй както е написано това отношение, то показва отъ дѣ започва измѣрването на периметѣра, дали отъ точка А, дали отъ В или отъ С.*) Какво означава периметѣрътъ? Това сж условия, граници, при които човѣшката дѣятелность може да се простре. Въ живата геометрия периметѣрътъ на разнитѣ фигури показва условията, при които човѣкъ може да

работи, защото всеки ъгъл от триъгълника може да се проектира не само навътръ, но и навън. Тогава, слѣд като всички линии се проектират навън, ще имате една фигура извън условията. (*Тогава триъгълниците 1,2 и 3 ще имат отношение към централния триъгълник ABC, взет като мърка.*) Триъгълниците 1,2,3 сж условията, при които централният триъгълник може да се изрази. Както виждате, много разсъждения се изискват, за да разберете, какво прѣдставлява равностранният триъгълник. Този е законът, съ който може да работите. Последното отношение прѣдставлява ума, сърцето и волята, взети заедно.

Всѣка жива сила има известна площ, върху която може да се прояви. Да кажемъ, че имате единъ килограмъ вода, която прѣвърщате въ пара. Може ли тази пара да се събере въ същото шише, въ което по-рано се е събирала водата? (*Не може.*) Какъв обемъ ще заеме сега парата? (*Това може изчисли математически.*) Какъв обемъ трѣбва котела, въ който се поставя парата, безъ той да се а при това парата да извърши известна работа? (*Иже да се изчисли.*)

Ѣдователно, когато у васъ се събератъ тѣ нареченни сили”, които сж сгжстени, но могат да се ят и да стават по-активни, тогава обемът им се разширява. Ето защо вие трѣбва да знаете всѣка ваша идея, като минава въ възходяще състояние, какво пространство ще заеме, при какви условия ще може да се реализира. Една идея не може да се реализира на всѣко мѣсто. Напримѣр вие не може да изпълните единъ Бетховеновъ концертъ вън, когато вали силенъ дъждъ. Дъждът ще развали вашия концертъ. Значи, изисква се сухо врѣме или специално здание за този концертъ. И тѣй, за реализирането на всѣка идея се изисква особено мѣсто и особени условия. Вие трѣбва да пригответе тия условия въ себе си. Въ какво седятъ благоприятнитѣ условия? Да не допускате въ себе си никакво съмнѣ

ние, никакво колебание, никаква отрицателна мисъл. Най-малкото съмнѐние у васъ прѣдизвиква пропукване на съзнанието ви и вашата идея е пропукана вече. Тогава енергията на вашата идея, ако е вода, ще изтече навънъ; ако е пара, пакъ ще излѣзе навънъ, безъ да извърши опрѣдѣлената работа.

Та когато казваме, че не трѣбва да се съмнѣвате, ние подразбираме нѣщо много реално - шишето ви трѣбва да бжде много здраво, нийдѣ да не е пукнато. Защо? За да не изтече водата, нищо повече. Ако се съмнѣвате, това показва, че формата, въ която е вложена вашата идея, е пукната и въ такава форма не можете да задържите идеята си. Когато казваме, че трѣбва да имате вѣра, подразбираме да имате единъ изворъ, отъ който постоянно да наливате своето шише. Подъ думата „вѣра” всички ще разбирате мѣстото, отдѣто може да черпите сили въ живота си, за да реализирате своитѣ идеи. Всѣка идея може да се реализира само тогава, когато има единъ източникъ, който ѹ помага. Затова всички величини въ живота трѣбва да се прѣвърнатъ на сили.

И сега ще знаете какво нѣщо прѣдставлява съмнѐнието отъ окултно гледище и защо не трѣбва да го подхранвате. Съмнѐнието разрушава всички благородни форми, които имате, а всѣка благородна форма е необходима, за да се реализира една ваша възвишена идея. Слѣдователно разруши ли се формата, идеята сама по себе си, остава нереализирана. Щомъ идеята остане нереализирана, у васъ се явява или сърдеченъ, или умственъ, или волевъ упадъкъ, а може би и упадъкъ на духа. Когато човѣкъ реализира една своя идея, той подхранва въ душата си нѣщо добро и възвишено. Пропукването на котлитѣ всѣкога създава нѣкакви пакости.

Ако прѣдставите въ ума си единъ равностраненъ трижгълникъ, всѣка страна у него е жива и въ движение. Странитѣ на трижгълника сж пжтъ на живи сжщества. Ако можете да си прѣдставите трижгълника въ такова положение, въ душата ви веднага ще стане голѣма промѣна. Всички тия линии трѣбва да се прѣвърнатъ на свѣтлина и да се чувствува, че отъ тази свѣтлина излиза разумность. Схванете ли така,

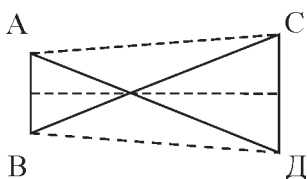
равностранния трижгълникъ, тогава ще разберете, какво е отношението между странитѣ му. Равностранниятъ трижгълникъ прѣдставлява отношение между сжщества отъ висшия разуменъ свѣтъ. Само между разумни сжщества може да има правилни отношения на свобода. Ако азъ ви начъртая единъ равностраненъ трижгълникъ, това значи, че съмъ написалъ едно писмо въ духовния свѣтъ. Ако ви изпратя до единъ мой приятель, като ви кажа да му прѣдадете единъ листъ, на който съмъ начърталъ равностраненъ трижгълникъ, знаете ли какво означава това? Туй е най-добрата прѣпоржка за васъ. Вмѣсто да пиша на приятеля си, че приносящиятъ това писмо е отличенъ човѣкъ, вие може да разчитате на него, той има прѣкрасенъ умъ, благородно сърце и възвишена воля, равностранниятъ трижгълникъ опрѣдѣля точно всичко това. Като изпратя нѣкому писмо, въ което съмъ начърталъ единъ равностраненъ трижгълникъ, това прѣдставлява съкратена рѣчь. Който получи такова писмо, точно и ясно ще разбере, какъвъ е човѣкътъ, който го носи. За да се изложи съдържанието на това писмо на обикновенъ езикъ, това значи да се напишатъ най-малко двадесетъ кѳли. За въ бждеще ще се пишатъ такива писма. Тѣ иматъ и това прѣимущество прѣдъ обикновенитѣ писма, че ако попаднатъ въ ржцѣтъ на външни хора, незапознати съ този символистиченъ езикъ, нѣма да разбератъ нищо. Само така могатъ да се скриятъ много нѣща.

Въ това отношение геометрията е наука, която скрива великитѣ мисли отъ обикновенитѣ хора. Който може да разкрива и разбира символичнитѣ знаци въ геометрията, той заслужава да ги знае. Който не може да ги разкрива, той не заслужава да знае нищо за тѣхъ. И ако този човѣкъ пита какво означава еди-кой си знакъ, ще му кажемъ: „Това, което виждашъ, е достатъчно за тебе.”

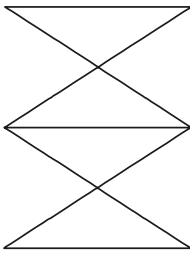
Азъ бихъ ви прѣпоржчалъ да наблюдавате небето вечерно врѣме, когато е ясно. Излизайте вечерно врѣме вънъ и наблюдавайте звѣздитѣ на небето около половинъ часъ, да намѣрите между тѣхъ единъ равностраненъ трижгълникъ. И нека всѣки отъ васъ забѣлѣжи добрѣ, дѣ е намѣрилъ този трижгълникъ, между кои звѣзди, въ коя посока и т.н. Това ще бжде

една малка задача за васъ. Слѣдъ това нѣкоя вечеръ ще излѣземъ всички заедно на една малка екскурзия на открито, ще разглеждаме небето и ще видимъ всѣки отъ васъ въ коя посока е намѣрилъ своя равностраненъ тригълникъ. Послѣ ще ви поговоря нѣщо върху тия естествени равностранни тригълници. Така ще размишлявате върху отношенията на звѣздитѣ едни къмъ други, тѣхното значение и т.н. Това ще бжде едно хубаво упражнение за васъ.

И тъй, тази вечеръ ви дадохъ двѣ задачи: да напишете по едно писмо на общия и на специалния класъ и да наблюдавате вечерно врѣме звѣздитѣ, докато намѣрите единъ равностраненъ тригълникъ. Не мислете, че ще се освободите само съ по едно писмо. Не, ще пишете често такива писма. Тия задачи ще бждатъ за васъ хубаво разнообразие, понеже еднообразието е врѣдно за човѣка. Азъ заблѣзвамъ, у васъ има събрана доста енергия, която не знаете какъ да пласирате. Съ тия задачи и упражнения, които ви давамъ, като малки цѣнни опити за васъ, вие ще пласирате частъ отъ своята енергия.

Всички знаете отъ физиката, какъ ставатъ отраженията на прѣдметитѣ. За да се изобрази единъ прѣдметъ, въ окото ставатъ редъ прѣчупвания на свѣтлината. Напримѣръ ако прѣдъ окото седи единъ прѣдметъ СД, то лжчитѣ, които излизатъ отъ точкитѣ С и Д, не вървятъ въ прави линии СА, ДВ, но минаватъ по друго направление, прѣзъ друга срѣда, като образуватъ линиитѣ СВ и ДА. Свѣтлиннитѣ вълни, които идатъ отъ Слнцето, по права посока ли вървятъ или прѣтърпѣватъ нѣкакво прѣчупване? - Прѣчупватъ се. Съврѣменнитѣ физици не сж изчислили колко прѣчупвания сж прѣтърпѣли тѣ, докато стигнатъ до окото. Какъ мислите, слнчевитѣ лжчи прѣтърпѣватъ ли различни промѣни, докато влѣзатъ въ окото? - Прѣтърпѣватъ, понеже минаватъ прѣзъ различни срѣди. Съврѣменната наука говори само за прѣчупванията, които ставатъ въ окото, а отъ тѣхъ ние сждимъ за прѣчупванията, които ста-

Фиг. 4

1 ват отвънъ. Когато единъ лъчъ минава отъ по-гъста въ по-рѣдка срѣда, той се прѣчупва по единъ начинъ, а когато минава въ по-гъста срѣда, пак се прѣчупва, но по обратенъ начинъ на първия. Тѣй щото, въ окоото ставатъ нѣколко прѣчупвания, главно три (фиг. 4), а физицитѣ говорятъ само за едно прѣчупване. Най-първо образътъ въ реалния свѣтъ е правъ, послѣ се получава обратенъ образъ и при третото прѣчупване е пакъ правъ. Отъ лещата на окоото образътъ минава въ тия клѣтки, които образуватъ умствения центъръ, въ който се получава идеята за този образъ. Тѣзи клѣтки сж специалисти по математика. Тѣ правятъ извѣстни прѣчупвания на свѣтлината, за да прѣвъзможнатъ външната реалность. Само ние не мислимъ. И тия малки сжщества, клѣткитѣ мислятъ. Азъ ще се спра другъ пѣтъ подробно върху въпроса кой мисли у насъ.

Сега ще ви прѣдставя нѣколко отношения, отъ които можемъ да съставимъ една пропорция. Мисленето на подсъзнанието има отношение къмъ съзнанието - П:С; мисленето на съзнанието има отношение къмъ самосъзнанието - С:СС; мисленето на самосъзнанието има отношение къмъ свѣрхсъзнанието: СС:С₁С₁. Оттукъ изваждаме слѣдната пропорция: П:С=СС:С₁С₁. Мисленето на подсъзнанието е Божественъ процесъ. Както въ подсъзнанието, така и въ съзнанието много сжщества мислятъ. Запримѣръ ти съзнавашъ, че трѣбва да изучишъ извѣстенъ прѣдметъ. Какво трѣбва да направишъ? Ще се заемешъ да изучишъ извѣстни автори и отъ тѣхъ ще пласирашъ нѣщо въ съзнанието си. Хора, които съзнаватъ това нѣщо, винаги ходятъ на групи. Свѣтътъ на подсъзнанието прѣдставя група отъ още повече сжщества. Самосъзнанието е единиченъ процесъ. Тамъ човѣкъ не съзнава какво сж мислили другитѣ, но съзнава само какво той мисли. Свѣрхсъзнанието е сжщо тѣй единиченъ процесъ. Тамъ човѣкъ съзнава какво Богъ мисли. Значи, подсъзнанието и съзнанието сж групови, множествени процеси, а самосъзнанието и свѣрхсъзнанието сж единични процеси.

Оттукъ имаме слѣдната пропорция: $C_1 C_1 : П = СС : С$.
Всѣки отъ васъ ще опита и двата вида процеси. Най-първо ще живѣешъ въ подсъзнанието, а послѣ въ свѣрхсъзнанието, защото тѣ сж Божественитѣ процеси въ човѣка. То значи: първо ще мислятъ възвишенитѣ духове, послѣ ангелитѣ и най-послѣ Богъ. Слѣдъ това тия процеси ще се отразятъ и върху насъ. Тогава ние ще се допитаме до всички онѣзи, които сж мислили като насъ, това е процесътъ на съзнанието; слѣдъ него ще си дадемъ заключение, какво ние мислимъ вече. По този начинъ ще се образува цѣль единъ кржгъ. Въ това седи философията на живота.

Та рекохъ, подсъзнанието е груповъ процесъ, въ който се разглежда, какво мислятъ великитѣ духове, съзнанието е груповъ процесъ, въ който се разглежда, какво мислятъ окржжаващитѣ човѣка - ближнитѣ му, както и цѣлата човѣшка раса. Свѣрхсъзнанието е единиченъ процесъ, въ който се разглежда какво Богъ мисли; самосъзнанието е единиченъ процесъ, въ който се разглежда какво мисли човѣкътъ самъ. Нѣкой пжтъ казвате: „Трѣбва да бждемъ съзнателни!“ Това се отнася до другитѣ хора. Когато казвате, че трѣбва да бждете самосъзнателни, това се отнася до самитѣ васъ.

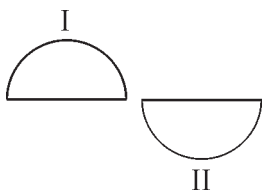
„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

*21 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 8.ІІІ.1925г.*

ВДЛЪБНАТА И ИЗПЪКНАЛА ЛЕЩИ*

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.”

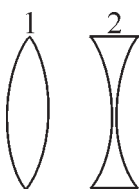
Прочете се резюме отъ темитѣ: „Отличителнитѣ чѣрти на отивистата рѣчь.”

Фиг. 1

Начъртайте на дъската два полукръга: единиятъ да бѣде изпъкналъ, а другиятъ - вдлѣбнатъ, корубестъ. Ще направимъ извѣстни разсѣждения върху тия два полукръга. (I и II, на фиг. 1) Ако се движите по повърхността на първия полукръгъ, какви ще бждатъ отношенията ви? Или ако налѣ-

ете вода върху повърхността на сѣщия полукръгъ, какво ще стане съ водата? (-Ще се разлѣе.) Ами какво ще стане съ водата, ако я налѣете върху вдлѣбнатата леща? (-Тя ще се събере.) Тогава, споредъ закона на аналогията, казваме: Всички енергии, които се разпрѣсватъ, се движатъ по изпък-

Фиг. 2

нала повърхностъ, а всички енергии, които се събиратъ, се движатъ по вдлѣбната повърхностъ. Изпъкналитѣ лещи даватъ малки образи, а вдлѣбнатитѣ - голѣми образи. (-Въ физиката се изучаватъ изпъкнали (1) и вдлѣбнати (2) лещи. Далекогледитѣ употребяватъ очила съ изпъкнали лещи, а късогледитѣ - съ вдлѣбнати лещи.) Когато енергията на човѣка се разлива,

въ какво състояние се намира той? - Въ изпъкнало състояние. Вие още не можете да схващате аналогията, която съществува между физическитѣ и духовнитѣ прояви. Ако се качите на единъ високъ планински върхъ, който прѣдставлява изпъкнала леща, ще можете ли тамъ да седите тѣй спо-

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

койно както въ нѣкоя долина? Има моменти, когато може да седите спокойно, но ако врѣмето е бурно, не може да седите на този планински връхъ. При сегашното развитие на човѣчеството, вие не може да седите дълго врѣме на планинскитѣ върхове. Нѣкои хора искатъ да си направятъ колибка на единъ отъ планинскитѣ върхове и тамъ да живѣятъ, но рекохъ, още не може да живѣете на планинскитѣ върхове. Не е дошло врѣмето за това. И въ врѣмето на Христа ученицитѣ Му пожелаха да направятъ три шатри на планината, но Христосъ имъ каза: „Не е дошло още врѣмето за това.” И тѣ трѣбваше да слѣзатъ отъ планината.

Високитѣ върхове прѣдставляватъ умствения свѣтъ, отдѣто слизатъ идеитѣ. Вашитѣ идеи, които имате, могатъ да изопачатъ ума ви, да ви свалятъ въ долината. Високитѣ върхове сжщеврѣменно прѣдставляватъ и човѣшката гордостъ. Когато човѣкъ се изкачи на нѣкой високъ връхъ, той не иска да знае за хората, не мисли за тѣхъ, но щомъ дойде бурята, слиза въ долината и започва да търси хората. На високия връхъ, като изпжкнала повърхность, човѣкъ не може да се задържи въ врѣме на буря, но слиза в долината, въ вдлѣбнатата леща. Вдлѣбнатата леща, долината съотвѣтствува на човѣшкото сърце.

Въздухътъ може да обвива еднакво, както изпжкнала повърхность, така и вдлѣбната, за него не е нужно паница. Той може да се движи свободно, дѣто иска. За водата обаче, въпросътъ седи другояче. Водата казва: „Паница е нужна за мене. Слѣдователно за сърцето трѣбва паница, форма, въ която да излѣе съдържанието си. Значи на ума трѣбва височина, а на сърцето - вдлѣбнатина, дълбочина, но има понѣкога опасность за човѣка, да не се удави въ тази вдлѣбнатина, въ тази паница. Казвате: „Какъ азъ, голѣмиятъ човѣкъ да се удавя въ една паница!” Рекохъ, прѣдстави си, че ти, голѣмиятъ човѣкъ, съ великитѣ идеи, имашъ форма на мравка. Ако те туря въ една паница съ вода, нѣма ли да се удавишъ? - Ще се удавишъ, разбира се и нищо нѣма да остане от тебе.

Окултиститѣ поддържатъ, че човѣкътъ, въ първитѣ врѣмена на своето развитие, е достигалъ до височина 100

метра. Послѣ, височината му се е намалила до 35 метра, докато днесъ го виждаме да достига на височина метъръ и половина - два метра най-много, което показва, че материята му се е сгъстила. За въ бждеще ще се сгъсти още повече.

Нѣкой си английски авторъ привежда единъ разказъ изъ живота на английскитѣ астрономи. Около 45-та година на миналия вѣкъ единъ астрономъ наблюдавалъ съ своя телескопъ небето и пространството около него. Това било въ врѣмето, когато холерата и чумата върлували въ Англия въ голѣма степенъ. По едно врѣме, както наблюдавалъ небето, вижда въ постранството единъ грамаденъ човѣкъ, съ километри височина, който се движилъ много бавно. Този астрономъ наблюдавалъ дълго врѣме, но грамадниятъ човѣкъ не изчезвалъ отъ полето на телескопа. Отдръпналъ се настрана, изчистилъ лещитѣ на телескопа, пакъ погледналъ - грамадниятъ човѣкъ седи. Най-послѣ астрономътъ помислилъ, че това е нѣкаква илюзия на мозъка, че е заболѣлъ отъ нѣщо или че очитѣ му сж замрѣжени и т.н. Отдалечава се отъ телескопа, разтърква добръ очитѣ си, поразхожда се малко, да се освободи отъ илюзорния образъ и пакъ поглежда прѣзъ телескопа. Грамадниятъ човѣкъ още стои насрѣща му. Тогава той извиква десетъ души астрономи, между които и една жена и имъ казва: „Открихъ нѣщо много важно, искамъ да се произнесете и вие, прѣди да го сподѣля съ васъ.” Първиятъ астрономъ започва да гледа прѣзъ телескопа и наблюдавалъ дълго врѣме. Отстранява се отъ телескопа, търка очитѣ си, пакъ наблюдава, но и той нищо не казва, мисли, че се лъже. Изреждатъ се слѣдъ него и останалитѣ осемъ души, но никой нищо не казва, мислятъ, че се намиратъ прѣдъ нѣкакъвъ фалшивъ недѣйствителенъ образъ. Най-послѣ дохожда редъ и на жената. Тя се приближава при телескопа, поглежда прѣзъ него и веднага казва: „Виждамъ на небето единъ грамаденъ човѣкъ!” Едва сега астрономътъ се убѣдилъ, че това, което и той виждалъ, не е илюзия. Когато холерата и чумата прѣстанали, сжщиятъ астрономъ забѣлѣзалъ, че грамадниятъ човѣкъ изчезналъ отъ небето. Днесъ кой би повѣрвалъ на този разказъ?

Та рекохъ, когато забълъжите, че вашата енергия се разпилява, ще знаете, че причината се крие въ ума ви. Когато се дразните, докачате, не можете да търпите този - онзи, вие усещате, че нѣщо ви дразни отвѣтрѣ. Това показва, че енергията ви се разпилява и вие се намирате въ въздухообразно състояние, у васъ настава голѣма сухота. При сухитѣ състояния всѣкога има безплодие. Въ този случай, за да оплодотворите организма си, влага ви трѣбва. Нѣкои хора страдатъ отъ много влага. Хора, които страдатъ отъ сухота, иматъ сухи ржцѣ; тия, които страдатъ отъ много влага, иматъ влажни ржцѣ. И двѣтѣ състояния у човѣка сж крайности. При голѣмата влага се раждатъ извѣстни недѣжи, като гниене, разлагане и др. Когато въ сърцето на човѣка дойде много влага, тамъ не могатъ вече да се развиватъ и растатъ никакви благородни чувства, освѣнъ нѣкакви дребни, малки животинки. И при голѣмата сухота спира животътъ на всички възвишени идеи и мисли.

Сега, вие трѣбва да приложите закона на хармонията, както въ себе си, така и въ окръжаващата срѣда, за да не дохождате нито до състояние на сухота, нито до състояние на влага. Знаете ли какво значи хармония? Хармонията изисква като се срещнатъ двама приятели, всѣки отъ тѣхъ да оцѣни добритѣ чѣрти въ характера на своя приятелъ. Виждате ли благородното въ характера на другитѣ хора, вие лесно ще създадете помежду си искрени отношения. За да се приближите къмъ нѣкой човѣкъ, първото нѣщо, което се изисква отъ васъ, е да намѣрите една добра чѣрта въ неговия умъ или въ неговото сърце, било нѣкаква сжществена мисль, която го движи или нѣкакво благородно чувство или нѣкаква способностъ. Като намѣрите една добра чѣрта, върху нея ще градите вашитѣ отношения.

Тукъ, въ Школата се събиратъ два вида ученици, отъ двѣ различни категории. Еднитѣ живѣятъ по върховетѣ, а другитѣ - въ долинитѣ. Или съ други думи казано, еднитѣ ядатъ отъ изпжкнали паници, а другитѣ - отъ вдлѣбнати. Като се съберете заедно, ще почнете да се смѣете едни на други.

Тия, които ядат отъ вдлъбнати паници, ще кажатъ на другитъ: „Яде ли се отъ изпжкнали паници?“ Последнитъ пъкъ ще ги запитатъ: „Ами отъ вдлъбнати паници яде ли се?“ Единитъ ще се намърятъ въ положението на щъркела, а другитъ въ положението на лисицата, за които се говори въ баснята „Щъркелъ и лисица“.

Вие трѣбва да знаете слѣдното нѣщо: това, което сжществува у другитъ хора въ изобилие, сжществува и у васъ, макаръ въ малко количество. Между всички хора има едно прѣливане, една обмѣна. Това се забѣлзва и въ вншнитъ отношения. Нѣкога ти ще говоришъ, а други ще те слушатъ. Другъ пътъ ти ще слушашъ, а други ще говорятъ. Нѣкои хора мислятъ, че могатъ да говорятъ или да мълчатъ, когато тѣ искатъ. Не, човѣкъ не може всѣкога да говори, не може и всѣкога да мълчи. Вие трѣбва да разбирате тия двѣ състояния, трѣбва да разбирате какво означава говоренето и какво - мълчанието. Въ разумния животъ мълчанието е необходимо, за да видимъ какво говорятъ другитъ хора, каква е тѣхната разумность. Когато ние говоримъ, другитъ слѣдятъ каква е нашата разумность. Значи когато азъ слушамъ, искамъ да разбера, доколко ти си разуменъ; когато азъ говоря, ти ще разберешъ доколко азъ съмъ разуменъ. Тѣй щото, ти ще ми говоришъ, за да те позная, послѣ азъ ще ти говоря, за да ме познаешъ. Слѣдъ това и азъ ще мълча и ти ще мълчишъ, за да познаемъ и разберемъ нѣщата.

Първото нѣщо, отъ всички хора се изисква взаимно уважение. Човѣкъ трѣбва да уважава и себе си и другитъ хора. Взаимно уважение - това е една отъ най-благороднитъ черти, която човѣкъ трѣбва да развие на земята. Вие не може да говорите за Любовь, отъ васъ не се изисква да се обичате, защото Богъ е, който обича, но отъ васъ се изисква взаимно уважение. Върху взаимното уважение почива разумниятъ животъ. Ако си туряте единъ другъ различни епитети, това нѣма да ви ползува. Вие ще мязате на онзи българинъ отъ варненско, които отишълъ при единъ турчинъ да си купи чехли. Слѣдъ като прѣмърлилъ всички чехли въ дюкяна, тръгналъ да

си отива, не могъл да намъри по мърката си - кракът му бил много голъм. Турчинът казал слъдъ него: „Калжпсъзъ!” То значи: нѣма калжпъ за твоитѣ крака. Българинътъ чулъ този епитетъ, разгнѣвил се, обърналъ се къмъ турчина и му казалъ: „Сенъ калжпсъзъ!” - Ти си човѣкъ безъ калжпъ. Питамъ: какво спечелиха тия двама души, като размѣниха този епитетъ помежду си? - Нищо не спечелиха. Епитетитѣ не разрѣшаватъ никакви въпроси. Единственото нѣщо, което спомага за разрѣшението на въпроситѣ, е да възстановитѣ помежду си отношения на взаимни уважения. Вие трѣбва да развиете тази чѣрта въ вашия характеръ, по която да се отличавате. Не само привидно, външно да имате това уважение, но да развиете тази чѣрта вътрѣ въ себе си, вътрѣшно да имате уважение единъ къмъ другъ. Само по този начинъ вие ще придобиее нѣжностъ и разумностъ.

Отъ паницата (А) на фиг. 2 можемъ ли да направимъ нѣщо? - Можемъ. Като туримъ тази паница въ двѣ различни положения - въ обикновено положение и послѣ съ дъното нагорѣ, ще образуваме долната и горната устни на устата АВ. Значи, като се отвори устата, имаме двѣ паници или както физицитѣ казватъ имаме двѣ двойно изпжкнали лещи, прѣзъ които лжчитѣ минаватъ и се прѣчупватъ. И дѣйствително, устата прѣчупва много нѣща. На какво може да уподобите двувдлѣбната леща О? - На човѣшкия носъ. Горната част на носа при вѣждитѣ е широка, послѣ се стѣснява и долната част, отново се разширява. Питамъ: щомъ устата и носътъ прѣдставляватъ лещи, службата имъ еднаква ли е? Ако свѣтлината излиза отъ срѣдата на двойно изпжкналата леща и върви къмъ повърхността ѳ, тя се разпрѣсва. Значи всичко, което излиза вънъ отъ устата, се разпрѣсва. Ако пъкъ свѣтлината излиза отъ центъра на една двувдлѣбната леща, на която уподобихме носа, тя се събира. Значи движението въ носа е навжтрѣ, всичко се събира въ него. По този начинъ ста-

ва и дишането. Движението въ носа отвънъ навътрѣ е по-силно, отколкото движението отвътрѣ навънъ. Следователно, двуизпъкналата и двувдлъбната лещи приематъ сили отъ два различни свѣта. Защо ни е потрѣбна паница въ живота? - За ядене да събира храната. Щомъ моята паница събира яденето, тя има смисълъ. Кои линии въ живота сж за прѣдпочитане, изпъкналитѣ или вдлъбнатитѣ? (*-Зависи отъ случаетѣ.*) Когато искате да отбиете извѣстна енергия отъ пжтя ѱ, трѣбва ви изпъкнала форма. Така постъпва и природата. Ако замѣрите нѣкое дѣте съ камъкъ, то безъ да знае законитѣ на физиката, вдига лакета си и така образува изпъкнала линия, съ която се прѣдпазва отъ камъка. Отдѣ знае дѣтето този законъ? Природата го учи.

Сжщитѣ тия изпъкнали линии, изпъкнали форми, иматъ голѣмо приложение при закона на вѣрата. Вие знаете, че чрѣзь пространството минаватъ много отрицателни мисли, които ако не можете да отбиете, ще ви причинятъ голѣма врѣда. За да се прѣдпазите отъ тѣхъ, ще ги отбивате чрѣзь закона на вѣрата.

И тѣй, на първо мѣсто ще прилагате законитѣ на вашия умъ и на вашето сърце, но трѣбва да помните, че нечистотиитѣ се събиратъ въ паници. Нечистотиитѣ не се събиратъ въ изпъкнали форми. Тамъ дъждътъ измива всичко, а вѣтрътъ го отвѣва. Въ това отношение изпъкналитѣ форми сж по-чисти, но въ тѣхъ вода не може да се събира. (*-Въ изпъкналитѣ форми се събира електричество, а въ вдлъбнатитѣ - магнетизъмъ.*) - Да, така е. Електрическата енергия е толкова необходима за тѣлото, колкото и магнетичната. За въ бждеще вие ще изучавате каква енергия се събира въ всѣка частъ отъ тѣлото. Вие трѣбва да изучавате и законитѣ, какъ да трансформирате енергията отъ единъ органъ въ другъ. Всички заболявания на организма се дължатъ на нееднаквото разпрѣдѣление на енергиитѣ въ него, вслѣдствие на което и кръвообръщението не става правилно. Електричеството постоянно тече по повърхността на сърцето и благодарение на него то се свива и разпуща, като разнася кръвта

по цѣлото тѣло. Прѣмахнатъ ли се тия живи електрически токове отъ сърцето, веднага неговото движение спира. Индуситѣ разбиратъ този законъ и правятъ редъ опити съ движението на сърцето. Напримѣръ тѣ отниматъ тия електрически токове отъ сърцето и то спира движението си, слѣдъ това отново ги възстановяватъ и движението на сърцето започва. Въ това отношение човѣшкото сърце прѣдставлява единъ изворъ. Докато водата въ този изворъ не е подпушена, сърцето дѣйствува нормално. Подпуши ли се водата му нѣкъдѣ, и движението на сърцето спира. Нѣкои хора се плашатъ, като забѣлѣжатъ, че сърцето имъ започва да бие поусилено или пъкъ спира движението си. Не, това е една иллюзия на електрическитѣ токове, които текатъ въ сърцето. Когато нервната енергия, въ която електричеството взима участие, прѣстане да се регулира отъ сърцето, явява се сърцебиене; започне ли сърцето отново да регулира тази нервна енергия и движението му става нормално.

И тъй, видѣхте вече разликата между изпжкналитѣ и вдлѣбнатитѣ лещи. Първитѣ сж необходими за ума, а вторитѣ - за сърцето. Вие трѣбва да се научите да разпознавате и да владате състоянията на ума си. Дойде ли у васъ колебание, съмнѣние, трѣбва да знаете отдѣ произтичатъ тия състояния. Тѣ показватъ, че вие сте на нѣкое високо мѣсто. Нѣкога вие сте увѣрени въ своитѣ идеи, но дойдете ли въ съприкосновение съ по-силенъ умъ отъ вашия, вие започвате да се колебаете, да се съмнѣвате. Силниятъ умъ прѣдставлява високъ върхъ, който може да ви влияе. Този умъ ви изкачва на високия върхъ, но понеже сте тънко облѣчени, започвате да треперите - колебаете се, дали ще издържите на тази височина. Рекохъ, единъ по-силенъ умъ може да ви разколебае въ вашитѣ убѣждения, а на по-слабъ умъ вие може да противодѣйствувате; едно по-силно сърце може да ви повлияе, а на по-слабо сърце вие може да противодѣйствувате; по-силна воля отъ вашата може да ви повлияе, а на по-слаба вие можете да противодѣйствувате.

Законъ е: И вие да влияете, и на васъ да влияятъ. Въ този законъ нѣма нищо лошо. Всички хора се намиратъ по-

дъ този законъ. Никой не може да се избави отъ влияние. Всѣки човѣкъ, съ когото влизате въ съприкосновение, може да ви повлияе. Хиляди хора ни влияятъ и природата ни влияе, а най-послѣ и Богъ ни влияе. Той се подписва отгорѣ и работата се свършва. Въ края на краищата всѣки човѣкъ ще излѣзе на спасителния брѣгъ. Кога? Когато върви въ разумния пѣтъ - по пѣтя на своя свѣтъль умъ и по пѣтя на своето разумно сърце. Тогава той ще бжде въ съгласие съ цѣлата природа, въ съгласие съ всички добри и разумни същества отъ по-висшъ свѣтъ и най-послѣ въ съгласие съ Бога. Щомъ сте въ такова пълно съгласие и мъчнотиитѣ въ живота ви, и ученieto ви, и всѣка работа, която започвате, ще разрѣшавате добрѣ и ще ви върви лесно.

Питамъ: какво е сегашното ви състояние? Каквато работа и да започнете, нищо не излиза отъ нея. Ако река да направя опитъ, ще се убѣдите, че е така. Напримѣръ давамъ 50 000 лева на десетъ души да видя какво ще направятъ съ тѣхъ. Слѣдъ 4-5 мѣсеца, тѣ ще дойдатъ при мене и ще ми дадатъ точна смѣтка, какъ сж изхарчили паритѣ. Сами ще видятъ, че нищо не сж направили, а сж изхарчили паритѣ за ядене, за дрехи и т.н. Защо не сж успѣли? - Понеже всѣки иска да бжде главенъ майсторъ, да получава голѣма заплата, да се храни и облича добрѣ. Така че, дали съ дърводѣлство ще се заематъ или съ друга нѣкаква работа, въ резултатъ паритѣ ще бждатъ изхарчени, а на лице нѣма да има никаква работа. Въ това отношение външниятъ свѣтъ работи подобрѣ. Не е въпросътъ за паритѣ, но рекохъ, че по сжщия начинъ вие прахосвате и живота си.

Всѣки ламти за много. Нѣкой иска да стане ученъ човѣкъ, да напише една книга, да се прослави съ нея. Ако той вложи всичкото си знание въ тази книга, какво ще спечели? Стремежътъ на човѣшката душа не седи въ писане на книги. Ако ти изпратишъ една добра мисълъ на нѣкой човѣкъ, който е отпадналь духомъ и съ това го повдигнешъ, туй е реалното въ живота. Една добра мисълъ, едно възвишено чувство струватъ повече, отколкото сто тома, написани отъ нѣкой човѣкъ. Често тия написани книги не даватъ нищо на човѣ-

ка, когато една декламация може да произведе цѣль прѣвратъ въ душата на нѣкого. Всѣко нѣщо струва толкова, колкото ефективъ има въ него. Нѣма ли ефективъ, нищо не струва.

Великитѣ идеи въ свѣта се добиватъ само съ усиленъ трудъ отъ страна на човѣшката душа, човѣшкото сърце, човѣшкия умъ и човѣшката воля. Ще знаете, че само тия нѣща сж сжществени за васъ, които вие сами може да направите. Въ вашия духъ има вложени много възможности, много идеи, но не ги излагайте външно, защото ще настане една празнота у васъ. Реализирайте ги, вижте, какъвъ резултатъ ще имате отъ тѣхъ и тогава говорете, тогава ги излагайте и на външни хора. Докато не ги реализирате, тѣ не сж чисто злато, не сж ефективъ, тѣ сж фалшиви пари. Природата не търпи фалшиви нѣща. Изкажете ли нѣщо, което не е провѣрено, ще почувствувате въ себе си празнота, безсмислие. Ето защо трѣбва да говорите само провѣрени работи. Ако ти си великъ човѣкъ, нѣма защо да казвашъ на хората това. Кому сж казали Хималаитѣ, че сж най-високитѣ планинини на свѣта? - Никому. Ангелитѣ и арахангелитѣ слѣзоха ли отъ небето да кажатъ на хората, че сж велики сжщества? Не, тѣ мълчатъ, нищо не говорятъ за себе си. Обаче, тѣ иматъ велико съзнание за своето прѣдзначение и отъ изобилието, което иматъ, всѣки моментъ изпращатъ на сжществата по-долу отъ тѣхъ безъ да говорятъ нѣкому за това.

Първото нѣщо, което се изисква отъ васъ, е да не задържате излишна енергия въ себе си. Какво разбирамъ подъ думата „излишна енергия“? Напримѣръ разгнѣвилъ си се, пуналъ си пояса си, ходишъ натукъ - натамъ прѣзъ цѣлия день чакашъ само да дойде нѣкой и да ти каже нѣщо. Веднага изваждашъ ножъ срѣщу този човѣкъ и му казвашъ: „Чакай, сега ще ти кажа тебе!“ Не, това е напразно харчене на енергията. Казвате: „Какво да правимъ въ такива случаи?“ Азъ ще ви дамъ методъ, какъ да се справяте съ тази излишна енергия. Който отъ васъ се разгнѣви, да вземе мотиката и да отиде на „Изгрѣвъ“ да копае земята. По този начинъ и земята ще ви бжде благодарна. Излишната енергия ще отиде въ зе-

мята и ще свърши нѣкаква работа. Като покопаете 10-15-20 минути, всичката излишна енергия ще се пласира въ земята, и вие ще се почувствувате облекченъ, спокоенъ, ще имате приятно разположение на духа. Това е методъ за трансформиране на излишната енергия. Трансформирате ли тази енергия, турете мотиката на рамо и си идете въ къщи.

Другъ день сте меланхолични. Това е пакъ излишна енергия. Вземете мотиката, излѣзте вѣнъ отъ града и започнете да копаете. Слѣдъ половинъ часъ най-много меланхолията ще изчезне. Тогава турете мотиката на рамо и хайде обратно въ къщи! Гнѣвътъ, неразположението, меланхолията, това е все излишна енергия, която трѣбва да изпратите въ земята. Като трансформирате тази енергия, вмѣсто нея ще дойде у васъ нѣщо възвишено и благородно. Ние можемъ да направимъ този опитъ, да видимъ какви резултати ще имаме. Ще купимъ 30-40 мотички и ще разпрѣдѣлимъ едни отъ тѣхъ за гнѣвливитъ, други за меланхоличнитъ, трети за неразположенитъ духомъ и т.н. За всѣко състояние ще има и съотвѣтна работа. Нѣкои може да сѣкатъ дърва, а не само да копаятъ, но все-таки физическа работа се изисква за трансформиране на тия състояния. При тия състояния нѣма да ви караме да готвите, но ще излѣзете да работите на чистъ въздухъ. Каквто и да сте - царъ, философъ, поетъ, тия състояния ще дойдатъ, затова трѣбва да знаете какъ да се справяте съ тѣхъ. За въ бждеше ще имате още по-голѣми неразположения, но вече ще знаете какъ да се лѣкувате.

Гладстонъ, единъ отъ виднитъ държавници въ Англия, е трансформиралъ тия свои състояния чрѣзъ физическа работа. Всички, които се занимаватъ умствено, иматъ излишна енергия, която ако не трансформиратъ чрѣзъ физически трудъ, ще имъ създаде голѣми злини. Онѣзи пѣкъ, които се занимаватъ съ физически трудъ, често страдатъ отъ прѣумора, която създава други злини. Ние не сме за прѣумората, не сме и за бездѣлието. Ние сме за малкия трудъ, но съзнателенъ.

И тѣй, винаги ще държите ума, сърцето и волята си въ изправно състояние! Какъ? - За да държите ума си въ изп-

равно състояние, ще спазвате правилото, което ви дадохъ - взаимно уважение. Този центъръ се намира в задната част на главата. По този начинъ ще прѣдизвикате тази енергия да отиде къмъ горната част на мозъка ви и съ това ще се събудятъ у васъ много възвишени мисли и чувства. Понеже тази енергия е въздухообразна, тя ще обхване цѣлия ви мозъкъ, а оттамъ ще се прѣдаде и на цѣлия ви организъмъ и вие ще придобиете приятно разположение на духа.

Рекохъ, не се спирайте прѣдъ мжчнотиитѣ въ живота! Нѣкои хора, като се намѣрятъ въ трудно положение, не знаятъ какво да правятъ. Ето защо, въ каквото положение и да се намирате, изживѣвайте вжтрѣшно състоянията на другитѣ хора, та единъ день ако изпаднете въ тежко положение, да можете лесно да се справяте. Вие трѣбва да имате една положителна философия въ живота и да знаете, че като ученици на окултната Школа, ще ви прѣкаратъ прѣзъ всички мжчноти. Нѣкои ще кажатъ: „По добрѣ да не бѣхме влизали! Не, и да не сте влизали, пакъ ще ви прѣкаратъ прѣзъ мжчноти, за да изпитат характера ви. Сега разбирате ли, каква е философията на живота? Щомъ изучавате тази философия, нѣма какво да се смушавате. По-опитнитѣ отъ васъ, съ своитѣ мисли и желаня, ще насърдчаватъ по-слабитѣ. Въ това седи силата на човѣка. Само така ще се създаде между васъ отлична атмосфера и отношения на взаимно уважение. Тогава и списанието ви „Житно зърно” ще върви добрѣ.

У американцитѣ има една добра чѣрта - тамъ всички студенти сами се подържатъ. Бѣднитѣ студенти прислужватъ на своитѣ богати другари въ врѣме на обѣдъ, а послѣ и тѣ се нахранватъ. Слѣдъ това измиватъ паницитѣ и си отиватъ. Като се срещнатъ бѣднитѣ и богатитѣ студенти вѣнъ, тѣ се разговарятъ заедно, разхождатъ се, равни сж помежду си, нѣма никаква разлика между тѣхъ. Дойде ли врѣме за ядене, богатитѣ сѣдатъ прѣдъ маситѣ, а беднитѣ имъ прислужватъ. Бѣднитѣ студенти работятъ и други работи, изобщо тѣ изкарватъ прѣхраната си съ трудъ. Тѣ считатъ за унижение да и храни нѣкой, безъ да сж работили. Нѣкои отъ бѣднитѣ сту-

денти, ако сж въ пансионъ, разнасятъ писмата на своитѣ другари, биятъ звѣнца, слагатъ маситѣ и т.н. Тѣ не ядатъ, ако не сж заслужили прѣхраната си. Това е една похвална чѣрта у американцитѣ, която обаче липсва у славянитѣ. Славянитѣ казватъ: „Какъ, съ черенъ трудъ ли да се занимавамъ? Това не го допуща моето достойнство!“ Въ това отношение азъ бихъ желалъ ние да подражаваме на американцитѣ. Ние трѣбва да възприемаме хубавитѣ нѣща, отдѣто и да идатъ тѣ.

Моето желание е сега вие да се отличавате съ взаимно почитание помежду си. Ако вие успѣете въ това, половината отъ цѣльта на вашата работа е постигната. Слѣдъ това трѣбва да работите за постигането на други нѣща, но важно е въ първо врѣме взаимното почитание. Всички науки, както и всички изкуства и занаяти сж само външни нѣща, физически различия, тѣ сж само срдства, а животътъ има по-висока цѣль.

Азъ бихъ желалъ вие, като ученици на тази велика Школа, да се разбирате помежду си вжтрѣшно. Вие не трѣбва да се интересувате единъ отъ другъ външно, но всѣки трѣбва да се стреми по вжтрѣшенъ начинъ да облекчи страданията на брата си, безъ той да знае това нѣщо. Туй е безкористие. Така ще дойдете до новата философия въ живота. Всички вие трѣбва да бждете носители на новата философия!

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

*22 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана от Учителя на 15.ІІІ. 1925г.
София*

СЛЪНЧЕВИТЪ ТРАНСФОРМАТОРИ*

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

Размишление.

Сега ще ви запитамъ, дали нѣкой отъ васъ е броилъ, колко косми има на главата си? Казватъ, че човѣкъ има на главата си около 250 000 косми. По този случай ще ви дамъ слѣдната малка задача: да прѣброите колко косми имате на главата си. За тази цѣль, ако има нѣкой отъ васъ, който е рѣшилъ да рѣже косата си, нека стори това, като се върне сега дома си и да раздаде по една малка частъ отъ космитѣ си на всѣки едного отъ васъ, за да ги прѣброите внимателно. Вие сте около 90 души, които трѣбва да вземете участие въ броенето, за да се улесни задачата ви. Въ тази задача ще опитате търпѣнието си. До слѣдната недѣля да прѣброите космитѣ, а послѣ, като отидемъ нѣкой день на Витоша, ще ги изгоримъ.

За идущия пѣтъ като тема (*№20*) ще пишете върху: „Най-обичното число за васъ”, т.е. за числото, което считате най-щастливо за васъ. Запримѣръ какво впечатление ви правятъ числата 16, 17, 18? (*-Не харесваме тия числа.*) Ами, като чуете числото 19, какъ ви се отразява? (*-То е хубаво число.*) Защо? - Не знаете. Както виждате, вие не можете да си дадете отчетъ, защо едни числа сж хубави за васъ, а други не сж хубави, но чувствувате, че това е така. Защо числото 17 не ви харесва? И двѣтъ цифри, които го съставляватъ, сж свещени. Трѣбва да знаете, че когато човѣкъ не е въ хармония съ себе си и съ Бога, ако пристѣпва къмъ свещенитѣ числа, той не може да бѣде разположенъ. Ако човѣкъ не е въ хармония съ тия числа, тѣ сж опасни за него. Сборътъ отъ

*Поради липса на оригиналь, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

цифритъ на числото 17 е 8, а числото осемъ е най-строгата майка въ свѣта. (*-Какво е числото 13?*) - Самото число не е лошо, но резултатитъ на това число сж лоши. Изобщо, числата отъ 1-10 сж красиви, а въ втората група числа отъ 10 - 100 започватъ малкитъ противорѣчия. Въ тази група числа се намѣсва и човѣкътъ. Кои числа се считатъ споредъ астрологията мощни, силни? (*-Тамъ сж мощни, силни числа тия, които се считатъ за мъжки, каквито сж числата 1,4,7,8 и т.н.*)

Каква разлика има между кжситъ и дългитъ пръсти на човѣка? Споредъ хиромантията хора, на които пръститъ сж кжси, иматъ силно развитъ обобщителенъ умъ. Тъ не сж хора на подробноститъ. Хора съ дълги пръсти иматъ силно развитъ аналитиченъ умъ. Тъ сж хора на фактитъ, на даннитъ, обичатъ подробноститъ. Какво отношение има между дългитъ и кжситъ пръсти и характера на човѣка? Изобщо, хора съ кжси пръсти обичатъ повече обобщенията. Тъхната ржка се почти приближава къмъ елементарната. Колкото повече се развива умътъ на човѣка, толкова и пръститъ му ставатъ по-дълги. Дали пръститъ на човѣка сж кжси или дълги, това зависи и отъ височината му. Ако у единъ човѣкъ съ височина 150 см, показалецьтъ е дълъгъ 7 см, той е кжсъ пръстъ. При тази височина, ако срѣдниятъ пръстъ е 8 см, а безимениятъ 7,5 см, това сж кжси пръсти. При срѣденъ ръстъ на човѣка, срѣдниятъ пръстъ на ржката трѣбва да е 9 - 9,5 - 10 см дължина. При кжси пръсти, случва се нѣкой пжтъ срѣдниятъ пръстъ да е дълъгъ 6 см. Понѣкога показалецьтъ може да бжде 10-12-13 см дълъгъ. Той е дълъгъ пръстъ. Всѣки отъ васъ трѣбва да измѣри пръститъ си, да знае колко сж дълги. Тъ могатъ да се измѣрватъ и отвънъ, и отвжтрѣ, но отъ кокалчетата се мѣрять. Пръститъ прѣдставляватъ умствения животъ у човѣка; дланъта - чувствения животъ, а горната частъ на ржката - материалния животъ.

Това е едното дѣление на ржката, но има и друго дѣление, то е слѣдното: цѣлата китка прѣдставлява умствения животъ, отъ китката до лакета - чувствения животъ, а отъ лаке-

та нагорѣ - материалния животъ. Всѣки прѣстъ отдѣлно сжщо тѣй може да се раздѣли на три части. И въ лицето има сжщо такава дѣление на три части: чело, носъ и брада. Навсѣкждѣ въ тѣлото има сжщото дѣление на три части.

Сегашнитѣ условия, въ които се намирате, както и при вашето развитие, коя идея считате за най-важна? Не е въпросътъ, какво пишатъ философитѣ по това, нито какво ви се проповѣдва, но коя идея е най-важна споредъ васъ? Затова пишете още и върху слѣдната тема (*№21*): „Най-важната идея за менъ.” Ще пишете конкретно върху вай-важната идея, която занимава ума ви. Има идеи, които вие не може да изразите, защото тѣ сж скрити у васъ, още не сж оформени. Причината за това е, че тия идеи сж много близо до васъ и не могатъ да се схванатъ ясно. Ако нѣкой прѣдметъ се намира много близо до фотографическия апаратъ, той ще схване само една часть отъ него, но не и цѣлия прѣдметъ.

И тѣй, когато извѣстенъ прѣдметъ е много близо до нашето съзнание, той не може да се обхване цѣль, а се обхваща само часть отъ него. Нѣкой човѣкъ казва: „Азъ имамъ извѣстна идея, но не мога да я изкажа.” Какво означава това? Че тази идея е много близо до него. Понѣкога тази идея е много далечъ отъ човѣка и тогава той пакъ не може да я схване и изкаже.

Слѣдователно идеята на всѣки човѣкъ трѣбва да бжде на такава дистанция отъ него, че да може ясно да се очъртава въ съзнанието му, т.е. въ неговия апаратъ. Ето защо човѣкъ трѣбва да се постави на такава положение, че да може ясно да схваща идеитѣ въ своето съзнание и да ги изучава. Законътъ въ моралния, въ духовния свѣтъ е слѣдния: Когато искате да изучавате идеитѣ на този свѣтъ, вие трѣбва да си избирате съответно мѣсто и положение. Напримѣръ мнозина отъ васъ мислятъ, че сж морални, че сж силни. Питамъ: какъ провѣрихте това? Ще кажете, че сте взели участие въ едно състезание съ трима - четирма души и сте ги надвили, излѣзли сте побѣдителъ. Да, но въ друго състезание, между 5 - 6 души, вие излизате побѣденъ. Значи, вашата сила е от-

носителна, вашият морал е относителен. Това показва, че вие сте създали тази идея за себе си, като сте се изучавали само от една страна, от едно положение.

Та рекохъ, мораленъ, силенъ човѣкъ е този, който въ всички състезания излиза побѣдителъ. Моралниятъ законъ е такъвъ. Докато човѣкъ не се обезсърдчава и продължава да върви напредъ, той е силенъ, щомъ се обезсърдчи и прѣстане да върви напредъ, той е слабъ човѣкъ.

Ще имате прѣдъ видъ слѣдното нѣщо: когато едно ваше желание се проявява непрѣривно, то е силно; когато волята ви дѣйствува постоянно, тя е силна. Дѣйствиата у човѣка трѣбва да бѣдатъ постоянни и непрѣривни. Допуснете, че на една гладка повърхность, на която нѣма никакви съпротивления, е поставена кола, задъ която вие духате непрѣкъснато. Какво ще стане съ колата? - Ще трѣгне. Това сѣж закони, върху които почиватъ възможноститѣ за постигането на извѣстни идеи въ живота на човѣка. Вие може да изчислите даже, слѣдъ колко духания, колата ще трѣгне. (*Въ Германия учени професори сѣж направили слѣдния опитъ: единъ отъ тия професори влѣзълъ въ единъ салъ, при идеално тиха вода и започналъ да върти прѣстена на рѣжката си дълго време, безъ прѣкъсване. Слѣдъ деветчасово въртене на прѣстена, салътъ започналъ да се движи самъ по водата.*) Отъ тукъ може да извадите слѣдния законъ: Искате ли да направите нѣкое добро, вземете прѣстена на доброто и го въртете непрѣкъснато нѣколко часа, у васъ ще се яви мисълта, че това, което по-рано бѣше невъзможно за васъ, сега е възможно, може да го направите. И дѣйствително, вие го направяте. Като движите постоянно въ ума си мисълта за доброто, най-послѣ вие ще се чувствувате силни да го направите.

Днесъ хората сами си противодѣйствуватъ, сами унищожаватъ своитѣ идеи. Запримѣрь нѣкой казва: „Азъ ще направя еди-какво си нѣщо.“ Слѣдъ малко се размисли и казва: „Тази работа не е за мене, не мога да я направя.“ Послѣ се яви, друго желание, за нѣщо добро, но пакъ се отказва и така

разваля всичките си работи. Не, човъкът трябва да постоянно върху доброто, което е намислил да направи.

У всички съвременни хора има един навик от миналото да се движат по наклон, което движение съвпада с движението на Земята. Затова именно, вие сте готови да реализирате всички ваши идеи, на които ритмическия пулс съвпада с този на Земята. Всички ония идеи пък, които се намират в противоположно направление с движението на Земята прѣдизвикват у васъ обратно дѣйствие. Истинската наука, обаче седи в това да доведе човъка до положение да постави своята мисъл, своите идеи в съгласие с ритмуса на Слънцето. Всѣки човък, който постоянно мисли за ниви, за къщи, за материални блага, а иска да бѣде духовенъ, нѣма да успѣе в това, защото той с мисълта си е в ритмуса на Земята. По този начинъ той не може да постигне това, което желае. Той не трябва да се отказва отъ земния животъ, но трябва да прѣстане да мисли за Земята. Щомъ иска да проникне в духовното, трябва да мисли за Слънцето и да го проучава.

Защо нѣкой човък е нещастенъ в своя животъ? - Причината на неговото нещастие се крие в идеята, с която майка му го е посрещнала на този свѣтъ. Напримѣръ ако нѣкое дѣте се роди в сѣбота, майка му казва: „На това дѣте нѣма да му върви в живота, всичко ще му отива на злѣ, в сѣбота се роди то.“ Питамъ: какво ще очаквате отъ това дѣте, на което майката още отъ рождението му е внушила тази идея? Това дѣте, като порасне, само за Сатурнъ ще мисли. Дѣйствиелно влиянията на Сатурна сѣ вѣдни за човъка. Около него се събиратъ редъ отрицателни елементи отъ Сатурна, напримѣръ оловото, които му се отразяватъ вѣдно. Когато планетите сѣ в лошите си аспекти, тѣ упражняватъ лошо влияние върху хората. Затова всички трябва да се стремите къмъ Слънцето като главенъ факторъ в живота ви. То ще ви помогне да изправите всички ваши погрѣшки. Ритмусътъ на Слънцето или сутринните слънчеви лъчи сѣ най-благоприятни върху човъка. Правете сами наблюдения върху тия из-

казани мисли, за да се усили вашата вѣра. Това сж факти, но докато единъ фактъ не се провѣри, той не може да дѣйстви- ва върху васъ.

Направете слѣдния опитъ. Когато имате хрема, мисле- те за Земята и вижте, какъвъ ще бжде резултатътъ. Слѣдъ това обърнете направлението на вашата мисль къмъ Слън- цето, да се съедините съ слънчевата енергия и пак наблюда- вайте за резултата. Въ първия случай хремата ви ще се излѣ- кува мжчно, а въ втория случай ще изчезне скоро. Когато имате какво и да е неразположение, правете този опитъ, за да се убѣдите въ силата на слънчевата енергия. За Слънцето има двѣ схващания: едни го схващатъ външно, тѣ разбиратъ само външното, видимото слънце; други разбиратъ вжтрѣш- ното, духовното слънце въ човѣка - къмъ това слънце ще отп- равите мисльта си.

Въ Слънцето има единъ голѣмъ трансформаторъ, кой- то изпраща слънчевата енергия по цѣлата земя. Освѣнъ то- ва, въ Слънцето има и специални трансформатори за всѣки човѣкъ на Земята, чрѣзъ които трансформатори всѣки чо- вѣкъ приема специално изпратената до него слънчева свѣтли- на и енергия. Всѣки отъ васъ, ако възприеме тази свѣтлина, може да знае, кога е изпратена. Вие не можете всѣкога да възприемате тази свѣтлина, нито знаете кой моментъ е изп- ратена, затова трѣбва да учите.

Прѣдставете си, че моментътъ, когато пристига спе- циалната за васъ свѣтлина, вие сте затворени дома си, или сте нѣкъдѣ на прѣдставление, или на концертъ, какво ще стане тогава? - Вие ще възприемете само общата свѣтлина отъ Слън- цето, която иде до всички, но не и тази, която се изпраща специално до васъ. Защо? - Защото у всѣки човѣкъ има единъ трансформаторъ, който приема специалната за него свѣтли- на отъ Слънцето и ако той е заетъ съ нѣкаква работа и не може да възприеме тази свѣтлина, тя се връща обратно, безъ никакъвъ резултатъ за самия човѣкъ.

Щомъ тази свѣтлина се върне назадъ, човѣкъ прѣзъ цѣлия день чувствува въ себе си едно голѣмо лишение, като

че е изгубил нѣщо много цѣнно. Така е, когато човѣкъ не е на врѣме на мѣстото, отдѣто трѣбва да получи тази свѣтлина, която му носи животъ. Жива е тази свѣтлина! Тя е наречена „прана”. Въ това отношение съзнанието на всѣки едно-го отъ васъ трѣбва да бжде будно, за да знае часа, когато ще пристигне неговата свѣтлина и да може да я възприеме. Ако сте заети съ нѣкаква работа, то като наближи момента, когато вашата свѣтлина иде, вие ще почувствувате едно приятно разположение да излѣзете малко извънъ стаята. Каквато работа и да имате, излѣзте вънъ, за да възприемете тази свѣтлина. Постоите вънъ 5 - 10 минути, най-много половинъ часъ, докато тази свѣтлина прѣмине.

Сега вие ще кажете: „Чудно нѣщо, за всѣки човѣкъ да има специаленъ трансформаторъ отъ Слънцето!” Да, това сж наредби на живата природа. Всичкитѣ нейни дѣйствия сж отмѣрени и вѣрни. Тя се грижи за материалитѣ, за капиталитѣ, които дава на всички сжщества и държи точна смѣтка за тѣхъ. Тя не се интересува за васъ като господари или слуги, нито за вашата личностъ, нито за вашата индивидуалностъ, нито за вашето особено схващане, но тя се интересува за вложенитѣ въ васъ нейни капитали. Затова вие трѣбва да възприемате изпратената специално за васъ свѣтлина и ако разбирате закона, ще изпратите тази свѣтлина обратно до Слънцето, чрѣзъ трансформатора, който е у васъ и съ това ще покажете на Слънцето, че сте поумнѣли.

Това е сжщото положение, въ което се намиратъ ученицитѣ въ училищата. Най-първо учителитѣ задаватъ задачи за рѣшение и ученицитѣ, като ги рѣшатъ, връщатъ тетрадитѣ си обратно на учителитѣ, да видятъ, че сж работили върху тѣхъ.

Слѣдователно ако вие изпратите чрѣзъ вашия трансформаторъ получената отъ Слънцето свѣтлина обратно до него, това показва, че вие сте възприели тази свѣтлина; ако не я изпратите обратно, отгорѣ знаятъ за васъ, че вие не сте били будни въ момента, когато е идвала свѣтлината при васъ и не сте я възприели. Въ тѣхната статистика е отбѣлѣзано

точно, колко пъти сте възприели тази свѣтлина и колко пъти не сте я възприели. (- *Дѣ трѣбва да възприемемъ тази свѣтлина?*) - Това е една отъ великитѣ тайни на природата. Човѣкъ трѣбва да бжде уменъ, интелигентенъ и добъръ, за да схване врѣмето и мѣстото, дѣто ще възприеме тази свѣтлина. Птицитѣ напримѣръ знаятъ добръ това нѣщо. Докато птицата не трансформира своята свѣтлина, не отива на работа. Тя седи на нѣкой клонъ, чака да дойде нейната свѣтлина. Щомъ възприеме това, което е опрѣдѣлено за нея, тя хвърква отъ клона и започва работата си. Значи птицитѣ знаятъ тази тайна на природата, а човѣкъ не я знае, той я изгубилъ и тепърва трѣбва да се заеме да я намѣри.

Псалмопѣвецътъ казва: „На ранина, Господи, ще Те потърся, на ранина, Господи, ще Те намѣря.” Този стихъ изнася въ поетическа форма момента, когато животътъ иде, т.е. когато иде специалната за всички същества свѣтлина. Ние не говоримъ за общата свѣтлина, а за специалната, за „моята” свѣтлина. Азъ се интересувамъ само отъ онази книга, която носи нови елементи, нови познания за мене; азъ се интересувамъ само отъ онѣзи цвѣтя, които обръщатъ моето внимание; азъ се интересувамъ само отъ онѣзи извори, които ме ползуватъ. По този начинъ ние навлизаме отъ частното къмъ общото, при което отдѣлнитѣ опитности се съединяватъ и образуватъ общитѣ опитности. Ако искате живота ви да върви, както трѣбва, бждете будни за тази свѣтлина. Пъкъ, ако желаете да се лутате, спете колкото искате.

Обаче трѣбва да знаете, че не е позволено да разправяте на други, кога иде вашата свѣтлина. Това е единъ свещенъ моментъ въ живота ви, който ще задържите само за себе си. Ако разправяте на хората за вашитѣ специфични работи, ако имъ кажете, че Слънцето изпраща специфична свѣтлина за васъ въ еди-кой си часъ, хората, като не разбиратъ този законъ, ще ви изпратятъ своитѣ нечисти мисли и съ това ще попрѣчатъ на вдѣхновението или на разположението ви. Що се отнася до общата свѣтлина, за нея може да говорите колкото искате.

Това, което ви говорихъ за Слънцето, съставлява една трета отъ цѣлата Истина. Сжщото нѣщо се отнася и до духовното слънце у човѣка, както и до Божественото слънце у него. Значи, въ живота на човѣка всѣки день има три важни момента, които ако той може да долови, ще се развива нормално. Като ставате сутринъ, най-първо се запитвайте, какво трѣбва да правите днес, защо сте дошли на земята и т.н. Има ли нѣщо неестествено въ това? Учителътъ не се ли пита какво ще прѣподава днесъ? Лѣкарътъ не се ли пита, кои болни ще посѣти днесъ? Като казвамъ, че всѣка сутринъ човѣкъ трѣбва да се запитва, защо е дошълъ на земята и какво трѣбва да върши, това се отнася до човѣка вънъ отъ всички негови частни занятия. За човѣка има нѣщо по-важно отъ работата на лѣкаря, отъ училището на ученика, отъ нивата на орача, отъ учителството на учителя, а то е слѣдното: за какво е дошълъ човѣкъ на земята и какво има да върши днесъ. Разрѣши ли човѣкъ този въпросъ за деня, той го е използвалъ правилно. Човѣкъ всѣки день ще разрѣшава този въпросъ, но не въ единъ и сжщи часъ. Ако той най-първо разрѣши този въпросъ, всичкитѣ му работи на земята ще се уредятъ добрѣ.

Тази вечеръ вие научихте нѣщо ново, което ще ви смущава. Напримѣръ, като ставате сутринъ, ако сте неразположени, ще кажете: „Днесъ не можахъ да възприема моята свѣтлина, затова не съмъ добрѣ.” Значи, отсега вече ще има още нѣщо, което ще ви смущава. Знаете ли на какво мяза вашето положение? Вие сте дали нѣкому обѣщание да се срещнете днесъ, въ еди колко си часа, но сте забравили това и прѣзъ цѣлия день си вършите другитѣ работи. Като се приберете вечерътъ, вие си спомняте за обѣщанието, което сте дали, но вече е късно, не може да го изпълните и започвате да съжालявате. По сжщия начинъ вие често ще забравяте за момента, въ който иде вашата свѣтлина, ще го пропусчате, но знайте, че ако държите мисълта си спокойна и тиха, вие винаги ще може да възприемате тази свѣтлина. Щомъ я възприемете, вие ще бждете радостни и весели. Дойде ли ра-

достъта у васъ, благодарете, че сте могли да я възприемете.
Тази свѣтлина ще придаде нѣщо къмъ вашето умствено и
духовно развитие.

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.”

*23 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ
държана отъ Учителя на 29.ІІІ.1925г.
София*

ЗАКОНЪТЪ НА ВНУШЕНИЕТО*

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

Размишление.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Най-любимото число за менъ.“

Какво подразбиратъ въ математиката подъ думата „единица“? (*Единицата се взима като единица мѣрка за измѣране на нѣщата. Тя нито ги увеличава, нито ги намалява.*) Значи единицата е мѣрка, а сама по себе си е несъизмѣрима. Ако имате $1+1+1+1=4$, какво означава четворката въ дадения случай? Четиритѣ е резултатъ, който показва, че единицата е взета като мѣрка четири пѣти. Въ какво седи красотата на този резултатъ?

Да допуснемъ, че имаме едно житно зърно. То прѣдставлява единицата, която сама по себе си е несъизмѣрима. Ако първия пѣтъ посѣемъ това житно зърно въ добра почва, втория - въ още по-добра, третия пѣтъ - въ още по-добра, и най-послѣ четвъртия пѣтъ - въ най-добра, какъвъ ще бѣде резултатътъ при това четвероратно посѣване на житното зърно? - То ще се подобрява все повече и повече. Може ли да се изчисли съ колко ще се увеличава житното зърно при всѣко ново посаждане? (*Може да се изчисли.*) Обаче ние казваме, че единицата нито се умножава, нито се намалява. Тогава продължава ли се единицата? Увеличението подразбира продължение.

Прѣдставете си, че имате една ока вълна, която трѣбва да изпредете. Ако я изпредете по-дебело, конецътъ ще бѣде по-късъ; ако я изпредете по-тънко, конецътъ ще бѣде подългъ. Значи, вълнениятъ конецъ може да се продължи или скъси безъ да се измѣни тежината му - зависи отъ това какъ

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

ще се употребяват силитъ на единицата. Да знае човѣкъ, какъ да използува за всѣки даденъ моментъ силитъ, които сж вложени въ единицата, това прѣдставлява единъ важенъ вжтрѣшенъ законъ.

Какво прѣдставлява числото двѣ? (*-Въ математиката числата се разглеждатъ чисто количествено. Числото двѣ е извѣстно количество, което показва, че единицата е взета два пѣсти. То може да се вземе като квадратъ на единицата.*) Има много положения, отъ които се разглеждатъ числата. Ако приемемъ, че единицата е едно разумно, съвършено същество, то само по себе си, си ще заема различни положения. Всички положения, които влизатъ въ неговото съдържание, може да означимъ съ различни числа.

И тъй, въ физическия свѣтъ единицата е мѣрка за нѣщата. Питамъ: коя е единицата мѣрка въ умствения свѣтъ, съ която се познава, дали извѣстна мисль или идея е права? Коя е единицата мѣрка за човѣшката интелигентность и човѣшката разумность? Известно е, че числата въ математиката биватъ рационални и ирационални, т.е. съизмѣрими и несъизмѣрими. И тогава, отъ чисто философско гледище, ние казваме: „Еди-кой си човѣкъ е ирационаленъ,” т.е. несъизмѣримъ, неразуменъ, несъвмѣстимъ. Но има друго твърдение, споредъ което ирационалнитъ числа за земята сж рационални за единъ по-възвишенъ свѣтъ. Въ такъвъ случай несъизмѣримитъ числа, несъизмеримитъ идеи отъ по-възвешения свѣтъ сж мѣрка за съизмѣримитъ числа и идеи на земята. Всѣка идея, която е несъизмѣрима, непостижима, е единица мѣрка за измѣрване на всички други идеи. Значи, първичната несъизмѣрима идея е мѣрка за всички други идеи.

По този начинъ, именно се обяснява какъ човѣкъ самъ може да прави разлика между двѣ свои състояния на радость и на скръбъ. Когато изпитвате нѣкакво състояние на радость или на скръбъ, трѣбва ли да дойде при вас нѣкой професоръ да ви учи, какво е радость и какво скръбъ? - Не, вие сами знаете, какво е радость и какво - скръбъ. Ако скръбите, може

ли нѣкой да ви убѣждава, че това, което чувствувате, не е скръбь? Той може да ви говори само за това, че резултатитѣ на скръбьта сж добри, но въ дадения случай, скръбното състояние за васъ е много реално. Въ окултната психология или въ психологията на живота сжщо тѣй имате и двѣтѣ състояния: състояние на скръбь и състояние на радость. Едното състояние е положително - А, и съ него се мѣрятъ другитѣ състояния. То се взима като единица мѣрка. Второто състояние - Б, то е състоянието на скръбь, отрицателно състояние. Тия двѣ състояния се сменятъ едно съ друго, слѣдъ радостното състояние неизбѣжно ще дойде състоянието на скръбь и обратно - слѣдъ скръбното състояние ще дойде радостно състояние. Тази смѣна въ състоянията се забѣлзва и въ природата: слѣдъ състоянието А, иде състоянието Б; и слѣдъ състоянието Б иде състоянието А. Тия смѣни означаватъ състоянията на човѣшкия духъ. Такива сж законитѣ на природата. Състоянието А прѣдставлява пролѣтътъ на живота и тогава човѣкъ се радва, защото има добри условия отвънъ. Състоянието Б прѣдставлява зимата на живота и тогава човѣкъ скръби, защото външнитѣ условия сж неблагоприятни: той нѣма дърва, нѣма срѣдства за прѣхрана и т.н.

Питамъ: по колко врѣме траятъ скръбнитѣ и радостнитѣ състояния въ живота на човѣка? Ако състоянието А трае една минута и състоянието Б ще трае една минута; или, ако състоянието Б трае двѣ минути и състоянието А ще трае двѣ минути. Понѣкога се случва едно малко изключение между тези двѣ състояния. Напримѣръ състоянието А може да трае една минута, а състоянието Б - двѣ минути. Значи, при трайността на тия състояния имаме слѣднитѣ възможни случаи: 1:1; 1:2; 2:2 и 2:1. Това сж само външни условия, това сж само фази на живота. Коя е мѣрката, съ която се измѣрватъ тия състояния? Какъ се опрѣдѣля радостьта и скръбьта? Въ радостьта и въ скръбьта има една микроскопическа частица отъ материята, която може да се измѣри само въ трансценденталния свѣтъ. Съ особени вѣзни се измѣрва, каква милионна частъ отъ грама съставляватъ скръбитѣ и радоститѣ въ живота.

Ще ви дамъ единъ примѣръ, отъ който да си съставите идея, каква е тази малка частъ отъ материята, която причинява скърбитъ и радоститъ. Въ едно шише, съ вмѣстимостъ единъ килограмъ, туряте чиста вода и само една капка червена боя, която се силно разрежда. Отъ тази разрежена течность, изваждате една капка и я поставяте въ друго шише отъ единъ килограмъ вмѣстимостъ, пълно съ чиста вода. Отъ второто шише взимате пакъ една капка течность и я поставяте въ трето шише, пълно съ единъ килограмъ чиста вода. По този начинъ продължавате да прѣнасяте отъ разредената течность въ други шишета, около 30 на брой, пълни съ чиста вода. Въ хомеопатията се казва, че слѣдъ 30-то разреждане на една капка отъ извѣстенъ разтворъ, всѣка капка отъ послѣдния, дадена на нѣкой боленъ, може да го излѣкува. Можете ли да изчислите, каква частъ отъ материята се съдържа въ послѣдната вода, слѣдъ 30-то разреждане на капката, като се знае, че всѣка капка съдържа $1/100$ частъ материя отъ милиграма? (*- Като се извади една капка отъ първото шише, тя ще съдържа $1/1\ 000\ 000$ частъ отъ първичната материя, а слѣдъ 30-то дѣление, капката ще съдържа $1/1\ 000\ 000^{30}$.*) При това, доказано е, че колкото е по-разреденъ извѣстенъ разтворъ, толкова по-ефикасно дѣйствува. Такова малко число, т.е. такава малка частъ отъ материята прѣдставляватъ радоститъ и скърбитъ въ живота на човѣка. Но макаръ и да е микроскопическа тази частъ отъ материята, тя моментално внася промѣна въ психиката на човѣка.

Рекохъ, малкитъ, микроскопическитъ идеи въ живота сж по-силни, отколкото великитъ. Този, който започва съ малкитъ работи, винаги има по-добри резултати отъ онзи, който започва съ голѣмитъ, съ великитъ работи. Забѣлжете, всички ония, които започватъ съ голѣми работи, свършватъ въ живота си съ фалитъ; тия пъкъ, които започватъ съ малки работи, винаги успѣватъ. По сжщия начинъ дѣйствува и природата: тя започва съ микроскопическото и постепенно го увеличава. Така е расла Земята, така израстватъ и растенията. Ето защо, всички ще се стремите не само да мислите та-

ка, но и да прилагате този великъ законъ въ живота си, да си служите съ него.

Ще ви задамъ слѣдния въпросъ: може ли да се обичатъ числата? (*-Извѣстна симпатия се поражда къмъ дадено число, но защо и какъ става това, не знаемъ.*) Може ли да се обичатъ скъпоцѣннитѣ камъни? (*-Може. Тѣ сѣ хубави и привличатъ погледа.*) Може ли да се яви нѣкъдѣ свѣтлина, ако нѣма условия, поле, дѣто да се проектира тази свѣтлина? Ще се спремъ на този въпросъ отъ чисто физическо гледище. Ако имате единъ апаратъ - кинематографъ, но платно нѣмате, ще могатъ ли да се проектиратъ картинитѣ? Нѣма да могатъ. Има ли нѣщо въ скъпоцѣнния камъкъ, върху което могатъ да се проектиратъ идеитѣ? Напримѣръ вие се радвате на единъ скъпоцѣненъ камъкъ, носите го на ржката си, защото е споменъ отъ баща ви или майка ви. Обаче, ако бѣхте самъ въ свѣта, този скъпоцѣненъ камъкъ нѣмаше да ви радва. Въ този случай и хлѣбътъ, който ядете, и водата, която пиете, нѣмаше да ви радватъ. Сега вие ядете и пиете все заради нѣкого - за майка си и за баща си напримѣръ, защото тѣ искатъ вие да растете. Това показва, че всички хора сж подъ закона на внушението. Майка ви е яла и пила, и вие ядете и пиете по закона на внушението и не можете да избегнете това. Ако майка ви не бѣше яла и пила, и вие нѣмаше да ядете и пиете. Всичко това става по закона на внушението. Всички нѣща се прѣдаватъ по внушение. Нѣкой ще каже: „Какво ще стане съ насъ, ако не ядемъ и не пиемъ?“ Не е въпросътъ въ това, но азъ искамъ да ви наведе на мисълта, че идеитѣ, чувствата и действията на човѣка се прѣдаватъ и възприематъ чрѣзъ внушение. Ако на една идея, зачената въ насъ, внушимъ да не яде и пие, тя ще умре. Както майката може да внушава на своята дъщеря или на своя синъ, така и вие можете да внушавате на вашитѣ идеи. Щомъ у васъ се зароди една идея и я храните, т.е. давате ѳ да яде и да пие, тя ще се развива, ще дава плодъ и ще ви слуша. Всѣки човѣкъ трѣбва да слуша!

И тѣй, ще размишлявате върху внушението. Често нѣкои хора казватъ: „Азъ ямъ, защото искамъ.“ Не, вие не

сте свободни въ това, нѣмате свободна воля. Всички ядат по внушение. И когато внушението се изтощи съвършено, въ човѣка се изгубва желанието за ядене и той казва: „Нищо не искамъ да ямъ!“ Значи, намали ли се силата на внушението, човѣкъ се изтощава и апетитътъ му постепенно отслабва и се намалява. Даже и продължителността на човѣшкия животъ на земята се опрѣдѣля отъ закона на внушението. Отъ майката зависи колко години да живѣе дѣтето ѳ. Колкото години е опрѣдѣлила на дѣтето си да живѣе, толкова и ще живѣе. Ако майката каже, че иска нейното дѣте да живѣе 50 - 60 години на земята, то не може повече да живѣе. Това е крайниятъ прѣдѣлъ за неговия животъ на земята. Нѣкоя майка казва: „Нека моятъ синъ поживѣе до 60 години, че да бжда и азъ жива, да си го погледамъ и да му се порадвамъ. Някоя майка не опрѣдѣля да поживѣе сина ѳ до 120 години. Тя намира, че това е прѣмно, нѣма нужда отъ толкова дълъгъ животъ на земята. Най-много опрѣдѣля до сто години и тамъ спира. Затова хората сега живѣятъ малко на земята. Продължителността на живота зависи отъ самия човѣкъ. Нѣкои хора, като слизатъ отъ невидимия свѣтъ, сами си внушаватъ, колко врѣме трѣбва да живѣятъ на земята. Защо си внушаватъ? - Защото, като дойдатъ на земята, тѣ забравятъ колко трѣбва да живѣятъ. Всѣки живѣе толкова години, колкото той самъ си е опрѣдѣлил. Този въпросъ е свързанъ съ редъ още въпроси и подробности, но основниятъ законъ е, че много отъ нашитѣ навици се дължатъ на внушението.

Слѣдователно врѣме е вече човѣчеството да мине отъ фазата на внушението въ фазата на вдѣхновението. Вдѣхновението е Божественъ законъ. То изразява Божествения животъ. При закона на внушението може да се яви нѣкой човѣкъ съ по-силно внушение отъ твоего и да ти въздѣйствува или пъкъ да неутрализира твоего внушение. Вдѣхновението обаче, е нѣщо по-високо отъ внушението. Никой не може да въздѣйствува на вдѣхновението, то е постоянно и винаги расте. Онѣзи хора, които си внушаватъ, животътъ имъ е непостояненъ и промѣнчивъ, тия пъкъ, които се вдѣхновяватъ, животътъ имъ е постояненъ. Такива хора могат да учатъ безъ

усилия. Внушението е човъшки методъ. Когато искашъ да учишъ, ти трѣбва да си внушавашъ, че можешъ да учишъ, докато най-послѣ придобиешъ това, което желаетъ. Това е все още придобивка чрѣзъ насилие. Дойдете ли до закона на вдъхновението, тамъ започва истинскиятъ животъ, чрѣзъ който може да се създаде вашиятъ характеръ. Почне ли човѣкъ да работи съ закона на вдъхновението, той навлиза въ една нова областъ - въ областъта на хармонията.

Мнозина отъ вас си внушаватъ да постигнатъ различни нѣща, но не успѣватъ, нѣматъ резултати отъ своитѣ опити. Запримѣрь лѣгате вечерно врѣме и си внушавате да станете рано, но се успивате. Защо нѣмате резултатъ? Това се дължи на неразбиране природнитѣ закони, на неправилно съгласуване съ природнитѣ течения. Ако искате да се ползвате отъ окултната хигиена, трѣбва да спазвате слѣдното правило: искате ли да ставате сутринъ рано, лѣгайте си вечерно врѣме въ деветъ или десетъ часа. Ако си лѣгате въ 11 часа вечеръ или въ 12 и 1 часа слѣдъ полунощъ, вие не може да спите спокойно и нѣма да можете да се ползвате отъ праната въ природата. Защо? - Защото прѣди васъ сж легнали да спятъ много птици, кокошки, млѣкопитающи животни, дѣца и по-възрастни хора, които използватъ праната въ атмосферата и за васъ остава по-малко или по-право недостатъчно количество. Съврѣменнитѣ аристократи, които си лѣгатъ много късно и заспиватъ късно, едва къмъ 3 или 4 часа сутринъта, по което врѣме се събуждатъ много животни, хора, наблюдава изгрѣването на Слѣнцето и въ атмосферата се набиратъ повече прана. Тѣ заспиватъ къмъ четири часа сутринъта и спятъ до 10 часа, прѣди обѣдъ.

Щомъ знаете това, спазвайте правилото: дойде ли деветъ или десетъ часа вечеръ, лѣгайте си, за да може организъмътъ ви да погълне тази прана, която е останала още свободна въ въздуха. Разбира се, понѣкога може да се случатъ изключения отъ това правило, но азъ виждамъ, че много отъ васъ сж турили изключенията като правило, а това не трѣбва да бжде така. Искате ли да учите, ставайте сутринъ въ три

или четири часа. Какво говори „Високият идеал“? - Да хванете най-голямата си слабост и да воювате с нея. Само така ще се прояви силата ви.

Рекохъ, всички недъзи, които имате, сж богати условия да се прояви силата ви. Тъ прѣдставляватъ кривата посока, по която е тръгнала водата въ вашия животъ. Затова, ще хванете, тази вода и ще я впрѣгнете въ колелото на вашата воденица да мѣли брашно, да върши работа. При изключения, нѣма да се смущавате, ще си легнете и въ 11 часа, и въ 12 часа, колкото ви се налага. Ще знаете, че умниятъ човѣкъ се нуждае отъ по-малко сънъ, а глупавиятъ - отъ повече. Умниятъ човѣкъ употребява по-малко врѣме за учене; глупавиятъ - употребява много врѣме. Паметливиятъ ученикъ, като прочете веднѣжъ урока си, той го е запомнилъ вече; ученикътъ, който има слаба паметъ, много пѣти трѣбва да чете урока си, да иждивява по 3 - 4 часа и скоро го забравя. Щомъ човѣкъ има недъзи, ще знае, че е станало отбиване на енергията отъ правилния ѱ вървежъ, поради което, чрѣзъ закона на внушението, трѣбва да я върне въ правия ѱ пѣтъ. Не е лесна работа, наистина, да се бори човѣкъ съ своитѣ недъзи! Не е лесно да изправяшъ единъ наклонъ въ твоя животъ, даденъ отъ родителитѣ ти. Да изправишъ работата на баща си и на майка си, това е най-трудната работа, която ти прѣдстои въ живота. Но изправишъ ли веднѣжъ тази погрѣшка, ти си гениаленъ човѣкъ въ своята воля и устойчивостъ. Ако не можешъ да изправишъ погрѣшката си, това показва, че си крайно слабъ човѣкъ.

Сега азъ забѣлѣзвамъ у всинца ви една вѣтрѣшна нерѣшителностъ. Единъ изворъ, който не може да си пробие пѣтъ навънъ, не може да извира. Какво показва това? (*-Че почвата е рохкава.*) Може ли на наречемъ изворъ това, което не изтича навънъ? (*-Не може.*) Дѣ отива водата на този изворъ? (*-Потѣва надолу въ земята.*) Питамъ: какво нѣщо е мисльта? - Изворъ. Дѣ тече вашиятъ изворъ, вашата мисль? Дѣ е водата му? (*-И тя потѣва нѣкъдѣ дълбоко въ почвата.*) - Не, освѣнъ че не потѣва, но никждѣ не се явява. Това,

което вие считате мисъл, не е тази мисъл, за която азъ ви говоря. Вашата мисъл се намира въ твърдо състояние, както водата, която замръзва на нѣкои мѣста въ видъ на снѣгъ и ледъ. Щомъ започнатъ снѣговетъ и ледоветъ да се топятъ, изворитъ протичатъ. Събуди ли се съзнанието у човѣка, изворитъ трѣбва да протекатъ, мисълта трѣбва да си пробие пжтъ!

Друго положение: ако нѣкой изворъ е грамаденъ, но потъналъ нѣкъдѣ дълбоко въ земята и хората го уловятъ и впрегнатъ да кара колелото на нѣкоя воденица, трѣбва ли той да се обезсърдчава отъ тази работа? (*Не трѣбва да се обезсърдчава.*) Тази вода въ движението си може да върти и сто воденични камъни. Този изворъ губи ли нѣщо отъ себе си? Той ще даде нѣщо отъ себе си, но и ще придобие нѣщо, едноврѣменно дава и взима. Понѣкога вие се боите, да не би вашата мисъл, като излѣзе на повърхността, да се изгуби. Не, има една естествена мисъл, която вие трѣбва да пуснете да тече. Тя е Божествената мисъл, която вие трѣбва да обработвате, да ѳ пробивате пжтя да си тече. Обаче има и една специфична мисъл, която е заради васъ. Не смѣсвайте вашата мисъл съ Божествената мисъл. Когато дойдете до Божествената мисъл, вие ще я пуснете свободно да върви. Дайте ходъ на Божествената мисъл!

Нѣкои могатъ да ви кажатъ, че сте глупави, неразумни хора и т.н. Не обръщайте внимание на хорскитъ приказки! Човѣкъ, който обръща внимание на всички кучета, които го лаятъ, той никога нѣма да стигне на мѣстото, дѣто отива. Ако той рече да се спира и да се запитва, защо кучетата лаятъ, защо магаретата реватъ, защо свинитъ грухтятъ, защо пѣтлитъ кукуригатъ, какво ще излѣзе отъ неговото пжтуване? Човѣкъ трѣбва да си каже: „Кучетата нека лаятъ, магаретата нека реватъ, свинитъ нека грухтятъ, пѣтлитъ нека кукуригатъ, азъ ще си вървя въ пжтя, ще си отивамъ по работа.“ Това е Божественото у човѣка. Пъкъ щомъ дойде специално до човѣшката мисъл, тя тече в тѣсенъ кржгъ. Тамъ човѣкъ може да обръща внимание на всичко, което става около

него. Дойде ли до Божествената, до Първичната мисъл, дайте ѝ ходъ. Божествената мисъл винаги трѣбва да протича прѣзъ съзнанието на човѣка. Щомъ Божественото се проявява нормално и правилно, и човѣшкото ще се развива правилно. И обратно: Щомъ Божественото не се развива правилно, и човѣшкото нѣма да се развива правилно.

И тъй, вие трѣбва да имате една велика, Божествена идея въ себе си, която трѣбва да разбирате много добръ. Вие не трѣбва да разправяте тази идея на свѣта, тя е само заради* васъ. Отъ нея вие ще черпите своята сила и мощъ. Що се отнася до вашитѣ специални мисли, тѣхъ може да повѣрвявате на вашитѣ приятели, на този - на онзи, и тѣ ще ви се радватъ.

Рекохъ, Божествената мисъл за всѣки даденъ случай е единица мѣрка, съ която се опрѣделятъ човѣшкитѣ мисли. На другъ езикъ казано: Божествената мисъл е Първичната мисъл, която е вложена въ душата на всѣки едно. Едно нѣщо трѣбва да имате прѣдъ видъ: да се пазите отъ внушенията, отъ влиянията на свѣта. Влиянията на външния свѣтъ могатъ да ви се отразятъ така, че да попрѣчатъ на правилното ви развитие. Сегашниятъ свѣтъ си служи много съ внушението. То се употребява като хипнотическа сила. Влѣзете ли въ свѣта, ще срещнете само внушения, правила, закони, ограничения и т.н. Пазете се от тази мрѣжа на свѣта, за да не спрете развитието на Божественото въ себе си.

Прѣдставете си, че нѣкой вашъ приятелъ настоява да направите нѣщо заради него. Ако кажете, че не можете да го направите, вие губите. Ако идеята му не е права и кажете, че ще я изпълните заради него, пакъ губите. Как трѣбва да постѣпите, като окултни ученици? (*Ако идеята му е Божествена, ще му услужимъ.*) Ще му кажете: „Азъ съмъ готовъ да направя всичко, което е добро.“ Никой не може да те задължава да направишъ това, което не е добро. Запримѣрь нѣкой ти каже да хвъркашъ въ въздуха. Какъ ще направишъ това? - Невъзможно е. Птица не си, крилъ нѣмашъ да хвър-

*заради - за (бел.ред.)

чишъ. Каже ли ти обаче да ходишъ по земята, това е възможно да го направишъ. Каже ли ти да влѣзешъ въ водата да живѣешъ и това е невъзможно за тебе. Какъвъ отговоръ трѣбва да дадете на тия двѣ желанія отъ страна на вашия приятель? (*Ще му кажемъ той прѣвъ да ни покаже какъ се хвърчи въ въздуха и какъ се живѣе въ водата.*)

За слѣдния пѣтъ искамъ отъ васъ най-разуменъ отговоръ на тия два въпроса. Не се изисква голѣма философия за това. Ако ви дойде на ума нѣкой хубавъ отговоръ, добръ, ако не дойде никаква мисль въ ума ви, оставете въпроса безъ разрѣшение. Не можете ли да рѣшите нѣкоя задача, не я започвайте даже. Споредъ окултнитѣ закони не се позволява да почнешъ една работа и да я оставишъ на половинъ недовършена. Започнешъ ли една задача, рѣши я докрай. Не можешъ ли да я разрѣшишъ, ще кажешъ: „Не съмъ готовъ още за тази задача.“ Когато бждешъ готовъ, ще я започнешъ. Ще видимъ идния пѣтъ, колко души отъ васъ сж готови съ отговора какъ може да се хвърчи въ въздуха и какъ може да се живѣе въ водата?

Сега азъ ще ви помогна въ отговора на тия въпроси, за да не се смущавате. Ако ви кажа да влѣзете въ нѣкоя гостна стая съ вашия конь и съ вашата каруца, ще можете ли да направите това? Ако разбирате буквално, вие не можете да влѣзете по този начинъ въ никоя стая. Но въпросътъ не седи въ буквалното разрѣшение. Вие ще влезете съ коня и каруцата си въ двора: коньтъ ще оставите въ дама, каруцата - подъ стрѣхата, а вие самъ свободно ще влѣзете въ стаята. (*Значи човѣкъ може да хвърчи въ въздуха съ мисльта си, но не и съ своето физическо тѣло.*) Да хвърчишъ съ мисльта си, това реално нѣщо ли е? Ако ви кажа да се качите съ мисльта си надъ нѣкой голѣмъ облакъ и да видите какво има тамъ, ще можете ли да направите това? Или ако ви кажа да отидете мислено на Мусала, да провѣрите какво е врѣмето тамъ и да се върнете да ми кажете, ще може ли да направите това? Ако можете да ми дадете точни свѣдения, значи дѣйствително сте били на Мусала, и вашето летене съ ми-

съльта е реално. Не можете ли да ми отговорите точно какво е връмето на Мусала, хвъркането съ мисълта не е реално нщо.

Дѣйствително, човѣкъ може да лети съ мисълта си надъ облацитѣ, но затова се изискватъ редица упражнениа и вжтрѣшна подготовка. Индуситѣ сж изучавали този законъ; тѣ сж правили много опити съ мисълта си. Западнитѣ народи още не сж изучили това изкуство, да хвъркатъ съ мисълта си. То не е недостѣпно за човѣка, но работа се изисква въ това направление, изисква се концентриране на мисълта.

Имайте прѣдъ видъ слѣдното правило: всички мисли и чувства, които сж недостѣпни за вашия умъ и сърце, оставяйте навънъ, не ги приемайте въ себе си, докато не ги провѣрите. Всѣка мисълъ и всѣко чувство, които не сж провѣрени отъ ума и сърцето на човѣка, внасятъ смущение въ него. Затова пазете вжтрѣшното спокойствие на вашия умъ и на вашето сърце.

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

*24 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 5.IV.1925г.
въ гр. София*

ВЛИЯНИЕ НА ВЪТЪРЪШНАТА СВЪТЛИНА*

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

Размишление.

Прочете се резюме върху темата: „Най-обичното ми число.“

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Най-важната идея за менъ въ дадения случай.“

Какъ обясняватъ съврѣменнитѣ физици процеса на зрѣнието? Какъ се получава образа въ окото? (*-При първото прѣчупване на свѣтлината, която иде отъ прѣдмета, образътъ е въ обратно положение. При второто прѣчупване на свѣтлината, образътъ е въ право положение.*) Защо образътъ е въ обратно положение, това е тайна на самия нервъ. Значи, при получаване образи въ окото, ставатъ двѣ прѣчупвания на свѣтлината. Второто прѣчупване се извършва отъ самия нервъ. Ясновидцитѣ схващатъ нѣколко прѣчупвания на свѣтлината. За да се получи образътъ въ окото, свѣтлината минава прѣзъ двѣ лещи. Когато свѣтлината мине прѣзъ първата леща, тя се прѣчупва и образътъ се получава въ обрнатъ видъ, затова тази леща може да се нарече неразумна. Когато свѣтлината мине прѣзъ втората леща, тя се прѣчупва и образътъ е въ право положение, затова тази леща може да се нарече разумна.

При освѣтляването на нѣкой прѣдметъ, вие схващате главно неговата външна форма. Понѣкога свѣтлината така се отразява върху прѣдмета, че вие схващате отъ него и единъ вѣтрѣшенъ отпечатъкъ. (*-Това нѣщо е вече вънъ отъ физическия законъ, то е нѣщо психическо.*) Туй се дължи на вѣтрѣшното зрѣние на човѣка. По този начинъ именно се вижда формата на етерния двойникъ у човѣка. Щомъ етер-

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

ниятъ двойникъ на човѣка има форма, това показва, че съществува астрална свѣтлина, чрѣзъ която се възприематъ формитѣ и образитѣ на тѣла или прѣдмети, които съ физическото зрѣние не се виждатъ.

(- *Физическитѣ очи взиматъ ли участие при виждане на прѣдмети отъ астралния свѣтъ?*) - Въ човѣшкото око има една мрѣжа на ретината, чрѣзъ която се възприематъ само образи отъ физическия свѣтъ. Задъ ретината на окото има друга мрѣжица, която възприема образи отъ астралния свѣтъ. Тя вибрира на по-чувствителнитѣ вълни отъ астралната свѣтлина. Задъ астралната мрѣжица пъкъ има друга мрѣжица, която възприема образи отъ умствения свѣтъ. Слѣдователно, всѣка една отъ тия три мрѣжици възприема специални лжчи отъ разнитѣ свѣтове. Напримѣръ астралнитѣ и умственитѣ лжчи на свѣтлината минаватъ и прѣзъ първата мрѣжица, дѣто впечатленията отъ физическия свѣтъ се приематъ, но не се спиратъ тамъ. Какви усилия е направилъ човѣкътъ, докато е успѣлъ да сформирава първата мрѣжица на своето око! (-*Това прилича на безжичния телеграфъ. Въ пространството, напримѣръ циркулиратъ много електрически вълни, обаче тия, които излизатъ отъ даденъ центъръ, се възприематъ само отъ съответенъ на него центъръ, като прѣминаватъ прѣзъ други центрове, безъ най-малко докосване до тѣхъ.*)

Забѣлзано е, че колкото повече се навлиза въ духовния свѣтъ, прѣдметитѣ ставатъ по-малки, формитѣ имъ се намаляватъ. Значи, формитѣ отъ висшитѣ свѣтове иматъ това свойство, че могатъ бързо да се разширяватъ и смалываютъ. Въ физическия свѣтъ напримѣръ човѣкъ мжно може да разшири своята форма. Този процесъ тукъ става много бавно.

Та когато се говори за възпитанието на чувствата, подразбираме, че правилнитѣ чувства сж причина за правилното сформирание на мрѣжитѣ въ окото. Колкото по-добрѣ сж сформирани тѣзи мрѣжици, толкова по-добрѣ ще се схващатъ лжчитѣ на свѣтлината отъ по-горнитѣ свѣтове. Ако чувствата у човѣка сж дисхармонични, тѣзи мрѣжици не могатъ да се сформируватъ. Засега е проучена само вншната часть

на окото. Има извѣстни части отъ окото, които още не сж проучени. И мозъкътъ още не е добръ проученъ. (Въ ретината на окото има седемь мрѣжици, функцията на които още не е извѣстна.) Тѣзи мрѣжици засега се намиратъ въ едно пасивно състояние, тѣ трѣбва да се турятъ въ контактъ съ свѣтлината, за да могатъ да функциониратъ. Ако не туритъ двѣ лещи въ фокусно разстояние, тѣ не могатъ да дѣйствуватъ. Това показва, че живитѣ лещи трѣбва постоянно да се нагласяватъ.

Такова нагласяване трѣбва да сжществува и между хората. Често вие казвате, че човѣкътъ е самъ въ свѣта. Никой човѣкъ не е самъ. Вземете за примѣръ нѣкой професоръ, който прѣподава на студентитѣ си. На пръвъ погледъ прави впечатление, че той се разговаря самъ. Не, той се разговаря съ студентитѣ си по особенъ начинъ, като имъ прѣподава. Тѣ, слѣдъ като го слушатъ дълго врѣме, започватъ да го разбиратъ. Професорътъ се разговаря съ студентитѣ си външно, а тѣ съ него - вътрѣшно. Ако студентътъ е способенъ, досѣтливъ, той се разговаря съ професора си и слѣдъ като професорътъ слѣзе отъ своята катедра, ако студентътъ е неспособенъ и не разбира професора си, остава самъ за дълго врѣме.

Ето защо и мрѣжицитѣ или трансформаторитѣ въ окото на човѣка трѣбва да се турятъ въ фокусно разстояние или да се турятъ въ дѣйствие, за да могатъ да възприематъ специалната за тѣхъ свѣтлина. Въ физиката има редъ явления, които не могатъ да се обяснятъ съ извѣстнитѣ досега физически закони; затова тѣ оставатъ необяснени. Обаче, природенъ законъ е този, който може да обясни всички явления, които влизатъ въ неговата областъ. Има ли едно явление, което даденъ законъ не може да обясни, той вече се отнася къмъ правилата. Въ това отношение съврѣменнитѣ учени хора иматъ само правила; тѣ още нѣматъ закони. Законитѣ трѣбва да обясняватъ всички явления, които влизатъ въ тѣхната областъ и да докажатъ отношенията, които сжществуватъ между тия явления. Природата има свои правила и закони, на които нашитѣ мисли, чувства и дѣйствия трѣбва да се подчиняватъ. Ето защо чувствата, мислитѣ и дѣйствията ни

трѣбва да бждатъ хармонични? Нѣкой казва: „Защо чувствата ни трѣбва да бждатъ хармонични?“ - За да виждате добрѣ. „Защо мислитѣ ни трѣбва да сж хармонични?“ - За да слушате добрѣ.

И въ ухото на човѣка има сжщо такива пластинки, мрѣжици за възприемане на различнитѣ видове слухови вълни. И въ това отношение се изисква проучаване на ухото и на слуха. Сжщото нѣщо се забѣлѣзва и въ обонянието, и въ вкуса на човѣка, т.е. въ неговия носъ и езикъ. Въ всѣки човѣкъ, който иска да говори на единъ живъ, изященъ езикъ, трѣбва да сж развити висшитѣ центрове на говора. Сжщо тѣй у него трѣбва да е развито чувството на схващане и различаване най-тънцитѣ и деликатни звукови вълни. Всѣка дума, разгледана отъ духовно гледище, има свои специфични краски. Запримѣрь думата „любовъ“, произнесена съ най-малкъ брой вибрации, произвежда червенъ цвѣтъ. Това не е любовъ, но форма на едно животинско чувство. Произнесе ли се думата „любовъ“ въ висшъ смисълъ, съ по-голѣмъ брой вибрации, тя произвежда бѣлъ цвѣтъ. Висшата любовъ, която има висши трептения, произвежда въ душата на човѣка бѣла, мека свѣтлина. Цвѣтътъ на Любовта е абсолютно бѣлъ. Цвѣтътъ на Истината е необикновено свѣтълъ. Този цвѣтъ е непоносимъ за сегашния физически свѣтъ.

Какво приложение има сега за васъ знанието на тия цвѣтове и трептенията, които се произвеждатъ отъ думитѣ, при изговарянето имъ? Вие трѣбва да е стремите къмъ висши трептения, къмъ висши движения, защото отъ вашитѣ добри чувства, мисли и дѣйствия зависи не само здравословното състояние на вашия организъмъ, но отъ тѣхъ зависи и вашето бждеще развитие. Човѣкъ трѣбва да се стреми всячески да корегира своитѣ чувства и мисли. Злото не е въ това, че прѣзъ васъ минало нѣкое горчиво чувство или нѣкоя горчива мисълъ, обаче тѣ не трѣбва да се задържатъ за дълго врѣме у васъ. Тѣ могатъ да дойдатъ, да прѣминатъ прѣзъ васъ, но ако не ги задържите, нѣма да ви причинятъ никаква врѣда. Задържите ли ги въ себе си, тѣ ще ви разрушатъ. Влѣзе ли въ сърцето ви нѣкакво горчиво чувство или въ ума ви нѣкаква

горчива мисъл, спрете се прѣдъ тѣхъ, изслѣдвайте ги като ученъ човѣкъ и ги изхвърлете навънъ. По този начинъ вие трѣбва сами да се самовѣзпитавате.

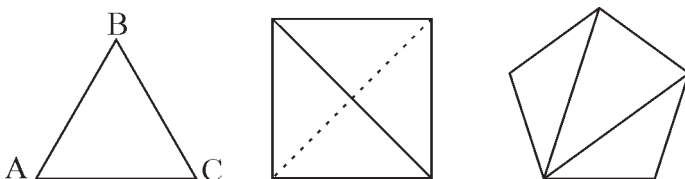
И тѣй, вие трѣбва да си служите съ свѣтлината, да изучавате нейнитѣ свойства и закони, понеже тя е жива и указва благотворно дѣйствиe върху човѣка. Съврѣменнитѣ хора още не могат да си прѣдставятъ, че свѣтлината е жива. Ние живѣемъ въ живата свѣтлина, а тази, за която говорятъ физицитѣ, прѣдставлява подсъзнанието на живата свѣтлина. Въ съзнанието на свѣтлината, по отношение на васъ има сжщитѣ фази, каквито и въ вашето съзнание, фаза на подсъзнание, самосъзнание и свѣрхсъзнание. Вие трѣбва да изучавате влиянията на свѣтлината. Разгледайте напримѣръ, влиянието на свѣтлината върху кой и да е плодъ. Въ първо врѣме плодътъ е стипчавъ и кисель, съдържа повече киселини. Като узрѣе, той става сладъкъ. Значи свѣтлината, съ своето влияние, е въ състояние да прѣвърне киселинността и стипчавостта въ сладчина. Питамъ: кой е причината за това прѣвърщане - свѣтлината или самия плодъ? *(-Понеже всѣки плодъ не става сладъкъ, значи въ плода се криятъ извѣстни способности да става сладъкъ, но това прѣвърщане става само въ присѣствието на свѣтлината. Други учени приематъ, че свѣтлината заедно съ нѣкои ензими, взети въ минимални количества, сж причина за прѣвърщането на вкуса у плода.)* Вкусътъ на плода зависи отъ клѣткитѣ, които го съставляватъ.

Нѣкога ще се спра върху единъ биологиченъ законъ, да видите какъ клѣткитѣ сж се диференцирали. Нѣкой пжтъ въ плодоветѣ се срѣща едно нехармонично съчетание, вслѣдствие на което нѣкои плодове сж дребни и кисели. Напримѣръ има круши, на които плодоветѣ сж едри и сладки, а на други плодоветѣ сж дребни, кисели или стипчави. Какъ обясняватъ ботаницитѣ това нѣщо? *(-То се обяснява донѣкъдѣ съ свѣтлината, която като минава прѣзъ различни срѣди, образува различни енергии, които дѣйствуватъ върху плодоветѣ по различенъ начинъ. Изобицо забѣлзано е, че плодове, които сж расли на сѣнка, сж кисели.)* Както расте-

нията, така и животниът сж минали прѣзъ разни стадии на развитие. При всички тия условия тѣ сж придобили извѣстни навици, които сж запазили и до днесъ.

Изучавали ли сте какво влияние указватъ планетитѣ върху плодоветѣ? Изучавали ли сте, напримѣръ подѣ влиянието на кои планети се намиратъ сладкитѣ, горчивитѣ, киселитѣ или стипчавитѣ плодове? Всички тия плодове се намиратъ подѣ влиянието на различни планети. Това съставлява една отвлѣчена областъ за изучаване. Така има извѣстни научни теории или идеи, които прѣдставляватъ недосегаеми кули. Малцина сж смѣлитѣ хора въ свѣта, които биха могли да се качватъ на тия високи кули, защото тѣ не сж отъ по 1000 м височина, но понѣкога достигатъ и до нѣколко хиляди метра височина. Като се говори за възвишени идеи въ свѣта, на нѣкои хора се забѣркватъ умоветѣ. Тѣ казватъ: „Докажете ни това!“ Всѣки човѣкъ обича да се качва на по-низки мѣста, но на високи мѣста малцина се качватъ.

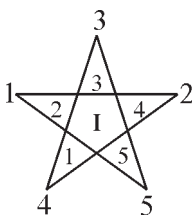
На чертежа (*фиг. 1*) имате трижгълника ABC, четирижгълникъ и петожгълникъ. Какво прѣдставлява трижгълникътъ въ природата? - Той прѣдставлява съзнателния животъ на човѣка, т.е. пѣтътъ на душата въ Божествения свѣтъ.

Фиг. 1

Четирижгълникътъ означава слизането на душата въ материалния свѣтъ, дѣто изучава законитѣ на развитието. Квадратътъ е мѣсто на борба. Тукъ човѣшката душа се намира на два полюса. Ако въ квадрата се прѣкара единъ диагоналъ, получаватъ се два трижгълника, съ обща основа. Квадратътъ означава още и семейството: бащата, майката, синътъ и дъщерята. (*Б.М.С.Д.*) Той прѣдставлява завършенна форма на дома, на семейството. Петожгълникътъ прѣдстав-

лява правилата, законитѣ и методитѣ, по които едно общество, може да се ръководи. Ако съ единъ отъ върховетѣ му съединимъ всичкитѣ останали върхове на петожгълника, получаватъ се три трижгълника.

Фиг. 2

Въ пентограма има петъ малки трижгълника и единъ петожгълникъ въ сръдата, обърнатъ съ върха надолу. Тамъ човѣкъ всѣкога ще се намѣри въ противорѣчие съ Божественото въ себе си. Законътъ е такъвъ. Вие едновременно не можете да бъдете въ хармония и съ Божествения и съ физическия свѣтъ. Ако сте въ хармония съ физическия свѣтъ, ще бъдете въ противорѣчие съ Божествения свѣтъ; ако сте въ хармония съ Божествения свѣтъ, ще бъдете въ противорѣчие съ физическия свѣтъ. Да бъдете едновременно въ хармония и съ двата свѣта, това е невъзможно. Това не е абсолютно невъзможно, но при сегашнитѣ условия, въ които се намира човѣкъ, е невъзможно.

Защо е невъзможно? - Защото въ човѣка има едновременно двѣ течения: едното течение отива надолу - къмъ Земята, а другото течение отива нагорѣ - къмъ Слънцето. Всички философи, мъдречи и Учители на човѣчеството твърдятъ, че човѣкъ едновременно не може да угоди и на физическия, и на Божествения свѣтъ. Щомъ искашъ да угодишъ на Божествения свѣтъ, ще обърнешъ пентограма съ върха нагорѣ, искашъ ли да угодишъ на физическия свѣтъ, ще обърнешъ пентограма съ върха надолу. Трижгълникътъ (3) съ върха нагорѣ прѣдставлява Божествения свѣтъ, а двата трижгълника надолу (1 и 5) прѣдставляватъ физическия свѣтъ. Ако обърнешъ Божествения свѣтъ надолу, а физическия свѣтъ нагорѣ, тогава ти ще бъдешъ справедливъ, спрѣмо свѣта, но несправедливъ спрѣмо вътрѣшния законъ и ще изпаднешъ въ противорѣчие съ Божествения свѣтъ въ себе си. Тия два принципа сж въ самия човѣкъ. Нѣкои искатъ да изхвърлятъ петожгълника отъ себе си. Това не може да стане по никой начинъ.

Ако се разгледа шестоъгълника, и въ него има прѣпле-
тени триъгълници, но той се отнася до макрокосмоса, кога-
то пентограмътъ се отнася до човѣшкия животъ. Само въ
пентограма вие може да намѣрите правилния изразъ на ва-
шия индивидуаленъ животъ къмъ васъ и къмъ обществото,
както и различнитѣ начини, по които трѣбва да постѣпвате
въ всѣки даденъ случай. Лицето, съ което ще имате нѣкакви
отношения, ще поставите на върха, горѣ, въ числото 3. Вър-
ховетѣ на пентограма ще се движатъ тъй, че цѣлиятъ пен-
тограмъ ще бѣде въ постоянно движение. Най-първо ви
прѣдстои да намѣрите, дѣ е поставено лицето, съ което ще
имате извѣстни отношения, дали въ точка 1, 2, 3, 4, или 5 на
пентограма. Числата по върховетѣ показватъ положителнитѣ
или отрицателнитѣ принципи, които действуватъ въ човѣка
за всѣки даденъ моментъ. И тогава, спрѣмо този човѣкъ вие
ще дѣйствувате съ добродѣтели, съотвѣтни на това мѣсто.
Ако този човѣкъ се намира на мѣстото при числото двѣ, вие
ще дѣйствувате спрѣмо него съ Мъдростъ, а не съ доброта.
Той има знания и затова оттамъ ще започнете съ него. Ако
този човѣкъ се намира при числото едно, върху него трѣбва
да се действа съ Любовьта, да се смекчи сърцето му, за-
щото единицата е най-силниятъ, най-суровиятъ принципъ,
който трѣбва да се смекчи. Ако нѣкой човѣкъ се намира при
тройката, ще му се въздѣйствува чрѣзъ Истината, защото
той обича свободата. Когато нѣкой човѣкъ се намира при
четворката, ще му се въздѣйствува съ доброто; ако се нами-
ра при петорката, ще му се въздѣйствува съ Правдата, съ
правото.

Слѣдователно съ всѣки човѣкъ ще се постѣпва специ-
ално, споредъ това, на коя страна въ пентограма се намира
той. По сжщия начинъ ще дѣйствувате и спрѣмо себе си,
защото всѣкога не сте на едно и сжщо мѣсто въ пентограма.
Нѣкога се намирате при числото 1, другъ пжтъ - при 2, послѣ
- при 3 и т.н. При това, числото три не е всѣкога върхъ на
пентограма. Нѣкой пжтъ числото едно става главенъ центъръ,
другъ пжтъ - числото двѣ, или четири, или петъ и т.н. Съоб-

разно това движение и вие трѣбва да нареждате отношенията си спрѣмо хората. Че това е така, ние виждаме от отношенията ни, наприимѣръ къмъ малкитѣ дѣца. Докато дѣтето е малко, вие му давате бонбончета, милвате го по главата, по лицето, но като порасне, като стане ученикъ въ гимназията, или студентъ въ университета, отношенията ви къмъ него се измѣнятъ, като къмъ възрастенъ човѣкъ. Това показва, че неговиятъ пентограмъ се е завъртѣлъ. Тѣй щото вашитѣ чувства, вашитѣ отношения, както къмъ самия васъ, така и къмъ другитѣ хора, постоянно се измѣнятъ.

Значи центроветѣ 1, 2, 3, 4 и 5 въ пентограма постоянно се движатъ, мѣнятъ мѣстата си. Щомъ извѣстенъ центъръ се измѣни по отношение къмъ Слънцето, образува се джгообразно движение, а не движение по права линия. Обаче докато новиятъ центъръ се сформирава и заеме своето положение, въ съзнанието ви ще станатъ извѣстни пертурбации. Докато тази джга се движи, т.е. докато измине жгълъ равенъ на 72° ($360:5=72$) вие ще усѣщате тия пертурбации. Нѣкога тази смѣна ще бѣде въ възходяща, а нѣкога - въ низходяща степенъ, ще зависи отъ това въ каква посока се движите - нагорѣ къмъ Слънцето или надолу къмъ Земята. Ако посоката ви е надолу къмъ земята, значи движението става въ вжтрѣшния петожгълникъ, обърнатъ съ върха надолу (*I фиг.2*); ако посоката е нагорѣ къмъ Слънцето, значи движението става по върховетѣ на пентограма, чийто върхъ е обърнатъ нагорѣ. Щомъ силитѣ дойдатъ въ нормалното си положение, започва ново движение, нова пертурбация и т.н. Това сж движения на приливъ и отливъ, които ставатъ периодически.

Пентограмътъ прѣдставлява велики, разумни течения въ живата природа - течения на свѣтлината, които индуситѣ наричатъ „прана”. Тѣ ги наричатъ още „движения на праната” или „течения на живота”. Това сж петъ велики центрове, въ които ставатъ велики процеси. Тѣ прѣдставляватъ петъ положителни и петъ отрицателни сили. Възходящитѣ или положителнитѣ се намиратъ по върховетѣ на петожгълника, обърнатъ съ върха си нагорѣ, а низходящитѣ, т.е. отрица-

телнитѣ се намиратѣ въ вжтрѣшния петожгълникъ, обърнатъ съ върха надолу. (1 фиг.2).

Азъ бихъ желалъ още тази вечеръ, всѣки отъ васъ да опрѣдѣли на коя страна или на кой върхъ отъ пентограма се намира въ дадения моментъ, споредъ както сж наредени числата по върховетѣ. Това отношение не е абсолютно, то е само една фаза въ живота ви за дадения случай. Ще опрѣдѣлите мѣстото си въ пентограма, споредъ както се чувствувате сега, прѣзъ врѣме на лекцията.

Ще ви дамъ и друго опрѣдѣление на числата по върховетѣ на пентограма. Числото едно прѣдставлява Божествената страна. Оттамъ движението върви къмъ върха двѣ, дѣто е човѣкътъ. Отъ върха двѣ движението отива къмъ върха четири - повторно отиване къмъ Бога, но вече конкретно проявенъ въ обществото. Отъ върха четири движението отива къмъ върха три. Тройката е неутрално число, което показва отношение къмъ самия себе. Числото три е дома, отношението на човѣка къмъ неговитѣ приятели, къмъ неговитѣ близки, но не и къмъ народа или къмъ външнитѣ хора. Най-послѣ движението слиза къмъ числото петъ.

Тия центрове иматъ и други обяснения. Напримѣръ числото едно прѣдставлява общия принципъ, съ който човѣкъ започва. Въ числото двѣ се включватъ методитѣ, съ които човѣкъ трѣбва да работи. Въ всѣки методъ обаче, има редъ изключения, на които човѣкъ се натѣква. И другитѣ числа иматъ свои обяснения, които ще ви дамъ другъ пжтъ.

Фиг.3

Ако разгледате пентограма, (фиг.3) ще забѣлжите, че е вписанъ въ единъ кръгъ, който ученикътъ трѣбва да извърви. Въ кръга сж означени образитѣ на нѣколко прѣдмета: сабя, чаша, книга, свѣтилникъ и тояга или жезълъ. Сабята показва, че всѣки човѣкъ иска да бжде силенъ, но силниятъ човѣкъ понѣкога може да извърши и нѣкакво прѣстжпление.

Слѣдъ силата ученикътъ пристѣпва къмъ чашата съ горчи-
 вото съдържание, което той трѣбва да изпие. Като изпие гор-
 чивото съдържание въ чашата, той минава къмъ книгата, ко-
 ято трѣбва да чете и изучава. За да чете отъ тази книга, свѣтил-
 никътъ му трѣбва. Свѣтильникътъ прѣдставлява човѣшкия ра-
 зумъ, който му показва, какво е написано въ книгата на при-
 родата. Най-послѣ ще му се покаже закона - тоягата или же-
 зълътъ. Природата му дава своята тояга и казва: „Чети въ
 моята жива книга и знай, че всичкитѣ твои стремежи трѣбва
 да бждатъ обърнати къмъ Бога!“ При това сабята трѣбва да
 бжде въ хоризонтално положение, а не нагорѣ; тоягата трѣбва
 да бжде изправена нагорѣ, къмъ Бога, което показва стреме-
 жъ къмъ Бога. Слѣдъ това иде ново положение за ученика -
 да влѣзе прѣзъ вратата на Добродѣтеля, отдето ще започ-
 не посвѣщението му. Най-послѣ идатъ редъ други стадии въ
 неговия пѣтъ. Всичкитѣ добродѣтели прѣдставляватъ пѣтя,
 прѣзъ който човѣшката душа трѣбва да мине.

Сега да вземемъ напримѣръ, една точка А. Въ колко
 посоки може да се движи тя въ пространството? Тя може да
 се движи по права и по крива линия. Вземете слѣдъ това три
 точки А, В, С. Какви ще бждатъ тѣхнитѣ движения? Ако точ-
 ката А се движи по посока на точката В, другитѣ точки не
 ще могатъ да вървятъ въ нейната посока, по простата при-

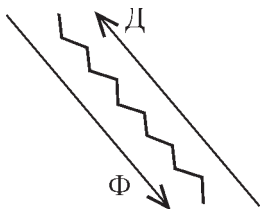
чина, че ще се намѣрятъ въ противорѣчие помежду си. Двѣ
 точки не могатъ да се движатъ едновременно въ една и сѣща
 посока. Ето защо, втората точка В ще се движи въ перпен-
 дикулярна посока по отношение движението на първата точка
 А. Значи точката В ще се движи нагорѣ къмъ С, което дава
 широчина. Третата точка С не може да се движи нито по
 посока на първата точка А - по права линия, нито по посока
 на втората точка В - по плоскостъ, но ще се движи перпен-
 дикулярно на плоскостъта, а именно въ посока СД. И тъй,

тѣзи три точки образуватъ тѣло. Тѣ се движатъ едноврѣменно въ три различни посоки.

По този начинъ вие имате физическия астралния и умствения животъ на човѣка. Физическиятъ животъ се движи по права линия, астралниятъ животъ се движи въ плоскостъ, а умствениятъ животъ се движи перпендикулярно на плоскостта, а именно въ кубова посока. Така се образува счупената линия АВСД. Всѣка точка отъ тази линия прѣдставлява центрове, върхове, сили. Тия върхове означаватъ извѣстни влияния отвън и отвжтрѣ, които въздѣйствуватъ върху движението, като го отклоняватъ въ една или въ друга посока. Тия върхове се разглеждаъ още като различни срѣди, които прѣчупватъ движението.

Допуснете, че вие имате една благородна идея - искате да станете музикантъ. До 21-та си годишна възраст вие поддържате това желание, но като се убѣдите, че то е невъзможно за васъ, отказвате се отъ желанието си и ставате търговецъ. Значи, като не се реализира желанието да станете музикантъ, то слиза надолу. Това показва, че желанието ви не е било оформено. Обаче всѣки човѣкъ трѣбва да знае, какво може да стане отъ него. Другъ човѣкъ пъкъ желае да стане земледѣлецъ или търговецъ, но като не успѣва въ това си желание, въ него са заражда идеята да проповѣдва - той взима точно обратна посока на движение. Слѣдователно вашитѣ желанія опрѣдѣлятъ посоката на движението ви.

Духовниятъ човѣкъ винаги трѣбва да се движи нагорѣ, въ посока Д, а физическиятъ човѣкъ трѣбва да се движи въ обратна посока, надолу - Ф. (Фиг.4)

Фиг. 4

посоката на движението е лесно да се опрѣдѣли какъвъ е човѣкътъ. Щомъ човѣкъ знае какво е състоянието му въ даденъ случай, той може да опрѣдѣли какво ще бѣде неговото състояние въ слѣдния моментъ. Запримѣръ ако днесъ сте били крайно весели, утрѣ ще имате точно обратното разположение на духа. Ако днесъ имате една възвишена

мисъл и върват, че ще разрешите всички задачи въ свѣта, утрѣ ще имате точно обратното състояние. Обаче това сж фиктивни положения, не сж естествени. Нѣкой пжть човѣкъ мисли, че е много силенъ, че всичко може да направи, а другъ пжть мисли, че е слабъ, че нищо не може да направи. Това сж двѣ лъжливи състояния, които ние наричаме състояния на проекции.

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

*25 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 12.IV.1925г.*

УСПОРЕДНИТЪ ПЪТЦИЩА*

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

Размишление.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Най-важнитѣ идеи на ученицитѣ отъ класа.“

За слѣдния пѣтъ ще пишете върху темата (№22): „Ролята на положителнитѣ и отрицателнитѣ сили.“

Какво трѣбва да се разбира подъ думитѣ „отричане“, „отрицателни сили“?

Какъ прѣвеждате думитѣ „анодъ“ и „катодъ“? (*-Тѣ сѣз названия на електрическитѣ полюси. Анодъ и катодъ сѣз грѣцки думи. Анодъ означава горѣ, а катодъ - долу.*) Сега да оставимъ значението на тѣзи думи, но да разгледаме отъ

чисто материално гледище, какво прѣдставлява движението. Ако вземете една плоскостъ C_1C_2 , може ли да има движение въ нея? -

Вънъ отъ нея може да има движение, но въ самата плоскостъ, движение не може да има, защото всичкитѣ ѹ сили се намиратъ въ равновѣсие. Какво трѣбва да стане съ нея, за да има движение? Трѣбва да се измѣни положението на полюситѣ C_1 и C_2 , за да се образува движение къмъ екватора А. Вие може да мислите, че северниятъ полюсъ е на единия край на земната ось, а южниятъ полюсъ - на другия край. Не, всѣка частичка отъ материята, колкото малка и да е, има свой северенъ и свой юженъ полюсъ и тѣзи полюси се допиратъ единъ до другъ въ екватора на самата частичка. Връзката между двата полюса е криволинейна, тя е меридиана. Тази връзка е наклонена къмъ полюситѣ и по нея силитѣ сѣз уравновѣсени. Въ природата нѣма абсолютно хоризонтална плоскостъ, но

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

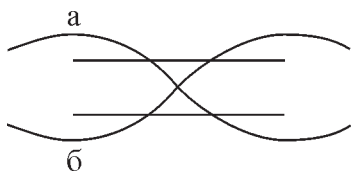
всѣкога има поне единъ малъкъ наклонъ, за да става движение.

Нѣкога хората искатъ да иматъ спокойно състояние, никой да не ги смущава; тѣ искатъ да бждатъ уравниво̀сени, да бждатъ меридианъ. Това състояние е приятно, но за малко врѣме, а послѣ става непоносимо. Затова, за да има движение, всѣкога трѣбва да става прѣмѣстване на полюситѣ. Тогава енергията ще се съсрѣдоточава въ еkvатора.

Питамя: дѣ е екваторътъ на човѣшкото тѣло? - При слнчевия вжзелъ, подъ лжжичката. Въ животнитѣ екваторътъ се намира подъ стомашния мозкъ (*отъ грбначния стълбъ до опашката*) и затова у животнитѣ тази частъ е най-активна. Нека всѣки отъ васъ да опрѣдѣли точно дѣ е неговиятъ екваторъ. Той е въ най-подвижната частъ у човѣка - въ кръста. Екваторътъ у човѣка се мѣсти постоянно. Само въ идеалния човѣкъ той има точно опрѣдѣлено мѣсто. Когато човѣкъ е уравниво̀сенъ, мѣстото на неговия екваторъ е постоянно. Въ такъвъ човѣкъ има пълна хармония между неговия умъ, неговото сърце и неговата воля; всички мжчноти за него сж само стимулъ за работа. Той смѣта мжчнотитѣ въ живота си за привилегии.

Слѣдователно движение може да има само при наклонъ. Ако горната частъ на нѣкоя плоскостъ се издигне и образува върхове и долини, прѣзъ тази плоскостъ могатъ да минатъ рѣки и да я направятъ плодoносна. Безъ това, плоскостъта бива пуста, мяза на пустинята Сахара. Върхътъ е мѣстото, дѣто хората почиватъ. Тѣ се изморяватъ докато стигнатъ до него. Когато човѣкъ почива, това показва, че е миналъ прѣзъ мжчноти. Мжчнотитѣ, това сж високитѣ върхове, а високитѣ върхове винаги сж подбудителнитѣ причини въ живота на човѣка. Буквата М въ думата „мжчение” се състои отъ два върха, между които се намира екватора. Тукъ всичкитѣ енергии се сливатъ въ центъра. Какво показватъ двѣтѣ успоредни линии въ буквата М? - Тѣ прѣдставяватъ границитѣ на едно разумно сжщество. Само разумнитѣ сжщества се движатъ по успоредни линии, а всички други сжщества се движатъ по линии, които не сж успоредни. Слѣдователно дѣто

има успоредни линии въ свѣта, тамъ работи нѣкоя висша ин-
 телигентность. Само двѣ разумни сжщества могатъ да вър-
 вятъ успоредно. Ако двама души вървятъ успоредно, тѣ сж
 разумни; ако пжтищата имъ се прѣсичатъ, тѣ не сж разумни.
 Прѣсѣченитѣ линии не показватъ движение на разумни
 сжщества, а движение на обикновени хора. Щомъ двѣ линии
 се прѣсичатъ, това показва, че двѣ сжщества се сливатъ и
 образуватъ едно сжщество. Пеперудата независима ли е отъ
 гжсеницата? Двѣ разумни сжщества ли сж тѣ? - Не. Гжсени-
 цата и пеперудата се сливатъ и образуватъ едно сжщество.
 Обаче, стремежитѣ имъ сж различни. Въ гжсеницата има двѣ
 сжщества. Едното отъ тѣхъ работи въ материалния свѣтъ,
 то е корена на нейния животъ. Като свърши своята работа,
 то образува кривата линия - „а“; слѣдъ него започва да рабо-
 ти второто сжщество, като образува втората крива линия -

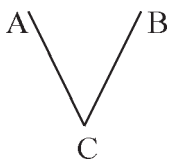

„б“. Това видоизмѣнение на ус-
 пореднитѣ линии показва, че
 става трансформиране на енер-
 гиитѣ. Двѣтѣ сжщества въ гжсе-
 ницата се сливатъ и образуватъ
 пеперудата.

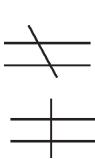
Сжщото нѣщо става и въ природата. Щомъ двама ду-
 ши дойдатъ въ стълкновение, образува се едно сжщество,
 между тѣхъ става прѣсичане. Вие трѣбва да спазвате този
 законъ. Ако двѣ ваши желаня се кръстосатъ, тѣ изгубватъ
 силата си и остава само едно желание. Обаче, за да може да
 работите, непрѣменно трѣбва да имате двѣ желаня, които
 да вървятъ успоредно. Скрѣбътъ и радостътъ сж двѣтѣ жела-
 ния, необходими за живота ви. Вие не искате да скрѣбите,
 но скрѣбътъ всѣкога показва, че сте изгубили нѣщо. Следо-
 вателно тя е единъ отъ методитѣ на природата, чрѣзъ който
 ще намѣрите изгубеното. Ако ти нѣмашъ скрѣбъ, не можешъ
 да намѣришъ изгубеното и никога нѣма да имашъ радостъ.
 Скрѣбътъ е високъ планински върхъ, отъ който се стича во-
 да за оплодяване на низинитѣ. Тя става причина да се про-
 ви живота въ плоскостътъ, който ще донесе радостъ и весе-
 лие.

И тъй скръбта, която слиза отгорѣ, носи радостта. Така трѣбва да схващате скръбта. Тя не е мжчение, а методъ на природата, чрѣзъ който може да се намѣри радостта. Радостта пъкъ е цѣлъ, къмъ която трѣбва да се стремишь. Слѣдователно скръбта и радостта сж тѣсно свързани. Тѣ не сжществуватъ поотдѣлно въ природата. Това е правилното схващане за радостта и скръбта. Всѣка изгубена радостъ носи скръбъ, чрѣзъ която пъкъ се намира радостта. Скръбта напомня на човѣка, че е изгубилъ нѣщо и му подсочва дѣ е то. Ако се намирашь въ трудно положение, скръбта ще ти помогне да излѣзешъ отъ тамъ. Като имашъ скръбъ, ти ще работишь, ще търсишь, докато намѣришь загубеното, т.е. съ търсене човѣкъ всичко намира. Ти ще намѣришь загубеното само при голѣма вжтрѣшна скръбъ. Това е истинската скръбъ. Азъ не говоря за скръбта, която вие имате отъ прѣвувеличаване на нѣщата. Вие може да турите подъ микроскопъ едно малко сжщество и да го увеличите много пжти, но всжщностъ това не е неговата естествена голѣмина. Това сжщество подъ микроскопъ е голѣмо, но отвънъ е невидимо. Това не е скръбъ. Вие не трѣбва да имате външна скръбъ, но дълбока вжтрѣшна скръбъ. За скръбта ние сждимъ по ефекта, който тя произвежда въ насъ.

Какво нѣщо сж успореднитѣ линии? Въ природата има ли успоредни линии? - Има. Може да се върви само по успоредни линии. Вие трѣбва да опрѣдѣлите какви линии описватъ като вървите съ нѣкого. Когато двѣ успоредни линии се прѣсичатъ отъ трета, какво се образува? То значи какво ще се образува, ако пжтътъ, който изминаватъ двѣ разумни сжщества, се прѣсѣче отъ трето разумно сжщество? - Ще се образуватъ осемъ жгли. Едни отъ тѣзи жгли сж кръстосани, други - съотвѣтни. И едниѣ, и другитѣ сж равни помежду си. Какво показватъ тѣ?

Питамъ: успореднитѣ линии прѣсичатъ ли се? Тѣ се прѣсичатъ въ безкрайността. Ако точката С е образъ на безкрайността, тогава правитѣ линии АС и ВС, които се прѣсичатъ въ точка С, ще бждатъ успоредни. Слѣдователно

третата линия, която прѣсича двѣтъ успоредни, сжщо така е успоредна съ тѣхъ. Тя се прѣдставлява такава въ тесаракта, но при третото измѣрение ние я виждаме като прѣсѣчна линия. Тѣзи разсжждения сж вѣнъ отъ обикновенитѣ. Ако една линия прѣсича двѣ успоредни, какво ще стане въ физическия свѣтъ? Прѣставете си, че тѣзи двѣ успоредни линии сж брѣгове на нѣкоя рѣка, която тече. Тѣ очѣртаватъ брѣговетѣ ѱ, които прѣдставляватъ разумни сжщества. Третата линия прѣдставлява моста, прѣзъ който се прѣминава рѣката. Мостътъ, като разумно сжщество, прѣдставлява връзка между брѣговетѣ, които започватъ да мислятъ. Щомъ трета линия прѣсича двѣ успоредни, това показва, че тѣзи двѣ разумни сжщества мислятъ правилно. Тогава, ако искамъ да изразя, че трима души живѣятъ правилно, хармонично помежду си, ще напиша двѣ успоредни линии прѣсѣчени съ една трета. Този знакъ показва, че тѣзи хора разумно разрѣшаватъ всички задачи. И въ музиката имаме подобенъ знакъ, който се казва диезъ - знакъ за повишение на тоноветѣ. Когато се изслѣдватъ геологически нѣкои пластове, прѣсѣчени съ трети, това показва, че тукъ сж работили разумни сжщества и сж оставили своя знакъ. Геологътъ трѣбва да открие това самъ и да го знае. Такива сѣчения има и по ржцѣтъ на човѣка. Съ тѣхъ се занимава хиромантията. Тѣ говорятъ за разумна работа.

И тѣй, всѣка пертурбация, всѣко прѣпятствие, всѣко измѣнение въ живота на когото и да е, това е една малка придобивка на жива енергия. Така трѣбва да схващате нѣщата. Всѣко малко измѣнение означава, че вие вървите по една възходяща линия. Този родъ разсжждения сж необходими за всички хора по слѣднитѣ съображения. Въ човѣшкия животъ често ставатъ наводнения и насипи; нѣкоя пѣтъ брѣговетѣ на вашия животъ, на извѣстни мѣста, се подронватъ, други мѣста се насипватъ, а често ставатъ и срутвания. Тѣй че, безъ да искате, течението се подпушва. Понѣкога ставатъ толкова голѣми подпушвания, че се явява песимизъмъ у васъ или извратени мисли, които отклоняватъ правилния пѣтъ на мисльта. Затова вие трѣбва съ вѣра да отклонявате изопа-

ченитѣ мисли, които идватъ до васъ, защото тѣ могатъ да измѣнятъ посоката на живота ви. Ето защо, вие трѣбва да се домогнете до разумния начинъ на мислене. Мисълта ви трѣбва да е будна и силна! Тѣй че, трѣбва ви вѣра и правиленъ начинъ на мислене. Вѣрата държи съзнанието будно, а правата мисълъ - ясно. Вие трѣбва постоянно да се насърчавате, защото сегашнитѣ условия носятъ тѣй нареченитѣ „обезсърчителни вълни”. И въ сънното, и въ будното състояние на човѣка къмъ него пристигатъ мисли, които повече го спѣватъ, отколкото да го подтикватъ къмъ добро. Това сж само привидни спѣнки.

Рекохъ, най-първо вие трѣбва да се стремите да образувате въ себе си успоредни линии, т.е. линиитѣ на разумността. Всички трѣбва да се стремите къмъ разумностъ. Разумността трѣбва да бжде цѣль въ живота ви! Не казвайте, че ще бждете разумни, но постѣпвайте разумно.

Сега ще ви дамъ една доста трудна задача. Въ разстояние на една седмица, като вървите изъ улицитѣ и нѣкой бѣденъ ви поиска пари, брѣкнете въ джоба си и колкото пари имате, дайте му ги!

Да допуснемъ, че имате 100 лева въ джоба си - всичкитѣ ще дадете и ще останете безъ петъ пари. Трудна задача! Ето какъ ще поставя задачата ви: прѣзъ тази седмица всѣки отъ васъ ще носи въ джоба си по 100 лева, докато срещне нѣкой бѣденъ, който ще иска помощъ. Вие ще му ги дадете изведнѣжъ; нѣма да се колебаете, нито ще избѣгвате просяцитѣ. Пъкъ ако никой не ви поиска помощъ паритѣ ще останатъ за васъ. Ако ви поискатъ помощъ още първия день, ще дадете 100-тѣ лева и съ това задачата ви е разрѣшена; не успѣте ли първия день, ще носите паритѣ до края на седмицата. Когато учителятъ задава задачи, грижи ли се ученицитѣ откъдѣ ще взиматъ тетрадки, пера и мастило? Като дадете паритѣ на просека, който е опрѣдѣленъ за васъ, ще го попитате за името му и дѣ живѣе. Този, на когото трѣбва да дадете паритѣ, нѣма да седи на земята, но ще стане правъ и така ще ви посрещне. Той е човѣкътъ, на когото невидимиятъ свѣтъ е пошепналъ, че вие имате такава задача и го изп-

ращатъ да му дадете тия 100 лева. Той е опрѣдѣленъ отъ невидимия свѣтъ. Ако искате, може да направите опита още прѣзъ тази седмица. Ако пъкъ сте заети, може да го отложите за идната седмица. Паритѣ ще носите въ дѣсния си джобъ*, а когато ги давате, ще бръкнете съ лѣвата ржка и съ нея ще ги подадете. Всички хора носятъ паритѣ си въ лѣвия джобъ, а бръкатъ съ дѣсната си ржка, вие ще направите обратно: ще извадите паритѣ съ лѣвата ржка отъ дѣсния си джобъ. Вие нѣма да търсите просека, той самъ ще ви намѣри, самъ ще дойде при васъ, той е вашъ познатъ.

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

*26 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 14.IV.1925 г.
въ гр. София*

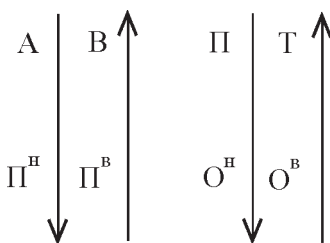
*на самото (бел.ред.)

ПРОЯВЛЕНИЯТА НА УМА*

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

Размишление.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Ролята на положителнитѣ и отрицателнитѣ сили въ природата.“

Фиг. 1

За да имате ясна прѣдстава за силитѣ, които дѣйствуватъ въ човѣка, азъ ще ги прѣдставя графически, посрѣдствомъ прави линии. Положителнитѣ и отрицателнитѣ сили биватъ два вида: положителни сили въ низходяща степенъ ($П^П A$) и положителни сили въ възходяща степенъ ($П^В B$); отрицателни сили въ низходяща степенъ ($О^П П$) и отрицателни сили въ възходяща степенъ ($О^В Т$). Силитѣ, които иматъ възходяще направление, всѣкога творятъ; силитѣ, които иматъ низходяще направление, понеже се движатъ въ гѣста материя, всѣкога разрушаватъ.

Сега ще ви дамъ друго разпрѣдѣление на силитѣ въ човѣшкия умъ. Споредъ живота на човѣка и дѣйността на неговия умъ, различаваме: естественъ, природенъ, разуменъ, мораленъ, личенъ и индивидуаленъ умъ. Естествениятъ умъ се занимава съ прости факти. Природниятъ умъ е творчески, събирателенъ. Неговото мѣсто е въ срѣдата на челото. Разумътъ въ човѣка е висшето проявление на умственитѣ му сили. Моралнитѣ сили на ума се изразяватъ въ моралния животъ на човѣка. Личнитѣ и индивидуалнитѣ сили на ума се изразяватъ въ личния и индивидуалния животъ на човѣка.

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

При естествения животъ човѣкъ не чувствува никакви страдания, никакви нещастия - нищо не може да го засегне. Той е дѣте на природата, тѣй дребно, тѣй малко, че може да минава прѣзъ всичкитѣ дупки на природата, безъ тя да го улови. Естествениятъ умъ е подготовка за природния.

При природния животъ човѣкъ започва да твори, да събира и природата вече започва да му иска смѣтка за всичко сторено. Вслѣдствие на това, клѣткитѣ въ организѣма се събиратъ въ общества и започватъ да функциониратъ съзнателно. Това се дължи на женския елементъ, на женския принципъ въ природата, който събира и дѣйствува, проявява се отвѣтрѣ навънъ. Въ природния умъ се намира подсъзнание-то на човѣка.

На трето мѣсто иде разумниятъ животъ, въ който влиза самосъзнанието на човѣка.

Моралниятъ животъ на човѣка се отнася къмъ една морална областъ, дѣто той е свързанъ съ сѣщества, които по развитието си седятъ по-високо отъ сегашнитѣ хора.

Дойдете ли до индивидуалния животъ на човѣка, трѣбва да подразбирате това състояние, когато човѣкъ иска да се прояви като самостоятелно сѣщество, което търси своето щастие, своето благо. Въ моралния животъ човѣкъ има общение не само съ сѣществото, при което живѣе, но и съ цѣлата разумна природа.

Щомъ дойдете до личния животъ на човѣка, той вече се проявява въ обществото като личностъ. Направете единъ опитъ, да видите, ще можете ли да различите въ себе си своя естественъ умъ. За да познаете това ваше състояние, трѣбва да се освободите отъ всѣка грижа, да си прѣдставите, че сте едно малко дѣте или още повече една малка бубулечица, „божа кравица” и се движите съ нейното съзнание, съ нейното разбиране за живота, съ нейнитѣ нужди. Ще можете ли да се смалите така? Ще кажете, че не можете. Питамъ: ако едно възвишено сѣщество или единъ ангелъ, който е завършилъ своята еволюция, идва да ви ръководи, той не е ли една малка „божа кравица”? Както виждате този ангелъ, това възвишено сѣщество се смалява. Ето защо и вие трѣбва да напра-

вите този съзнателен опитъ, да влѣзете въ положението на божата кравица най-много за петъ минути. Най-добъръ моментъ за опита е врѣмето, когато мислите за голѣми, за велики работи. Наблюдавайте тогава какво може да направите, ако сте въ съзнанието на тази малка божа кравица. Защо е нуженъ този опитъ? - Защото всѣки човѣкъ, който не може да слѣзе въ положението на една божа кравица, той не ще може да се качи и въ положението на единъ ангелъ. Когато у васъ се заражда желание да слизате надолу, вие изучавате вече великия законъ на инволюцията. Слѣдъ това вие ще бжде-те готови да се качвате нагорѣ и да изучавате великия законъ на еволюцията. Вие не трѣбва да забравяте тѣзи два процеса на развитие, прѣзъ които е миналъ човѣкътъ. Инволюционниятъ процесъ помага на еволюционния процесъ въ вашето развитие. Вие постоянно трѣбва да помните тия два процеса, които ставатъ у васъ. Когато искате да прѣвърнете едно неприятно чувство въ приятно, искате напимѣръ да прѣвърнете злобата или умразата въ положително чувство, вие трѣбва да слѣзете въ вашия естественъ умъ или въ вашия индивидуаленъ животъ. Само при такова състояние ще може да трансформирате събралата се отрицателна енергия у васъ. Такива сж законитѣ на висшата разумна природа.

И тъй вие вече сте минали първия етапъ на вашия умъ, т.е. минали сте прѣзъ естествения умъ. Сега сте въ природния, въ творческия умъ, дѣто сж складирани всички ваши възпоменания, мисли и желания на миналото. Въ разумния животъ, изобщо прѣодоляватъ кривитѣ линии. Тѣ се виждатъ ясно по челото на разумния човѣкъ. По него се забѣлѣзватъ много изпжкналости.

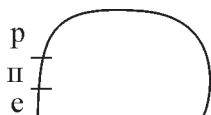
Фиг. 2

Фиг. 3

Тия хора, у които е развитъ природния умъ, прѣдната частъ на челото имъ, *фиг. 2(3)* понѣкога е вдлѣбната, а нѣкой пжтъ е издадена *фиг. 3(3)* Вдлѣбнатината про-изтича отъ това, че двѣтъ страни на мозъка (1, 2) сж повече развити (*фиг. 2*). Понѣкога става обратното: челото въ срѣда-та е много издадено (3), а

двѣтѣ му страни (1, 2) сж вдлѣбнати (фиг.3). Такива хора сж много паметливи, тѣ могатъ да учатъ добръ история, добри историци сж, хубаво помнятъ събитията и датитѣ имъ.

Фиг.4

Ако се раздѣли челото на три части, долната часть прѣдставлява естествения, умъ (e); срѣдната - природния умъ (n), а горната - разума (p). Вдлѣбнатината на челото у всички хора не е точно въ срѣдата.

Хората, у които челото е вдлѣбнато въ срѣдата, спадатъ къмъ категорията на отрицателнитѣ типове въ възходяща степенъ на природния умъ. Въ тѣхъ работи творческиятъ умъ. Тѣ иматъ логика, но като разсжждаватъ, ползватъ се отъ опитността, която сж добили. Хора, у които естествениятъ умъ е силно развитъ, срѣдната часть на челото имъ, именно е силно издадена навънъ. Тѣ сж отъ положителнитѣ типове, които като се събератъ съ хора отъ първата категория, ставатъ много активни: тѣ вадятъ ножа си и навсѣкждѣ си пробиватъ пжтъ. Това сж двѣ състояния, необходими за природата. На дадена височина въ природата всѣкога отговаря и дадена низина. Това, което срѣщаме въ природата, има отражение въ цѣлия човѣкъ, а специално и въ неговия черепъ. Въ това отношение именно, хората се взаимно допълватъ.

И сега, като се изучаватъ гнѣнкитѣ въ мозъка на човѣка, забѣлѣзва се, че тѣ не сж еднакви у всички хора. При подробно изучаване на човѣшкия мозъкъ, ясно се вижда голѣмото различие въ нагѣването на мозъчното вещество у различнитѣ хора. Малко естественици днесъ изучаватъ човѣшкия мозъкъ тѣй, както трѣбва. Освѣнъ това, нужно е частично изучаване челата на хората. За интелигентността на човѣка напримѣръ, не се сжди отъ цѣлия мозъкъ, а само отъ неговото чело или по-право отъ съотвѣтния центъръ, който заема опрѣдѣлено мѣсто и часть на челото. За да се достави необходимата материя за създаване органа на правата мисълъ, отъ човѣка се изисква нормаленъ природосъобразенъ животъ. Само така човѣкъ ще стане добръ проводникъ на чистата природна мисълъ. Ето защо, съврѣменнитѣ хора трѣ-

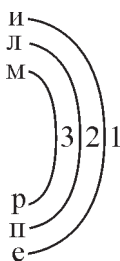
бва да развиватъ, да обработватъ своя мозъкъ. Когато се разработва човѣшкия мозъкъ, въ първо врѣме се забѣлѣзва набиране на извѣстна енергия, която прави човѣка нервень, при видно недоволенъ отъ живота. Това стѣгане, това ограничение, което и вие изпитвате, създава у васъ потикъ да вървите нагорѣ. Сега вие искате да се разширявате. Не, вие имате достатъчно разширение, сега ви е нужно движение нагорѣ. Нагорѣ трѣбва да се движите! Движението ви нагорѣ ще се отрази и върху вашето чело. То ще почне да се развива правилно, т.е. гѣнкитѣ на мозъка ще почнатъ да се разработватъ.

Рекохъ, вие трѣбва да наблюдавате кога се намирате въ естествено състояние на вашия умъ, кога дѣйствува природниятъ умъ, кога - разумътъ и кога - моралнитѣ сили на мозъка. Понѣкога всички качества или сили на ума се проявятъ едноврѣменно. Такива хора се наричатъ нормални. За да бѣде човѣкъ нормалень, необходими сѣ тия шесть елемента на ума. Тази е нормата, съ която ние мѣримъ постѣпкитѣ на хората. Когато естествениятъ умъ, природниятъ умъ, разумътъ, моралнитѣ сили, личниятъ умъ и индивидуалниятъ умъ у човѣка функциониратъ правилно, ние имаме правилно или нормално развитъ човѣкъ въ умствено отношение. Щомъ едно отъ тия качества липсва у нѣкой човѣкъ, ние имаме вече отклонение отъ нормата.

Разумната природа разполага съ редъ начини и методи, когато иска да изправи хората, когато иска да посочи грѣшкитѣ имъ. Напримѣръ ако ти направишъ една малка погрѣшка въ естествения умъ, тя ще ти напомни само, леко ще те накаже, като ти изпрати слаба хрема. Ако грѣшката ти е въ природния умъ, тя ще ти изпрати треска, придружена съ силна температура. Ако грѣшката ти е въ разума, тя ще ти изпрати болестъта коремень тифъ или петнисть тифъ. Колкото по-нагорѣ се качвашъ и грѣшишъ, толкова и болеститѣ, които природата ти изпраца, сѣ по-лоши. Ако грѣшишъ при моралнитѣ чувства, ще страдашъ отъ такава ужасна неврастения, каквато медицината не познава. Ако грѣшишъ въ личнитѣ чувства, много ще се дразнишъ. Тогава Сатурнъ ще

има влияние върху тебе и ти ще виждаш само обратнитѣ, отрицателнитѣ чърти на живота. И най-послѣ, ако грѣшиш въ индивидуалния си животъ, нѣма да постигнеш нищо отъ това, което желаетъ.

И така, всѣки човѣкъ, който иска да успѣва въ живота си, трѣбва да има тия шестъ ключа на ума, понеже тѣ сж свързани съ извѣстенъ родъ сили, необходими за неговото развитие. За да бжде човѣкъ мораленъ, трѣбва да има тия сили, организирани въ себе си. За да бжде човѣкъ разуменъ, трѣбва да има тия сили, организирани въ себе си. За да прояви човѣкъ правилно природния си умъ, трѣбва да има тия сили, организирани въ себе си. Такива хора се отличаватъ съ едно естествено благоразумие. Тѣ иматъ добра обноска спрѣмо всички хора и винаги сж любезни. Хора, у които е добръ развитъ естествения умъ, тѣ се проявяватъ като дѣца: тѣ налюдаватъ нѣщата отгорѣ, повърхностно, не отиватъ много надълбоко. Такива хора разсѣждаватъ плитко, но не сж глупави.

Фиг. 5

Направете единъ опитъ, за извѣстно врѣме да провѣрите въ себе си, какви чувства изживѣвате и ги опрѣдѣлете къмъ коя категория умственни сили се отнасятъ. Тревожите се нѣщо, напримеръ. Вижете къмъ коя категория спадатъ вашитѣ тревоги. (*-Къмъ личнитѣ чувства.*) Когато се засегнатъ личнитѣ ви чувства, ще се лѣкувате съ природния си умъ (2); когато се засегнатъ индивидуалнитѣ ви чувства, ще се лѣкувате съ естествения си умъ (1); когато се засегнатъ моралнитѣ ви чувства, ще се лѣкувате съ разума (3). Проявитѣ на ума сж свързани двѣ по двѣ помежду си. Като се знае това нѣщо, то може да се използва като начинъ за правилно трансформиране на енергиитѣ у човѣка.

Забѣлжете, въ много отъ животнитѣ, у кучетата напримеръ личнитѣ чувства сж силно развити. И когато нѣкое куче иска да подчъртае своето достойнство, то завива опашката си на колело. Това показва, че то е доволно отъ себе си. Обаче хванете ли опашката му, то веднага се озбѣва, показ-

ва, че е недоволен. Защо прави така? - Понеже чръзъ гръбначния му стълбъ става силно изтичане на енергия. Това изтичане на енергията започва отъ главата, минава пръзъ гръбначния стълбъ и отива къмъ центъра на земята. Така става съ всички млъкопитающи. Слѣдователно при всѣко побутване на животнитѣ, ние ги подпушваме, при което въ тѣхъ се образува едно болезнено, неприятно състояние.

Този процесъ става и съ човѣка, само че подпушването у него се произвежда въ носа. У кучето става въ опашката, а у човѣка - въ носа. И затова българитѣ често казватъ за нѣкого: „Надулъ носъ!” Щомъ се подпушите и енергията ви се събере на върха на носа, какъ ще се лѣкувате? Има единъ психически начинъ за лѣкуване. Щомъ се подпушишъ или си недоволенъ отъ нѣщо, хвани носа си и кажи: „Нѣма нищо!” Не се ли отпушишъ, пакъ хвани носа си отгорѣ до долу съ ржката три - четири пжти, изговори гласно името си, кажи: „Нѣма нищо!” Можешъ да хванешъ носа и съ двѣтѣ си ржцѣ. По този начинъ ти ще утихнешъ. Та рекохъ, направете този опитъ, когато сте въ раздразнено състояние, да видите дали законътъ ще проработи. Това е опитъ за лесно трансформиране на енергиитѣ. Другояче може да се мине цѣла седмица докато силитѣ ви се уравнишатъ. Когато течението на силитѣ у човѣка става правилно, нормално човѣкъ чувствува въ себе си лекота, радостно чувство, като че отъ гръба му се е снелъ нѣкакъвъ товаръ.

Добрѣ е, ако учителитѣ въ училищата практикуватъ този методъ върху своитѣ ученици. Когато нѣкое дѣте въ училището се раздразни, нека учителътъ поглади леко носа му и каже: „Нѣма нищо!” Този методъ има отлично възпитателно въздѣйствиe върху дѣцата. Той прѣдставлява начинъ за отпушване пжтищата, пръзъ които тече енергията. Направите ли единъ малкъ масажъ на носа си и енергията протича. Ако нѣкой отъ васъ е подпушенъ, като се върне дома си, нека направи този опитъ. Защо трѣбва да масажирате носа си? - Понеже носътъ е единъ връхъ на човѣшкото лице, на който понѣкога се събира излишно количество елекричество и магнетизъмъ, които го подпушватъ. Когато излишнитѣ енергии

се събиратъ въ мозъка, артериалната и венозната система се подпушватъ, много венозна кръвъ се събира въ слѣпоочната областъ и пулсътъ започва да бие усилено. Когато имате такава подпушване, ще вземете малко квасъ и отъ вечерьта ще го наложите на слѣпитѣ си очи. На сутриньта ще бждете вече въ нормално състояние, подпушването се е трансформирало.

Опасни сж подпушванията въ гърдитѣ, защото тѣ произвеждатъ охтика. Подпушването въ стомаха прѣдизвиква неправилно храносмилане. Само пълнитѣ хора страдатъ отъ коремоболие. Тѣ иматъ излишна енергия, която трѣбва да се отнеме. На слабитѣ хора, когато се подпушатъ, трѣбва да се прѣдаде енергия - тѣ страдатъ отъ недоимъкъ на енергия. Значи сухиятъ човѣкъ може да отнима енергия отъ пълния. Онзи човѣкъ, на когото мозъкътъ е подпушенъ, трѣбва да се лѣкува отъ нѣкой дебелъ, пълень човѣкъ, съ здравъ, свѣтълъ мозъкъ, за да му прѣдаде енергия. Ако при него отиде нѣкой хилавъ, сухъ човѣкъ, съ боленъ мозъкъ, той ще стане двойно по-хилавъ.

На онѣзи отъ васъ, които се готвятъ за лѣкари, бихъ прѣпорѣчалъ да спазватъ слѣднитѣ правила при лѣкуването: ако вие сте пълень и лѣкувате нѣкой сухъ, боленъ човѣкъ, като лѣкарь сте на мѣсто, ще можете да го излѣкувате. Но ако и болниятъ е пълень, като васъ, вие не ще можете да го излѣкувате, затова трѣбва да вземете съ себе си нѣкой вашъ другаръ, здравъ, но слабъ по натура. Той ще ви придружава, като асистентъ, ще вземе дѣсната или лѣвата ржка на болния, ще я подържи малко и така ще му помогне. Правете опити, за да се убѣдите въ истинността на тази теория. Ако нѣкой пълень човѣкъ страда отъ коремоболие, нека повика единъ свой близъкъ познатъ слабъ, но здравъ човѣкъ и го помоли да тури дѣсната си ржка на слънчевия му вжзелъ, да я подържи така 5-10 минути и коремоболието ще изчезне. Пъкъ ако нѣкой сухъ човѣкъ страда отъ главоболие, нека намѣри нѣкой пълень, здравъ човѣкъ и го помоли да подържи челото му при слѣпитѣ очи съ едната или съ двѣтѣ си ржцѣ, и главоболието ще изчезне. По този начинъ хората могатъ взаимно да си помагатъ.

Рекохъ, природата обича енергиитѣ ѱ да вървятъ правилно. Между земята и човѣка винаги трѣбва да става правилна обмѣна. Освѣнѣ между земята и човѣка, обмѣна трѣбва да става и между Слънцето и човѣка. Човѣкъ всѣкога трѣбва да спазва връзката си съ центѣра на Земята и съ центѣра на Слънцето. Между духовния свѣтъ и човѣка сжщо тѣй трѣбва да има правилна обмѣна на енергиитѣ. Човѣкъ може да влѣзе въ духовния свѣтъ само слѣдъ като се изчисти отъ излишѣка на своитѣ енергии. Тѣ не сж нужни за неговото развитие.

Когато човѣкъ има нѣкакъвъ дефектъ въ своя разумъ, той ще бжде тѣсногрждъ; може да бжде мораленъ човѣкъ, но фанатикъ, каквото е билъ апостолъ Павелъ, прѣди обръщането си въ християнството. Апостолъ Павелъ, билъ философъ човѣкъ, но тѣсногрждъ и затова прѣслѣдвалъ всички, които не вѣрвали и не разбирали Божественото, както той го разбиралъ. Слѣдъ възприемане на Христовото учение, той поправилъ погрѣшката си. Обаче, много хора и до днесъ подражаватъ на апостолъ Павла, който казва: „Всичко считамъ за изметъ, за да позная Христа.” То значи: „Всичко считамъ за изметъ, за да позная Любовта.”

Каква е разликата между личния и индивидуалния животъ? - Когато човѣкъ се индивидуализира, т.е. живѣе индивидуаленъ животъ, той навлиза вжтрѣ въ себе си, мисли за себе си. Личниятъ животъ има отношение повече къмъ външнитѣ хора. Такъвъ човѣкъ се спира повече върху това, какво мислятъ другитѣ хора заради него. Човѣкъ съ силно развитъ личенъ животъ, като напише една книга, ще мисли какво ще кажатъ критицитѣ за него. Изчезне ли обществото прѣдъ такъвъ човѣкъ и личниятъ животъ изчезва. Индивидуалниятъ животъ е по-дълбокъ отъ личния. При личния животъ човѣкъ търси доброто мнѣние, приятелството на цѣлото общество, не се задоволява съ единъ приятель. Такъвъ човѣкъ почти нѣма приятели. Хора, които базиратъ живота си върху личния умъ, не могатъ да завързватъ приятелство. Тѣ могатъ да правятъ познанство, но не и приятелство. Само човѣкътъ на индивидуалния животъ може да завързва приятелство и да задържа приятелитѣ си. Ако индивидуалниятъ,

личниятъ и моралниятъ животъ сж правилно развити у човѣка, може да става дума за приятели и приятелство. Ако индивидуалниятъ умъ у човѣка е нормално развитъ, тогава и личниятъ, и моралниятъ умъ ще бждатъ нормално развити. Тѣ сж свързани помежду си.

Ако личниятъ животъ на човѣка е силно развитъ, главата му отзадъ на темето е висока. Ако моралниятъ животъ на човѣка е силно развитъ, темето на главата отгорѣ е високо издигнато. При личния животъ сѣмейнитѣ чувства сж слабо развити. Такъвъ човѣкъ води чергарски животъ, нѣма свой домъ. У него е силно развитъ стремежътъ къмъ пжтешествия. Обаче отъ скитничество човѣкъ малко се учи.

При естествения животъ, челото на човѣка или е вдлъбнато навжтрѣ или е издадено навънъ. Хора, у които челото е вдлъбнато навжтрѣ, сж като дѣца, тѣ нѣматъ външни наблюдения, но интуитивно, вжтрѣшно схващатъ нѣщата. Наблюдателността у човѣка се образува, слѣдъ като се развие природниятъ умъ. Тогава естественитѣ чувства иматъ по-добри изрази. Нѣкои смѣсватъ природния съ естествения умъ и казватъ: „Този човѣкъ има отличенъ природенъ умъ.“ Всжщностъ тѣ подразбиратъ неговия естественъ умъ. Ако природниятъ умъ е нормално развитъ въ нѣкой човѣкъ, той е достъпливъ. У художниците и у музикантите природниятъ умъ е силно развитъ, защото музиката спада въ областта на природния умъ. Математиката пѣкъ спада въ областта на естествения умъ. Слѣдователно онзи, който иска да бжде математикъ, сжщеврѣменно трѣбва да бжде и музикантъ. Ако той не е музикантъ, не може да бжде и математикъ. Математиката прѣдставлява коренитѣ на музиката. Естествениятъ умъ започва отъ математиката и върху нея се гради музиката. Значи, тя е основа. Върху музиката се гради разумниятъ животъ.

Върху разумния животъ се гради въображението - областъ, на която трѣбва да се даде ново име. Азъ я наричамъ гениалността у човѣка. Нѣкои смѣсватъ гениалността у човѣка съ творчеството. Не, у гениалния човѣкъ нѣма творчество въ този смисълъ, какъвто съврѣменнитѣ хора разбиратъ.

Гениалният човѣкъ изразява само онова, което живата, разумната природа е създала, сътворила. Той е огледало на тази природа. Въображението, гениалността у човѣка е почвата, върху която се създават най-хубавитѣ, най-красивитѣ нѣща въ живота. Когато умът на човѣка е силно развитъ въ тази насока, забѣлзватъ се вълни, които се отразяватъ по цѣлото му тѣло и оставатъ извѣстни отенѣци. Това сж все течения, които идватъ отъ живата природа, минаватъ прѣзъ ума на човѣка, прѣзъ грѣбначния му стълбъ и слизатъ надолу. Въ човѣка постоянно циркулиратъ два вида течения: отгорѣ надолу и отдолу-нагорѣ. Ако хората не подпушваха теченията на силитѣ въ природата, досега щѣха да бждатъ избавени отъ много злини. Въ съврѣменнитѣ народи, въ съврѣменното човѣчество тия сили сж подпушени и като слѣдствие отъ това се явяватъ войнитѣ.

Та рекохъ, никога не се стремете къмъ унищожение. Нищо въ природата не може да се унищожи. И въ живота нищо не трѣбва да се унищожава, но само да се трансформира. Не се противопоставяйте срѣщу проявленията на природата. Нѣма по-интелигентно, по-умно сжщество отъ природата! При това тя ограничава сжществата. Вие не можете да я подчините, но тя ще ви се наложи, тя ще ви ограничи. Сжщиятъ законъ се отнася и до човѣка. При всичката негова интелигентностъ, и той трѣбва да си наложи извѣстни ограничения и то по съвсѣмъ други закони. Никой не може да седи надъ природата. Тя налага ограничения на всички сжщества не отъ зла воля, но по необходимостъ. Тѣ сж въ реда на нѣщата. Отъ тия ограничения зависи и вашето правилно развитие. Защо става това, има редъ причини. Вие трѣбва да вложите всичкото си довѣрие въ разумната природа въ нейния умъ, въ нейния промисълъ. Мислите ли, че въ природата нѣма разумъ, всички разумни сжщества, които влизатъ въ нея, колективно ще се опълчатъ срѣщу васъ и ще ви въздѣйствуватъ, докато се поправите. Това не върши самата природа, но законитѣ и силитѣ въ нея, срѣщу които вие реагирате. Вие искате да ги подчините въ себе си, но тя ви казва, че слабиятъ трѣбва да се смирява.

Нищо във природата не може да се унищожи! Във теософската литература често се цитира изречението: „Убий всъко желание във себе си!“ Това е неправилен прѳводъ на едно отъ индускитѳ изречения, който говори за неразбиране окултизма. Във индуската литература мисълта е съвсѳмъ другояче поставена. Нѳма защо човѳкъ да убива желанията си. Апостолъ Павелъ във посланията си употребява почти сѳщитѳ думи: „Да умъртвимъ тѳлото си.“ Азъ взимамъ думата „умъртвяване“ във смисълъ на трансформиране на енергията. Ние трѳбва да смекчаваме, да намаляваме силната дѳятелност на експулсивната енергия, а не да я унищожаваме. Така постѳпваме и когато искаме да намалимъ силното течение на водата, която завлича и унищожава всичко, каквото срещне на пътя си; ние измѳняме наклона ѳ да стане по-малкъ, за да се ползватъ всички отъ нейнитѳ блага. По сѳщия законъ, ако насочите силна струя вода върху цвѳтята на една градина, вие ще ги изкорените. За да се намали нейната енергия, вие трѳбва да турите на пътя едно прѳпятствие. Искате ли да дадете силенъ напоръ на водата, махнете наклона ѳ, прѳмахнете прѳпятствието отъ пътя ѳ и всички капчици ще се събератъ във крѳгъ, ще стане силно изтичане на водата.

Слѳдователно когато искате да измѳните вашия животъ, ще увеличавате или намалявате наклона, а споредъ това ще се увеличава или намалява струята на вашата енергия. Вие можете или да разпрѳснете своята енергия във много капчици или да я съберете във една силна струя. Прѳди да измѳните наклона на енергията си, ще трѳбва да се спрете, да обмислите добрѳ, какъ да постѳпите. Често казвате: „Азъ не мога да търпя това безчестие!“ И започвате да се гнѳвите, да негодувате. Това показва, че сте събрали всички капки във една силна струя. Какво трѳбва да направите, за да се освободите отъ гнѳва? Разпрѳснете тази струя. Тя е излишна. Във случая тя само ще ви поврѳди, ще загубите мира си. Прѳди всичко това ваше състояние е хипнотическо. Отвѳнъ никой не може да направи човѳка безчестенъ! Ако той мисли за себе си, че е такъвъ, то е другъ въпросъ, но ако той не е безчестенъ, цѳлиятъ свѳтъ може да говори за него, каквото иска, той нѳма

да стане такъв. Ако азъ самъ не се сѣдя, никой не може да ме сѣди! Сѣденето подразбира да освѣтлишь съзнанието на нѣкого, да изправи погрѣшкитѣ си. Такъвъ е законътъ. Ако вие искате да сѣдите нѣкого, трѣбва да седите поне три прѣста по-високо отъ него и тогава ще можете да го сѣдите. Може да ме сѣди само онзи, който седи по-високо отъ мене. Само великиятъ художникъ - учителъ може да даде мнѣнието си за нѣкоя хубава картина, но начинающиятъ ученикъ нѣма право да дава мнѣнието си. Затова нека не ви смуцава мнѣнието на другитѣ. Вие ги изслушвайте, но не отбивайте струята на вашата енергия от своя пѣть.

Всѣки човѣкъ има едно мнѣние за себе си, по-близо или по-далечъ отъ истината. Нѣкога ти мислишь, че си даровитъ човѣкъ. Вѣрно е това, но щомъ си даровитъ, постарай се да напишешъ едно малко стихотворение, за себе си само, безъ да го изнасяшь прѣдъ другитѣ. Слѣдъ 2 - 3 дня пакъ го прочети и вижъ дали ти причинява радостъ, ако ти причинява радостъ, ти си даровитъ човѣкъ. Четешъ ли го и на другитѣ хора, тѣ да го харесатъ, хубавото ще изчезне. Който те слуша, да четешъ своето малко стихотворение, ще каже: „Колко е глупаво!“ Той те измѣрва съ други майстори и си мисли: „Колко по-хубави стихотворения отъ това съмъ челъ!“ Така е, но като твоего стихотворение именно, той не е челъ. Колкото и да е глупаво това стихотворение, то е unicum и като него нѣма друго; то е нѣщо особено, другъ не може да каже същото нѣщо, макаръ и глупаво. И въ глупавото стихотворение има философия.

Вие имате особена прѣдстава за сегашнитѣ гениални хора. Сегашнитѣ гениални хора единъ день ще минаватъ за прости хора, а сегашнитѣ прости хора ще станатъ за въ бждеще гениални хора. Това може да се докаже съ факти. Същото нѣщо виждаме и въ самата природа, затова не се обезсърдчавайте, вървете напредъ!

Нѣкои хора, като правятъ погрѣшки, виждатъ имъ се „квадратни глупости“. Щомъ тѣхнитѣ погрѣшки сж „квадратни глупости“, това е добро, защото върху тѣхъ може да се съгради цѣла философия. Питамъ: разумността, мѣдрост-

тъта могат ли да бждат квадратни глупости? Не, разумността не може да бжде квадратна, но глупостта може да бжде квадратна. Чули ли сте да казват за нѣкой човѣкъ, че говори „квадратни умности“? Има ли такова изречение? - Не. Само за проститѣ хора, обаче казватъ така. Както виждате проститѣ хора прилагатъ математиката много добрѣ. За тѣхъ се казва, че говорятъ „квадратни глупости“. Но и глупоститѣ сж относителни нѣща.

Каква е разликата между глупавия и умния човѣкъ? Единствената разлика седи въ слѣдното: глупавиятъ не съзнава, че е глупавъ; умниятъ или съзнава, че е глупавъ, или съзнава, че е уменъ. Ако запитамъ най-глупавия човѣкъ какво има на Слънцето, той ще ми отговори, че не знае. Ако запитамъ най-умния, какво има на Слънцето, той ще каже: „Господъ знае това.“ Този човѣкъ е уменъ, защото знае, че ако той не може да отговори на този въпросъ, Господъ ще отговори. Право е, че Господъ знае, а обикновениятъ човѣкъ още не знае. Ако запитатъ умния човѣкъ, колко заплата получава, той ще каже: „Моята заплата, заедно съ тази на прѣдседателя е 10 000 лева.“ Ако зададете на глупавия сжщия въпросъ, той ще каже: „Моята заплата е 60 лева мѣсечно.“ Първиятъ мисли, че като прибави паритѣ на прѣдседателя къмъ своитѣ, това ще го повдигне прѣдъ очитѣ на другитѣ хора. Глупавиятъ отговаря направо на въпроса, безъ да мисли. Глупавиятъ отговаря бързо, безъ да мисли. Умниятъ, прѣди да отговаря, мисли. Една българска пословица казва: „Два пжти мѣри, веднѣжъ крой!“ Азъ рекохъ, два пжти обмисли, веднѣжъ кажи. Така постжпва разумниятъ човѣкъ.

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

*27 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 21.VI.1925 годъ
въ гр. София*

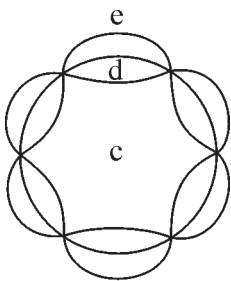
СМЪНА НА СЪСТОЯНИЯТА*

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Ролята на положителнитѣ и отрицателнитѣ сили въ природата.“

За слѣдния пѣтъ ще пишете върху темата: „Произходъ на песимизъма“. (№23)

Слѣдъ нея ще пишете върху темата: „Обезсърчение на младитѣ“. (№24) Какъ мислите, отъ какво се обезсърчаватъ младитѣ? Стариятъ човѣкъ се обезсърчава, когато забѣлѣжи, че силитѣ му го напушатъ, изоставятъ. Питамъ: тогава защо и младиятъ човѣкъ, който е въ разцвѣта на силитѣ си, се обезсърчава? Помислете добръ върху този въпросъ и тогава пишете.

фиг. 1

На фиг. 1 имате кръга С. Около него се движатъ други два кръга d и e, но при движението си, тѣхнитѣ окръжности се ту огъватъ навжтрѣ, ту изпъкватъ навънъ. Какъ може да се обясни огъването и изпъкването на тия двѣ окръжности? Ако въпросътъ се отнася до механическитѣ процеси въ природата, тѣ лесно се обясняватъ. Що се отнася до процеситѣ, които ставатъ въ човѣшкия организъмъ, тѣ сж сложни, трудно обясними. Обаче трѣбва да се знае слѣдното нѣщо, както природнитѣ процеси, така и тия, които ставатъ въ човѣшкия организъмъ, иматъ единъ и сжщъ произходъ.

Да допуснемъ, че нѣкое сжщество, нѣкой човѣкъ напиримър се намира въ едно Божествено състояние. Това негово състояние е равно, навсѣкждѣ гладко и може да се изоб-

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

рази съ формата на единъ кръгъ - С. Такъвъ човѣкъ има миръ, спокойствие, идеенъ животъ, стремежъ къмъ Бога. Не се минава много врѣме и този човѣкъ се отклонява отъ Бога, изгубва своя стремежъ къмъ идеенъ животъ и състоянието му вече се измѣня. Въ него ставатъ пертурбации, вслѣдствие зародилитѣ се чувства на злоба, омраза, завистъ и т.н. Тия пертурбации сж причина за огъването и изпъкването на окръжноститѣ d и e. Каквото и да се говори на такъвъ човѣкъ, той е все на противоположно мнѣние. До вчера е намиралъ, че свѣтътъ е хармониченъ, че между хората има любовъ, а днесъ отказва това. Кои сж дълбокитѣ причини, които сж заставили този човѣкъ да говори и да мисли вече по такъвъ начинъ? - Това се дължи на пертурбациитѣ, които ставатъ въ неговото сърце.

И сега, за да се увѣрите въ истинността на това твърдение, вие може да направите единъ малкъ психологически опитъ. Дайте напимѣръ една хубава ябълка на нѣкое дѣте и слѣдъ малко я вземете отъ него. Какво става въ сърцето на това дѣте? - Когато му давате ябълката, то се радва, но щомъ я вземете назадъ, въ сърцето му става една пертурбация и гледате това дѣте вече не е разположено. Трѣбва ли да ставатъ такива пертурбации въ сърцето на кого и да е? Ако дѣтето бѣше разумно, щѣше да каже: „Тази ябълка не бѣше моя. Еди-кой си господинъ ми я даде и азъ се радвамъ за това. Послѣ той си я взе и за това трѣбва да му благодаря, нѣма защо да се наскърбявамъ.” Такива състояния се срѣщатъ и у възрастнитѣ хора. Понѣкога на човѣка се отнематъ нѣкои нѣща, за които той може да е съзнавалъ, а може и да не е съзнавалъ, че не сж негови и започва да страда, става недоволенъ, неразположенъ. Разумниятъ животъ седи въ това именно, винаги да съзнавате, че когато ви се отнеме една ябълка, тя не е била ваша и да не се смущавате.

Ще ви дамъ още единъ примѣръ. Нѣкой младъ поетъ напише едно стихотворение отъ 3 - 4 куплета и се радва, пази го, крие го въ себе си. Обаче единъ день той го изпраща въ нѣкоя редакция да се напечата и тамъ потѣва нѣйдѣ въ

коша на захвърлянитѣ писма и изчезва. Този поетъ е вече неразположенъ, недоволенъ. Защо? - Отнеха му радостта. Какво може да възпѣе единъ младъ поетъ? (- *Любовѣта.*) Той виждалъ ли е любовѣта? Не я е виждалъ, но все таки нѣщо го подтиква да пише. Тѣй както гладѣтъ ни кара да ядемъ, жаждата - да приемъ, нуждата отъ сънь - да спимъ, така и нѣщо ни подтиква да пишемъ, да четемъ и да учимъ. Ние не сме абсолютно свободни.

Запримѣръ дойде сънното състояние върху васъ, налегне ви сънь и вие заспивате. Прѣди да дойде съня, вие казвате: „Никой не може да ме застави да направя това или онава, азъ съмъ свободенъ човѣкъ.” Дойде ли обаче съньтъ, вие не можете да му се противопоставите, лѣгате на леглото си и спите 6 -7 часа. Сънното състояние у човѣка е резултатъ на неговитѣ чувства, а не на мислитѣ му. Чувствата приспиватъ човѣка. И когато паметѣта и мисълѣта на хората отслабватъ, чувствата сж причина за това. Когато чувствата идватъ отъ вѣнъ, тѣ сж силенъ стимулъ за човѣшката мисълъ, но когато идватъ отъ вѣтрѣ, тѣ спиратъ мисълѣта на човѣка и той става на каша, всичко въ него се разслабва. Забѣлѣжете, у всички хора, които сж слабоумни, чувствата взиматъ надмощие. Тѣ сж причина за слабостѣта въ ума, за слабата паметъ на човѣка. Волята на такива хора се проявява подъ влиянието на чувствата. При това положение чувствата завличатъ волята много далечъ, тамъ дѣто човѣкъ не е искалъ да отива. Новата психология казва, че чувствата сж независими отъ волята.

Ще ви задамъ въпроса, на какво се дължи свободата? Или кой човѣкъ може да бѣде свободенъ? Свободата почива на единъ естественъ законъ. За да разберете какъвъ е този законъ, ще ви прѣдставя слѣдната аналогия. Ще уподобя човѣка на мѣхуръ, пѣленъ съ въздухъ. Ако на този мѣхуръ се закачи едно парче желѣзо съ тежестъ 100 клгр., какво ще стане съ този мѣхуръ? Свободенъ ли е сега този мѣхуръ да се движи въ въздуха, като по-рано? - Не, той ще потъне надолу, ще падне. И сега, този мѣхуръ, като съзнателно сжщество мисли, разсжждава, казва: „Азъ съмъ свободенъ, нищо

не ме засѣга, нищо не може да ме свали долу.” Питамъ: „Защо сега слизашъ надолу?” - „Не мога, нѣкаква тежестъ е закачена на менъ, нѣщо ме тегли надолу.” Рекохъ, тежестъта, която тегли човѣка надолу, това сж неговитѣ желанія. И затова, щомъ човѣкъ се освободи отъ желаніята, които го теглятъ надолу, той излиза на повърхността, както мѣхура, пленъ съ въздухъ. Докато умѣтъ на човѣка работи, той е свободенъ. Дойдатъ ли желаніята у човѣка, той става робъ на тия свои желанія, не може вече правилно да мисли, изгубва всѣкаква свобода. Човѣкъ може да бжде свободенъ само при една чиста, права мисль. Значи свободната воля се проявява въ най-рѣдката срѣда. Ако затворите единъ свѣтилникъ въ дебела желѣзна обвивка, ще може ли той да прояви свѣтлината си навънъ? - Не може. Естествениятъ законъ, при който човѣкъ може да добие свободата си, е законътъ на правата, на чистата мисль.

Рекохъ, хората не трѣбва да се спѣватъ отъ своитѣ човѣшки чувства. И тѣ съставляватъ една велика сила, чийто качества трѣбва да познавате. Човѣшкитѣ чувства не сж постоянни, тѣ не траятъ дълго врѣме. Щомъ попаднете подъ влиянието на нѣкое човѣшко чувство, то може да ви владѣе часъ, два, може да владѣе день, два, три или повече, а нѣкога по нѣколко мѣсеца или една година и слѣдъ това ще ви напусне. Напусне ли ви, вие сте вече свободенъ. Въ това врѣме вашитѣ умъ работи правилно и вие извличате една опитность отъ чувството, което бѣше ви завладѣло. Слѣдъ това ще попаднете на друго чувство, което непрѣменно ще бжде повъзвишено отъ първото. Чувствата трѣбва да бждатъ въ хармония съ мислитѣ. Не сж ли въ хармония, взиматъ ли надмощие надъ мислитѣ у човѣка, той не може да мисли право. Слѣдъ това мислитѣ въ този човѣкъ ще взематъ надмощие и той постоянно ще се намира въ неустойчиви състояния.

И тъй, трѣбва да знаете, че чувствата всѣкога заробватъ човѣка. За да се освободи човѣкъ отъ това робство, той трѣбва съзнателно да работи върху себе си. Чувствата прѣдставляватъ енергия, събрана отъ хиляди години въ при-

родата. У кого ще попаднатъ тия енергии, за това природата не се интересува. Важното е тия енергии да се пласиратъ нѣкъдѣ и да се използватъ разумно. Когато нѣкой човѣкъ попадне подъ влиянието на единъ или на другъ родъ отъ тѣзи енергии, природата ги туря на гърба му и казва: „Днесъ ти ще използвашъ тия енергии, докато намѣря другъ, на когото да ги стоваря.” Съ това природата прави редъ опити, отъ които и вие се учите. Има ли нѣщо лошо въ тия опити? Трѣбва ли да се сърдите на природата за това? Колкото и да се сърдите, тя не обръща внимание. Има ли нѣщо лошо, ако майката даде една ябълка на своето дѣте и послѣ я вземе назадъ? „На дѣтето става мѣчно”, казвате вие. Това не значи нищо. Ние сме дѣцата, на които природата дава нѣщо, което обичаме, и послѣ го взима назадъ.

Скрѣбта у човѣка се дължи на това, че му взиматъ прѣдмета, който обича; радостъта пъкъ се дължи на това, че му даватъ нѣщо, което обича. Запримѣръ вие имате малко, 5-6 годишно братче, което е мѣдро и много интелигентно. Вие му се радвате, обичате го. Единъ день обаче, природата го взима. Това ви създава голѣми страдания, голѣма скрѣбъ и запитвате: „Защо трѣбваше да ни даватъ това дѣте, щомъ си замина тѣй скоро?” - Това дѣте трѣбваше да дойде на земята и скоро слѣдъ това да си замине, за да можете вие, чрѣзъ страданията си за него, да се подигнете въ по-високъ свѣтъ. Като мислите за него, вие се качвате на по-високо стѣпало, отивате тамъ, дѣто е то.

Рекохъ, който не иска да потѣва въ дълбочинитѣ на морето, ще държи желанята си вѣнъ отъ себе си, безъ да се свързва съ тѣхъ и така ще ги разглежда. Ако нѣкой завърже на крака ви една торбичка съ 100 килограма злато и ви пусне въ морето, отъ тежестъта вие ще потѣнете на дъното. Знаятъ ли хората, че на крака ви има закачена торбичка съ 100 килограма злато, десетъ водолази ще се спуснатъ да ви търсятъ изъ морето, да взематъ торбичката съ злато, а васъ да спасятъ. Взематъ ли златото, вие ще бѣдете свободни и като мѣхуръ ще излѣзете на повърхността на водата. Тия ваши

желания сж външни, положителни и се намиратъ вънъ отъ кръга С (*фиг.1*), а вътрѣшнитѣ желанія сж отрицателни, негативни и се намиратъ въ кръга С. Негативнитѣ желанія произвеждатъ недоволство въ човѣка или отъ самия него или отъ окръжавашата срѣда и затова той не може да работи. За да се освободи отъ недоволството и за да придобие потикъ, сила да работи, той трѣбва да прѣмине въ положителнитѣ желанія, дѣто ще може да се развива. При недоволството човѣкъ потѣва въ гжста материя, дѣто и желаніята му се усилватъ повече. Само по себе си, обаче отрицателнитѣ желанія се смѣнятъ въ положителни, защото и тѣ излизатъ извънъ Божествения кръгъ С и се прѣвърщатъ въ положителни.

Затова човѣкъ трѣбва да учи търпѣнието. Дойде ли ви нѣкое тежко състояние на гнѣвъ, недоволство или друго нѣщо, въоръжете се съ търпѣние. Нѣма да минатъ 5 - 10 - 15 - 20 минути или най-много половинъ часъ и вашето състояние ще се смѣни. Недоволниятъ човѣкъ съ своето нетърпѣние иска да измѣни вътрѣшния редъ въ природата, вслѣдствие на което тя го улавя и го поставя вътрѣ въ кръга, въ поограничителни условия. Този кръгъ тогава, става по-широкъ, съ повече отрицателни желанія. Опита ли се човѣкъ и втори пътъ да реагира срѣщу разумната природа, тя го туря пакъ въ кръга С, който става още по-голѣмъ. Ето защо, човѣкъ трѣбва да се научи да търпи, за да може недоволството само по себе си, да се смѣни въ доволство. Вие мислите, че ако не се борите, отрицателнитѣ ви състояния ще траятъ цѣлъ животъ. - Не, както положителнитѣ, тѣй и отрицателнитѣ състояния у човѣка се смѣнятъ, не траятъ дълго врѣме.

Сега, като минавате прѣзь допирнитѣ точки на идеалния кръгъ С, по този начинъ вие ще изучите и законитѣ, по които се движи този кръгъ. Съ такива кръгове (*e u d*) се обясняватъ и законитѣ на музиката. Тия прѣплетени кръгове въ музиката обясняватъ издигането и понижаването на тоноветѣ. Значи, съ тия кръгове човѣкъ едноврѣменно ще изучава, както идейнитѣ чувства, така и понижаването и издигането на тоноветѣ.

Рекохъ, отъ младитѣ сега се изисква търпѣние, а не индиферентностъ. Младиятъ не трѣбва да се смущава, но да е увѣренъ, че всички състояния у човѣка могатъ лесно да се смѣнятъ. Вие можете математически да изчислите слѣдъ колко врѣме точно едно лошо състояние ще се смѣни въ добро. Колкото по-интенсивно е страданието, недоволството и съмнѣнието у човѣка, толкова по-скоро то ще се смѣни. Казватъ за нѣкого: „Този човѣкъ има голѣма вѣра.” Наскоро обаче той изпада въ безвѣрие. Значи, той има вѣрвания, а не вѣра. И затова колкото повече и по-интенсивни вѣрвания има човѣкъ, толкова по-скоро ще изпадне въ безвѣрие. На всички съврѣмenni хора е необходима абсолютна, положителна вѣра, защото минаватъ прѣзъ фазата на постояннитѣ смѣни.

У младитѣ хора страданията сж по-кратковрѣмenni, защото радостта взима надмощие у тѣхъ. Затова младитѣ хора бързо и лесно се лѣкуватъ. Често у старитѣ хора вжтрѣшнитѣ кржгове траятъ по-дълго врѣме. Понѣкога тѣ изкуствено създаватъ тия кржгове, понеже желанията имъ сж силни. Ако се случи нѣкой старъ човѣкъ да е свободенъ отъ негативни чувства, той се прѣнася въ своитѣ положителни чувства на миналото и съ тѣхъ живѣе. Положителнитѣ чувства на младитѣ сж насочени къмъ бждещето. Отъ това не се ползватъ нито младитѣ, нито старитѣ. Законъ е: положителнитѣ и отрицателнитѣ чувства трѣбва да присжтствуватъ едноврѣменно въ живота на човѣка. Животътъ на човѣка прѣдставлява кржгъ, по окржжността на който се прѣпливатъ положителни и отрицателни чувства и желаня. (*фиг. 1*)

Човѣкъ може да изчисли математически колко врѣме ще трае извѣстно негово желание, като вземе прѣдъ видъ извѣстни данни, а именно: дължината на двата диаметра на повърхността на лоба*, широчината и височината на челото, дължината на носа и широчината на брадата. Понеже формата на главата у човѣка постоянно се мѣни, съобразно това се мѣнятъ трайността и интензивността на желанията. Като казвамъ, че формата на главата се мѣни, подразбирамъ,

*лобъ - книж. (отъ рус.) чело

че това става прѣзь разнитѣ фази на живота. Който се занимава съ френологията, както [и] съ изучаване черепа на човѣка, ще забѣлѣжи, че тия мѣста отъ черепа, дѣто мисълта се проявява най-активно, тамъ костѣта е най-тънка. Интенсивниятъ животъ на човѣка обаче, не се проявява всѣкога въ една и съща областъ на черепа. Това показва, че дѣятелността на човѣшката мисълъ се смѣня прѣзь разнитѣ фази на човѣшкия животъ. Напримѣръ ако нѣкой човѣкъ е разрушителенъ, главата при ушитѣ му е широка. Такъвъ човѣкъ, като се разгнѣви, не се успокоява лесно. Ако главата на нѣкой човѣкъ е дълга, а при ушитѣ тѣсна, той не се гнѣви много и гнѣвътъ му скоро минава. Желанията на човѣка сж динамически сили, скрити въ неговото подсѣзнание, които слѣдъ врѣме се изразяватъ като чувство или като мисълъ. Всѣко желание трѣбва да се впрегне на работа. Затова, като ви дойдатъ нѣкои страдания или радости, наблюдавайте се спокойно и се самоизучавайте!

Единъ старъ свещеникъ около 60-65 годишенъ ми правяше слѣдната своя опитностъ: „Въ първитѣ години на живота си азъ не обичахъ страданията и по всѣкакъвъ начинъ се стараехъ да ги избѣгвамъ. Обаче каквото и да правехъ, ставаше точно обратното: страданията все повече и повече се увеличаваха. Най-послѣ азъ си казахъ: Слушай приятелю, какво си видѣлъ ти, че бѣгашъ отъ страданията? От сега нататакъ ще дойдатъ истинскитѣ страдания! Пригответи се да ги приемешъ съ радостъ и да ги носишъ мъжки! Отъ този моментъ азъ обикнахъ страданията, но тѣ взеха да се отдалечаватъ отъ мене. Докато ги избѣгвахъ, тѣ ме прѣслѣдваха. Щомъ прѣстанахъ да ги избѣгвамъ, тѣ ме напуснаха.” Питамъ: какво лошо има въ това да страда човѣкъ? Какво лошо има въ това, че нѣкой ви казалъ нѣкоя обидна дума? Защо трѣбва да страдате отъ това? Или защо трѣбва да се радвате, когато нѣкой каже, че много ви обича, че е готовъ да даде живота си за васъ? Кое е по-реално въ тия два случая: обиднитѣ думи, които ви казалъ нѣкой, че ви мрази, или пѣкъ думитѣ на този, който казва, че ви обича? И въ

двата случая вие чувате само думи. Едно е важно за васъ, че при тия случаи вие провѣрявате слѣдния важенъ законъ за уравнивѣсяване енергиитѣ въ природата: когато нѣкой ви мрази, разумната природа ще изпрати другъ, който ви обича. И обратно: когато нѣкой ви обича, разумната природа ще изпрати другъ, който ви мрази. Кажете ли ви нѣкой, че ви мрази, кажете си: „Азъ се радвамъ за това, защото сега ще дойде този, който ме обича.“ Кажете ли ви нѣкой, че ви обича, ще знаете, че слѣдъ малко непрѣменно ще дойде този, който ви мрази. Сжщото нѣщо се отнася и до другитѣ области на живота и науката. Напримѣръ нѣкой поетъ напише едно хубаво, идейно стихотворение, което всички харесватъ. Второто стихотворение, непрѣменно ще бжде лошо, безъ идея, което само опетнява ума на този поетъ, безъ да му придава нѣщо.

Сега, отъ всичко казано дотукъ, у васъ трѣбва да остане единъ основенъ законъ, съ който да противодѣйствувате на отрицателнитѣ желаня и чувства, които се зараждатъ у васъ. Не е достатъчно само да имъ противодѣйствувате, но трѣбва да издържате на тѣхъ; не е достатъчно само да издържате, но вашата мисль трѣбва да расте и да се развива. При това, не трѣбва само мисълта ви да се развива, но и душата ви да се разширява, а духътъ ви да укрѣпва. Само така ще имате прояви на истински човѣкъ. Мнозина казватъ: „Ние сме млади още, като остарѣемъ, тогава ще мислимъ за тия работи.“ Не, ако вие не поумнѣете като млади и като стари нѣма да поумнѣете. Който е уменъ като младъ и като старъ ще бжде уменъ. Тогава човѣкъ се намира на положителната страна въ своя животъ. Ако нѣкой човѣкъ е глупавъ като младъ и на старини ще бжде глупавъ. Той се намира на негативната страна въ своя животъ.

Често младитѣ обичатъ да отлагатъ нѣщата. Напримѣръ, дойде ви нѣкоя добра мисль, да направите нѣщо и вие казвате: „Това нѣщо не мога да направя сега.“ Питамъ: на какво основание се надѣвашъ да го направишъ другъ пжтъ? - „Не зная, така мисля.“ - Тогава мисли, че сега ще можешъ

да го направите и се заеми със тази работа. Когато казвате, че нѣщо е невъзможно, това подразбира, че вие искате да го направите свършено и то изведнѣжъ, а това именно е невъзможно. Напримѣръ възможно ли е за човѣка да изживѣе наведнѣжъ всички свои състояния отъ дѣтинството си до стогодишната си възраст? - Това нѣщо е невъзможно. Колкото и да си го прѣдставяте допустимо, споредъ сегашнитѣ закони на козмоса, то е невъзможно. Това е въпросъ на вѣмето. Засега на всинца ви прѣдстои да изучавате закона за смѣна на вашитѣ състояния, а единъ день, като станете вѣщи, учени хора, ще можете изведнѣжъ да се освобождавате отъ отрицателнитѣ състояния. Сега ще се освобождавате отъ тия състояния чрѣзъ тѣрпѣние.

И тѣй, за сега ще се научите да свързвате отрицателнитѣ форми съ положителнитѣ. Дойде ли ви нѣкое нещастие, веднага го свържете съ противоположното нему - щастие.

Рекохъ, кржгътъ *C* (*фиг.1*) прѣдставлява общия животъ на човѣка, а малкитѣ кржгчета по окржжността му прѣдставляватъ хармоничнитѣ и нехармоничнитѣ или положителнитѣ и отрицателнитѣ състояния, прѣзъ които човѣкъ минава въ живота си. Важна мисль отъ тази лекция за васъ е мисльта за тѣрпѣнието. Ще тѣрпите, докато извѣстно отрицателно състояние се смѣни по единъ естественъ начинъ. Прѣзъ това вѣме може да плачете, да скѣрбите, да ви подлагатъ на унижения - всичко издрѣжте и си кажете: „За добро е това. Днесъ азъ страдамъ, скѣрбя, но другъ нѣкой се радва. Сега азъ съмъ дежуренъ, на постъ съмъ поставенъ, да дигамъ съ рамото си игото на човѣчеството. Утрѣ ще се смѣня, другъ ще поеме тази работа.” Ако можете съзнателно да си наложите тѣрпѣние, това показва, че сте ученици на новото учение. Тѣрпѣнието е жизнения еликсиръ на душата. То не може да се постигне лесно. Жертви, воля се изисква за това! Тѣрпѣнието е вжтрѣшно качество на човѣшката душа, което ние наричаме „будна мисль”, или „будность на съзнанието”. Никой не може да изкара тѣрпеливия човѣкъ отъ

неговото положение, защото той се намира на единъ възелъ, дѣто силитѣ сж въ равновѣсие. Самъ човѣкъ може да наруши това свое състояние - никой другъ. За да не наруши своето равновѣсие, той постоянно трѣбва да се държи на повърхността на водата, да не потъва надолу. Всички съвременни хора иматъ тази опитностъ да потъватъ въ водата и отново да изплуватъ. Колко пѣти тѣ сж потъвали и изплували на повърхността на водата! Ако човѣкъ не прѣминава отъ нехармоничнитѣ въ хармоничнитѣ състояния на своята душа, каквото знание и да има, ще го загуби. Ако е музикантъ, ще изгуби изкуството си; ако е художникъ, ще изгуби тази дарба. Дойде ли човѣкъ до своитѣ хармонични чувства и желанія, той ще бжде доволенъ отъ всичко, което му се дава. И тогава, мислитѣ и чувствата му ще се развиватъ правилно и той ще живѣе въ закона на свободата.

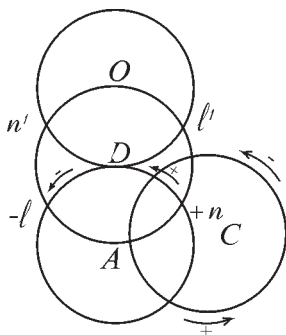
„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.“

*28 лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 28 юни 1925 г.
София*

ПРЪХОДНИ СЪСТОЯНИЯ НА СЪЗНАНИЕТО*

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.

На фиг. 1 имате единъ кръгъ *A*. Този кръгъ прѣдставлява едно положително същество, което е разширило съзнанието си до извѣстна степенъ. Ако това същество влѣзе въ връзка съ друго същество, напримѣръ съ съществото *D*, което прѣдставлява другъ кръгъ, тогава

фиг. 1

кръгътъ *D* ще прѣсѣче кръга *A* въ двѣ точки на неговата периферия, а именно въ точкитѣ $-n$ и $+n$. Какво ще бѣде качеството на енергиитѣ, които ще протичатъ прѣзъ точкитѣ n и $-n$? - Енергията, която ще протече прѣзъ точката $-n$, ще бѣде отрицателна и низходяща, а енергията, която ще протече прѣзъ точката и „ n ”, ще бѣде положителна или възходяща, за- това отбѣлзваме точкитѣ съ букви- тѣ $-n$ и $+n$.

Ако съществото, което прѣдставлява кръга *A*, влѣзе въ връзка съ друго същество, изразено чрѣзъ кръга *C*, ще стане смѣна на енергиитѣ: положителнитѣ енергии ще станатъ отрицателни, а отрицателнитѣ ще станатъ положителни. Ако кръгътъ *C* се свърже съ другъ кръгъ, енергиитѣ пакъ ще се смѣнятъ и т.н. Сега важниятъ въпросъ е какъ става тази смѣна на енергиитѣ? Всички сте наблюдавали въ себе си тази смѣна на енергиитѣ, но не знаете, коя е причината за

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ

това нѣщо. Напримѣрь ставате сутринь съ едно положително желание: чувствувате се силенъ, смѣль и рѣшителенъ, лесно рѣшавате всички въпроси, каквото кажете, направите го, съзнанието ви се разширява, стреми се къмъ безкрайността. Обаче, слѣдъ обѣдъ става смѣна на вашитѣ енергии, вие минавате въ негативно състояние и казвате: „Нищо нѣма да излѣзе отъ тази работа.” Съзнанието ви започва да се смалява. Сутринта енергията ви се е движила отъ лѣво къмъ дѣсно, по посока $\square \square \square$ възходяще състояние - качване нагорѣ. Слѣдъ обѣдъ енергията ви се е движила отъ дѣсно къмъ лѣво, по посока \square , низходяще състояние - слизане. Колкото повече съзнанието се разширява, точкова повече и връзките му се увеличаватъ. Тогава кржгътъ A ще влѣзе въ връзка и съ кржга O , съ който ще се прѣсѣче въ точките \square и \square . Тия кржгове нѣматъ нищо общо помежду си. Тѣхнитѣ центрове се намиратъ все по периферията на другитѣ кржгове. Напримѣрь, центроветѣ на кржговетѣ A, D, O, C сж все на периферии. Въ такъвъ случай, когато въ математиката говоримъ за кржгъ, въ който има стремление да увеличава радиуса си до безкрайностъ, центърътъ на този кржгъ, ще се намира навсѣкждѣ. Съ такъвъ кржгъ именно, си прѣдставляваме развитието на човѣшкото съзнание.

И тъй, общиятъ центъръ, прѣзъ който минава животътъ, се намира навсѣкждѣ. Засега ние знаемъ само живота на периферията, а какво прѣдставлява сжщинскиятъ животъ въ центъра, това не знаемъ. Туй е велика тайна въ природата. Защо? Защото центърътъ на кржга, който прѣдставлява общия, цѣлокупния животъ, като центъръ на безкрайно голѣмъ кржгъ, се намира навсѣкждѣ. Това показва, че човѣшкото съзнание може да се разширява и послѣ, по обратенъ пътъ да се смалява. Сутринь съзнанието се разширява, вечерь се смалява, като мѣхъ. И музиката се дължи на подобно разширение и свиване или смаляване. Човѣкъ пѣе и свири, когато се разширява. Прѣстане ли разширяването, прѣстава музиката, заглѣхва пѣсенята. Щомъ гайдата се свие и свиренето не се чува.

Какво показва пѣнието и свиренето? - Докато човѣкъ пѣе и свири, енергиитѣ у него сж положителни и възходящи, прѣстане ли да пѣе и да свири, енергиитѣ прѣминаватъ въ отрицателни и низходящи. Въ такъвъ човѣкъ се събиратъ разрушителни енергии и той изпада въ единъ свѣтъ на безпорядкъ и дисхармония. Този свѣтъ е свѣтъ на неразумность. Ето защо, всички окултни школи прѣпорѣчватъ пѣнието и свиренето като срѣдства за тониране, за излизане отъ извѣстно дисхармонично или отрицателно състояние. Изпаднете ли въ нѣкое низходяще състояние, постарайте се, макаръ и по изкуственъ начинъ, да си създадете разположение за пѣние или свирене. По естественъ начинъ може да пѣе и да свири само този човѣкъ, който има нѣкакъвъ високъ идеалъ въ своята душа. Този човѣкъ пѣе за своето отечество, за свѣтли бжднини, за ангелитѣ, за Бога - за всичко велико и красиво въ свѣта. Нѣма ли нѣкакъвъ идеалъ въ душата си, или нѣкаква идея въ ума си, той не може да пѣе.

Окултниятъ ученикъ, като пѣе и свири, той е проникнатъ отъ нѣкаква идея. Нѣкои хора започватъ да пѣятъ, вдъхновяват се, но изведнѣжъ дойде съмнѣнието и тѣ казватъ: „Защо ли ще пѣемъ? Какво ще придобиемъ съ тази пѣсенъ?“ И прѣставатъ да пѣятъ. Пѣсенъта е говоръ на душата. Не прѣставайте да пѣете! Какво означава напимѣръ тонътъ „la“? - Той е основния тонъ на живота. Дойде ли до въпроса, какво нѣщо е животътъ, вземете тона „la“ и пѣйте. Кажете си: „Сега ще размишлявамъ върху живота.“ Слѣдъ това вземете тона „si“. Какво означава този тонъ? (*Астролозитѣ го свързватъ съ планетата Меркурий.*) Значи той прѣдставлява природния умъ на човѣка. Това сж хора съ търговски наклонности, които често изпадатъ въ песимизъмъ. Дойде ли човѣкъ до това положение, трѣбва да мине отъ тона „si“ къмъ тона „la“, т.е. къмъ живота. Въ такъвъ случай, човѣкъ трѣбва или да слѣзе единъ тонъ надолу, да дойде въ тона „la“ или да се качи много нагорѣ, да вземе „la“ въ една гама по-високо. Когато се отива отъ по-низкитѣ къмъ по-високитѣ тонове, има едно качване, отиване нагорѣ, възходяще дви-

жение, което опрѣдѣля духовния животъ. Когато се слиза отъ по-високитѣ къмъ по-низкитѣ тонове, има едно слизание надолу, низходяще движение, което опрѣдѣля материалния животъ - животътъ на коренитѣ.

Рекохъ, всѣки човѣкъ, който разрѣшава нѣкоя задача отъ материаленъ характеръ, непрѣменно трѣбва да слѣзе долу. Растението напримѣръ за да мине въ по-горно състояние, трѣбва да се зарови въ земята, да прѣмине извѣстни пертурбации и тогава да излѣзе на повърхността. Тонътъ „si” самъ по себе си е миньоренъ, затова докато дойде до тона „la”, много по-горенъ, ще мине прѣзь редица страдания. И тонътъ „la” отъ своя страна нѣма да спре на своето мѣсто, но ще мине прѣзь „si” и ще дойде до „do”, което значи, че вибрациитѣ на живота ще се видоизмѣнятъ въ по-високи, ще се подигнатъ.

Музиката може да се употреби за трансформиране на различнитѣ състояния у човѣка. Напримѣръ, ако нѣкой човѣкъ е много активенъ, за смѣна на своето състояние, той ще употреби миньорната гама; ако пъкъ е чрѣзмѣрно пасивенъ, той ще си послужи съ мажорната гама. Изобщо, пѣете ли, свирите ли, трѣбва да имате идея, защо правите това. Това не значи, че ще станете музиканти или че ще използвате музиката като професия, но вие трѣбва да имате идея, да знаете защо ви е музиката и да я използвате като разумна проява въ природата.

Нѣкои ще кажатъ: „Музиката е човѣшко изобрѣтение, тя не съществува въ природата.” Питамъ: ако това е вѣрно, тогава славяетъ дѣ се е училъ да пѣе? Въ коя музикална школа на свѣта славяетъ е слѣдвалъ пѣние? Ще кажете: „Малкото славейче се е учило отъ своитѣ родители.” - Добрѣ, ами тѣ какъ и дѣ сж учили? Кой е училъ първия славей да пѣе? - Въ природата има извѣстенъ шумъ, извѣстни звукове, прѣдизвикани отъ бучението на вѣтъра, отъ плискането на морскитѣ вълни, отъ течението на водата въ рѣкитѣ и т.н. Понѣкога въ тия звукове, въ този шумъ има хармония, понѣкога той е дисхармониченъ. Приятна музика, приятна хар-

мония има въ шумоленето на листата по дърветата, леко разлюлявани отъ вѣтъра! Приятна музика се образува и отъ течението на водитѣ, които се удрятъ въ камъчетата! Хармонично е шумоленето на водата въ планинскитѣ извори! Всѣки самъ може да си произведе такава музика. Изберете си една вадичка съ бистра, чиста вода, турете въ нея нѣколко камъчета отъ различна голѣмина, съчетайте ги въ особенъ редъ, така че водата, като минава покрай тѣхъ, да се създаватъ хармонични звукове. Човѣкъ трѣбва да знае, какъ да съчетава тоноветѣ, да създава отъ тѣхъ музика. Мнозина считатъ тия прояви на природата случайни, неразумни.

Питамъ: какъ се познава разумниятъ животъ? Кржговетѣ *А, Д (фиг.1)* показватъ, че въ тѣхъ живѣятъ разумни същества. Понеже пространството □□□ е непроходимо, тия същества, като разумни, сж турили надъ него мостъ, за да могатъ да минаватъ отъ единия брѣгъ на другия. Значи, тѣ иматъ помежду си пѣтни съобщения. Какво показва това? - Че тѣ сж разумни същества. Щомъ влѣзете въ една страна и видите, че тамошнитѣ жители сж направили мостове на рѣкитѣ, това показва, че тѣ сж разумни. Нѣматъ ли мостове, тѣ не сж разумни същества. (- *Ангелитѣ нуждаятъ ли се отъ мостове?*) - Цѣлото небе е свързано съ мостове и ангелитѣ вървятъ по тѣхъ. Какво прѣдставляватъ въ сжщностъ крилата на ангелитѣ? -Мостове. Когато нѣкой ангелъ иска да мине прѣзъ непроходима мѣстностъ, той простира крилата си, вмѣсто мостъ и минава по него. Тѣхнитѣ крила прѣдставляватъ прѣкрасни мостове. Тѣй щото, когато между двѣ разумни същества има пѣтни съобщения, това показва, че тѣ сж разумни.

Сега всички съврѣменни хора трѣбва да работятъ, за да образуватъ помежду си мостове. Днесъ всички пѣтища, всички съобщения и мостове между хората сж прѣкъснати. Вслѣдствие на това тѣ се намиратъ въ едно колебливо, въ едно прѣходно състояние. Сега напрѣдналитѣ същества строятъ мостове за съобщение на физическия съ духовния свѣтъ. Могатъ ли хората да си служатъ съ тия мостове, мно-

го отъ въпроситъ, които днесъ ги смущаватъ, ще се изяснятъ. Запримѣрь нѣкой човѣкъ възприема една идея отъ разумната природа и желае да я реализира, да я прокара въ обществото. Ако мостоветъ между физическия и духовния свѣтъ сж възстановени, хората отъ това общество ще разгледатъ тази идея, ще я проучатъ добръ и ако е наврѣменна, тѣ ще я приложатъ, безъ никакъвъ споръ помежду си.

Моята задача е да ви обърна вниманието и на въпроса за храненето. Често мнозина запитватъ: „Добръ ли е да имаме обща кухня или всѣки самъ да се храни?“ Рекохъ, разумнитѣ хора се хранятъ заедно, братски, а неразумнитѣ хора се хранятъ поотдѣлно, единично. При рѣшаване на разнитѣ въпроси, хората трѣбва да се ржководятъ отъ живата, разумна природа. Както постѣпва тя, така трѣбва и тѣ да постѣпватъ. Запримѣрь човѣшкиятъ организъмъ е сборъ отъ милиарди клѣтки, които живѣятъ заедно и се подчиняватъ на единъ общъ господаръ. Всички иматъ общъ стомахъ, обща кухня и затова всички заедно се хранятъ. Десетъ милиарда сжщества се нареждатъ около общата трапеза и започватъ да се хранятъ братски и всички заедно взиматъ участие въ общата работа. Какво ще стане съ организма, ако всѣка клѣтка започне сама да си приготвяла храна? - Ще се внесе разцепление въ общия организъмъ. Правата идея изисква да се стремите къмъ общность. Трудътъ е общъ само между разумнитѣ сжщества. Ще кажете: „Въ този случай индивидуалността ще изчезне, ще се загуби.“ Не, разумниятъ човѣкъ и въ общата работа ще запази своята индивидуалность, защото той ще вземе точно това мѣсто, което Богъ му е опредѣлилъ. Всѣки човѣкъ трѣбва да възприеме тази идея и да я развие и разработи въ себе си. Желателно е всички млади братя и сестри, като дохождатъ въ София, да разискватъ върху този въпросъ, всички да взиматъ участие въ кухнята. Само при общата работа хората изглаждатъ извѣстни недоразумѣния, грапабини помежду си, а отъ друга страна се опознаватъ по-добръ. Общиятъ животъ е Божественъ животъ. Общата работа е работа за Бога.

Мнозина се питатъ какъ се изразява Божествениятъ животъ? - Чръзъ разумността. Да бждешъ разуменъ, значи да бждешъ благороденъ и отстѣпчивъ. Разумниятъ животъ изисква взаимни отстѣпки: единиятъ отстѣпва, и другиятъ отстѣпва. Запримѣръ имаме една торба съ пари. Поставяме тази торба прѣдъ нѣкой разуменъ човѣкъ. Той я погледне, застане си и казва: „Сега не ми трѣбватъ пари.” Мине другъ разуменъ човѣкъ покрай нея, казва сѣщото. Мине трети разуменъ човѣкъ, и той я отминава. Всички си отстѣпватъ взаимно. Дойде ли четвърти, комуто сж нужни пари, бръква въ торбата, взима нужната сума и оставя торбата на мѣстото. Другъ пѣтъ този човѣкъ минава покрай торбата, отваря я и оставя въ нея извѣстно количество злато и си заминава. Така постѣпватъ разумнитѣ хора. Мине ли нѣкой неразуменъ човѣкъ покрай торбата, веднага се спира, замисля се и казва: „Будали сж тия, които оставили тази торба съ паритѣ насрѣдъ пѣтя. Я, да я задигна азъ!” Задига я той и я използува само за себе си. Това е култура на кражбата. Торбата е само единъ образъ, съ който искаме да изразимъ отношенията, които сжществуватъ въ разумния свѣтъ.

Нѣкой ще запита: „Какъ трѣбва да постѣпя, ако намѣря една торба съ пари на пѣтя си?” Вие не трѣбва да постѣпвате като онзи бѣденъ човѣкъ, който отишълъ при единъ богатъ да му иска пари на заемъ. Той отива единъ день при богаташа и му казва: „Моля ти се, послужи ми, имамъ нужда отъ пари!” Богаташътъ му дава ключа и казва: „Вземи ключа, отключи касата, извади колкото пари ти сж нужни и като си послужишъ, върни тия пари на мѣстото имъ.” Бѣдниятъ човѣкъ взима ключа, отваря касата и изважда нужната сума. Колкото пѣти му потрѣбвали пари, той вадилъ отъ касата, но нищо не внасялъ. Отива тогава при богатия човѣкъ и му казва: „Вземи ключа отъ касата, паритѣ се свършиха, нищо не остана въ нея.” -Това показва, че ти само си взималъ, а нищо не си турялъ. Така не може да има пари въ касата. Ако искате да имате пари въ касата, едновременно трѣбва да вадите и да туряте въ нея нѣщо. Каква идея може да имате, ако

всички искате само да взимате, а нищо да не влагате? Всъщност трябва да взима толкова, колкото внася. Във това седи разумният живот. Някой взема 1000 лева да си услужи. След това той трябва да върне тия 1000 лева на мястото им. Тъй щото, всеки сам ще води своя тефтер, без да става нужда да дохожда инспектор, да ревизира сметките му. Природата държи точна сметка за всички приходи и разходи.

Рекохъ, каквото и да прави човек, въ края на краищата ще се натъкне на важния въпрос, как да уреди живота си. Като отговор на този въпрос, природата представя една малка програма, а именно: взаимната жертва. То значи: всички хора да има желание взаимно да си помагат, като при това тази взаимопомощ започне от този който най-много се нуждае. Взаимната жертва това е Божественият път, към който човек трябва да се стреми. Когато хората се стремят към взаимна отстъпчивост, взаимна жертва и солидарност, навсякъде въ живота ще има прогрес и въ науката, и въ изкуствата. Ако някой човек е съ положителен темперамент „□“, трябва да дружи съ такъв, който има отрицателен темперамент „□“, за да могат силите и на двамата взаимно да се балансират. Като се съберат тия двама души заедно, ще могат добре да работят: □ е господар, който дава, а □ е слуга, който работи. Какво ще се получи въ резултат? - От тази вълна ще се получи вече готов плат. Този плат ще го купи някой човек съ положителен характер. Защо не може да го купи човек съ отрицателен характер? - Защото отрицателните хора сами си приготвяват платовете, но не ги купуват, нито ги прилагат въ живота си. Когато човек има някое отрицателно състояние, той изпитва въ себе си една приятност, че може да работи, без да издава това свое състояние навън. Положителните натури пък проявяват своето чувство навън.

Окултният ученик трябва да разбира и прилага живота математика въ живота си, колкото трудна и да е тя. Той трябва да прави редица опити въ това направление. Искан ли човек да изправи някоя своя погрешка, или да трансфор-

мира едно свое неразположение, той трѣбва прѣди всичко да разбира своитѣ вжтрѣшни състояния. Когато изпаднете въ нѣкое песимистично настроение, трѣбва да знаете, че пжтищата къмъ направлението, по което се движите, сж прѣкъснати - поставена ви е нѣкаква прѣчка, нѣкакво прѣпятствие. Скрѣбта, страданията, мжчнотиитѣ, обезсърденията въ живота на човѣка показватъ, че по посоката на неговото движение сж поставени спънки, които прѣкъсватъ съобщенията. Този човѣкъ нѣма отворенъ пжтъ. Какво трѣбва да направи този човѣкъ, за да отвори пжтя си? - Има два начина, по които той ще може да си направи мостъ.

Прѣдставете си, че този човѣкъ е купилъ единъ килограмъ чисто дървено масло, което иска да занесе на своя приятель. Но прѣди да е успѣлъ да му го занесе, той получава отъ своя приятель едно оскърбително писмо. Този човѣкъ се спира сега и се замисля, какво да направи съ маслото. Двѣ възможности има: или да хвърли шишето съ маслото на земята или да го задържи за себе си. Коя отъ двѣтѣ постжпки е за прѣдпочитане? Ако той хвърли шишето съ маслото на земята и го строши, това подразбира: „За да може да съществува между насъ двамата приятелство, ти трѣбва да слѣзешъ на земята, да научишъ законитѣ на смирението.” Ако пъкъ задържи шишето съ маслото за себе си, с това той иска да каже на своя приятель: „Ти не заслужавашъ това масло. И да ти го дамъ, не можешъ да го използвашъ както трѣбва. Затова азъ ще задържа маслото за себе си, понеже се надѣвамъ да изправа тази погрѣшка.” Какъ ще изправа погрѣшката? - Отъ маслото, което задържи за себе си, този човѣкъ ще приготви едно вкусно, богато ядене и ще покани своя приятель на обѣдъ. Той, като дойде, ще си хапне добрѣ, ще се задоволи и ще съзнае погрѣшката си. Ще каже: „Приятелю, извини ме, че ти написахъ такова оскърбително писмо. Азъ бѣхъ на кривъ пжтъ.” По този начинъ работата ще се оправи и двамата приятели ще бждатъ радостни и весели. А това не е нищо друго, освѣнъ поставяне мостъ между тѣзи двама приятели. Мостътъ възстановява тѣхнитѣ отношения. Отъ чисто практическо гледище, за прѣдпочитане е шишето съ мас-

лото да остане у васъ, отколкото да го хвърляте на земята. Затова рекохъ на всинца ви: не трошете шишетата си!

Съ какво се отличаватъ младитѣ хора, младото поколѣние? - То търси лесния пѣтъ. Младитѣ искатъ да постигнатъ своитѣ идеали изведнѣжъ. Напримѣръ ако нѣкой младъ се заеме да свири едно трудно класическо парче, той иска изведнѣжъ да го изсвири, безъ много трудъ и усилия. Но прѣдставете си, че природата изисква отъ този младъ човѣкъ самъ да си направи инструмента, самъ да си създаде музикалната пиеса и най-послѣ самъ да я изсвири. Колко време, каква дълбока и концентрирана мисль се изисква отъ този човѣкъ, за да може той да създаде инструмента, да композира пиесата и слѣдъ това да я изсвири! Всѣки човѣкъ може да стане ученъ, това е въпросъ на врѣмето само, но затова се изисква усиленa дѣятелность, безъ колебание и страхъ.

Сега, ако искате да провѣрите истинността на всичко казано дотукъ, трѣбва да направите поне единъ опитъ, но безъ подозрѣние, безъ съмнѣние. Изключите ли съмнѣнието и подозрѣнието отъ ума си, на сто опити ще имате само едно изключение. Ако човѣкъ има вѣра, той ще може само въ единъ мѣсець, вмѣсто цѣла година да разрѣши и проучи и най-сложнитѣ математически задачи.

Мнозина мислятъ, че ученето е трудна работа. Ученето е трудно само тогава, когато въ ума на човѣка има малко свѣтлина. Причината, дѣто нѣкои хора не могатъ да учатъ, седи въ това, че тѣ не мислятъ право, не разсждаватъ добрѣ. Слѣдователно тѣ иматъ малко свѣтлина въ ума си. Който има много свѣтлина, той учи лесно, добрѣ. Свѣтлината усилва енергията на мозѣчнитѣ клѣтки. Умътъ на човѣка се нуждае отъ повече вжтрѣшна свѣтлина. Тази вжтрѣшна свѣтлина се добива само чрѣзъ вѣрата. Съмнѣнието, подозрѣнието загасватъ вжтрѣшната свѣтлина. Запримѣръ, рѣшишъ нѣкоя задача, но се усъмнишъ нѣщо. Веднага спирашъ задачата, не знаешъ накждѣ да вървишъ - въ ума и съзнанието ти настава мракъ и заблуждение. Слѣдъ врѣме отново се вдѣхновишъ, придобивашъ вѣра и започвашъ да работишъ нататкъ. Та-

ка работиш 4-5 години върху задачата и най-послѣ я свършвашъ. Дойде твоятъ професоръ, ученъ и способенъ човѣкъ, прѣглежда задачата ти и намира една малка погрѣшка въ десетичнитѣ числа. Нищожна, малка е погрѣшката, но трѣбва да се поправи. Питамъ: тази малка погрѣшка измѣня ли вашето естество? Прави ли ви морално по-лоши, отколкото сте били по-рано? - Не. Ако обаче направите тази грѣшка въ живота си, тя ще се отрази злѣ върху характера ви. Ако дадете пари на нѣкоя вдовица и къмъ опрѣдѣлената сума прибавите 1/100 часть отъ стотинката, какво ще спечели вдовицата отъ този малъкъ придатъкъ? - Нищо нѣма да спечели. Но имате ли такава малка часть отъ енергията на нѣкоя разумна природна сила, тя ще има грамаденъ ефектъ и съ нея ще можете да дигнете земята нагорѣ въ пространството. Що се отнася до паритѣ, стотинката не играе нѣкаква важна роль, но ако стомилионната часть отъ стотинката прѣдставлява нѣкаква силова линия на живота, тя ще има грамаденъ ефектъ.

Слѣдователно малкитѣ потици, които имате въ живота си, изразени в мисли, чувства, желанія, знания сж все такива силови линии съ грамаденъ ефектъ въ своитѣ дѣйствия. Често казвате: „Тия нѣща сж малки, нищожни.“ Рекохъ, въ малкитѣ, въ дребнитѣ, въ нищожнитѣ нѣща седи величието на човѣка. Щастието на човѣка иде отъ момента, когато той започва да обръща внимание на малкитѣ силови величини въ живота си. Напримѣръ яви се у васъ малкото желание да ставате сутринъ рано и да размишлявате, но като се събудите сутринята, поогледате се наоколо, усѣщате, че въ стаята ви е студено и веднага отлагате желанието си за другъ пътъ. Рекохъ, щомъ е дошло това благородно желание у васъ, не отлагайте, изпълнете го веднага. Станете рано, измийте се, облѣчете се и започнете молитвата си. Изпълнитѣ ли това малко желание, отъ този моментъ ще започне и вашето повдигане. Ако отложите, или напълно отблъснете това желание, отъ този моментъ ще се зародятъ всичкитѣ ви нещастия. Когато човѣкъ се моли, трѣбва да бжде правъ, бодъръ. Никога не се молете седнали. Когато здравиятъ човѣкъ се моли на Бога,

неговото естествено положение е да бжде изправенъ на краката си: главата му да бжде свързана съ центъра на Слънцето, а краката му - съ центъра на Земята. Ако нѣкой лежи на гърба си и иска да се моли, нѣма да може, ще го нападнатъ кошмарни състояния, защото земнитѣ енергии подпушватъ гръбначния му стълбъ. Когато поставятъ човѣка съ лице къмъ земята и го биятъ отгорѣ, той може да се моли добрѣ, защото пакъ се намира въ зависимостъ отъ Слънцето.

Рекохъ, най-важно за всички е да се свързвате съ положителнитѣ сили въ живота. Съмнѣнието, подозрѣнието и редъ отрицателни състояния могатъ да дойдатъ у васъ, но вие не се стремете да ги изкоренявате. Оставете рѣката да си тече, не правете бентове по нея! По сжщия начинъ не се стремете да корените злото, което сжщо като рѣката е едно течение. По-лесно е човѣкъ да вземе нѣколко греди, да ги тури като мостъ надъ рѣката и да мине по тѣхъ, отколкото да мине съ колата си подъ бента на рѣката.

Свърѣменнитѣ хора сж подпушили днесъ много рѣки, направили сж бентове, но какво сж спечелили отъ това? - Редица нещастия. Отсега нататъкъ мостове трѣбва да се правятъ, а не бентове. Никой не може да подпушва, да спира силитѣ на природата. Върху тѣхъ трѣбва да се поставятъ мостове, разумни съобщения. Двѣтѣ течения - \square и $+n$, положителното и отрицателното, трѣбва да бждатъ въ ржцѣтѣ на човѣшкия разумъ, той трѣбва да ги влада. Когато едно разумно сжщество отъ духовния свѣтъ иска да прѣмине отъ едно състояние въ друго, хваща двѣтѣ дрѣжки на положителната и отрицателната сили, които веднага взаимно се унищожаватъ и той се качва нагорѣ въ пространството. Като смѣни състоянието си, оставя тия двѣ дрѣжки. По този начинъ всички хора могатъ да трансформиратъ състоянията си. Хванете ли съ вѣра положителното и отрицателното въ живота си вие ще прѣминете отъ другата страна на рѣката, като по мостъ. Постѣпвате ли така, нѣма да има мжчнотия въ живота ви, която ще може да ви спъне. Всички мжчнотии могатъ да се прѣодолѣятъ съ вѣра.

Често казват за нѣкого: „Този човѣкъ е много грубъ.” За другъ нѣкой казватъ: „Този човѣкъ е много благороденъ, деликатенъ въ отношенията си.” Коя е причината за това различие? Защо единиятъ е грубъ, а другиятъ - мекъ, деликатенъ? - Това се дължи на материята, отъ която сж създадени тѣхнитѣ тѣла. Материята, отъ която е направено човѣшкото тѣло, е разнообразна. Колкото единъ човѣкъ е по-грубъ, толкова по-голѣмъ брой отъ неговитѣ клѣтки сж отъ низшъ, животински произходъ, колкото човѣкъ е по-мекъ, по-деликатенъ, толкова по-голѣмъ брой отъ неговитѣ клѣтки сж отъ по-високъ органически произходъ.

И тъй, сега отъ младитѣ се изисква нова, положителна вѣра. Въ какво седи тази вѣра? - Вѣра безъ съмнѣния! Съмнѣнието да седи отвънъ, вѣрата - отвжтрѣ! Страхътъ отвънъ, Любовта - отвжтрѣ! Глупостта - отвънъ, Мждростта - отвжтрѣ!

Сега ще ви прѣдстави нѣколко положения за размишление. Прѣдставете си, че вие сте слуга при единъ гордъ, честолюбивъ и своенравенъ господарь, но имате силно желание да учите. Какъ ще изкажете своето желание прѣдъ господаря си, за да се съгласи той да му работите и сжщеврѣменно да ви издържа въ училището?

Второто положение: вие сте бѣденъ човѣкъ, търсите нѣкаква служба, но нѣмате отъ никого прѣпорѣжка. Отивате при нѣкой господарь, искате да ви назначи на работа. Какъ трѣбва да се прѣдставите прѣдъ него, да изявите своята работоспособность?

Третото положение: вие сте боленъ човѣкъ. Прѣглеждатъ ви нѣколко лѣкари и всички констатираатъ, че страдате отъ тежка, неизлѣчима болестъ. Въпрѣки всичко това, у васъ има силно, непрѣодолимо желание да живѣете, да бждете здрави. Какво трѣбва да направите? (- *Да се обърнемъ къмъ Бога.*) - Да, съ обръщането си къмъ Бога, човѣкъ ще може да разрѣши всички задачи, всички мжчноти въ своя животъ.

Упражнение: Всички прави! Движение на ржцѣтъ нагорѣ, послѣ - надолу, слѣдъ това въ кржгъ. При тия движе-

ния ще произнасяте бавно слѣдното изречение: „Доброта, смирение всичко рѣшаватъ въ свѣта.”

Като кажете думата „доброта” - ржцѣтъ горѣ; „смирение” - ржцѣтъ долу; „всичко рѣшаватъ въ свѣта” - ржцѣтъ въ кръгъ. Слѣдъ това бавно се изнасятъ напредъ и послѣ се спущатъ надолу.

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.

*29 школна лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 5.VII.1925 г.
(първия денъ на Трети младежки съборъ)
София*

УЧТИВИЯТЪ ЧОВЪКЪ*

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Произходъ на песимизма.”

Песимизмътъ има двѣ отрицателни качества по сжщество. Кои сж тия качества? (- *Липса на вѣра.* - *Гордитѣ хора сж песимисти.*) Песимистътъ е наблюдателенъ човѣкъ. Той, като гледа на мрачната, на отрицателната страна на живота, неговиятъ умъ е буденъ, именно въ това отношение. Слабата страна на песимиста седи въ това, че той се поддава на чужда воля. Това нѣщо тормози неговата психика. Будность на ума къмъ отрицателното и несамостоятелна воля сж двѣтѣ качества на песимиста. Вслѣдствие на тия двѣ качества, той е въ постоянна борба. Коя е чуждата воля, която указва давление върху него и го тормози? - Природата. Защо? - Понеже той постоянно критикува природата. По този начинъ именно, той влиза в стѣлкновение съ нея. Той иска да бжде абсолютно свободенъ и да ѹ се налага, да ѹ стане господаръ. Природата обаче, му показва, че той не е и не може да бжде свободенъ човѣкъ. Какъ му показва това? - Като го мачка, обвързва и съ това го прави така зависимъ, както и тя е зависима. Природата е много интелигентна, тя дава възможность на всички хора, а специално и на песимиститѣ да мислятъ. Който се опита да влѣзе въ борба, въ стѣлкновение съ природата, да иска да стане абсолютно свободенъ, абсолютно независимъ човѣкъ, той непрѣменно ще стане песимистъ. Да иска човѣкъ абсолютна свобода, абсолютна независимость, подразбира той да бжде абсолютно мждъръ и силенъ. Свобода безъ абсолютна мждрость и сила е невъзможно нѣщо. Такава свобода е немислима.

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ.

Първата буква на думата „песимизъм“ буквата „П“ е съставена от три прави линии. Буквата „П“ прѣдставлява брѣмененъ човѣкъ съ идеи. Двѣтѣ успоредни линии показватъ, че песимистътъ има буденъ умъ и стремежъ. Напрѣчната перпендикулярната линия показва, че неговиятъ умъ срѣща спѣнки, прѣпятствия въ своя пѣтъ. Тѣзи прѣпятствия сж чуждата воля, прѣдъ която неговата воля, неговата дѣятелность спиратъ. Тогава той започва да мисли какво да прави, какъ да излѣзе от това положение. Вслѣдствие на това, у него става раздвояване на съзнанието, образува се буквата „Е“ - втората буква на думата „песимизъм“.

Буквата „Е“ прѣдставлява раздвоенъ крѣгъ - законъ на размножение. Законътъ на размножението показва, че нѣкой човѣкъ се е намѣрилъ въ затруднение и се стреми да излѣзе от това положение. Напримѣръ нѣкой човѣкъ има всичко 3 - 4 клгр. ечемикъ, а отглежда много пиленца и кокошки. Какво ще прави тогава? - Ще се намѣри въ голѣмо затруднение, ще търси начинъ, какъ да прѣмахне това прѣпятствие, да увеличи количеството на храната. Много желаня у човѣка говорятъ, че той се намира въ закона на размножението. Той трѣбва да има достатъчно храна, за да поддържа своитѣ желаня.

Буквата „С“ - третата буква на думата „песимизъм“ означава законъ на промѣнитѣ. Човѣкъкъ на промѣнитѣ е като този, когото боли коремъ и затова се обръща ту на една, ту на другата страна. Може ли обаче, да се излѣкува единъ човѣкъ, който постоянно се върти?

Четвъртата буква „И“ отъ думата „песимизъм“ е съставена отъ двѣ успоредни линии, съединени съ трета. Тази буква показва посоката, по която се движи песимиста. При такава посока той правилно може да разрѣши своята задача. Когато двѣтѣ успоредни линии се продължатъ, тѣ ще образуватъ въ пространството криви линии въ двѣ противоположни посоки. Песимистътъ е човѣкъ, който въ сравнение съ оптимиста, се намира въ по-висока стадия на развитие. Песимистътъ прѣдставлява растение, когато оптимистътъ

прѣдставлява минералъ. Песимистътъ има завързали плодове, но още неузрѣли и затова се бои, да не би вѣтроветѣ да ги обрулятъ.

Сега ще разгледаме значението на думата „оптимизъмъ” - *optimismus*. Буквата „О” прѣдставлява единъ затворенъ кръгъ. Буквата „П” прѣдставлява брѣмененъ човѣкъ, затворенъ въ себе си, готовъ за работа, готовъ за живота. Оптимистътъ се намира при по-благоприятни условия, отколкото песимиста. Носътъ на песимиста е тънъкъ и завитъ надолу. Малко хора биватъ истински песимисти. Тия, които минаватъ за песимисти, само играятъ такава роль на сцената; тѣ сж песимисти при извѣстни настроения. Обаче, ако човѣкъ дълго врѣме играе тази роль, той може да придобие чъртитѣ на песимиста. У песимиста прѣобладава венозната кръвь, а у оптимиста - артериалната кръвь. Слѣдователно ако у песимиста се измѣни съставътъ на кръвьта, измѣня се и състоянието му. Щомъ се увеличи артериалната кръвь у човѣка, измѣня се и състоянието му - той става оптимистъ. Песимистътъ е много страхливъ човѣкъ, той се плаши отъ бъдещето, отъ всѣки погледъ на хората. Той е голѣмъ безвѣрникъ, но сжщеврѣменно е суевѣренъ: вѣрва въ вторника, като день на несполуки, въ петъка като день на щастие и въ редъ други нѣща.

Ще ви задамъ слѣдния въпросъ: кое е характерното качество на разумния, на съзнателния животъ? - Въ съзнателния животъ има единъ важенъ законъ, който гласи: За всѣка енергия, затворена въ каква и да е форма, има опрѣдѣлено врѣме за развитие. На това основание, всѣки човѣкъ, трѣбва да използува енергиитѣ, които сж вложени въ неговия организъмъ, на съотвѣтното за тѣхъ врѣме. Не отлагайте тѣхния периодъ на развитие. Всѣко отлагане внася дисхармония въ правилното развитие на човѣшкия умъ и на човѣшкото сърце. А всѣка дисхармония нарушава единството, както въ отдѣлния човѣкъ, така и между всички хора изобщо. Единството се нарушава тогава, когато сжществата, на които природата е дала неограничена свобода, не развиватъ силитѣ,

които иматъ въ себе си. Тия сжщества, като не работятъ, тѣ ставатъ положителни, а когато ставатъ положителни, ражда се дисхармония. Запримѣрь всички хора искатъ да бждатъ свободни. Да бждатъ свободни подразбира да бждатъ активни. Да бждатъ активни, подразбира да знаятъ посоката на своето движение. И наистина, човѣкъ трѣбва да бжде активенъ, но въ възходяща и положителна насока.

Прѣдставете си, че правата линия прѣдставлява почвата, на която изниква животътъ, съ всички свои желанія. Сжщеврѣменно тази права линия прѣдставлява и съзнанието - неговата дѣятелность и посока. То може да се опрѣдѣли като мисль, като стремежъ, като желание или като волевъ актъ. Въ такъвъ случай, всѣко желание, всѣка мисль, които искате да постигнете, непрѣменно трѣбва да посадите въ почвата, за да изникнатъ. Почвата на мислитѣ и желаніята сж отъ една страна живота, а отъ друга страна - човѣшкото тѣло. Тѣй посадени, желаніята и мислитѣ на човѣка, тѣ могатъ да растатъ и да се развиватъ, да пуцат корени и клони, листа и цвѣтове, докато най-послѣ дадатъ и своитѣ плодове. Истинскитѣ желанія и мисли трѣбва да бждатъ въ връзка съ правилното развитие на човѣшкото тѣло. Напримѣрь ако човѣкъ не знае какъ да движи ржцѣтѣ си, ще има съвсѣмъ други резултати отъ тия, ако знаеше да движи ржцѣтѣ си правилно. Нѣкой казва: „Азъ мога да движа ржцѣтѣ си на всички посоки.“ Питамъ: знаешъ ли да движишъ ржцѣтѣ си правилно, хармонично?

Напримѣрь можете ли да движите лжка на цигулката, дѣто ви падне по дѣската? - Не. Има точно опрѣдѣлено мѣсто, дѣ трѣбва да се движи лжка, по кои струни, какъ да се движи и т.н. Като гледате отворитѣ, отдушницитѣ на цигулката, смѣете се, намирате ги смѣшни, намирате, че не сж на мѣсто поставени. Рекохъ, често и вашитѣ отдушници не сж по-добри отъ тия на цигулката. Значи още при построяването на нѣкой инструментъ, човѣкъ трѣбва да прилага извѣстни познания и закони. Напримѣрь точно опрѣдѣлено е прѣзь коя часть на цигулката трѣбва да минава лжка, за да произвежда хубави,

чисти тонове. Сжщото нъщо се отнася и до проявяването на човъшката мисъл, човъшкитъ чувства и човъшката воля. За правилната мисъл, за правилното чувство и за правилното дъйствиe на човъка има опрѣдѣлени закони, на които трѣбва тѣ да се подчиняватъ. Често у васъ се заражда нѣкое желание, искате да го реализирате и то така силно ви стимулира, че вие не можете да си намѣрите покой, искате веднага да пристъпите къмъ реализирането му. Рекохъ, не бързайте да го реализирате веднага. Спрете се малко, отложете неговото реализиране за день, два и когато всичко у васъ утихне, започнете да го реализирате бавно и постепенно. Само така човъкъ ще може отъ своитъ желаня да съгради нѣщо постоянно и устойчиво.

По сжщия начинъ ще постъпвате и съ вашитъ мисли. Дойде ви нѣкоя мисъл, да направитъ нѣщо - не бързайте веднага да я реализирате. Обмислете работата добрѣ, вижте дали тя ще има влияние върху съграждането на вашия умъ, на вашия животъ, и ако се убѣдите, че тя ще ви ползува, пристъпете къмъ нейното реализиране. Работете тихо и спокойно. Нѣкой казва: „Азъ не мога да работя тихо и спокойно, азъ съмъ бързъ по естество.” Рекохъ, когато природата ни дава изобилно своята енергия, тя изисква отъ нас да бждемъ активни, бързи, за да оползотворимъ всичката ѳ енергия. Понѣкога обаче, природата пести своята енергия. Тя дава по малко енергия и изисква отъ сжществата, които сж свързани съ нея, да бждатъ внимателни, да пестятъ енергията, която е вложена въ тѣхния организъмъ.

И тѣй, причината за песимистичнитъ състояния, които се зараждатъ у младитъ и у старитъ хора, се дължи главно на неразумното използване енергията на тѣхния организъмъ, вслѣдствие на което настава прѣждеврѣменно изтощение на силитъ имъ. Запримѣрь, нѣкой човъкъ дава гала обѣдъ на своитъ приятели и по този случай изхарчва всичкитъ си сръдства. Слѣдъ това за цѣла седмица той остава безъ пари и гладува. При това положение той изпада въ песимизъмъ. Другъ нѣкой младежъ, който слѣдва въ странство, получава

отъ баща си пари за цѣлъ мѣсець и той веднага отива на пазарь и си купува редь нужни и ненужни вѣщи: прѣстенъ, мушама, връзка, коланъ, билетъ за концертъ, за театъръ и т.н. Слѣдъ два - три деня се оглежда натукъ - натамъ, нѣма пари въ джоба си. Какво да прави цѣлъ мѣсець безъ пари? Току вижъ този младъ човѣкъ изпада въ песимистично настроение. Питамъ: защо бѣше нужна мушамата на този човѣкъ? Казвате: „Все щѣше да стане нужда да отиде на екскурзия.” Защо му бѣше нуженъ прѣстенъ? - „Е, слѣдъ 4 - 5 години все ще му дотрѣбва прѣстенъ.” - Не, и безъ прѣстенъ може. Сега срѣщамъ млади хора, които ходятъ гологлави. Казватъ, че това било хигиенично. По едно врѣме нѣкои млади ходѣха и боси. Добра идея е тази, но тя не можа да си пробие пѣтъ.

Рекохъ, по витринитѣ на природата има много нѣща за проданъ. Между тия нѣща има отлични мисли, отлични чувства за проданъ, но питамъ: мислите ли, че всички тия нѣща, които може да си купите, заслужаватъ да бѣдатъ купени? Всички вѣщи по витринитѣ на природата не сж еднакво цѣнни. Много отъ тѣхъ, красиви по външенъ видъ, примамливи за очитѣ, не заслужаватъ паритѣ си и не трѣбва да се купуватъ. Прѣдставете си, че двама млади селяни, богати момчета, трѣгватъ за София да правятъ покупки. Единиятъ отъ тѣхъ се спира прѣдъ нѣкой земледѣлски магазинъ, купува сѣмена отъ круши, ябълки, череши и други овощни дървета и си отива въ селото. Вториятъ гледа по витринитѣ на единъ, на другъ магазинъ, докато най-послѣ влиза въ нѣколко отъ по-хубавитѣ магазини и си купува: шапка, връзка, мушама, бѣли обуца, лачени обуца, прѣстенъ, часовникъ и т.н. Слѣдъ това и той си отива въ селото. Питамъ: въ края на краищата, кой отъ двамата млади селяни е използвалъ по-добрѣ паритѣ си? - Разбира се, че този, който е накупилъ сѣмената. Така и въ природата има много механически мисли и желаня, подобни на тия лачени и бѣли обуца, прѣстени, часовници и тѣмъ подобни. Напримѣръ нѣкой младъ поетъ написва нѣкое стихотворение, прѣдлага го на този - на онзи да го четатъ, иска всички да се произнесатъ за него, че е гениал-

но. Каква гениалност има въ това стихотворение? То е подобно на лаченитѣ обуца, които сж хубави, докато сж нови и лъскави. Щомъ прогледатъ*, всичката имъ красота изчезва. По сжщия начинъ и много отъ идеитѣ на младитѣ и на старитѣ прогледватъ и тѣ ставатъ песимисти и се отчайватъ отъ живота.

Рекохъ, едно цѣнно качество, което липсва у младитѣ, е взаимното почитание и уважение, което произтича дълбоко отъ душата. Ако търсите външна учтивость, външно уважение, това ще срещнете донѣкждѣ у младитѣ, но то е повърхностно качество, което скоро изчезва. Срещнете ли единъ човѣкъ, който има дълбоко уважение къмъ другитѣ, всички ще го считатъ за слабъ човѣкъ и ще се качатъ на главата му. Учтивиятъ човѣкъ, който уважава и почита хората, прѣди всичко е кроткъ, внимателенъ, зачита врѣмето на другитѣ, не го отнима безъ работа. Не го забавлява съ празни приказки. Щомъ отиде при нѣкой човѣкъ да поговори съ него, той внимателно го запитва: „Моля ви се, можете ли да ми дадете петъ минути отъ вашето врѣме, да поговоря малко съ васъ?” И като получи разрѣшение да поговори, той влиза вжтрѣ, казва какво му е нужно и точно слѣдъ петъ минути си излиза. Човѣкъ трѣбва да цѣни както своето врѣме, така и врѣмето на другитѣ хора. Даже и при брата си да отиде, той ще иска позволение да говори съ него петъ минути. Ако не е свършилъ работата си, ще иска още петъ минути позволение. Ако му трѣбватъ още петъ минути, пакъ ще поиска, докато свърши работата си, но никога нѣма да злоупотрѣби съ врѣмето на своитѣ близки.

Второто качество на учтивия човѣкъ е да изслушва другитѣ хора така, както изслушва себе си. Дойде ли нѣкой при такъвъ човѣкъ, да сподѣли съ него своята идея, той веднага ще влѣзе въ неговото положение и отъ това гледище го изслушва. Ако говорителтъ е учтивъ, и той ще влѣзе въ положението на този, който го изслушва и нѣма да злоупотрѣби съ неговото врѣме. Човѣкътъ, който е лишенъ отъ учти-

*да прогледатъ - да се скжсатъ (бел.ред.)

востъ, като ви срещне единъ пътъ, ще гледа напълно да ви използва. Той е глупавъ човѣкъ, не взима прѣдъ видъ, че ще стане нужда да ви срещне и втори и трети пътъ. Учтивиятъ, разумниятъ човѣкъ обаче, като ви срещне единъ пътъ, той знае, че ще ви срещне и втори, и трети пътъ, затова гледа да запазите добро мнѣние за него, както и той за васъ. Всѣки човѣкъ трѣбва да има добро мнѣние за другитъ, защото въ това именно се криятъ хубави образи, които прѣчистватъ ума на човѣка. За възпитанието на човѣшкия умъ, на човѣшкото сърце и на човѣшката воля сж необходимии красиви, хармонични образи. Който иска да се подигне, трѣбва да прѣдизвиква въ ума си единъ добъръ, уменъ и силенъ човѣкъ. Таквъ човѣкъ създава красиви, хармонични образи, а тѣзи образи даватъ стимулъ за дѣйностъ къмъ доброто и великото въ свѣта.

Третото качество на учтивия човѣкъ е, че той се абстрахира отъ себе си. За мѣрка на нѣщата той не взима себе си, но ги разглежда обективно, защото силитъ, които се проявяватъ въ човѣшкия характеръ, сж вѣнъ отъ него, тѣ сж въ самата природа. Силитъ, които сж дадени на човѣка, прѣдставляватъ капиталъ, съ който той още не борави напълно. Малка частъ отъ хората сж засегнали сжщественитъ нѣща въ своя животъ. Напримѣръ развилъ ли е човѣкъ въ себе си чувството за самообладание? Може ли той при всички неуспѣхи въ живота да запази присѣтствието на духа си, като че нищо не е станало? Какво прави студентътъ, като се яви на нѣкаквъ изпитъ въ университета и пропадне на този изпитъ? - Много отъ сегашнитъ студенти изгубватъ присѣтствието на духа си. Обаче, тия неуспѣхи сж уроци, дадени отъ живата природа. Ако вие вървите въ съгласие съ законитъ на живата природа, тя ще просвѣти ума ви и така ще усили паметта ви, че никой професоръ не ще може да ви скжса. Не вървите ли въ съгласие съ законитъ на живата природа, паметта ви ще бжде слаба и много пъти ще ви излага - нѣма да ви бжде въ помощъ. Учтивиятъ човѣкъ живѣе въ хармония съ природата и нему тя помага. Красиво е, когато природата

се интересува отъ студента и ученика и му помага при всички изпити.

Единъ американски проповѣдникъ ми разправяше слѣдната своя опитностъ въ това отношение. Той работилъ усилено цѣла седмица върху проповѣдта, която щѣлъ да държи въ църквата, но въ деня, когато трѣбвало да държи тази проповѣдъ, търси въ джобовѣтъ си бѣлѣжкитѣ, обаче остава изненаданъ, когато не ги намира - забравилъ ги въ кѣщи. Качва се на амвона, мжчи се да си припомни нѣщо върху проповѣдта, не може. Исква да си припомни заглавието на проповѣдта - не може. Чуди се, какво да прави. Намислил по едно врѣме да каже на слушателитѣ си, че не е разположенъ, та ще отложи проповѣдта си за слѣдната недѣля. Обаче тъкмо въ това врѣме вратата на църквата се отваря и влиза единъ човѣкъ. Съ влизането на този човѣкъ изведнѣжъ умѣтъ на проповѣдника се просвѣтлява, цѣлата проповѣдъ се възстановява и той започва да говори, като че ли чете.

Питамя: каква връзка има между влизането на този човѣкъ въ църквата и проповѣдта на проповѣдника? Този човѣкъ се явява като допълнителна личностъ, изпратена отъ Невидимия свѣтъ да помогне на проповѣдника. Съ явяването си този човѣкъ донесе свѣтлината, която бѣше необходима за проповѣдника. Слѣдователно ако искате да ви помогне даже и онзи човѣкъ, който е на противоположния полюсъ на живота, трѣбва да бждете въ хармония съ законитѣ на разумната природа. Този човѣкъ, макаръ и отдалечъ, ще стане отражение на вашитѣ идеи и ще ви помогне. Прѣкъсне ли човѣкъ връзката си съ разумната природа, съзнанието му потъмнява, той забравя всичко и остава самъ въ свѣта. Ето защо, човѣкъ трѣбва да се стреми да бжде подъ влиянието на разумната природа, да усѣща, че нейното присѣствие е близо до него.

И тъй, за да се увѣрите въ всичко, което ви се говори, трѣбва да правите малки, микроскопически опити. Напримѣръ когато забравите нѣкоя идея, която е минала прѣзъ ума

ви, направете опитъ да се свържете съ живата природа и по този начинъ да възобновите тази идея въ ума си. Прѣзь това врѣме наблюдавайте часовника си, за колко врѣме ще си спомните забравената идея. Този опитъ може да ви отнеме една, двѣ и повече минути, единъ, два или 24 часа, това нищо не значи. Врѣмето ще покаже какви прѣпятствия сѣществуватъ между васъ и живата природа. Затова именно, всѣки човѣкъ трѣбва да се стреми да прѣмахне ненужнитѣ противорѣчия, които се явяватъ въ ума и сърцето му. Има извѣстни противорѣчия, които сѣ въ реда на нѣщата, а има такива, които човѣкъ самъ си създава. Често нѣкой човѣкъ казва: „Азъ не искамъ да зная за никого.“ Питамъ: коя е причината за това нѣщо? (*Навѣрно за този човѣкъ хората прѣдставляватъ въ нѣкои отношения прѣчки, отъ които той иска да се освободи.*) Идеята, че човѣкъ трѣбва да се освободи отъ прѣчки, е права, но има нѣщо неправилно въ тази мисль.

Ще ви обясня съ единъ примѣръ, дѣ се крие неправилността на тази идея. Прѣдставете си, че вие сте седнали да се занимавате, учите нѣщо, но въ двора си имате кочина, дѣто отглеждате прасе, което единъ день ще продадете, за да можете отъ паритѣ му да се поддържате. Обаче това прасе постоянно квичи въ кочината и ви прѣчи да се занимавате. Какво трѣбва да направите? - Два начина има, по които вие ще можете да се освободите отъ тази прѣчка. Първиятъ начинъ е да се концентрирате силно, да забравите околната обстановка и да си учите. Вториятъ начинъ е да пуснете прасето на свобода, да се разхожда изъ двора, да не квичи. Кой отъ двата начина е по-добъръ: да пуснете прасето на свобода или вие да се концентрирате, а прасето да остане въ кочината и да квичи? Ако го държите въ кочината, вие ще бждете по-спокойни, нѣма опасностъ да се загуби. Ако го пуснете на свобода, ще ви безпокои мисльта, че то може да се загуби. Питамъ: оправдателно ли е положението студентъ да държи прасе въ кочината си?

Да се върнемъ къмъ въпроса за учтивостъта. Каква роль играе учтивостъта въ обществото? Братята и сестритѣ въ

сѣмействата учтиви ли сж едни спрѣмо други? Въ какво трѣбва да се прѣвърне учтивостѣта? (*-Въ искреностѣ.*) Ами искреностѣта въ какво трѣбва да се прѣвърне? (*-Въ любовѣ.*) Не, много стжпала трѣбва да се прѣминатѣ, докато се стигне до Любовѣта. Прѣзъ колко стжпала трѣбва да се прѣмине, за да се дойде отъ учтивостѣта до Любовѣта? Какъ се създава Любовѣта? Запримѣрѣ, срещате нѣкой човѣкъ и веднага го обиквате, считате го близка вамѣ душа. Защо го обикнахте? - Причината не е маловажна. Тя се крие нѣкъждѣ въ далечното минало. Може би този човѣкъ нѣкога се е пожертвувалъ заради васѣ, за вашето повдигане. Може би днешното ви благосѣстояние се дължи на него. Днесѣ, като го срѣщате, вие изпитвате голѣма благодарностъ къмъ него за всичко това, което той е направилъ за васѣ. Този човѣкъ, отъ своя страна, нищо не иска отъ васѣ. Той е безкористенѣ, радва се на положението, въ което ви срѣща днесѣ. Слѣдователно онзи, който ни обича, той всѣкога ни се радва. Не можете да обичате човѣка, който не ви се радва. Човѣкътъ, който ви се радва, той има не само добро мнѣние за васѣ, но той носи и най-хубавитѣ, най-красивитѣ образи за васѣ въ душата си. При умразата пѣкъ е точно обратното. Човѣкътъ, който ви мрази, той не ви се радва и нѣма добро мнѣние за васѣ. Неговата душа е пълна съ най-лоши образи, съ най-лоши мисли за васѣ. И тогава вие трѣбва да правите голѣми усилия, за да прѣдолѣете всички тия отрицателни сили, които той отправя къмъ васѣ.

Рекохъ: ученицитѣ на окултната школа трѣбва да бждатъ идеалисти, души съ високъ идеалъ, за да могатъ да създадатъ отлични, красиви образи и отношения помежду си. Всѣки човѣкъ трѣбва да има нѣщо красиво въ себе си, за което хората да го обичатъ. Още повече всѣки човѣкъ трѣбва да има нѣщо красиво въ своята душа, за което и Богъ да го обича. За какво може Богъ да обича човѣка? За какво може професорѣтъ да обича своя студентѣ? - За неговитѣ способности, за обичѣта му къмъ науката и за вниманието му къмъ прѣдмета на своя професорѣ, както и къмъ него самия. Кога-

то обаче, нѣкой студентъ е невнимателенъ къмъ прѣдмета на нѣкой отъ своитѣ професори, не го учи, и професорътъ се отнася къмъ този студентъ съ прѣнебрѣжение и го кѣса на изпититѣ. На сѣщото основание, когато нѣкой човѣкъ се стреми съ всичката си душа да бѣде носителъ на Божията Любовь, Мѣдрость и Истина и Богъ е крайно внимателенъ къмъ него.

И тѣй, колко степени има отъ учтивостъта до Любовьта? Азъ не говоря за тази любовь, която много отъ съврѣменнитѣ хора разбираатъ, но говоря за Любовьта, като сила, като принципъ, отъ който произтича животътъ. Нѣкои казватъ: „Нали професорътъ, учителътъ трѣбва да се занимава и съ слабитѣ студенти и ученици?“ - Съ слабитѣ, съ неспособнитѣ студенти и ученици трѣбва да се занимаватъ добродѣтелнитѣ хора, а не и умнитѣ. Умниятъ, учениятъ професоръ нѣма врѣме да се занимава съ неспособнитѣ ученици. Често нѣкои студенти и ученици иматъ извѣстни дефекти въ умствено отношение, затова колкото и да учатъ, тѣ учени хора нѣма да станатъ - ще станатъ обикновени хора. Такъвъ човѣкъ не може да бѣде студентъ на нѣкой гениаленъ професоръ. Прѣди години при мене дойде единъ учителъ отъ Разградъ и ми каза: „Азъ имамъ силно желание да слѣдвамъ по музика. Ще си купя една цигулка и ще започна да се уча.“ Рекохъ му: „Ти не можешъ да станешъ музикантъ. Природата не те е надарила съ такива дарби.“ - „Ами какво може да излѣзе отъ мене“, ме запита той. - „Ти можешъ да бѣдешъ добъръ земледѣлецъ.“ И наистина, той се прѣдаде на тази работа и успѣваше добръ.

Изобщо природата иска да постави човѣка въ правия пѣтъ - всѣки да се земе съ такава работа, за каквато е надаренъ. Музиката не е призвание за всички. Колко души отъ тия, които се прѣдаватъ на музиката, сж излѣзли добри композитори или творци музиканти? Ако е въпросъ да се създаде една проста, обикновена композиция, това мнозина могатъ да направятъ, но що се отнася до нѣщо велико, малцина сж такива музиканти. Значи природата е задържала великитѣ

длъжности за малцина хора. За всеки човек тя има всичко десет високи длъжности за великите хора. Тръбва да се яват двама гениални хора, за да се роди един светия във свѣта, а за да се създадат условия за един велик Учитель, трѣбва да се родят десет светии.

Ето защо, всички трѣбва да работите усърдно във сегашния си живот, за да си създадете благоприятни условия за бъдещето. Да допуснем, че вие излизате вън от стаята си, за да наблюдавате звѣздитѣ по небето. Слѣд като наблюдавате по този начин небето мѣсець, два, астрономъ ще станете ли? - Нѣма да станете астрономъ, но все-таки ще придобиете нѣщо ново. Наблюденията, които правите по небето, ще внесатъ нѣкакви неопредѣлени идеи, които слѣд време обаче ще се уяснятъ. Значи, дълго време трѣбва да се наблюдава и изучава небето, за да се разбере, какво носи то за човекъ. Нѣкои казватъ: „Отъ толкова години изучаваме новитѣ идеи и още не сме ги изучили напълно.“ Рекохъ, много години, много човекове още има да ги изучавате, докато ги изучите и разберете напълно. Отъ толкова години насамъ съвременнитѣ учени изучаватъ небето, но още не знаятъ дали има животъ на Слънцето, на Марсъ, на Венера и на другитѣ планети. Тѣ знаятъ какви елементи има на тия планети или каква свѣтлина иматъ тѣ, но какъвъ е тѣхниятъ органически съставъ, какви организми живѣятъ тамъ, това още не е извѣстно.

Питамъ ви: каква идея ви занимава сега? Какво каза Диогенъ на Александъръ Великий, който го запитва: „Какво искаш да направя за тебе?“ Диогенъ му отговори: „Не ми засѣнчвай свѣтлината, която не можеш да ми дадешъ.“ Сжщото е и съ васъ. Когато се намирате прѣдъ нѣкоя велика идея, Александъръ Великий не седи ли прѣдъ вашата бѣчва и ви засѣнчва Слънцето? Ако у нѣкой човекъ се яви силно желание да стане знаменитъ актьоръ, трѣбва ли той да се занимава съ тази идея? Не, тази идея е Александъръ Великий, който седи прѣдъ неговата бѣчва и му засѣнчва свѣтлината на слънцето. Оставете слънцето свободно да ви огрѣва. Или трѣбва ли да ви занимава идеята да станете голѣмъ пех-

ливанинъ, та на когото се натъкнете да го побъдите? Съ великитъ идеи трѣбва да се занимавате само прѣзь свободното си врѣме.

Прѣди 15 - 16 години единъ български учителъ трѣгва за Америка, но спира въ Парижъ за извѣстно врѣме, докато научи френски езикъ, който му билъ необходимъ за Америка. Обаче, за да изкара прѣхраната си, той се настанилъ въ една евангелска църква на служба: заелъ се да управлява ржчката на органа, за да може да свири. Единъ день, като движилъ така ржчката на органа, замислил се за своитъ велики планове въ Америка и забравилъ да движи ржчката на органа, вслѣдствие на което той спрѣлъ да свири. Веднага органистътъ отива задъ органа, побутва го и му казва: „Или ще движишъ ржчката или ще те уволнимъ! Какво се забравяшъ?“

Сега природата е турила въ ржката на всѣки човѣкъ по една такава ржчка и докато свири органътъ, никой нѣма право да мисли за нищо друго, освѣнъ за работата си. Пусне ли ржчката и органътъ спира. Прѣстане ли свиренето, всѣки може да мисли каквото иска. Значи, докато създавате характера си, вие трѣбва да мислите само за тази ржчка. Съградите ли характера си, ще се освободите отъ движението на тази ржчка и вече свободно може да мислите за каквото искате. За какво може да мисли ученика, който свири прѣдъ своя учителъ? - Само за упражненията си, които отъ день на день ставатъ все по-сложни и по-сложни. Щомъ свърши необходимитъ упражнения, той може вече да си позволи да свири каквото иска. Той може да си позволи всѣкакви волности. Великитъ работи въ свѣта сж волности, съ които могатъ да се занимаватъ само гениалнитъ умове. Обикновенитъ умове обаче се занимаватъ съ обикновени, съ елементрани упражнения.

И тъй, прѣзь тази година всички трѣбва да придобиете качеството на взаимно уважение и почитание единъ къмъ другъ. Учтивостта, уважението е вжтрѣшно, морално качество на човѣка. Който уважава хората, уважава и себе си.

И който уважава себе си, уважава и хората. Това правило трябва да поставите като основа въ живота си. Стреми ли се човѣкъ къмъ това правило, той се намира въ правия пѣтъ на общото развитие на живота.

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.

*30 школна лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 19.VII.1925 г.
София*

СВОБОДНИ ДВИЖЕНИЯ*

„Доброта, Истина, Красота- това е Любовта.

*Прочете се резюме отъ работитѣ върху темата:
„Произходъ на песимизма.”*

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Защо младитѣ се обезсърдчаватъ?”

Кои енергии се наричатъ свободни? Има ли свободни енергии въ природата? (*-Споредъ съвременното естествознание свободни енергии не съществуваатъ.*) Въ такъвъ случай, какво прѣдставлява свободната воля? Какво подразбираме, когато нѣкой човѣкъ каже, че има свободна воля? (*- Човѣкъ е свободенъ само въ избора си.*) Отдѣ произлиза коренътъ на думата „воля”? (*- Отъ латинския глаголъ „во-ло”, който значи „искамъ”. Волята подразбира искане.*) Въ български езикъ думитѣ „виръ”, „извирамъ” иматъ сжщия коренъ, какъвто и думата „воля”. Коренътъ на думата „воля” означава потикъ на съзнателния животъ, т.е. свободенъ потикъ на живота. Само въ разумния животъ има свободенъ потикъ. Въ този животъ човѣкъ може да се проявява свободно, т.е. по всички правилни начини на разумнитѣ дѣйствия. Свободата не подразбира отрицателни, произволни дѣйствия. Това не е свобода, това е ограничение.

Вие младитѣ, какъ разбирате свободната воля? Отъ ваше гледище отъ дѣ започва проявата на свободната воля? Каква свобода иска младиятъ човѣкъ? Прѣдставате си, че вие сте дѣте, което иска да бжде свободно. Какво ще иска това дѣте отъ баща си и отъ майка си? Или прѣдставете си, че вие сте ученици въ гимназията. Какво бихте искали отъ учителитѣ си, за да бждете свободни? Вие ще искате повече свободно врѣме, малко упражнения, малко занятия и ще се

*Поради липса на оригиналъ, беседата е препечатана отъ първото издание - София 1928г., слабо редактирано отъ просветния комитетъ.

радвате на тази свобода. Ако учителитѣ наредятъ програмата съобразно свободата, която ученицитѣ желаятъ, все ще има нѣщо въ програмата, отъ което тѣ ще останатъ недоволни. Ако оставятъ ученицитѣ сами да си нареждатъ програмата, тя ще бѣде относително добра, а не въ идеалния смисълъ на думата. Много отъ ученицитѣ казватъ: „Понеже програмата се прави повече отъ стари, отъ възрастни хора, затова има доста дефекти.“ Ако пъкъ програмата се прави само отъ млади хора, сѣщо тѣй ще има извѣстни дефекти, само че въ друго отношение. Възрастнитѣ заставатъ на едно становище, а младитѣ - на друго становище, точно противоположно на първото. Възрастнитѣ хора забравятъ своитѣ млади дни и работятъ само въз основа на своята опитност. Тѣ казватъ: „Ние имаме житейска опитност много нѣщо сме прѣживѣли и опитали.“ Нѣкой човѣкъ е на 120 години, мисли се за много уменъ. Това не показва, че този човѣкъ е много уменъ. Той може да е старъ и пакъ да е първокласенъ глупецъ. И младиятъ човѣкъ прави глупости, но когато стариятъ направи нѣкаква глупостъ, тя е първокласна глупостъ.

Каква глупостъ напимѣръ може да направи стариятъ човѣкъ? (*-Да се влюби напимѣръ. Косата му побѣлѣла напълно, а той влюбенъ.*) Въ бѣлата коса нѣма ли любовъ? Права е идеята ви, че е смѣшно да видите старъ човѣкъ влюбенъ, но въ какво седи смѣшното положение? Стариятъ човѣкъ съ побѣлѣлата глава прѣдставлява зима, а пѣзъ зимата човѣкъ не може да ходи съ тънки дрехи. Зимата не може да даде на човѣка тия блага, които лѣтото му дава. Смѣшно е да се говори, че благата, свойствени на лѣтото, могатъ да се използватъ и прѣзъ зимата. Какво иска да каже човѣкъ, когато изнася идеята, че стариятъ, не бива да се влюбва? - Това подразбира, че старията не трѣбва да иска нищо отъ онзи, когото обича. Неговата любовъ трѣбва да бѣде съвършено безкористна. Смѣшното положение, въ което изпада стариятъ човѣкъ, когато се влюбва, седи въ това, че въпрѣки всичката опитностъ, която той има, все пакъ е користлюбивъ, иска да се заплати за любовта му. Тогава, кое е най-

мъдрото нѣщо, което стариятъ може да направи? (*-Да насърдчава и да помага на младитѣ въ доброто.*)

Какъ ще опрѣдѣлите само въ нѣколко думи сжществениѣ различия между младия и стария човѣкъ? (*-Стариятъ човѣкъ има житейска опитност и мъдростъ. Младиятъ нѣма житейска опитност, но е силенъ, разполага съ много енергия.*) Стариятъ човѣкъ е много чувствителенъ. Когато той говори, гласътъ му трепери. Той е особено чувствителенъ къмъ услугитѣ, които му правятъ и благодари за всѣка услуга, за всѣко внимание, отправено къмъ него. Ако нѣкое дѣте му послужи или помогне въ нѣщо, той излива душата си отъ благодарностъ. Тази именно чърта на стария човѣкъ - благодарностъ и признателностъ, го прави любимъ на всички. Той мяза на дѣте. Характерната чърта на младия човѣкъ, на дѣтето е неговата услужливостъ. Ако двѣ малки дѣца си играятъ и стане нужда да се помогне на по-малкото отъ тѣхъ, по-голѣмото веднага ще му се притече въ услуга. Ако по-голѣмото дѣте е тригодишно, а по-малкото - на една година, по-голѣмичкото ще вземе малкото на рѣцѣ и ще го носи. Дойде ли нѣкое по-голѣмо отъ двѣтѣ, то ще имъ услужва. Когато нѣкое дѣте може да услужва, то не се пита трѣбва ли да послужи на по-малкитѣ, на по-слабитѣ отъ себе си. То веднага се заема за услуги. Ето защо, стариятъ човѣкъ, когато се нуждае отъ услуга, винаги се обръща къмъ дѣцата. Той знае, че тѣ сж готови на услуга и вършатъ това съ любовъ и разположение.

Всѣки човѣкъ трѣбва да запази тази чърта прѣзъ цѣлия си животъ. Да се услужва, това е великъ потикъ въ живота на човѣка. Услугата е проява на Божественото въ човѣка. Докато човѣкъ има потикъ да помага, да услужва, Божественото начало работи въ него. И когато човѣкъ е признателенъ и за най-малката услуга, която му се прави, това е сжщо тѣй Божествено проявление. Да услужвашъ, това значи да имашъ връзка съ началото на живота, а да бждешъ благодаренъ и признателенъ за услугитѣ, които ти се правятъ, това значи да имашъ връзка съ края на живота. Като се съединятъ тия

двѣ връзки, човѣкъ постига най-важното въ своя животъ - служене на Бога. Ето защо, човѣкъ трѣбва да бѣде готовъ за услуги и признателенъ за услугитѣ, които му правятъ. Всеки човѣкъ, младъ или старъ, трѣбва да има тия качества.

За слѣдния пжтъ ще пишете върху темата: „Ролята на водорода, кислорода, азота и вжглера въ природата”. (*Тема №25*) Имате четири начина за разработване на тази тема, но вие ще пишете както знаете. Кое е важното свойство на водорода? - Той гори, но не поддържа горението. При горението си дава вода. Значи, той е носител на влагата, съдържа въ себе си магнетизъмъ. Водородътъ е най-лекия отъ всички газове.

Кое е най-важното свойство на кислорода? - Той поддържа горението, но самъ не гори. Кислородътъ е носител на живота, на топлината.

Кое е най-важното свойство на азота? - Той не гори, нито поддържа горението. По този начинъ съ присѣтствието си въ въздуха, той укротява буйното дѣйствие на кислорода. Азотътъ дѣйствува благотворно върху нервната система.

Вжглеродътъ е най-важния елементъ, който взема участие въ строежа на организмитѣ. Той е твърдо вещество.

Въ такъвъ случай, въ алхимически смисълъ, водородътъ ще свържете съ водата, кислородътъ - съ огъня, съ свѣтлината, азотътъ - съ въздуха, а вжглеродътъ - съ почвата.

Вие, младитѣ трѣбва да създадете въ себе си една алхимическа лаборатория, за да трансформирате въ нея своитѣ излишни енергии. Понѣкога младитѣ съдържатъ въ себе си въ излишъкъ единъ отъ тия елементи, а понѣкога иматъ недоимъкъ отъ единъ отъ тия елементи. Напримѣръ когато кръвообръщението на човѣка не става правилно, вжглеродътъ се натрупва въ кръвта въ видъ на CO_2 и я прави нечиста. Когато електрическата и магнетичната енергия не текатъ правилно въ човѣшкия организъмъ, тогава въ нервната система се натрупва излишъкъ отъ азотъ, вслѣдствие на което става подпушване въ организма. Това подпушване прѣдиз-

виква задушаване, затрудняване функциитъ на дихателната система и човѣкъ често заспива.

Когато се говори за свободни движения, подразбираме механически процеси. Тъ се извършватъ подъ давлението на нѣкаква външна воля. Въ първо врѣме свободнитъ движения сж механически, неорганизирани, но въ послѣдствие тѣ могатъ да се оформятъ, да се организиратъ, да се прѣвърнатъ въ разумни движения. Тия нѣща ставатъ и въ човѣшкия организъмъ, затова човѣкъ трѣбва да знае закона за трансформиране на енергиитъ. При изучаването на окултната химия, човѣкъ трѣбва да научи метода за примирение на силитъ. Щомъ стане подпушване на извѣстни канали, трѣбва да се намѣри начина да се отпушатъ.

За изяснение на тази идея ще ви дамъ слѣдния примеръ. Вие имате майка и баща, които много обичате. При това, вие сте богати и желаете да отидете въ странство да учите. Обаче родителитъ ви обичатъ много и не искатъ да се раздѣлятъ съ васъ. Вие започвате да се борите, отъ една страна скърбите за родителитъ си, отъ друга страна желанието ви да учите въ странство и много силно. По едно врѣме рѣшавате да избѣгате, но понеже сте мораленъ човѣкъ, спирате се прѣдъ това рѣшение. Първото решение образува движението „а”. Послѣ се спирате, образувате движението „в”. Значи става спиране на първото движение - процесътъ се прѣкратява. Това показва, че реализирането на вашето желание зависи отъ други нѣкои фактори и то именно отъ два фактора: „d” и „e”, бащата (d) и майката (e). Първата половина за реализирането на вашето желание зависѣше само отъ васъ. Слѣдователно човѣкъ трѣбва да изучи закона, който уравновесява или опрѣдѣля отношенията му съ майката и съ бащата. Той трѣбва да дойде съ тѣхъ въ споразумѣние, за да може да реализира своитъ идеи.

И тъй, за да се приложи този законъ, човѣкъ трѣбва да знае, че не е самъ въ живота. Каквато мисль и да му дойде въ главата, той трѣбва да помни, че е въ връзка съ живата природа. Запримѣръ когато нѣкой човѣкъ иска да свърши

една работа, той трѣбва да има прѣдъ видъ, че не е единствения факторъ за свършването на тази работа. Той самъ може да направи единъ полукръгъ само - полукръгъга „а”, проявява единъ жестъ, но цѣлата работа не може да я свърши. Самъ човѣкъ не може да опише цѣлия кръгъ. Значи, първиятъ моментъ той ще се прояви, ще опише половината кръгъ, слѣдъ което веднага ще се спре - ще дойде разсѣдка, който ще го постави въ колебание, да прѣдприеме ли дадено рѣшение или не. Послѣ се намѣсватъ други два фактора - майката и бащата, които прѣдставляватъ разумността. Щомъ се проявятъ и тѣ, образуватъ втората половина на кръгъга, т.е. образуватъ полукръгъга „с”.

Както виждате, описването на окръжността прѣдставлява проекции, които вие трѣбва да изучавате и изчислявате. Въ лѣвия полукръгъ се ражда дѣятелностъ, замисълъ, а въ дѣсния полукръгъ нѣщата се реализиратъ. Повидимому изглежда, като че дѣсното полушарие прѣдставлява запасъ отъ енергии, които постепенно се неутрализиратъ. Въ сжщностъ обаче, въ дѣсното полушарие се рѣшаватъ разумнитѣ нѣща, а отъ лѣвото полушарие се отправятъ навѣнъ енергии за реализиране на разумнитѣ рѣшения. Най-първо дадено движение, дадена енергия се проявява вѣнъ отъ човѣка и послѣ се прѣкратява. Слѣдъ това този човѣкъ се заема съ уреждане отношенията си съмъ живота, къмъ разумната природа. Послѣ той започва да мисли, докато най-послѣ реализира своитѣ рѣшения, като трѣгва въ пѣтя на своитѣ идеали.

Въ природата има два разумни пѣтя, по които човѣкъ може да реализира своитѣ идеали. Единиятъ пѣтъ е праволинеенъ, а другиятъ - криволинеенъ. При първия пѣтъ врѣмето се съкращава, а енергията се изразходва; при криволинейния пѣтъ врѣмето се изразходва, а енергията се пести. Силниятъ човѣкъ избира правия пѣтъ, по който пести врѣме, а изразходва енергия; слабиятъ човѣкъ избира криволинейния пѣтъ, по който изразходва врѣме, а пести енергия. Младитѣ хора обикновено бързатъ. Рекохъ, който е силенъ, нека бърза; който е слабъ, бавно да върви, да пести енергията си.

Нѣкой казва: „Бързамъ много, притесненъ съмъ, искамъ по-скоро да свърша работата си.” - Ти си избралъ правия пътъ, но щомъ се притѣснявашъ, слабъ си. Силниятъ човѣкъ не знае какво е притѣснение. Той върши работата си тихо, спокойно, съ голѣма приятностъ. Силниятъ човѣкъ усѣща удоволствие, приятностъ, като дигне единъ чувалъ отъ 100 килограма тежестъ на гърба си. Обаче, ако слабиятъ се опита да дигне този тежъкъ товаръ на гърба си, веднага започва да се притѣснява. Слѣдователно когато започнете една работа, при която духътъ ви се притѣснява, това не показва, че не можете да свършите тази работа, но методътъ, който сте избрали за свършването ѝ, не е правъ. Вие сте избрали праволинейния методъ, а трѣбвало е да изберете криволинейния. Съ това природата иска да ви каже: „Слабиятъ не трѣбва да върви въ праволинейния пътъ, а трѣбва да криволичи въ пътя си.” Значи, слабиятъ човѣкъ трѣбва да пести енергията си, а силниятъ човѣкъ трѣбва да пести времето си. И двѣтъ нѣща сж еднакво важни: и енергията, и времето. (*-Ако човѣкъ не се е изпиталъ, може ли прѣдварително да познае, дали е силенъ или слабъ?*) - Може. Човѣкъ има едно вътрѣшно чувство въ себе си, чрезъ което за всѣки даденъ случай може да познае какъвъ методъ трѣбва да употреби.

Когато говоримъ за реализиране на желанията трѣбва да се знае, кои желания трѣбва да се реализиратъ и кои не трѣбва. Има желания, които човѣкъ непременно трѣбва да реализира. Това сж неговитѣ първични желания на душата, вложени отъ самото начало на неговия животъ. Слѣдъ тѣхъ идватъ второстепенни, третостепенни и още редица незначителни желания, които послѣдни трѣбва да чакатъ своето реализиране. Ако човѣкъ реализира на пръвъ планъ своитѣ първични желания и животътъ му ще върви въ своя естественъ пътъ. Такъвъ човѣкъ е свободенъ, не се дразни, има разположение на духа и силитѣ въ неговия организъмъ сж уравниво̀сени.

Понѣкога човѣкъ е недоволенъ, когато не може да постигне нѣкое свое желание. Не, прѣди всичко той трѣбва да

знае, необходимо ли е да се реализира това негово желание, или не е необходимо. Първото нѣщо: човѣкъ трѣбва да опрѣдѣли въ себе си, дали е необходимо да реализира извѣстна мисль, извѣстно чувство или извѣстна постѣпка. Щомъ се опрѣдѣли въ това отношение, послѣ ще види, по кой отъ двата начина ще трѣбва да ги реализира: по праволинейния пѣтъ - пѣтътъ на силния човѣкъ или по криволинейния пѣтъ - пѣтътъ на слабия човѣкъ. Постѣпвате ли така, нѣщата винаги ще ставатъ правилно и вие ще имате много помощници въ живота си. Разумната природа ще ви изпрати въ помощъ отъ невидимия свѣтъ приятели, които ви обичатъ. Тия помощници се наричатъ „ангели” - служебни духове, които се притичатъ въ услуга, въ помощъ на всѣки човѣкъ, който постѣпва разумно. Който реализира своитѣ първични желания, всѣкога получава помощъ.

Виждате ли, че нѣкой човѣкъ успѣва да постигне своитѣ желания, ще знаете, че той се е заелъ да реализира своитѣ първични желания, затова и невидимиятъ свѣтъ му помага. Човѣкъ трѣбва да бжде добъръ и уменъ, за да му помагатъ и приятелитѣ. Законъ е: Възвишениятъ невидимъ свѣтъ помага само на добритѣ и на умнитѣ хора въ свѣта. Защо имъ се помага? - Защото и тѣ скоро ще станатъ работници, да помагатъ на по-малкитѣ отъ тѣхъ. Всѣки иска да има помощници да му помагатъ, но и той отъ своя страна трѣбва да помага на по-слабитѣ отъ себе си. Който иска да му помагатъ и той трѣбва да помага.

Когато говоримъ за свободни движения, за свободни дѣйствия, ние подразбираме свобода въ тѣхното започване и завършване. Напримѣръ човѣкъ иска да изкаже една идея. Най-първо той трѣбва да е рѣшилъ дълбоко въ себе си може ли да изкаже тази идея или не може. Рѣши ли веднѣжъ, че трѣбва да я изкаже, да не се спира, да не се подпушва - нека я изкаже свободно, естествено, тѣй както тя живѣе въ него. Нѣкой ще възрази: „Отдѣ ще знаемъ какъ да я изкажемъ?” Да оставимъ този въпросъ настрана. Когато една идея живѣе дълбоко въ душата на човѣка, той ще намѣри начинъ какъ да

я изкаже и то по най-естественъ, най-правиленъ начинъ. Два метода има за изказване на нѣщата: праволинеенъ и криволинеенъ. Като наблюдавате проявитѣ на дѣцата, у тѣхъ има такива свободни движения. Който не разбира закона за свободнитѣ движения, той се дразни, когато наблюдава проявленията на дѣцата. По сѣщия начинъ и мухитѣ се проявяватъ свободно, независимо. Тѣкмо вие се занимавате съ нѣкой сериозенъ въпросъ, четете нѣщо, току изведнѣжъ една муха кацне нѣйдѣ по лицето ви. Вие се дразните, сърдите, но тя съ това иска да каже, че ви обича. Обичъ е това, нѣма нищо лошо въ мухата.

И тѣй между ученицитѣ на окултната школа се прѣпочватъ естествени постѣпки, естествена обхода. Всичко изкуствено да се отбѣгва! На всѣки езикъ има издадена книга за добрата обхода, за добритѣ отношения и доброто поведение на хората едни спрѣмо други: какъ трѣбва човѣкъ да говори, какъ да се държи, какво поведение да има между близки и външни лица и т.н. Трѣбва да се спазватъ редъ правила за благоприличие, за етикеция между хората. Наблюдавайте диплом-та, още като влиза въ нѣкой салонъ, започва да се кланя надѣсно - налѣво, да се рѣжува вѣжливо, да се разговаря съ всички. Като го наблюдавате, мислите че този човѣкъ храни пълно уважение къмъ всички тия хора. Той е финъ, деликатенъ, внимателенъ къмъ другитѣ хора, но всичко това е външно, не е вжтрѣшно. Естествениятъ човѣкъ обаче, външно не е тѣй финъ, не е тѣй деликатенъ, но затова вжтрѣшно той е мекъ, учтивъ благъ. Понѣкога естествениятъ човѣкъ изглежда външно грубъ, но това е само привидно отношение.

Въ естествения човѣкъ нѣма нищо прѣсилено. Той постѣпва естествено, съ етикеция, която отговаря на неговото естество. Всѣки трѣбва да се стреми къмъ тази естествена етикеция, да бѣде самобитенъ, да не подражава на другитѣ. Напримѣръ нѣкой човѣкъ ви направи единъ поклонъ, но така естествено, че никой не може да го имитира. Самобитната постѣпка не може да се повтаря, нито да се имитира, защото

излиза изкуствена. Всѣка изкуствена постѣпка или всѣко изкуствено отношение отблъсква.

Когато нѣкой човѣкъ е роденъ музикантъ, музиката у него е самобитна. Този пѣкъ, който е изучавалъ музиката, той не може да подражава музиката на първия. Първиятъ музикантъ, роденъ съ музика въ душата си, носи това качество въ самото си естество. Ако пѣкъ човѣкъ добива музикалността въ душата си чрѣзъ свирене, чрѣзъ упражнение на нѣкой инструментъ, той трѣбва дълго врѣме да работи, да се упражнява, докато това качество стане плътъ и кръвъ на неговото естество, та да може естествено да го изнася и прилага въ живота си. Ето защо най-първо човѣкъ трѣбва да започне да работи съ самобитнитѣ си качества, които сж вродени въ него, съ малкитѣ си таланти и по този начинъ да разработва по-голямтѣ си дарби, за които се изисква усилена работа, трудъ и постоянство.

И тъй, за да изучите и приложите въ живота си новата философия, която ви се прѣподава, трѣбва да бждете свободни хора и отворени души. Може ли човѣкъ, на когото рѣцѣтъ сж вързани, да учи, да бжде свободенъ? - Не може. За да може човѣкъ да разрѣшава мжчнотиитѣ на своя животъ, той трѣбва да бжде свободенъ въ морално отношение. Когато човѣкъ пожелае да постигне нѣщо, веднага прѣдъ него се изпрѣчва една мжчнотия и той казва: „Това нѣщо е непостижимо за мене.” Единъ ученъ човѣкъ казва на едно малко дѣте: „Можешъ ли да носишъ земята на гърба си?” - „Мога.” - „Какъ ще можешъ? Ти си толкова малко дѣте!” - „Ще видишъ, че мога.” То отива въ града, купува си едно кѣлбо отъ картонъ, което има форма на Земята, туря го на гърба си и отива при учения, като му казва: „Какво е това на гърба ми?” - „Земята.” - „Значи, както виждате, азъ мога да нося Земята на гърба си.” Учениятъ човѣкъ се очудва отъ думитѣ на това умно дѣте и му казва: „Щомъ можешъ да носишъ Земята на гърба си, ти можешъ да разрѣшавашъ и други важни научни въпроси.” Слѣдователно когато нѣкой човѣкъ каже, че нѣщо е непостижимо за него, той трѣбва да постѣпи, като дѣтето,

което носи на гърба си Земята отъ картонъ и ще види, че непостижимото за него става постижимо. Обаче, отъ този човѣкъ се изисква умѣние, правиленъ начинъ на постѣпване.

Мнозина казватъ за нѣкого: „Този човѣкъ е ученъ, знае много нѣща.” Рекохъ, отъ 100 години насамъ въ френската академия на наукитѣ сж постѣпили 99 теории за създаването на свѣта и всички първоначално сж бивали приети, а отпослѣ отхвърляни и замѣствани съ по-нови, съ по-вѣрни. Питамъ: щомъ този човѣкъ е ученъ, знае много нѣща, нека каже коя отъ всички тия теории е вѣрна, най-близка до истината. На врѣмето си всѣка теория е била мѣродавна, вѣрна, но постепенно, съ напрѣждане на науката, въ всѣка теория се явяватъ факти, които тя вече не може да обясни и постепенно се замѣства съ нова теория, по-вѣрна, по-близка до истината.

Затова, когато се казва за нѣкой човѣкъ, че е ученъ, той не е въ пълния смисълъ на думата ученъ човѣкъ. Въ този смисълъ всѣки човѣкъ може да бѣде ученъ. Великитѣ Учители и адепитѣ знаятъ сжщността на нѣщата, но тѣ не изнасятъ теории. Ако попитате единъ великъ Учитель, какво има на Слънцето, Той макаръ и да знае, какво има тамъ, нѣма да разправя, но ще ви каже: „Азъ ходихъ на Слънцето и провѣрихъ всичко. Ако не ми вѣрвате, мога да ви разкажа какъ се отива до тамъ, та самъ да провѣрите нѣщата.” Наистина, за такова пѣтешествие се изисква дълго врѣме, но щомъ въпросътъ се отнася до науката, това нищо не значи. Като отидете на Слънцето, сами ще провѣрите, има ли тамъ животъ или нѣма. Ако има тамъ животъ, ще видите какви сжщества живѣятъ и т.н. За това се изисква само врѣме, концентриране на мисълъта и силна воля, да прѣодолява трудноститѣ и мжчнотиитѣ.

Мнозина не се интересуватъ отъ въпроса има ли живи сжщества на Слънцето или нѣма, защото тѣ не сж въ състояние да използватъ енергията на тия сжщества. Когато се пробуди висшето съзнание на тия хора, и тѣ дойдатъ въ контактъ съ разумнитѣ сжщества на Слънцето, тогава ще мо-

гата да използват всичко хубаво от тях, ще се ползват от тяхната енергия, и ще я прилагат разумно в живота си. Ще кажете: „Не е дошло още времето за това.” - За някои е дошло за някои не е дошло. Тия, за които времето е дошло, нека се свържат с съществата на Слънцето и се ползват от техната култура!

И тъй, ще знаете следното нещо: скръбта иде от земята, а радостта - от слънцето. Истината се ражда в Небето, а доброто - на земята. Щом скърбите, ще знаете, че земните енергии имат прѳодоляващо влияние върху вашия живот. Скръбта и страданията не унищожават човѳка, но внасят в него доброта, понеже природата работи и чрѳз земните енергии. Важно е за човѳка да се справи с тия енергии и да ги използва за свое добро. Чрѳз страданията и радоститѳ човѳк изучава закона за трансформиране на енергийтѳ.

Сега, какво ще ми отговорите, ако запитамъ всеки едного отъ васъ, какво желае да направятъ съкласницитѳ му заради него? (*- Да го обичатъ, да му услужватъ. Да му направятъ нѳкое добро, когато той се намира вѳ нужда.*) Ще ви приведа единъ примѳръ за добро, направено по единъ красивъ начинъ. Единъ студентъ ималъ добъръ приятелъ, но много бѳденъ момѳкъ. Вижда го веднѳжъ вѳ студенъ зименъ день съ скжсани обуца. Отива той на пазаря, купува едни нови обуца и търси начинъ какъ да му ги даде, безъ да го изложи, да не накърни чувствата му. Обикаля около дома му, когато той не е вѳ къщи, и забѳлѳзва, че прозорецѳтъ на неговата стая е отворенъ. Набързо написва, съ измѳненъ почеркъ следната бѳлѳжка: „Тѳзи обуца сж твои. Ако ги вземешъ, ще направишъ голѳмо удоволствие на този, който ги подарява.” Хвърля кутията съ обущата и избѳгва. Вѳ каквото отношение и да се прави добро, трѳбва да е така изнесено, че да се щадятъ човѳшкитѳ чувства, т.е. да не се унижава човѳшкото достойнство. Добрѳ е, когато прозорецѳтъ вѳ стаята на приятеля ви е отворенъ. Ами какво ще правите, ако прозорецѳтъ на стаята е затворенъ? Досѳтливиятъ

човѣкъ трѣбва да намѣри начинъ и при това положение да направи доброто, което е намислилъ.

Ще ви дамъ още единъ примѣръ за добро дѣло. Единъ студентъ срѣща приятеля си много обезсърченъ, дори отчаянъ, готовъ на крайни постѣпки. Той отива дома си и веднага написва на приятеля си едно прочувствено, сърдечно и насърдително писмо, като му обяснява смисъла на страданията, богатата, които тѣ носятъ на човѣка и т.н. Изпраща писмото до приятеля си и му отправя добри мисли и пожелания. Приятельтъ му прочита внимателно писмото и състоянието му веднага се измѣня. Той се замисля върху писмото и напълно се съгласява съ съвѣтитѣ, дадени отъ другаря му. Писмото било тѣй умно, тѣй убѣдително написано, че всичко, което приложилъ отъ него, дало добри резултати. По този начинъ той излѣзълъ отъ трудното положение, въ което се намиралъ и благодарилъ на приятеля си. Както виждате, това е единъ хубавъ подарѣкъ отъ приятель.

Рекохъ, като ученици на Великата Окултна Школа, желая на всички да бѣдете автори на такова писмо до нѣкой вашъ отчаянъ и обезсърченъ приятель, съ което да го насърдите и извадите отъ затрудненото положение, въ което е изпадналъ.

„Доброта, Истина, Красота - това е Любовта.

*31 школна лекция на Младежкия Окултенъ Класъ,
държана отъ Учителя на 26.VII.1925 г.
София*

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Новитъ схващания на ученика	5
19. X. 1924 г.	
2. Природа и геометрия.....	21
26. X. 1924 година,	
3. Възпитателната сила на страданието	35
2.XI. 1924 г.	
4. Условия, лежащи в тригълника	48
9. XI. 1924 год.	
5. Каква роль играятъ противорѣчията въ живота	60
16.XI.1924 г	
6. Свѣтлина и знание	73
23. XI. 1924 г.	
7. Съсредоточение	90
30.XI. 1924 г	
8. Великата погрѣшка	101
7.XII.1924г.	
9. Що е единица.....	116
14.XII.1924 г.	
10. Божественото буталце	128
21.XII. 1924 г.	
11. Законътъ на внушението	138
28.XII. 1924 г.	
12. Насока и направление на енергията.....	152
4.I.1925 г.	
13. Квадратурата на кръга.....	161
11.I.1925 г.	
14. Възможното у Бога, възможното у човѣка	173
18.I.1925 г.	
15. Изпититъ на ученика.....	184
25.I.1925 г.	
16. Чуднитъ прѣдположения.....	195
1.II.1925г.	
17. Новото възпитание и самовъзпитание.....	208
8.II.1925 г.	
18. Високитъ места и чистиятъ въздухъ.....	301

15. II. 1925 г.	
19. Най-важното.....	218
22. II. 1925 г.	
20. Честността.....	233
1. III. 1925 г.	
21. Равностранният триъгълник.....	247
8. III. 1925 г.	
22. Вдлъбната и изпъкнала лещи.....	257
15. III. 1925 г.	
23. Слънчевите трансформатори.....	230
29. III. 1925 г.	
24. Законът на внушението.....	280
5. IV. 1925 г.	
25. Влияние на вътрешната светлина.....	292
12. IV. 1925 г.	
26. Успоредният пътица.....	305
14. IV. 1925 г.	
27. Проявленията на ума	312
21. VI. 1925 г.	
28. Смъна на състоянията.....	326
28. VI. 1925 г.	
29. Преходни състояния на съзнанието.....	337
5. VII. 1925 г.	
30. Учтивият човък.....	352
19. VII. 1925 г.	
31. Свободни движения	366
26. VII. 1925 г.	

ПОРЕДИЦА МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ

ПЪРВА ГОДИНА (1922)

Томъ I. Двата пжтя, 1-12 лекция, София, 1934 г.

Томъ II. Противоречия въ живота, 13-21 лекция, София, 1934

Двата пжтя, 1-21 лекция, Кърджали, 1999г., първо издание по оригинал

ВТОРА ГОДИНА (1922-1923)

Томъ I. Допирни точки въ природата, 1-15 лекция, София, 1935г.

Томъ II. Добри навици, 16-31 лекция, София, 1935г.

ТРЕТА ГОДИНА (1923-1924)

Разумният животъ, (Четири книжки). 1-32 лекция, София, 1925-1926г.

ЧЕТВЪРТА ГОДИНА (1924-1925)

Лекции на младежкия окултенъ класъ, (петъ книжки) 1-31 лекция, София, 1927-1928г.

Новитъ схващания на ученика, 1-31 лекция, София 2005, първо издание по оригинал

ПЕТА ГОДИНА (1925-1926)

Томъ I. Време и сила, 1-3 лекция. София, 1929г.

Томъ II. Влияние на свѣтлината и на тъмнината, 4-18 лекиця. София, 1937г.

Томъ III. Жива речъ, 19-32 лекция, София, 1937г.

Време и сила 1-32 лекция, София, 2002г.

ШЕСТА ГОДИНА (1926-1927)

Томъ I. Посока на растене, 1-19 лекция, София, 1938 г.

Томъ II. Светото мѣсто, 20-37 лекция, София, 1939г.

Посока на растене, 1-37 лекция, София, 2002г.

СЕДМА ГОДИНА (1927-1928)

Божествената мисъл, 1-30 лекция, София, 1942г.

ОСМА ГОДИНА (1928-1929)

Томъ I. Божественитѣ условия, 1-28 лекция, София, 1942г.

Томъ II. Отворени форми, 29-42 лекция, София, 1943г.

ДЕВЕТА ГОДИНА (1929-1930)

Томъ I. Служене, почитѣ и обичѣ, 1-24 лекция, София, 1940г.

Томъ II. Закони на доброто, 25-48 лекция, София, 1940г.

Служене, почитѣ и обичѣ, 1-48 лекция, София, 2004г.

ДЕСЕТА ГОДИНА (1930-1931)

Томъ I. Пѣть къмъ живота, 1-21 лекция, София, 1941г.

Томъ II. Методи на самовѣзпитание, 22-42 лекция, София, 1941г.

Пѣтьтъ на доброто, 1-42 лекция, София, 1999г.

ЕДИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1931-1932)

Томъ I. Животѣ и отношения, 1-18 лекция, София, 1947г.

Томъ II. Фактори въ природата, 19-37 лекция, София, 1947г.

Сѣществуване, животѣ и отношения, 1-37 лекция, София, 1999г.

ДВАНАДЕСЕТА ГОДИНА (1932-1933)

Томъ I. Великата разумность, 1-20 лекция. София, 1949г.

Томъ II. Съразмѣрность въ природата, 21-42 лекция, София, 1949г.

Великата разумность 1-42 лекция, София, 2004г.

ТРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1933-1934)

Неиздадени лекции

ЧЕТИРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1934-1935)

Права обхода и права постѣпка, 1-23 лекция, София 2003г.

ПЕТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1935-1936)

Томъ I. Господарь и слуга. 1-16 лекция. Шуменъ, 1998г.

Томъ II. Основниятъ тонъ. 17-36 лекция. София, 1999г.

ШЕСТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1936-1937)

Разумнитъ сжщества 1-22 лекция, София 2002г.

СЕДЕМНАДЕСЕТА ГОДИНА (1937-1938)

Възможности въ живота. 1-40 лекция. София, 1998г.

ОСЕМНАДЕСЕТА ГОДИНА (1938-1939)

Скръбъ и радостъ, 1-39 лекция София 1999г.

ДЕВЕТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1939-1940)

Томъ I. Смяна на състоянията. София, 1998г.

Томъ II. Пжтътъ къмъ щастието. София, 1998г.

ДВАДЕСЕТА ГОДИНА (1940-1941)

Томъ I. Най-лесното. 1-15 лекция. София, 1998г.

Томъ II. Животъ, свѣтлина и сила. 16-35 лекция. София, 1998г.

ДВАДЕСЕТЪ И ПЪРВА ГОДИНА (1941-1942)

Дветъ Божествени посещения, 1-38 лекция, София 1999г.

ДВАДЕСЕТЪ И ВТОРА ГОДИНА (1942-1943)

Минало, настояще, бждеще. 1-36 лекция, Казанлъжкъ, 1998г.

ДВАДЕСЕТЪ И ТРЕТА ГОДИНА (1943-1944)

Силитъ на природата. 1-14 лекция. София, 1947г.

Забележка: Просвѣтниятъ съветъ решава да се издадатъ последователно лекциитъ отъ Младежкия и Общия окултень клась, Утриннитъ слова и Недѣлнитъ беседи отъ последната 1943-1944г., както и Съборнитъ беседи, изнесени въ Мърчаево, подъ заглавие „Завѣтътъ на Любовта” I, II и III томъ.

УЧИТЕЛЪТЪ БЕИНСА ДУНО НОВИТЪ СХВАЩАНИЯ НА УЧЕНИКА

©ИК”Жануа’98”
тел. 02/9 893 897

компютъренъ наборъ отъ 5 до 183стр.: Иванка Софронова
компютъренъ наборъ, коректура и предпечатна подготовка:

Меглена Шкодрева
Теодора Шкодрева

Настоящото издание се прави по запазени въ Държавенъ архивъ оригинали на беседи отъ Учителя. Отъ 15 до 31 беседа, поради липса на оригинал, сж прѣпечатани от изданието на просветния комитетъ Лекции на МОК, София 1927-8г., което е слабо редактирано. Уточненията на стенографката сж въ кръгли скоби и курсивъ. Добавенитѣ за яснота букви или думи сж поставени въ квадратни скоби.

Първо издание, София 2005
ISBN